

Hof van Cassatie

Casslex

2015-2017

*Samenvattingen van de arresten van het Hof van Cassatie geordend
volgens uitgelegde wetsbepaling*

ABR-polis

Art. 22, derde en vierde lid

C.16.0243.N

24 februari 2017

AC nr. ...

Wanneer ten overstaan van een verzekerde geen afstand van verhaal geldt omdat zijn aansprakelijkheid gedekt is door zijn eigen aansprakelijkheidsverzekering, kan de verzekeraar een subrogatoir verhaal uitoefenen tegen deze verzekerde die een derde is.

- VERZEKERING - Landverzekering

Algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken

Art. 16, § 2, 1°, bijlage bij het

C.15.0154.F

22 september 2016

AC nr. ...

Artikel 16, § 2, 1° van de algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken is niet van toepassing wanneer de omstandigheden, die de aannemer bij het indienen van de offerte of de gunning van de opdracht redelijkerwijs niet kon voorzien, toe te rekenen zijn aan het feit van een derde die de aannemer kan identificeren en op wie hij de schadeverwekkende gevolgen van dat feit kan verhalen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 43, § 3

C.13.0616.F

4 december 2015

AC nr. ...

Is geen substantieel vormvereiste dat niet kan worden vervangen door een stilzwijgende definitieve oplevering, de vaststelling van de definitieve oplevering bij schriftelijk proces-verbaal, zoals bepaald in artikel 43, § 3, van de algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken, gevoegd bij het koninklijk besluit van 26 september 1996 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Algemene wet 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen

Art. 8, § 1, tweede lid

C.12.0176.N

15 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 11 van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector, zoals in deze van toepassing, vindt toepassing wanneer een nieuwe bezoldigingsregeling in werking treedt in de loop van de laatste vijf jaar van de loopbaan of erna, tot de datum waarop het pensioen ingaat, en ertoe strekt het personeelslid ook te laten genieten van een uit de nieuwe bezoldigingsregeling voortvloeiende weddeschaalverhoging in het gedeelte van de referentieperiode dat voorafgaat aan de inwerkingtreding van de nieuwe bezoldigingsregeling; wanneer de bezoldigingsregeling die geldt op het tijdstip van de ingentotreding van het pensioen een overgangsregeling bevat die toeliet dat een personeelslid de weddeschaal van de vorige bezoldigingsregeling behield, dan maakt die behouden weddeschaal integraal deel uit van de op het tijdstip van de ingentotreding van het pensioen geldende bezoldigingsregeling in de zin van artikel 11 van de voormelde wet van 9 juli 1969 (1). (1) Artt. 11 en 12 van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector, zoals van toepassing voor de vervanging ervan door de wet van 25 april 2007 betreffende de pensioenen van de openbare sector

- *AMBTENAAR - Algemeen*

- *PENSIOEN - Burgerlijk pensioen*

Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Art. 46, § 1, eerste lid, 7°

P.16.0381.N 31 januari 2017 AC nr. ...

Uit artikel 46, §1, eerste lid, 7°, Arbeidsongevallenwet volgt dat indien de toezichhoudende administratie naar aanleiding van een inbreuk op de veiligheids- en hygiënevoorschriften maatregelen heeft opgelegd, de werkgever die een nieuwe inbreuk pleegt op hetzelfde voorschrift en de opgelegde maatregelen niet heeft genomen, terwijl die nalatigheid in oorzakelijk verband staat met een arbeidsongeval, zijn immuniteit voor de vergoeding van dat ongeval onder de voorwaarden bepaald in voormelde wetsbepaling verliest, waarbij de omstandigheid dat de werkzaamheden tijdens dewelke het arbeidsongeval zich heeft voorgedaan, worden uitgevoerd in andere omstandigheden dan deze in het kader waarvan de maatregelen zijn opgelegd en dat die werkzaamheden daarom ook andere specifieke beschermingsmaatregelen vereisen dan deze die zijn opgelegd, niet de toepassing van deze wetsbepaling belet.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

Art. 63, § 2, eerste tot derde lid

C.13.0385.F 5 januari 2015 AC nr. 1

De arbeidsongevallenverzekeraar blijft niet in gebreke in de zin van artikel 58, §1, 3°, Arbeidsongevallenwet, in de versie die op de feiten van toepassing is, wanneer hij de toepassing van de Arbeidsongevallenwet op het ongeval betwijfelt of weigert het ongeval ten laste te nemen; in dat geval worden die bepaling en artikel 60 van dezelfde wet, waardoor het Fonds voor arbeidsongevallen de door hem betaalde vergoedingen ten laste van de in gebreke zijnde verzekeraar kan recupereren, niet toegepast (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015 nr.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Art. 69, eerste lid

S.12.0102.F 16 maart 2015 AC nr. ...

De verjaringstermijn van drie jaar van de rechtsvordering tot betaling van de vergoedingen beoogd bij artikel 69, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, gaat in op het tijdstip waarop het recht op herstel voor de getroffen(e) ontstaat; het ontstaan van dat recht hangt niet af van de beslissing van de verzekeringsinstelling om het ongeval al dan niet als arbeidsongeval te erkennen, of aan de getroffen(e) een vergoeding, waarop deze aanspraak maakt toe te kennen of te weigeren; ook als die beslissing verschillende vermeldingen van artikel 4, koninklijk besluit 24 november 1997 niet bevat, kan dat niet tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn niet is ingegaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Allerlei

Art. 7

S.15.0039.N 9 november 2015 AC nr. ...

De rechter beoordeelt in feite of de werknemer zich op het ogenblik van het ongeval onder het gezag van de werkgever bevindt; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Een ongeval is overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wanneer de werknemer op het ogenblik van het ongeval onder het gezag van de werkgever staat; de gezagsverhouding duurt in beginsel zolang de werknemer ten gevolge van het verrichten van de arbeid in zijn persoonlijke activiteit en vrijheid wordt beperkt.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Het ongeval dat een werknemer tijdens een sportmanifestatie overkomt, kan als arbeidsongeval worden aangenomen, indien wordt vastgesteld dat de werkgever ook tijdens de wedstrijd, waaraan de werknemer zelfs vrijwillig deelneemt, zijn gezag uitoefent of kan uitoefenen, zelfs indien deze sportmanifestatie, buiten de normale arbeidsuren plaatsvindt.

Artt. 42bis, eerste, tweede, derde en vierde lid, en 47

C.15.0083.F 18 maart 2016 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar wordt slechts in de rechten van de getroffene gesubrogeerd tot beloop van de cumuleerbare bedragen die aan laatstgenoemde zijn gestort, met uitsluiting van de niet-cumuleerbare bedragen die op grond van artikel 42bis van de wet van 10 april 1971 aan het Fonds voor arbeidsongevallen zijn gestort.

- INDEPLAATSSTELLING -

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 43 en 46, § 2, tweede lid

P.13.1010.N 28 april 2015 AC nr. ...

Om te bepalen of de op basis van het gemeen recht toe te kennen schadeloosstelling meer bedraagt dan de door de arbeidsongevallenverzekeraar verschuldigde uitkeringen, moet het bedrag van de arbeidsongevallenuitkeringen inclusief de sociale bijdragen vergeleken worden met het bedrag van de gemeenrechtelijke vergoedingen (1). (1) Cass. 1 december 1997, AR S.96.0333.N, AC 1997, nr. 520.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Artt. 46 en 47

C.14.0169.N 17 september 2015 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar die de getroffene heeft vergoed en gesubrogeerd is in zijn rechten, beschikt slechts over een rechtsvordering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid tegen de werkgever, zijn lasthebbers en aangestelden in de gevallen bepaald in artikel 46, § 1, Arbeidsongevallenwet (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

Degene die aansprakelijk is voor een arbeidsongeval en de arbeidsongevallenverzekeraar heeft vergoed voor diens uitgaven aan de getroffene en zijn rechthebbenden, beschikt slechts over een rechtsvordering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid tegen de medeaansprakelijke werkgever van de getroffene in de gevallen bepaald in artikel 46, § 1, Arbeidsongevallenwet (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

Artt. 58, § 1, 3°, 60, eerste lid

C.13.0385.F 5 januari 2015 AC nr. 1

De arbeidsongevallenverzekeraar blijft niet in gebreke in de zin van artikel 58, §1, 3°, Arbeidsongevallenwet, in de versie die op de feiten van toepassing is, wanneer hij de toepassing van de Arbeidsongevallenwet op het ongeval betwijfelt of weigert het ongeval ten laste te nemen; in dat geval worden die bepaling en artikel 60 van dezelfde wet, waardoor het Fonds voor arbeidsongevallen de door hem betaalde vergoedingen ten laste van de in gebreke zijnde verzekeraar kan recupereren, niet toegepast (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015 nr.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Basiswet 12 jan. 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden

Art. 6, § 1

S.13.0128.F

4 mei 2015

AC nr. ...

De schorsing van het rust- en overlevingspensioen wordt opgelegd aan de gedetineerden krachtens een wetgevende norm, overeenkomstig artikel 6, §1, van de wet van 12 januari 2005; het middel dat ervan uitgaat dat die schorsing haar oorsprong vindt in een regelgevende bepaling, faalt naar recht.

- *PENSIOEN - Werknemers*

Basiswet 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden

Artt. 119 en 120

P.15.1038.F

27 januari 2016

AC nr. ...

Een behandeling houdt niet op oterend te zijn enkel omdat de persoon die de behandeling ondergaat, ermee zou instemmen; daaruit kan niet worden afgeleid dat, wanneer de administratie op geoorloofde wijze hand- en voetboeien heeft aangebracht bij een gedetineerde bij wijze van dwangmaatregel in de zin van artikel 119 van de basiswet, de abnormale verlenging van het dragen van die boeien wegens de duidelijke weigering van de drager om deze te laten losmaken, noodzakelijkerwijs een dergelijke behandeling vormt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- FOLTERING - ONMENSELIJKE BEHANDELING -

Belastingsreglement van de Stad Brussel 17 oktober 2001

Art. 1

F.14.0149.N

3 september 2015

AC nr. ...

Voor de toepassing van het belastingreglement van de stad Brussel op de verwaarloosde gebouwen van 17 oktober 2001 volstaat het dat een gebouw geheel of gedeeltelijk niet bewoond of niet uitgebaat is en is het daarbij onverschillig of het gebouw het voorwerp heeft uitgemaakt van een verklaring van onbewoonbaarheid, als ongezond werd beschouwd of het voorwerp uitmaakt van een bevel tot afbraak (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), gedaan te Den Haag op 25 februari 2005

Art. 2.4.f

C.14.0351.N

7 oktober 2016

AC nr. ...

Artikel 2.4.f, BVIE formuleert als algemene regel dat geen recht op een merk wordt verkregen in geval van depot te kwader trouw; de omstandigheid dat in dezelfde bepaling ten exemplatieve titel vermelde twee gevallen het voorgebruik van een overeenstemmend merk impliceren, houdt niet in dat het door deze bepaling geïndiceerd depot te kwader trouw noodzakelijkerwijze vereist dat de derde moet beschikken over een overeenstemmend merk (1). (1) Zie concl. OM.

- *MERKEN - Benelux-merk*

De door de Europese richtlijnen 89/104/EEG en 2008/95/EG betreffende de aanpassing van het merkenrecht van de lidstaten in artikel 3.2.d) voorziene facultatieve weigerings- of nietigheidsgrond in verband met een te kwader trouw gedeponeerd merk werd door de Benelux-wetgever geïmplementeerd door de in artikel 2.4.f, BVIE vervatte regel (1). (1) Zie concl. OM.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen*

- *MERKEN - Benelux-merk*

Een prejudiciële vraag, die ten onrechte ervan uitgaat dat artikel 3.2.d) van de Europese richtlijnen 89/104/EEG en 2008/95/EG betreffende de aanpassing van het merkenrecht van de lidstaten niet werd geïmplementeerd in de Benelux-wetgeving, dient niet te worden gesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- *EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen*

Besluit Provincieraad Oost-Vlaanderen 9 december 2009

Artt. 13, § 1, eerste en tweede lid, en 18

F.14.0218.N

16 juni 2016

AC nr. ...

De gemeenten en provincies zijn niet verplicht om bij gebrek aan aangifte binnen de gestelde termijn of in geval van onjuiste, onvolledige of onnauwkeurige aangifte steeds de procedure van ambtshalve aanslag toe te passen; de omstandigheid dat zulks niet blijkt uit de tekst van een gemeentelijk of provinciaal belastingreglement zelf, vermag hieraan geen afbreuk te doen (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Besluit van de Gemeenteraad stad Roeselare 16 dec. 2008 inzake directe belastingen op onbewoonde woningen en de gebouwen buiten gebruik

Art. 1

C.13.0561.N

22 mei 2015

AC nr. ...

Bij het oordeel of een onroerend goed of een deel ervan hoofdzakelijk is bestemd voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande en dus een woning is in de zin van het besluit van de gemeenteraad van de stad Roeselare van 16 december 2008, mag de rechter de omschrijving in de kadastrale bescheiden slechts in aanmerking nemen als die niet afwijkt van de feitelijke bestemming van het onroerend goed.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Artt. 66 tot 77

C.16.0500.F

22 juni 2017

AC nr. ...

Al zou de vordering tot de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde behoren, de Raad van State is als enige bevoegd om uitspraak te doen over de kosten en over de rechtsplegingsvergoeding, zoals deze worden bedoeld in de artikelen 30, § 1, tweede lid, en 30/1 van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 en in de artikelen 66 tot 77 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- RAAD VAN STATE -

Besluit van de Vlaamse Executive 6 feb. 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning

Art. 43, § 2

P.14.0765.N

15 september 2015

AC nr. ...

Niets belet de rechter bij het beoordelen van de betekenis die aan de begrippen "hinderen" en "schade en hinder" moet worden gegeven en gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, te verwijzen naar in andere verwante regelgeving gehanteerde criteria of naar daarmee verband houdende rechtspraak van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

- MILIEURECHT -

Besluit van de Vlaamse regering 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

Artt. 12 en 13

F.14.0023.N

24 september 2015

AC nr. ...

De decreetgever heeft een welbepaalde procedure ingesteld om een geregistreerde bedrijfsruimte uit de inventaris te schrappen wanneer de verwaarlozing of leegstand is bevestigd; hoewel de eigenaar bij zijn aanvraag tot schrapping het bevestigen van de leegstand of verwaarlozing kan bewijzen met alle middelen van recht, gestaafd door een verklaring van de burgemeester die de bevestiging ervan bevestigt, heeft die bevestiging slechts rechtsgevolgen door de aanvaarding van de schrapping door de Administratie waarbij de schrapping uitwerking zal krijgen vanaf de datum van de betekening van de aangetekende brief waarin door de eigenaar om de schrapping werd verzocht (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

In geval van overdracht van de bedrijfsruimte is de nieuwe eigenaar slechts vrijgesteld van de opgeschorte heffingen indien de leegstand na de overdracht werd beëindigd binnen de opschortingstermijn van 2 jaar te rekenen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte van overdracht en indien de vraag tot schrapping bij aangetekende brief werd verzonden vóór het verstrijken van de opschortingstermijn en deze door de Administratie werd ingewilligd (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Besluit van de Vlaamse regering 1 juni 1195 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

Art. 4.1.3.2

P.14.0765.N

15 september 2015

AC nr. ...

Niets belet de rechter bij het beoordelen van de betekenis die aan de begrippen "hinderen" en "schade en hinder" moet worden gegeven en gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, te verwijzen naar in andere verwante regelgeving gehanteerde criteria of naar daarmee verband houdende rechtspraak van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

- MILIEURECHT -

Besluit van de Vlaamse regering 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen

Art. 2, § 1

P.15.0085.N

29 december 2015

AC nr. ...

Agrarische activiteiten zijn activiteiten gericht op de productie van vruchten, gewassen of vee en para-agrarische activiteiten zijn activiteiten die onmiddellijk bij landbouw aansluiten of erop afgestemd zijn; een hondenkwekerij is vreemd aan landbouw en kan evenmin worden aangemerkt als een para-agrarisch bedrijf want het fokken van honden sluit immers niet onmiddellijk aan bij landbouw of is evenmin erop afgestemd (1). (1) Zie RvSt. nr. 96811 van 21 juni 2001, RvSt. nr. 112780 van 21 november 2002, RvSt. nr. 161270 van 12 juli 2006, RvSt. nr. 167375 van 1 februari 2007; RvSt. nr. 201009 van 17 februari 2010.

- *STEDENBOUW - Allerlei*

Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Art. 4

D.15.0005.N 19 mei 2016 AC nr. ...

De omstandigheid dat de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de oprichting van een voor een bepaalde functie bestemd gebouw, houdt niet in dat de tussenkomst van de architect verplicht is voor alle werken noodzakelijk voor het gebruik van het gebouw overeenkomstig die bestemming; na de uitvoering van de ruwbouwwerken, is de architect aldus niet gehouden verdere tussenkomsten te verlenen voor de afwerkingswerken, die op zich wettelijk zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor op zich geen stedenbouwkundige vergunning is vereist; de architect kan zodoende zijn controleopdracht beperken tot de ruwbouw-winddichtfase, tenzij de afwerkingswerken de oplossing van een constructieprobleem met zich meebrengen of de stabiliteit van het gebouw wijzigen.

- *STEDENBOUW - Bouwvergunning*

Uit de bepalingen van artikel 4, eerste en derde lid, van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect, artikel 21, eerste lid, van het Reglement van beroepsplichten vastgesteld door de Orde van architecten en goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 april 1985, artikel 4.2.1. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 1/1, 1°, van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 mei 2003 tot bepaling van de handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect, die in de mate dat zij de vrijheid van nijverheid en arbeid beperken restrictief dienen te worden uitgelegd (1), volgt dat de tussenkomst van een architect wettelijk niet is vereist voor handelingen die overeenkomstig de wet zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning is vereist. (1) Cass. 18 december 1967, AC 1968, 553.

- *ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -*

Art. 4.2.1, 6°

P.15.0085.N 29 december 2015 AC nr. ...

Agrarische activiteiten zijn activiteiten gericht op de productie van vruchten, gewassen of vee en para-agrarische activiteiten zijn activiteiten die onmiddellijk bij landbouw aansluiten of erop afgestemd zijn; een hondenkwekerij is vreemd aan landbouw en kan evenmin worden aangemerkt als een para-agrarisch bedrijf want het fokken van honden sluit immers niet onmiddellijk aan bij landbouw of is evenmin erop afgestemd (1). (1) Zie RvSt. nr. 96811 van 21 juni 2001, RvSt. nr. 112780 van 21 november 2002, RvSt. nr. 161270 van 12 juli 2006, RvSt. nr. 167375 van 1 februari 2007; RvSt. nr. 201009 van 17 februari 2010.

- *STEDENBOUW - Allerlei*

Art. 6.1.1, eerste lid, 6°

C.13.0098.N 25 februari 2016 AC nr. ...

Het niet vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften is geen voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand (1). (1) Zie concl. OM.

- *STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg*

Het niet vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften is geen voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand (1). (1) Zie concl. OM.

- *MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf*

Het niet-vergund gebruik in strijd met de gewestplanbestemming "agrarisch gebied" kan na 1 mei 2000 ingevolge artikel 6.1.1, 6°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een strafbare handeling uitmaken, voor zover dit strijdig gebruik op zich een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie concl. OM.

- *STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg*

C.15.0003.N 25 februari 2016 AC nr. ...

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg kan vanaf 1 mei 2000 een strafbare handeling uitmaken, op grond van artikel 6.1.1, eerste lid, 6°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, voor zover dit strijdig gebruik op zich een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie ook de beide arresten AR C.13.0098.N en C.15.0102.N, eveneens van zelfde datum 25 februari 2016, met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL.

- *STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg*

Het niet vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften is geen voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand (1). (1) Zie ook de beide arresten AR C.13.0098.N en C.15.0102.N, eveneens van zelfde datum 25 februari 2016, met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL.

- *STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg*

- *MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf*

C.15.0102.N 25 februari 2016 AC nr. ...

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg kan vanaf 1 mei 2000 een strafbare handeling uitmaken, op grond van artikel 6.1.1, eerste lid, 6°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, voor zover dit strijdig gebruik op zich een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie concl. OM.

- *STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg*

Het niet vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften is geen voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand (1). (1) Zie concl. OM.

- *MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf*

- *STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg*

Art. 6.1.41, §§ 1, 3 en 4

P.15.1665.N 22 maart 2016 AC nr. ...

De beslissing van de strafrechter over een door de herstelvorderende overheid ingediende herstelvordering is een maatregel van burgerlijke aard. die niettemin onder de strafvordering valt en het openbaar ministerie is bevoegd om de door de herstelvorderende overheid per brief geformuleerde herstelvordering voor de strafrechter uit te oefenen, inclusief het aanwenden van rechtsmiddelen en dit ongeacht of de herstelvorderende overheden zich als procespartij hebben gemanifesteerd; de veroordeelde die op grond van artikel 1385quinquies Gerechtelijk Wetboek de opheffing vordert van een hem ter verzekering van de uitvoering van een herstelmaatregel opgelegde dwangsom, de opschorting van de looptijd van die dwangsom of de vermindering ervan wegens blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen, is dan ook geen vervolgte partij in de zin van artikel 427, eerste lid, Wetboek van Strafvordering waaruit volgt dat hij zijn cassatieberoep moet laten betekenen aan de personen tegen wie het is gericht, namelijk het openbaar ministerie bij het gerecht dat uitspraak heeft gedaan over die vordering en de herstelvorderende overheid in wiens voordeel de veroordeling tot betaling van een dwangsom werd uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 25 mei 2010, AR P.09.1761.N, AC 2010, nr. 364; Cass. 13 oktober 2015, AR P.15.0305.N, AC 2015, nr...

- *DWANGSOM -*

- *BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei*

- *CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging*

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

Art. 6.1.49, § 1

C.13.0489.N 29 mei 2015 AC nr. ...

Enkel de handelingen, werken of wijzigingen die worden voortgezet na de bekrachtiging van een bevel tot staking kunnen het voorwerp uitmaken van een administratieve geldboete (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het OM.

- *STEDENBOUW - Sancties*

Art. 6.1.50, § 1

C.15.0054.N 3 december 2015 AC nr. ...

Het staat niet aan de beslagrechter, die kennisneemt van het verzet gedaan tegen het in artikel 6.1.50, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bedoelde dwangbevel, uitspraak te doen over de geldigheid van de bestuurshandeling die aan het dwangbevel ten grondslag ligt, noch over de geldigheid van de administratieve geldboete (1). (1) Zie concl. OM.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 6.1.1, 6.1.41, §§ 1 en 3, en 6.1.46

P.16.0582.N 3 januari 2017 AC nr. ...

De rechter oordeelt in beginsel onaantastbaar of de last die een herstelmaatregel inzake stedenbouw voor de herstellplichtige met zich meebrengt wel in een redelijk verband staat tot het voordeel dat die maatregel oplevert voor de goede ruimtelijke ordening; bij die beoordeling mag de rechter wel degelijk rekening houden met het voordeel dat de herstellplichtige heeft genoten door de onwettige toestand en de duur ervan.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 6.1.1, eerste lid, 6°, en 6.1.47

C.13.0098.N 25 februari 2016 AC nr. ...

Voor dergelijke strafbare handeling kan een stakingsbevel worden afgeleverd, zoals bedoeld in artikel 154 van het Stedenbouwdecreet 1999 en artikel 6.1.47 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor zover vaststaat dat daardoor een inbreuk op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening kan worden voorkomen (1). (1) Zie concl. OM.

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 6.1.41, § 1, eerste lid, §§ 3 en 4, en 6.1.46

C.14.0267.N 3 april 2015 AC nr. ...

De stedenbouwkundige inspecteur treedt, zowel bij het vorderen van een herstelmaatregel als bij het ten uitvoer leggen van de bevolen herstelmaatregel en van de verschuldigde dwangsommen, op in naam van het Vlaamse Gewest, zonder dat hij dit in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging uitdrukkelijk in zijn betekeningsexploot dient te vermelden (1). (1) Zie concl. OM.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 6.1.6 en 6.1.7

P.15.0253.N 7 juni 2016 AC nr. ...

De aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid toevertrouwde adviesbevoegdheid laat de beoordelingsbevoegdheid van de rechter over de herstellvordering volledig vrij (1). (1) Cass. 2 juni 2015, AR P.14.1532.N, AC 2015, nr. 361. In dit precedent ging het om het buiten toepassing laten van een onwettig bevonden negatief advies. Het Hof oordeelde thans in dezelfde zin met betrekking tot een onwettig bevonden positief advies.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De rechter vermag een op grond van artikel 6.1.7 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleend advies met betrekking tot het inleiden van een herstellvordering bij toepassing van artikel 159 Grondwet op zijn wettigheid te toetsen en ingeval van onwettigheid dit advies buiten toepassing te laten zodat dit onwettig verklaard advies tussen de partijen en met betrekking tot de door de rechter te beslechten betwisting geen rechtsgevolgen heeft (1). (1) Cass. 2 juni 2015, AR P.14.1532.N, AC 2015, nr. 361. In dit precedent ging het om het buiten toepassing laten van een onwettig bevonden negatief advies. Het Hof oordeelde thans in dezelfde zin met betrekking tot een onwettig bevonden positief advies.

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

- *MACHTEN - Rechterlijke macht*

- *GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159*

P.14.1532.N

2 juni 2015

AC nr. ...

De aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid toevertrouwde adviesbevoegdheid laat de beoordelingsbevoegdheid van de rechter over de herstellvordering volledig vrij.

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

De rechter vermag een op grond van artikel 6.1.7 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleend advies met betrekking tot het inleiden van een herstellvordering bij toepassing van artikel 159 Grondwet op zijn wettigheid te toetsen en ingeval van onwettigheid dit advies buiten toepassing te laten zodat dit onwettig verklaard advies tussen de partijen en met betrekking tot de door de rechter te beslechten betwisting geen rechtsgevolgen heeft.

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

- *MACHTEN - Rechterlijke macht*

- *GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159*

Artt. 6.2.1, eerste, tweede en vijfde lid

C.14.0393.N

25 februari 2016

AC nr. ...

De verplichting tot overschrijving van de dagvaarding die de bestraffing beoogt van stedenbouwmisdrijven voor de correctionele rechtbank en de verplichting tot overschrijving van het exploit tot inleiding van een geding dat de inwilliging van een herstelmaatregel beoogt bij de burgerlijke rechter, strekt ertoe te voorkomen dat een derde onwetend zou zijn van het mogelijk onwettig karakter van een gebouw waarvan hij eigenaar wenst te worden of waarop hij rechten wenst te verkrijgen; het normdoel van die bepaling wordt bereikt indien in het raam van een burgerlijk geding wordt overgegaan tot de overschrijving van de dagvaarding, waarbij als herstelmaatregel de betaling van een meerwaarde wordt gevorderd, zonder dat er in de loop van het geding bijkomend moet worden overgegaan tot de overschrijving van de bij conclusie gewijzigde herstellvordering die strekt tot staking van het strijdige gebruik (1). (1) Zie concl. OM.

- *VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei*

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

Besluit van de Vlaamse regering 2 april 1996 betreffende de heffing ter bestrijding van [...] verkrotting van gebouwen en/of woningen

Art. 19bis

F.13.0005.N

22 mei 2015

AC nr. ...

De overgangsbepaling waarin artikel 44bis, eerste lid, Leegstandsdecreet voorziet, verhindert niet dat geschillen met betrekking tot de heffingen in de Leegstandsbelasting die betrekking hebben op de heffingsjaren vóór 1 januari 2002 verder worden afgehandeld volgens de regelgeving die destijds van toepassing was tijdens het toepasselijke heffingsjaar; artikel 19bis van het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 heeft geen retroactieve werking, en laat de leegstandsheffingen die betrekking hebben op de periode vóór 1 januari 2002 onverlet.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 3, § 2, en 10, § 1, eerste lid

F.14.0167.N

2 september 2016

AC nr. ...

Het kohier is regelmatig wanneer het de gegevens vermeldt die nodig zijn om de belastingplichtige te kunnen identificeren en het bedrag van de door hem verschuldigde heffing bepaalt; de omstandigheid dat in het kohier niet alleen de werkelijke belastingplichtige maar ook een niet-belastingplichtige werd opgenomen, kan niet leiden tot de integrale nietigheid van het kohier (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Besluit van de Vlaamse Regering 2 maart. 2007 tot instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een bestaande woning of bij het realiseren van een nieuwe woning

Art. 4

C.15.0061.N

3 december 2015

AC nr. ...

Bij de beoordeling of een gedeelte van een onroerend goed als een afzonderlijke woning kan worden beschouwd die belet dat de bewoner aanspraak kan maken op een tegemoetkoming in de kosten van renovatie, moet niet alleen worden nagegaan of dat gedeelte alle noodzakelijke woonfuncties bevat en derhalve in feite als een woning kan worden gebruikt, maar moet ook rekening worden gehouden met de wettelijke gebruiksmogelijkheden van het goed en bijgevolg onder meer met in de vergunning opgelegde stedenbouwkundige beperkingen.

- HUISVESTING -

Besluit van de Vlaamse regering 23 mei 2003 tot bepaling van de [...] handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect

Art. 1/1, 1°

D.15.0005.N

19 mei 2016

AC nr. ...

De omstandigheid dat de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de oprichting van een voor een bepaalde functie bestemd gebouw, houdt niet in dat de tussenkomst van de architect verplicht is voor alle werken noodzakelijk voor het gebruik van het gebouw overeenkomstig die bestemming; na de uitvoering van de ruwbouwwerken, is de architect aldus niet gehouden verdere tussenkomsten te verlenen voor de afwerkingswerken, die op zich wettelijk zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor op zich geen stedenbouwkundige vergunning is vereist; de architect kan zodoende zijn controleopdracht beperken tot de ruwbouw-winddichtfase, tenzij de afwerkingswerken de oplossing van een constructieprobleem met zich meebrengen of de stabiliteit van het gebouw wijzigen.

- *STEDENBOUW - Bouwvergunning*

Uit de bepalingen van artikel 4, eerste en derde lid, van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect, artikel 21, eerste lid, van het Reglement van beroepsplichten vastgesteld door de Orde van architecten en goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 april 1985, artikel 4.2.1. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 1/1, 1°, van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 mei 2003 tot bepaling van de handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect, die in de mate dat zij de vrijheid van nijverheid en arbeid beperken restrictief dienen te worden uitgelegd (1), volgt dat de tussenkomst van een architect wettelijk niet is vereist voor handelingen die overeenkomstig de wet zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning is vereist. (1) Cass. 18 december 1967, AC 1968, 553.

- *ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL)* -

Besluit van de Vlaamse Regering 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw

Artt. 4 en 6, §§ 1 en 2, en de bijlage

C.16.0057.N

9 december 2016

AC nr. ...

De administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun wordt elke beoordelingsvrijheid ontnomen, zodat de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1) (2) (3). (1) Het OM concludeerde tot verwerping aangezien het van mening was dat het B.VI.Reg. 24 november 2000, het MB 24 november 2000 en de omzendbrief nr. 42a van 29 november 2006 niet geformuleerd zijn in termen van een verplichting tot steunverlening in hoofde van de overheid en een recht op steunverlening in hoofde van de landbouwer. Het OM was dan ook van mening dat uit het geheel van de toepasselijke wetsbepalingen met betrekking tot de landbouwinvesteringssteun en de doelstelling van die steun, die kadert binnen het Vlaams economisch beleid, niet blijkt dat aan de administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun elke beoordelingsvrijheid wordt ontnomen. De appelrechters konden volgens het OM dan ook naar recht oordelen dat eiseres geen subjectief recht op landbouwinvesteringssteun heeft. (2) Artikel 4 B.VI.Reg. 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij B.VI.Reg. 23 december 2010. (3) MB 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij MB 18 juli 2011.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- LANDBOUW -

Besluit van de Waalse Gewestexecutieve 22 februari 1990 tot instelling van een premie tot rehabilitatie van verbeterbare ongezonde woningen gelegen in het Waalse Gewest

Art. 3, 6°, a)

C.13.0320.F

12 februari 2015

AC nr. 104

Noch uit artikel 3, 6°, a), noch uit enige andere bepaling van het besluit van 22 februari 1990 van de Waalse Gewestexecutieve blijkt dat de aanvrager van de premie de verbintenis moet onderschrijven dat hij de woning gedurende de gehele, in artikel 3, 6°, a), gepreciseerde periode, voor slechts een van de drie, daarin bepaalde bestemmingen zal gebruiken (1). (1) Het OM concludeerde dat uit artikel 3, 6°, a), van het besluit van 22 februari 1990 van de Waalse Gewestexecutieve volgt dat de verbintenis die de aanvrager van een premie tot rehabilitatie van ongezonde woningen gelegen in het Waalse Gewest moet onderschrijven op de datum van de premieaanvraag, gedurende een ononderbroken periode van 4 jaar en 6 maanden, betrekking heeft op een van de drie wijzen van bewoning die door de voormelde bepaling worden opgelegd; die bepaling machtigt de eiser niet om, tijdens die periode, de wijze van bewoning zoals zij was vastgesteld ten tijde van de premieaanvraag, te wijzigen.

- HUISVESTING -

Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

Art. 6, § 1, III, 2°

P.15.0593.N

25 oktober 2016

AC nr. ...

Bij arrest 139/2003 van 29 oktober 2003 heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de gewestelijke wetgever die de natuurbescherming en het natuurbehoud onder zijn bevoegdheid heeft, met uitsluiting van iedere andere wetgever ertoe gemachtigd is maatregelen te nemen tot bescherming van de vogelsoorten en verder dat de federale wetgever bevoegd is voor de in-, uit- en doorvoer van uitheemse diersoorten en hun krengen en dat deze uitzondering op de algemene gewestelijke bevoegdheid niet ruim kan worden geïnterpreteerd waaruit het Grondwettelijk Hof besloot dat de gewestelijke overheid weliswaar niet bevoegd is om maatregelen te nemen die betrekking hebben op de in-, uit- en doorvoer van uitheemse vogelsoorten en hun krengen, maar wel om andere beschermingsmaatregelen te treffen ten aanzien van ingevoerde uitheemse vogelsoorten die zich op het grondgebied van dat Gewest bevinden; hieruit volgt dat het Vlaams Gewest bevoegd is om het houden van uitheemse vogelsoorten te regelen.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 92bis, § 1, eerste lid, §§ 2 en 5

C.14.0090.N

3 april 2015

AC nr. ...

Het samenwerkingsgerecht, dat moet worden opgericht voor een samenwerkingsakkoord bedoeld in artikel 92bis, §2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is slechts bevoegd de geschillen te beslechten die met betrekking tot de interpretatie of de uitvoering van bedoeld akkoord ontstaan tussen de contracterende partijen; deze bevoegdheid kan niet worden uitgebreid tot de geschillen die desbetreffend ontstaan tussen personen of instellingen die geen contracterende partijen zijn bij het samenwerkingsakkoord.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Bijzondere wet betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten

Art. 61, § 1, eerste lid

C.12.0637.F

30 april 2015

AC nr. ...

In geval van rechtsopvolging van de Staat door de gewesten en de gemeenschappen in de lopende gerechtelijke procedures, die een schuldvernieuwing is door verandering van schuldenaar, wordt de verjaring geregeld volgens de beginselen die gelden voor de nieuwe verbintenis (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ***.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

De rechtsopvolging van de Staat door de gewesten en de gemeenschappen in de lopende gerechtelijke procedures is een wettelijke schuldvernieuwing door verandering van schuldenaar, ten gevolge waarvan de oude verbintenis verdwijnt en vervangen wordt door een nieuwe verbintenis (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ***.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, § 1, zesde lid

S.13.0009.F

18 januari 2016

AC nr. ...

Gelezen in het licht van de memorie van toelichting van de Financieringswet 1989, in de versie die op het geschil van toepassing is, impliceren de bewoordingen van artikel 61, §1, zesde lid van die wet dat de eisbaarheidsdatum voor de betaling van de schuld het criterium vormt voor de verdeling van de schuldenlast tussen de Staat en de deelstaten (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Art. 26

C.15.0276.F 27 november 2015 AC nr. ...

Aangezien het criterium voor de toepassing van de afwijking van de verplichting om een beroep te doen op de diensten van een advocaat bij het Hof van Cassatie niet beperkt is tot enkel de cassatieberoepen waarin vragen rijzen met betrekking tot fiscale bepalingen, dient de door de eiser voorgestelde prejudiciële vraag niet aan het Grondwettelijk Hof te worden gesteld.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.15.1158.N 12 augustus 2015 AC nr. ...

De rechtstoestand waarin een in verdenkinggestelde zich in voorlopige hechtenis bevindt en op die grond kan vallen onder het toepassingsgebied van artikel 27, § 1, 5°, Voorlopige Hechteniswet is kennelijk niet vergelijkbaar met de rechtstoestand van de veroordeelde die van zijn vrijheid is beroofd ter uitvoering van de straf die hem bij een in kracht van gewijsde getreden veroordeling is opgelegd zodat er geen grond tot het stellen van de voorgestelde prejudiciële vraag bestaat (1). (1) Cass. 15 februari 2011, AR P.10.1665.N, AC 2011, nr. 134, met concl. van advocaat.-generaal Duinslaeger.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.15.0091.F 25 maart 2015 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof is niet bevoegd om toezicht uit te oefenen op de overeenstemming van een wet met artikel 150 Grondwet 1994, dat voor criminele zaken een jury instelt.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 150

P.14.1677.F 11 maart 2015 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof is niet bevoegd om de verenigbaarheid van een gemeenschapsnorm met de Grondwet rechtstreeks te toetsen (1). (1) Zie concl. OM

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.14.1709.F 11 maart 2015 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet gehouden om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof die geen verband houdt met de oplossing van het cassatieberoep (1). (1) zie concl. OM

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 1

D.15.0001.N 18 februari 2016 AC nr. ...

Artikel 25 van het KB nr. 79 van 10 november 1967 betreft een norm die, ingevolge artikel 26, §1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof niet onderworpen is aan de grondwettelijk toetsing door het Grondwettelijk Hof; een prejudiciële vraag dient niet te worden gesteld (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- ARTS -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.15.0017.F 12 februari 2015 AC nr. 107

De prejudiciële vraag die het daarin gelaakte onderscheid niet toeschrijft aan de wet maar aan de rechtspraak, dient niet aan het Grondwettelijk Hof te worden gesteld.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 1, 3°

P.14.1815.F 20 april 2016 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert omdat er verschillende termijnen van toepassing zijn om hoger beroep in te stellen voor, enerzijds, de inverdenkinggestelde wanneer hem door de raadkamer opschorting van de veroordeling is verleend en, anderzijds, het openbaar ministerie en de burgerlijke partij, wanneer de beroepen beslissing een beschikking tot buitenvervolginstelling betreft, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2015, nr.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Gewone opschorting

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Regeling van de rechtspleging

P.16.0132.N 19 april 2016 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag rijst of artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, gelezen in samenhang met de artikelen 6 en 13 EVRM, de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt, in zoverre dit artikel slechts toepasselijk is op schuldbekwamen en slechts sancties voorziet voor de overschrijding van de redelijke termijn in strafzaken opzichtsens schuldbekwamen zodat dit artikel derhalve in geen effectief rechtsmiddel voorziet met betrekking tot de overschrijding van de redelijke termijn in strafzaken opzichtsens verdachten die bij de berechting van hun zaak in staat van ernstige geestesstoornis verkeren, dient het Hof deze prejudiciële vraag niet te stellen aangezien de geestesgestoorde die niet toerekeningsvatbaar is en ten aanzien van dewelke met toepassing van de Wet Bescherming Maatschappij een beschermingsmaatregel wordt gelast zich niet in een vergelijkbare rechtstoestand bevindt als een beklagde die schuldig wordt verklaard en hiervoor gestraft wordt.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 2

P.14.1463.F 28 januari 2015 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet gehouden het Grondwettelijk Hof een door een partij voorgestelde prejudiciële vraag te stellen wanneer het door de eiser aangevoerde verschil in behandeling zijn grondslag vindt in de respectieve draagwijdten van artikel 6 EVRM en van artikel 149 van de Grondwet, ten opzichte waarvan het Grondwettelijk Hof niet bevoegd is.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer het voorwerp van de door de eiser voorgestelde vraag geen verband houdt met de door hem aangevoerde grondwettelijke bepalingen, is dit geen prejudiciële vraag in de zin van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof en hoeft zij niet te worden gesteld.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 2, tweede lid, 2°, en 28

C.15.0011.F 5 februari 2016 AC nr. ...

Het prejudicieel arrest dat de ongrondwettigheid van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 vaststelt, zonder dat het Grondwettelijk Hof de gevolgen ervan in de tijd heeft beperkt, is declaratoir en zowel het rechtscollege dat de vraag heeft gesteld als dat welk die vraag niet hoefde te stellen, moeten zich daarnaar voegen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.15.0011.F

5 februari 2016

AC nr. ...

Het prejudicieel arrest dat de ongrondwettigheid van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 vaststelt, zonder dat het Grondwettelijk Hof de gevolgen ervan in de tijd heeft beperkt, is declaratoir en zowel het rechtscollege dat de vraag heeft gesteld als dat welk die vraag niet hoefde te stellen, moeten zich daarnaar voegen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989

Art. 26, § 1

D.16.0008.N 16 december 2016 AC nr. ...

De artikelen van het koninklijk besluit nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers zijn een norm, die ingevolge artikel 26, §1, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 niet onderworpen is aan de grondwettelijke toetsing door het Grondwettelijk Hof.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 4

P.16.1153.N 13 december 2016 AC nr. ...

Artikel 5.4 EVRM verhindert niet dat op het recht op voorziening bij een rechter door de wet beperkingen worden gesteld; de omstandigheid dat de geïnterneerde of zijn advocaat slechts bij hoogdringendheid een verzoek kan instellen om toekenning te krijgen van een overplaatsing, een uitgaansvergunning, zoals bedoeld in artikel 20, § 2, 3°, verlof, beperkte detentie, elektronisch toezicht, invrijheidstelling op proef of vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering, houdt geen begrenzing in waardoor de toegang tot de rechter in de kern wordt aangetast en de artikelen 5.4 en 13 EVRM vereisen niet dat elke door een geïnterneerde ingeroepen strijdigheid van zijn detentieomstandigheden met artikel 3 EVRM voor hem automatisch het recht opent op een overeenkomstig artikel 54 Interneringswet bij hoogdringendheid genomen beschikking of vonnis.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Wanneer de schending wordt opgeworpen door een wetsbepaling van een grondrecht dat op geheel of gedeeltelijk analoge wijze is gewaarborgd door een bepaling in titel II van de Grondwet en een bepaling van Europees of internationaal recht, moet het rechtscollege, overeenkomstig artikel 26, § 4, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, eerst aan het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag stellen over de bestaanbaarheid van die wetsbepaling met de bepaling uit titel II van de Grondwet.; er is evenwel geen aanleiding aan het Grondwettelijk Hof te vragen de bestaanbaarheid van een wettelijke bepaling te toetsen aan een bepaling van Europees of internationaal recht.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, §§ 1 en 2

C.15.0104.F 24 november 2016 AC nr. ...

Wanneer de aangevoerde discriminatie niet berust op een onderscheid tussen rechtzoekenden die zich in dezelfde rechtstoestand bevinden waarop verschillende regels zouden worden toegepast, maar op een onderscheid tussen rechtzoekenden die, volgens hun hoedanigheid van al dan niet actieve persoon op het tijdstip waarop hun werkgever een collectieve ziekteverzekeringsovereenkomst heeft gesloten zich in onderscheiden rechtstoestanden bevinden, bestaat er geen grond om het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Cass. 23 september 2015, AR P.14.0238.F, AC 2015, nr. 546, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 8, derde lid

P.16.0124.N 18 oktober 2016 AC nr. ...

De bepaling van artikel 8, derde lid, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof heeft een algemene strekking en betekent dat de gevolgen van de vernietigde bepaling in de regel worden gehandhaafd ten aanzien van alle administratieve en rechterlijke handelingen en beslissingen (1). (1) Zie R. MOERENHOUT, Commentaar bij artikel 8 Bijzondere Wet van 6 januari 1989, OAPR, afl.8 (januari 1999); R. ANDERSEN, "La modulation dans le temps des effets des arrêts d'annulatoin du conseil d'Etat", in Liber Amicorum Michel Melchior, blz. 385-386; VERSTRAELEN, S., "Toen barstte de bom: het Grondwettelijk Hof handhaaft in een prejudieel arrest de gevolgen van een vastgestelde ongrondwettigheid", RW 2011-12, 1230; TULKENS, F., "Actualités et réflexions sur le droit transitoire jurisprudentiel. Quand le juge maintien les effets de ce qu'il annule.", JT 2012, 737.

- STRAFVORDERING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

Art. 240, § 3

C.15.0312.F

29 mei 2017

AC nr. ...

Wanneer de bescherming van een site en de gevolgen daarvan de oorzaak zijn van de onteigening, moet de billijke vergoeding worden vastgesteld met uitsluiting van de waardevermindering die het gevolg is van het beschermingsbesluit.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- GRONDWET - Art. 16

Art. 1033

C.14.0443.N 12 november 2015 AC nr. ...

Op grond van de wetsbepaling die, onder de in de wet bepaalde voorwaarden, voorziet in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de testamentuitvoerders, kan slechts vergoeding worden gevorderd voor de schade die voortvloeit uit de slechte uitvoering van hun mandaat met betrekking tot de roerende goederen van de nalatenschap; hieruit volgt dat op grond van artikel 1033 Burgerlijk Wetboek lastens een testamentuitvoerder slechts een aansprakelijkheidsvordering kan worden ingesteld en dat een erfgerechtigde die, in geval van heling van roerende goederen van de nalatenschap door een testamentuitvoerder die ook zelf erfgerechtigd is, op grond van dit artikel geen aanspraak kan maken op het aandeel van de erfgerechtigde testamentuitvoerder in de weggemaakte of verborgen gehouden goederen, aangezien dergelijke vordering niet strekt tot vergoeding van schade.

- ERFENISSEN -

Art. 1094

C.15.0388.N 9 juni 2016 AC nr. ...

Het bij wijze van overgangsregeling door artikel 35, lid 2, van de wet van 14 mei 1981 tot wijziging van het erfrecht van de langstlevende echtgenoot ingesteld vermoeden geldt enkel wanneer de echtgenoten elkaar hebben begiftigd met het ten tijde van de begiftiging grootste beschikbaar gedeelte of de hoegrootheid van hun gift hebben bepaald op het aldan grootste beschikbaar gedeelte, hetzij een vierde in volle eigendom en een vierde in vruchtgebruik.

- ERFENISSEN -

Art. 1108

C.16.0341.F 20 april 2017 AC nr. ...

De toestemming met betrekking tot de algemene voorwaarden kan niet worden gegrond op een vermoeden van kennis dat verbonden is aan de hoedanigheid van koopman van de partij die zich verbindt.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

De uitdrukkelijke of stilzwijgende toestemming van de partij die zich verbindt, vereist effectieve kennis of, minstens, de mogelijkheid om effectief kennis te nemen van de bedingen waarmee moet worden ingestemd.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.14.0424.N 16 september 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 1108 Burgerlijk Wetboek is de toestemming van de partij die zich verbindt een grondvoorwaarde voor de geldigheid van de overeenkomst; de uitdrukkelijke of stilzwijgende toestemming vereist op zijn minst dat de partijen kunnen kennisnemen van de bedingen waarvoor die toestemming vereist is.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Art. 1120

C.15.0324.N 24 maart 2016 AC nr. ...

Indien de sterkmaking in de regel betrekking heeft op het aangaan van een verbintenis door een derde, kan zij, krachtens het beginsel der wilsautonomie, ook betrekking hebben op de uitvoering van een verbintenis wanneer zulks met zekerheid kan worden afgeleid uit de bedoeling van de partijen; in dat geval staat de sterkmaker in voor de vergoeding van de schade ten gevolge van de niet-nakoming door de derde.

- OVEREENKOMST - Algemeen

Art. 1131

C.14.0448.F

15 februari 2016

AC nr. ...

Uit de samenhang van artikel 1131 van het Burgerlijk Wetboek en het algemeen rechtsbeginsel van verrijking zonder oorzaak blijkt dat, aangezien de overeenkomst uit een ongeoorloofde oorzaak geen gevolg kan hebben, de verrijking van diegene die de uitvoering ervan geniet zonder oorzaak is; de rechter kan de vordering van de verarmde evenwel verwerpen wanneer hij feitelijk oordeelt dat aldus de preventieve rol van de sanctie voor de overeenkomst uit ongeoorloofde oorzaak in het gedrang komt of als de maatschappelijke orde vereist dat de verarmde zwaarder bestraft wordt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- *OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak*

- *RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -*

Art. 1134

C.16.0381.N

17 februari 2017

AC nr. ...

Wordt een huurovereenkomst gesloten met meerdere huurders, dan heeft iedere medehuurder, in beginsel, het recht om met de verhuurder overeen te komen om de huurovereenkomst wat hem betreft te beëindigen; indien in een dergelijk geval de huurovereenkomst die met één van de huurders werd beëindigd, door de medehuurder wordt voortgezet, dan geldt deze vanaf dat ogenblik als enige contractpartij voor de toekomst.

- *VERBINTENIS -*

- *OVEREENKOMST - Einde*

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

C.15.0528.N

28 oktober 2016

AC nr. ...

De bindende derdenbeslissing ontleent haar obligatoire kracht aan de bindende kracht van overeenkomsten; bijgevolg kan aan de derdenbeslissing geen bindende kracht worden verleend wanneer de derde zijn opdracht niet heeft uitgevoerd overeenkomstig hetgeen door de partijen was overeengekomen (1). (1) Zie concl. OM.

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

C.14.0347.N

9 september 2016

AC nr. ...

Het enkele feit dat een rechtspersoon bij een overeenkomst de door haar opgenomen verbintenissen niet vermocht uit te voeren, omdat die verbintenissen die zij aanging enkel, krachtens een regel van openbare orde, door een natuurlijk persoon mochten worden uitgevoerd, ontslaat haar niet van haar gehoudenheid tot het vergoeden van de schade die door de slechte uitvoering van die overeenkomst is ontstaan (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep; het was van mening dat het derde middel feitelijke grondslag miste. Het OM stelde hierbij dat de appelrechters oordeelden dat voorafgaand aan de wetswijziging van de wet van 20 februari 1939 bij de wet van 15 februari 2006 alleen de architect zelf en niet de architectenvereniging aansprakelijk kan worden gesteld voor eventuele professionele fouten, niet louter omwille van het feit dat het beroep van architect alleen door een fysieke persoon kon worden uitgeoefend, maar ook op de gronden dat artikel 2 § 2 en de reglementering van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect van openbare orde is zodat daarvan niet kon worden afgeweken, en dat de burgerlijke vennootschap slechts als administratief vehikel optrad dat zelf geen professionele fouten kon begaan en alleen de architect persoonlijk aansprakelijk is voor professionele fouten in de uitvoering van de overeenkomst. Het middel ging dus volgens het OM uit van een onvolledige lezing van het bestreden arrest.

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

C.15.0040.F

22 januari 2016

AC nr. ...

De rechter kan niet beslissen dat een beding tot ontheffing van aansprakelijkheid niet van toepassing is wegens de zware fout die hij in aanmerking neemt, zonder te onderzoeken of die fout in een oorzakelijk verband staat tot het feit dat de schade heeft veroorzaakt waarvan de vergoeding wordt gevorderd.

- *OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen*

S.13.0042.N

9 november 2015

AC nr. ...

Wanneer de werknemer de arbeidsovereenkomst voortzet nadat hij de onmiddellijke beëindiging ervan door de werkgever heeft vastgesteld wegens een belangrijke eenzijdige wijziging van essentiële bestanddelen van de overeenkomst, kan dit inhouden dat door hem afstand werd gedaan van het aanvoeren van de aan de werkgever te wijten onregelmatige beëindiging en dat een stilzwijgend akkoord is bereikt over de nieuwe arbeidsvoorwaarden.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

C.13.0305.F 16 april 2015 AC nr. ...

Het arrest miskent de verbindende kracht van een overeenkomst wanneer het, op grond van de bedingen die in die overeenkomst zijn vervat, weigert die bedingen het gevolg toe te kennen dat door de partijen was overeengekomen (1) (2). (1) Zie Cass. 15 juni 1998, AR S.97.0124.F, AC 1997-98, nr. 310. (2) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.13.0218.F 19 maart 2015 AC nr. ...

Het beginsel van de uitvoering te goeder trouw van de overeenkomsten, dat vastgelegd is in artikel 1134, derde lid, Burgerlijk Wetboek, verbiedt een partij misbruik te maken van de rechten die de overeenkomst haar toekent (1). (1) Cass. 12 februari 2014, AR P.13.1304.F, AC 2014, nr. 111.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- RECHTSMISBRUIK -

Art. 1134, derde lid

C.16.0055.N 3 februari 2017 AC nr. ...

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon; dat is onder meer het geval wanneer de veroorzaakte schade buiten verhouding staat tot het voordeel dat de houder van het recht nastreeft of heeft verkregen; bij de beoordeling van de belangen die in het geding zijn, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass. 9 maart 2009, AR C.08.0331.F, AC 2009, nr. 182; zie ook Cass. 30 januari 2003, AR C.00.0632.F, AC 2003, nr. 69.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSMISBRUIK -

- RECHTSMISBRUIK -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Wanneer de rechter op grond van de omstandigheden van de zaak op onaantastbare wijze oordeelt dat er rechtsmisbruik is, gaat het Hof na of uit de vaststellingen het bestaan van een dergelijk misbruik kan worden afgeleid.

- RECHTSMISBRUIK -

Wanneer de rechter op grond van de omstandigheden van de zaak op onaantastbare wijze oordeelt dat er rechtsmisbruik is, gaat het Hof na of uit de vaststellingen het bestaan van een dergelijk misbruik kan worden afgeleid.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 1151

C.14.0445.F 19 maart 2015 AC nr. ...

De aan de schuldeiser verschuldigde schadevergoeding dient alleen te omvatten hetgeen een noodzakelijk gevolg is van het niet uitvoeren van de overeenkomst (1). (1) Cass. 2 september 2004, AR C.01.0186.F, AC 2004, nr. 375.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Art. 1153

P.16.0774.F 15 maart 2017 AC nr. ...

Wanneer de door een onrechtmatige daad benadeelde partij een bepaald bedrag vordert, vermeerderd met de gerechtelijke interest, kent de rechter geen niet gevorderde interest toe als hij de aansprakelijke dader veroordeelt om moratoire interest te betalen op de toegekende vergoeding, met inbegrip van de compensatoire interest (1). (1) Zie Cass. 25 januari 1989, AR 7009, AC 1988-89, nr. 308; Cass. 4 november 1985, AR 7398, AC 1985-86, nr. 144: "Gerechtelijke interest kan zowel compensatoire als moratoire interest zijn."

- *INTEREST - Moratoire interest*

- *BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -*

- *RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering*

- *INTEREST - Gerechtelijke interest*

C.14.0503.N

3 december 2015

AC nr. ...

In de beslissing waarbij hij de gedwongen overdracht uitspreekt, bepaalt de rechter wanneer de eigendomsoverdracht en de betaling van de effecten moeten plaatsvinden; de vastgestelde prijs wordt pas vanaf dan eisbaar en kan voordien geen interest opbrengen (1); wanneer de prijs reeds is vastgesteld in het vonnis waarbij de overdracht wordt bevolen, is in geval van vertraging in de betaling moratoire interest verschuldigd overeenkomstig artikel 1153 Burgerlijk Wetboek; wanneer de overdracht wordt bevolen tegen de betaling van een voorlopig bedrag en voor het overige een deskundige wordt aangesteld met het oog op de begroting van de waarde van de aandelen, vormt de verbintenis van de overnemer tot betaling van het verschil tussen het voorlopig bedrag en de waarde van de aandelen, voor de raming daarvan door de rechter, een waardeschuld waarop vergoedende interest kan worden toegekend (2). (1) Cass. 30 oktober 2003, AR C.02.0498.N, AC 2003, nr. 543. (2) Zie Cass. 14 maart 2008, AR C.06.0657.F, AC 2008, nr. 182, en Cass. 11 juni 2009, AR C.08.0196.F, AC 2009, nr. 396; zie ook Cass. 14 december 1989, AR nr. 8488, AC 1989-90, nr. 243.

- *INTEREST - Moratoire interest*

- *VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen*

Art. 1156

C.14.0389.F

27 november 2015

AC nr. ...

De rechter die de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen tracht te achterhalen, kan een beroep doen op extrinsieke elementen van de overeenkomst (1). (1) Cass. 25 november 2004, AR C.04.0004.F, AC 2004, nr. 567.

- *OVEREENKOMST - Uitlegging*

Art. 1162

C.14.0431.F

6 november 2015

AC nr. ...

Artikel 1162 van het Burgerlijk Wetboek is enkel van toepassing wanneer de rechter niet met zekerheid de zin of de draagwijdte van het verdrag kan vaststellen aan de hand van de gegevens binnen en buiten de akte die hem zijn voorgelegd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- *OVEREENKOMST - Uitlegging*

Art. 1165

C.15.0478.F

20 juni 2016

AC nr. ...

Artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek verbiedt een derde niet het bestaan van een overeenkomst en de gevolgen ervan tussen de contracterende partijen aan te voeren als verweermiddel tegen een vordering die door een van die partijen tegen hem is ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- *OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden*

Art. 1167

F.15.0002.N

14 oktober 2016

AC nr. ...

De gezamenlijke tenuitvoerlegging van de beslissing die op vordering van de schuldeiser tegen de derde de overdracht aan de derde van een vermogensbestanddeel van de schuldenaar niet tegenwerpeijk verklaart, en van de beslissing op de vordering van de schuldeiser tegen de schuldenaar zelf, is in beginsel niet materieel onmogelijk zodat het geschil over deze vorderingen niet onplitsbaar is (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.15.0406.N

30 september 2016

AC nr. ...

De beslagrechter die oordeelt over een beslag heeft niet de macht om ten gronde te oordelen over een door de beslaglegger ingestelde pauliaanse vordering; de omstandigheid dat de beslagrechter deel uitmaakt van de rechtbank van eerste aanleg die over een voorwaardelijke volheid van bevoegdheid beschikt, doet daaraan geen afbreuk.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

- BESLAG - Bewarend beslag

De beslagrechter kan machtiging verlenen tot het leggen van bewarend beslag op goederen die door de schuldenaar werden overgedragen aan een derde met miskenning van de rechten van de schuldeiser; hiertoe dient de beslagrechter na te gaan of prima facie aan de voorwaarden van artikel 1167 Burgerlijk Wetboek is voldaan (1). (1) Zie E. DIRIX en K. BROECKX, Beslag, in APR, 2001, 84, nr. 114; E. DIRIX, "Bewarend beslag en kantmelding van de pauliaanse vordering" (noot onder Antwerpen 4 januari 1993), RW 1993-94, 199.

- BESLAG - Bewarend beslag

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

C.15.0060.N

29 oktober 2015

AC nr. ...

De vordering ingesteld door de schuldeiser op grond van artikel 1167 Burgerlijk Wetboek tegen de derde verkrijger, strekkende tot de niet-tegenwerpeijkheid aan de schuldeiser van de overdracht van een onroerend goed, verricht door de schuldenaar aan de derde, betreft geen onplitsbaar geschil; het is bijgevolg niet noodzakelijk om de schuldenaar of diens rechtsopvolgers in het geding te betrekken, opdat de pauliaanse vordering ontvankelijk zou zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

C.14.0415.N

13 maart 2015

AC nr. ...

De pauliaanse vordering strekt tot vergoeding van de schade die de bedrieglijke verarming van de schuldenaar aan de schuldeiser berokkent; betreft de bedrieglijke handeling de overdracht van een vermogensbestanddeel aan een derde, dan bestaat de vergoeding in beginsel hierin dat die overdracht aan de agerende schuldeiser niet tegenwerpeijk is, zodat hij tot executie op het overgedragen vermogensbestanddeel kan overgaan.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

Na het faillissement van de schuldenaar strekt een pauliaanse vordering tot de wedersamenstelling van de boedel; de omstandigheid dat de frauduleuze handeling niet alle schuldeisers voor het faillissement op dezelfde wijze heeft benadeeld, neemt niet weg dat de pauliaanse vordering na faillissement de vergoeding beoogt van collectieve schade waarvoor enkel de curator bevoegd is om op te treden; deze vordering komt dan ten goede van alle samenlopende schuldeisers ongeacht het tijdstip van het ontstaan van hun respectieve schuldvorderingen; een pauliaanse vordering kan bijgevolg tijdens het faillissement van de schuldenaar niet meer worden ingesteld of verdergezet door een individuele schuldeiser (1). (1) Het OM concludeerde tot vernietiging op het eerste onderdeel; het was immers van mening dat individuele schuldeisers na het faillissement van hun schuldenaar een pauliaanse rechtsvordering kunnen instellen of verderzetten indien de curator nalaat om op te treden tegen de derde-medeplichtige, en dat deze door een individuele schuldeiser na het faillissement ingestelde of voortgezette pauliaanse rechtsvordering dan strekt in het voordeel van al de samenlopende schuldeisers.

- FAILLISSEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

Art. 1179

C.14.0480.N

1 oktober 2015

AC nr. ...

Wanneer de rechter, na de opzegging van de verhuurder voor persoonlijke gebruik te hebben bekrachtigd, de huurder uitstel verleent voor de teruggave van het goed, zelfs als dat uitstel wordt verleend als vergoeding voor een door de verhuurder gepleegd rechtsmisbruik, gaat de termijn van een jaar waarbinnen het goed moet worden betrokken, in bij het verstrijken van de door de verhuurder gedane opzegging en niet bij teruggave van het goed (1). (1) Cass. 2 april 2009, AR C.08.0157.F, AC 2009, nr. 231.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Wanneer de opzegging door de verhuurder op regelmatige wijze is gedaan, heeft het uitstel dat de rechter voor de teruggave van het goed verleent enkel tot gevolg dat de uitzetting van de huurder wordt geschorst maar niet dat de huurovereenkomst op enigerlei wijze wordt verlengd (1). (1) Cass. 2 april 2009, AR C.08.0157.F, AC 2009, nr. 231.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Art. 1251, 3°

C.15.0447.N

30 juni 2016

AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 29bis, §1, eerste lid, WAM en artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek volgt dat wanneer bij een verkeersongeval meerdere motorrijtuigen betrokken zijn, de respectieve verzekeraars het slachtoffer moeten vergoeden en de last in beginsel elk voor een gelijk deel moeten dragen; diegene die tot vergoeding van het slachtoffer overgaat, heeft op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek een regresvordering tegen de andere aansprakelijkheidsverzekeraars voor wat hij boven zijn deel betaalt aan het slachtoffer (1). (1) Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0318.N, AC 2012, nr. 70.

- *VERZEKERING - WAM- verzekering*

- *INDEPLAATSSTELLING -*

Wanneer het slachtoffer door zijn schuld heeft bijgedragen tot de schade, kan de verzekeraar van een betrokken motorrijtuig die het slachtoffer heeft vergoed, de betaalde vergoeding op grond van artikel 29bis, §4, eerste lid, WAM slechts terugvorderen van de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar tot beloop van het bedrag waarop het slachtoffer naar gemeen recht aanspraak had kunnen maken, rekening houdend met de verdeling van de aansprakelijkheid; de verzekeraar kan tevens het deel van de betaalde vergoeding dat overeenstemt met het bedrag waarvoor het slachtoffer naar gemeen recht zelf moet instaan, op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek terugvorderen van elke verzekeraar van een mede betrokken motorrijtuig, elk volgens een gelijk deel (1). (1) Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0318.N, AC 2012, nr. 70.

- *VERZEKERING - WAM- verzekering*

- *INDEPLAATSSTELLING -*

Art. 1252

C.15.0401.F

20 oktober 2016

AC nr. ...

De hoofdschuldeiser, in wiens rechten de borg in de plaats gesteld meent te zijn, kan zich t.a.v. die borg op de lopende rente beroepen zolang het dividend niet door de boedel is betaald, om zich tegen de indeplaatsstelling van die borg te verzetten.

- *INDEPLAATSSTELLING -*

- *FAILLISEMENT, FAILLISEMENTS-AKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei*

Het recht van voorrang van de schuldeiser blijft bestaan zolang zijn schuldvordering op de hoofdschuldenaar niet geheel is betaald.

- *INDEPLAATSSTELLING -*

Het recht van voorrang van de schuldeiser blijft bestaan zolang zijn schuldvordering op de hoofdschuldenaar niet geheel is betaald.

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

Wanneer een borg zijn schuld jegens de schuldeiser slechts gedeeltelijk betaalt, hebben noch de verjaring van het recht van de schuldeiser op het onbetaalde gedeelte van die schuldvordering noch het verval van zijn recht om tegen de borg op te treden wegens niet-aangifte van zijn schuldvordering, overeenkomstig artikel 53 van de Franse wet van 25 januari 1985 "relative au redressement et à la liquidation judiciaire des entreprises", een weerslag op het recht van voorrang van de schuldeiser, wiens schuldvordering niet geheel is betaald, op zijn hoofdschuldenaar.

- OVEREENKOMST - *Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 1254

C.14.0342.F

11 juni 2015

AC nr. ...

De omstandigheid dat de aannemer wegens vertraging in de betaling van het saldo van de opdracht, welke recht geeft op verwijlinterest, met toepassing van artikel 1254 van het Burgerlijk Wetboek de betaling van het saldo van de opdracht bij voorrang aanrekenet op de verwijlinterest, heeft niet tot gevolg dat de termijn om een vordering tot betaling van die interest in te stellen, later begint te lopen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 1287, eerste lid

C.14.0275.N

29 mei 2015

AC nr. ...

Artikel 1287, eerste lid, Burgerlijk Wetboek luidens welk de kwijtschelding of ontslag bij overeenkomst aan de hoofdschuldenaar verleend, de borggen bevrijdt, is ook van toepassing op de zakelijke borg.

- BORGTOCHT -

Een minnelijke aanzuiveringsregeling die voorziet in een gehele of gedeeltelijke kwijtschelding heeft de bevrijding tot gevolg van de borggen overeenkomstig artikel 1287, eerste lid, Burgerlijk Wetboek; indien de schuldeiser tegen het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling bezwaar heeft aangetekend overeenkomstig artikel 1675/10, § 4, tweede lid, en de regeling door de rechtbank werd gehomologeerd niettegenstaande dit bezwaar, dan geldt de minnelijke aanzuiveringsregeling niet als kwijtschelding in de zin van artikel 1287, eerste lid, Burgerlijk wetboek.

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

- BORGTOCHT -

Art. 1298

P.14.1894.N

5 januari 2016

AC nr. ...

Schuldvergelijking vereist het bestaan van twee schulden die elkaar compenseren en is derhalve slechts mogelijk tussen twee schuldenaars die tevens tegenover elkaar een schuldvordering hebben; de enkele omstandigheid dat een vennoot tegenover de vennootschap een schuldvordering heeft omdat hij eigen gelden heeft aangewend tot betaling van de schulden van die vennootschap en dat hij tot terugbetaling daarvan gelden opneemt uit zijn rekening-courant, maakt geen schuldvergelijking uit aangezien die omstandigheid niet voor gevolg heeft dat daardoor een eigen schuld van de vennoot jegens de vennootschap bestaat (1). (1) Cass. 15 mei 2014, AR C.13.0552.N, AC 2014, nr. 348 met concl. van advocaat-generaal C. Vandewal.

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 1304

C.12.0533.N

10 september 2015

AC nr. ...

De wetsbepaling die voorziet dat de rechtsvordering tot nietigverklaring of tot vernietiging van een overeenkomst verjaart door verloop van tien jaar, tenzij een bijzondere wet een kortere termijn bepaalt, is alleen van toepassing op relatieve nietigheden (1). (1) Zie concl. OM.

- VERJARING - *Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)*

Art. 1315

C.15.0134.F 27 februari 2017 AC nr. ...

De vergoeding van de kosten die verbonden zijn aan de huisarbeid, geregeld door de artikelen 119.3, 1°, 119.4, §2, 4°, en 119.6, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, is verschuldigd aan de werknemers die, zoals artikel 119.1, §1 bepaalt, tegen loon arbeid verrichten onder het gezag van een werkgever, in hun woonplaats of op elke andere door hen gekozen plaats; die bepalingen ontslaan de werknemer die de terugbetaling van zijn kosten vraagt niet van de verplichting de uitvoering van de door hem aangehaalde huisarbeid te bewijzen; de werkgever moet daarentegen bewijzen dat de werknemer zijn huisarbeid niet had uitgevoerd wanneer hij dat feit aanvoert tot staving van zijn vordering om hem te veroordelen tot de terugbetaling van de voor dat tijdvak betaalde vergoeding (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.15.0064.F 18 december 2015 AC nr. ...

Wanneer de partijen hun schriftelijke overeenkomst als teeltovereenkomst hebben gekwalificeerd, moet degene die zich op een pachtovereenkomst beroept, aantonen dat die overeenkomst niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2, 2°, van de Pachtwet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.14.0479.F 4 juni 2015 AC nr. ...

De verplichting van de partijen om mee te werken aan de bewijsvoering kan de omkering van de bewijslast niet tot gevolg hebben (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.14.0330.F 12 februari 2015 AC nr. 105

Degene die beweert een dwaling te hebben begaan, moet die dwaling en het verschoonbaar karakter ervan bewijzen.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 1315, eerste en tweede lid

C.14.0470.N 21 januari 2016 AC nr. ...

Het behoort aan de eiser aan te tonen dat alle voorwaarden die het recht waarop hij zich beroept doen ontstaan, voorhanden zijn.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Wanneer een aannemer betaling vordert voor overeengekomen werken en de opdrachtgever aanvoert dat de werken of een gedeelte ervan niet door de aannemer werden uitgevoerd, komt het, in beginsel, aan deze laatste toe te bewijzen dat hij de werken heeft uitgevoerd.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- AANNEMING VAN WERK -

Art. 1315, eerste lid

C.14.0382.F 25 juni 2015 AC nr. ...

Uit de regels betreffende de bewijslast volgt dat de advocaat dient te bewijzen dat hij zich van zijn plicht heeft gekweten om zijn cliënt in te lichten, en niet dat laatstgenoemde het negatieve feit dient te bewijzen dat de vereiste informatie hem niet werd gegeven (1). (1) Zie Cass. 26 januari 1968, AC 1968, 708.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 1321

F.13.0165.F 4 december 2015 AC nr. ...

Van verboden simulatie voor de fiscus en dus belastingfraude is geen sprake als de partijen, met het oog op de meest voordelige belastingregeling, gebruikmaken van de vrijheid van overeenkomst, zonder evenwel enige wettelijke verplichting te schenden, en handelingen verrichten waarvan zij alle gevolgen aanvaarden, ook al worden die handelingen enkel en alleen verricht om de belastingen te verminderen (1). (1) Zie andersl. concl. OM in Pas. 2015, nr.
- INKOMSTENBELASTINGEN - *Vennootschapsbelasting - Algemeen*

Art. 1325

C.15.0313.F 24 november 2016 AC nr. ...

Artikel 1325 van het Burgerlijk Wetboek geldt ook in de gevallen waarin eenzijdige akten samen, wegens hun onderling verband, een overeenkomst vormen waarbij elke partij een verbintenis jegens de andere aangaat.
- BEWIJS - *Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen*

Art. 1347

C.14.0488.F 18 september 2015 AC nr. ...

Opdat een feit waarschijnlijk is in de zin van artikel 1347 van het Burgerlijk Wetboek, is het niet voldoende dat het mogelijk moet lijken; het moet een schijn van waarheid bevatten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.
- BEWIJS - *Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde*

Art. 1349

D.15.0017.F 19 februari 2016 AC nr. ...

Vermoedens zijn een bewijsmiddel van een onbekend feit; de artikelen 1349 tot 1353 van het Burgerlijk Wetboek, die dat bewijsmiddel regelen, houden geen verband met de beoordeling van de bewijswaarde van de aan de rechter voorgelegde feitelijke gegevens (1). (1) Cass. 23 oktober 2014, AR C.14.0207.F, AC 2014, nr. 634 en noot Th. W.; Cass. 25 juni 2015, AR C.14.0395.F, AC 2015, nr. ...; Cass. 16 oktober 2015, AR C.14.0387.F, AC 2015, nr. ..., met concl.van advocaat-generaal Leclercq in Pas. 2015.
- BEWIJS - *Burgerlijke zaken - Vermoedens*

Art. 1353

C.16.0020.F 4 mei 2017 AC nr. ...

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegestaan, beoordeelt de rechter in feite de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt; het Hof gaat alleen na of de rechter het begrip feitelijk vermoeden niet heeft miskend en of hij m.n. uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgen heeft afgeleid die op grond daarvan onmogelijk te verantwoorden zijn (1). (1) Zie Cass.37 december 2007, AR C.07.0003.F, AC 2007, nr. 603.
- BEWIJS - *Burgerlijke zaken - Vermoedens*

D.15.0017.F 19 februari 2016 AC nr. ...

Vermoedens zijn een bewijsmiddel van een onbekend feit; de artikelen 1349 tot 1353 van het Burgerlijk Wetboek, die dat bewijsmiddel regelen, houden geen verband met de beoordeling van de bewijswaarde van de aan de rechter voorgelegde feitelijke gegevens (1). (1) Cass. 23 oktober 2014, AR C.14.0207.F, AC 2014, nr. 634 en noot Th. W.; Cass. 25 juni 2015, AR C.14.0395.F, AC 2015, nr. ...; Cass. 16 oktober 2015, AR C.14.0387.F, AC 2015, nr. ..., met concl.van advocaat-generaal Leclercq in Pas. 2015.
- BEWIJS - *Burgerlijke zaken - Vermoedens*

Art. 1356, derde lid

C.16.0105.F 16 maart 2017 AC nr. ...

Het beginsel van de onplitsbaarheid van de bekentenis geldt zowel voor de gerechtelijke bekentenis als voor de buitengerechtelijke bekentenis (1). (1) Zie Cass. 20 oktober 1978, AC 1978-79, 199; Cass. 10 mei 2013, AR C.11.0781.N, AC 2013, nr. 289, met concl. van procureur-generaal Leclercq.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Art. 1356, eerste lid

C.16.0542.F 4 september 2017 AC nr. ...

Uit de artikelen 1356, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en 440, tweede lid, en 850 Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter, bij gebrek aan betwisting door de partij aan wie de bekentenis wordt tegengeworpen, geen voorlegging moet eisen van de aan zijn advocaat verleende bijzondere lastgeving om rekening te houden met het bestaan van een dergelijke bekentenis.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

- ADVOCAAT -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Art. 1382

C.13.0143.F 9 februari 2017 AC nr. ...

De materiële overtreding van een wets- of verordeningsbepaling maakt op zichzelf een fout uit die leidt tot de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de dader, mits die overtreding willens en wetens is begaan; de dader van de fout hoeft zich niet bewust te zijn van het feit dat hij een fout begaat en hoeft evenmin de wil te hebben er een te begaan (1). (1) Zie andersluidende. concl. OM in Pas. 2017, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.14.0011.F 7 mei 2015 AC nr. ...

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer blijkt de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van diegene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten; de rechter dient te beoordelen, door middel van een uitlegging van de overeenkomst, de wet of het reglement, of de gedane uitgaven, m.n. die met betrekking tot de riviervisserij, al dan niet definitief voor rekening moeten blijven van diegene die ze heeft moeten doen en de partijen dienen dat niet aan te tonen (1). (1) Zie concl. OM.

- VISSERIJ - Riviervisserij

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.12.0637.F 30 april 2015 AC nr. ...

Onder voorbehoud van het bestaan van een onoverkomelijke dwaling of van een andere grond van vrijstelling van aansprakelijkheid begaat de wetgever een fout wanneer hij een reglementering uitvaardigt die indruist tegen een gemeenschapsrechtelijke norm die hem verplicht op een welbepaalde manier iets niet te doen, zodat, indien die fout schade veroorzaakt, de burgerlijke aansprakelijkheid van de wetgever in het gedrang komt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ***.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- MACHTEN - Wetgevende macht

- ONDERWIJS -

Art. 1384

C.15.0231.N

7 januari 2016

AC nr. ...

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit het bestaan niet uit van een schade in de zin van artikel 1384 Burgerlijk Wetboek, voor zover uit de inhoud of uit de draagwijdte van de overeenkomst, de wet of het reglement niet blijkt dat de uitgaven of prestaties die moeten worden gedaan, definitief ten laste moeten blijven van degenen die zich daartoe hebben verbonden of die daartoe door de wet of het reglement worden verplicht (1). (1) Cass. 5 november 2010, AR C.09.0486.N, AC 2010, nr. 658, met concl. van advocaat-generaal Vandewal.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Art. 1384, eerste lid

C.16.0248.N

24 februari 2017

AC nr. ...

Degene die op grond van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek vergoeding eist van de bewaarder van een zaak, moet enkel bewijzen dat de zaak met een gebrek was behept en dat het gebrek de schade heeft veroorzaakt; dit sluit niet uit dat de schade mede door een fout van het slachtoffer kan zijn veroorzaakt (1). (1) Cass. 7 november 1980, AC 1980-81, nr. 154, met concl. van procureur-generaal Dumon.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Wanneer samenloop tussen de aansprakelijkheid op grond van het gebrek van de zaak en de fout van het slachtoffer wordt aangevoerd, kan de rechter die het bestaan van het gebrek van de zaak vaststelt, de bewaarder alleen dan van elke aansprakelijkheid ontslaan wanneer hij aanneemt dat de schade ook zonder het gebrek waarmee de zaak is behept, zou zijn ontstaan zoals zij zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass. 30 november 1984, AR nr. 4327, AC 1984-85, nr. 207.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen

C.15.0314.N

7 oktober 2016

AC nr. ...

Een zaak is gebrekkig in de zin van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.15.0191.F

4 januari 2016

AC nr. ...

Een zaak is gebrekkig, in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor ze in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken; het abnormale karakter van de zaak kan enkel worden beoordeeld door een vergelijking te maken met zaken van dezelfde soort en van hetzelfde type om de hoedanigheden van de zaak te bepalen waaraan de getroffenene zich normalerwijs kon verwachten.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.14.0468.N

12 november 2015

AC nr. ...

De bewaarder van de gebrekkige zaak is gehouden de door het gebrek van de zaak veroorzaakte schade te vergoeden en de schadelijder heeft, in de regel, recht op volledig herstel van de schade die hij heeft geleden; hierbij is vereist dat de schade zich zonder het gebrek van de zaak niet zou hebben voorgedaan, zoals zij zich in concreto heeft voorgedaan.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het vermoeden van aansprakelijkheid dat op de bewaarder van de zaak rust, kan alleen worden weerlegd als de bewaarder bewijst dat de schade niet aan het gebrek van de zaak, maar aan een vreemde oorzaak te wijten is (1). (1) Zie Cass. 26 april 2013, AR C.12.0286.N, AC 2013, nr. 260.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Hij die op grond van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek vergoeding vordert voor de schade die door een zaak werd veroorzaakt, moet enkel bewijzen dat de verweerder in het geding een gebrekkige zaak onder zijn bewaring heeft, dat hij schade heeft geleden en dat er tussen deze schade en het gebrek van de zaak een oorzakelijk verband bestaat (1). (1) Cass. 7 november 1980, AC 1980-81, nr. 154, met concl. van procureur-generaal DUMON.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Wanneer meerdere oorzaken eenzelfde schade hebben veroorzaakt, volstaat het, om tot volledig herstel gehouden te zijn, dat het gebrek van de zaak de omvang van de schade heeft vergroot, ook al zou het schadegeval zich zonder het gebrek van de zaak eveneens hebben voorgedaan, maar met mindere schade tot gevolg (1). (1) Het OM concludeerde tot gedeeltelijke vernietiging op het derde onderdeel van het enig cassatiemiddel in de zaak C.14.0469.N; het was van mening dat uit de motivering van de appelrechters bleek dat niet het ontstaan zelf van de schade, maar wel de omvang ervan door het bestaan van het gebrek werd beïnvloed. Uit de vaststelling van aansprakelijkheid volgde volgens het OM evenwel niet dat eiseres noodzakelijkerwijze gehouden is alle schade ten gevolge van de overstromingen te vergoeden. De bewaarder is immers slechts gehouden tot vergoeding van de schade ontstaan door het gebrek en niet voor deze die enkel het gevolg is van de overmatige regenval; voor deze laatste is immers geen causaal verband voorhanden. De schade die haar oorsprong vindt in de samenloop van de overvloedige regenval en het gebrek van het rioleringsstelsel, in die zin dat zonder één van deze oorzaken de schade, of de verergering ervan, zich niet zou hebben voorgedaan, komt daarentegen wel volledig ten laste van de bewaarder van de zaak. Het OM was aldus van oordeel dat de appelrechters die de eiseres, onder aftrek van de uitkeringen die de verweerders via het Rampenfonds en/of hun verzekeraars hebben ontvangen, veroordeelden tot vergoeding van alle schade die de verweerders ingevolge de overstroming van 13 en 14 september 1998 hebben geleden, hun beslissing niet naar recht hadden verantwoord.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

C.14.0284.N 13 maart 2015 AC nr. ...

Een zaak is gebrekkig in de zin van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass. 31 oktober 2013, AR C.12.0628.N, AC 2013, nr. 570.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het is niet voldoende om een zaak als gebrekkig te beschouwen dat aan de zaak iets wordt toegevoegd waardoor schade ontstaat; vereist is dat de zaak in haar geheel een abnormaal kenmerk vertoont; het abnormaal kenmerk moet geen intrinsiek kenmerk betreffen of een blijvend element zijn dat inherent is aan de zaak (1). (1) Cass. 31 oktober 2013, AR C.12.0628.N, AC 2013, nr. 570.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.14.0047.F 5 maart 2015 AC nr. ...

Een zaak is gebrekkig als zij een ongewoon kenmerk vertoont, waardoor zij in sommige omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass. 17 januari 2014, AR C.12.0510.F, AC 2014, nr. 39, met concl. van procureur-generaal LECLERCQ.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Art. 1384, tweede en vijfde lid

P.14.1873.F 4 maart 2015 AC nr. ...

Om te worden ontslagen van de ouderlijke aansprakelijkheid voor de schade veroorzaakt door hun minderjarig kind, dient niet aangetoond te worden dat het schadelijke feit een externe oorzaak heeft die geen verband houdt met de invloed waarover de ouders beschikken door het vervullen van hun opdrachten van bewaking en opvoeding; om dat vermoeden te weerleggen moet worden aangetoond dat de daad waardoor de aansprakelijkheid in het gedrang komt, niet het gevolg is van een gebrek aan bewaking noch van een tekortkoming van de vader en moeder in de opvoeding van hun minderjarig kind, dat hen kan worden verweten (1). (1) Zie uittreksel concl. OM in Pas. 2015, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

De aansprakelijkheid van de ouders voor de schade die door hun minderjarig kind is veroorzaakt, komt in het gedrang behoudens indien de vader en moeder bewijzen dat zij de daad die daartoe aanleiding geeft, niet hebben kunnen beletten; het vermoeden van aansprakelijkheid dat daarbij wordt ingevoerd is op een persoonlijke fout gegrond en kan dus, naar de geest van de wet, door het bewijs van het tegendeel worden weerlegd (1). (1) Zie uittreksel concl. OM in Pas. 2015, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

Art. 1396, eerste lid

C.15.0383.N

9 juni 2016

AC nr. ...

Uit de samenhang van de artikelen 1319, 1°, Gerechtelijk Wetboek en 1396, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en de wetsgeschiedenis blijkt dat wijzigingen van het huwelijksvermogensstelsel die niet tot gevolg hebben dat het vorige stelsel wordt vereffend of dat de bestaande samenstelling van de vermogens wordt gewijzigd, niet in het Belgisch Staatsblad moeten worden bekendgemaakt om aan derden te kunnen worden tegengeworpen (1). (1) Zie concl. OM.

- *HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wijziging van het huwelijksvermogensstelsel*

Art. 1401, 2

C.13.0376.F

29 juni 2017

AC nr. ...

De persoonlijke werkkraft en de waarde die ze vertegenwoordigt zijn eigen aan elke van de onder het wettelijk stelsel gehuwde echtgenoten.

- *HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel*

Art. 1401.5

C.14.0219.N

20 februari 2015

AC nr. 135

Artikel 1401.5 van het Burgerlijk Wetboek bevat een eigendomsregeling van de lidmaatschapsrechten verbonden aan gemeenschappelijke aandelen in vennootschappen waarin alle aandelen op naam zijn, indien die toebedeeld zijn aan of ingeschreven zijn op naam van één echtgenoot alleen.

- *HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel*

- *VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels*

Art. 1416

C.15.0440.F

23 mei 2016

AC nr. ...

Het arrest, dat vaststelt dat de echtgenoten gehuwd waren onder het stelsel van scheiding van goederen en in het litigieuze pand, hun onverdeelde eigendom, samenleefden op het ogenblik dat de brandverzekeringsspolis enkel door de echtgenoot werd gesloten, en dat ze op het tijdstip van het schadegeval niet meer samenleefden, beslist vervolgens met eigen overwegingen dat de echtgenote, omdat ze voor de helft eigenaar van het beschadigde pand was, recht heeft op de helft van de verzekeringsvergoeding en schendt bijgevolg artikel 1416 van het Burgerlijk Wetboek.

- *VERZEKERING - Landverzekering*

Artikel 1416 van het Burgerlijk Wetboek, dat de bestuursbevoegdheden bepaalt van het gemeenschappelijk vermogen door echtgenoten die gehuwd zijn volgens het wettelijk stelsel, heeft geen betrekking op het bestuur van een onverdeeld goed door een van de echtgenoten die gehuwd is onder het stelsel van gerechtelijke scheiding van goederen.

- *HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Gerechtelijke scheiding van goederen*

- *HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel*

Art. 1448

C.11.0561.F

17 oktober 2016

AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 1448 van het Burgerlijk Wetboek is het wegmaken of verborgen houden van goederen uit het gemeenschappelijk vermogen elke oneerlijke handeling waarbij de in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoot een ongeoorloofd voordeel op het vermogen van de gemeenschap wil verwerven ten koste van de andere echtgenoot; dat artikel beoogt aldus elk bedrog dat tot doel heeft de deelgenoot datgene te ontzeggen wat hem in de verdeling toekomt.

- *VERDELING -*

- *ONVERDEELDHEID -*

Dat bedrieglijk opzet is een essentieel bestanddeel van de heling van gemeenschapsgoederen, maar valt niet samen met het moreel bestanddeel van het misdrijf meened, zoals bedoeld in artikel 226, tweede lid, van het Strafwetboek.

- ONVERDEELDHEID -

Dat bedrieglijk opzet is een essentieel bestanddeel van de heling van gemeenschapsgoederen, maar valt niet samen met het moreel bestanddeel van het misdrijf meeneed, zoals bedoeld in artikel 226, tweede lid, van het Strafwetboek.

- VERDELING -

Het louter verzuim om bij de boedelbeschrijving de vereiste aangifte te doen volstaat niet om het misdrijf 'heling van gemeenschapsgoederen' te vormen terwijl dat misdrijf het bedrieglijk opzet vereist.

- ONVERDEELDHEID -

Art. 146bis

C.13.0157.N 23 januari 2015 AC nr. ...

Uit het algemeen rechtsbeginsel " *fraus omnia corrumpit* " volgt dat het huwelijk met een Belg een noodzakelijke voorwaarde uitmaakt voor de in artikel 16, §2, 1°, WBN bedoelde verklaring van nationaliteitskeuze en dat, wanneer vaststaat dat er *ex tunc* geen huwelijk is in de zin van artikel 146bis Burgerlijk Wetboek, er ook nooit aan de voorwaarde van artikel 16, §2, 1°, WBN werd voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- NATIONALITEIT -

- HUWELIJK -

Art. 1595

C.16.0285.N 24 februari 2017 AC nr. ...

Dat verbod blijft bestaan zolang het huwelijk niet is beëindigd; de niet-naleving van dat verbod wordt gesanctioneerd door een relatieve en derhalve voor bevestiging vatbare nietigheid; deze bevestiging kan slechts plaatsgrijpen nadat de nietigheidsgrond heeft opgehouden te bestaan (1). (1) Zie concl. OM.

- KOOP -

Krachtens artikel 1595 Burgerlijk Wetboek kunnen echtgenoten in principe geen koopovereenkomst met elkaar sluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- KOOP -

Art. 1644

C.15.0232.F 23 maart 2017 AC nr. ...

Wanneer voldaan is aan de voorwaarden voor de toepassing van de artikelen 1641 en 1643 van het Burgerlijk Wetboek, wordt de keuze tussen een vordering tot ontbinding van de verkoop (*actio redhibitoria*) en een vordering tot vermindering van de prijs (*actio aestimatori*) uitsluitend aan de koper voorbehouden.

- KOOP -

Art. 1742

C.16.0115.F 16 februari 2017 AC nr. ...

In geval van overlijden van de verhuurder nemen zijn erfgenamen en rechtverkrijgenden de rechten en verplichtingen van hun rechtsvoorganger over (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2017, nr. ...

- HUUR VAN GOEDEREN - *Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Art. 1794

C.13.0390.N 29 mei 2015 AC nr. ...

De bepaling dat de opdrachtgever de aanneming tegen vaste prijs door zijn enkele wil kan verbreken, ook al is het werk reeds begonnen, mits hij de aannemer schadeloos stelt voor al zijn uitgaven, al zijn arbeid, en alles wat hij bij die aanneming had kunnen winnen, is uitsluitend van toepassing op de aanneming van een werk dat door zijn voorwerp of door een uitdrukkelijke tijdsduur bepaald is (1). (1) Zie Cass. 4 september 1980, AC 1980-81, nr. 8, met concl. van procureur-generaal E. KRINGS, toen advocaat-generaal, in Pas. 1981, 7.

- AANNEMING VAN WERK -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 1798, eerste lid

C.14.0344.N

27 februari 2015

AC nr. 145

De bouwheer tegen wie een rechtstreekse vordering wordt ingesteld, kan aan de onderaannemer in de regel al de excepties tegenwerpen waarover hij beschikt op het ogenblik van het instellen van de rechtstreekse vordering (1); tot deze excepties behoort ook het recht een beroep te doen op schuldvergelijking met een schuldvordering, zoals te dezen de vordering tot schadevergoeding wegens wanprestatie, die gegrond is op de onderlinge afhankelijkheid van de wederzijdse verbintenissen van de partijen, welke exceptie behoort tot het wezen van de wederkerige overeenkomst, zodat zij bestaat vóór de wanprestatie en vóór de uitoefening van de rechtstreekse vordering (1). (1) Cass. 25 maart 2005, AR C.03.0318.N, AC 2005, nr. 188. (2) Cass. 15 mei 2014, AR C.13.0552. N, AC 2014, nr. 348.

- HUUR VAN DIENSTEN -

- SCHULDVERGELIJKING -

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - *Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

Art. 1875

C.14.0231.N

8 mei 2015

AC nr. ...

Bruiklening is een overeenkomst, waarvan de geldigheid de toestemming vereist van beide partijen tot het sluiten van deze overeenkomst; tussen de partijen moet een wilsovereenstemming bestaan om daadwerkelijk rechtsgevolgen te doen ontstaan; de toestemming kan stilzwijgend zijn, indien zij volgt uit een gedraging die voor geen andere uitleg vatbaar is en derhalve de wil inhoudt om een overeenkomst te sluiten (1). (1) Het OM concludeerde tot vernietiging; het was van mening dat de appelrechters, die met hun overwegingen niet vaststellen dat de verweerster en de eiseres de wil hadden om daadwerkelijk een overeenkomst van bruikleen te sluiten, niet wettig de eiseres als bruiklener van de lift konden kwalificeren. Door op grond hiervan te oordelen dat de eiseres gehouden is de verweerster te vrijwaren, omdat zij als bruiklener van de lift geen bewijs levert van een vreemde oorzaak voor het niet kunnen teruggeven van de zaak, verantwoordden de appelrechters volgens het OM hun beslissing dus niet naar recht.

- OVEREENKOMST - *Bestanddelen - Toestemming*

- LENING -

Art. 1907bis

C.15.0409.F

24 november 2016

AC nr. ...

De beperking tot zes maanden berekend over de terugbetaalde som en naar de in de overeenkomst bepaalde rentevoet geldt voor elke vergoeding die wordt gevorderd door de geldschieter in geval van vervroegde gehele of gedeeltelijke terugbetaling van een lening op interest.

- LENING -

Art. 1984

C.16.0100.N

9 september 2016

AC nr. ...

De vertegenwoordigingsbevoegdheid kan worden verleend voor het instellen van een rechtsvordering in welk geval de vertegenwoordiger, de formele procespartij, een rechtsvordering instelt in naam en voor rekening van de vertegenwoordigde, de materiële procespartij, ter verdediging van de rechten en de belangen van laatstgenoemde (1); een dergelijke vertegenwoordiging onderstelt, benevens het bewijs van de vertegenwoordigingsbevoegdheid, dat uit de gedinginleidende akte blijkt dat de formele procespartij optreedt in haar hoedanigheid van vertegenwoordiger en deze akte de identiteit van zowel de vertegenwoordiger als de vertegenwoordigde vermeldt (2). (1) Zie Cass. 26 maart 2002, AR P.02.0038.N, AC 2002, nr. 205; Cass. 21 oktober 2010, AR F.09.0159.F, AC 2010, nr. 625, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES. (2) Zie Cass. 21 oktober 2010, AR F.09.0159.F, AC 2010, nr. 625, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES.

- LASTGEVING -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1993

P.15.1507.N

31 mei 2016

AC nr. ...

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij de rechter rekening mag houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklagde geven; zodoende kan de rechter de schuld van een zaakvoerder aan misbruik van vertrouwen ten nadele van de vennootschap afleiden uit het feit dat die zaakvoerder niet kan verantwoorden dat hij de gelden die hij volgens de boekhoudkundige stukken heeft afgenomen van de vennootschapsrekening, heeft besteed in het belang van de vennootschap waardoor aldus de rechter het vermoeden van onschuld of de regels betreffende de bewijslast in strafzaken niet miskent en hij evenmin artikel 491 Strafwetboek schendt (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2014, AR P.12.1903.N, AC 2014, nr. 197.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2*

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - *Strafzaken - Bewijsvoering*

- BEWIJS - *Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid*

- BEWIJS - *Strafzaken - Vermoedens*

Art. 1998, tweede lid

C.14.0339.F

18 december 2015

AC nr. ...

De rechtspersoon kan, vóór het verstrijken van de fatale termijn of van de verjaringstermijn die op de rechtsvordering of op het rechtsmiddel van toepassing is, het initiatief van zijn onbevoegd orgaan bekrachtigen; mits de bekrachtiging de door derden verkregen rechten niet benadeelt, heeft zij terugwerkende kracht op het ogenblik van het instellen van de rechtsvordering of van het rechtsmiddel, waardoor die ontvankelijk wordt (1). (1) Zie gedeeltelijk gelijklopende concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 2

F.14.0015.N

14 januari 2016

AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel van de niet-terugwerking van de wet, dat besloten ligt in artikel 2 Burgerlijk Wetboek, kan niet verantwoord worden dat geen voorrang wordt gegeven aan de bepaling van een richtlijn, ten voordele van een daarmee strijdige bepaling van nationaal recht (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Werking in de tijd en in de ruimte*

F.14.0004.N

5 november 2015

AC nr. ...

De waardering, met het oog op het bepalen van de successierechten, van het geheel of een deel van de erfgoederen die zich in België bevinden en die voor hun verkoopwaarde moeten of kunnen aangegeven worden, vóór de aangifte en vóór het verstrijken van de indieningstermijn, geschiedt op kosten van de erfgenamen, algemene legatarissen en, in het algemeen, al wie gehouden is tot het indienen van een aangifte van nalatenschap, ook wanneer de schatting betwist wordt door het inleiden van een rechtsvordering, zodat de gemeenrechtelijke regels met betrekking tot het ten laste leggen van de gerechtskosten, met inbegrip van de kosten van het deskundigenonderzoek en de rechtsplegingsvergoeding, vervat in het Gerechtelijk Wetboek, niet van toepassing zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- SUCCESIERTEN -

Art. 2015

C.15.0320.N 19 mei 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 2015 Burgerlijk Wetboek wordt een borgtocht niet vermoed, moet hij uitdrukkelijk zijn aangegaan en mag men hem niet verder uitstreken dan de perken waarbinnen hij is aangegaan; uit deze wetsbepaling volgt dat de borgtocht beperkend moet worden geïnterpreteerd in die zin dat de borg enkel kan worden geacht zich te willen verbinden tot zekerheid van verbintenissen die hij redelijkerwijze kan voorzien bij het sluiten van de borgtocht.

- BORGTOCHT -

Art. 203, § 1, eerste lid

F.13.0107.N 4 februari 2016 AC nr. ...

Betalingen of toekenningen aan kinderen die niet tot het gezin van de belastingplichtige behoren en die hij aan hen op grond van artikel 203, §1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek verschuldigd is wegens levensonderhoud, opvoeding en passende opleiding, kunnen tot beloop van tachtig honderdsten worden afgetrokken van zijn gezamenlijke netto-inkomsten voor zover hij die renten of kapitalen regelmatig heeft betaald of toegekend; met regelmatige betalingen of toekenningen worden bedoeld, betalingen of toekenningen die niet louter occasioneel of vrijwillig zijn, maar herhaald en volgens een bepaalde regelmaat worden betaald uit hoofde van levensonderhoud, opvoeding en passende opleiding.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

Art. 203, § 1, en 203bis, §§ 1, 2 en 3

C.13.0335.N 19 november 2015 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 203, §1, en 203bis, §1, §2 en §3, Burgerlijk Wetboek en van artikel 1321, §1, 2° en 3°, en § 2, 1°, Gerechtelijk Wetboek sluiten niet uit dat de rechter in bijzondere omstandigheden ook de bijdrage in de buitengewone kosten forfaitair bepaalt (1). (1) Het OM concludeerde tot de gegrondheid van het eerste middel tot cassatie, en derhalve tot vernietiging van de bestreden beslissing, op grond dat uit de redenen m.b.t. de vaststelling van de maandelijkse onderhoudsbijdrage, in het bijzonder uit de reden i.v.m. de behoeften van de kinderen, in deze volgt dat deze bijdrage werd vastgesteld op basis van het gebruikelijke budget voor het dagelijks onderhoud van de kinderen, maar dat de appelrechters – waar zij vervolgens evenwel oordelen dat die onderhoudsbijdrage ook de buitengewone kosten omvat – nalaten op basis van de gevestigde rechtsleer een duidelijk onderscheid te maken tussen de gewone- en de buitengewone kosten, en zij in werkelijkheid aldus de buitengewone kosten volledig ten laste van eiseres leggen.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 203bis, § 3

C.14.0498.F 3 november 2016 AC nr. ...

De kosten die voortvloeien uit de verplichting bepaald in artikel 203, § 1, van het Burgerlijk Wetboek, omvatten volgens artikel 203bis, § 3, van dat wetboek de gewone en de buitengewone kosten; hieruit volgt dat de kosten tot één van die categorieën behoren, met uitsluiting van de andere.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 2051

S.15.0040.F

18 januari 2016

AC nr. ...

Aangezien het voorwerp van die dading niet buiten de zaken valt waarover men kan beschikken, tast de omstandigheid dat de rechten waarop derden aanspraak maken de openbare orde raken, hun verplichting niet aan de externe uitwerking van de dading te eerbiedigen (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- OPENBARE ORDE -

- DADING -

Als een eindbeslissing over een geschil gewezen werd die alsnog vatbaar is voor hoger beroep en de partijen in het geding vervolgens een overeenkomst sluiten om dat geschil te beëindigen waarbij de ene partij afziet van de rechten die ze door die beslissing verkrijgt en de andere van het instellen van hoger beroep, geldt hun dading ten aanzien van derden die de uitwerking ervan tussen de contracterende partijen moeten erkennen; daaruit volgt dat derden, wanneer de dading, krachtens artikel 2051 van het Burgerlijk Wetboek, enkel voor de partijen het recht doet ontstaan de herhaling van het geschil te beletten, niet meer kunnen stellen dat de rechten van die partijen of van een van hen bepaald worden door het vonnis dat tot de dading heeft geleid (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

- DADING -

Art. 2052

C.16.0142.F

10 november 2016

AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk overeenkomsten van onbepaalde duur op elk ogenblik en door elk van de partijen kunnen worden beëindigd, machtigt een partij bij een dading niet om een verbintenis die zij daarin bij wijze van toegeving heeft aangegaan, eenzijdig te herroepen, zelfs al werd die verbintenis voor onbepaalde duur aangegaan.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- DADING -

Art. 215, § 2, tweede lid

C.16.0443.F

20 april 2017

AC nr. ...

Uit artikel 215, § 2, tweede lid, Burgerlijk Wetboek, dwingende wetsbepaling ten voordele van de echtgenoten, volgt dat de werkelijke kennis van het huwelijk door de verhuurder die een opzegging ter kennis brengt of een exploit betekent, volstaat opdat de desbetreffende echtgenoot de nietigheid van die akten kan inroepen (1). (1) Zie Cass. 7 april 1994, AR C.93.0423.F, AC 1994, nr. 161.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Primair stelsel (Wederzijdse rechten en verplichtingen van de echtgeno) [Zie: 200 HUWELIJK]

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 2244

P.16.0362.F

7 september 2016

AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze van inleiding van de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 Burgerlijk Wetboek; wanneer het slachtoffer, voor de strafrechter, zijn vordering vóór de verjaring van de strafvordering instelt, houdt de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering op te lopen, tot de dag van de uitspraak van de beslissing die een einde stelt aan het geding (1). (1) Cass. 12 maart 2008, AR P.07.1523.F, AC 2008, nr. 171; Cass. 16 maart 2010, AR P.09.1519.N, AC 2010, nr. 185.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 2244, § 1

C.13.0176.N

6 februari 2015

AC nr. 88

Onder een dagvaarding voor het gerecht in de zin van artikel 2244, §1, Burgerlijk Wetboek moet worden verstaan, het instellen van een rechtsvordering waarbij een schuldeiser het bedreigde recht dat aan verjaring is onderworpen, ten gronde wil laten erkennen (1); een dagvaarding in kort geding die strekt tot het nemen van bewarende maatregelen in spoedeisende gevallen of tot het bevelen van een onderzoek naar de oorzaken van een schade, leidt bijgevolg geen vordering in zoals bedoeld in artikel 2244, §1, Burgerlijk Wetboek. (1) Zie Cass. 7 juni 2012, AR C.11.0498.N, AC 2012, nr. 372.

- DAGVAARDING -

Art. 2244, § 1, eerste en derde lid

F.14.0019.N 2 september 2016 AC nr. ...

In zijn arrest nr. 38/2011 van 15 maart 2011oordeelde het Grondwettelijk Hof dat artikel 2 van de wet van 6 februari 1970 betreffende de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre het niet erin voorziet dat een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing bij de Raad van State dezelfde gevolgen heeft ten opzichte van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door de vernietigde administratieve handeling als een dagvaarding voor het gerecht; hieruit volgt dat de rechter aan het beroep tot vernietiging van een administratieve handeling van de provincie bij de Raad van State dezelfde gevolgen kan verlenen ten opzichte van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door deze handeling als aan een dagvaarding voor het gerecht (1). (1) Zie concl. OM.

- GRONDWET - Art. 10

Art. 2244, § 1, eerste lid

C.16.0021.F 19 september 2016 AC nr. ...

De dagvaarding voor het gerecht, in de zin van artikel 2244, §1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek is de handeling waarmee een persoon een vordering instelt om het bestaan van een bedreigd recht door het gerecht te doen erkennen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

De dagvaarding in kort geding heeft bijgevolg enkel een stuitende werking als ze een vordering bevat die strekt tot de, desnoods voorlopige, erkenning van het door de verjaring bedreigde recht (1). (1) Het openbaar ministerie oordeelde dat de dagvaarding in kort geding met het oog op het doen nemen van dringende bewarende maatregelen, virtueel de vordering bevatte om dat recht ten gronde te doen erkennen waardoor de verjaring zodoende gestuit wordt.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- DAGVAARDING -

Art. 2251

F.12.0056.F 2 maart 2017 AC nr. ...

De verjaring van een rechtsvordering loopt niet tegen degene die de voornoemde rechtsvordering niet kan uitoefenen wegens een wettelijke verhindering; artikel 2251 van het Burgerlijk Wetboek, luidens hetwelk de verjaring loopt tegen alle personen, behalve tegen hen voor wie de wet uitzondering maakt, legt zodoende die regel vast die het toepast op de schorsingsgronden die gebaseerd zijn op de voorwaarde van de persoon tegen wie de verjaring loopt.

- VERJARING - Algemeen

Het arrest, dat steunt op de mogelijkheden van de belastingadministratie om, overeenkomstig artikel 145 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, een akte van afstand van de op de verjaring verlopen termijn voor te stellen of beslag te leggen, ontkent zodoende dat de onmogelijkheid, voor de belastingadministratie, om haar rechtsvordering tot invordering uit te oefenen, tot gevolg heeft dat de verjaring van die rechtsvordering wordt geschorst en is derhalve niet naar recht verantwoord.

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

Art. 2257

C.16.0018.F 29 september 2016 AC nr. ...

Uit artikel 2257 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de verjaring, die een verweer vormt tegen een te laat ingestelde rechtsvordering, niet kan beginnen te lopen vóór het ontstaan van die rechtsvordering (1). (1) De Page schrijft (dl. VII, 2de ed., 1957, nr. 1147) dat alle moeilijkheden betreffende het beginpunt van de verjaringstermijn "gravitent autour d'un texte unique (article 2257 du Code civil)". Om die reden heeft het Hof de cassatie doen steunen op de schending van dat artikel waarvan de essentie wordt weergegeven in het adagium *Actiones non natae non precibuntur* (M. Marchandise, *La prescription*, Brussel, Bruylant, 2015, nr. 305).

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.15.0079.F 22 september 2016 AC nr. ...

De verjaring, die een verweer is tegen een laattijdige vordering, begint slechts te lopen vanaf de dag waarop die vordering ontstaat. Dat is in de regel de dag waarop de verbintenis moet worden uitgevoerd (1). (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.11.0649.F, AC 2013, nr. 58.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- BORGTOCHT -

C.16.0043.F 22 september 2016 AC nr. ...

De verjaring, die een verweer is tegen een laattijdige vordering, begint slechts te lopen vanaf de dag waarop die vordering ontstaat. Dat is in de regel de dag waarop de verbintenis moet worden uitgevoerd (1). (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.11.0649.F, AC 2013, nr. 58.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Art. 2262bis, § 1

C.15.0101.F 3 oktober 2016 AC nr. ...

De vordering tot vergoeding van schade wegens niet-uitvoering of wanuitvoering van een contractuele verplichting is een persoonlijke vordering die krachtens artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek door verloop van 10 jaar verjaart (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De verjaring is een verweermiddel tegen een laattijdige vordering en kan bijgevolg niet ingaan voordat die vordering is ontstaan; de vordering waarmee een verbintenis wordt afgedwongen ontstaat in de regel op de dag dat die verbintenis moet worden uitgevoerd en verjaart bijgevolg vanaf dat tijdstip; om die verjaringstermijn te doen ingaan is het niet noodzakelijk dat het slachtoffer kennis heeft van zijn schade en zelfs niet dat die schade, indien deze bestaat, zich uitwendig manifesteert (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2262bis, § 1, eerste lid

C.15.0010.N 12 november 2015 AC nr. ...

Op grond van artikel 3, derde lid, van Verordening nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen kan een langere verjaringstermijn dan die voorzien in artikel 3, eerste lid, van die Verordening voortvloeien uit de gemeenrechtelijke bepaling van artikel 2262bis, § 1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Art. 2262bis, § 2

C.16.0111.F 30 maart 2017 AC nr. ...

Uit artikel 2262bis, §1, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de verjaring pas ingaat wanneer de benadeelde over de gegevens beschikt op grond waarvan hij ervan kan uitgaan dat de persoon voor de schade aansprakelijk zou kunnen zijn wegens een fout of wegens een aansprakelijkheidsgrond (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ...

Art. 2272

C.14.0268.F 8 januari 2015 AC nr. 16

De toepassing van de verjaring van een jaar, die gegrond is op een vermoeden van betaling, veronderstelt dat het bestaan van de schuldvordering niet in een geschrift is vastgesteld.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2277

C.14.0283.F 16 oktober 2015 AC nr. ...

De omstandigheid dat de schuld niet hernieuwd wordt zonder de tussenkomst van de partijen en de omstandigheid dat het de schuldenaar is die het verkoopoverzicht verzendt op basis waarvan de schuldeiser zijn commissielonen factureert, zijn criteria die geen verband houden met het periodieke karakter van de schuld dat vereist wordt door artikel 2277 Burgerlijk Wetboek, wanneer vastgesteld wordt dat de commissielonen waarvan de betaling gevorderd wordt, afkomstig zijn uit dezelfde rechtsverhouding (1). (1) Zie concl. OM.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.14.0268.F 8 januari 2015 AC nr. 16

Wanneer het bestaan van de schuldvordering is vastgesteld in een geschrift en betaalbaar is bij het jaar of bij kortere termijnen, zullen de rentetermijnen verjaren door verloop van vijf jaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2277, vierde en vijfde lid

C.13.0576.N 3 december 2015 AC nr. ...

Artikel 2277 Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing op het gedeelte van de periodieke afbetalingen of van het na de opeisbaarstelling resterend schuldsaldo van een lening of krediet dat betrekking heeft op het initieel toegekende kapitaal (1). (1) Zie concl. OM.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Kredietinstellingen

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- LENING -

Art. 229, § 1

C.15.0240.F 8 december 2016 AC nr. ...

Het onherstelbaar karakter van de ontwrichting van het koppel kan worden afgeleid uit schriftelijke verklaringen die het bestaan bevestigen van een nieuwe duurzame affectieve relatie, die zijn neergelegd door de echtgenoot die de echtelijke woonst heeft verlaten en die door de andere echtgenoot in een conclusie in kort geding zijn gebruikt om de toewijzing van de echtelijke verblijfplaats en de kosteloze betrekking ervan te verkrijgen.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 229, §§ 1, 2 en 3

C.13.0615.N 29 mei 2015 AC nr. ...

Aangezien het echtscheidingsrecht slechts een enkele echtscheidingsgrond kent, namelijk de onherstelbare ontwrichting van het huwelijk, en het uitspreken van de echtscheiding in beginsel geen weerslag heeft op de gevolgen ervan, wordt, van zodra de echtscheiding werd uitgesproken op vordering van een van de echtgenoten en deze beslissing in kracht van gewijsde is getreden, de vordering van de andere echtgenoot zonder voorwerp (1). (1) Zie de concl. OM.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Algemeen

Art. 299

C.12.0380.F 12 januari 2017 AC nr. ...

Met 'voordelen' in de zin van art. 299 van het Burgerlijk Wetboek wordt bedoeld, eensdeels, alle schenkingen tussen echtgenoten, anderdeels, de voordelen die tegelijk overlevingsrechten zijn, met name de bedingen van vooruitmaking en de bedingen van ongelijke verdeling van de huwelijksgemeenschap; zodoende is die bepaling niet van toepassing op de andere voordelen die bij de verdeling ontstaan uit de samenstelling van de huwelijksgemeenschap en derhalve niet op de voordelen die het gevolg zijn van de inbreng van een eigen goed in de huwelijksgemeenschap (1). (1) Cass. 23 november 2001, AR C.99.0012.N, AC 2001, nr. 641.

- *ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen*

- *HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen*

Art. 3, derde lid

C.15.0359.N 9 september 2016 AC nr. ...

De Belgische wetten betreffende de staat en de bekwaamheid van de personen zijn toepasselijk op de Belgen, ook wanneer zij in het buitenland verblijven; de vreemdelingen zijn in België, wat de staat en de bekwaamheid van personen betreft, in beginsel aan hun nationale wet onderworpen (1)(2). (1) Cass. 21 maart 2014, AR C.13.0021.F, AC 2014, nr. 229; Cass. 4 december 2009, AR C.08.0214.F, AC 2009, nr. 718; Cass. 5 mei 2008, AR C.06.0288.F, AC 2008, nr. 265. (2) Art. 3, derde lid, Burgerlijk Wetboek, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 139, Wetboek IPR.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

Het wettelijk huwelijksvermogensstelsel waaraan de zonder contract gehuwde echtgenoten onderworpen zijn, is zo nauw met de instelling van het huwelijk verbonden dat dit stelsel geacht moet worden de staat van personen te betreffen; wanneer de echtgenoten bij de voltrekking van het huwelijk dezelfde nationaliteit hebben, is dit stelsel onderworpen aan de wet van de gemeenschappelijke nationaliteit (1); zo de echtgenoten bij de voltrekking van hun huwelijk een verschillende nationaliteit hebben, wordt het stelsel geregeld door de wet van de eerste echtelijke verblijfplaats (2)(3). (1) Zie Cass. 21 maart 2014, AR C.13.0021.F, AC 2014, nr. 229; Cass. 4 december 2009, AR C.08.0214.F, AC 2009, nr. 718; Cass. 5 mei 2008, AR C.06.0288.F, AC 2008, nr. 265; Cass. 10 april 1980, AC 1979-80, nr. 506, met concl. van Advocaat-generaal J. VELU in Bull. en Pas. 1980, I, 974. (2) Cass. 5 mei 2008, AR C.06.0288.F, AC 2008, nr. 265. (3) Art. 3, derde lid, Burgerlijk Wetboek, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 139, Wetboek IPR.

- *HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel*

Art. 301

C.14.0471.F 5 oktober 2015 AC nr. ...

De onderhoudsuitkering die krachtens artikel 301, Burgerlijk Wetboek, verschuldigd is, wordt niet voornamelijk vastgesteld volgens de levensstijl van de echtgenoten tijdens hun samenleven, zodat de aanzienlijke terugval van de economische situatie van de behoeftige echtgenoot kan beoordeeld worden zonder precies het bedrag te kennen van de inkomsten van de andere echtgenoot tijdens hun samenleven (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015 nr. ...

- *ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten*

- *UITKERING TOT ONDERHOUD [ZIE: 246 LEVENSONDERHOUD] -*

Art. 301, § 3

C.15.0251.F 16 februari 2017 AC nr. ...

De uitkomst van de vereffening-verdeling van het huwelijksvermogen van de voormalige echtgenoten kan, in bepaalde omstandigheden, het nieuwe element zijn dat de herziening van het bedrag van de uitkering na echtscheiding rechtvaardigt naargelang de verrijking of de verarming van de voormalige echtgenoten (1). (1) Art. 301, § 3, Burgerlijk Wetboek, zoals van toepassing voor zijn wijziging door de wet van 27 april 2007; zie Cass. 14 september 2012, AR C.11.0619.N, AC 2012, nr. 469.

- *LEVENSONDERHOUD -*

- *ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten*

C.14.0179.F

19 maart 2015

AC nr. ...

Om de relatieve staat van behoefte van de uitkeringsgerechtigde echtgenoot te beoordelen, dient de rechter geen rekening te houden met de financiële situatie en de levensstijl van de echtgenoot-schuldenaar sinds de scheiding van de partijen.

- *ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten*

Art. 301, § 3, eerste en tweede lid

C.15.0217.F

3 november 2016

AC nr. ...

Hoewel de rechtbank bij het bepalen van het bedrag van de onderhoudsuitkering na echtscheiding met name rekening kan houden met de levensstandaard van de partijen tijdens het huwelijk, heeft die uitkering niet tot doel de echtgenoot-eiser dezelfde levensstandaard als tijdens het samenleven te waarborgen.

- *ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Algemeen*

- *LEVENSONDERHOUD -*

Art. 301, § 4, (oud)

C.16.0077.N

25 november 2016

AC nr. ...

De rechter die niettegenstaande de verbindende kracht van de aan de echtscheiding door onderlinge toestemming voorafgaande overeenkomst die is gesloten vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, de in die overeenkomst vastgestelde onderhoudsuitkering op vordering van een van de partijen herziet, op grond dat de weigering van de andere partij om de onderhoudsuitkering te herzien rechtsmisbruik uitmaakt, is daarbij niet gebonden door de in artikel 301, § 4, (oud) Burgerlijk Wetboek bepaalde een-derde-regel (1). (1) Art. 301 BW zoals van toepassing vóór de wijziging bij wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, art. 7; zie ook Cass. 12 april 2010, AR C.09.0279.F, AC 2010, nr. 250 en Cass. 20 april 2006, AR C. 03.0084.N, AC 2006, nr. 226.

- *ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming*

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

Art. 319bis

C.14.0202.N

20 februari 2015

AC nr. 134

Overeenkomstig het toepasselijk artikel 319bis Burgerlijk Wetboek zoals van kracht voor de vervanging ervan door de wet van 1 juli 2006, dient wanneer de vader gehuwd is en een kind erkent dat is verwekt bij een vrouw waarvan hij niet de echtgenoot is, de akte van erkenning tevens bij verzoekschrift ter homologatie voorgelegd te worden aan de rechtbank van eerste aanleg van de woonplaats van het kind en dient de echtgenoot of de echtgenote van de verzoeker in het geding betrokken te worden; deze bepaling strekt ertoe aan de echtgenote de mogelijkheid te bieden zich tegen de erkenning te verzetten; deze verplichting tot homologatie is niet meer aan de orde na de ontbinding van het huwelijk dat zonder gemeenschappelijke kinderen is gebleven (1). (1) Het OM concludeerde tot vernietiging van het enig middel op grond van het eerste onderdeel in de mate dat volgens de vaste rechtspraak van het Hof (o.a. Cass. 23 februari 2012, C.11.0259.N, AC 2012, nr. 130, met concl. van advocaat-generaal Vandewal) de procespartij die beweert houdster te zijn van een subjectief recht, ook al wordt dit recht betwist, het vereiste belang heeft opdat haar vordering ontvankelijk kan worden verklaard en het onderzoek van het bestaan en de omvang van het subjectief recht dat die partij aanvoert geen verband houdt met de ontvankelijkheid maar met de gegrondheid van de vordering.

- *KIND -*

- *AFSTAMMING -*

Art. 323

C.14.0103.F

16 maart 2017

AC nr. ...

Artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek schendt artikel 22 van de Grondwet, op grond dat het absolute karakter van de voorwaarde zich te bevinden in één van de in artikel 320 van dat wetboek bedoelde gevallen, dat tot gevolg heeft dat de wetgever buiten die gevallen het wettelijk vermoeden van vaderschap heeft laten prevaleren op de biologische werkelijkheid, zonder aan de rechter de bevoegdheid te laten om rekening te houden met de vaststaande feiten en met de belangen van alle betrokken partijen, een onevenredige aantasting van het recht op eerbiediging van het privéleven vormt (1). (1) Artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek, in de versie die van kracht was vóór de opheffing ervan bij artikel 24 van de wet van 1 juli 2006.

- GRONDWET - Art. 22

- AFSTAMMING -

- AFSTAMMING -

- GRONDWET - Art. 22

Art. 332quater, eerste lid

C.15.0533.N

7 oktober 2016

AC nr. ...

De erfgenamen van de overleden persoon wiens vaderschap wordt onderzocht, zijn partij in de procedure tot vaststelling van het vaderschap en kunnen de door de andere partijen aangedragen bewijzen omtrent het ingeroepen vaderschap weerleggen (1). (1) Zie concl. OM.

- AFSTAMMING -

Art. 488bis-H, § 2, eerste lid

C.12.0388.F

18 maart 2016

AC nr. 425

Het verzoekschrift dat ertoe strekt de beschermde persoon te machtigen over zijn goederen te beschikken onder levenden of bij een uiterste wilsbeschikking dat niet door de beschermde persoon of door zijn advocaat is ingediend maar door de persoon die als voorlopig bewindvoerder van die persoon optreedt, is niet ontvankelijk.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

Art. 544

C.16.0115.F

16 februari 2017

AC nr. ...

Iemand is slechts tot vergoeding van een abnormale burenhinder gehouden, indien die hinder is veroorzaakt door een daad, een verzuim of een gedraging die hem kan worden toegerekend (1). (1) Cass. 4 mei 2012, AR C.10.0080.F, AC 2012, nr. 276.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.15.0308.N

24 maart 2016

AC nr. ...

De abnormale vatbaarheid van het pand van de naburige eigenaar heeft slechts een weerslag op de rechtmatige en passende vergoeding, wanneer de rechter vaststelt dat zonder de daad, het verzuim of het gedrag van de veroorzaker van de hinder die de gewone ongemakken van het nabuurschap overtreft, die hinder zich niet zou hebben voorgedaan zoals hij in concreto is ontstaan (1). (1) Cass. 15 november 2013, AR C.11.0656.F, AC 2013, nr. 605.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

De eigenaar van een onroerend goed die door een daad, een verzuim of eender welke gedraging het evenwicht tussen de eigendommen verbreekt door aan de naburige eigenaar een stoornis op te leggen die de normale lasten uit het nabuurschap overschrijdt, is hem een rechtmatige en passende compensatie verschuldigd, tot herstel van het verstoorde evenwicht; in zoverre het middel ervan uitgaat dat de rechter de compensatie slechts naar billijkheid kan ramen, op voorwaarde dat hij vaststelt dat hij in de onmogelijkheid verkeert om de compensatie op een andere wijze te ramen, faalt het naar recht.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

De eigenaar van het pand die door een daad, een verzuim of eender welke gedraging het evenwicht tussen de eigendommen verbreekt door aan een naburige eigenaar hinder op te leggen die de gewone ongemakken van het nabuurschap overtreft, es een rechtmatige en passende vergoeding tot herstel van het verstoorde evenwicht verschuldigd (1). (1) Cass. 15 november 2013, AR C.11.0656.F, AC 2013, nr. 605.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

- EIGENDOM -

C.15.0031.N

11 februari 2016

AC nr. ...

De vordering wegens burenhinder gesteund op artikel 544 Burgerlijk Wetboek veronderstelt een abnormale hinder veroorzaakt door een daad, verzuim of gedraging die aan de buur toerekenbaar is (1); de omstandigheid dat deze daad, dit verzuim of deze gedraging als foutief kan worden bestempeld, verhindert de toepassing van artikel 544 Burgerlijk Wetboek niet. (1) Zie Cass. 4 mei 2012, AR C.10.0080.F, AC 2012, nr. 276; Cass 3 april 2009, AR C.08.0617.N, AC 2009, nr. 239; Cass. 12 maart 1999, AR C.98.0026.N, AC 1999, nr. 149.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.12.0533.N

10 september 2015

AC nr. ...

De wetsbepaling krachtens dewelke eigendom het recht is om op de meest volstreckte wijze van een zaak het genot te hebben en daarover te beschikken, mits men er geen gebruik van maakt dat strijdig is met de wetten of met de verordeningen, is van openbare orde (1). (1) Zie concl. OM.

- OPENBARE ORDE -

- EIGENDOM -

Elke bepaling die een aantasting van het eigendomsrecht tot gevolg heeft moet restrictief geïnterpreteerd worden en een uitdrukkelijke tekst is vereist om een particulier zijn eigendom te ontnemen (1). (1) Zie concl. OM.

- EIGENDOM -

Wanneer geen uitdrukkelijke tekst, vereist om een particulier zijn eigendom te ontnemen, ten tijde van de ontneming voorhanden is, is de kosteloze grondafstand opgelegd als last van de verkavelingsvergunning in strijd met artikel 544 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM. Artikel 58, eerste lid, Stedenbouwwet 1962, zoals van toepassing vóór de invoering van een nieuw lid bij decreet van 28 juni 1985.

- STEDENBOUW - Verkaveling

- EIGENDOM -

Art. 555, derde lid

C.13.0513.F

7 mei 2015

AC nr. ...

De verplichting van de eigenaar om de bezitter te goeder trouw de waarde van de werken te vergoeden tot beloop van ofwel de waarde van de materialen en het arbeidsloon ofwel de door het erf verkregen meerwaarde, ontstaat zodra de bijzaak is opgenomen in de hoofdzaak (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- BEZIT -

Art. 577-2, § 2

C.16.0026.F

24 november 2016

AC nr. ...

De onverdeelde eigenaar die beschikte over het exclusief genot van een onverdeeld goed moet de overige onverdeelde eigenaars voor dat genot vergoeden.

- EIGENDOM -

Art. 577-2, § 3

C.16.0026.F

24 november 2016

AC nr. ...

Wanneer een van de ex-echtgenoten het gemeenschappelijke pand betreft na de ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel van de gemeenschap van goederen, moet hij aan de andere ex-echtgenoot, ongeacht de omstandigheden van de zaak, geen woonstvergoeding betalen die gelijk is aan de helft van de huurwaarde van het pand.

- EIGENDOM -

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

C.13.0520.F 16 november 2015 AC nr. ...

De deelgenoot die alleen het genot van een onverdeeld goed heeft gehad, is voor dit uitsluitend genot aan de andere deelgenoten een vergoeding verschuldigd; als de echtgenoot die in de gezinswoning mag blijven wonen de onderhoudsplichtige is, en de voorlopige onderhoudsbijdragen die hij aan de andere echtgenoot betaald heeft meer bedragen dan de helft van de onder de partijen te verdelen onverdeelde inkomsten, is de onderhoudsplichtige echtgenoot die de woning alleen betrokken heeft, geen enkele bezettingsvergoeding verschuldigd aangezien de voorlopige onderhoudsbijdragen een voorschot vormen op het deel van de onderhoudvragende partij in de onverdeelde inkomsten.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen

C.14.0463.N 26 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 1278, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek staat niet eraan in de weg dat elk van de echtgenoten, ook na de vordering in echtscheiding, krachtens artikel 577-2, §3, Burgerlijk Wetboek recht heeft op zijn aandeel in de vruchten van de onverdeelde goederen.

- EIGENDOM -

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Art. 577-9, § 4, eerste lid

C.15.0309.N 12 mei 2016 AC nr. ...

De omstandigheid dat werken niet hoogdringend zijn en bijgevolg niet kunnen worden beschouwd als bewarende maatregelen of daden van voorlopig beheer die de syndicus bij toepassing van artikel 577-8, §4, 4°, van het Burgerlijk Wetboek, buiten elke tussenkomst van de algemene vergadering kan verrichten, sluit niet uit dat deze werken dringend en noodzakelijk kunnen zijn in de zin van artikel 577-9, §4, eerste lid, van dit Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- EIGENDOM -

De rechter oordeelt in feite welke werken als dringend en noodzakelijk in de zin van artikel 577-9, §4, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek kunnen worden beschouwd; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- EIGENDOM -

Art. 646

C.15.0449.F 22 september 2016 AC nr. ...

De afpaling, die tot doel heeft de scheidingslijn tussen de aan elkaar grenzende eigendommen vast te stellen of te erkennen, is een rechtshandeling.

- AFPALING -

Art. 682, § 1

C.15.0221.F 8 september 2016 AC nr. ...

Artikel 682, § 1, van het Burgerlijk Wetboek houdt, bij de omschrijving van de insluiting van het erf, rekening met het normale gebruik dat van het perceel, naar de bestemming ervan, wordt gemaakt, met inbegrip van elk economisch rendement dat door de bestemming van dat erf mogelijk wordt gemaakt; het vereist niet dat de eigenaar die een gebouw op zijn erf wil plaatsen, het voornemen moet hebben dat gebouw er zelf op te trekken (1). (1) Cass. 11 december 2014, AR C.13.0365.F, AC 2014, nr. 779, met concl. van eerste advocaat-generaal Leclercq in Pas. 2014, nr. 779.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 727, 1°

C.15.0539.F 8 december 2016 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 727, 1°, van het Burgerlijk Wetboek, bestaat er geen grond om een onderscheid te maken al naargelang de erfgerechtigde die de overledene heeft gedood of heeft pogen te doden, in een staat van krankzinnigheid dan wel in een andere, in artikel 1, eerste lid, van de wet van 1 juli 1964, bedoelde staat verkeerde.

- ERFENISSEN -

Art. 790

C.15.0488.N 28 oktober 2016 AC nr. ...

De Staat is geen erfgenaam in de zin van artikel 790 Burgerlijk Wetboek, maar verkrijgt de heerloze nalatenschap op grond van zijn recht van soevereiniteit (1). (1) Zie concl. OM.

- ERFENISSEN -

Art. 792

C.14.0443.N 12 november 2015 AC nr. ...

De rechtsvordering wegens wegmaking of verberging van goederen van de nalatenschap kan gelijktijdig met de verdeling worden ingesteld, maar zij kan ook, hetzij vóór hetzij na de verdeling worden ingesteld, met dien verstande dat iedere erfgenaam dan slechts kan opkomen voor zijn herberekend eigen aandeel in de weggemaakte of verborgen gehouden zaak (1). (1) Zie Cass. 12 december 1996, AR C.96.0040.F, AC 1996, nr. 504.

- ERFENISSEN -

Art. 827, eerste lid

C.13.0002.F 9 februari 2017 AC nr. ...

De artikelen 827, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek en 1211, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, die bepalen dat de goederen in onverdeeldheid openbaar verkocht moeten worden wanneer ze niet gevoeglijk kunnen worden verdeeld, verstaan onder die laatste woorden zowel de materiële onmogelijkheid om de goederen in natura te verdelen als alle andere feitelijke omstandigheden die verantwoorden waarom de goederen niet gevoeglijk kunnen worden verdeeld (1). (1) Het OM concludeerde tot vernietiging op het eerste onderdeel van het middel, dat het bestreden arrest verweet het algemeen beginsel van het recht van verdediging te hebben miskend, door zijn beslissing te gronden op feitelijke argumenten die door geen enkele partij waren aangevoerd en door die argumenten niet aan de tegenspraak te onderwerpen.

- VERDELING -

Art. 894

C.15.0068.F 26 februari 2016 AC nr. ...

De in artikel 894 Burgerlijk Wetboek bedoelde schenking onder de levenden is een overeenkomst die ertoe tot gevolg heeft dat de eigendom van de geschonken zaak aan de begiftigde wordt overgedragen en, indien er geen overdracht is, een leveringsverplichting doet ontstaan waarvan laatstgenoemde de uitvoering kan vorderen van de schenker of van diens erfgenamen.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 918

C.13.0193.F 12 maart 2015 AC nr. ...

Artikel 918 van het Burgerlijk Wetboek steunt op het wettelijk vermoeden dat de daarin bedoelde vervreemdingen, die door de de cujus worden toegestaan aan een van zijn erfgerechtigden in de rechte lijn, niets meer en niets minder zijn dan giften die betrekking hebben op de volle eigendom van de vervreemde goederen, maar met vrijstelling van inbreng; dat wettelijk vermoeden kan bijgevolg enkel worden omgekeerd wanneer, overeenkomstig artikel 918, de andere reservataire erfgenamen hebben toegestemd in de vervreemding (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ERFENISSEN -

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 928

C.15.0244.N 17 maart 2016 AC nr. ...

Wanneer de inkorting in waarde geschiedt, kunnen op het in te korten bedrag, dat in de plaats komt van de inkorting in natura, interesten worden toegekend; de rechter bepaalt daarbij de interestvoet in overeenstemming met de waarde van de vruchten die in geval van inkorting in natura aan de nalatenschap hadden moeten worden teruggegeven (1). (1) Zie concl. OM.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- ERFENISSEN -

- INTEREST - Allerlei

Art. 970

C.11.0334.F 17 oktober 2016 AC nr. ...

Uit artikel 970 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat een eigenhandig testament slechts geldig is als de auteur ervan met zijn handtekening te kennen geeft dat de door hem geschreven en gedagtekende beschikkingen werkelijk de uitdrukking van zijn wil zijn; hoewel de handtekening in de zin van artikel 970 van het Burgerlijk Wetboek het met de hand geschreven teken is waarbij de erflater gewoonlijk zijn persoonlijkheid aan derden doet kennen, kan een ander met de hand geschreven teken zijn bedoeling vertalen om zijn handtekening op het testament te plaatsen.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Artt. 1102 en 1134

C.15.0417.N 13 januari 2017 AC nr. ...

De uitoefening van het opschortingsrecht bij samenhangende verbintenissen dient, in beginsel, niet vooraf te worden gegaan door een kennisgeving aan de schuldeiser; niettemin kan onder omstandigheden, op grond van de goede trouw, van de schuldenaar worden gevergd dat deze vooraf zij voornemen tot het opschorten van zijn verbintenis aan de schuldeiser ter kennis brengt en desgevallend op de gevolgen ervan wijst; zulks is het geval wanneer de nakoming binnen een bepaalde termijn dient te gebeuren waarna zij doelloos is geworden en de schuldenaar weet of hoort te weten dat zulks de schuldeiser blootstelt aan onherroepelijke schade (1). (1) Zie Cass. 7 februari 1979, AC 1978-79, 661; zie ook I. SAMOY en S. JANSEN, Uitsel is geen afstel : enac als tijdelijk verweermiddel en de noodzaak tot ingebrekestelling (neen) en kennisgeving (soms), Limb. Rechtsl. 2014, afl. 2, 135-142, noot onder het bestreden arrest, inzonderheid sub 7.

- VERBINTENIS -

Ingeval van samenhangende verbintenissen, zoals bij wederkerige overeenkomsten, is een schuldenaar gerechtigd om, zonder rechterlijke machtiging, de nakoming van de eigen verbintenis op te schorten zolang de schuldeiser de eigen verbintenis jegens hem niet nakomt; dit opschortingsrecht dient te goeder trouw te worden uitgeoefend (1). (1) Cass. 24 september 2009, A.R. C.08.0346.N, AC 2009, nr. 524.

- VERBINTENIS -

Artt. 1107 en 1709

C.14.0496.F

29 februari 2016

AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat beide partijen, die geenszins de bedoeling hadden de wet op de handelshuurovereenkomsten te omzeilen en die geen overeenstemming over een nieuwe handelshuurovereenkomst hebben bereikt, de gemeenschappelijke wil hadden de vorige huurster de mogelijkheid te bieden het pand tijdelijk te betrekken om tijdens die periode haar voorraad goederen van de hand te doen en een nieuwe handelsvestiging te zoeken, verantwoordt naar recht zijn beslissing om de overeenkomst tussen de partijen aan te merken als een overeenkomst van bezetting ter bede en niet als een handelshuurovereenkomst (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- *OVEREENKOMST - Algemeen*

- *HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen*

Artt. 1108, 1109 en 1110

C.14.0330.F

12 februari 2015

AC nr. 105

De voorwaarden van geldigheid van een overeenkomst worden weliswaar beoordeeld op het tijdstip dat zij wordt gesloten; bij die beoordeling kan de rechter evenwel rekening houden met bewijselementen die dagtekenen van na het sluiten van de overeenkomst (1). (1) Cass. 24 september 2007, AR C.06.0107.F, AC 2007, nr. 428.

- *OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming*

Artt. 1108, 1134, eerste lid, en 1165

C.16.0141.N

27 januari 2017

AC nr. ...

Een door een vennootschap gesloten overeenkomst bindt alleen deze vennootschap en niet de natuurlijke persoon die in zijn hoedanigheid van orgaan van de vennootschap de overeenkomst namens de vennootschap heeft gesloten; hij kan enkel als medeschuldenaar van die overeenkomst worden aangemerkt mits hij zich zelf daartoe, in eigen naam, verbonden heeft (1). (1) Zie R. STEENNOT, "De tegenwerpbaarheid van algemene voorwaarden" (noot onder Vred. Etterbeek 28 september 2012), T.Vred. 2013, (574) 577.

- *OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden*

- *VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen*

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

Artt. 1109 en 1110, eerste lid

C.14.0330.F

12 februari 2015

AC nr. 105

De zelfstandigheid van de zaak bestaat in elk gegeven dat een partij ervan heeft overtuigd de overeenkomst te sluiten, dat de medecontracterende partij moest kennen en waarzonder de overeenkomst niet zou zijn gesloten.

- *OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming*

Artt. 1109, 1110 en 1117

C.14.0330.F

12 februari 2015

AC nr. 105

De onverschoonbare dwaling is geen wilsgebrek in de zin van de artikelen 1109 en 1110 van het Burgerlijk Wetboek en kan niet als grondslag dienen voor de in artikel 1117 van dat wetboek bedoelde rechtsvordering tot nietigverklaring.

- *OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming*

Artt. 1134, eerste lid, en 1794

C.14.0278.F

11 september 2015

AC nr. ...

Wanneer een clause van een aannemingsovereenkomst, die een modaliteit is van artikel 1794 van het Burgerlijk Wetboek, kan worden uitgelegd als een contractueel beding dat voorziet in de betaling van een geldsom als tegenprestatie voor de mogelijkheid om de overeenkomst eenzijdig te beëindigen, kan de rechter, die het bestaan van een gezamenlijke fout van de bouwheer en van de aannemer vaststelt, de vergoeding niet wegens een gedeelde aansprakelijkheid verminderen.

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

Artt. 1142, 1147, 1149, 1151 en 1184

C.13.0151.F 22 juni 2017 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat de fout van een partij de gerechtelijke ontbinding van de overeenkomst verantwoordt en die aan de andere partij een vergoeding van de schade toekent die bestaat in de gedeerde winst die zij verwachtte, kan bovenop dat bedrag geen vergoeding meer toekennen aan die laatste voor het verlies van de kans om die winstderving niet te ondergaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ...

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

Artt. 1146 tot 1148

S.13.0030.N 14 september 2015 AC nr. ...

De werkgever die zich bevrijd wil zien van zijn verplichting om aan de werkwilligen werk te verschaffen, moet bewijzen dat de staking voor hem een geval van overmacht was die hem verhinderde zijn verplichtingen na te komen; hij moet als schuldenaar aantonen dat hij zijn verplichtingen onmogelijk kon nakomen.

- *ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen*

Artt. 1146, 1147 en 1153

C.14.0350.N 17 april 2015 AC nr. ...

Bij laattijdige betaling van de in deze verzekeringsovereenkomst bedongen vergoeding kan de verzekeraar veroordeeld worden tot betaling aan de verzekerde van moratoire interest op de vergoeding en niet van vergoedende interest op de schade die de verzekeringsovereenkomst dekt.

- *OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen*

- *INTEREST - Moratoire interest*

De verzekeraar die een persoonsverzekering tegen lichamelijke ongevallen heeft afgesloten, is tot betaling van vergoedende interest aan de verzekerde gehouden wanneer de verzekeringsovereenkomst voorziet in dekking van deze interest.

- *VERZEKERING - Landverzekering*

- *INTEREST - Compensatoire interest*

Artt. 1147, 1149, 1150 en 1151

C.14.0445.F 19 maart 2015 AC nr. ...

De rechter kan diegene die een contractuele fout begaat, slechts veroordelen tot het vergoeden van de schade wanneer hij vaststelt dat er een oorzakelijk verband tussen de fout en de schade bestaat; daarvoor is vereist dat de schade zich zonder die fout niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan (1). (1) Cass. 6 december 2013, AR C.10.0245.F, AC 2013, nr. 662.

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

Artt. 1147, 1610 en 1611

C.14.0296.F 30 oktober 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 1147, 1610 en 1611 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de verkoper tot schadevergoeding is gehouden wegens de laattijdige uitvoering van zijn verplichting tot levering, in alle gevallen waarin niet is aangetoond dat de vertraging het gevolg is van een vreemde oorzaak die hem niet kan worden toegerekend.

- *OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)*

Artt. 1165, 1382 en 1383

P.16.0085.F 1 juni 2016 AC nr. ...

Wanneer een koper het verwerven van goederen regulariseert door de verkoper een prijs te betalen tot herstel van de hem berokkende schade, kan de rechter daarmee rekening houden om de schade te berekenen die een derde, die aansprakelijk is voor de onregelmatigheid, aan de overnemer van die goederen verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. 27 januari 1994, AR C.93.0057.F, AC 1994, nr. 53.

- *OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden*

- *AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte*

Artt. 1235, 1376 en 1377

C.14.0354.N 5 juni 2015 AC nr. ...

Het subsidiair karakter van de rechtsvordering die op verrijking zonder oorzaak steunt, belet dat deze vordering wordt aangenomen wanneer de eiser over een andere vordering beschikte, die hij heeft laten teloorgaan (1). (1) Cass. 25 maart 1994, AR nr. 8187, AC 1994, nr. 145.

- *VERRIJKING ZONDER OORZAAK -*

- *VORDERING IN RECHTE -*

Artt. 1235, eerste lid, en 1315, eerste lid

C.15.0149.F 23 oktober 2015 AC nr. ...

De eiser tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde moet aantonen dat hij de betaling zonder oorzaak heeft verricht (1). (1) Zie Cass. 22 januari 2009, AR C.06.0650.F, AC 2009, nr. 57.

- *TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -*

- *BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid*

- *VERZEKERING - Landverzekering*

Artt. 1285, 1287, derde lid, en 1288

C.16.0149.N 9 december 2016 AC nr. ...

Indien de schuldeiser aan één der hoofdelijke borgen kwijtschelding heeft verleend, worden de medeborgen bevrijd tot beloop van de bijdrageplicht van de bevrijde borg, tenzij wanneer de kwijtschelding werd afgekocht en de afkoopsom meer bedraagt dan de bijdrageplicht van de bevrijde borg, in welk geval de medeborgen worden bevrijd tot beloop van deze afkoopsom.

- *HOOFDELIJKHEID -*

- *BORGTOCHT -*

Artt. 1289 en 1295, eerste en tweede lid

C.15.0227.N 16 september 2016 AC nr. ...

Bij wederkerige overeenkomsten zijn het ontbindingsrecht in geval van wanprestatie krachtens artikel 1184 Burgerlijk Wetboek en de daarop gesteunde vordering tot schadevergoeding inherent aan de rechtsverhouding en worden zij geacht van bij de aanvang te bestaan, ongeacht het tijdstip waarop de contractspartij een beroep erop doet; in geval van overdracht van rechten voortvloeiend uit een wederkerige overeenkomst hangt de hierop gesteunde schuldvordering samen met de schuldvordering wegens wanprestatie, ongeacht of de wanprestatie zich heeft voorgedaan vóór dan wel na de overdracht; hieruit vloeit voort dat schuldvergelijking plaatsvindt tussen een schuldvordering gesteund op overgedragen rechten voortvloeiend uit een wederkerige overeenkomst en een schuldvordering ingevolge een wanprestatie bij de uitvoering van deze overeenkomst, die dateert van vóór de overdracht (1). (1) Zie concl. OM.

- *OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden*

- *OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen*

Schuldvergelijking blijft in elk geval mogelijk voor samenhangende schuldvorderingen (1). (1) Zie concl. OM.

- *SCHULDVERGELIJKING* -

Artt. 1315, 1382 en 1383

P.16.1061.F

1 maart 2017

AC nr. ...

De artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek verplichten degene die een foutieve handeling stelt om de schade die door die handeling is ontstaan volledig te vergoeden zodra die schade vaststaat; uit de beide leden van artikel 1315 Burgerlijk Wetboek volgt dat de eiser de bewijslast draagt en dat de verweerder, zodra dat bewijs is geleverd, moet worden veroordeeld tenzij hijzelf, tegen de toestand in zoals die uit het tegen hem geleverde bewijs volgt, een feit aanvoert waaruit moet worden afgeleid dat hij van zijn schuld is bevrijd; de rechter die oordeelt dat de eiser, door de tegemoetkoming van het ziekenfonds in de drie aangevoerde facturen niet te becijferen, het bewijs niet levert van de aangevoerde schade, mag de bevrijding van de verweerder niet doen afhangen van de omkering, te zijnen laste, van de bewijslast voor het bevrijdend feit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- *BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid*

- *AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum*

- *BURGERLIJKE RECHTSVORDERING* -

C.14.0276.N

30 januari 2015

AC nr. ...

De werkgever in de overheidssector die aanvoert schade te hebben geleden als gevolg van een door de fout van een derde veroorzaakt ongeval waarvan zijn personeelslid het slachtoffer werd, doordat hij de wedde en de daarop rustende lasten heeft moeten betalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, dient zijn schade in oorzakelijk verband met de fout te bewijzen; de werkgever dient derhalve niet alleen het bedrag van de betaalde wedde te bewijzen, maar ook dat die wedde betaald is voor een periode tijdens dewelke het personeelslid, als gevolg van het ongeval, arbeidsongeschikt was; hij kan daarvan het bewijs leveren met alle middelen (1). (1) Zie concl. OM.

- *AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte*

- *BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen*

Artt. 1317, 1319, 1320 en 1322

C.13.0267.F

8 januari 2015

AC nr. 14

De grief waarbij het hof van beroep, dat uitspraak doet op verwijzing, verweten wordt dat het zijn kennisneming van de zaak niet heeft beperkt tot het onderzoek van een van de toepassingsvoorwaarden van artikel 2280 van het Burgerlijk Wetboek, houdt geen verband met de artikelen 23 tot 28 van het Gerechtelijk Wetboek en evenmin met de artikelen 1317, 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Cass. 28 april 1988, AR 8022, AC 1987-88, nr. 523.

- *CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken*

Artt. 1319 en 1320

C.16.0196.F

4 september 2017

AC nr. ...

De vermelding van het huwelijksvermogensstelsel bij de identificatie van de gehuwde personen die voorkomen in een authentieke akte die de overdracht van de onverdeelde rechten aan een derde vaststelt, mist de bewijswaarde die artikel 1319 Burgerlijk Wetboek verleent aan de authentieke akte voor de overeenkomst die erin is vervat; ze houdt evenmin rechtstreeks verband met de beschikking in de zin van artikel 1320 van dat wetboek.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Artt. 1326 en 1354

C.16.0027.N 26 september 2016 AC nr. ...

Een bekentenis, in tegenstelling tot een schriftelijk bewijs, is een verklaring die na het bekende materiële feit of rechtsfeit wordt afgelegd; een geschrift dat wordt opgesteld tot bewijs van een schuld en dat niet voldoet aan het voorschrift van artikel 1326 Burgerlijk Wetboek, kan niet gelden als een gerechtelijke bekentenis zonder dat afbreuk zou worden gedaan aan de bewijsregels in burgerlijke zaken.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Artt. 1349 en 1353

F.14.0020.N 17 december 2015 AC nr. ...

De rechter beoordeelt op onaantastbare wijze de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing steunt, terwijl het Hof enkel nagaat of de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend en, meer bepaald, of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen heeft afgeleid die op grond van die feiten niet kunnen worden verantwoord; het is daarbij niet vereist dat die vermoedens noodzakelijk uit die feiten volgen nu het voldoende is dat ze eruit kunnen volgen.

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, stelt de rechter op onaantastbare wijze het bestaan vast van de feiten waarop hij steunt, hetgeen impliceert dat de feiten die de rechter als uitgangspunt van zijn redenering neemt, moeten vaststaan, dit wil zeggen bewezen moeten zijn; geen enkele wetsbepaling belet dat dit bewijs zelf het resultaat kan zijn van een bewijsvoering door vermoedens.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

C.14.0387.F 16 oktober 2015 AC nr. ...

Vermoedens zijn een middel om een ongekend feit te bewijzen; de artikelen 1349 en 1353 Burgerlijk Wetboek, die dat bewijsmiddel regelen, houden geen verband met het oordeel van de rechter over het bestaan van de afstand van een recht (1). (1) Zie concl. OM.

- AFSTAND VAN RECHT -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

C.14.0395.F 25 juni 2015 AC nr. ...

Vermoedens zijn een bewijsmiddel van een onbekend feit; de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek, die dat bewijsmiddel regelen, houden geen verband met de beoordeling door de rechter, uitgaande van de feiten waarvan hij kennisnam, over het bestaan van een objectief risico op recidive van een onwettige praktijk (1). (1) Cass. 23 oktober 2014, AR C.14.0207.F, AC 2014, nr. 634.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Artt. 1349, 1353, 1382 en 1383

C.14.0276.N 30 januari 2015 AC nr. ...

Het optreden van de geneeskundige dienst is enkel bedoeld om de verplichtingen te bepalen die overeenkomstig de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel aan de werkgever zijn opgelegd; in het geschil tussen de overheidswerkgever en zijn verzekeraar, enerzijds, en de verzekeraar van de voor het ongeval aansprakelijke persoon, anderzijds, over de schade van de werkgever, kunnen de vaststellingen van de geneeskundige dienst worden aangevoerd als een feitelijk vermoeden, waarvan de beoordeling aan de rechter is overgelaten (1). (1) Zie concl. OM.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 1382 en 1383

C.16.0282.F

22 juni 2017

AC nr. ...

De materiële schade geleden door het slachtoffer wegens de vermindering van zijn arbeidsgeschiktheid bestaat in de vermindering van zijn economische waarde op de arbeidsmarkt (1). (1) Cass. 16 maart 2004, AR P.03.1518.N, AC 2004, nr. 146; Cass. 13 november 2002, AR P.02.0966.N, AC 2002, nr. 602; Cass. 19 november 1997, AR P.97.0723.F, AC 1997, nr. 488; Cass. 12 november 1997, AR P.97.0819.F, AC 1997, nr. 470; Cass. 21 oktober 1992, AR 9793, AC 1992, nr. 678.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Wanneer, ten gevolge van de vermindering van zijn arbeidsgeschiktheid, het slachtoffer zich harder moet inspinnen om zijn normale beroepswerkzaamheden te volbrengen, moet die schade worden beoordeeld in functie van de mate waarin die economische waarde werd aangetast; de vergoeding van die aantasting wordt noch uitgesloten, noch beperkt door het feit dat het slachtoffer, tegen de prijs van die grotere inspanningen, zijn contractuele of statutaire wedde verder is blijven ontvangen (1). (1) Cass. 13 maart 1996, AR P.95.1068.F, AC 1996, nr. 98.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Om de aantasting te begroten van de economische waarde van het slachtoffer op de arbeidsmarkt ten gevolge van de grotere inspanningen die hij moet leveren, moet de rechter de geschiktheid van het slachtoffer, gelet op diens concrete toestand en op de economische en sociale vereisten en realiteiten, om niet alleen zijn beroep ten tijde van het ongeval maar ook andere beroepsactiviteiten uit te oefenen, in overweging nemen; de rechter moet rekening houden met de leeftijd, de opleiding, de beroepsbekwaamheid en het aanpassingsvermogen van het slachtoffer.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.10.0273.F

30 maart 2017

AC nr. ...

Hoewel de hoven en rechtbanken krachtens artikel 159 van de Grondwet bevoegd en verplicht zijn, alvorens eraan uitwerking te verlenen, de interne en de externe wettigheid na te gaan van elke administratieve handeling waarop een vordering, een verweer of een exceptie gegrond is, dienen ze, ook wanneer ze kennisnemen van een vordering tot schadevergoeding die gegrond is op de onwettigheid van een dergelijke handeling, uitspraak te doen over de voorwaarden voor de toepassing van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

C.16.0309.N

24 februari 2017

AC nr. ...

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.13.0528.F

9 februari 2017

AC nr. ...

De fout van de administratieve overheid die haar aansprakelijkheid op grond van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek in het gedrang kan brengen, bestaat in een gedraging die ofwel neerkomt op een verkeerd optreden dat beoordeeld moet worden volgens de maatstaf van een normaal zorgvuldige en voorzichtige overheid die in dezelfde omstandigheden verkeert, ofwel, behoudens onoverkomelijke dwaling of een andere rechtvaardigingsgrond, een miskenning inhoudt van een nationaalrechtelijke norm of van een norm van een internationaal verdrag met rechtstreekse werking in de interne rechtsorde, die deze overheid verplicht iets op een bepaalde manier niet te doen of wel te doen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.16.0179.F

26 januari 2017

AC nr. ...

Het vakantiegeld is aan de werknemer verschuldigd voor vakantiedagen; de werkgever uit de openbare sector die dat vakantiegeld betaalt, ontvangt geen arbeidsprestaties als tegenprestatie; aangezien het aan een derde te wijten ongeval niet de reden is waarom de werkgever die arbeidsprestaties derft, vormt de betaling van het vakantiegeld geen vergoedbare schade (1). (1) In het arbeidsovereenkomstenrecht wordt vakantiegeld niet beschouwd als de tegenprestatie van de arbeid die ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt verricht: het is geen 'loon' in de gebruikelijke zin van 'tegenprestatie van arbeid die ter uitvoering van de overeenkomst wordt verricht' (concl. AG Lenaerts, voor Cass. 20 april 1977, J.T.T. 1977, p.180). Het vormt een 'voordeel dat is verworven krachtens de arbeidsovereenkomst' dat in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van het loon in de ruimere betekenis van artikel 39, tweede lid, van de wet van 3 jui 1978 ('De opzeggingsvergoeding behelst niet alleen het lopende loon, maar ook de voordelen verworven krachtens de overeenkomst') of van het vroegere artikel 67, § 2, eerste lid, van die wet ('Het loon omvat, benevens de wedde, alle krachtens de arbeidsovereenkomst verworven voordelen'; Cass. 17 februari 1992, AC 1991-92, nr. 315; zie ook concl. AG Lenaerts voor Cass. 25 april 1988, AC 1987-1988, nr. 513; Cass. 10 november 1986, AC 1986-87, nr. 152; Cass. 28 april 1986, AC 1986-87, nr. 526; Cass. 10 mei 1982 AC 1981-82, nr. 532; Cass. ver. kam. 2 februari 1981, AC 1980-81, nr. 326; Cass. 19 maart 1985, Bull. en Pas. 1985,I, 736; Cass. 22 mei 1974, AC 1974, 1057; Cass. 4 december 1974, AC 1975, 402; Cass. 23 maart 1953, AC 1953, 495). Vakantiegeld is weliswaar verschuldigd naar rata van de ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid. Aangezien het echter overeenstemt met de dagen waarop de arbeid niet wordt verricht, vormt het geen tegenprestatie van die arbeid.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

De werkgever uit de openbare sector die, krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen, aan zijn personeelslid een loon moet betalen zonder als tegenprestatie arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding in zoverre hij aldus schade lijdt (1). (1) Cass 8 september 2016, AR C.15.0523.F, AC 2016 nr. ***.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.16.0781.F

4 januari 2017

AC nr. ...

De feitenrechter, die vermeldt dat het motorrijtuig werd gestolen terwijl de eigenaar het met draaiende motor had achtergelaten en die vervolgens, bij het onderzoek naar het oorzakelijk verband tussen die onachtzaamheid en het ongeval dat door de dief werd veroorzaakt, oordeelt dat die eigenaar geen enkele fout heeft begaan die heeft bijgedragen tot de schade zoals die in concreto is geleden ingevolge de aanrijding, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de fout van de eigenaar niet in oorzakelijk verband staat met het ongeval en de schadelijke gevolgen daarvan.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - (On)middellijke oorzaak

C.10.0210.F

22 december 2016

AC nr. ...

Hoewel de fout die door het orgaan van een vennootschap wordt begaan jegens een medecontractant van laatstgenoemde of jegens een derde de rechtstreekse aansprakelijkheid van die rechtspersoon in het gedrang brengt, sluit die aansprakelijkheid, in de regel, de persoonlijke aansprakelijkheid niet uit van het orgaan wiens fout een niet-inachtneming van de algemene voorzichtigheidsverplichting oplevert, maar bestaat ze gelijktijdig met voornoemde aansprakelijkheid (1). (1) Zie Cass. 20 juni 2005, AR C.03.0105.F, AC 2005, nr. 354.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

C.16.0014.F

20 oktober 2016

AC nr. ...

Wanneer de schade kan worden berekend op basis van exacte gegevens die gekend zijn of op de dag van de uitspraak gekend zullen zijn, mag de rechter de schade niet begroten op basis van hypothetische gegevens (1). (1) Zie Cass. 16 april 2015, AR C.13.0305.F, AC 2015, nr. 254, met concl. OM in Pas. 2015.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

C.09.0414.F

17 oktober 2016

AC nr. ...

Aangezien de geboorte van een door de moeder verwekt kind haar, op zich, geen enkel nadeel kan berokkenen, zelfs als de geboorte plaats heeft gevonden na een mislukte ingreep, die werd uitgevoerd met het oog op een zwangerschapsafbreking, kon het hof van beroep, zonder miskennis van het wettelijk begrip 'schade' en ontkenning van de rechtmatigheid van het door de eiseres aangevoerde belang, uit die vaststelling afleiden dat de financiële lasten, de te voorziene relationele moeilijkheden en de door die geboorte toegenomen inspanningen haar niet in een minder gunstige situatie plaatsten dan die waarin ze zich bevond voordat het ongeoorloofde feit was begaan.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

De schade bestaat in de aantasting van elk belang of in het verlies van elk geoorloofd voordeel; dat veronderstelt dat de getroffene van de ongeoorloofde daad zich daarna in een minder gunstige positie bevindt dan daarvoor (1). (1) Cass. volt. zitt., 14 november 2014, AR C.13.0441.N, AC 2014, nr. 694.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

C.11.0062.F

17 oktober 2016

AC nr. ...

De schade in de zin van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek bestaat in de aantasting van elk belang of in het verlies van elk geoorloofd voordeel; dat veronderstelt dat de door de ongeoorloofde daad getroffene zich daarna in een minder gunstige positie bevindt dan daarvoor; er kan geen schade zijn als de termen van de vergelijking tussen die twee situaties een persoon die met een handicap geboren is enerzijds, en zijn niet-bestaan anderzijds, betreffen (1). (1) Cass. volt. zitt., 14 november 2014, AR C.13.0441.N, AC 2014, nr. 694.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

P.15.1667.F

12 oktober 2016

AC nr. ...

De werkgever in de overheidssector die, ingevolge de fout van een derde, de arbeidsprestaties van een van zijn personeelsleden moet missen, dient zijn schade in oorzakelijk verband met de fout van de derde te bewijzen; hij moet bijgevolg niet alleen het bedrag van de door hem uitbetaalde wedden en bijdragen bewijzen, maar ook dat deze werden betaald gedurende een periode waarin zijn personeelslid, door de daad van de derde, arbeidsongeschikt was terwijl hij gehouden bleef hem deze door te betalen (1). (1) Cass. 30 mei 2011, AR C.09.0499.N, AC 2011, nr. 361, met de gedeeltelijk andersluidende concl. van Mevrouw de Advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 18 november 2011, AR C.09.0521.F, AC 2011, nr. 625, met de eensluidende concl. van de Heer advocaat-generaal Th. WERQUIN; Cass. 28 februari 2013, C.12.0185.F, onuitgegeven; Cass. 30 januari 2015, AR C.14.0276.N, AC 2015, nr. 75, met de eensluidende concl. van de Heer advocaat-generaal C.VANDEWAL.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

De werkgever in de overheidssector die, ingevolge de fout van een derde, de arbeidsprestaties van een van zijn personeelsleden moet missen en die, krachtens de op hem rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, dat personeelslid de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen die met de verloren prestaties overeenstemmen, lijdt schade waarvan op grond van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek vergoeding kan worden gevorderd, voor zover uit de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen blijkt dat de betaalde bedragen niet definitief te zijn laste moeten blijven (1). (1) Cass. 19 februari 2001, AR C.98.0119.N, C.99.0014.N, C.99.0183.N, C.99.0228.N en C.99.0242.N, en 20 februari 2001, AR P.98.1629.N, AC 2001, nrs. 96 tot 101, "doorbetalingsarresten" genaamd; Cass. 30 mei 2011, AR C.09.0499.N, AC 2011, nr. 361, met de gedeeltelijk andersluidende concl. van Mevrouw de advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 23 oktober 2013, AR P.13.0727.F, AC 2013, nr. 543. Dat vermijdt dat de werkgever in de overheidssector de beperkingen moet ondergaan die inherent zijn aan de subrogatoire rechtsvordering.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

De werkgever in de overheidssector die, ingevolge de fout van een derde, de arbeidsprestaties van een van zijn personeelsleden moet missen, kan daarvan het bewijs leveren met alle rechtsmiddelen, met name door middel van de besluiten van de administratieve gezondheidsdienst (AGD of Medex) betreffende de gevolgen van het arbeidsongeval; de beslissingen van die dienst gelden als feitelijke vermoedens, die aan de beoordeling van de rechter worden overgelaten; ze zijn niet tegenstelbaar aan derden, die deze kunnen betwisten, met name op grond van de besluiten van een gerechtelijk deskundigenonderzoek (1). (1) Ibid.; in dezelfde zin heeft het Hof, bij arrest van 19 januari 2011, AR P.10.1373.F, onuitgegeven, een cassatieberoep verworpen gericht tegen een arrest dat zich op het verslag van de gerechtsdeskundige baseerde en niet op dat van de Administratieve Gezondheidsdienst MEDEX: het bestreden arrest grondde zijn beslissing op de reden dat het tweede verslag, in tegenstelling tot het eerste, oppervlakkig was; contra: Cass. 23 oktober 2013, AR P.13.0727.F, AC 2013, nr. 543.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

P.14.1881.N

4 oktober 2016

AC nr. ...

Indien de rechter veroordeelt tot verbeurdverklaring van niet-aangehaalde goederen is hij tevens verplicht te veroordelen tot de betaling van de tegenwaarde van de niet-aangehaalde goederen en dit ongeacht of de niet-overlegging als dusdanig een gevolg is van een van het bewezen verklaarde misdrijf te onderscheiden foutief gedrag vermits die verplichting enkel voortvloeit uit het gepleegde misdrijf zelf; de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklaarde niet-aangehaalde goederen vereist dan ook niet een in kracht van gewijsde getreden verbeurdverklaring van die goederen (1). (1) Cass. 28 juni 2016, AR P.14.1588.N, AC 2016, nr. ...; Zie: Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N, AC 2016, nr. ... met concl. van plvv. advocaat-generaal De Swaef; Cass. 28 juni 2016, AR P.14.1132.N, AC 2016, nr. ...

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.15.0523.F

8 september 2016

AC nr. ...

De werkgever uit de openbare sector die, krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen, aan zijn personeelslid loon moet betalen zonder als tegenprestatie arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding in zoverre hij aldus schade lijdt; om een dergelijke vergoeding te verkrijgen, hoeft de werkgever uit de openbare sector niet aan te tonen dat hij andere schade lijdt dan die welke voortvloeit uit de omstandigheid dat hij het loon en de lasten heeft uitbetaald zonder als tegenprestatie arbeidsprestaties te hebben ontvangen (1). (1) Cass. 9 april 2004, AR P.03.0049.F, AC 2004, nr. 235.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.15.0305.N

13 juni 2016

AC nr. ...

De benadeelde van een onrechtmatige daad heeft in beginsel recht op volledige vergoeding van zijn schade; hij is niet verplicht de schade zoveel als mogelijk te beperken; hij moet alleen de redelijke maatregelen nemen om het nadeel te beperken als dat met de houding van een redelijk en voorzichtig persoon strookt (1). (1) Cass. 14 mei 1992, AR 9336, AC 1991-92, nr. 478; Cass. 25 oktober 1991, AR 7348, AC 1991-92, nr. 113.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

P.16.0085.F

1 juni 2016

AC nr. ...

Om schade in concreto te beoordelen dient de rechter, door zich te plaatsen op het tijdstip van zijn beslissing, rekening te houden met alle omstandigheden van de zaak waardoor het bestaan en de omvang van de schade kunnen worden beïnvloed; daartoe moet hij alle gebeurtenissen in aanmerking nemen die zich na de schade hebben voorgedaan en die deze zouden hebben verergerd of verminderd, voor zover die gebeurtenissen verband houden met het schadeverwekkend feit en met de schade (1). (1) Cass. 27 januari 1994, AR C.93.0057.F, AC 1994, nr. 53.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Hoewel de rechter op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij al dan niet het bestaan afleidt van een oorzakelijk verband tussen de fout en de schade, toetst het Hof of hij, uit die vaststellingen, die beslissing naar recht heeft kunnen afleiden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.15.0395.F

13 mei 2016

AC nr. ...

Wanneer de schade bestaat in het verlies van een kans om een verhoopt voordeel te verkrijgen, staat die schade vast wanneer het verlies, dat in een oorzakelijk verband tot de schuld staat, betrekking heeft op een waarschijnlijk voordeel; de onzekerheid of het voordeel bij gebrek aan schuld wel kan worden verkregen, sluit het waarschijnlijk karakter van dat voordeel niet uit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

C.15.0286.N

21 april 2016

AC nr. ...

De rechter kan vergoeding toekennen voor het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel indien het verlies van deze kans te wijten is aan een fout; het verlies van een kans komt voor vergoeding in aanmerking indien tussen de fout en het verlies van deze kans een conditio sine qua non verband bestaat en het om een reële kans gaat (1). (1) Cass. 21 oktober 2013, AR C.13.0124.N, AC 2013, nr. 537; zie ook Cass. 1 april 2004, Verenigde Kamers, AR C.01.0211.F – C.01.0217.F, AC 2004, nr. 174, met concl. van advocaat-generaal Werquin.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.13.0279.N

24 maart 2016

AC nr. ...

De in solidum veroordeling van medeaansprakelijken sluit niet uit dat diegene op wie een objectieve aansprakelijkheid rust, integraal verhaal neemt op de medeaansprakelijke door wiens fout de schade is ontstaan.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Regres

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

P.15.0929.F

2 maart 2016

AC nr. ...

De belastingschuld ontstaat uit de belastbare handeling die men met fraude heeft willen verhullen zodat ze niet de oorzaak, in de zin van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek, kan zijn van schade gelijk aan het bedrag van de ontdoken belasting; de schade die is ontstaan uit het feit dat de Staat op basis van de belastingwetgeving, de verschuldigde en ontdoken belasting slechts kan innen bij de vennootschapsbelastingplichtige personen dan wel de personen die als daders van of medeplichtigen aan een belastingmisdrijf hoofdelijk tot betaling van de ontdoken belasting zijn gehouden, is niet het gevolg van een gemeenrechtelijk misdrijf maar heeft een buitenliggende oorzaak, met name de belastingwetgeving (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - (On)middellijke oorzaak

De door een misdrijf veroorzaakte schade waarvan de vergoeding voor de strafrechter wordt gevorderd, moet actueel en vaststaand zijn; als het aangevoerde nadeel toekomstig en onzeker is, kan de partij die een dergelijk nadeel aanvoert geen ontvankelijke rechtsvordering tot schadevergoeding instellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De rechter beoordeelt in feite het bestaan van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade alsook het bedrag dat nodig is om die schade volledig te herstellen; hij mag de schade ex aequo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom hij de door het slachtoffer voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat de door hem omschreven schade onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Hoewel de administratie der directe belastingen het recht heeft op grond van belastingmisdrijven een burgerlijke rechtsvordering in te stellen, kan ze dat enkel in zoverre ze het herstel vordert van schade waarvoor de wetgeving in geen eigen mogelijkheid tot herstel voorziet, met andere woorden, voor specifieke schade (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

C.15.0031.N

11 februari 2016

AC nr. ...

Bij zaakschade heeft het slachtoffer recht op een vergoeding bepaald op grond van de nieuwwaarde van de beschadigde zaak wanneer hij zich geen gelijkaardige zaak met eenzelfde graad van vetustiteit kan aanschaffen; de vervangingswaarde is gelijk aan de werkelijke waarde van de vernielde zaak (1). (1) Zie Cass. 19 december 2013, AR F.12.0079.N, AC 2013, nr. 695.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent is verplicht deze integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld (1). (1) Cass. 19 juni 2015, AR C.12.0577.N, AC 2015, nr., met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL; Cass. 25 mei 2012, AR C.11.0494.F, AC 2012, nr. 340; Cass. 18 november 2011, AR C.09.0521.F, AC 2011, nr. 625.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

C.15.0170.N

8 februari 2016

AC nr. ...

De omstandigheid dat de door de Belgische Staat uitgekeerde bezoldigingen tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid van zijn personeelslid deels bestaan uit bedrijfsvoorheffing die enkel een voorschot is op de belastingen die geheven zullen worden op het inkomen van het personeelslid, heeft niet tot gevolg dat het bedrag van deze bedrijfsvoorheffing geen vergoedbare schade uitmaakt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

De overheid die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op haar rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover zij hierdoor schade lijdt (1). (1) Cass 3 mei 2013, C.12.0425.N, AC 2013, nr. 279.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Cass 3 mei 2013, C.12.0425.N, AC 2013, nr. 279.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.14.0589.F

23 oktober 2015

AC nr. ...

Wanneer de geleden schade, die in een oorzakelijk verband staat tot de fout, bestaat in het verlies van een kans om een verhoopt voordeel te verkrijgen, kan de vergoeding van die schade niet bestaan in de toekenning van het voordeel dat die kans zou hebben opgeleverd indien ze zich had voorgedaan, maar moet ze worden afgewogen tegen de verloren kans (1). (1) Zie Cass. 21 oktober 2013, AR C.13.0124.N, AC 2013, nr. 537.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

P.14.0474.F

30 september 2015

AC nr. ...

Het algemene rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit*, dat verbiedt bedrog of oneerlijkheid aan te wenden om schade te berokkenen of winst te behalen, sluit uit dat de dader van een opzettelijk misdrijf, dat zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid in het gedrang brengt, aanspraak kan maken op een vermindering van de aan het slachtoffer van dat misdrijf verschuldigde vergoedingen wegens de onvoorzichtigheden of nalatigheden die dat slachtoffer zou hebben begaan (1). (1) Cass. 6 november 2002, AR P.01.1108.F, AC 2002, nr. 584 met conclusie van dhr. Spreutels, toenmalig advocaat-generaal.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Wanneer schade veroorzaakt wordt door de samenlopende fouten van het slachtoffer en de beklagde, kan laatstgenoemde, in de regel, jegens het slachtoffer niet worden veroordeeld tot de volledige vergoeding van de schade (1). (1) Cass. 6 november 2002, AR P.01.1108.F, AC 2002, nr. 584 met conclusie van dhr. Spreutels, toenmalig advocaat-generaal.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffen

P.15.0653.F 9 september 2015 AC nr. ...

In geval van samenloop van fouten van verscheidene personen beoordeelt de rechter niet alleen of ieders fout de schade heeft veroorzaakt, maar ook in welke mate ze tot het ontstaan van de schade heeft bijgedragen; op grond van het oorzakelijk aandeel van elk van de samenlopende fouten bepaalt hij vervolgens het aandeel van de schade dat elk van de schadeveroorzakers kan worden toegerekend (1). (1) Cass. 29 januari 1988, AR 5630, AC 1987-1988, nr. 327.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.15.0194.F 24 juni 2015 AC nr. ...

De rechter oordeelt in feite over het bestaan en de omvang van zowel materiële als morele schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

C.12.0577.N 19 juni 2015 AC nr. ...

De overheid die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op haar rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover zij hierdoor schade lijdt (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden; dit impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Wanneer de Europese Unie krachtens het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen een invaliditeitspensioen dient uit te keren aan een personeelslid dat ambtshalve werd gepensioneerd wegens een blijvende invaliditeit ingevolge door de fout van een derde opgelopen letsels, dan vormt de betaling van dit pensioen dat geen tegenprestatie is voor de dienstprestaties die de Europese Unie zou hebben ontvangen indien het ongeval zich niet zou hebben voorgedaan, geen vergoedbare schade in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

Wanneer de publieke werkgever een werknemer die ingevolge de fout van een derde bestendige arbeidsongeschiktheid heeft opgelopen, vervroegd op pensioen stelt, dan is het invaliditeitspensioen dat hij zijn werknemer uitkeert, voor de pensioenschuldenaar geen schade; het invaliditeitspensioen is immers geen wedde betaald zonder de normale tegenprestatie, maar een socialezekerheidsuitkering die het risico van blijvende arbeidsongeschiktheid dekt en die de werkgever in de publieke sector ten laste neemt (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

P.15.0419.F 10 juni 2015 AC nr. ...

De omstandigheid dat bij de uitvoering van een overeenkomst een misdrijf wordt gepleegd sluit in beginsel noch de toepassing van de strafwet noch die van de regels betreffende de uit een misdrijf voortvloeiende burgerrechtelijke aansprakelijkheid uit (1). (1) Zie Cass. 26 oktober 1990, AR 6702, AC 1991, nr. 110.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf

C.14.0269.N 15 mei 2015 AC nr. ...

Bij vergoeding voor het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel, komt enkel de economische waarde van de verloren gegane kans voor vergoeding in aanmerking; deze waarde kan niet bestaan uit het volledige bedrag van het uiteindelijk geleden nadeel of het verloren voordeel.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Het bestaan van een kans vereist geen zekerheid op het verwerven van het verhoopte resultaat; de benadeelde kan aldus schadevergoeding verkrijgen voor het verlies van een kans ook al zou zonder de fout het verhoopte resultaat niet met zekerheid zijn verkregen (1). (1) Cass. 15 maart 2010, AR C.09.0433.N, AC 2010, nr. 182.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

Het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel komt voor vergoeding in aanmerking indien tussen de fout en het verlies van deze kans een conditio sine qua non-verband bestaat (1). (1) Cass. 17 december 2009, AR C.08.0145.N en AR C.09.0190.N, AC 2009, nr. 757 en 760.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

P.13.1010.N 28 april 2015 AC nr. ...

Om te bepalen of de op basis van het gemeen recht toe te kennen schadeloosstelling meer bedraagt dan de door de arbeidsongevallenverzekeraar verschuldigde uitkeringen, moet het bedrag van de arbeidsongevallenuitkeringen inclusief de sociale bijdragen vergeleken worden met het bedrag van de gemeenrechtelijke vergoedingen (1). (1) Cass. 1 december 1997, AR S.96.0333.N, AC 1997, nr. 520.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.13.0305.F 16 april 2015 AC nr. ...

Degene door wiens fout een ander schade is berokkend, moet die vergoeden en de getroffene heeft recht op de volledige vergoeding van de schade die hij geleden heeft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

De rechter mag de schade ex æquo et bono ramen, mits hij de redenen aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat de schade onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De rechter raamt in concreto de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

S.12.0102.F 16 maart 2015 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling staat de arbeidsgerechten toe kennis te nemen van een hoofdvordering die steunt op de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek en die strekt tot vergoeding van de schade die de getroffene van een arbeidsongeval beweert te hebben geleden als gevolg van het niet-ontvangen van vergoedingen wegens de verjaring (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)

P.13.1170.N 10 maart 2015 AC nr. ...

Ingeval van samenloop van fouten oordeelt de rechter onaantastbaar in welke mate ieders fout heeft bijgedragen tot het veroorzaken van de schade en bepaalt hij op grond daarvan ieders aandeel in de schadeloosstelling in hun onderlinge verhouding (1). (1) Cass. 29 januari 1988, AR 5630, AC 1987-88, nr. 327; Cass. 4 februari 2008, AR C.06.0236.F, AC 2008, nr. 81; Cass. 21 oktober 2008, AR P.08.0561.N, AC 2008, nr. 567; Cass. 9 oktober 2009, AR C.07.0080.F – C.07.0370.F, AC 2009, nr. 567.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

C.14.0017.F 5 maart 2015 AC nr. ...

De huishoudelijke schade van de overlevende echtgenoot bestaat in de derving van het voordeel dat laatstgenoemde zelf uit de huishoudelijke activiteit van het slachtoffer haalde; om te voorkomen dat niet-geleden schade vergoed wordt, moet bij het berekenen van die schade rekening worden gehouden met het aandeel "persoonlijk onderhoud" van het slachtoffer dat door het huishouden wordt uitgespaard.

C.14.0197.F 5 maart 2015 AC nr. ...

De werkgever uit de openbare sector die krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen een loon moet betalen aan zijn personeelslid zonder daarvoor prestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding wanneer hij aldus schade lijdt (1). (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.12.0113.F, AC 2013, nr. 59, met concl. van advocaat-generaal WERQUIN in Pas. 2013, nr. 59; zie Cass. 7 november 2014, AR C.13.0199.N, AC 2014, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

P.14.0769.F 7 januari 2015 AC nr. 11

De verschoningsgrond uitlokking wordt alleen aangenomen wanneer degene die de feiten heeft uitgelokt zware gewelddaden heeft begaan; daarentegen, wanneer schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van de dader en van het slachtoffer van het misdrijf, volstaat de minst zware fout van het slachtoffer om de aansprakelijkheid te verdelen; daaruit volgt dat de afwijzing van de verschoningsgrond uitlokking niet belet na te gaan of het slachtoffer een andere fout heeft begaan dan die beschreven in artikel 411 van het Strafwetboek en die verantwoordt dat het slachtoffer een deel van de schade op zich neemt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

Artt. 1382 en 1984

C.14.0329.N 24 maart 2016 AC nr. ...

De overschrijving is een rechtsfiguur sui generis waarbij een financiële instelling de opdracht uitvoert gegeven door een rekeninghouder om diens rekening te debiteren tot beloop van een bepaald bedrag ten einde de rekening te crediteren van een aangewezen begunstigde; indien de opdrachtgever en de begunstigde rekeningen aanhouden bij onderscheiden financiële instellingen, dan geldt de financiële instelling van de begunstigde ter zake van de uitvoering van deze opdracht als een uitvoeringsagent van de financiële instelling van de opdrachtgever (1). (1) Zie concl. OM.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen

Een uitvoeringsagent is een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die door de schuldenaar van een contractuele verbintenis belast wordt met de gehele of gedeeltelijke uitvoering van deze verbintenis, ongeacht of hij deze verbintenis uitvoert voor eigen rekening en in eigen naam, dan wel voor rekening en in naam van de schuldenaar; hij kan door de medecontractant van de schuldenaar van de contractuele verbintenis slechts buitencontractueel aansprakelijk worden gesteld indien het hem ten laste gelegde feit een tekortkoming uitmaakt niet alleen aan een contractuele verbintenis, maar ook aan de algemene zorgvuldigheidsnorm en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade heeft veroorzaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- VERBINTENIS -

Artt. 1382, 1383 en 1384

C.16.0297.N 17 februari 2017 AC nr. ...

Wanneer schade wordt veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, moet ieder van hen, in de regel, de volledige schade vergoeden van de slachtoffers die geen fout hebben begaan; de persoon die een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met de schade van een slachtoffer dat zelf geen fout heeft begaan en dat rechtstreekse eigen schade lijdt, dient dat slachtoffer volledig te vergoeden (1). (1) Cass. 16 februari 2011, AR P.10.1232.F, AC 2011, nr. 137, met concl. van Advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 137; Cass. 9 oktober 1990, AR 2883, AC 1990-91, nr. 66; Cass. 15 oktober 1986, AR 5141, AC 1986-87, nr. 88.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

Artt. 1382, 1383 en 1384, derde lid

P.14.0474.F 30 september 2015 AC nr. ...

Artikel 1384, derde lid, Burgerlijk Wetboek voorziet in een onweerlegbaar vermoeden van aansprakelijkheid ten laste van de aansteller voor de schade die door de fout van de aangestelde veroorzaakt werd in de bediening waartoe de aansteller hem gebezigd heeft; de aansteller van de dader van een opzettelijk misdrijf, dat zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid in het gedrang brengt, kan bijgevolg geen aanspraak maken op een vermindering van de aan het slachtoffer van dat misdrijf verschuldigde vergoedingen wegens de onvoorzichtigheden of nalatigheden die dat slachtoffer zou hebben begaan.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

De rechter beoordeelt onaantastbaar de feiten waaruit hij het bestaan van een band van ondergeschiktheid afleidt, terwijl Het Hof nagaat of hij die beslissing wettig heeft kunnen afleiden uit zijn vaststellingen (1). (1) Zie Cass. 29 april 2003, AR P.02.1459.N-P.02.1578.N, AC 2003, nr. 268.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

De band van ondergeschiktheid die het begrip aangestelde veronderstelt, bestaat zodra een persoon zijn gezag of toezicht in feite voor eigen rekening kan uitoefenen op de daden van een derde (1). (1) Zie Cass. 21 februari 2006, AR P.05.1473.N, AC 2006, nr. 102.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

Artt. 1382, 1383 en 1384, eerste lid

C.16.0283.N

17 maart 2017

AC nr. ...

Een contractant kan door zijn medecontractant in de regel slechts buitencontractueel aansprakelijk gesteld worden indien de hem ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt niet alleen aan de contractuele verbintenis, maar ook aan de algemene zorgvuldigheidsnorm die op hem rust en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade heeft veroorzaakt (1). (1) Cass. 29 september 2006, AR C.03.0502.N, AC 2006, nr. 447.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

Artt. 1382-1383

C.15.0509.F

27 mei 2016

AC nr. ...

Degene die door zijn schuld een ander schade heeft berokkend, is verplicht ze te vergoeden en de getroffene heeft, in de regel, recht op de integrale vergoeding van de schade die hij heeft geleden (1). (1) Cass. 8 januari 2016, AR C.14.0300.F, AC 2016, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

De rechter raamt in concreto de schade die door een onrechtmatige daad is veroorzaakt (1). (1) Cass. 8 januari 2016, AR C.14.0300.F, AC 2016, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De rechter mag de schade naar billijkheid ramen, mits hij de redenen aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat de schade onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Cass. 8 januari 2016, AR C.14.0300.F, AC 2016, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Hoewel de getroffene van een onrechtmatige daad zijn schade hoort aan te tonen, dient hij niet, wanneer hij voorstelt zijn blijvende huishoudschade te berekenen door de kapitalisatie van een forfaitaire dagbasis, aan te tonen dat die schade in de toekomst constant zal blijven (1). (1) Sommige auteurs (zoals N. SIMAR, "La capitalisation du dommage: la messe est loin d'être dite", JLMB, 2012, p. 1301; I. MATERNE, "Recours au forfait ou à la méthode de la capitalisation: pas de principe de solution qui soit univoque!", JLMB, 2015, p. 602), die steunen op de verplichting voor de getroffene om het bestaan van zijn schade en het quantum ervan te bewijzen, zijn van oordeel dat die getroffene de rechtlijnigheid en het terugkeren van zijn blijvende schade moet aantonen wanneer hij vordert dat een forfaitaire basis wordt gekapitaliseerd om de vergoeding van zijn schade te berekenen. Die bewering komt voort uit een verwarring tussen de raming van de schade en de berekening van de vergoeding. De kapitalisatie is geen ramingstechniek; het is gewoon een berekeningswijze van de vergoeding. (Zie o.a. J.-L. FAGNART, "La capitalisation d'indemnités forfaitaires", For. Ass., 2007, p. 83; J. SCHRIVVERS, "Les tables 2004", RGAR., 2007, nr. 14216-4, verso). De getroffene moet enkel zijn blijvende schade aantonen en indien zulks het geval is, wordt de schade verondersteld niet te veranderen, behoudens bewijs van het tegendeel (J.-L. FAGNART, "Les paradoxes de l'évaluation du dommage corporel", in Actualités en droit de la responsabilité, p. 100, nr. 67; in die zin ook C. MELOTTE, "La capitalisation du dommage moral: une question réglée?", For. Ass., 2012, p. 96-97; J.-F. MAROT, "La valse à deux temps", J.J. pol., 2013, p. 147; D. MAYERUS, "Comment évaluer le plus justement possible en droit commun la partie déjà subie du dommage permanent", RGAR, 2008, p. 14.373-4, verso; T. PAPART, "Forfait: n.m., crime audacieux... - Adéquation des différentes méthodes de calcul du préjudice futur", RGAR, 2010, p. 14.603-6; Conclusie AG Th. WERQUIN vóór Cass. 16 april 2015, AR nr. C.13.0305.F, Juridat, inzonderheid onder nr. 9). Het is trouwens tegenstrijdig de kapitalisatie te weigeren om reden dat de grondslag in de loop van de tijd kan veranderen wegens een zogenaamde gewenning (morele schade) of eventuele wijzigingen van de gezinstoestand (huishoudschade), en ze te vergoeden door een allesomvattend forfait precies alsof die schade constant bleef tijdens de gehele vergoede periode. De kapitalisatie (of beter de geïndexeerde rente wanneer ze wordt gevorderd) biedt uitgerekend de mogelijkheid om rekening te houden met eventuele toekomstige wijzigingen van de schade (J.-L. FAGNART, "Les paradoxes ...", op. cit., nr. 65; D. DE CALLATAÏ, "En route vers un réel devoir de motivation du recours à l'évaluation forfaitaire", RGAR, 2013, p. 14.938-4, verso). Th. W.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Hoewel de getroffene van een onrechtmatige daad zijn schade hoort aan te tonen, dient hij niet, wanneer hij voorstelt zijn blijvende morele schade te berekenen door de kapitalisatie van een forfaitaire dagbasis, aan te tonen dat die schade in de toekomst constant zal blijven (1). (1) Sommige auteurs (zoals N. SIMAR, "La capitalisation du dommage: la messe est loin d'être dite", JLMB, 2012, p. 1301; I. MATERNE, "Recours au forfait ou à la méthode de la capitalisation: pas de principe de solution qui soit univoque!", JLMB, 2015, p. 602), die steunen op de verplichting voor de getroffene om het bestaan van zijn schade en het quantum ervan te bewijzen, zijn van oordeel dat die getroffene de rechtlijnigheid en het terugkeren van zijn blijvende schade moet aantonen wanneer hij vordert dat een forfaitaire basis wordt gekapitaliseerd om de vergoeding van zijn schade te berekenen. Die bewering komt voort uit een verwarring tussen de raming van de schade en de berekening van de vergoeding. De kapitalisatie is geen ramingstechniek; het is gewoon een berekeningswijze van de vergoeding. (Zie o.a. J.-L. FAGNART, "La capitalisation d'indemnités forfaitaires", For. Ass., 2007, p. 83; J. SCHRIVVERS, "Les tables 2004", RGAR., 2007, nr. 14216-4, verso). De getroffene moet enkel zijn blijvende schade aantonen en indien zulks het geval is, wordt de schade verondersteld niet te veranderen, behoudens bewijs van het tegendeel (J.-L. FAGNART, "Les paradoxes de l'évaluation du dommage corporel", in Actualités en droit de la responsabilité, p. 100, nr. 67; in die zin ook C. MELOTTE, "La capitalisation du dommage moral: une question réglée?", For. Ass., 2012, p. 96-97; J.-F. MAROT, "La valse à deux temps", J.J. pol., 2013, p. 147; D. MAYERUS, "Comment évaluer le plus justement possible en droit commun la partie déjà subie du dommage permanent", RGAR, 2008, p. 14.373-4, verso; T. PAPART, "Forfait: n.m., crime audacieux... - Adéquation des différentes méthodes de calcul du préjudice futur", RGAR, 2010, p. 14.603-6; Conclusie AG Th. WERQUIN vóór Cass. 16 april 2015, AR nr. C.13.0305.F, Juridat, inzonderheid onder nr. 9). Het is trouwens tegenstrijdig de kapitalisatie te weigeren om reden dat de grondslag in de loop van de tijd kan veranderen wegens een zogenaamde gewenning (morele schade) of eventuele wijzigingen van de gezinstoestand (huishoudschade), en ze te vergoeden door een allesomvattend forfait precies alsof die schade constant bleef tijdens de gehele vergoede periode. De kapitalisatie (of beter de geïndexeerde rente wanneer ze wordt gevorderd) biedt uitgerekend de mogelijkheid om rekening te houden met eventuele toekomstige wijzigingen van de schade (J.-L. FAGNART, "Les paradoxes ...", op. cit., nr. 65; D. DE CALLATAÏ, "En route vers un réel devoir de motivation du recours à l'évaluation forfaitaire", RGAR, 2013, p. 14.938-4, verso). Th. W.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

C.15.0271.F

8 januari 2016

AC nr. ...

Degene door wiens fout een ander schade is berokkend, moet die vergoeden en de getroffene heeft recht op de volledige vergoeding van de schade die hij geleden heeft (1). (1) Cass. 16 april 2015, AR C.13.0305.F, AC 2015, nr. ..., met concl. OM in Pas. 2015; Cass. 17 februari 2012, AR C.11.0451.F, AC 2012, nr. 120, met concl. OM in Pas. 2012.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

Hij mag de schade ex æquo et bono ramen, mits hij de redenen aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat de schade onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Cass. 16 april 2015, AR C.13.0305.F, AC 2015, nr. ..., met concl. OM in Pas. 2015; Cass. 17 februari 2012, AR C.11.0451.F, AC 2012, nr. 120, met concl. OM in Pas. 2012.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De rechter raamt in concreto de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade (1). (1) Cass. 16 april 2015, AR C.13.0305.F, AC 2015, nr. ..., met concl. OM in Pas. 2015; Cass. 17 februari 2012, AR C.11.0451.F, AC 2012, nr. 120, met concl. OM in Pas. 2012.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Artt. 1384, eerste lid en 1386

C.15.0521.F

28 november 2016

AC nr. ...

De staat van het gebouw bepaalt welke van de beide aansprakelijkheden voor zaken moet worden toegepast, namelijk de aansprakelijkheid van de eigenaar van een gebouw die is aangegaan op grond van artikel 1386 Burgerlijk Wetboek of de aansprakelijkheid van de bewaarder ervan die is aangegaan op grond van artikel 1384, eerste lid, van datzelfde wetboek; daaruit volgt dat als het gebouw zich in een staat van instorting bevindt die te wijten is aan verzuim van onderhoud of aan een gebrek in de bouw, artikel 1386 de toepassing uitsluit van de meer algemene bepaling van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Gebouwen

Artt. 1388, 1389, 1461 en 1464

F.15.0164.F

5 januari 2017

AC nr. ...

Uit de artikelen 7 van het Wetboek der successierechten en 1388, 1389, 1461 en 1464 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de bedingen tot toekenning van het gehele gemeenschappelijk vermogen aan een van de echtgenoten bij de ontbinding van het huwelijk, buiten elke voorwaarde van overleving, huwelijksovereenkomsten zijn en dus niet onder de toepassing van artikel 7 van het Wetboek der successierechten vallen (1). (1) Zie gedeeltelijke andersluidende conclusie OM. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak AR F.15.0198.F, op de andersluidende schriftelijke conclusie van het OM, een arrest gewezen dat, in de eerste plaats, een voorgaande leer bevestigt volgens welke artikel 1464, tweede lid, dat, in afwijking van het eerste lid, bepaalt dat het beding van ongelijke verdeling en het beding van verblijving van het gehele gemeenschappelijk vermogen als schenkingen worden beschouwd voor het aandeel boven de helft dat aan de langstlevende echtgenoot wordt toegewezen in de waarde, op de dag van de verdeling, van de tegenwoordige of toekomstige goederen die de vooroverleden echtgenoot in het gemeenschappelijk vermogen heeft gebracht door een uitdrukkelijk beding in de huwelijksovereenkomst, een afwijkende bepaling is die ertoe strekt de rechten van de reservataire erfgenamen te vrijwaren en enkel tot gevolg heeft dat de toekenning van de goederen die door de vooroverleden echtgenoot in het gemeenschappelijk vermogen zijn ingebracht, voor het aandeel boven de helft die aan de overlevende echtgenoot wordt toegekend, met het oog op het vaststellen van de rechten van die reservataire erfgenamen als een schenking moet worden beschouwd (Cass. 10 december 2010, AR F.08.0102.N, AC 2010, nr. 726, met concl. van advocaat-generaal Thijs). In dit geval is de eiser in cassatie gehuwd onder het stelsel van de wettelijke gemeenschap, bij gebrek aan een huwelijksovereenkomst. De echtgenoten hebben hun huwelijksvermogensstelsel in die zin gewijzigd dat zij zijn overeengekomen dat "in geval van ontbinding van het huwelijk door overlijden het gemeenschappelijk vermogen wordt toebedeeld aan de heer M.P., voornoemd". De echtgenote van de eiser, die door een ongeneeslijke ziekte wordt getroffen en op sterven ligt, overlijdt de dag na het verlijden van de akte; haar echtgenoot is de enige wettelijke en reservataire erfgenaam van de gehele nalatenschap van de overledene, waarbij hij het gemeenschappelijk vermogen verkrijgt. Het geschil heeft betrekking op de belasting van die overdracht van het gehele gemeenschappelijk vermogen. Het bestreden arrest zegt voor recht dat de huwelijksovereenkomst die in articula mortis is verleden, moet worden beschouwd als een onrechtstreekse schenking waarop artikel 7 Wetboek Successierechten van toepassing is. Het cassatieberoep tegen die beslissing voert een middel aan dat steunt op de schending van de artikelen 1461 en 1464 Burgerlijk Wetboek en van artikel 7 Wetboek Successierechten. Het Hof beslist dat het bestreden arrest, volgens hetwelk het vermoeden van het bezwarend karakter van de overeenkomst bedoeld in artikel 1464, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, niet door de eiser kan worden aangevoerd omdat de toekenning van de gehele gemeenschap in zijn voordeel niet werd overeengekomen op voorwaarde van overleving, zijn beslissing om artikel 7 Wetboek Successierechten toe te passen niet naar recht verantwoordt. Aldus bevestigt het Hof de leer die hierboven is weergegeven in de samenvatting nr. 2. AH

- SUCCESIERTEN -

Artt. 1399, eerste lid, 1400, 5°, en 1405, 4°

C.16.0195.N 17 februari 2017 AC nr. ...

Bij de beoordeling van het bestaan van een handelszaak dient de rechter te onderzoeken of de aanwezige elementen het mogelijk maken een eigen cliënteel aan te trekken en te behouden (1). (1) Zie concl. OM.

- HANDELSZAAK -

- HUWELIJSVERMOGENSSTELSLS - Wettelijk stelsel

Artt. 1417, tweede lid, 1418, 1419, 1422 en 1423, eerste lid

C.16.0020.F 4 mei 2017 AC nr. ...

De omstandigheid dat de echtgenoot die de nietigverklaring van de handeling van zijn echtgenoot vordert, van die handeling kennis heeft, vereist niet dat hij over stukken beschikt die de handeling van zijn echtgenoot vaststellen.

- HUWELIJSVERMOGENSSTELSLS - Wettelijk stelsel

Artt. 1432 en 1435

C.13.0376.F 29 juni 2017 AC nr. ...

De verrijking van het eigen vermogen van een echtgenoot door diens arbeid buiten een professionele context, waarmee, bijgevolg, geen enkele verarming van het gemeenschappelijk vermogen overeenstemt, kan geen aanleiding geven tot vergoeding.

Artt. 1446 en 1447

C.16.0125.N 24 februari 2017 AC nr. ...

De artikelen 1446 en 1447 Burgerlijk Wetboek vinden geen toepassing wanneer de echtgenoten gehuwd zijn onder het stelsel van scheiding van goederen.

- *ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen*

Artt. 146bis, en 167, eerste lid

C.15.0385.F 8 september 2016 AC nr. ...

Noch uit de artikelen 22 van de Grondwet en 8.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die de eerbiediging van het privé- en gezinsleven waarborgen, noch uit artikel 10 van voornoemd verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, volgt dat de toepassing van artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek zou worden geweerd of dat de beoordeling die voor de toepassing van dat artikel vereist is, zou worden gewijzigd wanneer uit het geheel van de omstandigheden waarop volgens voornoemd artikel acht moet worden geslagen, blijkt dat de huwelijkskandidaten daadwerkelijk hebben samengewoond en een kind hebben gekregen.

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10*

- *HUWELIJK -*

- *GRONDWET - Art. 10*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8*

Artt. 1649quater, §§ 1 en 4

C.15.0234.N 17 maart 2016 AC nr. ...

Het vermoeden van gebrek aan overeenstemming is in beginsel, bij een verkoop van dieren, niet onverenigbaar met de aard van het verkochte goed (1). (1) Zie concl. OM.

- *KOOP -*

- *BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens*

- *DIEREN -*

Artt. 1659 en 1660

C.14.0428.N 3 december 2015 AC nr. ...

Artikel 76 van het Decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, dat met ingang van 1 januari 2004 artikel 32, §1, Wet Economische Expansie verving, strekt er, net zoals artikel 32, §1, Wet Economische Expansie, toe het gebruik of het verwerven van gronden afhankelijk te maken van de bestending van de economische bedrijvigheid die erop wordt uitgeoefend en voorziet daartoe onder meer in een eigen verplichte regeling van terugkoop die geenszins gelijkstaat met de privaatrechtelijke bepalingen in het Burgerlijk wetboek over het recht van wederinkoop; hieruit vloeit voort dat de termijn van vijf jaren tot dewelke artikel 1660 Burgerlijk Wetboek het recht van wederinkoop, bedoeld in artikel 1659 Burgerlijk Wetboek, beperkt, ook onder de gelding van artikel 76 van het Decreet van 19 december 2003, niet van toepassing is op het in artikel 76 van het Decreet van 19 december 2003 bedoelde terugkooprecht (1). (1) Zie concl. OM.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging*

Artt. 1674 en 1675

C.12.0592.F 4 mei 2015 AC nr. ...

Indien de verkoper in de verkoopprijs van een onroerend goed voor meer dan zeven twaalfden is benadeeld, heeft hij het recht om de vernietiging van de koop te eisen; om te weten of er benadeling voor meer dan zeven twaalfden is, dient men het onroerend goed te schatten volgens zijn staat en zijn waarde op het ogenblik van de koop; het bestaan van de benadeling blijkt uit een vergelijking tussen de verkoopprijs van een onroerend goed, enerzijds, en de waarde die is vastgesteld in functie van zijn staat en van de lasten die erop rusten, anderzijds.

- KOOP -

Artt. 1915 en 1921

C.14.0231.N 8 mei 2015 AC nr. ...

Vrijwillige bewaargeving is een overeenkomst, waarvan de geldigheid de toestemming vereist van beide partijen tot het sluiten van deze overeenkomst; tussen de partijen moet een wilsovereenstemming bestaan om daadwerkelijk rechtsgevolgen te doen ontstaan; de toestemming kan stilzwijgend zijn, indien zij volgt uit een gedraging die voor geen andere uitleg vatbaar is en derhalve de wil inhoudt om een overeenkomst te sluiten (1). (1) Het OM was eveneens van mening dat de appelrechters, die met hun overwegingen evenmin vaststellen dat de N.V. ALHEEMBOUW en de verweerster de wil hadden om daadwerkelijk een overeenkomst van bewaargeving te sluiten, evenmin wettig konden oordelen dat er sprake was van bewaarneming met toelating om de lift uit te lenen.

- BEWAARGEVING -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Artt. 203, § 1, 203bis, § 3, en 1134, eerste en tweede lid

C.13.0585.F 25 juni 2015 AC nr. ...

Wanneer de partijen een overeenkomst hebben gesloten die de aard van de buitengewone kosten, het deel van die kosten dat zowel de vader als de moeder voor zijn of haar rekening dient te nemen alsook de modaliteiten voor de aanwending van die kosten vermeldt, kan de rechter die overeenkomst alleen wijzigen wanneer zich een nieuwe omstandigheid betreffende de toestand van de ouders of van de kinderen voordoet waardoor het belang van die kinderen in het gedrang kan komen.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 203, § 1, en 203bis, § 3

C.15.0217.F 3 november 2016 AC nr. ...

De artikelen 203, § 1 en 203bis, § 3, van het Burgerlijk Wetboek, en artikel 1321, § 1, 2°, 3° en 7°, van het Gerechtelijk Wetboek sluiten niet uit dat de rechter, in bijzondere omstandigheden, de bijdrage van de ouders in de buitengewone kosten vaststelt op een forfaitair bedrag en dat bedrag samenvoegt met dat van de gewone kosten.

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 203, § 1, en 301

C.14.0179.F 19 maart 2015 AC nr. ...

De uit de echt gescheiden echtgenoot dient in de eerste plaats de in artikel 301 Burgerlijk Wetboek bedoelde uitkering tot levensonderhoud te betalen als de andere echtgenoot behoeftig is; slechts in de tweede plaats dienen de ouders in het levensonderhoud van hun gescheiden kind te voorzien met toepassing van artikel 203, §1, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 20 april 2007, AR C.05.0153.N, AC 2007, nr. 197.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 203, § 1, en 301, §§ 2 en 3

C.14.0179.F 19 maart 2015 AC nr. ...

De artikelen 203, §1, en 301, §§2 en 3, Burgerlijk Wetboek beletten niet dat, om de relatieve staat van behoefte van de echtgenoot-schuldeiser te beoordelen, de rechtbank rekening houdt met de vrijwillige financiële hulp die zijn vader en moeder hem gaven tijdens het samenleven en die zij hem blijven geven.

- *ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten*

Artt. 2220, 2221 en 2224

C.15.0215.N 18 februari 2016 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 2220, 2221 en 2224 Burgerlijk Wetboek laten in zaken van privaat belang toe afstand te doen niet alleen van een verkregen verjaring, maar ook van de reeds verlopen tijd van een nog steeds lopende verjaring (1); afstand van de reeds verkregen verjaring of van de reeds verlopen tijd van een nog steeds lopende verjaring wordt niet vermoed en kan alleen worden afgeleid uit feiten die voor geen andere uitleg vatbaar zijn; het behoort aan de rechter hieromtrent in feite te oordelen (2). (1) Cass. 3 februari 1950, AC 1950, 357; Cass. 23 oktober 1986, AR nr. 7608, AC 1986-87, nr. 119; zie ook A. VAN OEVELEN, Het afstand doen van het reeds verstreken gedeelte van een lopende verjaring, TBBR 1988, 209; S. STIJNS, I. SAMOY en A. LENAERTS, De rol van de wil en het gedrag van partijen bij de bevrijdende verjaring, RW 2010-2011, 1544. (2) Cass. 23 september 1988, AR nr. 6013, AC 1988-89, nr. 48; zie ook Cass. 16 december 2013, AR S.10.0111.N, AC 2013, nr. 684.

- *VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen*

Artt. 2220, 2221, 2224 en 2248

S.14.0014.F 22 juni 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 2220, 2221, 2224 en 2248 van het Burgerlijk Wetboek kan niet worden afgeleid dat de loutere erkenning, door de schuldenaar, van het recht van diegene tegen wie de verjaring loopt, aangeeft dat hij wil afzien van de verkregen verjaring.

- *VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei*

Artt. 2227 en 2262bis, § 1

C.14.0570.F 23 mei 2016 AC nr. ...

Uit de artikelen 2227 en 2262bis, § 1, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de vordering tot terugbetaling van wedden die door de gemeenten en de meergemeentelijke politiezones ten onrechte betaald werden, onderworpen is aan een verjaringstermijn van tien jaar, daar ze niet valt onder het toepassingsgebied van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën en de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat.

- *VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)*

Artt. 2244, 2246 en 2247

C.15.0366.F 18 april 2016 AC nr. ...

De beslissing tot buitenvervolginstelling van het onderzoeksgerecht wegens de verjaring van de strafvordering impliceert niet de verwerping van de burgerrechtelijke vordering (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- *VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting*

Artt. 2244, eerste en tweede lid, en 2262bis, § 1, tweede li

C.15.0103.F 10 juni 2016 AC nr. ...

Om te beletten dat de verjaring zou ingaan, is het niet voldoende dat het slachtoffer in rechte optreedt binnen vijf jaar na het ontstaan van het schadeveroorzakend feit, zonder dat moet worden nagegaan wanneer de verjaring is ingegaan.

- *VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting*

De stuitende werking van een dagvaarding voor het gerecht, betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, kan niet plaatsvinden voordat de verjaringstermijn is ingegaan (1). (1) Cass. 26 februari 2007, AR C.05.0004.F, AC 2007, nr. 112.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Artt. 2251 en 2253

C.14.0466.F 16 april 2015 AC nr. ...

Het huwelijk is een grond tot schorsing van de verjaring van een schuldvordering van een echtgenoot op de andere.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Artt. 2251 en 2257

C.10.0410.F 2 november 2015 AC nr. ...

De verjaring van een vordering loopt niet tegen diegene die in de onmogelijkheid verkeert die vordering uit te oefenen als gevolg van een beletsel dat voortvloeit uit de wet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Artt. 301, § 7, tweede lid, en 577-2, §§ 3 en 5

C.13.0304.N 17 september 2015 AC nr. ...

De omstandigheid dat de woonstvergoeding die een uitkeringsgerechtigde ex-echtgenoot op grond van artikel 577-2, §3 en §5, Burgerlijk Wetboek verschuldigd is vanaf het definitief worden van de echtscheiding, wegens de exclusieve bewoning van de nog onverdeelde voormalige echtelijke woonst, niet effectief maandelijks wordt betaald, maar een te verrekenen schuld is die bij de vereffening en verdeling in mindering zal worden gebracht op zijn aandeel in de onverdeeldheid, verhindert in beginsel niet dat de rechter de met de nog te verrekenen woonstvergoeding corresponderende woonlast in aanmerking neemt bij het beoordelen van de staat van behoefte van de uitkeringsgerechtigde ex-echtgenoot en het bepalen van de hem toekomende onderhoudsuitkering na echtscheiding; daardoor wordt geen rekening gehouden met een toekomstige en onzekere wijziging in de financiële toestand van de partijen; dat artikel 301, §7, tweede lid, Burgerlijk Wetboek de mogelijkheid biedt de uitkering tot levensonderhoud aan te passen indien de vereffening en verdeling aanleiding geeft tot een wijziging van de financiële toestand van de partijen die dit rechtvaardigt, doet daaraan niet af.

- VERDELING -

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 318 en 331quater

C.13.0573.N 23 juni 2016 AC nr. ...

Inzake een vordering tot betwisting van vaderschap kan niet geldig afstand van geding in hoger beroep worden gedaan wanneer op dat ogenblik niet meer opnieuw hoger beroep kan worden ingesteld omdat de beroepstermijn al is verstreken; de afstand in hoger beroep komt in dat geval immers neer op een berusting in het vonnis en dus op een verboden verzaking aan de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- VORDERING IN RECHTE -

- BERUSTING -

- AFSTAMMING -

Artt. 318, § 1, en 331decies

C.15.0533.N

7 oktober 2016

AC nr. ...

De rechtsvordering tot betwisting van het vaderschap is een toegewezen vordering die enkel openstaat voor de in artikel 318, §1, Burgerlijk Wetboek opgesomde personen, zodat andere personen niet kunnen tussenkomen in dit geding, noch derdenverzet kunnen aantekenen; de omstandigheid dat de beslissing over de rechtsvordering tot betwisting van vaderschap krachtens artikel 331decies Burgerlijk Wetboek aan andere personen zou kunnen tegengeworpen worden in een navolgende procedure tot vaststelling van vaderschap, doet daaraan niet af (1). (1) Zie concl. OM.

- AFSTAMMING -

Artt. 488bis-B, § 6, en 488bis-H, § 2, zesde lid

C.12.0388.F

18 maart 2016

AC nr. 425

Wanneer artikel 488bis-H, § 2, zesde lid, gecombineerd met artikel 488bis-B, § 6, van het Burgerlijk Wetboek, in die zin moet worden uitgelegd dat de niet-overlegging van een omstandige geneeskundige verklaring die bij het door de beschermde persoon ingediende verzoekschrift moet worden gevoegd of, in spoedeisende gevallen, binnen acht dagen na het verzoek van de vrederechter moet worden overgelegd, de niet-ontvankelijkheid tot gevolg heeft van de vordering die ertoe strekt de beschermde persoon te machtigen over zijn goederen te beschikken onder levenden of bij een uiterste wilsbeschikking en niet kan worden gedekt door een geneeskundig deskundigenonderzoek dat door de vrederechter wordt bevolen, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - Art. 11

Artt. 577-5, § 3 en 577-7, § 1, 1°, b)

C.14.0047.F

5 maart 2015

AC nr. ...

De omstandigheid dat de vereniging van mede-eigenaars gemeenschappelijke gedeelten niet voor eigen rekening gebruikt of geniet, volstaat niet om haar de hoedanigheid van bewaarder van die gedeelten te ontnemen.

- EIGENDOM -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Gebouwen

De artikelen 577-5, §3, en 577-7, §1, 1°, b), van het Burgerlijk Wetboek verlenen de vereniging van mede-eigenaars een bevoegdheid van toezicht, leiding en controle op de gemeenschappelijke gedeelten van het gebouw of van de groep van gebouwen, die zij bewaart en die zij bijgevolg voor eigen rekening beheert; de vereniging van mede-eigenaars heeft derhalve, in de regel, de bewaring van de gemeenschappelijke gedeelten in de zin van artikel 1384, eerste lid (1). (1) Cass. 28 mei 2010, AR C.09.0233.F, AC 2010, nr. 371, met concl. van advocaat-generaal WERQUIN in Pas. 2010, nr. 371.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Gebouwen

- EIGENDOM -

Artt. 6 en 1108

C.14.0285.N

30 januari 2015

AC nr. ...

Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen heeft de overtreding bij de totstandkoming van de overeenkomst van een regel die de openbare orde aanbelangt, in beginsel slechts de nietigheid van de overeenkomst tot gevolg wanneer deze overtreding tot gevolg heeft dat het voorwerp van de overeenkomst ongeoorloofd is.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Allerlei

Een overeenkomst heeft een ongeoorloofd voorwerp indien zij verplicht tot een prestatie die door een wet van openbare orde verboden is of in strijd is met de goede zeden.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Artt. 6, 1156, 1234 en 1304

C.13.0579.N

23 januari 2015

AC nr. ...

Indien een overeenkomst of een beding strijdig is met een bepaling van openbare orde en bijgevolg nietig is, kan de rechter indien een partiële nietigheid mogelijk is, de nietigheid, behoudens de wet zulks verbiedt, beperken tot het met deze bepaling strijdig gedeelte van de overeenkomst of beding op voorwaarde dat het voortbestaan van de gedeeltelijk vernietigde overeenkomst of beding beantwoordt aan de partijbedoeling (1). (1) Het OM concludeerde tot de ongegrondheid van het middel en tot verwerping van het cassatieberoep op grond dat een beding dat een onredelijke beperking op basis van reeds eerder vermelde cumulatieve voorwaarden inzake concurrentie oplegt, absoluut nietig is, en dat het matigingsbeding dat daaraan toch rechtsgevolgen wil laten toekennen in de mate dat de nietigverklaring van een dergelijke nietige clause daardoor wordt verhinderd ingevolge matiging ervan binnen de wettelijke grenzen, daaraan geen afbreuk kan doen en tot dezelfde consequenties dient te leiden, nu dit gelet op de inhoud en de strekking van de handeling in onverbreekelijk verband met het (absoluut) nietige deel staat. (Zie ook Cass. 3 februari 1971, AC 1971, 538)

- *OVEREENKOMST - Bestanddelen - Algemeen*

Artt. 640, eerste en tweede lid, en 701, eerste lid

C.14.0484.N

1 oktober 2015

AC nr. ...

De rechter oordeelt in feite of het gebruik van de erfdienstbaarheid van natuurlijke afloop van water van hoger gelegen erven op lager gelegen erven buiten 's mensen toedoen door toedoen van de eigenaar van het dienstbare erf al dan niet belemmerd wordt (1). (1) Zie Cass. 6 maart 2003, AR C.01.0420.F, AC 2003, nr. 153.

- *ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -*

- *ERFDIENSTBAARHEID -*

Artt. 695, 706 en 707

C.13.0580.N

12 januari 2015

AC nr. 27

Degene die de uitoefening van een conventioneel recht van overgang vordert op grond van een titel die ouder is dan dertig jaar moet, als hem de bevrijdende verjaring wordt tegengeworpen, het bewijs leveren dat de verjaring werd gestuit en het verval door onbruik werd vermeden, hetzij doordat de erfdienstbaarheid werd uitgeoefend sedert minder dan dertig jaar voorafgaand aan het instellen van de vordering, hetzij doordat het bestaan van de erfdienstbaarheid in deze periode werd erkend door de eigenaar van het dienstbare erf.

- *ERFDIENSTBAARHEID -*

Artt. 745bis, § 1, eerste lid, en 1742

C.16.0115.F

16 februari 2017

AC nr. ...

In geval van overlijden van de verhuurder van een onroerend goed hebben zowel de persoon die de blote eigendom verkrijgt van het geheel of een gedeelte van dat onroerend goed in de hoedanigheid van wettelijke erfgenaam, algemene legataris of legataris onder algemene titel van de verhuurder, als de langstlevende echtgenoot die het vruchtgebruik ervan verkrijgt, de hoedanigheid van verhuurder van dat onroerend goed (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2017, nr. ...

- *ERFENISSEN -*

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Artt. 791, 1130 en 1600

C.15.0457.N

21 oktober 2016

AC nr. ...

Een beding over een niet opengevallen nalatenschap is een beding waardoor louter eventuele rechten op een niet opengevallen nalatenschap of op een bestanddeel ervan worden toegekend, gewijzigd of afgestaan (1). (1) Cass. 11 april 1980, AC 1979-80, nr. 509; zie Cass. 9 maart 1989, AR 8276, AC 1988-89, nr. 386.

- *ERFENISSEN -*

Artt. 791, 1130, tweede lid, 1174 en 1600

Een overeenkomst waarbij twee of meer partijen bepaalde goederen of rechten verwerven onder het beding dat de langstlevende eigenaar of houder wordt van het geheel der goederen of rechten, heeft geen eventuele rechten tot voorwerp en valt bijgevolg niet onder het verbod van 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek; dit is evenmin het geval wanneer een dergelijk beding van aanwas een vervalbeding of een ontbindende voorwaarde bevat voor het geval dat aan de samenwoning van de partijen een einde komt, aangezien de partijen tijdens de duur van het samenwonen definitief verbonden zijn; de louter omstandigheid dat het beding aldus een potestatief element bevat, heeft niet tot gevolg dat het onder het verbod van artikel 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek valt; voormelde bedingen zijn te aanzien als ontbindende voorwaarden en vallen evenmin onder het verbod bedoeld in artikel 1174 Burgerlijk Wetboek.

- *ERFENISSEN* -

- *OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp*

- *VERBINTENIS* -

- *ERFENISSEN* -

- *OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp*

Artt. 813 en 1167

Indien een van de samenlopende schuldeisers een pauliaanse vordering heeft ingesteld waardoor de eigendomsoverdracht van een bepaald goed dat aan de overledene toebehoorde hem niet tegenwerpelijk is, heeft zulks niet tot gevolg dat dit goed tot het actief van de nalatenschap behoort waarvoor de curator bevoegd is om op te treden (1). (1) Zie Cass. 9 februari 2006, AR C.03.0074.N, AC 2006, nr. 86, en Cass. 13 maart 2015, AR C.14.0415.N, AC 2015, nr. 196; zie ook Cass. 11 januari 1988, AR nr. 7756, AC 1987-88, nr. 286.

- *PAULIAANSE RECHTSVORDERING* -

Code der plichtenleer (editie 2013)

Artt. 1 en 3

D.15.0007.F

22 januari 2016

AC nr. ...

Het feit dat het derde lid van artikel 23 van de wet van 19 december 1950 tot instelling van de Orde der Dierenartsen sinds de inwerkingtreding van de wet van 19 maart 2014 niet meer bepaalt dat de wanbetaling van de bijdrage, in voorkomend geval, aanleiding kan geven tot toepassing van een van tuchtstraffen voorzien bij artikel 14 van de wet van 19 december 1950, impliceert niet dat de Orde dergelijke straffen in geval van wanbetaling van de bijdrage niet mag opleggen bij wijze van miskennis van de regels van de eer, de geheimhouding, de eerlijkheid, de waardigheid en de rechtschapenheid van het beroep.

- *DIERENARTS* -

d van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat

Art. 4

S.14.0052.N 11 april 2016 AC nr. ...

De vordering van een werkloze die strekt tot de vernietiging van de beslissing van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening waarbij hij wordt uitgesloten van het recht op werkloosheidsuitkeringen en waarbij het bedrag van de onrechtmatig ontvangen uitkeringen die worden teruggevorderd in de bestreden administratieve beslissing is vastgesteld, betreft een in geld waardeerbare vordering (1). (1) Cass. 13 september 1999, AR S.99.0058.N, AC 1999, nr. 455 en vgl. Cass 17 maart 1980, AC 1979-80, nr. 450.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- GERECHTSKOSTEN - *Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)*

Artt. 1, tweede lid, en 2, tweede lid

C.14.0282.N 24 maart 2016 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, artikel 1, tweede lid, koninklijk besluit Tarief Rechtsplegingsvergoeding, en in het bijzonder artikel 2, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit dat niet verwijst naar artikel 620 Gerechtelijk Wetboek, volgt dat de in het gelijk gestelde partij slechts recht heeft op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg, die berekend wordt op basis van het bedrag van de hoofdvordering (1). (1) Cass. 10 januari 2011, AR C.09.0456. N, AC 2011, nr. 22.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- GERECHTSKOSTEN - *Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter*

Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

Art. 15

C.14.0366.N 21 november 2016 AC nr. ...

Nu het Monumentendecreet niet vereist dat de eigenaar of vruchtgebruiker het onroerend goed in een betere staat brengt dan vóór het moment van bescherming, volgt hieruit dat wanneer het goed op het tijdstip van de bescherming reeds verkrot was, de rechter op grond van artikel 15 Monumentendecreet geen herstel kan bevelen dat inhoudt dat de overtreder het beschermde goed geheel moet heropbouwen in een gerestaureerde staat (1). (1) Zie gedeeltelijk andersluidende concl. OM.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Art. 7

C.14.0366.N 21 november 2016 AC nr. ...

Uit het Monumentendecreet kan niet worden afgeleid dat enkel ongeschonden en in goede bouwfysische toestand verkerende constructies in aanmerking komen voor de bescherming als monument (1). (1) Cass. 12 januari 2016, AR P.15.1044.N, AC 2016, nr. ...

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Art. 9

C.13.0399.N 17 maart 2016 AC nr. ...

Artikel 9 Monumentendecreet verzet zich tegen het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen of verkavelingsvergunningen die de facto leiden tot de opheffing van de bescherming als monument of als stads- of dorpsgezicht; hieruit kan niet worden afgeleid dat het steeds tot het wezen van het beschermingsbesluit behoort de bestaande toestand te behouden en dat een bouw- of verkavelingsvergunning op de gronden die zijn opgenomen in het beschermingsbesluit, altijd vereist dat het beschermingsbesluit voorafgaandelijk wordt opgeheven (1). (1) Zie concl. OM.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- STEDENBOUW - Allerlei

Artt. 2, 2° en 3°, en 11, § 1

P.15.1044.N 12 januari 2016 AC nr. ...

Uit het Monumentendecreet kan niet worden afgeleid dat enkel ongeschonden en in goede bouwfysische toestand verkerende constructies in aanmerking komen voor de bescherming als monument vermits het beschermingswaardig karakter van een onroerend goed en de toestand waarin het zich bevindt twee onderscheiden factoren zijn, bijgevolg weerlegt een toestand van aftakeling van het gebouw als dusdanig de vastgestelde historische waarde ervan niet, tenzij die aftakeling volledig en onomkeerbaar zou zijn.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Artt. 7, 11, § 1, en 15, §§ 1 en 4

C.14.0366.N 21 november 2016 AC nr. ...

Uit de samenhang van de artikelen 7, 11,§1 en 15,§1 en §4, Monumentendecreet volgt dat de toestand zoals vastgelegd door het beschermingsbesluit, bepalend is zowel voor de aard en de omvang van de onderhouds- en instandhoudingswerken waartoe de eigenaars en vruchtgebruikers gehouden zijn, als voor de in artikel 15 van het decreet bepaalde herstelplicht (1). (1) Cass. 23 november 1999, AR P.97.0945.N, AC 1999, nr. 623.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Decr. d'Allarde van 2-17 maart 1791

Art. 7

C.14.0008.F 25 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 7 van het decreet van 2 en 17 maart 1791, dat zich verzet tegen een ongeoorloofde beperking van de vrijheid van handel en ondernemen, is van openbare orde (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- OPENBARE ORDE -

- ECONOMIE -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Het beding dat een buitensporige beperking van de concurrentie oplegt met betrekking tot het voorwerp, het grondgebied of de duur, is nietig (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ***

- KOOP -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- ECONOMIE -

- OVEREENKOMST - *Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen*

Indien de gedeeltelijke nietigheid van een concurrentiebeding mogelijk is, kan de rechter de nietigheid ervan beperken tot het gedeelte dat strijdig is met de openbare orde, voor zover het behoud van het gedeeltelijk vernietigde beding beantwoordt aan de bedoeling van de partijen (1). (1) Zie andersl. concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- OVEREENKOMST - *Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen*

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- ECONOMIE -

C.13.0579.N 23 januari 2015 AC nr. ...

De bepaling van artikel 7 van het Decreet d' Allarde van 2-17 maart 1791, zoals te dezen van toepassing, die zich verzet tegen een ongeoorloofde beperking van de vrijheid van handel en nijverheid, is van openbare orde; het beding dat een onredelijke beperking van de concurrentie naar voorwerp, territorium of duur oplegt, is bijgevolg nietig.

- OVEREENKOMST - *Bestanddelen - Voorwerp*

- HANDELSPRAKTIJK -

Decr. VI. 10 dec. 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

thans opgeheven door het

P.13.0908.N

3 februari 2015

AC nr. 78

De activiteiten die erop gericht zijn werknemers bij te staan bij het zoeken van een nieuwe tewerkstelling of werkgevers bij het zoeken van werknemers, zijn strafbaar indien niet aan de wettelijke vereisten daartoe is voldaan, ook wanneer die activiteiten slechts resulteren in de bijstand aan een enkele werknemer of een enkele werkgever (1). (1) Zie concl. OM.

- *ARBEIDSVORZIENING - Arbeidsbemiddeling*

Decr. VI. 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen

Art. 7, § 1, eerste lid

F.14.0218.N

16 juni 2016

AC nr. ...

De gemeenten en provincies zijn niet verplicht om bij gebrek aan aangifte binnen de gestelde termijn of in geval van onjuiste, onvolledige of onnauwkeurige aangifte steeds de procedure van ambtshalve aanslag toe te passen; de omstandigheid dat zulks niet blijkt uit de tekst van een gemeentelijk of provinciaal belastingreglement zelf, vermag hieraan geen afbreuk te doen (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Decr. VI. Overheid 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaal­kring­lopen en afval­stoffen

Art. 12

P.13.1040.N

3 maart 2015

AC nr. ...

Met achterlaten van afvalstoffen wordt niet alleen het storten zelf, maar ook het verzuim om de gedeponeerde afval te verwijderen bedoeld; niet vereist is dat de beklagde strafrechtelijk verantwoordelijk is zowel voor het storten als voor het verzuim de afvalstoffen te verwijderen (1). (1) Cass. 11 januari 2011, AR P.10.1276.N, AC 2011, nr. 26; Cass. 22 februari 2005, AR P.04.1346.N, AC 2005, nr. 109 met concl. OM.

- MILIEURECHT -

Decr. VI. R. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen

Art. 12

P.13.1040.N

3 maart 2015

AC nr. ...

Met achterlaten van afvalstoffen wordt niet alleen het storten zelf, maar ook het verzuim om de gedeponeerde afval te verwijderen bedoeld; niet vereist is dat de beklaagde strafrechtelijk verantwoordelijk is zowel voor het storten als voor het verzuim de afvalstoffen te verwijderen (1). (1) Cass. 11 januari 2011, AR P.10.1276.N, AC 2011, nr. 26; Cass. 22 februari 2005, AR P.04.1346.N, AC 2005, nr. 109 met concl. OM.

- MILIEURECHT -

Decr. VI. R. 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 16.6.6, § 1

P.14.1627.N

5 april 2016

AC nr. ...

De rechter is verplicht het herstel te bevelen zodra dit noodzakelijk is om de gevolgen van het misdrijf te doen verdwijnen; daaruit volgt dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet inhoudt dat de plaats noodzakelijk moet worden hersteld in de materiële toestand die identiek is aan de toestand die vóór het bosmisdrijf bestond en dat dit herstel ook kan inhouden dat aan de illegale ontbossing een einde wordt gesteld door aanplanting van andere boomsoorten dan deze die onrechtmatig werden verwijderd (1). (1) Cass. 8 september 2009, AR P.09.0402.N, AC 2009, nr. 484.

- MILIEURECHT -

- BOSSEN -

Decr. Waalse Gewestraad 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen

Artt. 2, 20° en 21°, en 7, §§ 1, 2 en 3

C.14.0183.F

8 september 2016

AC nr. ...

Het feit dat de houder van afvalstoffen niet op de hoogte is van het bestaan ervan, ontslaat hem niet van de verplichting om het beheer ervan te verzekeren of te doen verzekeren, bij voorkeur door middel van nuttige toepassing, zo niet door middel van verwijdering.

- MILIEURECHT -

Decr.Fr.Gem. 1 feb. 1993

Artt. 8, 40, 42, 43 en 46

S.14.0098.F

28 november 2016

AC nr. ...

De werkverhouding tussen een gesubsidieerd personeelslid van het gesubsidieerd vrij onderwijs en de inrichtende macht wordt geregeld door een arbeidsovereenkomst; de bepalingen van het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs beperken de contractuele vrijheid van de partijen bij die overeenkomst zonder de aard ervan aan te tasten; ze zijn toepasselijk krachtens een arbeidsovereenkomst en de rechten die ze aan de personeelsleden toekennen ontstaan krachtens voormelde overeenkomst, ook als ze vervallen na de beëindiging ervan ten aanzien van andere inrichtende machten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- ONDERWIJS -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Allerlei

Decr.VI. 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest

Art. 2, 1°, a)

P.13.0908.N

3 februari 2015

AC nr. 78

De activiteiten die erop gericht zijn werknemers bij te staan bij het zoeken van een nieuwe tewerkstelling of werkgevers bij het zoeken van werknemers, zijn strafbaar indien niet aan de wettelijke vereisten daartoe is voldaan, ook wanneer die activiteiten slechts resulteren in de bijstand aan een enkele werknemer of een enkele werkgever (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBEIDSVORZIENING - Arbeidsbemiddeling

Decr.W.Gew. 27 mei 2004 - Milieuwetboek. - Boek 1 : Algemene en gemeenschappelijke bepalingen. - Decretale gedeelte. (Vertaling)

Art. D.157, § 3

P.16.0838.F

1 maart 2017

AC nr. ...

Krachtens artikel D.157, § 3, Waals Milieuwetboek kan de rechter bevelen dat de veroordeelde een zekerheid stelt binnen een termijn die ingaat op de datum waarop de beslissing definitief wordt en niet op de datum van de uitspraak (1). (1) Definitief" lijkt hier te zijn begrepen in de zin van "niet vatbaar voor hoger beroep", of "in kracht van gewijsde": inderdaad, een vonnis "wordt" niet maar "is" al dan niet definitief in de zin van artikel 420 Wetboek van Strafvordering (met andere woorden, dat het geding beëindigt, in tegenstelling tot een beslissing alvorens recht te doen) of in de zin van artikel 19 Gerechtelijk Wetboek (met andere woorden dat de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt uitput). (MNB)

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. D164

P.17.0135.F

22 februari 2017

AC nr. ...

Het beroep van de overtreder bij de rechterlijke macht, dat is ingesteld in het kader van de procedure van de administratieve sanctie, tegen de beslissing van de sanctionerende ambtenaar om hem een administratieve geldboete op te leggen, heeft niet tot gevolg dat het de strafvordering nieuw leven inblaast als die vervallen is door de beslissing van de procureur des Konings om niet te vervolgen of als laatstgenoemde geen beslissing heeft genomen binnen de voorgeschreven termijn (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2017, nr.

- MILIEURECHT -

- STRAFVORDERING -

Artt. D160 en D162, vierde lid

P.16.0303.F

1 juni 2016

AC nr. ...

De gewestelijke overheid die de procureur des Konings volgens artikel D.162, vierde lid, Milieuwetboek, bericht moet geven wanneer hij de strafvordering wenst uit te oefenen, is de gewestelijke milieuadministratie; die bepaling verduidelijkt niet welke ambtenaar of dienst van die administratie door de procureur des Konings op de hoogte moet worden gebracht.

- MILIEURECHT -

Artt. D160, D162 en D163

P.16.0303.F

1 juni 2016

AC nr. ...

Geen enkele decretale bepaling verduidelijkt hoe de procureur des Konings aan de gewestelijke milieuadministratie zijn beslissing meedeelt om een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek te openen dan wel om het dossier bij gebrek aan voldoende bezwaren te seponeren; het openbaar ministerie dat een gewestelijke politiedienst beveelt onderzoeksverrichtingen uit te voeren met betrekking tot in een proces-verbaal aangegeven feiten, verricht een opsporingshandeling in de zin van artikel 28bis Wetboek van Strafvordering en geeft die dienst aldus te kennen dat het een opsporingsonderzoek in de zin van die bepaling en van artikel D.162 Milieuwetboek heeft geopend.

- MILIEURECHT -

P.16.0114.F

15 juni 2016

AC nr. ...

Het vonnis van de correctionele rechtbank dat de beslissing van de sanctionerend ambtenaar van de Waalse Overheidsdienst bevestigt waarbij een opschortende maatregel wordt ingetrokken die in eerste en laatste aanleg uitspraak had gedaan over een betwisting van een andere door de sanctionerend ambtenaar genomen beslissing die door een eerder vonnis van die rechtbank was toegestaan, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, aangezien dergelijke beslissing geen steun vindt in de Probatiewet en evenmin een andere wettelijke grondslag heeft (1). (1) Artikel D.164, vijfde lid, Waals Milieuwetboek bepaalt dat de ambtenaren die ermee belast worden een administratieve boete op te leggen, de overtreders maatregelen tot opschorting van de uitvoering kunnen toestaan, maar voorziet niet in de mogelijkheid om die opschorting achteraf in te trekken en bepaalt evenmin de voorwaarden waaronder tot die intrekking kan worden besloten.

- MILIEURECHT -

Decreet 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codes Fiscaliteit

Art. 3.8.0.0.2

C.14.0212.N	2 december 2016	AC nr. ...
--------------------	-----------------	------------

Inzake de onroerende voorheffing en de verkeersbelasting in het Vlaamse Gewest, moet het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige niet noodzakelijk door een advocaat bij het Hof van Cassatie, maar in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

vóór de opheffing ervan, voor wat betreft het Vlaams Gewest,

F.15.0035.N	28 april 2016	AC nr. ...
--------------------	---------------	------------

Artikel 5 Wetboek Successierechten kan slechts toepassing vinden wanneer aan de overlevende echtgenoot meer dan de helft van de gemeenschap wordt toebedeeld krachtens een huwelijksvereenkomst die op voorwaarde van overleven is bedongen (1). (1) Op dezelfde zitting heeft het Hof eenzelfde standpunt ingenomen in de zaken F.15.0036.N, F.15.0077.N, F.15.0123.N, F.15.0136.N en F.15.0138.N waarbij de gemeenschap bij de ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen 'ongeacht de oorzaak' toebedeeld werd aan de met naam aangeduide echtgenoot; onderhavige zaak F.15.0035.N betreft eveneens de problematiek van de sterfhuisclausule, maar verschilt van voormelde zaken doordat de gemeenschap hier niet bij ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen 'ongeacht de oorzaak' wordt toebedeeld aan de echtgenote, maar slechts bij ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen 'door overlijden'.

- SUCCESIERTEN -

Decreet 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Art. 38

F.14.0074.N

7 april 2016

AC nr. ...

De belastingplichtige, die voorhoudt dat de verwaarlozing of leegstand van het pand te wijten is aan overmacht, dient aan te tonen dat de door hem aangevoerde omstandigheden beantwoorden aan het fiscale begrip "overmacht" nu de gemeenrechtelijke notie "overmacht" ter zake niet toepasselijk is(1).(1) Zie concl. OM. (Impliciet)

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 11, 1°, 12, 13, § 1, 14 en 15, § 1

F.14.0023.N

24 september 2015

AC nr. ...

De decreetgever heeft een welbepaalde procedure ingesteld om een geregistreerde bedrijfsruimte uit de inventaris te schrappen wanneer de verwaarlozing of leegstand is bevestigd; hoewel de eigenaar bij zijn aanvraag tot schrapping het bevestigen van de leegstand of verwaarlozing kan bewijzen met alle middelen van recht, gestaafd door een verklaring van de burgemeester die de bevestiging ervan bevestigt, heeft die bevestiging slechts rechtsgevolgen door de aanvaarding van de schrapping door de Administratie waarbij de schrapping uitwerking zal krijgen vanaf de datum van de betekening van de aangetekende brief waarin door de eigenaar om de schrapping werd verzocht (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

In geval van overdracht van de bedrijfsruimte is de nieuwe eigenaar slechts vrijgesteld van de opgeschorte heffingen indien de leegstand na de overdracht werd beëindigd binnen de opschortingstermijn van 2 jaar te rekenen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte van overdracht en indien de vraag tot schrapping bij aangetekende brief werd verzonden vóór het verstrijken van de opschortingstermijn en deze door de Administratie werd ingewilligd (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 5, 7, en 26, §§ 3 en 7

F.13.0178.N

22 mei 2015

AC nr. ...

De mogelijkheid de registratie van een onroerend goed in de inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten aan te vechten op grond van artikel 7 Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat wanneer de heffingsplichtige die mogelijkheid niet heeft benut of ze tevergeefs heeft uitgeput, de rechter die op grond van artikel 26, §4, Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van het tegen de heffing ingediende bezwaar, nog uitspraak doet over de wettigheid van de registratie op grond waarvan de heffing is vastgesteld (1). (1) Cass. 17 mei 2013, AR F.12.0093.N, met concl. OM, AC 2013, nr. 308.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

F.14.0084.N

6 maart 2015

AC nr. ...

De mogelijkheid de registratie van een onroerend goed in de inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten aan te vechten op grond van artikel 7 Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat wanneer de heffingsplichtige die mogelijkheid niet heeft benut of ze tevergeefs heeft uitgeput, de rechter die op grond van artikel 26, § 3 (voorheen § 4), Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van het tegen de heffing ingediende bezwaar, nog uitspraak doet over de wettigheid van de registratie op grond waarvan de heffing is vastgesteld (1). (1) Zie de concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Decreet 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004

Art. 76

C.14.0428.N

3 december 2015

AC nr. ...

Artikel 76 van het Decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, dat met ingang van 1 januari 2004 artikel 32, §1, Wet Economische Expansie verving, strekt er, net zoals artikel 32, §1, Wet Economische Expansie, toe het gebruik of het verwerven van gronden afhankelijk te maken van de bestending van de economische bedrijvigheid die erop wordt uitgeoefend en voorziet daartoe onder meer in een eigen verplichte regeling van terugkoop die geenszins gelijkstaat met de privaatrechtelijke bepalingen in het Burgerlijk wetboek over het recht van wederinkoop; hieruit vloeit voort dat de termijn van vijf jaren tot dewelke artikel 1660 Burgerlijk Wetboek het recht van wederinkoop, bedoeld in artikel 1659 Burgerlijk Wetboek, beperkt, ook onder de gelding van artikel 76 van het Decreet van 19 december 2003, niet van toepassing is op het in artikel 76 van het Decreet van 19 december 2003 bedoelde terugkooprecht (1). (1) Zie concl. OM.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Decreet 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

Art. 12, §§ 1 en 3

C.16.0057.N

9 december 2016

AC nr. ...

De administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun wordt elke beoordelingsvrijheid ontnomen, zodat de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1) (2) (3). (1) Het OM concludeerde tot verwerping aangezien het van mening was dat het B.VI.Reg. 24 november 2000, het MB 24 november 2000 en de omzendbrief nr. 42a van 29 november 2006 niet geformuleerd zijn in termen van een verplichting tot steunverlening in hoofde van de overheid en een recht op steunverlening in hoofde van de landbouwer. Het OM was dan ook van mening dat uit het geheel van de toepasselijke wetsbepalingen met betrekking tot de landbouwinvesteringssteun en de doelstelling van die steun, die kadert binnen het Vlaams economisch beleid, niet blijkt dat aan de administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun elke beoordelingsvrijheid wordt ontnomen. De appelrechters konden volgens het OM dan ook naar recht oordelen dat eiseres geen subjectief recht op landbouwinvesteringssteun heeft. (2) Artikel 4 B.VI.Reg. 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij B.VI.Reg. 23 december 2010. (3) MB 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij MB 18 juli 2011.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- LANDBOUW -

Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

Art. 26

F.14.0014.N	5 november 2015	AC nr. ...
--------------------	-----------------	------------

De referentiedata waarop de leegstandsheffingen verschuldigd zijn en de referentiedata vanaf wanneer de aanslagen kunnen worden gevestigd zijn dezelfde, namelijk de inschrijving op de inventaris en vervolgens telkens nadat nieuwe perioden van twaalf maanden zijn verstreken sinds de datum van inschrijving en dit tot de schrapping uit de inventaris; daaruit volgt dat ongeacht het tijdstip waarop de aanslag wordt gevestigd binnen de door dit artikel bepaalde termijn, die steeds loopt tot 31 december van het kalenderjaar volgend op het jaar van de referentiedatum, het heffingsjaar en het aanslagjaar samenvallen.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Art. 44bis, eerste en tweede lid

F.13.0005.N	22 mei 2015	AC nr. ...
--------------------	-------------	------------

De overgangsbepaling waarin artikel 44bis, eerste lid, Leegstandsdecreet voorziet, verhindert niet dat geschillen met betrekking tot de heffingen in de Leegstandsbelasting die betrekking hebben op de heffingsjaren vóór 1 januari 2002 verder worden afgehandeld volgens de regelgeving die destijds van toepassing was tijdens het toepasselijke heffingsjaar; artikel 19bis van het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 heeft geen retroactieve werking, en laat de leegstandsheffingen die betrekking hebben op de periode vóór 1 januari 2002 onverlet.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 26 en 39, § 1, vierde lid

F.14.0014.N	5 november 2015	AC nr. ...
--------------------	-----------------	------------

Uit het samenvallen van het heffingsjaar en het aanslagjaar inzake leegstandsheffingen volgt dat aan de in artikel 39, § 1, vierde lid, Leegstandsdecreet, in de versie vóór de wijziging ervan bij het decreet van 7 mei 2004, bepaalde verplichting om op het aanslagbiljet op straffe van nietigheid het aanslagjaar te vermelden, is voldaan indien in de plaats van het aanslagjaar hetzelfde heffingsjaar is vermeld.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 26, eerste en tweede lid, en 42, § 2, 3°

F.14.0012.N	5 november 2015	AC nr. ...
--------------------	-----------------	------------

De vrijstelling van de leegstandsheffing voor de gebouwen of de woningen die getroffen zijn door een ramp, is beperkt tot de heffingen die verschuldigd worden binnen de vrijstellingsperiode van twee jaar volgend op de datum van de ramp (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 32, tweede lid, en 33, tweede lid

F.14.0167.N	2 september 2016	AC nr. ...
--------------------	------------------	------------

Het kohier is regelmatig wanneer het de gegevens vermeldt die nodig zijn om de belastingplichtige te kunnen identificeren en het bedrag van de door hem verschuldigde heffing bepaalt; de omstandigheid dat in het kohier niet alleen de werkelijke belastingplichtige maar ook een niet-belastingplichtige werd opgenomen, kan niet leiden tot de integrale nietigheid van het kohier (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

Art. 91, § 3

C.15.0454.N	9 september 2016	AC nr. ...
--------------------	------------------	------------

Het contractenrecht geldt slechts voor die aspecten van de rechtsverhouding tussen de verhuurder en de huurder van een sociale huurwoning die niet reglementair zijn geregeld.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Begrip - Aard van wetgeving*

- *HUISVESTING* -

Art. 92, § 3, eerste lid, 1°, en 98, § 3, eerste lid, 2°

C.15.0219.N	3 maart 2016	AC nr. ...
--------------------	--------------	------------

De verhuurder van een sociale huurwoning kan de huurovereenkomst slechts opzeggen op grond van tekortkomingen door de huurder aan de bepalingen van artikel 92, §3, Vlaamse Wooncode die ernstig of blijvend zijn; een gewijzigde bewonerssamenstelling die onmiddellijk aan de verhuurder werd medegedeeld levert niet van rechtswege een ernstige tekortkoming op op grond waarvan de verhuurder de huurovereenkomst kan beëindigen.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Decreet Vlaams Parlement 19 december 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2009

Artt. 22 en 96

F.14.0097.N

7 april 2016

AC nr. ...

Artikel 22 van het decreet van 19 december 2008 waarbij aan artikel 253, vierde lid, WIB92 een zin werd toegevoegd ter precisering van de leasingovereenkomsten die krachtens deze bepaling voor vrijstelling van onroerende voorheffing in aanmerking komen, is een interpretatieve wet zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding van dat decreet (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Decreet Vlaams Parlement 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid

Art. 11.1.11, vierde lid

D.15.0005.N

19 mei 2016

AC nr. ...

Ingevolge artikel 11.1.11, vierde lid, van het decreet van het Vlaamse parlement van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid rust een verwittigingsplicht op de architect die met de controle op de uitvoering van de werken belast is; deze bepaling houdt evenwel niet in dat de architect steeds gehouden is toezicht uit te oefenen op de werken die relevant zijn inzake de EPB-eisen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- ENERGIE -

Decreet Vlaamse Gemeenschap 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid

Art. 19, §§ 1 en 2

F.13.0125.N

3 september 2015

AC nr. ...

Het verweer van de gemeente Koksijde dat de eigen inwoners van de gemeente bijdragen tot de financiering van de gemeente via de bedragen die de gemeente ontvangt uit het Gemeentefonds of op grond van het Decreet van 13 juli 2001, kan geen redelijke verantwoording uitmaken voor de verschillende behandeling van de eigenaars van een tweede verblijf en de eigen inwoners van de gemeente die niet onderworpen zijn aan een aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, nu het de Vlaamse overheid is die bijdraagt tot deze vorm van financiering, en dus niet de eigen inwoners van de gemeente (1). (1) Zie concl. van het OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Decreet Vlaamse Gemeenschap 18 juli 2003 Kaderdecreet bestuurlijk beleid

Art. 15, § 1, 6°

C.15.0023.N

7 november 2016

AC nr. ...

Uit de artikelen 15,§1,6° Kaderdecreet bestuurlijk beleid en 19, eerste en derde lid Decreet van 2 april 2004, die geen definitie geven van het begrip tariefstructuur, en uit de parlementaire voorbereidingen blijkt dat in de beheersovereenkomst zelf concreet invulling moet worden gegeven aan de tariefstructuur, waarbij het volstaat dat deze structuur duidelijke richtlijnen vooropstelt voor de vaststelling van de tarieven door de raad van bestuur.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Allerlei*

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Allerlei*

Decreet Vlaamse Gemeenschap 2 april 2004 betreffende de omzetting van de Dienst voor de Scheepvaart in het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap De Scheepvaart

Art. 19, eerste en derde lid

C.15.0023.N

7 november 2016

AC nr. ...

Uit de artikelen 15,§1,6° Kaderdecreet bestuurlijk beleid en 19, eerste en derde lid Decreet van 2 april 2004, die geen definitie geven van het begrip tariefstructuur, en uit de parlementaire voorbereidingen blijkt dat in de beheersovereenkomst zelf concreet invulling moet worden gegeven aan de tariefstructuur, waarbij het volstaat dat deze structuur duidelijke richtlijnen vooropstelt voor de vaststelling van de tarieven door de raad van bestuur.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Allerlei*

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Allerlei*

Decreet Vlaamse Gemeenschap 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds

Artt. 2 en 4

F.13.0125.N

3 september 2015

AC nr. ...

Het verweer van de gemeente Koksijde dat de eigen inwoners van de gemeente bijdragen tot de financiering van de gemeente via de bedragen die de gemeente ontvangt uit het Gemeentefonds of op grond van het Decreet van 13 juli 2001, kan geen redelijke verantwoording uitmaken voor de verschillende behandeling van de eigenaars van een tweede verblijf en de eigen inwoners van de gemeente die niet onderworpen zijn aan een aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, nu het de Vlaamse overheid is die bijdraagt tot deze vorm van financiering, en dus niet de eigen inwoners van de gemeente (1). (1) Zie concl. van het OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

EEG-Verordening nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer

Artt. 2.1, eerste en tweede lid, en 3, eerste lid

F.12.0130.N

13 februari 2015

AC nr. 111

Voor toepassing van artikel 3, eerste lid, Verordening nr. 1697/79 is niet vereist dat de autoriteiten niet in staat waren om binnen de termijn van drie jaar het juiste bedrag van de wettelijk verschuldigde rechten bij invoer of bij uitvoer vast te stellen (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr. 222/77 van de Raad van 13 dec. 1976

Art. 36, eerste en derde lid

F.12.0130.N

13 februari 2015

AC nr. 111

Om de bevoegdheid te toetsen van de lidstaat die is overgegaan tot invordering van de douanerechten, dient te worden bepaald of de plaats van de overtreding of de onregelmatigheid kon worden vastgesteld op het ogenblik waarop is gebleken dat de zending niet bij het kantoor van bestemming was aangebracht (1) . (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 dec. 2001

Art. 33, eerste lid

C.12.0236.N

8 mei 2015

AC nr. ...

Wanneer wordt vastgesteld dat bij een steunaanvraag “oppervlakten” sprake is van een opzettelijke onregelmatigheid, wordt het bedrijfshoofd alle steun ontzegt waarop hij aanspraak had kunnen maken in het kader van de steunregeling waarop deze aanvraag betrekking had en waarvoor de bij de onregelmatigheid betrokken gewasgroep in aanmerking kwam (1). (1) Zie, voor de prejudiciële vraagstelling aan het HvJ, Cass. 26 september 2013, AR C.12.0236.N, AC 2013, nr. 483.

- LANDBOUW -

- EUROPESE UNIE - *Allerlei*

EEG-Verordening nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993

Art. 378.1

F.12.0130.N

13 februari 2015

AC nr. 111

Om de bevoegdheid te toetsen van de lidstaat die is overgegaan tot invordering van de douanerechten, dient te worden bepaald of de plaats van de overtreding of de onregelmatigheid kon worden vastgesteld op het ogenblik waarop is gebleken dat de zending niet bij het kantoor van bestemming was aangebracht (1) . (1) Zie concl. OM.

- *DOUANE EN ACCIJNZEN* -

EEG-Verordening nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987

Bijlage I

F.15.0074.N

4 november 2016

AC nr. ...

Kamelenvlees kan onder de GN-code 0208 90 40 als "ander vlees van wild" worden ingedeeld wanneer de kamelen waarvan dat vlees afkomstig is in het wild leefden en er op deze dieren werd gejaagd, hetgeen kan afgeleid worden uit de omstandigheid dat deze dieren aan een verwilderde populatie werden "onttrokken om te worden verwerkt tot voedingsmiddel"; opdat kamelenvlees als "ander vlees van wild" onder de GN-code 0208 90 40 kan worden ingedeeld, is derhalve niet vereist dat de kamelen waarvan dat vlees afkomstig is en die in het wild leefden, tijdens de jacht werden gedood (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 okt. 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

Artt. 204 en 221.3

F.12.0177.N

9 januari 2015

AC nr. 23

De douaneschuld bij invoer die ontstaat doordat een voorwaarde voor de toekenning van een verlaagd tarief bij invoer niet in acht is genomen, ontstaat op het tijdstip waarop de goederen onder de betrokken douaneregeling werden geplaatst, wanneer achteraf blijkt dat aan deze voorwaarde niet is voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

Art. 23.1

C.14.0092.N 23 juni 2016 AC nr. ...

De toepassing van artikel 23.1 EEX-Verordening primeert op de toepassing van artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, ook al is die bepaling van dwingend recht; de Belgische rechter voor wie de concessiegever wordt gedagvaard op grond van voormeld artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, moet zich dus onbevoegd verklaren wanneer de concessieovereenkomst een geldig beding bevat in de zin van artikel 23.1 EEX-Verordening, dat het gerecht of de gerechten van een andere lidstaat aanwijst voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van de concessieovereenkomst zijn ontstaan.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - *Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid*

- KOOP -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Gevolgen van internationale normen*

- EUROPESE UNIE - *Algemeen*

Art. 5, § 1, b, eerste streepje

C.14.0289.N 3 september 2015 AC nr. ...

De appelrechters die hun bevoegdheid afwijzen omdat de goederen aan boord van het zeeschip werden gebracht te Busan in Zuid-Korea en dit de plaats van levering is overeenkomstig de Incoterm CFR Antwerp, zonder de overhandiging van het cognossement, noch de clause Cash against documents in hun oordeel te betrekken, verantwoordten hun beslissing niet naar recht (Punt A.4, en Punt B.4, Incoterm Cost and Freight) (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- VERVOER - *Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer*

- KOOP -

Artt. 33.1 en 38.1

C.14.0386.N 29 oktober 2015 AC nr. ...

Wanneer een hoofdveroordeling waaraan een dwangsom is verbonden gedeeltelijk in de Bondsrepubliek Duitsland moet worden voldaan, kan de dwangsom in die Staat enkel worden verbeurd wegens niet-nakoming van de hoofdveroordeling, indien de hoofdveroordeling er uitvoerbaar werd verklaard op grond van een exequaturprocedure (1). (1) Zie concl. OM.

- DWANGSOM -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- UITVOERBAARVERKLARING -

- EUROPESE UNIE - *Verdragsbepalingen - Beginselen*

Artt. 9, eerste lid, b, en 11, tweede lid

C.15.0280.F 15 september 2016 AC nr. ...

De benadeelde kan, krachtens de artikelen 8, eerste lid, en 10, tweede lid, van het Verdrag van Brussel, waarvan de voor de oplossing van het geschil dienstige tekst wordt weergegeven in de artikelen 9, eerste lid, sub b, en 11, tweede lid, van de verordening nr. 44/2001, tegen de verzekeraar een rechtstreekse vordering instellen voor de rechtbank van zijn woonplaats in een verdragsluitende Staat, wanneer een dergelijke rechtstreekse vordering mogelijk is en de verzekeraar zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een verdragsluitende Staat.

- EUROPESE UNIE - *Verdragsbepalingen - Allerlei*

- VERZEKERING - *Allerlei*

EG-Verordening nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid

Art. 21

C.16.0059.N

18 november 2016

AC nr. ...

De in artikel 1:173 van het Nederlands Burgerlijk Wetboek bepaalde regel dat de scheiding van tafel en bed tot stand komt door de inschrijving van de beslissing in het huwelijksgoederenregister, aangewezen in artikel 116, en dat de beschikking haar kracht verliest indien het verzoek tot inschrijving niet is gedaan uiterlijk zes maanden na de dag waarop de beschikking in kracht van gewijsde is getreden, is te aanzien als een procedure in de zin van artikel 21 Brussel IIbis-Verordening die niet kan worden vereist voor de erkenning van een in een andere lidstaat gegeven beslissing inzake scheiding van tafel en bed (1). (1) Art. 21 Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000, afgekort "Brussel IIbis-Verordening".

- VREEMDE WET -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Bijzondere regels over de scheiding van tafel en bed

- UITVOERBAARVERKLARING -

Europese Overeenkomst inzake de immuniteit van Staten, gedaan te Basel op 16 mei 1972

Artt. 15, 24, § 1, en 27

C.14.0322.F

23 oktober 2015

AC nr. ...

Om te bepalen of de handelingen van een Staat of van een lichaam van een Staat zijn gesteld in de uitoefening van zijn publiekrechtelijke macht, moet acht worden geslagen op de aard van die handeling en op de hoedanigheid waarin die Staat of dat lichaam is opgetreden, waarbij rekening wordt gehouden met de context waarin de handeling werd verricht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- IMMUNITEIT -

Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

Artt. 8 en 10

C.15.0280.F

15 september 2016

AC nr. ...

De benadeelde kan, krachtens de artikelen 8, eerste lid, en 10, tweede lid, van het Verdrag van Brussel, waarvan de voor de oplossing van het geschil dienstige tekst wordt weergegeven in de artikelen 9, eerste lid, sub b, en 11, tweede lid, van de verordening nr. 44/2001, tegen de verzekeraar een rechtstreekse vordering instellen voor de rechtbank van zijn woonplaats in een verdragsluitende Staat, wanneer een dergelijke rechtstreekse vordering mogelijk is en de verzekeraar zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een verdragsluitende Staat.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- VERZEKERING - *Allerlei*

Frans Code général des impôts

Artt. 8 en 238bis K

F.14.0006.F

29 september 2016

AC nr. ...

Uit de artikelen 8 en 238bis K van de Franse Code général des impôts, in de uitlegging ervan die in Frankrijk gangbaar is, volgt niet dat de maatschappelijke rechten in de burgerlijke vastgoedvennootschappen naar Frans recht die een ander voorwerp hebben dan hetgeen vermeld is in punt 2 van het slotprotocol van het Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964, die een onderscheiden rechtspersoonlijkheid en fiscale persoonlijkheid hebben van hun leden, beantwoorden aan het begrip onroerend goed voor de toepassing van artikel 3, lid 1, voornoemd Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ***.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Frans decreet nr. 72-678 van 20 juli 1972

Artt. 11, 12 en 14

D.14.0029.F

28 mei 2015

AC nr. ...

De diploma's, certificaten of andere titels en de jaren beroepservaring die de artikelen 12 en 14 van het Franse decreet nr. 72-678 van 20 juli 1972 als voorwaarde stellen voor de toekenning van een beroepskaart die toelaat om de activiteit van bemiddeling en beheer van onroerende goederen en handelsfondsen in Frankrijk uit te oefenen, maken niet de opleidingstitel uit die vereist is in artikel 2, §1, d), van het koninklijk besluit van 30 augustus 2013 om het beroep van vastgoedmakelaar te mogen uitoefenen.

- MAKELAAR -

- HUUR VAN DIENSTEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Gecoördineerde Wet 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen

Artt. 152, § 7 oud en 152, § 5

C.13.0524.F

16 februari 2015

AC nr. 115

Het nieuwe artikel 152, § 5, van de Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen van 10 juli 2008, heeft vanaf 1 januari 2013 een onderscheid ingevoerd tussen de opname in een gemeenschappelijke kamer of tweepatiëntenkamer en een individuele kamer, door aan de bewoordingen "forfaitaire honoraria", die in het vroegere artikel 152, § 7, gebruikt zijn, een verschillende inhoud te geven volgens het type opname; bijgevolg kan artikel 26, wet 27 december 2012, dat het vroegere artikel 152, § 7 door artikel 152, § 5, heeft vervangen, geen uitleggende draagwijdte hebben betreffende het voornoemde oude artikel 152, § 7 (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Algemeen

Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Art. 101, § 3

S.14.0002.F

23 mei 2016

AC nr. ...

Artikel 101, §3, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 heeft voorrang op het algemeen rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit' (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artikel 101, §3, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, in de versie van toepassing na de wijziging ervan bij de wet van 28 april 2010, stelt, voor de vaststelling van de rechten van de gerechtigde op sociale zekerheidsprestaties, de dagen waarop de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde een arbeid zonder toelating heeft verricht en waarvoor de uitkeringen werden terugggevorderd, gelijk met vergoede dagen; die bepaling stelt, voor de vaststelling van de rechten van de gerechtigde op prestaties van de ziektekostenverzekering, arbeidsdagen gelijk met vergoede dagen (1). (1) Zie concl. OM.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 136, § 2, eerste en vierde lid

C.16.0014.F

20 oktober 2016

AC nr. ...

Het slachtoffer dat prestaties van de verzekeringsinstelling heeft ontvangen voor schade uit arbeidsongeschiktheid, kan voor dezelfde schade slechts aanspraak maken op een vergoeding naar gemeen recht voor zover die vergoeding meer bedraagt dan de prestaties van de verzekeringsinstelling, en dat tot beloop van het verschil tussen beide bedragen (1). (1) Cass. 15 september 2014, AR C.14.0116.N, AC 2014, nr. 521.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Art. 136, § 2, vierde lid

P.16.1061.F

1 maart 2017

AC nr. ...

Krachtens artikel 136, § 2, vierde lid, ZIV-wet treedt de verzekeringsinstelling in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die verschuldigd zijn en die de schade geheel of gedeeltelijk vergoeden; de rechter die weigert de verweerder te veroordelen om de eiser sommen te betalen waarvan niet kan worden uitgesloten dat hij ze reeds van het ziekenfonds heeft ontvangen, ontnemt dat ziekenfonds het recht niet om van de schuldenaar de bedragen terug te vorderen waarvan het kan aantonen dat het deze ter vergoeding van de schade van de schuldeiser heeft betaald (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- INDEPLAATSSTELLING -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 25, derde lid

S.15.0121.F

27 maart 2017

AC nr. ...

Uit artikel 25, derde lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 blijkt dat het Bijzonder solidariteitsfonds geen tegemoetkoming verleent in de kosten van geneeskundige verstrekkingen die de Belgische wetgeving niet ten laste van de rechthebbende legt (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2017, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 32

S.15.0132.F

6 juni 2016

AC nr. ...

Opdat een kind, bedoeld bij artikel 123, eerste lid, 3, a), van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, ten laste zou zijn van een titularis of werknemer, is niet vereist dat hij met laatstgenoemde samenleeft of van zijn gezin deel uitmaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 57, §§ 6 en 7

C.13.0524.F

16 februari 2015

AC nr. 115

Het nieuwe artikel 152, § 5, van de Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen van 10 juli 2008, heeft vanaf 1 januari 2013 een onderscheid ingevoerd tussen de opname in een gemeenschappelijke kamer of tweepatiëntenkamer en een individuele kamer, door aan de bewoordingen "forfaitaire honoraria", die in het vroegere artikel 152, § 7, gebruikt zijn, een verschillende inhoud te geven volgens het type opname; bijgevolg kan artikel 26, wet 27 december 2012, dat het vroegere artikel 152, § 7 door artikel 152, § 5, heeft vervangen, geen uitleggende draagwijdte hebben betreffende het voornoemde oude artikel 157, § 7 (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ARTS -

Artt. 125, tweede lid en 32, eerste lid, 7°

S.13.0003.F

18 mei 2015

AC nr. ...

In de zin van artikel 125, tweede lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, dat een persoonlijke bijdrage oplegt aan de werknemer bedoeld in artikel 32, eerste lid, 7°, en wiens rustpensioen niet overeenstemt met een minimale beroepsloopbaan, moet, voor de beoordeling van het aandeel van die beroepsloopbaan waarmee het rustpensioen van de rechthebbende overeenstemt, rekening worden gehouden met alle verzekeringstijdvakken die, overeenkomstig de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van de werknemers, in aanmerking komen voor de berekening van dat pensioen (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- PENSIOEN - Werknemers

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Artt. 73bis, 1° en 167, eerste lid

P.15.1538.N

20 december 2016

AC nr. ...

Wanneer een telastlegging wegens valsheid betrekking heeft op een document dat de terugbetaling toelaat van geneeskundige verstrekkingen, bedoeld in de ZIV-wet, zijn, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 155, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, enkel de leden van het arbeidsauditoraat bevoegd de strafvordering wegens dergelijke inbreuken uit te oefenen en moet de kamer van het hof van beroep dat uitspraak doet over de strafvordering samengesteld zijn uit twee raadsheren in het hof van beroep, de voorzitter daaronder begrepen, en uit één raadsheer in

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvoeding

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 86, § 1, 101, §§ 1 tot 3, 128, § 1, 130 en 131

S.14.0002.F

23 mei 2016

AC nr. ...

Voor de toepassing van de artikelen 130 en 131 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 en 290, A, 2, 1°, van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van die wet, stelt artikel 101, §3, van de gecoördineerde wet de dagen waarop de gerechtigde een arbeid zonder toelating heeft verricht en waarvoor de uitkeringen worden teruggevorderd, gelijk met vergoede dagen tijdens welke zijn arbeidsongeschiktheid erkend wordt; daaruit volgt dat de gerechtigde, na die arbeidsdagen zonder toelating, wanneer de bij artikel 100, §1, vermelde voorwaarden voor erkenning van arbeidsongeschiktheid vervuld zijn op de dag van het geneeskundig onderzoek bepaald bij artikel 101, §1, recht heeft op uitkeringen zonder opnieuw de wachttijd te moeten volbrengen bepaald bij artikel 128, §1, van de gecoördineerde wet (1). (1) Zie concl. OM.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen 7 aug. 1987

Artt. 125, 7°, 126, § 1, en 126, § 3

C.13.0032.F 30 april 2015 AC nr. ...

De artikelen 125, 7°, 126, § 1, en 126, § 3, van de op 7 augustus 1987 gecoördineerde wet op de ziekenhuizen zijn van dwingend recht voor de ziekenhuisgeneesheren en de schending ervan leidt tot de relatieve nietigheid van de uitgesproken afzetting (1). (1) Zie Cass. 24 januari 2005, AR C.03.0360.N, AC 2005, nr. 47; Cass. 9 februari 2009, AR C.07.0348.F, AC 2009, nr. 103.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ARTS -

Artt. 90, 94, eerste lid, 95, en 96bis

S.15.0121.F 27 maart 2017 AC nr. ...

Alle kosten die voortvloeien uit het verblijf in een gemeenschappelijke kamer en het verstrekken van zorgen aan de patiënten in het ziekenhuis en die niet zijn opgesomd in artikel 95 van de wet van 7 augustus 1987 op de ziekenhuizen, zijn gedekt door het budget van de aan het ziekenhuis toegekende financiële middelen en kunnen niet leiden tot een financiële tussenkomst van de patiënt (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2017, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektelastenverzekering

Gecoördineerde wetten 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit

Art. 100, eerste lid

C.15.0298.F 2 februari 2017 AC nr. ...

De schuldvorderingen waarvan de op wettelijke of reglementaire wijze bepaalde overlegging niet is geschied binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan zij zijn ontstaan, zijn, onverminderd de vervallenverklaringen t.g.v. andere wettelijke, reglementaire of ter zake overeengekomen bepalingen, verjaard en voorgoed ten voordele van de Staat vervallen.

- VERJARING - *Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)*

Art. 100, eerste lid, 1°

F.13.0153.N 24 april 2015 AC nr. ...

De bijzondere verjaringstermijn van vijf jaar voor schuldvorderingen op de Staat waarin artikel 100, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit voorziet, neemt een aanvang op de eerste januari van het begrotingsjaar waarin de schuldvordering is ontstaan (1). (1) Zie concl. OM.

- STAAT -

In geval van een onrechtmatige overheidsdaad ontstaat de schuldvordering in de regel op het ogenblik waarop de schade ontstaat of waarop haar toekomstige verwezenlijking, naar redelijke verwachting, vaststaat; de omstandigheid dat de omvang van de schade op dat tijdstip nog niet precies kan worden bepaald, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie concl. OM.

- STAAT -

Art. 100, tweede lid

C.13.0584.F 29 januari 2016 AC nr. ...

Artikel 100, tweede lid, van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit voert een vervaltermijn in van de uitvoerbare titel; dat verval houdt geen verband met de verjaring van de rechtsvordering zelf en geldt slechts voor de schuldvorderingen die door een vonnis zijn vastgesteld (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr. ***

- VERJARING - *Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde)*

Gecoördineerde wetten 30 nov. 1935 op de handelsvennootschappen

Art. 62

C.10.0210.F

22 december 2016

AC nr. ...

Hoewel de fout die door het orgaan van een vennootschap wordt begaan jegens een medecontractant van laatstgenoemde of jegens een derde de rechtstreekse aansprakelijkheid van die rechtspersoon in het gedrang brengt, sluit die aansprakelijkheid, in de regel, de persoonlijke aansprakelijkheid niet uit van het orgaan wiens fout een niet-inachtneming van de algemene voorzichtigheidsverplichting oplevert, maar bestaat ze gelijktijdig met voornoemde aansprakelijkheid (1). (1) Zie Cass. 20 juni 2005, AR C.03.0105.F, AC 2005, nr. 354.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Gecoördineerde wetten van 19 dec. 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

Art. 69, § 1

S.13.0066.F

19 januari 2015

AC nr. ...

De kinderbijslag waarvan artikel 69, §1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders van 19 december 1939 de bijslagtrekkende bepaalt, namelijk de persoon aan wie de kinderbijslag ten voordele van het begunstigde kind daadwerkelijk betaald wordt, is een bestaansmiddel van de bijslagtrekkende in de zin van artikel 16, §1, eerste lid, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, en niet een bestaansmiddel van het begunstigde kind.

- GEZINSBIJSLAG - *Allerlei*

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 68, 69 en 70

S.16.0006.F

19 juni 2017

AC nr. ...

In het stelsel dat door de Algemene kinderbijslagwet is ingericht om de toename van de kosten voor de opvoeding van kinderen te compenseren, wordt de kinderbijslag in functie van het belang van het kind in principe betaald aan de persoon die het daadwerkelijk opvoedt of, in buitengewone omstandigheden, aan het kind zelf wanneer het verondersteld wordt in te staan voor de beslissingen en de kosten die het aanbelangen; bijgevolg kan de premie die niet betaald is in functie van het belang van het kind en in principe aan een persoon die een kind kan opvoeden of aan een kind dat kan instaan voor de kosten die het aanbelangen maar wel aan de twaalfjarige kinderen van de werknemers van de verweerster, niet worden beschouwd als een aanvulling op de kinderbijslag (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2017, nr. ...

- GEZINSBIJSLAG - *Werknemers*

Art. 101

P.16.0389.F 30 maart 2016 AC nr. ...

Het bestaan van omstandigheden die het onderzoeksgerecht beletten op de gebruikelijke plaats zitting te houden, wordt door het onderzoeksgerecht in feite beoordeeld; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of die op grond daarvan niet gerechtvaardigd kunnen worden.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 1017

C.15.0222.N 13 januari 2017 AC nr. ...

De beschikking van het bestreden arrest die het openbaar ministerie tot betaling van de kosten van de beide aanleggen veroordeelt, dient in die zin te worden begrepen dat de kosten ten laste van de Staat worden gelegd (1). (1) Zie concl. OM.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 1017, eerste lid

C.15.0222.N 13 januari 2017 AC nr. ...

De beschikking van het bestreden arrest die het openbaar ministerie tot betaling van de kosten van de beide aanleggen veroordeelt, dient in die zin te worden begrepen dat de kosten ten laste van de Staat worden gelegd (1). (1) Zie concl. OM.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1022

P.16.1109.F 15 maart 2017 AC nr. ...

Gelet op de bijzondere aard van het cassatiegeding kan geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend ten laste van de beklaagde wiens cassatieberoep tegen de beslissing over de door de burgerlijke partij tegen hem ingestelde rechtsvordering werd verworpen (1) en is er geen grond om het Grondwettelijk Hof de voorgestelde prejudiciële vraag te stellen over dat verschil in behandeling vergeleken met die van de burgerlijke partij voor de strafrechter die, op grond van de artikelen 8 tot 12 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen verbonden aan de bijstand van een advocaat, uitspraak doet over de gegrondheid van haar vordering. (1) Zie bijv. Cass. 21 april 2015, AR P.13.0954.N, AC 2015, nr. 262; Cass. 15 september 2014, AR C.13.0017.N, AC 2014, nr. 520; Cass. 21 oktober 2010, AR F.08.0035.F, met andersluidende concl. van advocaat-generaal A. HENKES, AC 2010, nr. 623; Cass. 21 oktober 2008, AR P.08.0561.N, AC 2008, nr. 567; Cass. 11 september 2008, AR C.08.0088.F, AC 2008, nr. 466; Cass. 27 juni 2008, AR C.05.0328.F, AC 2008, nr. 416 met andersluidende concl. van advocaat-generaal met opdracht Ph. DE KOSTER; F. VAN VOLSEM, De rechtsplegingsvergoeding in strafzaken: zeven jaar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en het Hof van Cassatie, in *Efficiënt procederen voor een goede rechtsbedeling*, Wolters Kluwer, 2016, nr. 182, pp. 595 e.v., inz. pp. 663 e.v.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

- GRONDWET - Art. 10

P.15.0250.N 6 december 2016 AC nr. ...

Wanneer meerdere partijen in het ongelijk zijn gesteld, moet de berekening van de rechtsplegingsvergoeding gebeuren ten aanzien van ieder van hen (1); dat deze partijen in solidum gehouden zijn tot vergoeding van dezelfde schade ten overstaan van de burgerlijke partijen, doet hier niet aan af. (1) Zie: Cass. 2 december 2008, AR P.08.0589.N, AC 2008, nr. 687; Cass. 9 november 2011, AR P.11.0886.F, AC 2011, nr. 606.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

P.16.0420.F

5 oktober 2016

AC nr. ...

Een partij die niet wordt bijgestaan of vertegenwoordigd door een advocaat heeft geen recht op de rechtsplegingsvergoeding, wat een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

- *GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter*

C.15.0136.N

24 maart 2016

AC nr. ...

Aangezien de rechtsbijstandverzekering de vergoeding van schade beoogt, staat zulks eraan in de weg dat de verzekerde van wie de proceskosten worden vergoed door de verzekeraar, tevens aanspraak maakt op de rechtsplegingsvergoeding; deze vergoeding komt toe aan de verzekeraar.

- *VERZEKERING - Algemeen*

- *RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -*

P.15.0474.F

20 mei 2015

AC nr. ...

Zelfs wanneer de strafgerichten uitspraak doen over een burgerlijke rechtsvordering, kunnen ze de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek alleen maar opleggen in de gevallen die in de artikelen 162bis, 194, 211 en 351 Wetboek van Strafvordering zijn bepaald; daaruit volgt dat wanneer de strafvordering door het openbaar ministerie werd ingesteld en de burgerlijke partij zich op de rechtszitting daarbij heeft aangesloten, de rechter haar niet kan veroordelen tot het betalen van die rechtsplegingsvergoeding aan de vrijwillig in de zaak tussengekomen verzekeraar van de beklaagde (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2010, AR P.09.1870.F, AC 2010, nr. 122.

- *GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter*

- *VERZEKERING - Algemeen*

Zowel krachtens artikel 162bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering als krachtens artikel 153, §5, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, wordt het slachtoffer of zijn indeplaatsgestelde die dagvaardt in schadevergoeding, hetzij voor het strafgerecht, hetzij voor het burgerlijk gerecht, en wiens vordering wordt afgewezen, veroordeeld tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding.

- *VERZEKERING - Algemeen*

- *GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter*

Art. 1022, derde lid

C.13.0390.N

29 mei 2015

AC nr. ...

Er kan slechts van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in het Tarief Rechtsplegingsvergoeding, worden afgeweken, indien een van de partijen hierom verzoekt (1). (1) Zie Cass. 22 april 2010, AR C.09.0270.N, AC 2010, nr. 274.

- *GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter*

Art. 1022, eerste lid

C.14.0282.N

24 maart 2016

AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, artikel 1, tweede lid, koninklijk besluit Tarief Rechtsplegingsvergoeding, en in het bijzonder artikel 2, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit dat niet verwijst naar artikel 620 Gerechtelijk Wetboek, volgt dat de in het gelijk gestelde partij slechts recht heeft op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg, die berekend wordt op basis van het bedrag van de hoofdvordering (1). (1) Cass. 10 januari 2011, AR C.09.0456. N, AC 2011, nr. 22.

- *GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter*

- *RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -*

C.13.0390.N

29 mei 2015

AC nr. ...

Het bedrag van de vordering stemt overeen met de vordering die in de gedinginleidende akte is geformuleerd of met het bedrag dat in de laatste conclusie is gevorderd (1). (1) Zie Cass. 7 januari 2009, AR P.08.0874.F, AC 2009, nr. 13; Cass. 17 november 2011, AR C.10.0497.N, AC 2011, nr. 621.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1039

C.13.0309.N 12 november 2015 AC nr. ...

De wetsbepaling die voorziet dat de beschikkingen in kort geding geen nadeel toebrengen aan de zaak zelf verbiedt de rechter in kort geding maatregelen te bevelen waardoor de rechten van partijen op een definitieve en onherroepelijke wijze worden aangetast.

- KORT GEDING -

Art. 1042

C.15.0205.F 19 februari 2016 AC nr. ...

De toepassing van artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek vereist, ook in hoger beroep, enkel dat de uitbreiding of wijziging van de vordering berust op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd; het is niet vereist dat de uitbreiding of wijziging van de vordering tegen de partij waartegen de oorspronkelijke vordering was gesteld, reeds bij de eerste rechter aanhangig was of reeds impliciet in de oorspronkelijke vordering begrepen was (1). (1) Cass. 29 november 2002, AR C.00.0729.N, AC 2002, nr. 645.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

- NIEUWE VORDERING -

Art. 1043, eerste en tweede lid

C.14.0585.F 25 juni 2015 AC nr. ...

De omstandigheid dat een partij een vordering of het resultaat een onderzoeksmaatregel niet betwist, vormt niet de uitdrukking van een overeenkomst tussen de partijen waarvan zij de rechter verzoeken akte te nemen (1). (1) Zie Cass. 7 mei 2004, AR C.03.0603.F, AC 2004, n° 244.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1045, derde lid

F.15.0014.N 30 juni 2016 AC nr. ...

De belastingplichtige kan rechtsgeldig berusten in een beslissing die de vordering afwijst die hij heeft ingesteld tegen de Staat ter betwisting van een fiscale aanslag, nu dergelijke berusting de wezenlijke belangen van de Staat of van de gemeenschap niet bedreigt en derhalve de openbare orde niet verstoort (1). (1) Zie concl OM.

- BERUSTING -

De stilzwijgende berusting in een rechterlijke beslissing kan alleen worden afgeleid uit bepaalde en met elkaar overeenstemmende akten of feiten waaruit blijkt dat de partij het vaste voornemen heeft haar instemming te betuigen met de beslissing; de afstand van het recht om een rechtsmiddel in te stellen moet strikt worden uitgelegd en mag slechts worden afgeleid uit feiten die voor geen andere uitleg vatbaar zijn (1). (1) Zie concl OM.

- BERUSTING -

Art. 1054, eerste lid

C.14.0301.N 19 mei 2016 AC nr. ...

De ontvankelijkheid van het incidenteel beroep dient in de regel te worden beoordeeld op het ogenblik dat het wordt ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Gedaagde in hoger beroep is zowel de partij tegen wie een hoofdberoep is gericht als de partij die gedaagd werd door een andere gedaagde in hoger beroep, appellant op incidenteel beroep, voor zover ten minste van haar iets wordt gevorderd; een partij van wie door diegene die het hoger beroep heeft ingesteld niets wordt gevorderd, kan niet worden beschouwd als een gedaagde in hoger beroep, die incidenteel beroep kan instellen (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Art. 1056

C.14.0322.F 23 oktober 2015 AC nr. ...

Enkel de partijen die in de zaak in hoger beroep aanwezig of vertegenwoordigd zijn, kunnen hoger beroep instellen bij conclusie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1056, 2°

C.14.0334.N 16 december 2016 AC nr. ...

Het hoger beroep is ingesteld op de datum van de indiening op de griffie terwijl een onregelmatigheid in de kennisgeving van het hoger beroep geen invloed heeft op de akte van hoger beroep, mitsdien zonder gevolg is voor de ontvankelijkheid van het hoger beroep (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 1068

C.14.0226.F 7 september 2015 AC nr. ...

Het vonnis dat aldus een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt, ook al beweert het tegendeel, zonder daarbij enig geschilpunt anders te beslechten dan de eerste rechter maar toch beslist de zaak niet naar de eerste rechter te verwijzen, schendt artikel 1068, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.13.0485.F 18 juni 2015 AC nr. ...

Krachtens artikel 1068 van het Gerechtelijk Wetboek moet de appelrechter, binnen de grenzen van het door de partijen ingestelde hoger beroep, over de punten van de bij hem aanhangig gemaakte vordering een eindbeslissing nemen en voor zover zijn beslissing niet berust op de beoordeling van de resultaten van een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel, die hij geheel of gedeeltelijk bevestigt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1068, eerste lid

C.15.0030.N 29 oktober 2015 AC nr. ...

Uit de samenlezing van artikel 2 en 6 Faillissementswet en artikel 1068, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat in geval van hoger beroep tegen een vonnis dat de koopman failliet heeft verklaard, de appelrechter de vervulling van de faillissementsvoorwaarden dient te beoordelen naar het tijdstip van de uitspraak van de eerste rechter; met latere omstandigheden mag geen rekening worden gehouden, behoudens hieruit zou blijken dat de koopman ten tijde van het faillissementsvonnis niet aan de faillissementsvoorwaarden voldeed; neemt de appelrechter kennis van een hoger beroep tegen een vonnis dat de faillissementsvordering heeft afgewezen, dan dient de appelrechter de toestand van de koopman te beoordelen naar het ogenblik van zijn uitspraak (1). (1) Zie concl. OM.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Begrip - Vereisten van het faillissement

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.14.0332.N 17 september 2015 AC nr. ...

Krachtens artikel 1068, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek maakt het hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf aanhangig bij de rechter in hoger beroep; hieruit volgt dat door het hoger beroep het geschil op de rechter in hoger beroep overgaat met alle feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen (1). (1) Cass. 18 maart 1999, AR C.97.0444. F, AC 1999, nr. 163.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.13.0402.N 10 september 2015 AC nr. ...

Het regelmatig ingesteld hoger beroep heeft op zich niet tot gevolg dat de nietigheid waardoor de inleidende akte is aangetast, gedekt wordt, maar brengt het geschil met alle feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen met inbegrip van de excepties betreffende de geldigheid van de dagvaarding voor de appelrechter (1). (1) Cass. 27 mei 1994, AR 8105, AC 1994, nr. 269, met concl. van procureur-generaal J. DU JARDIN, toen advocaat-generaal.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.13.0615.N 29 mei 2015 AC nr. ...

De partij die hoger beroep aantekent, kan dit hoger beroep beperken, maar deze beperking kan enkel betrekking hebben op punten van de vordering waarover reeds werd geoordeeld door de eerste rechter. De punten van de vordering waarover nog niet werd geoordeeld worden krachtens het principe zelf van de verruimde devolutieve werking van het hoger beroep aanhangig gemaakt bij de rechter in hoger beroep (1). (1) Zie de concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Door het hoger beroep wordt in beginsel het volledig geschil met inbegrip van de punten van de vordering waarover nog niet werd geoordeeld, aan de eerste rechter onttrokken en aanhangig gemaakt bij de rechter in hoger beroep (1). (1) Zie de concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.13.0358.F 5 maart 2015 AC nr. ...

Hoewel hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf bij de rechter in hoger beroep aanhangig maakt, staat het evenwel aan de partijen door het hoger beroep of het incidenteel beroep de grenzen te bepalen waarbinnen de appelrechter uitspraak moet doen over de betwisting die aan de eerste rechter is voorgelegd (1). (1) Cass. 17 november 2011, AR C.10.0453.N, AC 2011, nr. 620.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.14.0097.F 15 januari 2015 AC nr. ...

Hoewel, luidens artikel 1068, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf bij de rechter in hoger beroep aanhangig maakt, stellen de partijen zelf, door het hoofd- of incidenteel beroep, de grenzen vast waarbinnen de appelrechter uitspraak moet doen over de geschillen die bij de eerste rechter aanhangig zijn gemaakt (1). (1) Over de toepassing van de regel op gevallen van volstreckte bevoegdheid en van aanleg, zie Cass. 2 mei 2013, AR C.12.0534.F, AC 2013, nr. 275 en de conforme concl. van advocaat-generaal GENICOT in Pas. 2013; Cass. 3 maart 2008, AR C.05.0476.F, AC 2008, nr. 148 en de gedeeltelijk conforme concl. van advocaat-generaal GENICOT; contra Cass. 19 april 2002, AR C.01.0014.F, AC 2002, nr. 242 en de gedeeltelijk andersluidende concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1068, tweede lid

C.13.0455.F 24 november 2016 AC nr. ...

Aangezien het bestreden vonnis de vordering tot wijziging van de beschikkingen van het beroepen vonnis gedeeltelijk gegrond verklaart, en zich niet ertoe beperkt de door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel geheel of gedeeltelijk te bevestigen, diende het de zaak niet naar de eerste rechter te verwijzen (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1079

C.16.0261.F 23 februari 2017 AC nr. ...

De dag van indiening van het verzoekschrift op de griffie, in de zin van artikel 1079 van het Gerechtelijk Wetboek, is die van de ontvangst ervan op de griffie van het Hof, ongeacht de dag van inschrijving van de zaak op de rol na de betaling van de rolrechten.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 1080

C.16.0196.F 4 september 2017 AC nr. ...

Het middel dat het arrest verwijt de bewijswaarde te miskennen van de authentieke akte van overdracht die is opgemaakt door de notaris, houdt geen verband met artikel 19, Wet Notarisambt, dat betrekking heeft op de uitvoerbare kracht ervan; het is derhalve niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.14.0212.N 2 december 2016 AC nr. ...

Inzake de onroerende voorheffing en de verkeersbelasting in het Vlaamse Gewest, moet het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige niet noodzakelijk door een advocaat bij het Hof van Cassatie, maar in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

S.15.0100.F 4 april 2016 AC nr. ...

Aangezien het bureau voor rechtsbijstand van het Hof, nadat de eiser zijn staat van behoeftigheid bewezen heeft, het advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie ingewonnen heeft overeenkomstig artikel 682, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, en de beschikking van de eerste voorzitter van 1 september 2015 vaststelt dat blijkt uit dat advies dat "de eiser geen cassatieberoep kan instellen met een redelijke kans op succes" en bijgevolg zijn aanvraag voor rechtsbijstand verwerpt omdat "zijn eis niet gerechtvaardigd lijkt in de zin van artikel 667 van het Gerechtelijk Wetboek", werden de vereisten van artikel 6, §1, van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, die het recht op toegang tot de cassatierechter waarborgen, nageleefd; krachtens artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, is het verzoekschrift dat het cassatieberoep instelt niet ontvankelijk als het niet zowel op het afschrift als op het origineel door een advocaat bij het Hof van Cassatie ondertekend is.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.15.0276.F 27 november 2015 AC nr. ...

Door inzake belastingen af te wijken van de verplichting een beroep te doen op de diensten van een advocaat bij het Hof van Cassatie, heeft de wetgever kunnen menen, zonder de vereisten van voornoemd artikel 6.1 te miskennen, dat die afwijking beperkt moest worden tot louter de belastinggeschillen die door een gedinginleidende akte gebracht worden voor de rechter die ervan moet kennisnemen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCaat BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

Artikel 142-4 van het Wetboek van Successierechten wijkt van die regel af door te bepalen dat het verzoekschrift waarbij het cassatieberoep wordt ingesteld, door een advocaat mag worden ondertekend.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

De afwijking van artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, waarin artikel 142-4 van het Wetboek van Successierechten voorziet, is slechts van toepassing op het cassatieberoep tegen de in artikel 142-1 van dat wetboek bedoelde beslissingen over vervolgingen en gedingen die door de administratie of de belastingplichtige worden ingesteld om de betaling of de teruggaaf van rechten, interesten en boeten te verkrijgen; de toepassing ervan veronderstelt dat de voornoemde vervolgingen en gedingen ingesteld werden in de vorm van een gedinginleidende vordering en niet in die van een tussenvordering.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

Het verzoekschrift waarbij cassatieberoep wordt ingesteld, wordt, op straffe van nietigheid, zowel op het afschrift als op het origineel, door een advocaat bij het Hof van Cassatie ondertekend.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

C.14.0431.F

6 november 2015

AC nr. ...

Wanneer een middel of een onderdeel van een middel verschillende afzonderlijke grieven bevat, moet de eiser voor elk van die grieven de wettelijke bepalingen vermelden waarvan hij de schending aanvoert (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

F.14.0056.N

9 januari 2015

AC nr. 25

Het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige in een procedure waarin hij een hem opgelegde provinciebelasting betwist, moet niet noodzakelijk door een advocaat bij het Hof van Cassatie, maar in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie Cass. 12 december 2008, AR F.07.0035.N, AC 2008, nr. 727, met concl. OM; Cass. 19 oktober 2012, AR F.11.0121.N, arrest niet gepubliceerd.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 1092

C.15.0301.F

12 februari 2016

AC nr. ...

Een brief van de verwerende partij in antwoord op het cassatieberoep die niet ondertekend werd door een advocaat bij het Hof van Cassatie, mag het Hof niet in aanmerking nemen.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 1092, tweede en vierde lid

F.14.0155.F

21 mei 2015

AC nr. ...

Krachtens artikel 1092, tweede en vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek dient de memorie van antwoord, voorafgaand aan de indiening ter griffie, enkel aan de advocaat van de eiser of, indien hij geen advocaat heeft, aan de eiser zelf worden betekend wanneer hij een middel van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep opwerpt; aangezien het tegen het cassatieberoep opgeworpen middel van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen, zal de verweerster worden veroordeeld tot de kosten van de betekening van de memorie van antwoord.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 1097

F.16.0092.F

11 mei 2017

AC nr. ...

De omstandigheid dat er, op verzoek van de verweerders, tien dagen na de eerste betekening een tweede betekening op een ander adres van de eiser is gedaan, met de vermelding dat ze de betekening van tien dagen eerder tenietdoet en vervangt, waarbij die betekening een verschrijving in het adres van betekening bevat, betekent niet dat de eerste betekening, waarvan de regelmatigheid niet wordt betwist, haar uitwerking verliest; het cassatieberoep dat is ingesteld bij een verzoekschrift dat op de griffie van het Hof is ingediend buiten de termijn die vanaf de eerste betekening is ingegaan, is laattijdig (1). (1) Cass. 4 oktober 1996, AR C.93.0396.N, AC 1996, nr. 354. Vgl. Cass. 6 mei 2013, AR S.12.0065.F, AC 2013, nr. 281, en Cass. 14 mei 2007, AR S.06.0070.F, AC 2007, nr. 247; D. RENDERS en J.-F. VAN DROOGENBROECK, «Erreur de droit et droit à l'erreur», in Liber amicorum M. Mahieu, Larcier, 2008, inz. Nr. 42, p 483.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 11, eerste lid

P.14.1623.N

28 april 2015

AC nr. ...

Het enkele feit dat de onderzoeksrechter een deskundige opdraagt hem voor te lichten over de aard en de omstandigheden van een misdrijf, daarin begrepen de oorzaken van het overlijden van het slachtoffer, houdt niet in dat hij zijn rechtsmacht aan deze deskundige overdraagt; krachtens de artikelen 43 en 44 Wetboek van Strafvordering kan de onderzoeksrechter de deskundige immers met een dergelijke opdracht belasten (1). (1) Zie Cass. 15 november 2012, AR C.11.0579.F, AC 2012, nr. 616.

Art. 1107

C.15.0017.F 12 februari 2015 AC nr. 107

Artikel 1107 van het Gerechtelijk Wetboek laat aan het openbaar ministerie de beoordeling van de wenselijkheid van een schriftelijke dan wel mondelinge conclusie over.

- CASSATIE - *Allerlei*

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1110

C.13.0267.F 8 januari 2015 AC nr. 14

De bevoegdheid van de rechter op verwijzing strekt zich uit tot al datgene wat tot de bevoegdheid behoorde van de rechter aan wie de zaak is onttrokken (1). (1) Cass. 13 februari 2006, AR C.04.0454.F, AC 2006, nr. 92, met concl. eerste advocaat-generaal Leclercq.

- VERWIJZING NA CASSATIE - *Burgerlijke zaken*

Wanneer de vernietiging is uitgesproken en in zoverre zij is uitgesproken, worden de partijen voor de rechter naar wie de zaak wordt verwezen teruggeplaatst in de toestand waarin zij zich bevonden voor de rechter wiens beslissing is vernietigd (1). (1) Cass. 13 februari 2006, AR C.04.0454.F, AC 2006, nr. 92, met concl. eerste advocaat-generaal Leclercq.

- VERWIJZING NA CASSATIE - *Burgerlijke zaken*

Art. 1110, eerste lid

C.16.0067.N 7 november 2016 AC nr. ...

Cassatie is in de regel beperkt tot de draagwijdte van het middel dat eraan ten grondslag ligt (1). (1) Zie Cass. 28 januari 2011, AR C.10.0032.N en C.10.0033.N, AC 2011, nr. 87.

- CASSATIE - *Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken*

Cassatie met verwijzing plaatst de partijen, binnen de grenzen van de cassatie, terug in de staat waarin zij zich bevonden voor de rechter wiens beslissing is vernietigd.

- VERWIJZING NA CASSATIE - *Burgerlijke zaken*

Het staat aan de rechter op verwijzing om zelf te bepalen in hoeverre hij van de zaak kennisneemt, zulks onder toezicht van het Hof in geval van cassatieberoep (1). (1) Zie Cass. 28 januari 2011, AR C.10.0032.N en C.10.0033.N, AC 2011, nr. 87.

- VERWIJZING NA CASSATIE - *Burgerlijke zaken*

C.15.0192.F 15 februari 2016 AC nr. ...

Het staat aan de rechter op verwijzing om, onder toezicht van het Hof in geval van cassatieberoep, zelf de grenzen te bepalen waarbinnen de zaak bij hem aanhangig is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- VERWIJZING NA CASSATIE - *Burgerlijke zaken*

- CASSATIE - *Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken*

F.13.0108.N 12 juni 2015 AC nr. ...

Aan de rechter die kennisneemt van een geschil op verwijzing na gedeeltelijke cassatie, komt slechts rechtsmacht toe binnen de grenzen van de verwijzing welke in beginsel beperkt is tot de omvang van de vernietiging, zij het met inbegrip van onafscheidbare beslissingen en beslissingen die van de vernietigde beslissingen het gevolg zijn; het staat in die stand van de rechtspleging aan de verwijzingsrechter over die omvang, welke in de regel beperkt is tot de draagwijdte van het middel dat ten grondslag ligt aan de vernietiging, te beslissen ongeacht de door het Hof gebruikte bewoordingen.

- CASSATIE - *Vernietiging - Omvang - Belastingzaken*

Volgens de geest en de algemeenheid van de bewoordingen van artikel 1110, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, dat de verwijzing na cassatie regelt, mag het wettelijk gevolg van de verwijzing na cassatie niet worden beperkt tot het onderzoek van het vernietigde dictum, maar dient het gehele proces, in zoverre het nog moet worden beslecht, voor de rechter op verwijzing te komen.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Belastingzaken

Art. 1113, tweede lid

F.15.0176.F 20 mei 2016 AC nr. ...

Hoewel het Hof de opdracht en de bevoegdheid heeft om, buiten het in artikel 1113, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde geval, de intrekking van een door hem gewezen arrest te bevelen, kan het dat alleen maar doen op voorwaarde dat die beslissing uitsluitend op een verschrijving berust die niet kan worden verweten aan degene die de intrekking heeft gevorderd en waartegen laatstgenoemde geen verweer heeft kunnen voeren (1). (1) Zie Cass. 23 oktober 2009, AR C.09.0267.F, AC 2009, nr. 615, en de verwijzing.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Art. 1114

P.16.0469.N 19 april 2016 AC nr. ...

Het Hof trekt zijn arrest enkel in wanneer het berust op een kennelijke materiële vergissing waartoe de eiser niet zelf heeft bijgedragen; door in zijn memorie een identiteit te vermelden die niet volledig overeenstemt met deze vermeld in de cassatieakte heeft de verzoeker de diensten van de griffie misleid over de zaak waartoe zijn memorie bestemd was en heeft hij zelf ertoe bijgedragen dat de memorie niet aan het Hof is voorgelegd, zodat er geen grond tot intrekking van het arrest bestaat (1). (1) Cass. 12 november 2008, AR P.08.1432.F, AC 2008, nr. 630; Cass. 8 september 2004, AR P.04.0922.F, RDPC, 2005, p. 208; Cass. 25 september 2001, AR P. 01.1091.N, AC 2001, nr. 494; Cass. 8 februari 2000, AR P.99.1805.N, AC 2000, nr. 99 - zie de bespreking van dit arrest door S. VAN OVERBEKE, "Het Hof van Cassatie als rechter over zijn eigen arresten. Over de intrekking van cassatie-arresten en de meticuleuze en periculeuze betekening van het cassatieberoep in strafzaken", R. Cass. 2001, pp. 12-22; zie R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 6de editie 2014, p. 1695 e.v. en de aldaar geciteerde rechtspraak.

- CASSATIE - Arresten - vorm - Allerlei

Art. 1119, tweede lid

C.14.0495.N 8 oktober 2015 AC nr. ...

Het enige cassatiemiddel is niet ontvankelijk, in zoverre de beslissing van de rechter op verwijzing, na een cassatiearrest, overeenstemt met dat arrest (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 1121/2

D.15.0002.F 11 september 2015 AC nr. ...

Enkel de Orde van de balie waartoe de advocaat behoort die bij de tuchtprocedure is betrokken, is bevoegd om voor het Hof op te treden (1).

- ADVOCAAT -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

Art. 1138, 2°

P.16.0774.F 15 maart 2017 AC nr. ...

Wanneer de door een onrechtmatige daad benadeelde partij een bepaald bedrag vordert, vermeerderd met de gerechtelijke interest, kent de rechter geen niet gevorderde interest toe als hij de aansprakelijke dader veroordeelt om moratoire interest te betalen op de toegekende vergoeding, met inbegrip van de compensatoire interest (1). (1) Zie Cass. 25 januari 1989, AR 7009, AC 1988-89, nr. 308; Cass. 4 november 1985, AR 7398, AC 1985-86, nr. 144: "Gerechtelijke interest kan zowel compensatoire als moratoire interest zijn."

- INTEREST - Moratoire interest

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- INTEREST - Gerechtelijke interest

C.14.0436.F

18 maart 2016

AC nr. ...

Het ontbreken van de machtiging van de gemeenteraad leidt tot een relatieve nietigheid en de rechter kan die derhalve niet ambtshalve opwerpen.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GEMEENTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.15.0259.F

22 januari 2016

AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen, op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen het bestaan hebben uitgesloten, enkel steunt op feiten die hem regelmatig zijn voorgelegd en het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt en het recht van verdediging van de partijen eerbiedigt (1). (1) Cass. 27 juni 2013, AR C.11.0508.F, AC 2013, nr. 399.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Wanneer de partijen feiten aanvoeren waarop zij hun vordering of hun verweermiddel steunen, zonder daaraan een juridische omschrijving te geven of enige rechtsgrond te vermelden, miskent de rechter die de voormelde feiten kwalificeert en daarop een rechtsgrond toepast zonder de partijen toe te staan daarover tegenspraak te voeren, hun recht van verdediging niet (1). (1) Cass. 30 januari 2014, AR C.12.0305.N, AC 2014, nr. 83.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 1138, 3°

P.15.1257.F

21 oktober 2015

AC nr. ...

Wanneer de rechter beslist dat de administratieve bewaringsmaatregel waarvan hij de wettigheid toetst geen bestaansredenen meer heeft, hoeft hij geen uitspraak meer te doen over de bewaring van de vreemdeling; de kamer van inbeschuldigingstelling die evenwel, in het kader van de mate waarin de zaak bij haar aanhangig is gemaakt, beslist de vreemdeling ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te houden, begaat machtsoverschrijding en schendt artikel 1138, 3°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 20 oktober 2010, AR P.10.1553.F, AC 2010, nr. 618.

- VREEMDELINGEN -

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

Art. 1140, eerste lid, 1°

C.16.0140.F

10 juni 2016

AC nr. ...

Bedrog of list veronderstelt kunstgrepen of arglistigheden die de dader ervan aanwendt, hetzij om het gerecht op een dwaalspoor te brengen, hetzij om een partij te bevoordelen of haar nadeel te berokkenen, hetzij om een persoonlijk belang te dienen (1). (1) Cass. 19 februari 2009, AR C.08.0563.F, AC 2009, nr. 141.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Een fout van een rechter kan, ongeacht de ernst ervan, niet volstaan om het bedrog of de list op te leveren.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Art. 1175

P.14.0032.N

3 maart 2015

AC nr. ...

De boedelbeschrijving die wordt opgesteld met het oog op de vereffening en verdeling van een gemeenschap, heeft tot doel de inventaris van de boedel vast te stellen, maar niet de oorsprong of de eigendom van de goederen te bepalen; wat met de werkelijkheid dient overeen te stemmen, zijn aldus de vermeldingen die nuttig zijn voor het vaststellen van de omvang van de boedel; de boedelbeschrijving is geen door de wet beschermd geschrift in de mate hij opinies bevat omtrent de oorsprong of de eigendom van bepaalde goederen (1). (1) Zie Cass. 29 oktober 1973, AC 1974, 237.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 1184

C.16.0257.F

29 juni 2017

AC nr. ...

Artikel 627, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, die een imperatieve regel van territoriale bevoegdheid uitvaardigt die voor strikte uitlegging vatbaar is, kan niet worden toegepast wanneer de notaris bij de vrederechter moeilijkheden aanhangig maakt die rijzen met het oog op de opmaak van een inventaris die tot doel heeft de inhoud van nalatenschap te bepalen voorafgaandelijk aan een verdeling.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Art. 1189

C.16.0139.N

13 januari 2017

AC nr. ...

Indien een van de samenlopende schuldeisers een pauliaanse vordering heeft ingesteld waardoor de eigendomsoverdracht van een bepaald goed dat aan de overledene toebehoorde hem niet tegenwerpelijk is, heeft zulks niet tot gevolg dat dit goed tot het actief van de nalatenschap behoort waarvoor de curator bevoegd is om op te treden (1). (1) Zie Cass. 9 februari 2006, AR C.03.0074.N, AC 2006, nr. 86, en Cass. 13 maart 2015, AR C.14.0415.N, AC 2015, nr. 196; zie ook Cass. 11 januari 1988, AR nr. 7756, AC 1987-88, nr. 286.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

Art. 1211, eerste lid

C.13.0002.F

9 februari 2017

AC nr. ...

De artikelen 827, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek en 1211, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, die bepalen dat de goederen in onverdeeldheid openbaar verkocht moeten worden wanneer ze niet gevoeglijk kunnen worden verdeeld, verstaan onder die laatste woorden zowel de materiële onmogelijkheid om de goederen in natura te verdelen als alle andere feitelijke omstandigheden die verantwoorden waarom de goederen niet gevoeglijk kunnen worden verdeeld (1). (1) Het OM concludeerde tot vernietiging op het eerste onderdeel van het middel, dat het bestreden arrest verweet het algemeen beginsel van het recht van verdediging te hebben miskend, door zijn beslissing te gronden op feitelijke argumenten die door geen enkele partij waren aangevoerd en door die argumenten niet aan de tegenspraak te onderwerpen.

- VERDELING -

Art. 1223

C.14.0463.N

26 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 1223 Gerechtelijk Wetboek, in zijn toepasselijke versie (1), verzet zich niet ertegen dat wanneer de notaris zich akkoord verklaart met een tegen de staat van vereffening ingebrachte zwarigheid en de staat van vereffening daaraan aanpast, de rechtbank deze aangepaste staat kan homologeren. (1) Zoals van kracht vóór de vervanging ervan bij artikel 5 van de wet van 13 augustus 2011 houdende hervorming van de procedure van gerechtelijke vereffening – verdeling (BS 14 september 2011, 2de ed.), dat in werking is getreden op 1 april 2012 (art. 10).

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- NOTARIS -

Art. 1278, tweede lid

C.16.0026.F

24 november 2016

AC nr. ...

Door de ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel ontstaat tussen de partijen een postcommunautaire onverdeeldheid, die de goederen bevat die aanwezig waren op het ogenblik waarop de ontbinding van het huwelijk tussen de echtgenoten terugwerkt, evenals de vruchten die deze goederen nadien hebben opgebracht.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

C.13.0520.F

16 november 2015

AC nr. ...

De ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel doet tussen de partijen een postcommunautaire onverdeeldheid ontstaan die zowel de goederen bevat die aanwezig waren op het ogenblik waarop de ontbinding van het huwelijk tussen de echtgenoten terugwerkt, als de vruchten die deze goederen nadien hebben opgebracht.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen

C.14.0463.N

26 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 1278, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek staat niet eraan in de weg dat elk van de echtgenoten, ook na de vordering in echtscheiding, krachtens artikel 577-2, §3, Burgerlijk Wetboek recht heeft op zijn aandeel in de vruchten van de onverdeelde goederen.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- EIGENDOM -

Art. 1280

C.12.0368.N

7 oktober 2016

AC nr. ...

De bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank die op grond van artikel 1280 Gerechtelijk Wetboek voorlopige maatregelen beveelt, strekt zich uit vanaf de dagvaarding tot echtscheiding; die regel staat niet eraan in de weg dat de bevoegde voorzitter van de rechtbank maatregelen beveelt voor een periode die voorafgaat aan de dagvaarding tot echtscheiding, voor zover die maatregelen verband houden met de rechtsvordering tot echtscheiding en er voor die periode nog geen maatregelen werden bevolen (1). (1) Cass. 28 juni 2012, AR C.10.0608.N, AC 2012, nr. 420.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- KORT GEDING -

Art. 1319, 1°

C.15.0383.N

9 juni 2016

AC nr. ...

Uit de samenhang van de artikelen 1319, 1°, Gerechtelijk Wetboek en 1396, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en de wetsgeschiedenis blijkt dat wijzigingen van het huwelijksvermogensstelsel die niet tot gevolg hebben dat het vorige stelsel wordt vereffend of dat de bestaande samenstelling van de vermogens wordt gewijzigd, niet in het Belgisch Staatsblad moeten worden bekendgemaakt om aan derden te kunnen worden tegengeworpen (1). (1) Zie concl. OM.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wijziging van het huwelijksvermogensstelsel

Art. 1321, § 1, 2° en 3°, en § 2, 1°

C.13.0335.N

19 november 2015

AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 203, §1, en 203bis, §1, §2 en §3, Burgerlijk Wetboek en van artikel 1321, §1, 2° en 3°, en § 2, 1°, Gerechtelijk Wetboek sluiten niet uit dat de rechter in bijzondere omstandigheden ook de bijdrage in de buitengewone kosten forfaitair bepaalt (1). (1) Het OM concludeerde tot de gegrondheid van het eerste middel tot cassatie, en derhalve tot vernietiging van de bestreden beslissing, op grond dat uit de redenen m.b.t. de vaststelling van de maandelijkse onderhoudsbijdrage, in het bijzonder uit de reden i.v.m. de behoeften van de kinderen, in deze volgt dat deze bijdrage werd vastgesteld op basis van het gebruikelijke budget voor het dagelijks onderhoud van de kinderen, maar dat de appelrechters – waar zij vervolgens evenwel oordelen dat die onderhoudsbijdrage ook de buitengewone kosten omvat – nalaten op basis van de gevestigde rechtsleer een duidelijk onderscheid te maken tussen de gewone- en de buitengewone kosten, en zij in werkelijkheid aldus de buitengewone kosten volledig ten laste van eiseres leggen.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 1321, § 1, 2°, 3° en 7°

C.15.0217.F

3 november 2016

AC nr. ...

De artikelen 203, § 1 en 203bis, § 3, van het Burgerlijk Wetboek, en artikel 1321, § 1, 2°, 3° en 7°, van het Gerechtelijk Wetboek sluiten niet uit dat de rechter, in bijzondere omstandigheden, de bijdrage van de ouders in de buitengewone kosten vaststelt op een forfaitair bedrag en dat bedrag samenvoegt met dat van de gewone kosten.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 1321, § 1, 3°

C.13.0585.F

25 juni 2015

AC nr. ...

Wanneer de partijen een overeenkomst hebben gesloten die de aard van de buitengewone kosten, het deel van die kosten dat zowel de vader als de moeder voor zijn of haar rekening dient te nemen alsook de modaliteiten voor de aanwending van die kosten vermeldt, kan de rechter die overeenkomst alleen wijzigen wanneer zich een nieuwe omstandigheid betreffende de toestand van de ouders of van de kinderen voordoet waardoor het belang van die kinderen in het gedrang kan komen.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 1369bis/1, § 7, tweede lid

C.14.0504.N

8 oktober 2015

AC nr. ...

De beschikking tot beschrijvende maatregelen heeft een beperkt gezag van gewijsde ten aanzien van de partijen en de rechter die gevat is door een vordering tot toelating van zulke beschrijvende maatregelen, zolang de omstandigheden niet veranderen (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Art. 1385bis, eerste en derde lid

C.14.0386.N

29 oktober 2015

AC nr. ...

Wanneer een hoofdveroordeling waaraan een dwangsom is verbonden gedeeltelijk in de Bondsrepubliek Duitsland moet worden voldaan, kan de dwangsom in die Staat enkel worden verbeurd wegens niet-nakoming van de hoofdveroordeling, indien de hoofdveroordeling er uitvoerbaar werd verklaard op grond van een exequaturprocedure (1). (1) Zie concl. OM.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- DWANGSOM -

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 1385bis, eerste lid

P.16.0011.F 4 mei 2016 AC nr. ...

De veroordeling tot een dwangsom voor het geval dat aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan, is voor de rechter slechts een mogelijkheid doch geen verplichting; het feit dat een dwangsom wordt gevorderd om de veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat te waarborgen is wat dat betreft zonder belang (1). (1) Zie G. Ballon, Dwangsom, A.P.R. 1980, p. 16.

- DWANGSOM -

- STEDENBOUW - *Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

C.13.0602.F 22 januari 2015 AC nr. ...

De veroordeling tot terugstorting van de helft van de kinderbijslag kan niet gepaard gaan met een dwangsom aangezien zij een veroordeling is tot betaling van een geldsom in de zin van artikel 1385bis, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 28 oktober 2004, AR C.01.0432.F, AC 2004, nr. 514.

- DWANGSOM -

Art. 1385quater

C.13.0529.N 10 september 2015 AC nr. ...

De titel waarbij een herstelmaatregel werd bevolen onder verbeurte van een dwangsom wegens de wederrechtelijke uitvoering van werken blijft actueel zolang de voorwaarden van een later afgeleverde regularisatievergunning niet zijn nagekomen en de uitgevoerde werken niet volledig overeenkomen met de werken waarvoor deze regularisatievergunning werd afgeleverd (1). (1) Zie concl. OM.

- STEDENBOUW - *Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

- DWANGSOM -

Art. 1385quinquies

C.14.0032.N 12 mei 2016 AC nr. ...

Indien de voldoening van de hoofdveroordeling afhankelijk is van het verkrijgen van een vergunning van de overheid, levert de weigering tot aflevering van deze vergunning, in beginsel, een onmogelijkheid op om aan de hoofdveroordeling te voldoen, tenzij het niet-verkrijgen van de vergunning te wijten is aan de nalatigheid van de veroordeelde (1). (1) Zie concl. OM.

- DWANGSOM -

Van "onmogelijkheid" om aan de hoofdveroordeling te voldoen als bedoeld in artikel 1385quinquies Gerechtelijk Wetboek is sprake indien zich een situatie voordoet waarin de dwangsom zijn zin als dwangmiddel verliest, dit wil zeggen als geldelijke prikkel om nakoming van de veroordeling zoveel mogelijk te verzekeren; dit is het geval indien het onredelijk zou zijn om van de veroordeelde meer inspanning en zorgvuldigheid te vergen dan hij heeft betracht (1). (1) Zie concl. OM.

- DWANGSOM -

Art. 1385quinquies, eerste lid

P.14.0493.N 12 mei 2015 AC nr. ...

De door artikel 1385quinquies, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek bedoelde onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen, is geen absolute, maar wel een relatieve onmogelijkheid die moet worden afgemeten volgens de maatstaf van wat redelijkerwijze onmogelijk is.

- DWANGSOM -

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar over het bestaan, de aard en de gevolgen van een onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- DWANGSOM -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Er is sprake van een gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen in de zin van artikel 1385quinquies, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek indien zich een toestand voordoet waarin de dwangsom haar zin als dwangmiddel, dit wil zeggen als geldelijke prikkel om nakoming van de veroordeling zoveel mogelijk te verzekeren, verliest, wat het geval is indien het onredelijk zou zijn om van de veroordeelde meer inspanning en zorgvuldigheid te vergen dan hij heeft betracht (1). (1) Zie: Cass. 30 mei 2002, AR C.99.0298.N, AC 2002, nr. 329

- DWANGSOM -

Art. 1385undecies

F.16.0054.F

15 juni 2017

AC nr. ...

Uit het onderling verband tussen artikel 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek en de artikelen L3321-10, eerste en tweede lid, alsook L 3321-11 van het Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie volgt dat, bij ontstentenis van een beslissing van het gemeentecollege dat kennis genomen heeft van een bezwaar tegen een belasting die niet van ambtswege werd gevestigd, de betrokken belastingplichtige de betwisting betreffende de toepassing van het gemeentelijk belastingreglement aanhangig mag maken bij de rechtbank van eerste aanleg, zodra de termijn van zes maanden te rekenen van de datum van ontvangst van dat bezwaar is verstreken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 138bis, § 1

C.15.0222.N

13 januari 2017

AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie zelf partij is bij het bestreden arrest, kan het zich niet op artikel 138bis, §1, Gerechtelijk Wetboek beroepen om cassatieberoep in te stellen (1). (1) Zie concl. OM.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

C.14.0237.N

28 januari 2016

AC nr. ...

Uit artikel 138bis, §1, Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat het openbaar ministerie ambtshalve een vordering kan instellen telkens als een bepaling van openbare orde of betreffende de openbare orde geschonden werd; de vereisten van openbare orde die, in de zin van die bepaling, een dergelijk optreden kunnen verantwoorden, veronderstellen dat de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die moet worden verholpen (1). (1) Zie concl. OM.

- OPENBARE ORDE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- OPENBAAR MINISTERIE -

C.14.0181.N

6 februari 2015

AC nr. 91

Uit artikel 138bis, §1, Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat het openbaar ministerie ambtshalve een vordering kan instellen telkens als een bepaling van openbare orde of betreffende de openbare orde geschonden werd; de vereisten van de openbare orde die, in de zin van die bepaling, een dergelijk optreden kunnen verantwoorden, veronderstellen dat de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die moet worden verholpen (1); dit is niet het geval wanneer het arrest zijn beslissing verantwoordt met de in het cassatieberoep bekritiseerde reden dat er in de schrijfwijze van de familienaam in de geboorteakte een materiële vergissing van linguïstische aard is gebeurd. (1) Cass. 7 februari 2013, AR C.12.0165.F – C.12.0229.F, AC 2013, nr. 92, met concl. advocaat-generaal Genicot.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- OPENBARE ORDE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 138bis, § 1, 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste lid

C.15.0222.N 13 januari 2017 AC nr. ...

Het openbaar ministerie dat in het ongelijk wordt gesteld in een vordering die voor een burgerlijk rechtscollege is ingesteld op grond van artikel 138bis, §1, Gerechtelijk Wetboek, moet krachtens de bepalingen van de artikelen 1017, eerste lid, 1018,6°, en 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek in de persoon van de Belgische Staat worden veroordeeld tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Zie concl. OM.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

Art. 1398, tweede lid

C.15.0515.N 28 oktober 2016 AC nr. ...

De vereffenaar is een orgaan van de vennootschap; de persoon die als vereffenaar wordt aangesteld bij een vonnis dat de vennootschap ontbindt en in vereffening stelt, is zelf geen partij bij dat vonnis; hij kan bijgevolg niet aansprakelijk worden gesteld voor de tenuitvoerlegging van dat vonnis.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen

Art. 140

P.15.0630.F 30 september 2015 AC nr. ...

De magistraat die het ambt van openbaar ministerie bekleedt, oefent de strafvordering niet uit wanneer hij een zitting bijwoont waarop de rechter, nadat het debat gesloten werd, de uitspraak van zijn beslissing naar een latere zitting uitstelt; de aanwezigheid van die magistraat op de openbare terechtzitting is onontbeerlijk voor de geldige samenstelling van elk strafrechtelijk college en is uitsluitend bedoeld om over de regelmatigheid van de dienst van de hoven en rechtbanken te waken.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

Art. 1402

C.15.0444.F 16 maart 2017 AC nr. ...

Artikel 1402 van het Gerechtelijk Wetboek moet verhinderen dat de appelrechter de wenselijkheid van de door de eerste rechter uitgesproken voorlopige tenuitvoerlegging opnieuw in vraag stelt; dat artikel belet evenwel niet dat de appelrechter de door de eerste rechter toegekende voorlopige tenuitvoerlegging tenietdoet indien ze is bevolen met schending van de wet of met miskennen van een algemeen rechtsbeginsel (1). (1) Cass. 1 april 2004, AR C.02.0055.N, AC 2004, nr. 176.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artikel 1402 van het Gerechtelijk Wetboek moet verhinderen dat de appelrechter de wenselijkheid van de door de eerste rechter uitgesproken voorlopige tenuitvoerlegging opnieuw in vraag stelt; dat artikel belet evenwel niet dat de appelrechter de door de eerste rechter toegekende voorlopige tenuitvoerlegging tenietdoet indien ze is bevolen met schending van de wet of met miskennen van een algemeen rechtsbeginsel (1). (1) Cass. 1 april 2004, AR C.02.0055.N, AC 2004, nr. 176.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

De enige onregelmatigheden op grond waarvan de voorlopige tenuitvoerlegging tenietgedaan kan worden, zijn die welke een weerslag hebben op de beslissing over de voorlopige tenuitvoerlegging en niet die welke een weerslag hebben op de beslissingen over de grond van de zaak.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1413

C.15.0406.N 30 september 2016 AC nr. ...

De beslagrechter kan machtiging verlenen tot het leggen van bewarend beslag op goederen die door de schuldenaar werden overgedragen aan een derde met miskening van de rechten van de schuldeiser; hiertoe dient de beslagrechter na te gaan of prima facie aan de voorwaarden van artikel 1167 Burgerlijk Wetboek is voldaan (1). (1) Zie E. DIRIX en K. BROECKX, Beslag, in APR, 2001, 84, nr. 114; E. DIRIX, "Bewarend beslag en kantmelding van de pauliaanse vordering" (noot onder Antwerpen 4 januari 1993), RW 1993-94, 199.

- *BESLAG - Bewarend beslag*

- *PAULIAANSE RECHTSVORDERING* -

C.15.0168.N 18 februari 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 1413 Gerechtelijk Wetboek kan een bewarend beslag slechts worden gelegd wanneer er sprake is van hoogdringendheid; aan dit vereiste is voldaan wanneer de solvabiliteit van de schuldenaar in het gedrang komt, zodat de latere uitwinning gevaar loopt (1). (1) Zie concl. OM

- *BESLAG - Bewarend beslag*

Art. 1415, eerste lid

C.15.0333.F 24 november 2016 AC nr. ...

Bewarend beslag kan slechts worden toegestaan voor een schuldvordering die zeker en opeisbaar is, en die vaststaande is of vatbaar voor een voorlopige raming.

- *BESLAG - Bewarend beslag*

Art. 1445

C.16.0131.F 20 april 2017 AC nr. ...

Een schuldeiser kan, in de regel, geen beslag leggen op de gedeponeerde sommen of borgtochten in handen van de Deposito- en Consignatiekas tenzij de deponent ervan zijn schuldenaar is.

- *DERDENBESLAG [ZIE: 065 BESLAG]* -

Art. 1494, eerste lid

C.16.0479.F 1 juni 2017 AC nr. ...

De notariële akte vormt een uitvoerbare titel wanneer ze, in haar authentieke vorm, alle gegevens bekrachtigt die nodig zijn om het bestaan, de opeisbaarheid en het bedrag van de schuldvordering te bepalen.

- *BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging*

Art. 150, tweede lid

P.15.1197.F 16 december 2015 AC nr. ...

De procureur des Konings oefent het ambt van openbaar ministerie uit bij zowel de rechtbank van eerste aanleg als bij de politierechtbanken van het gerechtelijk arrondissement; wanneer hoger beroep werd ingesteld in de vormen en binnen de termijn die bij artikel 203, § 1, Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, dient het hoger beroep van de procureur des Konings tegen een vonnis van de politierechtbank, niet aan de beklaagde te worden betekend.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen*

Art. 1541

C.14.0459.N 15 mei 2015 AC nr. ...

Grievens omtrent de beslagbaarheid van de bedragen en zaken die aan de beslagene verschuldigd zijn, dienen in het raam van het verzet tegen het beslag te worden aangevoerd; zij kunnen niet voor het eerst worden aangebracht in het raam van de procedure van evenredige verdeling (1). (1) Zie concl. OM.

- *BESLAG - Bewarend beslag*

- *VERZET* -

Art. 156bis

C.15.0514.N 16 december 2016 AC nr. ...

Uit geen enkele bepaling volgt dat de plaatsvervangende magistraten bedoeld in artikel 156bis Gerechtelijk Wetboek slechts zitting kunnen nemen in een kamer van het hof van beroep wanneer alle raadsheren en plaatsvervangende raadsheren verhinderd zijn.

- *RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken*

Art. 156bis, eerste en tweede lid

C.15.0514.N 16 december 2016 AC nr. ...

Uit artikel 156bis, eerste en tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de mogelijkheid voor een plaatsvervangend magistraat om een verhinderde magistraat te vervangen of op te treden wanneer de bezetting niet volstaat om de hangende zaken te behandelen, voortvloeit uit hun aanwijzing in de hoedanigheid van plaatsvervangend magistraat, zonder dat de reden van verhindering, vervanging of optreden dient vastgesteld te worden in de beslissing of het dossier van de rechtspleging.

- *RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken*

Art. 1675/10, § 4, eerste en tweede lid

C.14.0275.N 29 mei 2015 AC nr. ...

Een minnelijke aanzuiveringsregeling die voorziet in een gehele of gedeeltelijke kwijtschelding heeft de bevrijding tot gevolg van de borggen overeenkomstig artikel 1287, eerste lid, Burgerlijk Wetboek; indien de schuldeiser tegen het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling bezwaar heeft aangetekend overeenkomstig artikel 1675/10, § 4, tweede lid, en de regeling door de rechtbank werd gehomologeerd niettegenstaande dit bezwaar, dan geldt de minnelijke aanzuiveringsregeling niet als kwijtschelding in de zin van artikel 1287, eerste lid, Burgerlijk wetboek.

- *BORGTOCHT* -

- *COLLECTIEVE SCHULDENREGELING* -

Art. 1675/9

S.14.0048.F 5 januari 2015 AC nr. 4

De schuldeiser die geniet van een hypotheek waarmee de verzoeker heeft ingestemd voor één van zijn gebouwen als garantie voor de verbintenissen van een derde, is niet de schuldeiser van de verzoeker en bijgevolg niet verplicht een aangifte van schuldvordering te doen binnen de bij artikel 1675/9, Gerechtelijk Wetboek, voorgeschreven termijn (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr.

- *COLLECTIEVE SCHULDENREGELING* -

De bij artikel 1675/9, Gerechtelijk Wetboek, voorgeschreven verplichting tot aangifte van schuldvordering is enkel van toepassing op de schuldeisers van de verzoeker (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr.

- *COLLECTIEVE SCHULDENREGELING* -

Art. 17

C.16.0291.F 26 januari 2017 AC nr. ...

Het onderzoek naar het bestaan en de draagwijdte van het subjectief recht dat die partij aanvoert, houdt geen verband met de ontvankelijkheid maar met de gegrondheid van de vordering (1). (1) De rechtspraak van het Hof ligt aldus vast dat de procespartij die beweert houder te zijn van een subjectief recht, ook al wordt dat recht betwist, de vereiste hoedanigheid heeft opdat zijn vordering ontvankelijk kan worden verklaard en dat het onderzoek van het bestaan en de omvang van het subjectief recht dat die partij aanvoert, geen verband houdt met de ontvankelijkheid maar met de gegrondheid van de vordering (Cass. 29 oktober 2015, AR C.13.0374.N, AC 2015, nr. 632, met concl. van advocaat-generaal Vandewal; Cass. 23 februari 2012, AR C.11.0259.N, AC 2012, nr. 130, met concl. van advocaat-generaal Vandewal; Cass. 4 februari 2011, AR C.09.0420.N, AC 2011, nr. 103; Cass. 16 november 2007, AR C.06.0144.F, AC 2007, nr. 558; Cass. 28 september 2007, AR C.06.0180.F, AC 2007, nr. 441; Cass. 2 april 2004, AR C.02.0609.N, AC 2004, nr. 180; Cass. 26 februari 2004, AR C.01.0402.N, AC 2004, nr. 106). Wanneer de verweerder tegen het middel een grond van niet-ontvankelijkheid aanvoert volgens welke de redenen van het arrest waartegen het middel opkomt voldoende zouden zijn om de vordering die het arrest niet-ontvankelijk verklaart, niet-gegrond te verklaren, verwerpt het Hof die grond, aangezien het Hof, dat weliswaar bevoegd is om een foutieve reden van de bestreden beslissing te vervangen door een rechtsgrond waarmee die beslissing naar recht wordt verantwoord, toch niet, zonder buiten zijn bevoegdheid te treden, die beslissing zelf kan wijzigen. (Cass. 28 september 2007, AR C.06.0180.F, AC 2007, nr. 441). Het besproken arrest weert een grond van niet-ontvankelijkheid waarin het niet werd verzocht over te gaan tot een dergelijke “vervanging van dictum” maar wel, met verwijzing naar een arrest van 5 september 2014 (AR C.12.0275.N, AC 2014, nr. 493, met andersl. concl. van advocaat-generaal Vandewal), om het derde onderdeel zonder belang te verklaren, zodra het hof van beroep, dat overwoog dat de eiseres over geen enkel subjectief recht beschikte, ongeacht de gebruikte bewoordingen, zijn beslissing om de vordering te verwerpen, naar recht had verantwoord. In mijn conclusie vóór het arrest C.13.0358.F van 5 maart 2015 (Pas. 2015, nr. 161) heb ik eraan herinnerd dat het begrip belang, in cassatie-aangelegenheden, een tweevoudige betekenis heeft. Naast het subjectieve belang bij de cassatie, waarvan de maatstaf bestaat in de grief die de bestreden beslissing aan de eiser in cassatie oplegt, en die zowel op de ontvankelijkheid van het cassatieberoep als van het middel betrekking kan hebben, wordt onder objectief belang, dat enkel de ontvankelijkheid van het middel betreft, verstaan de vraag of het middel al dan niet tot cassatie kan leiden. In die betekenis is een middel « dénué d’intérêt lorsque la Cour constate que, pour une raison ou une autre, il critique des motifs de la décision attaquée peut-être erronés mais qui n’ont aucunement influencé la légalité de son dispositif, celui-ci étant soutenu ou susceptible d’être soutenu par un autre motif exprimé par la décision elle-même ou susceptible d’être déduit des constatations de fait qu’elle comporte » (Ph. Gérard, « le moyen qui, fût-il fondé, ne peut entraîner la cassation de la décision attaquée, est irrecevable à défaut d’intérêt », noot onder Cass. 17 juni 2011, Rev. crit. jur. b., 2012, nr. 1, p. 453). Zoals Philippe Gérard preciseert (not. cit., nr. 1, p. 454), « les principales applications de ces principes dans la jurisprudence de la Cour sont la substitution de motifs et la surabondance du motif critiqué ». Daaruit volgt dat het feit dat het middel niet tot cassatie kan leiden, anders gezegd het gebrek aan belang ervan, slechts kan worden afgeleid uit overwegingen die intrinsiek zijn aan de bestreden beslissing zelf. Inzonderheid kan dat gebrek aan belang van het middel niet worden beoordeeld op grond van de beslissing die de rechter op verwijzing zal nemen (supra Cass. 5 maart 2015). Uit de omstandigheid dat de rechter die de bestreden beslissing heeft gewezen, het door de eiser aangevoerde subjectief recht als onbestaande heeft aangemerkt, kan niet worden afgeleid dat de rechter op verwijzing gewoonweg de beslissing die de vordering niet-ontvankelijk verklaart, kan vervangen door een beslissing die ze niet-gegrond verklaart. Dit zou neerkomen op een miskennen van de beginselen die zowel de omvang van cassatie als de bevoegdheden van de rechter op verwijzing betreffen en volgens welke die rechter zich niet ertoe mag beperken de fout te herstellen van de rechter wiens beslissing vernietigd werd, maar, doordat hij in diens plaats is getreden, binnen de perken waarin de zaak bij hem aanhangig is, een volledige beslissing moet nemen (zie mijn voornoemde conclusie, p. 573, en noot 4). Het bestreden arrest, dat steunt op redenen volgens welke het door de eiser aangevoerde recht niet zou bestaan, heeft te dezen de vordering van die partij niet-ontvankelijk verklaard omdat zij niet de hoedanigheid had om die vordering in te stellen. De grond van niet-ontvankelijkheid voerde niet aan dat die beslissing geschraagd was door een andere, niet-bekritiseerde reden van de bestreden beslissing en evenmin dat er grond tot vervanging van redenen zou hebben bestaan. Het middel kwam op tegen de wettigheid van het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing ten aanzien van de redenen ervan. Heel terecht werpt het besproken arrest tegen de grond van niet-ontvankelijkheid op dat het middel tot cassatie kan leiden doordat het kritiek uitoefent op de redenen die het beschikkend gedeelte schragen van de bestreden beslissing waartegen het gericht is. Sinds het voornoemde arrest van 5 september 2014 werd gewezen, heeft een arrest van 29 oktober 2015 (AC 2015, nr. 632) in dezelfde bewoordingen als het besproken arrest uitspraak gedaan over de gegrondheid van een soortgelijk middel. De rechtspraak die in dat arrest wordt bekrachtigd, kan dus blijkbaar als vaste rechtspraak worden aangemerkt. Th.W.

- VORDERING IN RECHTE -

De procespartij die beweert houder te zijn van een subjectief recht, ook al wordt dat recht betwist, heeft de vereiste hoedanigheid opdat zijn vordering ontvankelijk kan worden verklaard (1). (1) De rechtspraak van het Hof ligt aldus vast dat de procespartij die beweert houder te zijn van een subjectief recht, ook al wordt dat recht betwist, de vereiste hoedanigheid heeft opdat zijn vordering ontvankelijk kan worden verklaard en dat het onderzoek van het bestaan en de omvang van het subjectief recht dat die partij aanvoert, geen verband houdt met de ontvankelijkheid maar met de gegrondheid van de vordering (Cass. 29 oktober 2015, AR C.13.0374.N, AC 2015, nr. 632, met concl. van advocaat-generaal Vandewal; Cass. 23 februari 2012, AR C.11.0259.N, AC 2012, nr. 130, met concl. van advocaat-generaal Vandewal; Cass. 4 februari 2011, AR C.09.0420.N, AC 2011, nr. 103; Cass. 16 november 2007, AR C.06.0144.F, AC 2007, nr. 558; Cass. 28 september 2007, AR C.06.0180.F, AC 2007, nr. 441; Cass. 2 april 2004, AR C.02.0609.N, AC 2004, nr. 180; Cass. 26 februari 2004, AR C.01.0402.N, AC 2004, nr. 106). Wanneer de verweerder tegen het middel een grond van niet-ontvankelijkheid aanvoert volgens welke de redenen van het arrest waartegen het middel opkomt voldoende zouden zijn om de vordering die het arrest niet-ontvankelijk verklaart, niet-gegrond te verklaren, verwerpt het Hof die grond, aangezien het Hof, dat weliswaar bevoegd is om een foutieve reden van de bestreden beslissing te vervangen door een rechtsgrond waarmee die beslissing naar recht wordt verantwoord, toch niet, zonder buiten zijn bevoegdheid te treden, die beslissing zelf kan wijzigen. (Cass. 28 september 2007, AR C.06.0180.F, AC 2007, nr. 441). Het besproken arrest weert een grond van niet-ontvankelijkheid waarin het niet werd verzocht over te gaan tot een dergelijke "vervanging van dictum" maar wel, met verwijzing naar een arrest van 5 september 2014 (AR C.12.0275.N, AC 2014, nr. 493, met andersl. concl. van advocaat-generaal Vandewal), om het derde onderdeel zonder belang te verklaren, zodra het hof van beroep, dat overwoog dat de eiseres over geen enkel subjectief recht beschikte, ongeacht de gebruikte bewoordingen, zijn beslissing om de vordering te verwerpen, naar recht had verantwoord. In mijn conclusie vóór het arrest C.13.0358.F van 5 maart 2015 (Pas. 2015, nr. 161) heb ik eraan herinnerd dat het begrip belang, in cassatie-aangelegenheden, een tweevoudige betekenis heeft. Naast het subjectieve belang bij de cassatie, waarvan de maatstaf bestaat in de grief die de bestreden beslissing aan de eiser in cassatie oplegt, en die zowel op de ontvankelijkheid van het cassatieberoep als van het middel betrekking kan hebben, wordt onder objectief belang, dat enkel de ontvankelijkheid van het middel betreft, verstaan de vraag of het middel al dan niet tot cassatie kan leiden. In die betekenis is een middel « dénué d'intérêt lorsque la Cour constate que, pour une raison ou une autre, il critique des motifs de la décision attaquée peut-être erronés mais qui n'ont aucunement influencé la légalité de son dispositif, celui-ci étant soutenu ou susceptible d'être soutenu par un autre motif exprimé par la décision elle-même ou susceptible d'être déduit des constatations de fait qu'elle comporte » (Ph. Gérard, « le moyen qui, fût-il fondé, ne peut entraîner la cassation de la décision attaquée, est irrecevable à défaut d'intérêt », noot onder Cass. 17 juni 2011, Rev. crit. jur. b., 2012, nr. 1, p. 453). Zoals Philippe Gérard preciseert (not. cit., nr. 1, p. 454), « les principales applications de ces principes dans la jurisprudence de la Cour sont la substitution de motifs et la surabondance du motif critiqué ». Daaruit volgt dat het feit dat het middel niet tot cassatie kan leiden, anders gezegd het gebrek aan belang ervan, slechts kan worden afgeleid uit overwegingen die intrinsiek zijn aan de bestreden beslissing zelf. Inzonderheid kan dat gebrek aan belang van het middel niet worden beoordeeld op grond van de beslissing die de rechter op verwijzing zal nemen (supra Cass. 5 maart 2015). Uit de omstandigheid dat de rechter die de bestreden beslissing heeft gewezen, het door de eiser aangevoerde subjectief recht als onbestaande heeft aangemerkt, kan niet worden afgeleid dat de rechter op verwijzing gewoonweg de beslissing die de vordering niet-ontvankelijk verklaart, kan vervangen door een beslissing die ze niet-gegrond verklaart. Dit zou neerkomen op een miskenning van de beginselen die zowel de omvang van cassatie als de bevoegdheden van de rechter op verwijzing betreffen en volgens welke die rechter zich niet ertoe mag beperken de fout te herstellen van de rechter wiens beslissing vernietigd werd, maar, doordat hij in diens plaats is getreden, binnen de perken waarin de zaak bij hem aanhangig is, een volledige beslissing moet nemen (zie mijn voornoemde conclusie, p. 573, en noot 4). Het bestreden arrest, dat steunt op redenen volgens welke het door de eiser aangevoerde recht niet zou bestaan, heeft te dezen de vordering van die partij niet-ontvankelijk verklaard omdat zij niet de hoedanigheid had om die vordering in te stellen. De grond van niet-ontvankelijkheid voerde niet aan dat die beslissing geschraagd was door een andere, niet-bekritiseerde reden van de bestreden beslissing en evenmin dat er grond tot vervanging van redenen zou hebben bestaan. Het middel kwam op tegen de wettigheid van het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing ten aanzien van de redenen ervan. Heel terecht werpt het besproken arrest tegen de grond van niet-ontvankelijkheid op dat het middel tot cassatie kan leiden doordat het kritiek uitoefent op de redenen die het beschikkend gedeelte schragen van de bestreden beslissing waartegen het gericht is. Sinds het voornoemde arrest van 5 september 2014 werd gewezen, heeft een arrest van 29 oktober 2015 (AC 2015, nr. 632) in dezelfde bewoordingen als het besproken arrest uitspraak gedaan over de gegrondheid van een soortgelijk middel. De rechtspraak die in dat arrest wordt bekrachtigd, kan dus blijkbaar als vaste rechtspraak worden aangemerkt. Th.W.

- VORDERING IN RECHTE -

C.13.0402.N

10 september 2015

AC nr. ...

De eiser in cassatie die in de kosten is veroordeeld door de appelrechters, heeft een voldoende belang om in cassatie te komen (1). (1) Cass. 3 januari 2008, AR C.06.0680.N, AC 2008, nr. 6.

Art. 1704, 2, j)

C.15.0467.N 27 januari 2017 AC nr. ...

De rechter die een arbitrale uitspraak vernietigt, legt deze op onaantastbare wijze uit tenzij zijn uitleg onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie Cass. 13 januari 2011, AR C.10.0302.F, AC 2011, nr. 33.

- ARBITRAGE -

De rechter die een arbitrale uitspraak vernietigt, legt deze op onaantastbare wijze uit tenzij zijn uitleg onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie Cass. 13 januari 2011, AR C.10.0302.F, AC 2011, nr. 33.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 19

P.15.1368.F 26 oktober 2016 AC nr. ...

Tegen een tussenvonnis kan hoger beroep worden ingesteld wanneer het zich niet beperkt tot het bevelen van de heropening van de debatten maar een vraag van feitelijke of juridische aard beslecht met betrekking tot het bewijs van de misdrijven en het bijgevolg niet enkel een maatregel van inwendige aard betreft; in geval van hoger beroep tegen het eindvonnis neemt de appelrechter geen kennis van de vragen die beslecht werden door het vonnis alvorens recht te doen, aangezien tegen die beslissing, die vatbaar is voor een afzonderlijk hoger beroep, geen hoger beroep werd ingesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Art. 19, derde lid

C.15.0378.N 16 september 2016 AC nr. ...

Door het gevorderde deskundigenonderzoek te bevelen, nemen de appelrechters een eindbeslissing over een tussengeschil, waartegen cassatieberoep openstaat.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.14.0504.N 8 oktober 2015 AC nr. ...

De rechter ten gronde die oordeelt dat het overeenkomstig artikel 19 neergelegde verzoek geen voorlopige maatregel beoogt, maar een uitvoeringsincident, en beslist dat hij het in dit kader gevorderde zoals het bij hem is aangebracht, niet kan toekennen, oordeelt omtrent zijn rechtsmacht op grond van artikel 19, derde lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 19, eerste lid

C.15.0028.N 26 oktober 2015 AC nr. ...

De rechter die uitspraak doet over een geschilpunt dat bij hem niet meer aanhangig is omdat hij reeds vroeger in dezelfde zaak en tussen diezelfde partijen over dat geschilpunt een beslissing heeft gewezen en aldus zijn rechtsmacht daarover geheel heeft uitgeput, overschrijdt zijn rechtsmacht (1). (1) Zie Cass. 18 juni 2015, AR C.14.0491.F, AC 2015, nr.

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.14.0491.F 18 juni 2015 AC nr. ...

Het appelvonnissen dat opnieuw uitspraak doet over een geschilpunt, waartegen geen hoger beroep is ingesteld en waarover de eerste rechter, in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen, zijn rechtsmacht volledig had uitgeoefend, schendt artikel 19, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

Art. 19bis, § 2, tweede lid

C.15.0168.N 18 februari 2016 AC nr. ...

In zoverre artikel 109bis, §2, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, zoals hier van toepassing, in het kader van een procedure op eenzijdig verzoekschrift de keuze laat aan de appellant om een zaak te laten behandelen door één dan wel door drie raadsheren en zij bijgevolg de samenstelling van de zetel afhankelijk maakt van een wilsverklaring van die partij, is zij geen regel van rechterlijke organisatie die de openbare orde aanbelangt; hieruit volgt dat wanneer een zaak wordt behandeld door een raadsheer terwijl de appellant om een behandeling van de zaak door drie raadsheren had verzocht, alleen de appellant de vernietiging van het aldus gewezen arrest kan vorderen (1). (1) Zie concl. OM

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Art. 2

C.15.0020.N 14 april 2016 AC nr. ...

Les dispositions de l'article 100 de la loi sur la comptabilité de l'État, coordonnées le 17 juillet 1991, qui, fixant la prescription des actions en paiement des créances contre l'État, intéressent l'ordre public, n'excluent pas l'application, lorsque les conditions en sont réunies, de la règle, également d'ordre public, de l'article 26 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale en vertu de laquelle l'action civile résultant d'une infraction ne peut se prescrire avant l'action publique (1). (1) Voir les concl. du MP.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 20

C.14.0477.F 23 oktober 2015 AC nr. ...

Het hoger beroep is een bij de wet bepaald rechtsmiddel.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 23

P.16.0486.F 25 mei 2016 AC nr. ...

De devolutieve werking van het hoger beroep en de eerbiediging van het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging geven het beginsel van het gezag van gewijsde een relatief karakter; zo heeft de beslissing van het strafgerecht van eerste aanleg ten aanzien van een beklaagde, met name met betrekking tot zijn verantwoordelijkheid bij het plegen van het misdrijf, geen gezag van gewijsde ten aanzien van een andere beklaagde die zich voor het gerecht in hoger beroep moet verantwoorden voor deelneming aan dezelfde feiten als mededader of medeplichtige, aangezien die beslissing hem noch kan schaden noch tot voordeel strekken; bovendien belet geen enkele wettelijke bepaling de appelrechters, die louter kennismaken van de vervolging die ingesteld werd tegen de organen van de rechtspersoon ingevolge de vrijspraak van die rechtspersoon, de feiten bewezen te verklaren te zijnen aanzien op voorwaarde dat zij hem niet op grond daarvan veroordelen (1). (1) Zie Cass. 3 februari 2015, AR P.13.0908.N, AC 2015, nr. 78, met concl. plaatsvervangend adv.-gen. DE SWAEF; Cass. 22 april 2015, AR P.14.0991.F, AC 2015, nr. 267; Cass. 6 oktober 2009, AR P.09.0622.N, AC 2009, nr. 557.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.14.0581.F 11 december 2015 AC nr. ...

De oorzaak in de zin van artikel 23, Gerechtelijk Wetboek bestaat uit het feit en het recht dat toegepast wordt op het feit.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Het middel van niet-ontvankelijkheid dat voortvloeit uit het gezag van gewijsde in burgerlijke zaken veronderstelt dat het voorwerp, de oorzaak en de partijen dezelfde zijn (1). (1) Zie Cass. 27 mei 2004, AR C.03.0069.N, AC 2004, nr. 290.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Als de feiten die geleid hebben tot een beslissing tijdens de eerste procedure, onderscheiden zijn van de feiten die aangevoerd worden tijdens de tweede procedure, is er geen gezag van gewijsde.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

C.13.0338.F

16 april 2015

AC nr. ...

Het gezag van gewijsde is beperkt tot wat de rechter over een geschilpunt heeft beslist en tot wat, gelet op het geschil dat voor de rechter is gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, de noodzakelijke grondslag, zij het impliciet, van zijn beslissing vormt (1). (1) Cass. 29 januari 2007, AR C.04.0600.F, AC 2007, nr. 52.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Art. 31

C.16.0023.N

28 oktober 2016

AC nr. ...

Bij onderscheiden beslissingen inzake de geldigheid van het testament ten aanzien van de wettige erfgenamen, ontstaat een onverdeeldheid tussen de wettige erfgenamen ten aanzien van wie het testament werd vernietigd, die aanspraak kunnen maken op hun wettig erfdeel in de nalatenschap, en de bij testament aangewezen bijzondere legataris, die in de plaats treedt van de erfgenamen ten aanzien van wie het testament wel geldig is; de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen inzake de geldigheid van het testament is slechts mogelijk indien, na de vereffening-verdeling van de nalatenschap tussen de wettige erfgenamen ten aanzien van wie het testament werd vernietigd en de algemeen legataris, de bij testament bijzondere legaten nog kunnen worden uitgekeerd (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

F.15.0002.N

14 oktober 2016

AC nr. ...

De gezamenlijke tenuitvoerlegging van de beslissing die op vordering van de schuldeiser tegen de derde de overdracht aan de derde van een vermogensbestanddeel van de schuldenaar niet tegenwerpelijk verklaart, en van de beslissing op de vordering van de schuldeiser tegen de schuldenaar zelf, is in beginsel niet materieel onmogelijk zodat het geschil over deze vorderingen niet onsplitsbaar is (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

F.14.0005.F

29 januari 2015

AC nr. ...

Het geschil, dat veronderstelt dat de kwestie van de wettigheid van de aanslagen in de personenbelasting wordt beslecht ten aanzien van de eisers in hun geheel, is onsplitsbaar in de zin van artikel 31 van het Gerechtelijk Wetboek, aangezien de rechtsvordering van de eisers strekt tot de nietigverklaring, of, althans, tot de ontheffing van sommige aanslagen in de personenbelasting, waarbij elke aanslag ten name van de toentertijd gehuwde eisers op één enkele belastbare grondslag werd vastgesteld; het cassatieverzoekschrift dat door de eiser regelmatig, maar te laat wat betreft de eiseres, werd ingesteld, komt haar ten goede.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Onsplitsbare zaken

Art. 322, eerste lid

P.14.1641.N

2 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 322, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, beoogt niet de aanwijzing van een rechter, die zelf geen onderzoeksrechter is, ter vervanging van een verhinderde onderzoeksrechter (1). (1) Art. 322, eerste lid, Ger.W. zoals van toepassing vóór de wijziging bij Wet van 1 december 2013, art. 84, 1°.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 38, § 1, eerste en derde lid

F.15.0011.N

26 mei 2016

AC nr. ...

Het verzenden door de gerechtsdeurwaarder van een aangetekende brief aan de woon-of verblijfplaats in geval de betekening niet aan de persoon kan worden gedaan, overeenkomstig artikel 38, § 1, derde lid, Gerechtelijk Wetboek, is een loutere voorzorgsmaatregel die de gevolgen niet heeft van een betekening en derhalve de termijn om een rechtsmiddel aan te wenden niet doet lopen.

- *BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei*

Art. 39, eerste lid

P.16.1079.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Volgens artikel 39, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek mag de betekening, wanneer de geadresseerde bij een lasthebber woonplaats heeft gekozen, aan die woonplaats geschieden; die bepaling legt niet de verplichting op om de betekening te doen aan de bij een lasthebber gekozen woonplaats wanneer de geadresseerde in België is gedomicilieerd (1). (1) Cass. 26 februari 2010, AR F.09.0021.F, AC 2010, nr. 136; Zie: Cass. 12 januari 2012, AR C.10.0639.N, AC 2012, nr. 30 en Cass. 10 mei 2012 AR C.11.0559.N, AC 2012, nr. 294.

- *BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen*

Art. 40, tweede en vierde lid

C.12.0565.N 8 oktober 2015 AC nr. ...

De partij die tot een betekening van een beslissing aan het parket overgaat, moet alle in redelijkheid mogelijke stappen hebben ondernomen om de woon- of verblijfplaats of gekozen woonplaats van de verweerder te vinden en deze van de beslissing te informeren; één en ander wordt door de rechter nagegaan, onverminderd de eventuele meldingsplicht van de verweerder, en bij gebreke hieraan kan de betekening aan het parket geen termijn voor een rechtsmiddel doen lopen (1). (1) Zie concl. OM.

- *BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen*

Art. 40, tweede lid

P.14.1624.F 24 juni 2015 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde uit het bevolkingsregister is geschrapt na te hebben verklaard dat hij België verlaat om zich, zonder verdere uitleg, in een andere Staat te vestigen, hoeft het openbaar ministerie zijn nieuw adres in het buitenland niet op te zoeken, ter betekening van het jegens hem bij verstek gewezen vonnis (1). (1) Zie Cass. 4 maart 2008, AR P.07.1782.N, AC 2008, nr. 154.

- *BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland*

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen*

- *OPENBAAR MINISTERIE -*

Art. 415, tweede lid

D.14.0016.N 18 februari 2016 AC nr. ...

De omstandigheid dat de tuchtrechter gebonden is door hetgeen de stafrechter zeker en noodzakelijk heeft beslist (1), houdt niet in dat het tuchtrechtscollege verplicht is zijn uitspraak uit te stellen tot na de uitspraak van de strafrechter (2). (1) Zie Cass. 24 januari 1997, AR C.94.0119.N, AC 1997, nr. 45. (2) Cass. 21 maart 1986, AR nr. 4720, AC 1985-86, nr. 459; Cass. 15 oktober 1987, AR nr. 7907, AC 1987-88, nr. 93.

- *ADVOCAAT -*

Art. 42, 1°

F.14.0173.F 25 september 2015 AC nr. ...

Artikel 42, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek zegt niet dat de betekening moet gebeuren aan het kantoor van de door de bevoegde minister aangewezen ambtenaar (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ***.

- *CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging*

Art. 42, 7°

C.14.0514.N 10 september 2015 AC nr. ...

Wanneer in een vennootschap in vereffening een voorlopig bewindvoerder met algemene opdracht is aangesteld, kunnen betekeningen aan deze vennootschap, tijdens de duur van het mandaat van de voorlopig bewindvoerder, bij gebrek aan vertegenwoordigingsbevoegdheid in hun hoofde, niet meer rechtsgeldig aan de persoon of op de woonplaats van één van de vereffenaars worden gedaan.

- VENNOOTSCHAPPEN - *Allerlei*

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - *Algemeen*

Art. 437, eerste lid, 4°, en tweede lid

C.16.0177.N 3 februari 2017 AC nr. ...

Door de detachering van advocaten te reglementeren, op de wijze zoals in het bestreden reglement, heeft de OVB, die dient te oordelen of en in hoeverre die activiteit verenigbaar is met het beroep van advocaat in functie van de onafhankelijkheid van de advocaat, de opdracht uitgeoefend die haar is toevertrouwd door de wetgever om te waken over de beroepsbelangen van de balies (1). (1) Zie concl. OM.

- ADVOCAAT -

Art. 44, eerste en tweede lid

F.15.0011.N 26 mei 2016 AC nr. ...

Om te voldoen aan artikel 44, eerste en tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, dat een aantal formaliteiten oplegt in geval de betekening niet aan de persoon zelf kan worden gedaan, volstaat het dat de gerechtsdeurwaarder in zijn exploit vermeldt dat de voorgeschreven formaliteiten werden nageleefd, zonder dat vereist is dat hij deze formaliteiten nader omschrijft.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - *Exploit*

C.12.0568.N 15 mei 2015 AC nr. ...

De vermelding van de in artikel 44 Gerechtelijk Wetboek bepaalde formaliteiten is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven, zodat de niet naleving ervan niet tot de nietigheid van de betekening kan leiden (1). (1) Zie concl. OM.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - *Exploit*

Art. 440, tweede lid

P.16.0299.F 6 april 2016 AC nr. ...

Behalve indien de wet een bijzondere lastgeving vereist, verschijnt de advocaat als gevolmachtigde van de partij zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behoudens bewijs van het tegendeel door de partij die de regelmatigheid daarvan betwist (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- ADVOCAAT -

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

- ADVOCAAT -

F.14.0223.F 12 februari 2016 AC nr. ...

Behalve indien de wet, luidens artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, een bijzondere lastgeving vereist, wordt de advocaat die voor een rechtscollege van de rechterlijke orde een akte van rechtspleging verricht en zich ertoe beperkt in die akte te verklaren dat hij optreedt in naam van een rechtspersoon die genoegzaam geïdentificeerd is door de opgave van zijn benaming, zijn rechtskarakter en zijn hoofdzetel, wettelijk vermoed daartoe een regelmatige lastgeving van een bevoegd orgaan van die rechtspersoon te hebben verkregen.

- ADVOCAAT -

Dat vermoeden van volmacht, ingesteld door artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, ten aanzien van de advocaat is niet onweerlegbaar; het is een partij toegestaan om te betogen dat de beslissing om een akte van rechtspleging te verrichten, niet is goedgekeurd door de organen van een rechtspersoon en niet van hem uitgaat, maar de bewijslast rust op de partij die die betwisting opwerpt; het vermoeden van artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek blijft van toepassing wanneer de rechtspersoon meewerkt aan de bewijslast.

- ADVOCAAT -

Art. 440, tweede lid, en 850

C.16.0542.F 4 september 2017 AC nr. ...

Uit de artikelen 1356, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en 440, tweede lid, en 850 Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter, bij gebrek aan betwisting door de partij aan wie de bekentenis wordt tegengeworpen, geen voorlegging moet eisen van de aan zijn advocaat verleende bijzondere lastgeving om rekening te houden met het bestaan van een dergelijke bekentenis.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- ADVOCAAT -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Art. 446ter, eerste en tweede lid

C.15.0196.N 24 maart 2016 AC nr. ...

De raad van de Orde vervult een functie van algemeen belang en beoordeelt of het ereloon is vastgesteld met billijke gematigdheid, zodat hij geen rekening dient te houden noch met de eenzijdige beslissing van de advocaat, noch met eventuele afspraken of overeenkomsten tussen de advocaat en zijn cliënt, ongeacht het tijdstip waarop deze eenzijdige beslissing werd genomen, deze afspraken werden gemaakt of deze overeenkomsten werden gesloten en uitgevoerd, onverminderd het recht van de partij om zich tot het gerecht of een scheidsrechter te richten (1). (1) Zie concl. OM.

- ADVOCAAT -

Art. 45

F.14.0208.F 9 februari 2017 AC nr. ...

De discordantie, m.b.t. de vermelding van de identiteit van de ontvanger van de betekening, tussen het afschrift en het origineel van het exploit kan, omdat moet worden aangenomen dat die persoon werkt voor de partij aan wie de akte werd betekend, niet tot de nietigheid van de akte leiden krachtens artikel 45 Gerechtelijk Wetboek; die discordantie kan de belangen van die partij immers niet schaden.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploit

Art. 459, § 1

D.16.0014.F 26 januari 2017 AC nr. ...

Aangezien de stafhouder geen uitspraak doet over de gegrondheid van de tuchtrechtelijke vervolgingen, is hij, in de regel, niet onderworpen aan de waarborgen van artikel 6.1. van dat verdrag of aan het algemeen rechtsbeginsel van de onpartijdigheid en de onafhankelijkheid van de rechter; dat is evenwel anders wanneer het eerlijk karakter van het proces ernstig in het gedrang dreigt te komen door de niet-inachtneming van vereisten van voormelde bepaling vóór de aanhangigmaking van de zaak bij de tuchtrechter (1). (1) Cass. 17 april 2015, AR D.14.0006.N, AC 2015, nr. 260.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De stafhouder, die een klacht heeft ontvangen en onderzocht of ambtshalve of op schriftelijke aangifte door de procureur-generaal een onderzoek heeft ingesteld, handelt als een orgaan van de Orde en is geen gerecht in de zin van artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (1). (1) Cass. 17 april 2015, AR D.14.0006.N, AC 2015, nr. 260.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 52, eerste lid

P.15.1197.F 16 december 2015 AC nr. ...

Het hoger beroep tegen de vonnissen van de politierechtbank wordt binnen dezelfde termijnen ingesteld als het hoger beroep tegen de vonnissen van de correctionele rechtbank; die termijn bedraagt, in de regel, uiterlijk vijftien dagen na de dag waarop het vonnis op tegenspraak werd uitgesproken, zodat hij ingaat vanaf de uitspraak van het vonnis; die termijn wordt berekend vanaf de dag volgend op de dag of de gebeurtenis die hem doet ingaan.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Art. 569, 32°

F.14.0021.N 6 maart 2015 AC nr. ...

De bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg voor fiscale geschillen geldt niet indien de fiscale wet zelf in een bijzondere procedure van geschillenbeslechting voorziet zoals bij de betwisting van het bedrag van het kadastraal inkomen die gebeurt onder controle door de vrederechter (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

Het bezwaar tegen het kadastraal inkomen is een bijzondere geschillenprocedure die betrekking heeft op het bedrag van dat inkomen en bij gebrek aan akkoord tussen de onderzoekende ambtenaar en de bezwaarindiener, is hetzij de administratie, hetzij de bezwaarindiener verplicht is om een beroep te doen op de arbitrageprocedure; het bestaan van die specifieke procedure heeft tot gevolg dat de rechtbank van eerste aanleg niet bevoegd is om bij toepassing van artikel 569, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis te nemen van betwistingen in verband met de vaststelling van het bedrag van het kadastraal inkomen (1). (1) Zie concl. OM.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Art. 57

C.14.0006.F 29 januari 2016 AC nr. ...

Wanneer een afwijking van artikel 57 Gerechtelijk Wetboek niet voortvloeit uit een uitdrukkelijke bepaling, heeft de kennisgeving per gerechtsbrief slechts als gevolg dat de beroepstermijn begint te lopen voor zover die de mogelijkheden van beroep en de termijnen ervan vermeldt (1). (1) Zie andersluidende concl. OM. in Pas. 2016, nr. ***

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging

Art. 580, 2°

S.16.0003.F 6 juni 2016 AC nr. ...

Wanneer de directeur van het werkloosheidsbureau een werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen en laatstgenoemde die beslissing betwist, ontstaat tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een betwisting over het recht op uitkeringen gedurende het tijdvak van de uitsluiting; om uitspraak te doen over die betwisting, moet de arbeidsrechtbank, waaronder deze krachtens artikel 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek ressorteert, met naleving van het recht van verdediging en zonder wijziging van het voorwerp van de vordering, de passende rechtsregels toepassen op de feiten die regelmatig aan haar beoordeling zijn voorgelegd; zij mag het recht op uitkeringen enkel toekennen met naleving van de wettelijke en verordenende bepalingen inzake werkloosheid (1). (1) Zie concl. OM.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Art. 592, eerste lid

C.15.0331.F 6 mei 2016 AC nr. ...

De vordering, die betrekking heeft op het voldoen, in natura, aan een verbintenis om iets te doen, zelfs als die gepaard gaat met een vordering tot vergoeding van de verleden schade, is een vordering waarvan de waarde niet is bepaald.

- *BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)*

Wanneer er voor de eerste rechter een vordering van onbepaalde waarde is ingesteld en de partij die een exceptie van onbevoegdheid opwerpt, niet heeft gevorderd om de zaak te verwijzen naar de rechter die zij bevoegd acht, is de beslissing van het bestreden vonnis dat "de eerste rechter bijgevolg bevoegd was om van het oorspronkelijke, voor hem gebrachte geschil kennis te nemen" naar recht verantwoord.

- *BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)*

Art. 6

C.15.0174.F 18 maart 2016 AC nr. ...

Het bestreden arrest, dat het middel van de eiser verwerpt op grond van een beslissing die het Hof in een andere zaak heeft gewezen, zonder aan te geven dat het zich daarbij aansluit, verleent aan dat arrest van het Hof het karakter van een algemene en als regel geldende beschikking (1). (1) Cass. 30 november 2015, AR S.15.0058.F, AC 2015, nr. ..., met concl. van advocaat-generaal Genicot in Pas. 2015.

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei*

S.15.0058.F 30 november 2015 AC nr. ...

Het bestreden arrest, dat om de door een partij opgeworpen exceptie van verjaring van de gerechtelijke band te weren enkel de motivering van een arrest van het Hof in een andere zaak weergeeft, zonder aan te geven dat het zich daarbij aansluit, verleent aan dat arrest van het Hof een algemene en als regel geldende draagwijdte, en schendt derhalve artikel 6 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

Het bestreden arrest, dat om de door een partij opgeworpen exceptie van verjaring van de gerechtelijke band te weren enkel de motivering van een arrest van het Hof in een andere zaak weergeeft, zonder aan te geven dat het zich daarbij aansluit, verleent aan dat arrest van het Hof een algemene en als regel geldende draagwijdte, en schendt derhalve artikel 6 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen*

Art. 608

P.15.0451.F 24 juni 2015 AC nr. ...

In strafzaken wordt niet vereist dat het cassatiemiddel de wetsbepaling vermeldt, in de zin van artikel 608 Gerechtelijk Wetboek, die volgens de eiser door de bestreden beslissing is geschonden; daaruit volgt dat de eiser niet gehouden is de door hem bedoelde bepaling met redenen te omkleden of te verantwoorden.

- *CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen*

Art. 609, 2°

C.16.0500.F 22 juni 2017 AC nr. ...

De beslissing waarbij de Raad van State uitspraak over de kosten en over de rechtsplegingsvergoeding doet, is als dusdanig niet van dien aard dat ze het voorwerp van een cassatieberoep kan uitmaken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- *RAAD VAN STATE* -

- *GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158*

C.14.0023.N

26 maart 2015

AC nr. ...

De arresten van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die uitspraak doen over de bevoegdheid of onbevoegdheid van deze afdeling kunnen slechts voor het Hof van Cassatie worden aangevochten wanneer hierdoor een geschil van attributie ontstaat tussen de Raad van State en de rechterlijke overheid en het Hof aldus zijn regulerende opdracht in verband met de respectieve bevoegdheid van de rechterlijke orde en de Raad van State heeft te vervullen; het cassatieberoep dat gericht is tegen een arrest van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarbij deze zich onbevoegd verklaart om een andere reden dan dat het geschil tot de bevoegdheid van de rechterlijke orde behoort, zodat geen geschil van attributie hierdoor ontstaat, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansredenen van het hof - Aard van het cassatiegeding

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- RAAD VAN STATE -

Art. 627, 9°

S.13.0085.F

16 februari 2015

AC nr. 117

Artikel 627, 9, Gerechtelijk Wetboek, is enkel dwingend in het voordeel van de werknemer (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Het middel dat de werkgever afleidt uit de schending van artikel 627, 9°, dat niet aan het arbeidshof is voorgelegd en dat het niet zelf heeft opgeworpen, is nieuw en, bijgevolg, niet ontvankelijk (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Art. 635, § 1, eerste lid

P.16.1319.F

8 februari 2017

AC nr. ...

Om bevoegd te blijven, moet de strafuitvoeringsrechtbank reeds uitspraak hebben gedaan over een strafuitvoeringsmodaliteit, overeenkomstig haar op het ogenblik van de eerste aanhangigmaking geldende territoriale bevoegdheid; zo dat niet het geval is, wordt de bevoegdheid toegekend aan de strafuitvoeringsrechtbank die territoriaal bevoegd is op het ogenblik van het indienen van de aanvraag door de veroordeelde of van het advies van de gevangenisdirecteur (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. xxx; diezelfde dag werden nog drie gelijksoortige arresten gewezen (AR P.16.1320.F, P.16.1321.F en P.17.0113.F).

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

- STRAFUITVOERING -

Art. 648

C.15.0089.F

11 maart 2015

AC nr. ...

De wet voorziet niet in de onttrekking van de zaak aan het Hof van Cassatie, noch in de verwijzing van de zaak van een kamer naar een andere of van een afdeling naar een andere van het Hof wegens wettige verdenking (1). (1) Cass. 23 maart 1988, AR 6617, Pas. 1988, nr. 464.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansredenen van het hof - Aard van het cassatiegeding

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

Art. 648, 2°

C.16.0073.F

15 april 2016

AC nr. ...

De omstandigheid dat geen enkel lid van de arbeidsrechtbank Waals-Brabant wenst kennis te nemen van het verzoekschrift tot collectieve schuldenregeling dat door de niet-verzoekende partij voor dat gerecht is neergelegd kan, ongeacht de redenen ervan, bij de partijen en bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die uitspraak moeten doen (1). (1) Zie Cass. 30 juni 2000, AR 00.0230.F, AC 2000, nr. 422.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - *Burgerlijke zaken*

De omstandigheid dat dezelfde grond van onttrekking, in geval van hoger beroep tegen de beslissingen van de rechter op verwijzing, voorhanden zou kunnen zijn voor het arbeidshof te Brussel, rechtvaardigt op zich niet dat de zaak naar een andere rechtbank dan de Franstalige arbeidsrechtbank Brussel wordt verwezen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - *Burgerlijke zaken*

Art. 664

G.16.0229.N

12 januari 2017

AC nr. ...

De in artikel 664 Gerechtelijk Wetboek bepaalde voorwaarde om aanspraak te hebben op rechtsbijstand moet zijn vervuld in hoofde van de verzoeker zelf; curatoren die niet optreden als procesvertegenwoordiger van de gefailleerde en de boedel van de schuldeisers, maar als de materiële procespartij in een betwisting omtrent hun afzonderlijk ereloon dat alleen ten laste is van de betrokken hypothecaire schuldeisers, moeten hun onvermogen bewijzen.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTS-AKOORD EN GERECHTELIJ - *Allerlei*

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 666

G.15.0017.N

12 februari 2015

AC nr. 109

Uit artikel 666 Gerechtelijk Wetboek volgt dat niet enkel de inkomsten maar ook het actief van een rechtspersoon in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van de aanspraak van de rechtspersoon op rechtsbijstand (1). (1) Cass. 17 november 2011, AR G.11.0239.N, AC 2011, nr. 624.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 700

C.16.0048.F

9 maart 2017

AC nr. ...

Wanneer een derde de aanstelling van een curator ad hoc vordert om de activa te gelde te maken die na de sluiting van het faillissement zijn opgedoken, moet hij zijn rechtsoverdring richten tegen de persoon die geacht wordt de vereffenaar van de failliete rechtspersoon te zijn.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTS-AKOORD EN GERECHTELIJ - *Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)*

- VORDERING IN RECHTE -

C.13.0035.N

3 april 2015

AC nr. ...

Op de herstellvordering voor de burgerlijke rechter zijn de regels van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing, zodat de herstellvordering in de regel op grond van artikel 700 Gerechtelijk Wetboek bij de dagvaarding voor de burgerlijke rechter wordt ingeleid (1). (1) Artikel 149, §1, eerste en tweede lid, en §4, Stedenbouwdecreet 1999, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij artikel 53, 1°, 2° en 7°, van het Aanpassingsdecreet 2009; Artikel 151 Stedenbouwdecreet, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij artikel 54 van het Aanpassingsdecreet 2009.

- STEDENBOUW - *Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 705, eerste, tweede en derde lid

C.13.0558.N

10 december 2015

AC nr. ...

Hoewel de Staat een en ondeelbaar is en de onderscheiden departementen geen eigen van de Staat onderscheiden rechtspersoonlijkheid hebben, wordt de Staat, in zijn buitengerechtigde of gerechtelijke verhoudingen met derden, rechtsgeldig vertegenwoordigd door de minister van het departement waarop die verhoudingen betrekking hebben en voor zover die van belang zijn voor de begroting van dat departement; de aanwijzing van een onbevoegd departement als vertegenwoordiger van de Staat heeft evenwel tot gevolg dat dit departement het bevoegde departement in de plaats kan stellen (1). (1) Cass. 15 maart 2012, AR F.10.0143.N, AC 2012, nr. 170; zie ook Cass. 21 april 1988, AR nr. 6123, AC 1988-89, nr. 479, met concl. van advocaat-generaal D'Hoore.

- STAAT -

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever beoogde om de moeilijkheden voor de eiser te milderen bij de aanduiding van de bevoegde minister en ervan uitging dat de bevoegdheidsdiscussie tussen de departementen onderling kon worden geregeld door een indeplaatsstelling via conclusie, en bij gebreke hieraan, verder kon geprocedeerd worden zonder indeplaatsstelling, hetzij tegen het oorspronkelijk in het geding betrokken departement; het feit dat de indeplaatsstelling in de regel bij conclusie gebeurt, belet niet dat dit bij een andere proceshandeling geschiedt.

- STAAT -

Art. 747, § 2

C.15.0382.F 8 april 2016 AC nr. ...

De opzet van artikel 747, § 2, Gerechtelijk Wetboek is niet dat de partij die nalaat binnen de aldus bepaalde termijn een conclusie neer te leggen, hierdoor noodzakelijkerwijs het recht verbeurt om binnen een latere termijn een conclusie neer te leggen; de rechter mag echter op vordering van een tegenpartij een deloyale proceshouding straffen en op die grond een conclusie uit het debat weren (1). (1) Cass. 4 december 2008, AR C.07.0364.F, AC 2008, nr. 697.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.14.0433.F 11 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek ontzegt de partij die nalaat binnen de aldus bepaalde termijn conclusie te nemen, niet noodzakelijkerwijs het recht een conclusie binnen een latere termijn neer te leggen (1). (1) Cass. 4 december 2008, AR C.07.0364.F, AC 2008, nr. 697.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 747, § 2, zesde lid

C.14.0414.F 12 februari 2016 AC nr. ...

Een conclusie mag per fax ter griffie worden neergelegd binnen de vastgestelde conclusietermijn (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2016, nr. Deze regel werd op dezelfde dag geformuleerd door het Hof in een ander arrest dat op de algemene rol werd ingeschreven onder het nummer C.15.0301.F en dat gewezen werd op gelijklopende conclusie van het OM.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.15.0301.F 12 februari 2016 AC nr. ...

Een conclusie mag per fax ter griffie worden neergelegd binnen de vastgestelde conclusietermijn; zij moet binnen die termijn verzonden, en niet meegedeeld, worden aan de tegenpartij (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2016, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Een conclusie mag per fax ter griffie worden neergelegd binnen de vastgestelde conclusietermijn; zij moet binnen die termijn verzonden, en niet meegedeeld, worden aan de tegenpartij (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2016, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 747, §§ 1 en 2, derde en zesde lid

C.14.0513.F 28 mei 2015 AC nr. ...

Wanneer de rechter het tijdsverloop van de rechtspleging bepaalde en daartoe de door de partijen afgesproken termijnen in een beschikking bekrachtigde en de conclusietermijnen niet werden nageleefd, kan de rechter de conclusies slechts uit de debatten weren als aan minstens één van de in artikel 747, §2, zesde lid bepaalde voorwaarden voldaan wordt; bijgevolg kunnen de conclusies die binnen de bepaalde termijn ter griffie worden neergelegd, slechts uit de debatten worden geweerd als zij na het verstrijken van die termijn aan de tegenpartij gezonden werden.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 748, § 2

P.16.1079.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Uit artikel 4, tiende lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering volgt dat de rechter conclusies, neergelegd buiten de vastgestelde termijnen, zonder enig verzoek daartoe van de partijen uit het debat dient te weren tenzij partijen akkoord zijn om de conclusies in het debat te houden of, gelet op de ontdekking van een nieuw en ter zake dienend stuk of feit, een nieuwe conclusietermijn werd verleend.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 748bis

C.15.0418.F 10 juni 2016 AC nr. ...

Een conclusie die enkel tot doel heeft de vragen te beantwoorden die het hof van beroep op een pleitzitting heeft gesteld en die niet preciseerd dat zij de eerder neergelegde conclusie ongedaan maakt of vervangt, is geen samenvattende conclusie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.14.0301.N 19 mei 2016 AC nr. ...

Uit de bepaling van artikel 748bis Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vorderingen uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak meer vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; uit deze bepaling volgt niet dat aan de voorafgaande conclusies hun rechtsgevolgen worden ontnomen; dit is het geval wat de ontvankelijkheid betreft van de hierin opgenomen vorderingen of rechtsmiddelen of van de vorderingen of rechtsmiddelen die erop worden geënt (1). (1) Zie concl. OM.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.13.0612.N 6 februari 2015 AC nr. 90

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 26 april 2007 volgt dat artikel 748bis Gerechtelijk Wetboek tot doel heeft het goede verloop van het geding te verbeteren en de rechtsgang te versnellen door het werk van de rechter te verlichten en nader te omschrijven; die bepaling is derhalve van openbare orde (1); dit houdt in dat de rechter in de regel enkel de laatste syntheseconclusie in aanmerking mag nemen. (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.11.0371.F, AC 2013, nr. 57.

- OPENBARE ORDE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 764, eerste lid

C.15.0052.F 29 april 2016 AC nr. ...

Opdat er sprake kan zijn van een drukpersmisdrijf in de zin van artikel 764, eerste lid, 4°, van het Gerechtelijk Wetboek is het noodzakelijk dat de uiting van de gedachte via de pers een misdadig karakter vertoont (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 767, § 3, tweede en derde lid

S.13.0109.F

4 mei 2015

AC nr. ...

De partijen beschikken, met ingang van de kennisgeving van het advies van het openbaar ministerie, over een termijn om ter griffie conclusie neer te leggen uitsluitend met betrekking tot de inhoud van dat advies en de conclusies worden alleen in aanmerking genomen in zoverre ze antwoorden op het advies van het openbaar ministerie; in zoverre de rechter die conclusies in aanmerking moet nemen, is hij verplicht erop te antwoorden.

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)*

Art. 774

C.16.0135.N

9 januari 2017

AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent.

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)*

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

- *RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken*

C.15.0235.N

17 maart 2016

AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Cass. 14 december 2012, AR C.12.0018.N, AC 2012, nr. 690; Cass. 28 september 2012, AR C.12.0049.N, AC 2012, nr. 500, met concl. van het OM; Cass. 29 september 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM; Cass. 31 januari 2011, AR C.10.0123.F, AC 2011, nr. 88; Cass. 1 februari 2010, AR S.09.0064.N, AC 2010, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 28 september 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. van advocaat-generaal J.M. GENICOT in Pas. 2009, nr. 529; Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES; Cass. 28 mei 2009, AR C.08.0066.F, AC 2009, nr. 356.

- *RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

- *RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken*

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen*

C.15.0210.N

3 december 2015

AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Cass. 22 januari 2015, AR C.13.0602.F, AC 2015, nr. 55; Cass. 10 februari 2014, AR C.13.0381.N, AC 2014, nr. 105; Cass. 23 januari 2014, AR C.12.0467.N, AC 2014, nr. 58; Cass. 5 september 2013, AR C.12.0599.N, AC 2013, nr. 426; Cass. 14 december 2012, AR C.12.0018.N, AC 2012, nr. 690; Cass. 28 september 2012, AR C.12.0049.N, AC 2012, nr. 500, met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL; Cass. 29 september 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL; Cass. 31 januari 2011, AR C.10.0123.F, AC 2011, nr. 88; Cass. 1 februari 2010, AR S.09.0064.N, AC 2010, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 28 september 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GÉNICOT in Pas. 2009, nr. 529; Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES; Cass. 28 mei 2009, AR C.08.0066.F, AC 2009, nr. 356.

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen*

- *RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

Art. 774, tweede lid

C.13.0602.F 22 januari 2015 AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard onderzoeken van de voor hem gebrachte aanspraken en hij kan, ongeacht de omschrijving die de partijen eraan hebben gegeven, de aangevoerde redenen aanvullen, mits hij geen enkel geschil opwerpt waarvan de partijen het bestaan hebben uitgesloten, zijn beslissing uitsluitend grondt op feiten die hem regelmatig ter beoordeling zijn voorgelegd en noch het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt (1). (1) Zie Cass. 27 september 2013, AR C.12.0381.F, AC 2013, nr. 487.

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

- *RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken*

- *RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -*

Art. 779

P.15.0352.N 8 november 2016 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat het vonnis is gewezen door de rechters die alle rechtszittingen waarop de zaak werd behandeld hebben bijgewoond, dient die beslissing te worden vernietigd (1). (1) Cass. 14 oktober 2003, AR P.03.0513.N, AC 2003, nr. 495; Cass. 15 maart 2006, AR P. 05.1425.F, AC 2006, nr. 152.

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen*

- *RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken*

Art. 782bis

P.15.0630.F 30 september 2015 AC nr. ...

Artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek verplicht noch verbiedt dat een vonnis of arrest uitgesproken wordt door alle magistraten die tijdens de zitting van de uitspraak zitting hebben; daaruit volgt dat de loutere aanwezigheid in de rechtbank op de dag van die zitting van een magistraat die niet heeft deelgenomen aan de beraadslaging over de beslissing, niet van die aard is een gewettigde verdenking met betrekking tot de onpartijdigheid van het rechtscollege te doen ontstaan in de geesten van de partijen of derden.

- *RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei*

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

C.14.0195.F 29 januari 2015 AC nr. ...

Aangezien noch uit het vonnis, noch uit enig stuk waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de rechter die de kamer voorzat welke dat vonnis heeft gewezen, wettig verhinderd was dat vonnis uit te spreken, schendt dat vonnis artikel 782bis van het Gerechtelijk Wetboek.

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

Art. 785, eerste lid

P.15.1197.F 16 december 2015 AC nr. ...

Wanneer uit de vermelding onderaan het vonnis blijkt dat een van de rechters, volgens de authentieke vaststelling van de griffier, in de onmogelijkheid verkeerde te tekenen, is de beslissing geldig mits handtekening van de overige leden van de zetel en wordt aldus de bij artikel 211bis Wetboek van Strafvordering vereiste eenstemmigheid regelmatig vastgesteld.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

Art. 788

P.15.0562.F 16 september 2015 AC nr. ...

Het verzuim van een voorzitter om het proces-verbaal van de rechtszitting te ondertekenen, kan worden hersteld overeenkomstig artikel 788 Gerechtelijk Wetboek; de omstandigheid dat de betrokken magistraat ondertussen in ruste is gesteld, doet daaraan niets af.

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen*

Het verzuim van een voorzitter om het proces-verbaal van de rechtszitting te ondertekenen, kan worden hersteld overeenkomstig artikel 788 Gerechtelijk Wetboek; dergelijk herstel heeft terugwerkende kracht, ook al gebeurt het nadat een rechtsmiddel is ingesteld (1). (1) Zie Cass. 10 oktober 2007, AR P.07.0864.F, AC 2007, nr. 472, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH.

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen*

Art. 793

C.14.0461.F

18 juni 2015

AC nr. ...

Wanneer de rechter, in een uitleggend vonnis, de werkelijke betekenis van de gebruikte bewoordingen in de uit te leggen beslissing aan de hand van de context verduidelijkt, worden de rechten van de partijen, zoals ze in die beslissing zijn vastgelegd, door hem noch uitgebreid noch gewijzigd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- *RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken*

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

Art. 799

C.13.0309.N

12 november 2015

AC nr. ...

De wetsbepaling die voorziet dat de rechter een beslissing enkel mag verbeteren in zover ze niet is bestreden, laat geen vordering tot verbetering toe zolang een hoger beroep of een voorziening in cassatie hangende is en hierop nog geen beslissing is geweest.

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei*

Art. 80, tweede en derde lid

P.14.1796.F

4 maart 2015

AC nr. ...

Het niet-vermelden van het advies van de procureur des Konings in een beschikking van de voorzitter van de rechtbank waarbij een werkend rechter wordt aangewezen om het ambt van onderzoeksrechter waar te nemen indien de behoeften van de dienst het rechtvaardigen, kan als dusdanig geen afbreuk doen aan het vermogen van de aangewezen magistraat om het onderzoek zowel à charge als à decharge te voeren alsook om te waken over de wettigheid en de loyaliteit van de bewijsvoering; dat verzuim kan evenmin doen veronderstellen dat de aangewezen magistraat niet langer over de eigenschappen beschikt waarvoor hij door de voorzitter van de rechtbank werd gekozen.

- *RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken*

- *ONDERZOEKSRECHTER -*

Het advies van de procureur des Konings, dat aan de aanwijzing van een werkend rechter om het ambt van onderzoeksrechter te vervullen voorafgaat indien de behoeften van de dienst dit rechtvaardigen, licht de voorzitter van de rechtbank in over de wenselijkheid om een onderzoeksrechter aan te wijzen en over de keuze van een magistraat; dat advies is voor de voorzitter niet bindend (1). (1) Parl.st.Kamer, zitting 1995-1996, nr. 263/2, p. 2; Parl.st.Kamer, zitting 1995-1996, nr. 263/4, p. 4 en 5. 1 R.

- *ONDERZOEKSRECHTER -*

- *RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken*

Het recht om gegevens à charge of à decharge tegen te spreken hangt niet af van de aanwezigheid in het dossier van een gewoon dan wel van een eensluidend verklaard afschrift van de beschikking waarbij de onderzoeksrechter wordt aangewezen.

- *ONDERZOEKSRECHTER -*

- *RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken*

Art. 80, tweede lid

P.14.1641.N 2 juni 2015 AC nr. ...

De aanwijzing van een werkend rechter door de voorzitter van de rechtbank bij toepassing van artikel 80, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, houdt de vaststelling in dat de aangewezen rechter voldoet aan de door die bepaling vereiste voorwaarden, zonder dat de voorzitter dit uitdrukkelijk in zijn aanwijzing moet vermelden (1). (1) Art. 80, tweede lid, Ger.W. zoals van toepassing vóór de wijziging bij Wet van 30 juli 2013, art. 105, 2°.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 806

P.16.0421.N 13 december 2016 AC nr. ...

Van openbare orde is datgene wat de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of wat in het privaatsrecht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij berust.

- OPENBARE ORDE -

Art. 807

C.15.0205.F 19 februari 2016 AC nr. ...

De toepassing van artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek vereist, ook in hoger beroep, enkel dat de uitbreiding of wijziging van de vordering berust op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd; het is niet vereist dat de uitbreiding of wijziging van de vordering tegen de partij waartegen de oorspronkelijke vordering was gesteld, reeds bij de eerste rechter aanhangig was of reeds impliciet in de oorspronkelijke vordering begrepen was (1). (1) Cass. 29 november 2002, AR C.00.0729.N, AC 2002, nr. 645.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

Art. 812, eerste lid

C.14.0322.F 23 oktober 2015 AC nr. ...

Hoewel tussenkomst voor alle gerechten kan geschieden, kan een partij in de regel enkel als vrijwillige of gedwongen tussenkomende partij voor de rechter in tweede aanleg verschijnen indien zij in eerste aanleg aanwezig, opgeroepen of vertegenwoordigd was (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- TUSSENKOMST -

Art. 812, tweede lid

C.15.0300.F 1 juni 2017 AC nr. ...

Krachtens artikel 812, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek kan een partij voor de eerste maal tussenkomen in hoger beroep indien zij zich ertoe beperkt de stelling van een andere partij te staven en indien haar tussenkomst niet strekt tot het verkrijgen van een veroordeling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- TUSSENKOMST -

Art. 821

P.15.0571.N 15 november 2016 AC nr. ...

Het enkele feit dat een eiser in conclusie afstand doet van zijn rechtsvordering, volstaat niet om die afstand uitwerking te laten hebben; de afstand heeft slechts uitwerking nadat hij door de rechter na toetsing aan de wettelijke voorwaarden is verleend.

Art. 828, 1°

P.16.0509.F 27 april 2016 AC nr. ...

Iedere rechter kan worden gewraakt wegens wettige verdenking; dat is het geval wanneer de aangevoerde feiten bij partijen of bij derden wettige verdenking kunnen doen ontstaan omtrent het vermogen van die magistraat om op onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen; om te bevestigen dat er een wettige reden bestaat om te vrezen voor een gebrek aan onpartijdigheid bij een rechter, moet worden nagegaan of de verdenkingen die een partij zegt te koesteren, voor objectief verantwoord kunnen doorgaan (1). (1) Cass. 28 januari 2004, AR P.04.0119.F, AC 2004, nr. 50.

- WRAKING -

P.16.0055.F 13 januari 2016 AC nr. ...

Iedere rechter kan worden gewraakt wegens wettige verdenking; de enkele omstandigheid dat een rechter reeds in een afzonderlijke procedure iemand heeft berecht die wegens dezelfde feiten wordt vervolgd, volstaat op zich niet om twijfel te zaaien over zijn onpartijdigheid in een latere zaak; dat geldt evenwel niet als de eerdere uitspraak conclusies bevat die op voorhand een oordeel vellen over de schuld van een later vervolgte beschuldigde (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- WRAKING -

Art. 828, 1° en 12°

P.16.0062.F 15 januari 2016 AC nr. ...

Wanneer de in het verzoekschrift tot wraking en in het antwoord van de voorzitter van het hof van assisen beschreven gedraging, wiens wraking wordt gevorderd, de bevoegdheden niet overschrijdt die de wet aan die magistraat toekent met het oog op een goede rechtsbedeling en die gedraging evenmin wijst op een dusdanige vijandigheid dat de berechting van de zaak erdoor in het gedrang zou kunnen komen, kunnen de geuite verwijten niet de voldoende zwaarwichtige feiten opleveren waardoor geloof kan worden gehecht aan de beweerde hoge graad van vijandschap waardoor bij de partijen of bij derden gewettigde verdenking kan ontstaan over het vermogen van de rechter om het onderzoek van de zaak met de nodige onpartijdigheid en onafhankelijkheid voort te zetten (1). (1) Zie concl. OM.

- HOF VAN ASSISEN - Allerlei

- WRAKING -

- HOF VAN ASSISEN - Allerlei

- WRAKING -

Art. 828, 1° en 9°

C.15.0037.N 13 februari 2015 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de thans aanhangig gemaakte pauliaanse vordering het bestaan van een aan de aangevochten rechtshandelingen voorafbestaande schuld impliceert en bepaalde raadsheren in een vroeger arrest mede hebben beslist over het bestaan van die schuld, maar niet over de anterioriteit ervan ten aanzien van de thans aangevochten rechtshandelingen, noch over de overige voorwaarden van de pauliaanse vordering, houdt niet in dat die magistraten reeds kennis hebben genomen van het thans aanhangig zijnde andere geschil in de zin van het artikel 828, 9°, Gerechtelijk Wetboek.

- WRAKING -

Art. 835

P.16.0299.F 6 april 2016 AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

- WRAKING -

- WRAKING -

- WRAKING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - *Allerlei*

- WRAKING -

Artikel 835 Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de vordering tot wraking, op straffe van nietigheid, wordt ingeleid bij een ter griffie neergelegde akte die de middelen bevat en ondertekend wordt door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven; die bepaling verbiedt niet dat de vordering tot wraking wordt ingeleid bij een ter griffie neergelegde akte, door middel van een brief (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- WRAKING -

Artikel 835 Gerechtelijk Wetboek vereist niet dat de ondertekenende advocaat van een bijzondere volmacht doet blijken ten aanzien van het rechtscollege waar de vordering tot wraking aanhangig is gemaakt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- WRAKING -

De vordering tot wraking is niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het gerecht waar ze aanhangig is gemaakt, vermag acht te slaan, niet blijkt dat ze werd ondertekend door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- WRAKING -

De rechter kan niet zonder het recht van verdediging te miskennen, ambtshalve, tegen een vordering tot wraking een middel van niet-ontvankelijkheid opwerpen dat op de ontstentenis van bewijs is gegrond, door een getuigschrift van de stafhouder neer te leggen van de hoedanigheid van advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven, wanneer die vordering die hoedanigheid vermeldt en de duur van inschrijving bij de balie van de ondertekenende advocaat tijdens het debat niet werd betwist (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - *Allerlei*

- WRAKING -

C.16.0032.F

19 februari 2016

AC nr. ...

De vordering tot wraking is niet ontvankelijk wanneer de akte die ze inleidt niet is ondertekend door een advocaat (1). (1) Cass. 20 mei 2010, AR C.10.0253.N, AC 2010, nr. 352.

- WRAKING -

Art. 836, tweede lid

D.14.0010.N

10 december 2015

AC nr. ...

Door ambtshalve de niet-ontvankelijkheid van de vorderingen tot wraking op te werpen omdat zij in werkelijkheid dienen te worden aangezien als een vordering tot onttrekking, zonder dat de eiser de mogelijkheid had hierover standpunt in te nemen, miskennen de appelrechters het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging.

- RECHT VAN VERDEDIGING - *Tuchtzaken*

- WRAKING -

- ARTS -

C.15.0017.F

12 februari 2015

AC nr. 107

Artikel 836, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek sluit niet uit dat de schriftelijke verklaring van de gewraakte rechter gedaan wordt op een bij de wrakingsakte gevoegd stuk.

- WRAKING -

Art. 837, eerste lid

P.16.0572.F

18 mei 2016

AC nr. ...

Wanneer de nieuwe vordering tot wraking, na reeds drie door de eiser in dezelfde zaak ingestelde verzoeken, enkel beoogt de rechtsgang te verlammen, dan is dit misbruik van procedure en heeft die vordering geen enkele opschortende werking (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- RECHTSMISBRUIK -

- WRAKING -

Art. 838

C.15.0017.F 12 februari 2015 AC nr. 107

Ten gevolge van de wijziging van artikel 838 van het Gerechtelijk Wetboek door de wet van 12 maart 1998 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en het Wetboek van Strafvordering inzake de procedure tot onttrekking van de zaak aan de rechter, behoort de beoordeling van de wrakingsgronden niet meer tot de rechtsinstantie waarvan een van de leden gewraakt wordt, maar tot de onmiddellijk hogere rechtsinstantie; die bepaling, die het recht van verdediging betreft, heeft een algemene strekking en is, in beginsel, van toepassing op alle tuchtprocedures (1). (1) Cass. 24 februari 2000, AR C.00.0064.N, AC 2000, nr. 141.

- WRAKING -

Het Hof van Cassatie is bevoegd om kennis te nemen van de wraking die gericht tegen een lid van een raad van beroep van de Orde van geneesheren.

- CASSATIE - *Bevoegdheid van het hof - Algemeen*

- WRAKING -

Art. 838, tweede lid

C.15.0017.F 12 februari 2015 AC nr. 107

De wrakingsprocedure wordt op tegenspraak gevoerd, zowel ten aanzien van de partij die de wraking vordert als ten aanzien van de andere partijen in het hoofdgeding, die op de zitting moeten worden opgeroepen om in hun opmerkingen te worden gehoord (1). (1) Cass. 28 oktober 2005, AR C.04.0264.F, AC 2005, nr. 548.

- WRAKING -

De magistraat van wie een partij de wraking vordert en die zijn verklaring onderaan de wrakingsakte stelt, wordt geen partij bij de wrakingsprocedure in de zin van artikel 838, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek en dient dus geenszins te worden opgeroepen op de zitting waarop de wraking zal worden beoordeeld (1). (1) Cass. 15 juni 1999, AR P.99.0841.N, AC 1999, nr. 361.

- WRAKING -

Art. 842

P.16.0572.F 18 mei 2016 AC nr. ...

Wanneer het Hof een vorige vordering tot wraking van de verzoeker in dezelfde zaak en tegen dezelfde onderzoeksmagistraat heeft verworpen, is het verzoek niet ontvankelijk dat tegen die magistraat geen enkel feit aanvoert dat zich sedert de uitspraak van het verwerpingsarrest heeft voorgedaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- WRAKING -

C.16.0032.F 19 februari 2016 AC nr. ...

Tenzij de eiser afstand heeft gedaan van een vroegere vordering, is een nieuwe vordering tot wraking niet ontvankelijk wanneer ze gegrond is op dezelfde feiten als de voorgaande vordering (1). (1) Cass. 12 februari 2015, AR C.15.0017.F, AC 2015, nr. 107.

- WRAKING -

C.15.0017.F 12 februari 2015 AC nr. 107

Uit artikel 842 van het Gerechtelijk Wetboek, dat geen onderscheid maakt al naargelang de eerdere vordering niet-ontvankelijk dan wel ongegrond werd verklaard, volgt dat een nieuwe vordering tot wraking niet ontvankelijk is indien zij dezelfde feiten als de vorige vordering aanvoert.

- WRAKING -

Art. 860 e.v.

F.14.0060.F 19 februari 2015 AC nr. ...

De neerlegging op de griffie van het hof van beroep, op straffe van verval, van het voorafgaandelijk aan de verweerder betekende verzoekschrift en het exploit van de betekening, waardoor de zaak aanhangig gemaakt wordt bij het Hof, is een regel van rechterlijke organisatie, waarop de artikelen 860 en volgende Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing zijn; die regel belemmert het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op toegang tot een rechter niet.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

Art. 861

C.15.0506.F 6 april 2017 AC nr. ...

De aangevoerde onregelmatigheid van de betekening van het cassatieberoep heeft de belangen van de verweerder niet geschaad wanneer hij, door tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie, binnen de wettelijke termijnen een memorie van antwoord heeft neergelegd en heeft geantwoord op de in het cassatieberoep aangevoerde middelen.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploit

Art. 87, eerste lid

C.10.0597.F 19 maart 2015 AC nr. ...

Artikel 87, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek is op zich niet strijdig met artikel 6, §1, EVRM, dat slechts geschonden kan worden wegens de concrete omstandigheden van de tussenkomst van een plaatsvervangende rechter in een bepaald geding.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De omstandigheid dat, voor de rechtbank van koophandel die kennisneemt van een vordering tot faillietverklaring ingesteld door de procureur des Konings, het openbaar ministerie vertegenwoordigd wordt door een advocaat die benoemd is tot plaatsvervangend rechter bij die rechtbank, heeft niet tot gevolg dat die rechtbank zich zou moeten uitspreken over een vordering die ingesteld of gepleit werd door één van zijn leden; die omstandigheid is niet van die aard dat zij de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechtbank en het eerlijke karakter van het proces aantast, aangezien het middel niet aanvoert dat de tussenkomst van die plaatsvervangende rechter in dat geding niet beperkt zou zijn tot de vervanging van een verhinderd lid van het openbaar ministerie.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 870

S.15.0134.F 27 februari 2017 AC nr. ...

De vergoeding van de kosten die verbonden zijn aan de huisarbeid, geregeld door de artikelen 119.3, 1°, 119.4, §2, 4°, en 119.6, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, is verschuldigd aan de werknemers die, zoals artikel 119.1, §1 bepaalt, tegen loon arbeid verrichten onder het gezag van een werkgever, in hun woonplaats of op elke andere door hen gekozen plaats; die bepalingen ontslaan de werknemer die de terugbetaling van zijn kosten vraagt niet van de verplichting de uitvoering van de door hem aangehaalde huisarbeid te bewijzen; de werkgever moet daarentegen bewijzen dat de werknemer zijn huisarbeid niet had uitgevoerd wanneer hij dat feit aanvoert tot staving van zijn vordering om hem te veroordelen tot de terugbetaling van de voor dat tijdvak betaalde vergoeding (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.14.0590.N

18 november 2016

AC nr. ...

De op elk met eigenlijke rechtspraak belast orgaan rustende macht en plicht om de interne en externe wettigheid na te gaan van elke administratieve akte waarop een vordering, verweer of exceptie is gegrond, belet niet dat het voor de burgerlijke rechter in beginsel behoort aan de partij die de exceptie van onwettigheid inroept, om overeenkomstig artikel 870 Gerechtelijk Wetboek de stukken en elementen aan te brengen noodzakelijk voor die wettigheidstoets, onverminderd de mogelijkheid voor de rechter om iedere procespartij te bevelen het bewijsmateriaal dat zij bezit over te leggen (1). (1) Cass. 22 maart 2012, AR C.10.0152.N, AC 2012, nr. 190, met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.14.0470.N

21 januari 2016

AC nr. ...

Het behoort aan de eiser aan te tonen dat alle voorwaarden die het recht waarop hij zich beroept doen ontstaan, voorhanden zijn.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Wanneer een aannemer betaling vordert voor overeengekomen werken en de opdrachtgever aanvoert dat de werken of een gedeelte ervan niet door de aannemer werden uitgevoerd, komt het, in beginsel, aan deze laatste toe te bewijzen dat hij de werken heeft uitgevoerd.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- AANNEMING VAN WERK -

C.15.0064.F

18 december 2015

AC nr. ...

Wanneer de partijen hun schriftelijke overeenkomst als teeltovereenkomst hebben gekwalificeerd, moet degene die zich op een pachtovereenkomst beroept, aantonen dat die overeenkomst niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2, 2°, van de Pachtwet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.14.0382.F

25 juni 2015

AC nr. ...

Uit de regels betreffende de bewijslast volgt dat de advocaat dient te bewijzen dat hij zich van zijn plicht heeft gekweten om zijn cliënt in te lichten, en niet dat laatstgenoemde het negatieve feit dient te bewijzen dat de vereiste informatie hem niet werd gegeven (1). (1) Zie Cass. 26 januari 1968, AC 1968, 708.

- ADVOCAAT -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.14.0479.F

4 juni 2015

AC nr. ...

De verplichting van de partijen om mee te werken aan de bewijsvoering kan de omkering van de bewijslast niet tot gevolg hebben (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.14.0276.N

30 januari 2015

AC nr. ...

De werkgever in de overheidssector die aanvoert schade te hebben geleden als gevolg van een door de fout van een derde veroorzaakt ongeval waarvan zijn personeelslid het slachtoffer werd, doordat hij de wedde en de daarop rustende lasten heeft moeten betalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, dient zijn schade in oorzakelijk verband met de fout te bewijzen; de werkgever dient derhalve niet alleen het bedrag van de betaalde wedde te bewijzen, maar ook dat die wedde betaald is voor een periode tijdens dewelke het personeelslid, als gevolg van het ongeval, arbeidsongeschikt was; hij kan daarvan het bewijs leveren met alle middelen (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 877

C.14.0512.F

16 oktober 2015

AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 877 Gerechtelijk Wetboek moeten de vermoedens niet meervoudig zijn (1). (1) Zie concl. OM. Het zij opgemerkt dat de conclusie van het OM geen melding maakt van het bestaan van een partij die opgeroepen werd tot bindendverklaring van het arrest. Volgens het OM had de nv DISCAR die hoedanigheid niet aangezien het cassatieverzoekschrift wel degelijk die vennootschap vermeldde op pagina 1 van voornoemd verzoekschrift, maar zonder te verduidelijken wat de eiseres vorderde ten aanzien van die vennootschap! Volgens het OM diende een dergelijke partij niet als een partij in de rechtspleging voor het Hof beschouwd te worden. Het was dus niet noodzakelijk om die rechtspersoon in het arrest van het Hof te vermelden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Een feit is ter zake dienend in de zin van artikel 877 Gerechtelijk Wetboek wanneer het verband houdt met het aan de rechter voorgelegde litigieuze feit; het is niet vereist dat het feit beslissend is (1). (1) Zie concl. OM.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 88

P.16.0270.F

2 maart 2016

AC nr. ...

De wet van 1 december 2013 tot hervorming van de gerechtelijke arrondissementen, die op 1 april 2014 in werking is getreden, heeft de prerogatieven van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg inzake rechterlijke organisatie, zoals bepaald in artikel 88 Gerechtelijk Wetboek, behouden.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Art. 9

S.12.0102.F

16 maart 2015

AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling staat de arbeidsgerechten toe kennis te nemen van een hoofdvordering die steunt op de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek en die strekt tot vergoeding van de schade die de getroffene van een arbeidsongeval beweert te hebben geleden als gevolg van het niet-ontvangen van vergoedingen wegens de verjaring (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)

Art. 915

C.16.0049.N

6 januari 2017

AC nr. ...

Wanneer de wet die bewijsvoering niet verbiedt, oordeelt de rechter op onaantastbare wijze in feite of een getuigenbewijs dienstig kan worden geleverd, mits hij het principiële recht om zodanig bewijs te leveren niet miskent (1). (1) Cass. 11 mei 2009, AR S.08.0143.F, AC 2009, nr. 311; Cass. 10 november 2008, AR C.07.0332.F, AC 2008, nr. 623; Cass. 17 september 1999, AR C.98.309.F, AC 1999, nr. 468; Cass. 4 maart 1999, AR C.97.0406.F, AC 1999, nr. 130; Cass. 18 maart 1991, AR 7333, AC 1990-91, nr. 372; Zie Cass. 20 januari 2003, AR S.02.0067.N, AC 2003, nr. 38.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

Art. 963, § 2

C.16.0062.F

26 januari 2017

AC nr. ...

Het verzoek tot wraking van de deskundige wordt doelloos, wanneer deze van zijn opdracht is ontheven doordat hij zijn verslag heeft neergelegd.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Het verzoek tot wraking van de deskundige wordt doelloos, wanneer deze van zijn opdracht is ontheven doordat hij zijn verslag heeft neergelegd.

- WRAKING -

Art. 971, tweede lid

C.16.0062.F 26 januari 2017 AC nr. ...

De bepaling volgens welke de rechter, wanneer de deskundige de wraking betwist, uitspraak doet nadat hij de partijen en de deskundige in raadkamer heeft gehoord, raakt de openbare orde niet en is evenmin van dwingend recht.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- WRAKING -

Artt. 1017, eerste lid, 1018, 6° en 1022, eerste lid

C.13.0390.N 29 mei 2015 AC nr. ...

De in het ongelijk gestelde partij dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij indien tussen deze partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat (1) ; dit veronderstelt dat de ene partij een vordering in rechte instelt strekkende tot de veroordeling van de andere partij of tot het nemen van een rechterlijke beslissing tegen die partij (2). (1) Zie Cass. 8 december 2014, AR S.12.0029.N, AC 2014, nr. 761. (2) S. MOSSELMANS, Tussenvorderingen in het civiele geding, in APR, Mechelen, Kluwer 2007, 23-24.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1017, eerste lid, 1018, eerste lid en 1022

C.15.0482.N 30 juni 2016 AC nr. ...

De in het ongelijk gestelde partij dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij indien tussen deze partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat; dit veronderstelt dat de ene partij een vordering in rechte instelt strekkende tot de veroordeling van de andere partij: het louter tegen elkaar concluderen door partijen die niets van elkaar vorderen, doet geen daadwerkelijke procesverhouding ontstaan die een veroordeling tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding door de ene partij aan de andere wettigt; hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat, ondanks de afwezigheid van daadwerkelijke procesverhouding, ten onrechte een veroordeling tot de kosten wordt gevorderd; een en ander neemt niet weg dat indien de rechter ten onrechte een der partijen veroordeelt tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding, het rechtsmiddel dat tegen die veroordeling wordt ingesteld een procesverhouding doet ontstaan die aanleiding geeft tot een rechtsplegingsvergoeding waarvan de omvang wordt vastgesteld volgens het bedrag van die veroordeling.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

Artt. 1017, eerste lid, 1018, eerste lid, 6°, en 1022

C.15.0020.N 14 april 2016 AC nr. ...

De vergoeding voor juridische bijstand in de procedure voor de vrederechter met toepassing van de Onteigeningswet 1962 kan geen onderdeel uitmaken van de op grond van artikel 16 Grondwet verschuldigde onteigeningsvergoeding.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1017, eerste lid, 1018, eerste lid, en 1022

C.15.0482.N 30 juni 2016 AC nr. ...

De in het ongelijk gestelde partij dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij indien tussen deze partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat; dit veronderstelt dat de ene partij een vordering in rechte instelt strekkende tot de veroordeling van de andere partij: het louter tegen elkaar concluderen door partijen die niets van elkaar vorderen, doet geen daadwerkelijke procesverhouding ontstaan die een veroordeling tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding door de ene partij aan de andere wettigt; hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat, ondanks de afwezigheid van daadwerkelijke procesverhouding, ten onrechte een veroordeling tot de kosten wordt gevorderd; een en ander neemt niet weg dat indien de rechter ten onrechte een der partijen veroordeelt tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding, het rechtsmiddel dat tegen die veroordeling wordt ingesteld een procesverhouding doet ontstaan die aanleiding geeft tot een rechtsplegingsvergoeding waarvan de omvang wordt vastgesteld volgens het bedrag van die veroordeling.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1022, vierde lid, en 508/13, eerste lid

C.16.0263.N 19 december 2016 AC nr. ...

Wanneer kosteloze juridische tweedelijnsbijstand wordt toegekend aan een persoon die samenwoont met zijn echtgenoot of met iedere andere persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt en zij gelijklopende belangen hebben, dan komt de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand en bijgevolg het voordeel van artikel 1022, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek toe aan deze persoon en aan de echtgenoot of de persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt.

- RECHTSBIJSTAND -

- ADVOCAAT -

Artt. 1033 en 1122, eerste lid

C.14.0270.N 30 januari 2015 AC nr. ...

Derdenverzet is slechts niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang wanneer het uitgaat van een persoon wiens rechtspositie door de beslissing niet kan worden aangetast (1). (1) Cass. 21 maart 2003, AR C.00.0634.N, AC 2003, nr. 188.

- DERDENVERZET -

Artt. 1044 en 1045

C.14.0460.F 15 april 2016 AC nr. ...

Les rémunérations payées aux membres de la famille ne sont des frais professionnels déductibles du dirigeant d'entreprise que lorsqu'ils sont inhérents à ses activités en tant que dirigeant d'entreprise au sein de la société et pas à l'activité sociale de la société; il faut, à cet égard, examiner si les activités des membres de la famille bénéficient au dirigeant d'entreprise ou à la société (1). (1) Voir les concl. du MP publiées à leur date dans AC.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen

Afstand van het recht op cassatieberoep moet strikt worden uitgelegd en kan enkel worden afgeleid uit feiten die voor geen andere uitlegging vatbaar zijn (1). (1) Zie Cass. 18 september 2009, AR C.08.0333.F, AC 2009, nr. 510; Cass. 22 oktober 2009, AR C.08.0336.N-C.08.0979.N, AC 2009, nr. 602.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen

Berusting in het bestreden arrest valt af te leiden uit de vrijwillige betaling van de eiser in cassatie, zonder voorbehoud, van een bedrag waartoe hij niet was veroordeeld maar dat was vastgesteld op grond van een later opgemaakt minnelijk deskundigenverslag; het cassatieberoep is derhalve niet ontvankelijk.

- BERUSTING -

Artt. 1044, eerste lid, en 1054, eerste lid

C.14.0214.N 19 juni 2015 AC nr. ...

Een berusting door een gedaagde in hoger beroep is slechts voorwaardelijk, indien ze plaatsvindt vooraleer de tegenpartij haar hoofdberoep heeft ingesteld.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- BERUSTING -

Wanneer een berusting door een gedaagde in hoger beroep plaatsvindt nadat de tegenpartij haar hoofdberoep heeft ingesteld, behoudt deze haar uitwerking en kan de gedaagde in hoger beroep, met betrekking tot de beschikkingen waarin hij heeft berust, bijgevolg geen incidenteel beroep meer instellen, ook niet tegen andere procespartijen, voor zover die zelf geen hoger beroep hebben ingesteld na de berusting.

- BERUSTING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Artt. 1050, eerste lid, 1054 en 1056, 4°

S.14.0094.F

8 juni 2015

AC nr. ...

De appelrechter moet de ontvankelijkheid van de beroepen ambtshalve onderzoeken en inzonderheid nagaan of een hoger beroep dat als incidenteel hoger beroep gekwalificeerd wordt niet ontvankelijk is als principaal beroep (1). (1) Cass. 2 februari 1989, AR 6064-6065, AC 1989, nr. 324; Cass. 27 mei 2011, AR C.10.0197.N – C.10.0205.N, AC 2011, nr. 358; G. de Leval, "Éléments de procédure civile", tweede uitgave, "Les voies de recours – L'appel", p. 339.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Artt. 1050, tweede lid, en 1055

C.14.0298.N

20 maart 2015

AC nr. ...

Uit artikel 1050, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat tegen een vonnis waarbij de rechter zich enkel bevoegd of onbevoegd verklaart, geen onmiddellijk hoger beroep openstaat en een dergelijk beroep slechts mogelijk is nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard, of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid (1). (1) Cass. 25 maart 2010, AR C.09.0554.N, AC 2010, nr. 221.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 1057, 3°, en 1138, 2°

C.14.0436.F

18 maart 2016

AC nr. ...

Die vermeldingen die de akte van hoger beroep bevat, komen niet voor in de lijst van die waarvan het verzuim, krachtens artikel 862 van het Gerechtelijk Wetboek, leidt tot een nietigheid die de rechter ambtshalve moet uitspreken; die nietigheid moet bijgevolg worden gelijkgesteld met die welke, krachtens artikel 861 van dat wetboek, enkel kunnen worden uitgesproken indien het verzuim of de onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt, wat impliceert dat de rechter ze niet ambtshalve kan opwerpen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 1080 en 1087

F.14.0155.F

21 mei 2015

AC nr. ...

Hoewel de toelichting bij het middel een onduidelijkheid in dat middel kan ophelderen door een gegeven dat er reeds in staat duidelijker naar voren te brengen, kan ze geen leemte in de tekst ervan verhelpen; een middel waarvan de tekst onvolledig is, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 18 december 2014, AR F.14.0022.F, AC 2014, nr. 807. Krachtens artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek bevat het cassatieverzoekschrift de uiteenzetting van de middelen van de eiser, zijn conclusie en de vermelding van de wettelijke bepalingen waarvan de schending wordt aangevoerd, een en ander op straffe van nietigheid. Krachtens artikel 1087 van dat wetboek kan de eiser, samen met zijn verzoekschrift, of, op straffe van verval, binnen vijftien dagen na de betekening ervan, een aanvullende memorie overleggen die vooraf aan de verweerder is betekend en waarin de feiten worden uiteengezet en de cassatiemiddelen worden ontwikkeld. Die bepalingen zijn van toepassing op het cassatieberoep in belastingzaken. Volgens de vaste rechtspraak van het Hof kunnen de overwegingen die gemaakt worden onder de titel "toelichting" in het cassatieverzoekschrift weliswaar een onduidelijkheid in het middel ophelderen door een gegeven dat er reeds in staat duidelijker naar voren te brengen, maar kunnen ze evenwel geen leemte in de tekst van dat middel verhelpen door er een gegeven, dat er niet al in substantie was vervat, aan toe te voegen. De belangrijkste reden hiervoor is dat, wanneer een en dezelfde akte – het cassatieberoep – "middelen" van cassatie en een "toelichting" bevat, de "middelen" in een dergelijke indeling het eigenlijke "cassatieverzoekschrift" vormen en de "toelichting" de aanvullende memorie vormt die, in dat geval, samen met het verzoekschrift wordt overgelegd. En net zoals de aanvullende memorie geen leemten in het verzoekschrift kan verhelpen, kan de "toelichting" die zelfde leemten niet verhelpen. (zie Cass. 16 mei 1938, Bull. en Pas., 169, en noot 1; over de voorgeschiedenis van de redenen waarop die regel berust, zie noot 2 onder Cass. 31 oktober 1935, *ibid.*, 22).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 109, tweede lid, en 88, § 2

F.15.0024.F

15 januari 2016

AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 88, §2, Gerechtelijk Wetboek, moeten de incidenten in verband met de verdeling van de zaken onder de kamers van eenzelfde hof van beroep vóór ieder ander middel door een van de partijen of bij de opening van de debatten ambtshalve worden opgeworpen en voorgelegd door de kamer of de raadsheer aan de eerste voorzitter, wiens beschikking bindend is voor de kamer of de raadsheer naar wie de vordering wordt verwezen, buiten de voorziening bij het Hof van Cassatie van de procureur-generaal; daaruit volgt dat het incident niet voor het eerst kan worden aangevoerd voor het Hof.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Overeenkomstig artikel 88, §2, Gerechtelijk Wetboek, moeten de incidenten in verband met de verdeling van de zaken onder de kamers van eenzelfde hof van beroep vóór ieder ander middel door een van de partijen of bij de opening van de debatten ambtshalve worden opgeworpen en voorgelegd door de kamer of de raadsheer aan de eerste voorzitter, wiens beschikking bindend is voor de kamer of de raadsheer naar wie de vordering wordt verwezen, buiten de voorziening bij het Hof van Cassatie van de procureur-generaal; daaruit volgt dat het incident niet voor het eerst kan worden aangevoerd voor het Hof.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artt. 1110, 1e en 2e lid, 1017, 1e lid, en 1022, 1e lid

C.13.0402.N

10 september 2015

AC nr. ...

De behandeling van de zaak voor en na cassatie vormt een enkele aanleg (1); dienvolgens mag er slechts een rechtsplegingsvergoeding worden toegekend voor deze enkele aanleg (2). (1) Zie Cass. 7 november 2014, AR C.14.0122.N, AC 2014, nr. 683. (2) Het OM concludeerde eveneens tot gedeeltelijke vernietiging op het eerste onderdeel van het derde cassatiemiddel, doch zonder verwijzing.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Artt. 1124 en 1419

C.14.0459.N

15 mei 2015

AC nr. ...

Het onderdeel dat ervan uitgaat dat de beslagene grieven kan opwerpen tegen het bewarend beslag overeenkomstig artikel 1124 Gerechtelijk Wetboek ongeacht het bepaalde in artikel 1419 Gerechtelijk Wetboek, berust op een verkeerde rechtsopvatting (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZET -

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 1132 en 1133

C.16.0146.F

16 maart 2017

AC nr. ...

Om een verzoek tot herroeping van het gewijsde ontvankelijk te verklaren, is het niet voldoende dat de verzoeker aantoont dat de tegenpartij zich schuldig heeft gemaakt aan bedrieglijke handelingen die de rechter op een dwaalspoor hebben gebracht.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Een verzoek tot herroeping van het gewijsde mag niet worden ingediend om redenen waarvan de partij weet heeft gehad of weet kon hebben vóór het vonnis waarvan de intrekking wordt gevorderd of vóór het verstrijken van de termijn van de rechtsmiddelen (1). (1) Cass. 16 mei 1974, AC 1974, p. 1035, met concl. procureur-generaal Ganshof van der Meersch in Pas. 1974; Cass. 26 mei 1995, AR C.93.0277.N, AC 1995, nr. 256.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Wanneer de verzoeker van nalatigheid blijkt heeft gegeven door niet de nodige stappen te ondernemen die het hem mogelijk hadden gemaakt tijdens het debat, bij de behandeling van de oorspronkelijke vordering, de gegevens over te leggen waarop hij zijn verzoekschrift grondt, is dat verzoek niet ontvankelijk.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Artt. 1209 tot 1223

C.16.0015.N

30 september 2016

AC nr. ...

Indien de notaris-vereffenaar een staat van vereffening overeenkomstig de door de rechtbank gegeven richtlijnen heeft opgemaakt, kunnen, behoudens ontdekking van nieuwe feiten of van nieuwe stukken van overwegend belang, slechts betwistingen worden aangevoerd die verband houden met de aanpassing van de staat.

- VERDELING -

Slechts de betwistingen uitgedrukt in of voortvloeiend uit de beweringen en zwaarigheden opgenomen in het proces-verbaal van de boedelnotaris, worden door de neerlegging ter griffie van de uitgifte van dit proces-verbaal bij de rechtbank aanhangig gemaakt (1)(2). (1) Zie Cass. 9 mei 1997, AR C.94.0369.N, AC 1997, nr. 223. (2) Artt. 1209 tot 1223 Gerechtelijk Wetboek, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij wet van 13 augustus 2011.

- VERDELING -

Artt. 1256 en 1280

C.14.0486.N

16 september 2016

AC nr. ...

De voorzitter van de rechtbank die met toepassing van artikel 1280 Gerechtelijk Wetboek uitspraak doet over de voorlopige maatregelen tijdens de echtscheidingsprocedure op grond van onherstelbare ontwrichting, is door de gehomologeerde overeenkomsten gebonden en mag deze niet intrekken of wijzigen, tenzij de omstandigheden veranderd zijn; de wetsbepalingen vereisen evenwel niet dat de gewijzigde omstandigheden die de intrekking of wijziging van een gehomologeerde overeenkomst verantwoorden, zich buiten de wil van de partijen moeten voordoen.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 1319, 1320 en 1322

C.15.0414.N

30 juni 2016

AC nr. ...

Het middel dat is afgeleid uit de miskennis van de bewijskracht van een akte, is niet ontvankelijk wanneer de bestreden beslissing de bewoordingen van die akte niet overneemt en de eisers aan het Hof geen eensluidend verklaard afschrift van die akte overleggen (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

Artt. 138, eerste lid, en 140

P.16.0531.N 31 januari 2017 AC nr. ...

Krachtens de artikelen 138, eerste lid, en 140, Gerechtelijk Wetboek en artikel 284 Wetboek van Strafvordering, is de aanwezigheid van het openbaar ministerie vereist voor de regelmatige samenstelling van de strafgerichten, behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 1385bis en 1385quinquies

P.16.0843.F 4 januari 2017 AC nr. ...

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 31 januari 1980 houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom volgt dat zij een dwangmiddel is in de vorm van een bijkomende veroordeling; de titel waarbij zij wordt bevolen, moet bijgevolg strikt worden uitgelegd; daaruit volgt dat de verplichting die de hoofdveroordeling uitmaakt, duidelijk de handeling moet omschrijven die het vonnis wil opleggen, zodat de draagwijdte van dat bevel bij de veroordeelde geen redelijke twijfel kan doen ontstaan, en ook dat de rechter die uitspraak doet over het verzoek tot opheffing of opschorting van de dwangsom de draagwijdte van dat bevel niet mag uitbreiden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ...

- DWANGSOM -

Artt. 1385quater en 1498

C.14.0384.N 8 oktober 2015 AC nr. ...

In geval van zwaarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een veroordeling tot een dwangsom inhoudt, moet de beslagrechter, op grond van artikel 1498 Gerechtelijk Wetboek, bepalen of de voorwaarden waarbij de dwangsom verschuldigd is, al dan niet vervuld zijn; de beslagrechter moet daarbij als maatstaf van de toetsing van de ter uitvoering van de veroordeling verrichte handelingen, het doel en de strekking van de veroordeling als richtsnoer nemen, met dien verstande dat de veroordeling geacht wordt niet verder te strekken dan tot het bereiken van het daarmee beoogde doel; hij mag hierbij de ter uitvoering van de veroordeling te verrichten handelingen zoals bepaald in de titel niet wijzigen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- BESLAG - *Gedwongen tenuitvoerlegging*

- DWANGSOM -

Artt. 1395 en 1489

C.15.0406.N 30 september 2016 AC nr. ...

De beslagrechter die oordeelt over een beslag heeft niet de macht om ten gronde te oordelen over een door de beslaglegger ingestelde pauliaanse vordering; de omstandigheid dat de beslagrechter deel uitmaakt van de rechtbank van eerste aanleg die over een voorwaardelijke volheid van bevoegdheid beschikt, doet daaraan geen afbreuk.

- BESLAG - *Bewaarend beslag*

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

Het komt de beslagrechter bij de beslechting van geschillen over de regelmatigheid van de rechtspleging van bewarend beslag niet toe om over het geschil ten gronde te beslissen, maar hij dient, wanneer hij kennis dient te nemen van de incidentele geschillen die moeten worden beslecht om uitspraak te kunnen doen over de bij hem aanhangige vordering, noodzakelijk de door de partijen aangevoerde rechten aan een voorlopig onderzoek te onderwerpen en hij dient bijgevolg kennis te nemen van het bodemgeschil, zonder evenwel de bodemrechter te binden (1). (1) Zie Cass. 11 mei 1995, AR C.93.0315.F, AC 1995, nr. 233.

- BESLAG - *Bewaarend beslag*

Artt. 1395, eerste lid en 1498

C.15.0054.N 3 december 2015 AC nr. ...

De beslagrechter die, krachtens de artikelen 1395, eerste lid, en 1498 Gerechtelijk Wetboek, kennisneemt van een vordering betreffende de middelen tot tenuitvoerlegging, beoordeelt de wettigheid en de regelmatigheid van de tenuitvoerlegging; hij kan geen uitspraak doen over andere geschillen betreffende de tenuitvoerlegging en kan behoudens de uitdrukkelijk in de wet bepaalde gevallen, geen uitspraak doen over de zaak zelf (1). (1) Zie concl. OM.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1395, eerste lid, en 1489

C.16.0131.F

20 april 2017

AC nr. ...

De bevoegdheid van de beslagrechter om de betwisting over de identiteit van de houder van de schuldvordering op de derde te beslechten, sluit niet uit dat hij de wettelijke bepalingen die van toepassing zijn om uitspraak te doen over die betwisting, kan schenden.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

Artt. 1415, eerste lid, en 1423

C.15.0168.N

18 februari 2016

AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 1415, eerste lid, en 1423 Gerechtelijk Wetboek volgt dat slechts machtiging tot bewarend beslag kan worden verleend voor een schuldvordering die zeker en opeisbaar is tot beloop van een bepaald bedrag of vatbaar is voor een voorlopige raming; wanneer de rechter vaststelt dat de schuldvordering voor een gedeelte niet opeisbaar is, kan hij voor dat deel geen toelating verlenen tot beslag (1). (1) Zie concl. OM

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 1467 en 1468

C.14.0310.N

3 september 2015

AC nr. ...

Is wettelijk de beslissing van de appelrechters die hun prima facie oordeel steunen dat de eiseres geen blijk geeft van een zekere en opeisbare zeevordering die een bewarend scheepsbeslag kan wettigen op de reden dat de door de eiseres ingestelde vordering door de bevoegde bodemrechter als ongegrond werd afgewezen (1). (1) Zie concl. OM.

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 1467, eerste lid, en 1468

C.16.0107.N

26 september 2016

AC nr. ...

Krachtens artikel 1468 Gerechtelijk Wetboek kan het verzoek om beslag op een zeeschip slechts worden toegestaan om een zeevordering te waarborgen; volgens littera k) van deze bepaling worden als zeevordering onder meer beschouwd de vorderingen die voortvloeien uit de leveranties, waar ook, van waren of materiaal aan een schip voor het beheer of het onderhoud ervan; een zeevordering voor leveranties aan het schip moet steunen op een verbintenis aangegaan door de bevrachter of de scheepseigenaar of die hen kan worden toegerekend krachtens de vertrouwensleer; dit gewettigd vertrouwen van de leverancier dient te worden beoordeeld op het ogenblik van het ontstaan van de schuldvordering (1). (1) Cass. 30 juni 2016, AR C.16.0061.N, AC 2016, nr ...

- BESLAG - Bewarend beslag

- SCHIP, SCHEEPVAART -

C.16.0061.N

30 juni 2016

AC nr. ...

Krachtens artikel 1468 Gerechtelijk Wetboek kan het verzoek om beslag op een zeeschip slechts worden toegestaan om een zeevordering te waarborgen; volgens littera k) van deze bepaling worden als zeevordering onder meer beschouwd de vorderingen die voortvloeien uit de leveranties, waar ook, van waren of materiaal aan een schip voor het beheer of het onderhoud ervan; een zeevordering voor leveranties aan het schip moet steunen op een verbintenis aangegaan door de bevrachter of de scheepseigenaar of die hen kan worden toegerekend krachtens de vertrouwensleer (1). (1) Zie E. Dirix en K. Broeckx, Algemene Praktische Rechtsverzameling, Beslag, 336, nr.489.

- SCHIP, SCHEEPVAART -
- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 15, 16, 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste li

C.14.0110.N 23 juni 2016 AC nr. ...

Een vordering tot tussenkomst en vrijwaring creëert een nieuwe procesverhouding tussen de eiser in vrijwaring en de verweerder in vrijwaring; de partij die binnen deze procesverhouding in het ongelijk wordt gesteld, dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij; deze rechtsplegingsvergoeding wordt afzonderlijk bepaald op basis van de vordering tot tussenkomst en vrijwaring.

- TUSSENKOMST -
- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Indien de rechter de hoofdvordering afwijst en de vordering tot tussenkomst en vrijwaring zonder voorwerp verklaart, dient de eiser in vrijwaring een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de verweerder in vrijwaring.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter
- TUSSENKOMST -

Artt. 15, 16, tweede lid, 20, 21, 813, 2de lid, 1056 en 1057

C.15.0048.F 9 oktober 2015 AC nr. ...

De hervorming van een vonnis dat tussen twee of meer partijen op tegenspraak uitspraak doet, kan t.a.v. een in eerste aanleg aanwezige, opgeroepen of vertegenwoordigde partij enkel worden gevorderd bij een hoger beroep dat wordt ingesteld op een van de in artikel 1056 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde wijzen en niet bij wege van een gedwongen tussenkomst.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 1582, vierde en vijfde lid, en 1587

C.14.0355.N 27 februari 2015 AC nr. 146

Uit de bepalingen van artikel 1582, vierde en vijfde lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter een nieuwe termijn kan bepalen voor de toewijzing zodra hij door de neerlegging van het proces-verbaal van de notaris ter griffie uitspraak moet doen over de geschillen en dat het wat dat betreft niet ter zake doet dat de oorspronkelijke termijn van zes maanden, bedoeld in artikel 1587 van hetzelfde wetboek, al dan niet verstreken is op het ogenblik waarop hij uitspraak doet (1). (1) Cass. 1 februari 2007, AR C.06.0254.F, AC 2007, nr. 61.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1675/7, § 1, derde lid, en 1675/15, § 3

S.14.0038.F 5 januari 2015 AC nr. 3

Bij herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid wordt de schorsing van de gevolgen van de zakelijke zekerheden en van de voorrechten beëindigd en de verdeling, onder de schuldeisers, van de bedragen die beschikbaar zijn op de bemiddelingsrekening moet geschieden rekening houdend met de wettelijke of conventionele redenen van voorrang (1).

(1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr.

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Artt. 168, 790 en 791

C.14.0101.F 5 februari 2015 AC nr. 87

Het middel dat de miskennis aanvoert van de bewijskracht van de akten, van het gezag en de kracht van gewijsde van een gerechtelijke akte, is niet ontvankelijk wanneer bij het cassatieberoep enkel een afschrift van die akte is gevoegd dat door een advocaat bij het Hof is geparafeerd, maar niet door de griffier van het betrokken rechtscollege gelijkluidend is verklaard (1). (1) Zie gedeelt. gelijkl. concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken

Artt. 17 en 18

C.13.0374.N 29 oktober 2015 AC nr. ...

De procespartij die beweert houder te zijn van een subjectief recht, heeft hoedanigheid en belang om de vordering in te stellen, ook al wordt dit recht betwist; het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het subjectief recht dat wordt ingeroepen betreft niet de ontvankelijkheid maar de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- VORDERING IN RECHTE -

C.14.0281.F 2 april 2015 AC nr. ...

Zelfs wanneer voldaan is aan de voorwaarden van artikel 634, eerste zin, van het Wetboek van Vennootschappen, moet degene die op grond van die wetsbepaling de ontbinding van een naamloze vennootschap vordert wegens verlies van het maatschappelijk kapitaal, overeenkomstig de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek belang hebben bij het instellen van een dergelijke vordering en mag zijn vordering geen rechtsmisbruik opleveren; er kan sprake zijn van rechtsmisbruik, zelfs als het bedoelde recht van openbare orde of van dwingend recht is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen

- RECHTSMISBRUIK -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 17 en 18, eerste en tweede lid

C.13.0615.N 29 mei 2015 AC nr. ...

Het belang wordt beoordeeld op het tijdstip van het instellen van de vordering; het moet echter voorhanden blijven gedurende het gehele geding; valt het belang in de loop van het geding weg, dan moet de rechter vaststellen dat de vordering zonder voorwerp is geworden (1). (1) Zie de concl. OM.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 19, eerste en tweede lid, en 1077

C.15.0142.N 21 april 2016 AC nr. ...

De cassatievoorziening die gericht is tegen de omschrijving van de opdracht van de deskundige door de appelrechters, waarover tussen de partijen geen betwisting bestond, is gericht tegen een vonnis alvorens recht te doen, terwijl er nog geen eindvonnis is, en is mitsdien voorbarig en derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 24 oktober 2013, AR C.12.0295.N – C.12.0446.N, AC 2013, nr. 548.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 19, eerste lid, en 1068, eerste lid

C.15.0321.N 28 januari 2016 AC nr. ...

Uit de artikelen 19, eerste lid, en 1068, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het hoger beroep tegen een vonnis van de eerste rechter dat wordt gewezen na een voorafgaand vonnis, de eindbeslissingen van dit voorafgaand vonnis slechts bij de appelrechter aanhangig maakt, voor zover ook tegen dit laatste vonnis hoger beroep is aangetekend; de appelrechter die opnieuw uitspraak doet over een geschilpunt waarover de eerste rechter zijn rechtsmacht volledig had uitgeput en waarover geen hoger beroep werd ingesteld, begaat machtsoverschrijding (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 2 en 1068

D.15.0011.F 27 november 2015 AC nr. ...

Artikel 1068, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de raad van beroep van de Orde der geneesheren (1). (1) Cass. 20 december 2001, AR C.01.0088.N, AC 2001, nr. 715.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Wanneer de raad van beroep een beslissing van de eerste rechter vernietigt, dient die raad zelf uitspraak te doen over de gevolgen die moeten worden gegeven aan het geschil waarvan hij heeft kennisgenomen (1). (1) Zie Cass. 18 juni 1976, AC 1976, 1164.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Artt. 2 en 3

P.15.0262.F 3 juni 2015 AC nr. ...

Vermits de cassatieprocedure wordt ingeleid met de verklaring van cassatieberoep, is het de datum van die verklaring die het toepassingsgebied bepaalt van de nieuwe artikelen van het Wetboek van Strafvordering, voortvloeiend uit de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie, die in werking is getreden op 1 februari 2015, en niet de datum van de bestreden beslissing.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 2 en 608

D.15.0012.N 3 februari 2017 AC nr. ...

Cassatieberoep kan worden ingesteld tegen de beslissing in laatste aanleg van de Kamer van verwijzing en instaatstelling over de verwijzing naar de tuchtinstantie bij de bedrijfsrevisoren (1). (1) Zie Cass. 10 juni 2005, AR D.02.0029.N, AC 2005, nr. 334, met concl. van advocaat-generaal BRESSELEERS; zie ook Cass. 1 juni 2006, AR C.05.0440.N en C.06.0017.N, inzake het cassatieberoep bij evaluatie.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 23 t.e.m. 28

C.13.0267.F 8 januari 2015 AC nr. 14

De grief waarbij het hof van beroep, dat uitspraak doet op verwijzing, verweten wordt dat het zijn kennisneming van de zaak niet heeft beperkt tot het onderzoek van een van de toepassingsvoorwaarden van artikel 2280 van het Burgerlijk Wetboek, houdt geen verband met de artikelen 23 tot 28 van het Gerechtelijk Wetboek en evenmin met de artikelen 1317, 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Cass. 28 april 1988, AR 8022, AC 1987-88, nr. 523.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Artt. 23 tot 27

C.13.0338.F 16 april 2015 AC nr. ...

Uit het feit dat het voorwerp en de oorzaak van een rechtsvordering waarover definitief is beslist, niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat die identiteit niet kan bestaan t.a.v. enige aanspraak of betwisting van een partij in de ene of de andere aanleg, noch dat de rechter, derhalve, een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde (1). (1) Zie Cass. 14 december 2007, AR S.08.0145.N, AC 2009, nr. 742, met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 23, 26, 1122 en 1124

C.14.0561.N 12 mei 2016 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat een persoon geen derdenverzet heeft aangetekend nadat de beslissing hem werd betekend, volgt in beginsel niet dat deze beslissing ten aanzien van die derde de bewijswaarde heeft van een onweerlegbaar vermoeden dat de rechter bindt (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - *Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken*

- DERDENVERZET -

Artt. 259novies, § 1, eerste, derde en vierde lid, en 259decies, § 1, eerste lid

C.16.0147.F 22 juni 2017 AC nr. ...

De eerste periodieke evaluatie van een magistraat veronderstelt dat deze zijn functie heeft uitgeoefend gedurende een jaar na zijn eedaflegging (1). (1) Zie Cass. 6 september 2007, AR C.06.0345.N, AC 2007, nr. 388.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - *Allerlei*

De eerste periodieke evaluatie van een magistraat veronderstelt dat deze zijn functie heeft uitgeoefend gedurende een jaar na zijn eedaflegging (1). (1) Zie Cass. 6 september 2007, AR C.06.0345.N, AC 2007, nr. 388.

- MACHTSOVERSCHRIDDING -

Artt. 28 en 1278, eerste lid

C.13.0615.N 29 mei 2015 AC nr. ...

Het volstaat dat de beslissing tot echtscheiding niet meer voor verzet of hoger beroep vatbaar is opdat de echtscheiding ten aanzien van de persoon van de echtgenoten gevolgen heeft, ook al wordt het vonnis waarin deze beslissing is vervat op andere punten bestreden; niet vereist is dat de beslissing daarenboven op regelmatige wijze in de registers van de burgerlijke stand is overgeschreven (1). (1) Zie de concl. OM.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - *Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten*

Artt. 30, 565, tweede lid, en 566, eerste lid

C.14.0298.N 20 maart 2015 AC nr. ...

De door artikel 565, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, in zijn hier toepasselijke versie, opgelegde voorrang veronderstelt dat de vorderingen hangende zijn voor rechtscolleges van dezelfde rang; er is bijgevolg geen samenhang tussen vorderingen in verschillende aanleg; dit geldt ook wanneer de beide zaken voor hetzelfde rechtscollege aanhangig zijn (1). (1) Cass. 1 april 2010, AR C. 09.0131.N, AC 2010, nr. 242.

- SAMENHANG -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 31 en 1053

C.14.0309.F 30 maart 2015 AC nr. ...

De beslissing waartegen geen hoger beroep is ingesteld en die de vrijwillige tussenkomsten van de schuldeisers van de onderneming waarvan de homologatie van het gerechtelijk reorganisatieplan gevorderd wordt, niet-ontvankelijk verklaart en de beslissing die de appelrechters moeten wijzen in het kader van het hoger beroep van een andere schuldeiser waarvan de vrijwillige tussenkomst aanvaard werd, zijn geen beslissingen waarvan de gezamenlijke tenuitvoerlegging materieel onmogelijk is (1). (1) Wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen, vóór de wijziging ervan bij de wet van 27 mei 2013.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- HOGER BEROEP - *Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil*

Artt. 31 en 1084

C.12.0636.F 22 januari 2015 AC nr. ...

Het geschil dat veronderstelt dat de vraag over het bestaan van de verkoop van een onroerend goed ten aanzien van de verkopers en de vraag over de ontbinding ervan beslecht worden, is onsplitsbaar in de zin van de artikelen 31 en 1084 van het Gerechtelijk Wetboek.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 32 en 43

P.15.1214.F 9 september 2015 AC nr. ...

Aangezien de betekening van het bevel tot verlenging van de vrijheidsbeneming, genomen op grond van artikel 15bis Voorlopige Hechteniswet, wordt geregeld door wetsbepalingen waarvan de toepassing niet verenigbaar is met het Gerechtelijk Wetboek, zijn de bepalingen van de artikelen 32 en 43 van dat wetboek daarop niet van toepassing (1). (1) Zie Cass. 29 december 1992, AR 7285, AC 1991-1992, nr. 816.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Verlenging van de termijnen

Artt. 32, 1°, 33, eerste lid, 35, eerste lid, 38, § 1, eerst

F.15.0011.N 26 mei 2016 AC nr. ...

Een vonnis kan worden betekend door de afgifte van een afschrift ervan bij gerechtsdeurwaardersexploot, ofwel aan de persoon, wanneer het afschrift aan de geadresseerde zelf ter hand wordt gesteld, ofwel, indien zij niet aan de persoon kan worden gedaan, aan de woonplaats of de verblijfplaats.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

In geval van betekening aan de woon- of verblijfplaats, moet de gerechtsdeurwaarder in het exploot niet vermelden op welke wijze het exploot aldaar wordt achtergelaten, zoals in de brievenbus, onder de ingangdeur of nog op een andere plaats.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Onder "plaats van betekening" die de gerechtsdeurwaardeur op straffe van nietigheid in het exploot van betekening moet vermelden, wordt verstaan, in geval van betekening aan de persoon, de plaats waar de persoon zich bevindt aan wie het afschrift wordt ter hand gesteld en, in geval van betekening aan de woon- of verblijfplaats, het adres van deze woon- of verblijfplaats.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 33, 34 en 35

F.14.0208.F 9 februari 2017 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling vereist dat het exploot, dat aan de maatschappelijke zetel van een partij werd betekend overeenkomstig artikel 35 Gerechtelijk Wetboek, vermeldt dat de betekening niet aan de persoon kon worden gedaan in de zin van de artikelen 33 en 34 van dat wetboek (1). (1) Uit art. 862, § 1, 6°, Gerechtelijk Wetboek, vóór de opheffing ervan door art. 24 Wet 22 oktober 2015, zoals het in dit geval van toepassing is, kan weliswaar worden afgeleid dat de betekening van de exploit en van de uitvoeringsakten de vermelding moet bevatten dat zij aan de persoon of op een andere, bij wet bepaalde wijze is gedaan. De betekening vermeldt in dit geval dat ze werd gedaan overeenkomstig artikel 35 Gerechtelijk Wetboek. Voor het overige is niet vereist dat de akte vaststelt dat ze niet aan de persoon kon worden betekend.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 43, 5°, 861 en 862, § 1

F.14.0208.F

9 februari 2017

AC nr. ...

Hoewel de vermelding van de naam en voornaam van de instrumenterende plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder krachtens artikel 43, 5°, Gerechtelijk Wetboek, op straffe van nietigheid is voorgeschreven, kan die nietigheid, omdat het verzuim of de onregelmatigheid die wordt aangeklaagd niet wordt vermeld in artikel 862, § 1, van dat wetboek, enkel worden uitgesproken wanneer dat verzuim of die onregelmatigheid, zoals vereist door artikel 861 van dat wetboek, de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt; de onregelmatigheid betreffende de vermelding van de identiteit van de ministerieel ambtenaar die een rechterlijke beslissing betekent, die de mogelijkheden van beroep van de partij aan wie de akte wordt betekend niet in het gedrang brengt, kan haar belangen niet schaden (1). (1) Zie Cass. 30 november 1981, AC 1981-82, nr. 213, gewezen onder vigeur van art. 862 Gerechtelijk Wetboek, vóór de wijziging ervan door art. 34 Wet 3 augustus 1992.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 440, tweede lid en 848, eerste en derde lid

C.13.0094.F

30 april 2015

AC nr. ...

De lastgeving om in rechte op te treden, die de bevoegdheid inhoudt om de opeenvolgende proceshandelingen te verrichten die nodig zijn voor de uitvoering ervan, blijft t.a.v. de lastgever en de procespartijen gelden zolang de ontkentenis niet is aangetoond.

- ADVOCaat -

Artt. 440, tweede lid, 1044, eerste lid, en 1045, tweede lid

F.14.0070.N

7 april 2016

AC nr. ...

Berusting van een partij in een rechterlijke beslissing kan niet afgeleid worden uit briefwisseling van de advocaat van de partij, wanneer deze aan haar raadsman geen bijzondere volmacht heeft gegeven om in die beslissing te berusten; de appelrechter die uit de brief van de advocaat diens berusting in het bestreden vonnis afleidt, zonder na te gaan of de advocaat over een bijzondere volmacht beschikt, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. OM.

- BERUSTING -

Artt. 440, tweede lid, en 703

F.14.0172.F

2 oktober 2015

AC nr. ...

Behoudens het geval waarin de wet een bijzondere lastgeving vereist, wordt de advocaat die een akte van rechtspleging verricht voor een rechtbank van de rechterlijke orde en alleen maar verklaart op te treden namens een rechtspersoon die naar behoren is geïdentificeerd door de opgave van zijn benaming, zijn rechtskarakter en zijn maatschappelijke zetel, wettelijk vermoed daartoe van het bevoegde orgaan van die rechtspersoon een regelmatige lastgeving te hebben ontvangen (1). (1) Cass. 12 november 2008, AR. P.08.0723.F, AC 2008, nr. 629.

- VORDERING IN RECHTE -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- ADVOCaat -

Het wettelijk vermoeden krachtens hetwelk de advocaat die een akte van rechtspleging verricht voor een rechtbank van de rechterlijke orde, vermoed wordt daartoe van het bevoegde orgaan van die rechtspersoon een regelmatige lastgeving te hebben ontvangen, is niet onweerlegbaar; een partij kan aanvoeren dat de beslissing om een akte van rechtspleging te verrichten, niet werd goedgekeurd door de organen van de rechtspersoon en niet van laatstgenoemde uitgaat, maar de bewijslast berust bij die partij.

- VORDERING IN RECHTE -

- ADVOCaat -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 458, § 1, eerste en tweede lid, en 474

D.14.0007.N

20 maart 2015

AC nr. ...

Uit de artikelen 458, §1, eerste en tweede lid, en 474 Gerechtelijk Wetboek en uit de voorbereidende werken van de wet van 21 juni 2006 wijzigende de tuchtprocedure van toepassing op de leden van de balie, volgt dat het onderzoek dient te worden geopend binnen de twaalf maanden na kennisname van de feiten door de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit, zijnde de stafhouder of desgevallend de voorzitter van de tuchtraad, en dat het openen van het onderzoek onder meer kan blijken uit het schriftelijke bericht waarbij de advocaat op de hoogte wordt gebracht van het instellen van het onderzoek.

- ADVOCAAT -

- VERJARING - Tuchtzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde)

Artt. 458, § 2, tweede lid, 459, § 2, en 467

D.15.0002.F 11 september 2015 AC nr. ...

Uit de samenhang tussen de artikelen 458, §2, tweede lid, 459, §2, en 467 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat ze niet uitsluiten dat de stafhouder voor de tuchtraad van beroep verslag uitbrengt over het onderzoek.

- ADVOCAAT -

Artt. 458, §§ 1 en 2, 459, § 1

D.14.0006.N 17 april 2015 AC nr. ...

Wanneer de stafhouder aan de tuchtraad kennis geeft van een tuchtzaak, nadat hij een klacht tegen een advocaat van zijn Orde heeft ontvangen en onderzocht of daartoe een onderzoeker heeft aangesteld of nadat hij ambtshalve of op schriftelijke aangifte van de procureur-generaal een onderzoek heeft ingesteld en oordeelt dat er redenen bestaan om de betrokken advocaat te laten verschijnen voor de tuchtraad, treedt hij op als een orgaan van de Orde, maar is hij geen rechterlijke instantie zoals bedoeld in artikel 6 EVRM (1). (1) Cass. 5 april 2012, AR D.11.0009.N, AC 2012, nr. 220.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCAAT -

Artt. 458, § 1, eerste en tweede lid, en § 2, eerste lid, 459, § 1, tweede lid, en § 2, laatste lid, en 467

D.16.0006.N 16 december 2016 AC nr. ...

De ter zake toepasselijke bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek noch artikel 6 EVRM sluiten uit dat de stafhouder samen met de onderzoeker ter zitting van de tuchtraad van beroep kan worden gehoord.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCAAT -

Artt. 477bis, § 1, eerste lid, 477ter, § 1, eerste lid, en § 2, en 477quinquies, § 1, eerste lid, en § 2, 1°

C.16.0177.N 3 februari 2017 AC nr. ...

Onderdanen van Lid-Staten van de Europese Unie, die gerechtigd zijn in België de titel van advocaat te voeren of het beroep van advocaat uit te oefenen, zijn onderworpen aan de regels, van welke oorsprong ook, die in België op het beroep van toepassing zijn, en dus ook aan het bestreden reglement (1). (1) Zie concl. OM.

- ADVOCAAT -

Artt. 495, eerste en tweede lid, 496, eerste en tweede lid, en 498

C.16.0177.N 3 februari 2017 AC nr. ...

Uit de ruime autonomie die de wetgever aan de communautaire beroepsgroepen van de advocaten heeft gegeven tot het regelen van hun beroep in functie van de specifieke aard van hun werkzaamheden volgt dat hij aan de Ordes de bevoegdheid heeft gegeven om de werkzaamheden van advocaten in het kader van detachering te reglementeren ter vrijwaring van de onafhankelijkheid van de gedetacheerde advocaten, de uitsluiting van verwarring nopens de onafhankelijkheid van de advocaat in geval van detachering, de vertrouwelijkheid van de contacten tussen advocaten en hun cliënt, en het toezicht op de modaliteiten van die detachering door de stafhouder, alsook om die detachering die niet beantwoordt aan voormelde waarborgen van onafhankelijkheid en vertrouwelijkheid onverenigbaar te verklaren met het beroep van advocaat (1). (1) Zie concl. OM.

- ADVOCAAT -

Artt. 55, 2°, 1073, eerste en tweede lid, 1098 en 1100

C.13.0298.F 10 juni 2016 AC nr. ...

De stukken die de verweerder tot staving van de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep overlegt, moeten bij zijn memorie van antwoord worden gevoegd en bijgevolg moet er, bij het beoordelen van het tegen het cassatieberoep opgeworpen middel van niet-ontvankelijkheid, geen acht worden geslagen op de hierna neergelegde stukken.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 557 tot 562, 618, 1017, eerste lid, 1018, 6°

C.13.0390.N 29 mei 2015 AC nr. ...

Het bedrag van de vordering stemt overeen met de vordering die in de gedinginleidende akte is geformuleerd of met het bedrag dat in de laatste conclusie is gevorderd (1). (1) Zie Cass. 7 januari 2009, AR P.08.0874.F, AC 2009, nr. 13; Cass. 17 november 2011, AR C.10.0497.N, AC 2011, nr. 621.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 565, 5°, 566, eerste lid, 634 en 701

C.14.0247.N 13 maart 2015 AC nr. ...

Wanneer samenhangende vorderingen vallen onder de territoriale bevoegdheid van verschillende Belgische rechtbanken van koophandel, kan de eisende partij kiezen om, via eenzelfde inleidende akte, alle vorderingen voor om het even welke van deze rechtbanken te brengen; deze keuzevrijheid geldt ook wanneer internationale bevoegdheidsbedingen meerdere Belgische rechtbanken van dezelfde rangorde en hen allen een "exclusieve" bevoegdheid toekennen en de eisende partij op grond van één van deze bedingen niet de plicht had, maar enkel de mogelijkheid om één van de vorderingen te brengen voor een rechtbank gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie (1). (1) Het OM was van mening dat de betwistingen slechts konden worden opgelost door een uitlegging van artikel 23.1 van de Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, en concludeerde tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie met betrekking tot de draagwijdte van dit artikel 23.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- SAMENHANG -

Artt. 569, eerste lid, 32° en 1385undecies, eerste lid

F.14.0084.N 6 maart 2015 AC nr. ...

De mogelijkheid de registratie van een onroerend goed in de inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten aan te vechten op grond van artikel 7 Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat wanneer de heffingsplichtige die mogelijkheid niet heeft benut of ze tevergeefs heeft uitgeput, de rechter die op grond van artikel 26, § 3 (voorheen § 4), Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van het tegen de heffing ingediende bezwaar, nog uitspraak doet over de wettigheid van de registratie op grond waarvan de heffing is vastgesteld (1). (1) Zie de concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 569, eerste lid, 32°, en 1385undecies, eerste lid

F.13.0178.N 22 mei 2015 AC nr. ...

De mogelijkheid de registratie van een onroerend goed in de inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten aan te vechten op grond van artikel 7 Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat wanneer de heffingsplichtige die mogelijkheid niet heeft benut of ze tevergeefs heeft uitgeput, de rechter die op grond van artikel 26, §4, Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van het tegen de heffing ingediende bezwaar, nog uitspraak doet over de wettigheid van de registratie op grond waarvan de heffing is vastgesteld (1). (1) Cass. 17 mei 2013, AR F.12.0093.N, met concl. OM, AC 2013, nr. 308.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 577 en 1022

C.16.0231.N 27 januari 2017 AC nr. ...

Om, ter vaststelling van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, te oordelen of het geschil een al dan niet in geld waardeerbare vordering betreft, dient uitgegaan van hetgeen in de akte rechtsingang gevorderd wordt of ter beslechting wordt voorgelegd en niet van hetgeen uiteindelijk door de rechter wordt beslist.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 578, 1°, en 590

C.14.0013.F 11 juni 2015 AC nr. ...

De vordering tot terugbetaling van voorschotten op salaris die aan de werknemer zijn toegekend gedurende de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is een betwisting die niet onder het gemeen recht valt maar de arbeidsovereenkomst betreft.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)

Artt. 579, 1017, tweede lid, en 1022

S.14.0052.N 11 april 2016 AC nr. ...

De vordering van een werkloze die strekt tot de vernietiging van de beslissing van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening waarbij hij wordt uitgesloten van het recht op werkloosheidsuitkeringen en waarbij het bedrag van de onrechtmatig ontvangen uitkeringen die worden teruggevorderd in de bestreden administratieve beslissing is vastgesteld, betreft een in geld waardeerbare vordering (1). (1) Cass. 13 september 1999, AR S.99.0058.N, AC 1999, nr. 455 en vgl. Cass 17 maart 1980, AC 1979-80, nr. 450.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

Artt. 624 en 1109/1

C.14.0013.F 11 juni 2015 AC nr. ...

Het Hof verwijst de zaak naar de arbeidsrechtbank Waals-Brabant wanneer blijkt het bestreden vonnis de maatschappelijke zetel van de verweerster gelegen is te Tubeke en de woonplaats van de eiseres zich te Tubeke bevindt.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 648 en 656

C.16.0207.N 9 juni 2016 AC nr. ...

Aangezien de redenen die door verzoeker werden aangevoerd om de wraking te vorderen van het lid van de Nederlandstalige kamer van beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars en die ongegrond werden bevonden, in werkelijkheid samenvallen met deze die thans worden aangevoerd om de onttrekking te vorderen aan de beroepskamer, getuigt laatstvermeld verzoek van procesrechtsmisbruik en is het kennelijk onontvankelijk.

- MAKELAAR -

- RECHTSMISBRUIK -

Artt. 648, 2° en 650

C.15.0204.F 28 mei 2015 AC nr. ...

Het verzoekschrift tot onttrekking wegens wettige verdenking dat uitsluitend strekt tot de onttrekking van de zaak aan de afdeling van een rechtbank van eerste aanleg, is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 9 januari 2015, AR C.14.0586.N, AC 2015, nr ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - *Burgerlijke zaken*

Artt. 648, 650 en 658

C.14.0586.N 9 januari 2015 AC nr. 19

De gewettigde verdenking veronderstelt dat de ingeroepen omstandigheden van die aard zijn dat er twijfel kan ontstaan omtrent de onpartijdigheid en de objectiviteit van de betrokken rechtbank in zijn geheel, en niet van een kamer of afdeling ervan; het verzoek tot onttrekking waarin niet wordt aangevoerd dat alle leden van de betrokken rechtbank, die thans meerdere afdelingen omvat, geen kennis kunnen nemen van de zaak, is derhalve kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. OM.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - *Burgerlijke zaken*

Artt. 703, eerste lid, en 848, eerste en derde lid

C.14.0339.F 18 december 2015 AC nr. ...

De rechtspersoon kan, vóór het verstrijken van de fatale termijn of van de verjaringstermijn die op de rechtsvordering of op het rechtsmiddel van toepassing is, het initiatief van zijn onbevoegd orgaan bekrachtigen; mits de bekrachtiging de door derden verkregen rechten niet benadeelt, heeft zij terugwerkende kracht op het ogenblik van het instellen van de rechtsvordering of van het rechtsmiddel, waardoor die ontvankelijk wordt (1). (1) Zie gedeeltelijk gelijklopende concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 744, tweede lid, 748bis en 780, eerste lid, 3°

C.14.0154.F 7 mei 2015 AC nr. ...

Hoewel het voorwerp van de vordering uitsluitend bepaald wordt door de laatste conclusie van een partij, veronderstelt de verplichting, voor de rechter, om enkel over de daarin vermelde punten uitspraak te doen, dat laatstgenoemd geschrift een conclusie vormt waarin de eisen van de auteur worden weergegeven en niet een observatienota waarin geen enkele eis wordt uiteengezet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - *Burgerlijke zaken - Algemeen*

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)*

Artt. 747, § 2, vierde lid, en 758, tweede lid

G.15.0027.N 12 maart 2015 AC nr. ...

Uit artikel 747, §2, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat geen ontvankelijk cassatieberoep kan worden ingesteld tegen een beschikking die met toepassing van artikel 747 van dat wetboek uitspraak doet over het in staat stellen en de bepaling van rechtsdag; hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat daarin tevens toepassing wordt gemaakt van artikel 758, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- RECHTSBIJSTAND -

Artt. 748bis en 1054, eerste lid

C.14.0301.N

19 mei 2016

AC nr. ...

Uit wat voorafgaat volgt dat de hoedanigheid van gedaagde in hoger beroep verworven ingevolge een eerder incidenteel beroep van een andere partij, in beginsel niet ongedaan wordt gemaakt door een latere wijziging van dit incidenteel beroep in de syntheseconclusie (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Artt. 748bis en 780, eerste lid, 3°

C.12.0368.N

7 oktober 2016

AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 748bis en 780, eerste lid, 3°, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vordering uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; dit houdt ook in dat de partij die in haar syntheseconclusie een in een eerdere conclusie geformuleerd verweer niet herneemt, geacht wordt van dat verweer afstand te doen (1). (1) Cass. 8 maart 2013, AR C.11.0477.N, AC 2013, nr. 160.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 751, § 1, eerste lid, en 806

C.15.0410.F

13 mei 2016

AC nr. ...

Uit de aard van artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat het enkel kan worden toegepast op de vonnissen waartegen verzet kan worden gedaan; voornoemd artikel is bijgevolg niet van toepassing op vonnissen die geacht worden op tegenspraak te zijn geweest krachtens artikel 751, §1, eerste lid, van dat wetboek (1)(2)(3). (1) Zie Cass. 30 maart 2001, AR C.99.0249.N, AC 2001, nr. 188. (2) Artikel 751 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals het van toepassing was vóór de opheffing ervan bij artikel 14 van de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand. (3) Artikel 806 Gerechtelijk Wetboek, zoals het van toepassing was vóór de vervanging ervan bij artikel 20 van de wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 76, § 2, tweede lid, 101, § 1, tweede lid en § 2, tweede lid, thans derde lid en 155, eerste lid

P.15.1538.N

20 december 2016

AC nr. ...

Wanneer een telastlegging wegens valsheid betrekking heeft op een document dat de terugbetaling toelaat van geneeskundige verstrekkingen, bedoeld in de ZIV-wet, zijn, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 155, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, enkel de leden van het arbeidsauditoraat bevoegd de strafvordering wegens dergelijke inbreuken uit te oefenen en moet de kamer van het hof van beroep dat uitspraak doet over de strafvordering samengesteld zijn uit twee raadsheren in het hof van beroep, de voorzitter daaronder begrepen, en uit één raadsheer in

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafprocedure

Artt. 764, eerste lid, 10°, en 578, 12°

S.08.0094.F 14 november 2016 AC nr. ...

De wet die de mededeling van een zaak aan het openbaar ministerie regelt is diegene die van toepassing is op het tijdstip dat die zaak moet worden beslecht, en niet diegene die van kracht was op het tijdstip waarop de zaak werd ingeleid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 772 en 773

C.13.0268.N 29 mei 2015 AC nr. ...

Wanneer de appelrechters het hoger beroep van de verweerster grotendeels gegrond verklaren en het verweer van de eiser afwijzen, zonder uitspraak te doen over het verzoek tot heropening van het debat van de eiser, schenden zij artikel 773 Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 5 oktober 2001, AR C.00.0199.F, AC 2001, nr. 525; Cass. 13 mei 2002, AR S.01.0161.F, AC 2002, nr. 292.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 779, 782 en 782bis

P.15.0630.F 30 september 2015 AC nr. ...

De vonnissen en arresten worden achtereenvolgens "gewezen" en "ondertekend" door de magistraten van de rechtbank die alle zittingen van de zaak hebben bijgewoond; vervolgens worden ze in de regel enkel "uitgesproken" door de voorzitter van de kamer die ze heeft gewezen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 780, 1°, 782, eerste lid, en 785, tweede lid

D.16.0010.F 27 oktober 2016 AC nr. ...

Uit de artikelen 780, 1°, 782, eerste lid, en 785, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat een vonnis moet worden ondertekend door een griffier die zitting heeft gehouden op de terechtzitting waar de zaak werd gepleit en in beraad genomen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artt. 782, eerste lid, en 788, eerste lid

C.14.0123.F 12 maart 2015 AC nr. ...

Het ontbreken van de handtekening van een rechter in een vonnis kan worden hersteld na de uitspraak van het vonnis, overeenkomstig artikel 788 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 793 - 801bis

P.14.1013.N 24 februari 2015 AC nr. 139

Geen enkele wetsbepaling bepaalt een termijn waarbinnen een vordering tot verbetering van een rechterlijke beslissing moet worden ingesteld; de vordering tot verbetering van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing kan worden ingesteld zolang de tenuitvoerlegging van die beslissing mogelijk is (1). (1) G. GILLIAMS en T. GILLIAMS, "Interpreteren en rectificeren zonder te bezeren: de microchirurgie van de uitleggende en verbeterende vonnissen", Soc.Kron. 2001, (169) 173-174; A. FRY, "L'interprétation et la rectification des jugements", JT 2013, (451) 453-454; A. FRY, "Interprétation, rectification et réparation des décisions judiciaires", JT 2015, (161) 162.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- VERJARING - Algemeen

Artt. 807 en 1138, 3°

C.16.0109.N 25 november 2016 AC nr. ...

De niet-ontvankelijkheid van de oorspronkelijke vordering staat er niet aan in de weg dat de rechter voor wie een gewijzigde of uitgebreide vordering aanhangig is, zich over alle punten van die vordering dient uit te spreken.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 812 en 981

C.13.0457.N 30 januari 2015 AC nr. ...

Tussenkomst in een deskundigenonderzoek kan geschieden zolang geen afbreuk wordt gedaan aan het recht van verdediging van de partij die gedwongen tussenkomt; hieruit volgt dat een gedwongen tussenkomst in het deskundigenonderzoek niet is uitgesloten in geval dat de gerechtsdeskundige reeds een voorlopige mening heeft geformuleerd, wanneer blijkt dat het recht van verdediging van de in gedwongen tussenkomst gedaagde partij is geëerbiedigd.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- TUSSENKOMST -

Artt. 812, eerste lid, en 1056

C.14.0322.F 23 oktober 2015 AC nr. ...

Uit het feit dat een partij, die in eerste aanleg aanwezig, opgeroepen of vertegenwoordigd was maar geen hoger beroep heeft ingesteld en in hoger beroep noch gedaagd noch opgeroepen was, in de zaak in hoger beroep een conclusie heeft neergelegd, kan niet noodzakelijkerwijs worden afgeleid dat zij in hoger beroep partij in de zaak wordt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 815, 816, 817 en 818

C.12.0565.N 8 oktober 2015 AC nr. ...

De gedwongen hervatting van geding van rechtswege veronderstelt dat de betekening van de dagvaarding tot hervatting regelmatig is gebeurd en dat alle in redelijkheid mogelijke stappen zijn ondernomen om de erfgenaam regelmatig op te roepen en dat dit door de rechter wordt nagegaan, nadat hiertoe desgevallend bijkomende inlichtingen werden ingewonnen door het openbaar ministerie (1). (1) Zie concl. OM.

- DAGVAARDING -

Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid

C.13.0573.N 23 juni 2016 AC nr. ...

Afstand van geding belet niet dat de vordering later opnieuw wordt ingesteld, tenzij zij om een andere reden is uitgedoofd (1). (1) Zie concl. OM.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

Afstand van geding in hoger beroep impliceert niet noodzakelijk dat de partij het vast voornemen heeft haar instemming te betuigen met de beslissing; wanneer echter op het ogenblik waarop afstand van geding in hoger beroep wordt gedaan, het hoger beroep niet meer opnieuw kan worden ingesteld omdat de termijn daarvoor is verstreken, komt dit neer op een berusting in het beroepen vonnis (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- BERUSTING -

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

Inzake een vordering tot betwisting van vaderschap kan niet geldig afstand van geding in hoger beroep worden gedaan wanneer op dat ogenblik niet meer opnieuw hoger beroep kan worden ingesteld omdat de beroepstermijn al is verstreken; de afstand in hoger beroep komt in dat geval immers neer op een berusting in het vonnis en dus op een verboden verzaking aan de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

- AFSTAMMING -

- BERUSTING -

- VORDERING IN RECHTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 833, 835, 836, 837, eerste lid, en 838, tweede lid

P.17.0005.N

31 januari 2017

AC nr. ...

Uit het geheel van de in de artikelen 833, 835, 836, 837, eerste lid, en 838, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalde regeling en de daarbij voorgeschreven termijnen voor het voordragen van de wraking van een rechter volgt dat de termijn van acht dagen waarbinnen het hof van beroep uitspraak moet doen over de wraking, een aanvang neemt vanaf de datum van de rechtszitting waarop de zaak voor behandeling is vastgesteld (1). (1) Zie Cass. 17 september 2002, AR P.02.0386.N - P.02.0602.N - P.02.0662.N, AC 2002, nr.454 met concl. van advocaat-generaal P. Duinslaeger.

- WRAKING -

Artt. 837, eerste lid, en 838, derde lid

P.16.0509.F

27 april 2016

AC nr. ...

Artikel 837, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek kent aan de wraking een opschortende werking toe die de rechter, op straffe van nietigheid, verbiedt de procedure voort te zetten; aan de opschortende werking komt een einde wanneer de beslissing tot verwerping van de vordering kracht van gewijsde krijgt, na verloop van de termijn om cassatieberoep in te stellen als bedoeld in artikel 838, derde lid, Gerechtelijk Wetboek of, in geval van cassatieberoep binnen die termijn, wanneer het Hof van Cassatie het cassatieberoep tegen die beslissing verwerpt; in geval van wraking van een magistraat van het hof van beroep komt aan die werking een einde zodra het arrest van het Hof van Cassatie is uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 14 november 2012, AR P.11.1611.F, AC 2012, nr. 612.

- WRAKING -

Artt. 838, tweede lid, 1018, eerste lid, 6°, en 1022, 1°

C.15.0407.F

13 mei 2016

AC nr. ...

Wanneer, volgens artikel 838, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de wraking wordt verworpen, is een partij die in haar opmerkingen is gehoord en niet de verzoeker tot wraking is, niet een partij die in het gelijk is gesteld in de zin van artikel 1022, eerste lid, van dat wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- WRAKING -

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

Artt. 848 en 849

P.15.1662.F

16 maart 2016

AC nr. ...

De toepassing van de artikelen 848 en 849 Gerechtelijk Wetboek en de eerbiediging van het recht van verdediging houden in dat de lasthebber tegen wie de vordering tot ontkenenis van proceshandelingen is ingesteld, partij moet zijn in het proces (1). (1) B. PETIT, Incidents de procédure. Récusation et dessaisissement. – Désaveu. – Interruption et reprise d'instance. – Désistements, Larcier, 2015, nr. 103-104; "Le point sur le désaveu", J.T. 2014, p. 365; P. DEPUYDT, "Le désaveu", Droit judiciaire. – Commentaire pratique, Kluwer, 2007, p. 22.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Allerlei

- LASTGEVING -

De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de ontkenenis van proceshandelingen zijn niet van toepassing voor de strafrechten (1). (1) Cass. 24 september 2014, AR P.14.0022.F, AC 2014, nr. 550.

- ADVOCaat -

Artt. 890 en 1209 tot 1223

C.16.0015.N

30 september 2016

AC nr. ...

De waarde van de onverdeelde goederen die zijn opgenomen in de gehomologeerde of aangepaste staat van vereffening kan nog worden geactualiseerd overeenkomstig artikel 890 Gerechtelijk Wetboek.

- VERDELING -

Artt. 895 en 1039

C.13.0309.N

12 november 2015

AC nr. ...

Het voeren van de burgerlijke valsheidsprocedure is van aard de rechten van de partijen definitief en onherroepelijk aan te tasten; deze procedure is bijgevolg uitgesloten in kort geding.

- KORT GEDING -

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Artt. 895, eerste lid, 896, eerste lid, en 897

F.15.0003.N

14 oktober 2016

AC nr. ...

De regel dat de rechter die gevat is met een valsheidsvordering zijn uitspraak over de hoofdvordering uitstelt indien hierover geen uitspraak kan worden gedaan zonder rekening te houden met het van valsheid betichte stuk, belet de rechter niet te oordelen dat de aangevoerde middelen inzake valsheid kennelijk ongegrond zijn of dat het voeren van een valsheidsprocedure overbodig is en dat er bijgevolg geen noodzaak bestaat om de valsheidsprocedure te openen en de uitspraak over de hoofdvordering op te schorten (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTSVORDERING [ZIE: 497 VORDERING IN RECHTE] -

Artt. 897 en 898

C.13.0324.F

26 februari 2015

AC nr. 143

Wanneer bij de rechter een tussenvordering wegens valsheid in burgerlijke zaken regelmatig aanhangig is gemaakt, dient hij, in de regel, de uitspraak over het geschil zelf uit te stellen en de in het Gerechtelijk Wetboek bepaalde valsheidsprocedure toe te passen, voor zover geen uitspraak over de zaak zelf kan worden gedaan zonder rekening te houden met het van valsheid betichte stuk (1). (1) Zie (grotendeels gelijkl.) concl. OM in Pas. 2015, nr.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Artt. 907 t.e.m. 914

C.14.0347.N

9 september 2016

AC nr. ...

In de regel is een verzoekschrift dat een naar aanleiding van een cassatieberoep ingestelde betichting van valsheid bevat, slechts ontvankelijk en is de valsheidsvordering toegelaten, wanneer het tijdens het cassatiegeding van valsheid beticht stuk niet van valsheid kon worden beticht voor de feitenrechter, het verzoekschrift betrekking heeft op een wezenlijke vereiste voor de regelmatigheid van de bestreden beslissing en het in het verzoekschrift gestelde feit waarschijnlijk genoeg is om de bewijskracht van een authentieke akte aan te tasten (1). (1) Zie Cass. 9 december 2008, AR P.08.0750.N, AC 2008, nr. 710; Cass. 12 november 2003, AR P.03.1248.F, AC 2003, nr. 567.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Artt. 978, eerste lid (oud), en 979, tweede lid (oud)

C.14.0346.N

20 maart 2015

AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 978, eerste lid, (oud) en 979, tweede lid, (oud) Gerechtelijk Wetboek volgt dat de gerechtsdeskundige gehouden is de opmerkingen van partijen op zijn voorverslag op te tekenen en te beantwoorden en dat zijn eindverslag op straffe van nietigheid moet worden voorzien van de eedformule en door hem moet worden ondertekend, maar niet dat de opmerkingen van partijen en het antwoord van de deskundige op straffe van nietigheid moeten worden opgenomen in het eindverslag zelf en niet als bijlage bij dit eindverslag mogen worden gevoegd.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Gewone wet 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur

Artt. 369 en 394, § 1

P.14.1519.N

19 januari 2016

AC nr. ...

De bepalingen van de Wet Milieutaks, gelet op hun onderlinge samenhang en ratio legis, laten de rechter toe uit te gaan van het feitelijke vermoeden dat aan milieuheffing onderworpen goederen die aan douanetoezicht zijn onttrokken en waarvan niet geweten is waar of bij wie zij zijn beland, werden geleverd aan kleinhandelaars of rechtstreeks aan intermediaire of eindverbruikers, zodat hij de beklaagden die hij schuldig verklaart aan die onttrekking, kan aanzien als degenen die deze goederen in het verbruik hebben gebracht en bijgevolg de milieutaks erop verschuldigd zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- MILIEURECHT -

Grondwet 1994

Art. 12

P.15.0455.F 24 juni 2015 AC nr. ...

De beschikking van onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter is geen daad van vervolging in de zin van artikel 12 van de Grondwet (1). (1) Zie GwH 12 februari 2015, nr. 19/2015, J.L.M.B. 2015, p. 1169, met opm. O. Michiels.

- GRONDWET - Art. 12

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 13

P.15.0455.F 24 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 13 Grondwet zegt niet dat een ordemaatregel met instemming van de partijen moet worden genomen.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- GRONDWET - Art. 13

Eenieder moet worden berecht volgens objectief vastgestelde bevoegdheids- en procedureregels en mag niet voor een ander dan het door de wet aangewezen rechtscollege worden gedaagd; daaruit volgt ook dat, in de regel, niemand zijn rechter kan kiezen (1). (1) Zie Cass. 7 januari 1997, AR P.96.0678.N, AC 1997, nr. 14.

- GRONDWET - Art. 13

P.15.0091.F 25 maart 2015 AC nr. ...

De bevoegdheid van de onderzoeksgerechten inzake internering heeft tot gevolg dat de rechtzoekende bij de regeling van de rechtspleging een rechter wordt toegekend.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- GRONDWET - Art. 13

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 144

C.16.0057.N 9 december 2016 AC nr. ...

Bij een gebonden bevoegdheid kan de administratieve overheid enkel vaststellen dat de wettelijke voorwaarden al dan niet vervuld zijn en beschikt zij over geen enkele beoordelingsbevoegdheid (1). (1) Zie de concl. van procureur-generaal baron J. VELU, toen advocaat-generaal, voor Cass. (verenigde kamers) 10 april 1987, AR 5590-5619, AC 1986-87, nr. 477; zie tevens de concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL bij Cass. (verenigde kamers) 19 februari 2015, AR C.14.0369.N, AC 2015, nr. 132.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Allerlei

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

Een partij kan zich ten aanzien van de administratieve overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de uitvoering waarvan die partij belang heeft (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.14.0308.N 19 februari 2015 AC nr. 131

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

C.14.0369.N 19 februari 2015 AC nr. 132

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

Art. 148

P.15.0562.F 16 september 2015 AC nr. ...

De vermelding in een proces-verbaal van de rechtszitting, dat geen enkele andersluidende vermelding bevat volgens welke "de behandeling van de zaak overeenkomstig artikel 190, eerste lid, Wetboek van Strafvordering is geschied", bewijst dat de debatten in het openbaar hebben plaatsgevonden (1). (1) Zie Cass. 15 januari 2003, AR P.02.1296.F, AC 2003, nr. 30.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 148

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 149

P.14.1821.N 29 november 2016 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, bij een veroordeling wegens een inbreuk op de vereisten verplicht gesteld zowel bij artikel 8.3 van de Verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal goederenvervoer over de weg als bij de artikelen 1 en 3 van het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers die gevestigd zijn op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in België, die tot 1 september 2014 strafbaar gesteld zijn bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 en artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg en vanaf 1 september 2014 bij artikel 41, § 3, 5°, van de wet van 15 juli 2013, moet het veroordelend vonnis artikel 41, § 3, 5°, Wet van 15 juli 2013 vermelden.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

C.15.0503.N 18 november 2016 AC nr. ...

De verplichting van artikel 149 Grondwet elk vonnis met redenen te omkleden houdt niet in dat de rechter moet antwoorden op elk argument dat tot staving van een middel is aangevoerd, maar geen afzonderlijk middel vormt (1). (1) Zie concl. OM.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)*

De verplichting van artikel 149 Grondwet elk vonnis met redenen te omkleden houdt niet in dat de rechter moet antwoorden op elk argument dat tot staving van een middel is aangevoerd, maar geen afzonderlijk middel vormt (1). (1) Zie concl. OM.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.15.0216.F 20 april 2016 AC nr. ...

Bij ontstentenis van betwisting omtrent de wetsbepaling waarop de burgerlijke rechtsvordering is gegrond, behoeft de rechter die wetsbepaling niet te vermelden (1). (1) Cass. 17 oktober 2001, AR P.01.0807.F, AC 2001, nr. 550.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.15.1659.F 13 januari 2016 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling of algemeen rechtsbeginsel verplicht de rechter om in het vonnis de neerlegging van stukken te vermelden en evenmin om op de daarin vervatte elementen te antwoorden die voor hem niet bij conclusie werden overgenomen (1). (1) Zie Cass. 16 februari 2000, AR P.99.1826.N, AC 2000, nr. 129.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

C.14.0475.N 21 december 2015 AC nr. ...

De appelrechter kan zijn beslissing motiveren door verwijzing naar de redenen van het beroepen vonnis zonder deze te moeten weergeven, voor zover duidelijk is over welke redenen het gaat.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Algemeen*

P.15.1112.F 16 december 2015 AC nr. ...

Onder een tegenstrijdigheid die een gebrek aan redengeving oplevert, wordt een tegenstrijdigheid begrepen tussen de redenen of tussen de redenen en het beschikkend gedeelte van eenzelfde beslissing; zij kan niet volgen uit de enkele vergelijking van de beslissing die het misdrijf bewezen verklaart met de wetsbepalingen waarop die beslissing is gegrond.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

P.15.1147.F 16 december 2015 AC nr. ...

De vonnissen van de correctionele rechtbank moeten alleen de wetsbepalingen vermelden die het feit strafbaar stellen en die daarop straffen stellen, wanneer ze tot veroordeling leiden (1). (1) Zie Cass. 23 oktober 2001, AR P.00.0304.N, AC 2001, nr. 565.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

P.15.1156.N 26 augustus 2015 AC nr. ...

Artikel 149 van de Grondwet is niet toepasselijk op de beslissingen van de onderzoeksgerechten, die op grond van de Vreemdelingenwet uitspraak doen over de handhaving van een vrijheidsberovende maatregel, aangezien die beslissingen geen vonnissen in de zin van die bepaling zijn (1). (1) Cass. 20 juli 2010, AR P.10.1060.F, AC 2010, nr. 482; zie Cass. 2 oktober 2013, AR P.13.1553.F, AC 2013, nr. 493; Cass. 17 september 2013, AR P.13.1522.N, AC 2013, nr. 458; Cass. 30 november 2010, AR P.10.1735.N, AC 2010, nr. 704.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.14.1948.N 30 juni 2015 AC nr. ...

Het arrest dat enerzijds de beklagde schuldig verklaart aan diefstal door middel van geweld of bedreigingen met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd onder twee van de in artikel 471 Strafwetboek vermelde omstandigheden en anderzijds op de burgerlijke rechtsvordering het beroepen vonnis bevestigt waarbij een gerechtsdeskundige werd aangesteld met als opdracht advies te verstrekken over een blijvende schade en meer bepaald aan te geven of de blijvende letsels op een blijvende wijze een aantasting van de arbeidsgeschiktheid van het slachtoffer uitmaken, is tegenstrijdig gemotiveerd aangezien de opdracht aan de deskundige de mogelijkheid open laat dat de diefstal met geweld of bedreiging onder meer een blijvende fysische of psychische ongeschiktheid zoals bepaald door artikel 473 Strafwetboek, ten gevolge heeft gehad (1). (1) Cass. 28 juni 2000, AR P.99.1886.F, AC 2000, nr. 409; Cass. 30 maart 1994, AR P.93.1596.F, AC 1994, nr. 155.

- *DIEFSTAL EN AFPERSING* -

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN* - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

P.13.1281.N

21 april 2015

AC nr. ...

Zonder op enigerlei wijze te onderzoeken op welke data bepaalde telastleggingen, voor zo ver bewezen, zouden gepleegd zijn, verklaren de appelrechters de strafvordering voor die telastleggingen, waarvoor zij te kennen geven dat zij mogelijk met hetzelfde opzet gepleegd werden als de feiten van een andere telastlegging waaraan de beklagde schuldig wordt verklaard, vervallen door verjaring op grond van een stuitingsdaad die zich situeert vóór de mogelijk laatste datum van deze feiten, zoals omschreven, en verklaren zij dienvolgens de burgerlijke rechtsvorderingen, in zoverre zij gesteund zijn op de telastleggingen niet ontvankelijk; het Hof kan aldus niet nagaan of de strafvordering voor de telastleggingen wel of niet was verjaard op de dag waarop het arrest is uitgesproken en of de burgerlijke rechtsvorderingen die op deze telastleggingen werden gesteund, werden ingesteld nadat de strafvordering vervallen was door verjaring en vernietigt de bestreden beslissing in zoverre die uitspraak doet over die burgerlijke rechtsvorderingen, in de mate zij gesteund zijn op die telastleggingen, met verwijzing (1). (1) Zie Cass. 6 september 2000, AR P.00.0310.F, AC 2000, nr. 443; Cass. 7 november 2000, AR P.99.0048.N, AC 2000, nr. 604; Cass. 2 mei 2006, AR P.06.0125.N, AC 2006, nr. 252.

- *VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen*

- *VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken*

- *VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken*

P.14.1706.F

11 februari 2015

AC nr. 101

Noch artikel 149 van de Grondwet, noch artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering, noch artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden vereisen dat de rechter, wanneer bij hem geen betwisting over de samenhangende aard van de misdrijven aanhangig is gemaakt, de concrete elementen vermeldt die de samenvoeging van aparte zaken omwille van hun samenhang rechtvaardigt.

- *SAMENHANG* -

- *GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149*

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN* - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

- *SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF]* -

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

P.14.1103.F

7 januari 2015

AC nr. 12

Artikel 35 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer verbiedt niet dat de staat van dronkenschap wordt vastgesteld nadat de betrokken persoon een voertuig heeft bestuurd; in dat geval is het noodzakelijk doch voldoende dat de rechter, op grond van de hem regelmatig voorgelegde gegevens, vaststelt dat de beklagde op een openbare plaats een voertuig heeft bestuurd terwijl hij in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat verkeerde (1). (1) Zie Cass. 20 september 2011, AR P.11.0182.N, AC 2011, nr. 481.

- *WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35*

Art. 151, § 1

P.15.0172.N

10 februari 2015

AC nr. 97

De rechter wordt tot bewijs van het tegendeel vermoed onpartijdig, onafhankelijk en onbevangen te oordelen en de vereisten van onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter zijn nauw met elkaar verbonden zodat bij de beoordeling van de objectieve onpartijdigheid van de rechter de waarborgen van diens individuele onafhankelijkheid in aanmerking kunnen worden genomen (1). (1) Cass. 13 maart 2012, AR P.11.1750.N, AC 2012, nr. 166.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Art. 158

C.16.0500.F 22 juni 2017 AC nr. ...

De beslissing waarbij de Raad van State uitspraak over de kosten en over de rechtsplegingsvergoeding doet, is als dusdanig niet van dien aard dat ze het voorwerp van een cassatieberoep kan uitmaken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- RAAD VAN STATE -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

C.14.0023.N 26 maart 2015 AC nr. ...

De arresten van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die uitspraak doen over de bevoegdheid of onbevoegdheid van deze afdeling kunnen slechts voor het Hof van Cassatie worden aangevochten wanneer hierdoor een geschil van attributie ontstaat tussen de Raad van State en de rechterlijke overheid en het Hof aldus zijn regulerende opdracht in verband met de respectieve bevoegdheid van de rechterlijke orde en de Raad van State heeft te vervullen; het cassatieberoep dat gericht is tegen een arrest van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarbij deze zich onbevoegd verklaart om een andere reden dan dat het geschil tot de bevoegdheid van de rechterlijke orde behoort, zodat geen geschil van attributie hierdoor ontstaat, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

- RAAD VAN STATE -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansredenen van het hof - Aard van het cassatiegeding

Art. 159

C.15.0300.F 1 juni 2017 AC nr. ...

De niet-toepassing van een beslissing van de overheid krachtens artikel 159 Grondwet heeft niet tot gevolg dat ze voor de belanghebbenden rechten en verplichtingen doet ontstaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De rechter bij wie de zaak aanhangig wordt gemaakt op grond van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, is op grond van artikel 159 van de Grondwet bevoegd om de interne en externe wettigheid van een bestuurshandeling ook te onderzoeken in het licht van een wet die geen verband houdt met de bescherming van het leefmilieu (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.10.0273.F 30 maart 2017 AC nr. ...

Hoewel de hoven en rechtbanken krachtens artikel 159 van de Grondwet bevoegd en verplicht zijn, alvorens eraan uitwerking te verlenen, de interne en de externe wettigheid na te gaan van elke administratieve handeling waarop een vordering, een verweer of een exceptie gegrond is, dienen ze, ook wanneer ze kennisnemen van een vordering tot schadevergoeding die gegrond is op de onwettigheid van een dergelijke handeling, uitspraak te doen over de voorwaarden voor de toepassing van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.14.0590.N 18 november 2016 AC nr. ...

De op elk met eigenlijke rechtspraak belast orgaan rustende macht en plicht om de interne en externe wettigheid na te gaan van elke administratieve akte waarop een vordering, verweer of exceptie is gegrond, belet niet dat het voor de burgerlijke rechter in beginsel behoort aan de partij die de exceptie van onwettigheid inroept, om overeenkomstig artikel 870 Gerechtelijk Wetboek de stukken en elementen aan te brengen noodzakelijk voor die wettigheidstoets, onverminderd de mogelijkheid voor de rechter om iedere procespartij te bevelen het bewijsmateriaal dat zij bezit over te leggen (1). (1) Cass. 22 maart 2012, AR C.10.0152.N, AC 2012, nr. 190, met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- MACHTEN - Rechterlijke macht

P.16.0452.F 7 september 2016 AC nr. ...

De omstandigheid dat sommige bepalingen van een koninklijk besluit niet in werking treden op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad maar op een later daarin vermelde datum, verbiedt niet dat de ministeriële uitvoeringsbesluiten van die bepalingen worden ondertekend en bekendgemaakt, mits ze niet in werking treden vóór die datum.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

F.14.0196.N 2 september 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 159 van de Grondwet passen de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen; uit deze bepaling volgt dat de rechter een met de wet strijdige administratieve beslissing buiten toepassing moet laten (1). (1) Zie concl. OM.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

P.15.0253.N 7 juni 2016 AC nr. ...

De rechter vermag een op grond van artikel 6.1.7 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleend advies met betrekking tot het inleiden van een herstellvordering bij toepassing van artikel 159 Grondwet op zijn wettigheid te toetsen en ingeval van onwettigheid dit advies buiten toepassing te laten zodat dit onwettig verklaard advies tussen de partijen en met betrekking tot de door de rechter te beslechten betwisting geen rechtsgevolgen heeft (1). (1) Cass. 2 juni 2015, AR P.14.1532.N, AC 2015, nr. 361. In dit precedent ging het om het buiten toepassing laten van een onwettig bevonden negatief advies. Het Hof oordeelde thans in dezelfde zin met betrekking tot een onwettig bevonden positief advies.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

D.15.0001.N 18 februari 2016 AC nr. ...

Het middel dat verder niet de schending aanvoert van artikel 159 Grondwet waarin het rechterlijk wettigheidstoezicht op besluiten en verordeningen vervat ligt, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

P.14.1532.N 2 juni 2015 AC nr. ...

De rechter vermag een op grond van artikel 6.1.7 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleend advies met betrekking tot het inleiden van een herstellvordering bij toepassing van artikel 159 Grondwet op zijn wettigheid te toetsen en ingeval van onwettigheid dit advies buiten toepassing te laten zodat dit onwettig verklaard advies tussen de partijen en met betrekking tot de door de rechter te beslechten betwisting geen rechtsgevolgen heeft.

- *MACHTEN - Rechterlijke macht*

- *GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159*

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

S.12.0026.N 9 maart 2015 AC nr. ...

De met eigenlijke rechtspraak belaste organen moeten krachtens die bepaling de interne en externe wettigheid onderzoeken van elke administratieve handeling waarop een vordering, eis of verweer is gegrond (1). (1) Cass 10 oktober 2011, AR S.10.0112.F, AC 2010, nr. 535.

- *GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159*

- *MACHTEN - Rechterlijke macht*

F.14.0021.N 6 maart 2015 AC nr. ...

De Koning heeft de door artikel 502, tweede lid, WIB92 verleende machtiging niet overschreden door te voorzien in een bepaling die tot gevolg heeft dat het kadastraal inkomen definitief wordt indien het proces-verbaal niet door de belastingplichtige wordt ondertekend en indien hij niet tijdig een verzoekschrift heeft ingeleid bij de vrederechter tot aanstelling van een scheidsrechter (1). (1) Zie concl. OM.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen*

C.13.0546.F 8 januari 2015 AC nr. 15

Elk rechtsprekend orgaan heeft de bevoegdheid en de plicht om na te gaan of de beslissingen van de administratie waarvan de toepassing betwist wordt, overeenstemmen met de wet (1). (1) Cass. 4 oktober 2012, AR C.11.0620.F, AC 2012, nr. 511.

- *GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159*

- *MACHTEN - Rechterlijke macht*

Art. 16

C.15.0312.F 29 mei 2017 AC nr. ...

Wanneer de bescherming van een site en de gevolgen daarvan de oorzaak zijn van de onteigening, moet de billijke vergoeding worden vastgesteld met uitsluiting van de waardevermindering die het gevolg is van het beschermingsbesluit.

- *GRONDWET - Art. 16*

- *ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -*

C.15.0020.N 14 april 2016 AC nr. ...

De vergoeding voor juridische bijstand in de procedure voor de vrederechter met toepassing van de Onteigeningswet 1962 kan geen onderdeel uitmaken van de op grond van artikel 16 Grondwet verschuldigde onteigeningsvergoeding.

- *ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -*

- *GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter*

C.12.0533.N 10 september 2015 AC nr. ...

Elke bepaling die een aantasting van het eigendomsrecht tot gevolg heeft moet restrictief geïnterpreteerd worden en een uitdrukkelijke tekst is vereist om een particulier zijn eigendom te ontnemen (1). (1) Zie concl. OM.

- *EIGENDOM -*

Art. 170

C.14.0399.N 10 maart 2016 AC nr. ...

Wanneer de aangifte steunt op een met het boekhoudrecht strijdige boeking en zulks leidt tot de vestiging van een wettelijke niet verschuldigde belasting, kan de belastingplichtige, zolang de termijn van bezwaar niet is verstreken, hiertegen opkomen, ook al is de onjuiste boeking het gevolg van een bewuste beslissing; slechts wanneer het boekhoudrecht aan de belastingplichtige een beoordelingsmarge laat en de belastingplichtige binnen dit wettelijk kader een beleidsbeslissing neemt, kan hij op de gemaakte keuze niet terugkomen, zodat boekingen of waarderingen die het gevolg zijn van een eerder genomen beleidsbeslissing definitief zijn, ook al blijken zij achteraf onoordeelkundig of lichtzinnig te zijn geweest.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte*

Zolang de bezwaartermijn niet is verstreken, heeft de belastingplichtige het recht om onjuistheden in zijn aangifte die ertoe leiden dat een wettelijk niet verschuldigde belasting gevestigd wordt, recht te zetten, ook al zijn die onjuistheden het gevolg van een bewust genomen beslissing.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte*

Art. 170, § 4

F.13.0125.N	3 september 2015	AC nr. ...
--------------------	------------------	------------

De door artikel 170, § 4, Grondwet gewaarborgde fiscale autonomie van de gemeenten houdt in dat de gemeenten, behalve voor de wettelijk vastgestelde uitzonderingen, en binnen de perken van de wet, vrij bepalen welke materie zij aan belastingen onderwerpen (1). (1) Zie concl. van het OM.

- *GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 170*

Art. 2, tweede lid

P.15.0826.N	6 september 2016	AC nr. ...
--------------------	------------------	------------

Artikel 15.1 IVBPR en artikel 2, tweede lid, Strafwetboek hebben onder meer tot gevolg dat degene die een wettelijk verbod overtreedt waarop geen straf is gesteld op enig moment tussen de datum van het begaan van de overtreding en de datum van het vonnis, in de regel niet kan worden gestraft, ook al was deze overtreding op die beide data wel strafbaar; evenwel kan de beklaagde enkel retroactief aanspraak maken op het gunstiger regime van de tussenliggende wet, wanneer uit de tijdelijk gewijzigde regeling blijkt dat zij het resultaat is van een gewijzigd inzicht van de wetgever over de strafwaardigheid van de overtreding (1). (1) Cass. 10 december 2013, AR P.13.0691.N, AC 2013, nr. 669.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht*

Art. 22

C.15.0385.F	8 september 2016	AC nr. ...
--------------------	------------------	------------

Noch uit de artikelen 22 van de Grondwet en 8.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die de eerbiediging van het privé- en gezinsleven waarborgen, noch uit artikel 10 van voornoemd verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, volgt dat de toepassing van artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek zou worden geweerd of dat de beoordeling die voor de toepassing van dat artikel vereist is, zou worden gewijzigd wanneer uit het geheel van de omstandigheden waarop volgens voornoemd artikel acht moet worden geslagen, blijkt dat de huwelijkskandidaten daadwerkelijk hebben samengewoond en een kind hebben gekregen.

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10*

- *GRONDWET - Art. 10*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8*

- *HUWELIJK -*

C.15.0052.F	29 april 2016	AC nr. ...
--------------------	---------------	------------

Het recht op eerbiediging van het privéleven, gewaarborgd door de artikelen 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, 17 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten en 22 van de Grondwet, dat het recht op vergetelheid omvat voor een persoon die schuldig is bevonden aan een misdaad of misdrijf, om zich in bepaalde omstandigheden ertegen te kunnen verzetten dat het publiek wordt herinnerd aan zijn gerechtelijk verleden naar aanleiding van een nieuwe openbaarmaking van de feiten, kan een inmenging in het recht op vrijheid van meningsuiting verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

- GRONDWET - Art. 10

Art. 23

S.14.0042.F

18 mei 2015

AC nr. ...

Artikel 23 van de Grondwet bevat, inzake de materies waarop het betrekking heeft, een standstill-verplichting die de bevoegde overheid verbiedt het door de toepasselijke wetgeving geboden beschermingsniveau aanzienlijk te verminderen zonder dat daartoe redenen van algemeen belang bestaan; daaruit volgt dat die verplichting enkel in de weg staat dat de bezoldiging van de arbeid, zelfs aanzienlijk, verminderd wordt om redenen van algemeen belang als die vermindering het billijke karakter van de bezoldiging aantast (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, ...

- LOON - Bescherming

- GRONDWET - Art. 23

Art. 27

P.15.0882.N

30 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 11.1 EVRM, artikel 22.1 IVBPR, artikel 8.1.a, eerste zin, IVESCR en artikel 27 Grondwet waarborgen het recht van vergadering, vereniging of vakvereniging en beperking van de uitoefening van die rechten is overeenkomstig artikel 11.2 EVRM, artikel 22.2 IVBPR, artikel 8.1.a, tweede zin, IVESCR toegelaten, indien deze door de wet is voorgeschreven en in een democratische maatschappij noodzakelijk is onder andere voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen; de bepalingen van artikel 35, §§ 1, 2, 3 en 5 Voorlopige Hechteniswet zijn de nauwkeurige, toegankelijke en voorzienbare wettelijke bepalingen die inmenging in de uitoefening van het recht op vergadering, vereniging of vakvereniging toestaan, en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn onder meer om de rechten en vrijheden van anderen te beschermen.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

Artt. 10 en 11

C.16.0177.N

3 februari 2017

AC nr. ...

De grondwettelijke regels van de gelijkheid en niet-discriminatie houden in dat eenieder die zich in dezelfde toestand bevindt, op dezelfde wijze moet worden behandeld, maar sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is; het bestaan van dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld in functie van het doel en de gevolgen van de genomen maatregel; het gelijkheidsbeginsel is ook miskend wanneer vaststaat dat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel geen redelijk verband van evenredigheid bestaat (1). (1) Zie concl. OM.

- ADVOCAAT -

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.16.1029.N

31 januari 2017

AC nr. ...

Er is slechts schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet, in samenhang gelezen met het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel, indien de afwezigheid van een overgangsregeling bij een wetswijziging met onmiddellijke ingang, leidt tot een verschil in behandeling waarvoor geen redelijke verantwoording bestaat of indien aan het vertrouwensbeginsel op buitensporige wijze afbreuk wordt gedaan, wat het geval is wanneer de rechtmatige verwachtingen van een bepaalde categorie van rechtszoekenden worden miskend, zonder dat een dwingende reden van algemeen belang voorhanden is die het ontbreken van een te hunnen voordele ingestelde overgangsregeling kan verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

C.12.0388.F

18 maart 2016

AC nr. 425

Wanneer artikel 488bis-H, § 2, zesde lid, gecombineerd met artikel 488bis-B, § 6, van het Burgerlijk Wetboek, in die zin moet worden uitgelegd dat de niet-overlegging van een omstandige geneeskundige verklaring die bij het door de beschermde persoon ingediende verzoekschrift moet worden gevoegd of, in spoedeisende gevallen, binnen acht dagen na het verzoek van de vrederechter moet worden overgelegd, de niet-ontvankelijkheid tot gevolg heeft van de vordering die ertoe strekt de beschermde persoon te machtigen over zijn goederen te beschikken onder levenden of bij een uiterste wilsbeschikking en niet kan worden gedekt door een geneeskundig deskundigenonderzoek dat door de vrederechter wordt bevolen, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - Art. 11

C.13.0235.N

21 januari 2016

AC nr. ...

Ook al is het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat mede gegrond is op het gelijkheidsbeginsel zoals dit voortvloeit uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, inherent aan de reglementering betreffende de gunning van overheidsopdrachten (1) en ook al volstaat een schijn van partijdigheid om een miskenning van het algemeen rechtsbeginsel van onpartijdigheid, dat, in de regel van toepassing is op elk actief bestuursorgaan, op te leveren (2), kan enkel de inschrijver die de laagste regelmatige offerte indiende aanspraak maken op de forfaitaire schadeloosstelling bepaald in artikel 15 van de Overheidsopdrachtenwet 1993; om aanspraak te kunnen maken op bedoelde forfaitaire vergoeding dient de geweerde inschrijver derhalve het bewijs te leveren dat hij de laagst regelmatige offerte indiende; een schijn van partijdigheid volstaat hiertoe niet. (1) Cass. 17 december 2009, AR C.08.0514.N, AC 2009, nr. 762. (2) Cass. 9 januari 2002, AR P.00.0855.F, AC 2002, nr. 14, met concl. van advocaat-generaal J. SPREUTELS.

- GRONDWET - Art. 11

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- GRONDWET - Art. 10

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.12.0568.N

15 mei 2015

AC nr. ...

Wanneer een vermeende schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet betrekking heeft op een leemte in de wetgeving, dient het Hof slechts een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer het vaststelt dat de rechter, in voorkomend geval, in staat is deze leemte te verhelpen zonder tussenkomst van de wetgever (1). (1) Zie concl. OM.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - Art. 10

Artt. 10, 11 en 159

S.12.0028.F

6 juni 2016

AC nr. ...

Aangezien enkel de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, die de werkloosheidsuitkeringen verschuldigd is, met uitsluiting van de uitbetalingsinstelling beslist over het recht op zijn uitkeringen, verschilt de situatie van de werkloze jegens wie de directeur van het werkloosheidsbureau een beslissing herziet wegens een door het bureau begane juridische of materiële fout waardoor uitkeringen onterecht werden toegekend, van die van een werkloze aan wie, wegens een controle van de uitgaven van zijn uitbetalingsinstelling, door die laatste een maatregel van terugvordering van de hun onterecht betaalde uitkeringen opgelegd wordt; de situatie van laatstgenoemde werkloze is evenmin vergelijkbaar met die van een sociaal verzekerde jegens wie de instelling voor sociale zekerheid, die de sociale uitkeringen verschuldigd is, een beslissing herziet wegens een juridische of materiële fout waardoor die sociale prestaties hem onterecht werden toegekend (1). (1) Zie concl. OM.

- GRONDWET - Art. 10

S.13.0008.F

21 september 2015

AC nr. ...

Het arrest dat, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, artikel 59sexies, § 6, Werkloosheidsbesluit afwijst op grond dat er voor de door die bepaling bedoelde uitsluiting geen modaliteiten zijn die vergelijkbaar zijn met deze die gekoppeld zijn aan de evenwaardige maatregelen, die van toepassing zijn op de in het voornoemde artikel 51, § 1, eerste lid, bedoelde werknemer, en dat het bestaan ontkent van een objectief en redelijk criterium dat dit verschil in behandeling verantwoordt, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- GRONDWET - Art. 10

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De werknemers die werkloos worden wegens omstandigheden afhankelijk van hun wil en de volledig werklozen die hun verplichting verzuimen om actief naar werk te zoeken, vormen categorieën van personen die volgens een objectief en redelijk criterium zijn onderscheiden aangezien enkel laatstgenoemden genieten van een begeleide opvolging van hun inspanningen (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 10, 11 en 172

F.15.0089.N

16 juni 2016

AC nr. ...

De objectieve en redelijke verantwoording die een verschillende fiscale behandeling wettigt, houdt niet in dat de overheid die een onderscheid maakt tussen belastingplichtigen het bewijs moet leveren dat dit onderscheid of de afwezigheid ervan noodzakelijk bepaalde gevolgen zou hebben, het volstaat om te kunnen beslissen of het maken van categorieën objectief en redelijk is, dat in redelijkheid blijkt dat er een objectieve verantwoording bestaat voor die categorieën. Wanneer een norm die de belasting invoert, belastingplichtigen beoogt die zich in een verschillende toestand bevinden, moet zij die verscheidenheid noodzakelijkerwijze opvangen in vereenvoudigde categorieën; de regels van gelijkheid en discriminatie vereisen niet dat de norm de belasting aanpast naargelang de eigenheid van elk geval (1). (1) Zie concl. OM.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

C.13.0247.N

3 september 2015

AC nr. ...

De objectieve en redelijke verantwoording voor de verschillende behandeling van belastingplichtigen in een provinciale belastingverordening kan worden afgeleid uit de aard zelf van de gemaakte differentiatie of uit de context van de belastingverordening of van het bijhorende dossier op grond waarvan de provincieraad besliste tot de invoering van de belasting; wanneer de verantwoording voor de verschillende behandeling van belastingplichtigen niet expliciet is vermeld in de aanhef of de tekst van de getoetste belastingverordening of in de stukken van het dossier dat werd voorgelegd aan de provincieraad, moet de rechter nagaan of de door de provinciale overheid tijdens de procedure aangevoerde verantwoording kan worden afgeleid uit de aard van de gemaakte differentiatie of gedragen wordt door de context van de belastingverordening of van het bijhorende dossier (1). (1) Zie concl. van het OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

In het raam van de toetsing van een belastingverordening met een differentiatie in de tariefstructuur, aan het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel komt het de rechter niet toe de wenselijkheid of opportuniteit van de tariefstructuur van de belasting te beoordelen; de rechter kan een belastingverordening die in een verminderd tarief voorziet voor een bepaalde categorie van belastingplichtigen niet buiten toepassing laten omdat de overheid niet aantoont dat de verantwoording voor de toepassing van het verminderd tarief niet zou kunnen van toepassing zijn op een andere categorie van belastingplichtigen die onderworpen is aan het standaardtarief, maar moet onderzoeken of de belastingplichtige, die de strijdigheid van de tariefstructuur met het gelijkheidsbeginsel aanvoert, in concreto wordt gediscrimineerd door de toepassing van het standaardtarief omdat hij deel uitmaakt van een categorie die op gelijke gronden de toepassing van het verminderd tarief kan eisen (1). (1) Zie concl. van het OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Indien in een provinciale belastingverordening een verminderd tarief wordt bepaald voor een bepaalde categorie van belastingplichtigen, moet die differentiatie in redelijkheid kunnen worden verantwoord door het doel van de belasting; de objectieve en redelijke verantwoording voor een differentiatie in de tariefstructuur houdt niet in dat de overheid die een onderscheid maakt tussen belastingplichtigen het bewijs moet leveren dat dit onderscheid of de afwezigheid ervan noodzakelijk bepaalde gevolgen zou hebben: het volstaat om te kunnen beslissen of het maken van categorieën objectief en redelijk is, dat in redelijkheid blijkt dat er een objectieve verantwoording bestaat voor die categorieën en het verschil in tarief (1). (1) Zie concl. van het OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Artt. 105 en 170, § 1

F.14.0129.N 5 november 2015 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de administratie in de voorafgaande procedure tot vestiging van een aanslag een onwettige handeling heeft gesteld, volgt niet dat die aanslag nietig is indien de aanslag op geen enkele wijze op die onwettige handeling is gesteund; dit houdt geen schending in van de artikelen 105 en 170, § 1, Grondwet.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 170

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 105

Artt. 13, 144, 145 en 146

C.14.0090.N 3 april 2015 AC nr. ...

Het samenwerkingsgerecht, dat moet worden opgericht voor een samenwerkingsakkoord bedoeld in artikel 92bis, §2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is slechts bevoegd de geschillen te beslechten die met betrekking tot de interpretatie of de uitvoering van bedoeld akkoord ontstaan tussen de contracterende partijen; deze bevoegdheid kan niet worden uitgebreid tot de geschillen die desbetreffend ontstaan tussen personen of instellingen die geen contracterende partijen zijn bij het samenwerkingsakkoord.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 144 en 145

C.14.0308.N 19 februari 2015 AC nr. 131

De Raad van State is op grond van de artikelen 144 en 145 Grondwet zonder rechtsmacht wanneer de vordering strekt tot de nietigverklaring van een administratieve rechtshandeling waarbij een administratieve overheid weigert om een verplichting uit te voeren die overeenstemt met een subjectief recht van de verzoeker en het ingeroepen annulatiemiddel gebaseerd is op een regel van materieel recht die deze verplichting in het leven roept en het geschil inhoudelijk bepaalt (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

Wanneer het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep strekte tot nietigverklaring van de milieuvergunning en niet tot nietigverklaring van een administratieve rechtshandeling waarbij een administratieve overheid weigert om een verplichting uit te voeren die overeenstemt met een subjectief recht van de verzoeker, doet de omstandigheid dat de uitspraak over een aangevoerde miskennis van het onpartijdigheidsbeginsel vereist dat de Raad van State tevens oordeelt over de draagwijdte van de verbintenissen in het brownfieldconvenant tussen de vergunningverlenende overheid en de aanvrager van de vergunning, geen afbreuk aan de rechtsmacht van de Raad van State (1). (1) Zie concl. OM.

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

- RAAD VAN STATE -

C.14.0369.N

19 februari 2015

AC nr. 132

De Raad van State moet zijn bevoegdheid op grond van de artikelen 144 en 145 Grondwet afwijzen wanneer de vordering strekt tot nietigverklaring van een administratieve rechtshandeling waarbij een administratieve overheid weigert een verplichting uit te voeren die overeenstemt met een subjectief recht van de verzoeker en het ingeroepen annulatiemiddel gebaseerd is op een regel van materieel recht die de verplichting in het leven roept en het geschil inhoudelijk bepaalt; de Raad van State blijft bevoegd wanneer het ontstaan van het subjectief recht afhangt van een voorafgaande beslissing van de administratieve overheid, die wat die beslissing betreft over een discretionaire bevoegdheid beschikt, ook al is haar bevoegdheid op bepaalde vlakken gebonden (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

Geschillen over subjectieve rechten behoren in de regel tot de bevoegdheid van de justitiële rechter (1). (1) Zie concl. OM.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke)

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Artt. 145 en 159

P.14.1709.F

11 maart 2015

AC nr. ...

Aangezien de wet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de betwistingen met betrekking tot de individuele beslissingen die genomen worden met toepassing van de Vreemdelingenwet, heeft toevertrouwd, is de rechter niet gehouden om de in artikel 159 Grondwet bepaalde wettigheidscontrole uit te voeren (1). (1) zie concl. OM

- VREEMDELINGEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

Hoewel artikel 159 Grondwet toepasselijk is op de zelfs niet-verordenende bepalingen van het bestuur en op de administratieve handelingen, zelfs al zijn deze van individuele aard, is dat niet zo wanneer de rechter kennisneemt van een betwisting met betrekking tot een politiek recht waarvan de wetgever de kennisneming aan een ander rechtscollege heeft toegewezen met toepassing van artikel 145 Grondwet (1). (1) zie concl. OM

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007

Art. 41

P.16.0281.F 16 maart 2016 AC nr. ...

Artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie legt geen verplichtingen op aan de Lidstaten maar enkel aan de instellingen, de organen en de instanties van de Unie; die bepaling kan bijgevolg niet als grondslag dienen voor het aangevoerde recht om door de administratieve overheid van een Lidstaat te worden gehoord vóór de beslissing tot vasthouding voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten (1). (1) HvJ, arrest van 11 december 2014, zaak C-249/13, punt 32.H; GRIBOMONT, "Ressortissants de pays tiers en situation irrégulière: le droit d'être entendu avant l'adoption d'une décision de retour", Journal de droit européen, 2015, p. 193.

- VREEMDELINGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 41.1

P.15.1497.F 9 december 2015 AC nr. ...

Uit de tekst van artikel 41.1 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie blijkt dat het recht om te worden gehoord een aspect is van het recht op behoorlijk bestuur en niet erop gericht is om ten aanzien van de Lidstaten te worden toegepast maar enkel ten aanzien van de instellingen, organen en organismen van de Unie.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 47

P.16.0281.F 16 maart 2016 AC nr. ...

Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie bevestigt met name eenieders recht op een doeltreffende voorziening in rechte en het recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht; die bepaling waarborgt eenieders recht op een doeltreffende voorziening tegen met name een maatregel tot verwijdering van het grondgebied die eventueel samen met een vasthoudingsmaatregel werd genomen; de vreemdeling die het voorwerp is van een dergelijke maatregel kan daaruit het bestaan niet afleiden van het recht om te worden gehoord vooraleer een dergelijke vasthoudingsmaatregel wordt genomen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- VREEMDELINGEN -

Art. 48

P.16.0281.F 16 maart 2016 AC nr. ...

Artikel 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de artikelen 6.2 en 6.3 EVRM bevestigen het recht van eenieder tegen wie een vervolging is ingesteld om voor onschuldig te worden gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan en waarborgt hem dat recht met eerbiediging van het recht van verdediging; die bepalingen vallen onder het strafprocesrecht; ze beschermen de personen die ervan worden beschuldigd een strafbaar feit te hebben gepleegd en houden geen verband met een door een administratieve overheid genomen maatregel van vrijheidsberoving om de doeltreffendheid te verzekeren van het bevel om het grondgebied te verlaten, uitgevaardigd tegen een persoon die de wettelijke voorwaarden van toegang tot het grondgebied, verblijf en vestiging niet eerbiedigt.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat niet vaststelt dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel de vreemdeling niet kan blootstellen aan een ernstig risico op ernstige en onomkeerbare verslechtering van zijn gezondheidstoestand, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht dat het niet-opschortende karakter van het beroep tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf, gegrond op artikel 9ter Vreemdelingenwet, dat de vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ingediend, geen afbreuk doet aan de regelmatigheid van zijn titel van inbewaringstelling (1). (1) Zie HvJ, 18 december 2014, aff. C-256/13, OCMW Ottignies-LLN t. Abdida.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei*

- *VREEMDELINGEN* -

Hypotheekwet van 16 dec. 1851

Art. 1, eerste lid

C.14.0248.N

8 mei 2015

AC nr. ...

De akten onder levenden tot overdracht van onroerende zakelijke rechten, andere dan voorrechten en hypotheken, kunnen bij gebrek aan overschrijving in het daartoe bestemde register op het kantoor van bewaring der hypotheken niet worden tegengeworpen aan derden die zonder bedrog hebben gecontracteerd in die mate dat zij kunnen schaden hetzij aan de zakelijke rechten welke die derden bezitten op de goederen waarop bedoelde akten betrekking hebben, hetzij aan de verhaalsrechten welke die derden op de goederen hebben vervolgd tegen hun schuldenaar.

- *ONROEREND EN ROEREND GOED* -

- *EIGENDOM* -

- *VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN* - *Allerlei*

De overname door de vennootschap van een door de promotor in haar naam aangegane koopovereenkomst van een onroerend goed heeft tot gevolg dat de voordien door de promotor op het onroerend goed toegestane zakelijke rechten evenals de door de schuldeisers van de promotor op het goed gelegde beslagen komen te vervallen, op voorwaarde dat in de op het hypotheekkantoor overgeschreven aankoopakte uitdrukkelijk is vermeld dat de aankoop werd verricht in naam van de vennootschap in oprichting.

- *KOOP* -

- *VENNOOTSCHAPPEN* - *Handelsvennootschappen* - *Algemeen*

Internationaal Verdrag 12 okt. 1929 tot het brengen van eenheid in enige bepalinge inzake het internationaal luchtvervoer, getekend te Warschau

Artt. 12, 13, 14 en 18

C.14.0159.N

30 januari 2015

AC nr. ...

Uit het systeem van het Verdrag van Warschau volgt dat zowel de afzender als de geadresseerde gerechtigd zijn om op grond van artikel 18 van dit Verdrag een aansprakelijkheidsvordering in te stellen tegen de vervoerder; zij dienen hiertoe niet het bestaan van schade in het eigen vermogen te bewijzen, behoudens ingeval de vervoerder door zowel de afzender als de geadresseerde wordt aangesproken (1). (1) Zie concl. OM.

- VERVOER - Goederenvervoer - Luchtvervoer

Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966

Art. 14

P.16.0614.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Noch artikel 6 EVRM en artikel 14 IVBPR, noch artikel 149 Grondwet en artikel 195 Wetboek van Strafvordering schrijven voor dat de appelrechters, naast de motivering van de door hen uitgesproken straffen, moeten motiveren waarom de door de eerste rechter opgelegde straffen niet toereikend zijn (1). (1) Zie: Cass. 22 mei 2012, AR P.11.1915.N, AC 2012, nr. 322 en Cass. 5 juni 2012, AR P.11.2100.N, AC 2012, nr. 363.

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei*

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

- *RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht*

Art. 15.1

P.15.0826.N 6 september 2016 AC nr. ...

Artikel 15.1 IVBPR en artikel 2, tweede lid, Strafwetboek hebben onder meer tot gevolg dat degene die een wettelijk verbod overtreedt waarop geen straf is gesteld op enig moment tussen de datum van het begaan van de overtreding en de datum van het vonnis, in de regel niet kan worden gestraft, ook al was deze overtreding op die beide data wel strafbaar; evenwel kan de beklaagde enkel retroactief aanspraak maken op het gunstiger regime van de tussenliggende wet, wanneer uit de tijdelijk gewijzigde regeling blijkt dat zij het resultaat is van een gewijzigd inzicht van de wetgever over de strafwaardigheid van de overtreding (1). (1) Cass. 10 december 2013, AR P.13.0691.N, AC 2013, nr. 669.

- *RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht*

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

Art. 17

C.15.0052.F 29 april 2016 AC nr. ...

Het recht op eerbiediging van het privéleven, gewaarborgd door de artikelen 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, 17 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten en 22 van de Grondwet, dat het recht op vergetelheid omvat voor een persoon die schuldig is bevonden aan een misdaad of misdrijf, om zich in bepaalde omstandigheden ertegen te kunnen verzetten dat het publiek wordt herinnerd aan zijn gerechtelijk verleden naar aanleiding van een nieuwe openbaarmaking van de feiten, kan een inmenging in het recht op vrijheid van meningsuiting verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- *DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -*

- *GRONDWET - Art. 10*

Art. 19

C.15.0052.F 29 april 2016 AC nr. ...

Hoewel de artikelen 10 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en 19 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, die de vrijheid van meningsuiting, en, bijgevolg, de persvrijheid beschermen, aan de organen van de geschreven pers het recht toekennen om digitale archieven online te zetten, en aan het publiek om toegang te hebben tot die archieven, kunnen die rechten niet absoluut zijn maar kunnen ze, binnen de strikte perken waarin die verdragsbepalingen voorzien, in bepaalde omstandigheden wijken voor andere rechten die evenzeer geëerbiedigd horen te worden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- *DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -*

Artt. 22.1 en 22.2

P.15.0882.N

30 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 11.1 EVRM, artikel 22.1 IVBPR, artikel 8.1.a, eerste zin, IVESCR en artikel 27 Grondwet waarborgen het recht van vergadering, vereniging of vakvereniging en beperking van de uitoefening van die rechten is overeenkomstig artikel 11.2 EVRM, artikel 22.2 IVBPR, artikel 8.1.a, tweede zin, IVESCR toegelaten, indien deze door de wet is voorgeschreven en in een democratische maatschappij noodzakelijk is onder andere voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen; de bepalingen van artikel 35, §§ 1, 2, 3 en 5 Voorlopige Hechteniswet zijn de nauwkeurige, toegankelijke en voorzienbare wettelijke bepalingen die inmenging in de uitoefening van het recht op vergadering, vereniging of vakvereniging toestaan, en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn onder meer om de rechten en vrijheden van anderen te beschermen.

- *RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten*

- *GRONDWET - Art. 27*

Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten

Art. 8.1.a

P.15.0882.N

30 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 11.1 EVRM, artikel 22.1 IVBPR, artikel 8.1.a, eerste zin, IVESCR en artikel 27 Grondwet waarborgen het recht van vergadering, vereniging of vakvereniging en beperking van de uitoefening van die rechten is overeenkomstig artikel 11.2 EVRM, artikel 22.2 IVBPR, artikel 8.1.a, tweede zin, IVESCR toegelaten, indien deze door de wet is voorgeschreven en in een democratische maatschappij noodzakelijk is onder andere voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen; de bepalingen van artikel 35, §§ 1, 2, 3 en 5 Voorlopige Hechteniswet zijn de nauwkeurige, toegankelijke en voorzienbare wettelijke bepalingen die inmenging in de uitoefening van het recht op vergadering, vereniging of vakvereniging toestaan, en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn onder meer om de rechten en vrijheden van anderen te beschermen.

- *RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten*

- *GRONDWET - Art. 27*

KB 1 april 2003 tot vaststelling van het statuut van de leden van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën en tot wijziging van het KB 28 april 1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën

Art. 48, § 3, tweede lid, 2

C.14.0369.N

19 februari 2015

AC nr. 132

De overheid die uitspraak doet over de vraag of de in een andere functie opgedane beroepservaring nuttig is voor de functie van inspecteur van financiën, oefent een discretionaire bevoegdheid uit, omdat zij beschikt over een beoordelingsvrijheid met betrekking tot de relevantie van de vorige beroepservaring, ook al is haar bevoegdheid op het vlak van de maximale valorisatie gebonden (1). (1) Zie concl. OM.

- *MACHTEN* - *Uitvoerende macht*

- *AMBTENAAR* - *Allerlei*

KB 10 okt. 1979 tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen op het stuk van onroerende fiscaliteit

Art. 10, § 2, tweede lid

F.14.0021.N

6 maart 2015

AC nr. ...

De Koning heeft de door artikel 502, tweede lid, WIB92 verleende machtiging niet overschreden door te voorzien in een bepaling die tot gevolg heeft dat het kadastraal inkomen definitief wordt indien het proces-verbaal niet door de belastingplichtige wordt ondertekend en indien hij niet tijdig een verzoekschrift heeft ingeleid bij de vrederechter tot aanstelling van een scheidsrechter (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

KB 11 december 1995 tot regeling van de overdracht van goederen, rechten en verplichtingen van de Centrale dienst voor contingenten en vergunningen van het Ministerie van Economische Zaken en van de sector "Industrieel bedrijfsleven" van de Belgische

Artt. 1, tweede lid, 4 en 5

C.14.0152.N

24 september 2015

AC nr. ...

De bevoegdheid tot inning van rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 behoort, vanaf die datum, toe aan de Belgische Staat en, vanaf 1 juni 1995, aan het BIRB; na de opheffing van de CDCV, een orgaan van de Belgische Staat, en voordat het BIRB ter zake kon optreden, kon de Belgische Staat de bevoegdheid tot de inning van rechten uitoefenen, met dien verstande dat de aldus gestelde handelingen aan het BIRB worden toegerekend (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Artt. 22, § 1, eerste lid, b), en 34, § 2

S.13.0084.F

19 januari 2015

AC nr. ...

Artikel 22, §1, eerste lid, b), van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie en luidens hetwelk voor de berekening van de bestaansmiddelen geen rekening wordt gehouden met de gezinsbijslag waarvoor de betrokkene de hoedanigheid van bijslagtrekkende bezit ten voordele van kinderen krachtens de Belgische of een buitenlandse sociale wetgeving voor zover hij deze opvoedt en ze volledig of gedeeltelijk te zijnen laste heeft, is enkel van toepassing op de bestaansmiddelen van de aanvrager van het leefloon, en niet op die van de bloedverwanten met wie hij samenwoont.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- GEZINSBIJSLAG - *Allerlei*

KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Artt. 1, 24 en 25, 1°, a)

C.14.0150.N

19 juni 2015

AC nr. ...

Een beding dat aan de verzekeraar een recht van verhaal toestaat voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Het is de verzekeraar die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM, toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Artt. 9, eerste lid, 24, eerste zin, 25, 1°, eerste lid, b)

C.14.0579.F

28 mei 2015

AC nr. ...

Artikel 11 Wet Landverzekeringsovereenkomst, krachtens hetwelk in de verzekeringsovereenkomst geen geheel of gedeeltelijk verval van het recht op verzekeringsprestatie bedongen mag worden dan wegens niet-nakoming van een bepaalde, in de overeenkomst opgelegde verplichting, en mits er een oorzakelijk verband bestaat tussen de tekortkoming en het schadegeval, is niet van toepassing op het recht van verhaal van de verzekeraar op de verzekeringnemer in geval van opzettelijk verzwijgen of opzettelijk onjuist meedelen van gegevens betreffende het risico bij het sluiten van de overeenkomst (1). (1) Zie Cass. 13 september 2012, AR C.11.0751.F, AC 2012, nr. 466.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

KB 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteoverheden

Artt. 1 en 2

F.13.0158.F

21 mei 2015

AC nr. ...

Uit de artikelen 112 en 114 van de Nieuwe Gemeentewet, gecombineerd met de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteoverheden, volgt dat het enige toelaatbare bewijs van de bekendmaking van een gemeenteverordening of –reglement bestaat in de aantekening in het speciaal door de gemeentesecretaris daartoe gehouden register (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2015, nr. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak F.14.0098.F, over die aangelegenheid een arrest gewezen dat dezelfde regel stelt (andersluidende concl. OM).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.14.0098.F

21 mei 2015

AC nr. ...

Artikel 112 van de Nieuwe Gemeentewet, thans artikel L1133-1 van het Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie, en artikel 114 van die wet, thans artikel L-1133-2 van dat wetboek, dienen als wettelijke grondslag voor het koninklijk besluit van 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteoverheden, dat is aangenomen ter uitvoering van de daarin opgenomen bepalingen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2015, nr. ..., over het enige bewijsmiddel van de bekendmaking. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak F.14.0158.F, over die aangelegenheid een arrest gewezen dat dezelfde regel stelt (andersluidende concl. OM).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

KB 17 november 2006 betreffende de wapens die gebruikt worden door de ondernemingen, diensten, instellingen en personen bedoeld in de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid

Art. 30ter, eerste lid

C.15.0128.F

6 mei 2016

AC nr. ...

De bewakingsagent is verantwoordelijk voor de aanwezigheid van een wapen ter plaatse, zelfs als hij niet de eigenaar van dat wapen is of niet van de aanwezigheid van het wapen op de hoogte is gebracht.

- WAPENS -

KB 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand

Art. 1, § 1, vierde en vijfde lid, en § 1, 2°

C.16.0263.N

19 december 2016

AC nr. ...

Wanneer kosteloze juridische tweedelijnsbijstand wordt toegekend aan een persoon die samenwoont met zijn echtgenoot of met iedere andere persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt en zij gelijklopende belangen hebben, dan komt de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand en bijgevolg het voordeel van artikel 1022, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek toe aan deze persoon en aan de echtgenoot of de persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt.

- *ADVOCAAT* -

- *RECHTSBIJSTAND* -

KB 2 oktober 1937 houdende statuut van het Rijkspersoneel

Artt. 15 tot 39 en 70 tot 76

C.14.0421.F

2 februari 2017

AC nr. ...

Aangezien de door de leden van de ministeriële kabinetten uitgeoefende functie in essentie tijdelijk is, niet georganiseerd is volgens een loopbaanstelsel en steunt op het persoonlijk vertrouwen tussen het personeelslid van het kabinet en de minister, volgt dat het herstel van een personeelslid van een ministerieel kabinet in zijn functie, t.g.v. de nietigverklaring door de Raad van State van de beslissing die zijn benoeming beëindigt, niet mogelijk is wanneer de minister niet langer in functie is.

- *AMBTENAAR - Algemeen*

KB 20 juli 2012 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars

Art. 60

D.14.0008.N

15 mei 2015

AC nr. ...

Noch het algemeen beginsel van het recht van verdediging, noch artikel 6.1 EVRM worden geschonden door de kamer van beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars die de tuchtsanctie die door de Uitvoerende Kamer werd uitgesproken verzwart, zonder vooraf de betrokken beroepsbeoefenaar-appellant te hebben verwittigd, aangezien, ingevolge artikel 60 van het koninklijk besluit van 20 juli 2012 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars, de mogelijkheid om tot verzwaring van de sanctie over te gaan inherent is aan het instellen van het hoger beroep en derhalve voorzienbaar is.

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

- MAKELAAR -

- RECHT VAN VERDEDIGING - *Tuchtzaken*

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 53, derde lid, en 61

D.15.0003.N

10 december 2015

AC nr. ...

Krachtens de artikelen 53, derde lid, en 61 van het koninklijk besluit van 20 juli 2012 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars, zijn de beslissingen van de kamers van beroep met redenen omkleed; dit houdt in dat de beslissing op de tuchtvordering melding maakt van de redenen die de rechter hebben overtuigd van het al dan niet bestaan van een tuchtrechtelijke inbreuk, ongeacht of een conclusie werd ingediend.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Algemeen*

- MAKELAAR -

KB 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

Art. 67

S.14.0064.F

4 april 2016

AC nr. ...

De pensioenaanvullingen die verschuldigd zijn bij herziening van de rechten op het rustpensioen van een lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart zijn slechts opeisbaar na de volledige betaling van de regularisatiebijdragen bedoeld bij §§2 en 3 en van de interest bedoeld bij §4 van artikel 16ter van het koninklijk besluit van 3 november 1969, en ten vroegste op de ingangsdatum van het pensioen of op de eerste dag der maand volgend op de datum van de regularisatieaanvraag, en vervolgens per maand; de pensioenaanvullingen worden, tot beloop van de bedragen van de regularisatiebijdragen, vermeerderd met de interest die op de dag van de regularisatieaanvraag vervallen is, waarmee ze gecompenseerd worden, betaald op hun vervaldag en dragen geen verwijlinterest; zodra de regularisatiebijdragen en interest integraal betaald zijn bij compensatie met de pensioenaanvullingen, is het eventuele saldo van die aanvullingen per maand opeisbaar; bij ontstentenis van betaling moet er interest betaald worden op de maandelijkse aanvullingen vanaf die vervaldag met toepassing van artikel 20, Wet Handvest Sociaal Verzekerde (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- *INTEREST - Moratoire interest*

- *PENSIOEN - Werknemers*

Art. 70

S.13.0128.F

4 mei 2015

AC nr. ...

De schorsing van het rust- en overlevingspensioen wordt opgelegd aan de gedetineerden krachtens een wetgevende norm, overeenkomstig artikel 6, §1, van de wet van 12 januari 2005; het middel dat ervan uitgaat dat die schorsing haar oorsprong vindt in een regelgevende bepaling, faalt naar recht.

- *PENSIOEN - Werknemers*

KB 22 feb. 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen

Art. 6, § 1

P.13.2027.N

17 februari 2015

AC nr. 118

Het verstrijken van de termijn voor het onderzoek of de analyse van de goederen die op grond van artikel 6, §1 van het koninklijk besluit van 22 februari 2001 juncto artikel 1 van het ministerieel besluit van 18 december 2002 bij administratieve maatregel onder bewarend beslag werden geplaatst, leidt tot het beëindigen van dit bewarend beslag; het verstrijken van die termijn heeft niet de nietigheid tot gevolg van het uit dit bewarend beslag voortvloeiende onderzoek.

- *BESLAG - Bewarend beslag*

- *ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen*

KB 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen

Artt. 2, 4°, en 3, § 2

P.16.0495.N

7 februari 2017

AC nr. ...

De ambtenaren van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen zijn ter opsporing van inbreuken op de Wet Hormonen Dieren bevoegd om op elk moment elke plaats te betreden en te doorzoeken waar zich producten kunnen bevinden, evenals elke plaats waar bewijzen van het bestaan van een inbreuk mogelijk kunnen worden aangetroffen, tenzij het gaat om lokalen die uitsluitend als woning dienen in welk geval het bezoek slechts toegelaten is tussen 5 uur 's ochtends en 9 uur 's avonds en met machtiging van de politierechter; de omstandigheid dat bij een plaatsbetreding en doorzoeking ter opsporing van inbreuken op de Wet Hormonen Dieren zaken werden aangetroffen en in beslag genomen die vervolgens aanleiding hebben gegeven tot een vervolging wegens een inbreuk op de Drugswet en het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, beta-adrenergische, anti-infectieuze, anti-parasitaire en anti-inflammatoire werking, maakt die plaatsbetreding, doorzoeking en inbeslagneming niet onregelmatig.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Allerlei*

- *DIEREN* -

KB 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen

Artt. 2 en 26

F.14.0204.N

10 maart 2016

AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 101 Programmawet 27 december 2005 dat artikel 4, § 2, c, WIGB heeft ingevoerd, blijkt dat de stations voor de technische controle van de voertuigen toezicht houden op de technische kenmerken eigen aan de fiscale definitie van de aangeboden voertuigen en zij deze gegevens kunnen uitwisselen met de fiscale overheid, zodat de inlichtingen die door deze diensten spontaan aan de fiscale overheid worden meegedeeld geen onrechtmatig verkregen bewijs opleveren (1). (1) Zie concl. OM.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGE -

KB 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs

Artt. 6, 7, derde lid, en 8, § 5, 1°

P.15.0112.N

4 oktober 2016

AC nr. ...

Niet alle in artikel 6 KB Rijbewijs opgesomde voorwaarden waaraan de scholing op basis van een voorlopig rijbewijs is onderworpen, zijn voorwaarden die gelden voor de afgifte van dat voorlopig rijbewijs; de afgiftevoorwaarden worden beperkend opgesomd in artikel 7, derde lid, van dat besluit en hebben betrekking op de kandidaat en de begeleider, wat niet het geval is met de verplichting het voertuig uit te rusten met het teken "L" zodat het voorlopig rijbewijs van diegene die rijdt met een voertuig dat niet is uitgerust met het teken "L", daardoor zijn geldigheid niet verliest.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 21

- WEGVERKEER - Allerlei

KB 24 jan. 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

Art. 8

C.14.0276.N

30 januari 2015

AC nr. ...

Het optreden van de geneeskundige dienst is enkel bedoeld om de verplichtingen te bepalen die overeenkomstig de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel aan de werkgever zijn opgelegd; in het geschil tussen de overheidswerkgever en zijn verzekeraar, enerzijds, en de verzekeraar van de voor het ongeval aansprakelijke persoon, anderzijds, over de schade van de werkgever, kunnen de vaststellingen van de geneeskundige dienst worden aangevoerd als een feitelijk vermoeden, waarvan de beoordeling aan de rechter is overgelaten (1). (1) Zie concl. OM.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

KB 24 juni 2004 tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft

Artt. 2 en 4, tweede lid

S.14.0053.F

21 september 2015

AC nr. ...

Wanneer de bij artikel 57, § 2, eerste lid, 2° en tweede lid, OCMW-wet, bedoelde materiële hulp niet gevraagd wordt of de aanvrager van die hulp zich niet schriftelijk ertoe verbindt, zoals voorgeschreven bij artikel 4, derde en vijfde lid, van het koninklijk besluit van 4 juni 2004, de voorgestelde hulp te wensen, is het krachtens artikel 57, § 2, eerste en tweede lid, van die wet de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de dringende medische hulp te verstrekken aan de ouders of hun kind jonger dan achttien jaar, die vreemdelingen zijn en illegaal in het Rijk verblijven (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

KB 24 november 1997 tot uitvoering, wat de arbeidsongevallenverzekering in de private sector betreft, van sommige bepalingen van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het " handvest " van de sociale verzekerde

Art. 4

S.12.0102.F

16 maart 2015

AC nr. ...

De verjaringstermijn van drie jaar van de rechtsvordering tot betaling van de vergoedingen beoogd bij artikel 69, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, gaat in op het tijdstip waarop het recht op herstel voor de getroffene ontstaat; het ontstaan van dat recht hangt niet af van de beslissing van de verzekeringsinstelling om het ongeval al dan niet als arbeidsongeval te erkennen, of aan de getroffene een vergoeding, waarop deze aanspraak maakt toe te kennen of te weigeren; ook als die beslissing verschillende vermeldingen van artikel 4, koninklijk besluit 24 november 1997 niet bevat, kan dat niet tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn niet is ingegaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Allerlei

KB 25 april 2002 betreffende de vaststelling en de vereffening van het budget van financiële middelen van de ziekenhuizen

Art. 2

S.15.0121.F

27 maart 2017

AC nr. ...

Alle kosten die voortvloeien uit het verblijf in een gemeenschappelijke kamer en het verstrekken van zorgen aan de patiënten in het ziekenhuis en die niet zijn opgesomd in artikel 95 van de wet van 7 augustus 1987 op de ziekenhuizen, zijn gedekt door het budget van de aan het ziekenhuis toegekende financiële middelen en kunnen niet leiden tot een financiële tussenkomst van de patiënt (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2017, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektelkostenverzekering

KB 25 april 2007 tot vaststelling van de opdrachten van de hulpdiensten die kunnen verhaald worden en diegene die gratis zijn

Art. 2, 2°

C.16.0309.N

24 februari 2017

AC nr. ...

De kosten voor de technische hulpverleningswerkzaamheden die niet het gevolg zijn van een noodoproep om mensen te beschermen of te redden, blijven, krachtens de bepalingen van de Wet Civiele Bescherming 1963 en het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot vaststelling van de opdrachten van de hulpdiensten die kunnen verhaald worden en diegene die gratis zijn, niet definitief ten laste van de gemeente en zij kan deze kosten verhalen op degene die aansprakelijk is voor de werkzaamheden.

- GEMEENTE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

KB 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen

Artt. 3, 6°, a) en b), en 30, eerste en tweede lid, 2°; afde

C.14.0490.F

27 mei 2016

AC nr. ...

De algemene preventiemaatregelen en de buitengewone individuele beschermingsmaatregelen die door het veiligheids- en gezondheidsplan zijn vastgesteld, hebben betrekking op het te realiseren bouwwerk.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

KB 25 mei 1999 tot uitvoering van de artikelen 73 en 83 van de faillissementswet van 8 augustus 1997

Art. 1

C.16.0048.F

9 maart 2017

AC nr. ...

De curator die de na de sluiting van het faillissement opgedoken activa te gelde had moeten maken indien hij daarvan weet had vóór die sluiting, is een belanghebbende die de hoedanigheid heeft om de aanstelling van een curator ad hoc te vorderen.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Wanneer een derde de aanstelling van een curator ad hoc vordert om de activa te gelde te maken die na de sluiting van het faillissement zijn opgedoken, moet hij zijn rechtsovereenkomst richten tegen de persoon die geacht wordt de vereffenaar van de failliete rechtspersoon te zijn.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 166, tweede lid en 167, § 2

S.12.0028.F 6 juni 2016 AC nr. ...

Aangezien enkel de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, die de werkloosheidsuitkeringen verschuldigd is, met uitsluiting van de uitbetalingsinstelling beslist over het recht op zijn uitkeringen, verschilt de situatie van de werkloze jegens wie de directeur van het werkloosheidsbureau een beslissing herziet wegens een door het bureau begane juridische of materiële fout waardoor uitkeringen onterecht werden toegekend, van die van een werkloze aan wie, wegens een controle van de uitgaven van zijn uitbetalingsinstelling, door die laatste een maatregel van terugvordering van de hun onterecht betaalde uitkeringen opgelegd wordt; de situatie van laatstgenoemde werkloze is evenmin vergelijkbaar met die van een sociaal verzekerde jegens wie de instelling voor sociale zekerheid, die de sociale uitkeringen verschuldigd is, een beslissing herziet wegens een juridische of materiële fout waardoor die sociale prestaties hem onterecht werden toegekend (1). (1) Zie concl. OM.

- GRONDWET - Art. 10

Artt. 27, 10°, 71, 74bis, §§ 1, 2 en 3, en 130, §§ 1 en 2

S.14.0008.F 16 november 2015 AC nr. ...

De artistieke activiteiten die definitief beëindigd werden vóór het begin van de werkloosheidsperiode of reeds gedurende ten minste twee opeenvolgende kalenderjaren beëindigd werden, waarvan de inkomens, overeenkomstig artikel 130, §2, vierde lid, niet in rekening worden gebracht om het bedrag van de werkloosheidsvergoedingen te verminderen, worden niet gevormd door alle onderzochte werken afzonderlijk, maar door het geheel van de artistieke activiteiten van de werkloze (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Artt. 45, 48, §§ 1 en 3, en 130

S.14.0083.F 18 januari 2016 AC nr. ...

De inkomsten die erop kunnen wijzen dat de activiteit niet langer het karakter heeft van een bijkomstige activiteit in de zin van artikel 48, §3, van het koninklijk besluit van 25 november 1991, zijn de inkomsten die voortkomen uit die activiteit; het arrest dat rekening houdt met het netto belastbaar jaarinkomen met toepassing van artikel 130, §2, vijfde lid, van datzelfde koninklijk besluit om te oordelen of deze activiteit het karakter heeft van een bijkomstige activiteit in de zin van artikel 48, §3, schendt die wetsbepaling (1). (1) Zie Cass. 18 januari 2016, AR S.14.0087.F, AC., nr.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.14.0087.F 18 januari 2016 AC nr. ...

De inkomsten die erop kunnen wijzen dat de activiteit niet langer het karakter heeft van een bijkomstige activiteit in de zin van artikel 48, §3, van het koninklijk besluit van 25 november 1991, zijn de inkomsten die voortkomen uit die activiteit; wanneer het arrest oordeelt dat hoewel "de gerealiseerde omzet op het eerste gezicht aanzienlijk lijkt", de inkomsten, na aftrek van de vergoedingen van onder-aanneming en de lasten die fiscaal aangenomen worden "beperkt" waren en "het", bijgevolg, "wel degelijk een bijkomstige activiteit betrof", schendt het het voornoemde artikel 48, §3 (1) (2). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2016 nr. (2) Zie Cass. 18 januari 2016, AR S.14.0083.F, AC 2016, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 48, § 1, en 130

S.16.0007.F 5 september 2016 AC nr. ...

De artikelen 48, § 1, en 130 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering beletten de RVA het onverschuldigd betaalde terug te vorderen enkel zolang dat inkomen niet vaststaat (1). (1) Zie concl. OM, in Pas. 2016, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Het arrest dat, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, artikel 59sexies, § 6, Werkloosheidsbesluit afwijst op grond dat er voor de door die bepaling bedoelde uitsluiting geen modaliteiten zijn die vergelijkbaar zijn met deze die gekoppeld zijn aan de evenwaardige maatregelen, die van toepassing zijn op de in het voornoemde artikel 51, § 1, eerste lid, bedoelde werknemer, en dat het bestaan ontkent van een objectief en redelijk criterium dat dit verschil in behandeling verantwoordt, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- GRONDWET - Art. 10

De werknemers die werkloos worden wegens omstandigheden afhankelijk van hun wil en de volledig werklozen die hun verplichting verzuimen om actief naar werk te zoeken, vormen categorieën van personen die volgens een objectief en redelijk criterium zijn onderscheiden aangezien enkel laatstgenoemden genieten van een begeleide opvolging van hun inspanningen (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 59quinquies, §§ 5 en 6

S.14.0055.F

5 oktober 2015

AC nr. ...

De omstandigheid dat de werknemer geen uitkeringen meer vraagt op de dag waarop hij is uitgenodigd tot een derde evaluatiegesprek inzake zijn houding actief naar werk te zoeken, staat in de regel de toepassing van artikel 59sexies, §6, niet in de weg en vormt ook geen geldige reden in de zin van artikel 59sexies, §1, vierde lid, geen gevolg te geven aan de uitnodiging tot dat gesprek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015 nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 59sexies, § 1, eerste tot vierde en zesde lid, en 59quinquies, §§ 5 en 6

S.16.0004.F

5 september 2016

AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 59quinquies, § 5 en 6, en 59sexies, § 1, Werkloosheidsbesluit, volgt niet dat de directeur die vreest dat de werkloze een reden zal aanvoeren om zijn afwezigheid op het gesprek, bedoeld in artikel 59sexies, § 1, eerste lid, te rechtvaardigen, in de oproeping die hij hem voor een welbepaalde datum stuurt, niet mag bepalen dat die werkloze, indien hij voor die datum een dergelijke reden aanvoert, zich voor dat onderhoud op het bureau zal moeten aanmelden op de eerste werkdag na die waarop die reden opgehouden zal hebben te bestaan.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 59sexies, §1, eerste, derde en vierde lid, en §6, en 143

S.14.0055.F

5 oktober 2015

AC nr. ...

De omstandigheid dat de werknemer geen uitkeringen meer vraagt op de dag waarop hij is uitgenodigd tot een derde evaluatiegesprek inzake zijn houding actief naar werk te zoeken, staat in de regel de toepassing van artikel 59sexies, §6, niet in de weg en vormt ook geen geldige reden in de zin van artikel 59sexies, §1, vierde lid, geen gevolg te geven aan de uitnodiging tot dat gesprek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015 nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 71, eerste lid, 1° en 5°, 169, 1e en 5e lid, en 157bis

S.15.0034.F

19 oktober 2015

AC nr. ...

Artikel 169, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 25 november 1991, krachtens hetwelk het bedrag van de terugvordering van de onrechtmatig betaalde uitkeringen beperkt kan worden tot het bruto bedrag van de inkomsten die de werkloze genoten heeft en die niet cumuleerbaar waren met de werkloosheidsuitkeringen, kan slechts worden toegepast wanneer het onverschuldigde het gevolg is van de verboden cumulatie van de werkloosheidsuitkeringen en andere inkomsten die de werkloze ontvangen heeft; het kan niet worden toegepast om het bedrag dat van de werkloze wordt teruggevorderd te beperken, wanneer vastgesteld is dat het onverschuldigd betaalde het gevolg is van diens uitsluiting van het recht op werkloosheidsuitkeringen omdat hij de bij artikel 71, eerste lid, 1° en 5°, van datzelfde koninklijk besluit voorgeschreven verplichtingen inzake de controlekaart niet heeft nageleefd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- WERKLOOSHEID - *Recht op uitkering*

KB 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

Art. 45, eerste lid

S.13.0022.F 12 december 2016 AC nr. ...

Het arrest, dat niet naar recht beslist dat de activiteit van de aanvrager van de werkloosheidsuitkeringen zonder winstoogmerk werd verricht, verantwoordt bijgevolg niet naar recht zijn beslissing in te gaan op diens hoger beroep met toepassing van het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen en van het ministerieel besluit van 23 december 1992 houdende niet bezoldigde activiteiten zonder loon en beroepsbezigheden toegestaan aan bruggepensioneerden (1). (1) Zie de op tegenspraak genomen conclusie OM.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 30 en 37, § 2

S.15.0024.F 31 oktober 2016 AC nr. ...

Artikel 37, §2, koninklijk besluit van 25 november 1991, zoals van toepassing op de feiten, bepaalt in het eerste lid dat de in het buitenland verrichte arbeid slechts in aanmerking komt wanneer hij verricht werd in een dienstbetrekking die in België aanleiding zou geven tot inhoudingen voor de sociale zekerheid, met inbegrip van de sector werkloosheid; hoewel het tweede lid van dat artikel preciseert dat het eerste lid evenwel slechts geldt indien de werknemer, na de in het buitenland verrichte arbeid, tijdvakken van arbeid als loontrekkende krachtens de Belgische regeling heeft vervuld, vereist het niet dat de werknemer die voormelde tijdvakken van arbeid deeltijds heeft verricht, voldoet aan de toelaatbaarheidsvoorwaarden en toekenningsvoorwaarden om recht te hebben op werkloosheidsuitkeringen als voltijds werknemer op het tijdstip dat hij in de deeltijdse arbeidsregeling is getreden.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

KB 25 okt. 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag

Art. 1, § 1, eerste lid

C.14.0152.N

24 september 2015

AC nr. ...

De bevoegdheid tot inning van rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 behoort, vanaf die datum, toe aan de Belgische Staat en, vanaf 1 juni 1995, aan het BIRB; na de opheffing van de CDCV, een orgaan van de Belgische Staat, en voordat het BIRB ter zake kon optreden, kon de Belgische Staat de bevoegdheid tot de inning van rechten uitoefenen, met dien verstande dat de aldus gestelde handelingen aan het BIRB worden toegerekend (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 26 april 2007 tot organisatie van het toezicht en de kwaliteitscontrole en houdende het tuchtrecht voor de bedrijfsrevisoren

Artt. 3, § 1, 4, § 1, 5 en 7, § 3

D.15.0012.N

3 februari 2017

AC nr. ...

De beslissing van de Raad van het Instituut van de bedrijfsrevisoren tot overmaking van het verslag aan de Kamer van verwijzing en instaatstelling is geen beslissing over de gegrondheid van de tuchtvervolgning, maar een louter voorbereidende handeling; het gebrek waarmee deze beslissing eventueel is aangetast kan slechts leiden tot het niet in overweging nemen van de tuchtvordering, indien dit gebrek de beslissing van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep kan beïnvloeden of bij de tuchtrechtelijk vervolgte aanleiding kan geven tot gerede twijfel over de geschiktheid van de tuchtcommissie of de commissie van beroep om zijn zaak eerlijk te behandelen (1). (1) Zie Cass. 24 september 2015, AR D.14.0014.N, AC 2015, nr. 555, toen evenwel met betrekking tot de commissie kwaliteitscontrole van het Instituut van de bedrijfsrevisoren (art. 8-14 van het KB 26 april 2007). Nu gaat het om de commissie van " toezicht " (art. 3-7).

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 8, § 1, en 13, §§ 2 en 3

D.14.0014.N

24 september 2015

AC nr. ...

De raad van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren is gelast met het vooronderzoek in tuchtzaken, onverminderd de bevoegdheden van de kamer van verwijzing en instaatstelling, en maakt na afloop van dit onderzoek een verslag over aan de verwijzingskamer met verwijzing naar de toepasselijke wettelijke, reglementaire en tuchtrechtelijke bepalingen en waarin hij een voorstel tot sanctie kan doen, terwijl de kamer van verwijzing en instaatstelling beslist of de voorgelegde feiten dienen verwezen te worden naar de tuchtcommissie; de beslissing van de raad tot overmaking van het verslag aan de kamer van verwijzing en instaatstelling is aldus geen beslissing over de gegrondheid van de tuchtvervolgning, maar een louter voorbereidende handeling; het gebrek waarmee deze beslissing eventueel is aangetast kan slechts leiden tot het niet in overweging nemen van de tuchtvordering indien dit gebrek de beslissing van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep kan beïnvloeden of bij de tuchtrechtelijk vervolgte aanleiding kan geven tot gerede twijfel over de geschiktheid van de tuchtcommissie of de commissie van beroep om zijn zaak eerlijk te behandelen (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het enig middel op grond van het tweede onderdeel in de mate dat de commissie van beroep in haar bestreden beslissing het hoger beroep van de raad van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren ongegrond verklaarde, nu in dat kader moeilijk kan gesteld worden dat de overmaking van voormeld verslag een louter voorbereidende beslissing is die geen invloed heeft op de beoordeling van de tuchtvordering als eerlijk proces, en het op grond van de niet-regelmatige samenstelling van het orgaan dat de instantie daartoe rechtsgeldig moet vatten derhalve niet uit te sluiten is dat het eerlijk karakter van het proces inderdaad ernstig in het gedrang dreigt te komen door de niet-inachtneming van de wettelijke vereisten voor de aanhangigmaking van de zaak bij de feitenrechter, en de appelrechters hun beslissing dan ook naar recht verantwoorden, waardoor het tweede onderdeel niet kan worden aangenomen.

- BEDRIJFSREVISOR -

KB 26 maart 1965 houdende de algemene regeling van de vergoedingen, toelagen en premies van alle aard toegekend aan het personeel van de federale overheidsdiensten

Art. 5

S.14.0054.F

20 april 2015

AC nr. ...

Uit artikel 5bis, §§1 en 2 van het ministerieel besluit van 24 september 1998 houdende toekenning van een toelage voor onregelmatige prestaties aan sommige personeelsleden van de Federale Overheidsdienst Justitie volgt niet dat het personeelslid dat zich daarop beroept en het slachtoffer is van een onderbreking van de uitoefening van de functie te wijten aan de gevolgen van een agressie of een interventie erkend als voortkomende uit een arbeidsongeval bedoeld in de wet van 3 juli 1967, de agressie persoonlijk en rechtstreeks moet hebben ondergaan of zijn overgegaan tot de interventie waaruit de onderbreking van de uitoefening van zijn functie voortvloeit (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

KB 26 okt. 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in art. 1022 Ger.Wb. en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artt. 1 tot 13 W. 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de

Art. 1, tweede lid

C.13.0402.N 10 september 2015 AC nr. ...

De behandeling van de zaak voor en na cassatie vormt een enkele aanleg (1); dienvolgens mag er slechts een rechtsplegingsvergoeding worden toegekend voor deze enkele aanleg (2). (1) Zie Cass. 7 november 2014, AR C.14.0122.N, AC 2014, nr. 683. (2) Het OM concludeerde eveneens tot gedeeltelijke vernietiging op het eerste onderdeel van het derde cassatiemiddel, doch zonder verwijzing.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

C.13.0390.N 29 mei 2015 AC nr. ...

De in het ongelijk gestelde partij dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij indien tussen deze partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat (1) ; dit veronderstelt dat de ene partij een vordering in rechte instelt strekkende tot de veroordeling van de andere partij of tot het nemen van een rechterlijke beslissing tegen die partij (2). (1) Zie Cass. 8 december 2014, AR S.12.0029.N, AC 2014, nr. 761. (2) S. MOSSELMANS, Tussenvorderingen in het civiele geding, in APR, Mechelen, Kluwer 2007, 23-24.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 2, eerste en tweede lid

C.13.0390.N 29 mei 2015 AC nr. ...

Het bedrag van de vordering stemt overeen met de vordering die in de gedinginleidende akte is geformuleerd of met het bedrag dat in de laatste conclusie is gevorderd (1). (1) Zie Cass. 7 januari 2009, AR P.08.0874.F, AC 2009, nr. 13; Cass. 17 november 2011, AR C.10.0497.N, AC 2011, nr. 621.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

KB 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid

Artt. 2 en 3

C.16.0231.N

27 januari 2017

AC nr. ...

Om, ter vaststelling van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, te oordelen of het geschil een al dan niet in geld waardeerbare vordering betreft, dient uitgegaan van hetgeen in de akte rechtsingang gevorderd wordt of ter beslechting wordt voorgelegd en niet van hetgeen uiteindelijk door de rechter wordt beslist.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

KB 26 sept. 1996 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken

Art. 16, § 3, eerste, tweede en vierde l., en §4, bijlage bij

C.13.0016.N

10 september 2015

AC nr. ...

De op straffe van verval voorgeschreven termijn van dertig kalenderdagen geldt enkel voor de verplichting van de aannemer om de feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren bekend te maken aan de aanbestedende overheid en niet voor de bondige beschrijving van de invloed die deze feiten en omstandigheden hebben of zouden kunnen hebben op de opdracht en de kosten van de aanneming (1), noch voor het indienen van een behoorlijk gerechtvaardigd en becijferd verzoek. (1) Cass. 25 maart 2011, AR C.10.0088.N, AC 2011, nr. 226.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

KB 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk

Art. 13, 3° en 5°

P.14.1221.F

4 maart 2015

AC nr. ...

De overdracht van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de werkgever op zijn aangestelden of lasthebbers belet de rechter evenwel niet om vast te stellen dat de werkgever, in het kader van de effectieve controle op de arbeids- en de beschermingsmiddelen en de controle van de verdeling van de taken, in concreto een fout heeft begaan die zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het gedrang kan brengen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

.....
- ARBEID - Arbeidsbescherming

KB 27 nov. 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstututen die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht

Artt. 53, tweede lid, en 48, eerste en tweede lid

D.14.0015.F

8 januari 2015

AC nr. 17

De kennisgeving van de beslissing aan de betrokkene alleen doet de termijn van beroep ook ingaan t.a.v. de rechtskundige assessor die optreedt als vertegenwoordiger van dat instituut.

- ACCOUNTANT -

KB 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht

Artt. 52 en 56

D.16.0001.N

16 december 2016

AC nr. ...

Uit de artikelen 52 en 56 van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht, volgt dat de plaatsvervangende leden de werkende leden kunnen vervangen, wanneer deze laatste verhinderd zijn; voor de toepassing van de plaatsvervangende leden volstaat het dat de verhindering van de werkende leden wordt vastgesteld, zonder dat bovendien vereist is dat de reden van de verhindering wordt vermeld.

- BOEKHOUDER [ZIE: 701 ACCOUNTANT] -

KB 28 nov. 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 19, § 2, 4°

S.15.0016.F 7 september 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 14, §1, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en 19, § 2, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, volgt niet dat de forfaitaire bedragen die een werkgever aan zijn werknemers stort als terugbetaling van de verplaatsingskosten slechts aan de door de RSZ aangenomen kwalificatie als loon kunnen ontkomen indien voor elke werknemer de door hem gemaakte verplaatsingskosten worden bewezen (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- LOON - *Allerlei*

- SOCIALE ZEKERHEID - *Werknemers*

Art. 3, 5°

S.13.0055.F 16 maart 2015 AC nr. ...

Artikel 3, 5°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 verruimt de toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders tot de personen die vervoer van goederen verrichten dat hun door een onderneming opgedragen wordt, door middel van voertuigen waarvan zij geen eigenaar zijn of waarvan de aankoop gefinancierd of de financiering gewaarborgd wordt door de ondernemer, alsmede tot die ondernemer: de voorwaarden van die bepaling zijn slechts vervuld wanneer het goederenvervoer is opgedragen aan de personen die ze verrichten, door de onderneming tot wiens ondernemer de toepassing van de wet verruimd is (1). (1) Zie concl. OM in Pas 2015, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - *Werknemers*

- VERVOER - *Goederenvervoer - Allerlei*

KB 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Art. 154

C.13.0524.F 16 februari 2015 AC nr. 115

Het nieuwe artikel 152, § 5, van de Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen van 10 juli 2008, heeft vanaf 1 januari 2013 een onderscheid ingevoerd tussen de opname in een gemeenschappelijke kamer of tweepatiëntenkamer en een individuele kamer, door aan de bewoordingen "forfaitaire honoraria", die in het vroegere artikel 152, § 7, gebruikt zijn, een verschillende inhoud te geven volgens het type opname; bijgevolg kan artikel 26, wet 27 december 2012, dat het vroegere artikel 152, § 7 door artikel 152, § 5, heeft vervangen, geen uitleggende draagwijdte hebben betreffende het voornoemde oude artikel 157, § 7 (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Algemeen

Art. 290, A, 2, 1°

S.14.0002.F 23 mei 2016 AC nr. ...

Voor de toepassing van de artikelen 130 en 131 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 en 290, A, 2, 1°, van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van die wet, stelt artikel 101, §3, van de gecoördineerde wet de dagen waarop de gerechtigde een arbeid zonder toelating heeft verricht en waarvoor de uitkeringen worden teruggevorderd, gelijk met vergoede dagen tijdens welke zijn arbeidsongeschiktheid erkend wordt; daaruit volgt dat de gerechtigde, na die arbeidsdagen zonder toelating, wanneer de bij artikel 100, §1, vermelde voorwaarden voor erkenning van arbeidsongeschiktheid vervuld zijn op de dag van het geneeskundig onderzoek bepaald bij artikel 101, §1, recht heeft op uitkeringen zonder opnieuw de wachttijd te moeten volbrengen bepaald bij artikel 128, §1, van de gecoördineerde wet (1). (1) Zie concl. OM.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 123 tot 127

S.15.0132.F 6 juni 2016 AC nr. ...

Omdat een kind, bedoeld bij artikel 123, eerste lid, 3, a), van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, ten laste zou zijn van een titularis of werknemer, is niet vereist dat hij met laatstgenoemde samenleeft of van zijn gezin deel uitmaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.14.0064.F

4 april 2016

AC nr. ...

De pensioenaanvullingen die verschuldigd zijn bij herziening van de rechten op het rustpensioen van een lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart zijn slechts opeisbaar na de volledige betaling van de regularisatiebijdragen bedoeld bij §§2 en 3 en van de interest bedoeld bij §4 van artikel 16ter van het koninklijk besluit van 3 november 1969, en ten vroegste op de ingangsdatum van het pensioen of op de eerste dag der maand volgend op de datum van de regularisatieaanvraag, en vervolgens per maand; de pensioenaanvullingen worden, tot beloop van de bedragen van de regularisatiebijdragen, vermeerderd met de interest die op de dag van de regularisatieaanvraag vervallen is, waarmee ze gecompenseerd worden, betaald op hun vervaldag en dragen geen verwijlinterest; zodra de regularisatiebijdragen en interest integraal betaald zijn bij compensatie met de pensioenaanvullingen, is het eventuele saldo van die aanvullingen per maand opeisbaar; bij ontstentenis van betaling moet er interest betaald worden op de maandelijkse aanvullingen vanaf die vervaldag met toepassing van artikel 20, Wet Handvest Sociaal Verzekerde (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- *INTEREST - Moratoire interest*

- *PENSIOEN - Werknemers*

KB 30 augustus 2013 betreffende de toegang tot het beroep van vastgoedmakelaar

Art. 2, § 1, d)

D.14.0029.F

28 mei 2015

AC nr. ...

De diploma's, certificaten of andere titels en de jaren beroepservaring die de artikelen 12 en 14 van het Franse decreet nr. 72-678 van 20 juli 1972 als voorwaarde stellen voor de toekenning van een beroepskaart die toelaat om de activiteit van bemiddeling en beheer van onroerende goederen en handelsfondsen in Frankrijk uit te oefenen, maken niet de opleidingstitel uit die vereist is in artikel 2, §1, d), van het koninklijk besluit van 30 augustus 2013 om het beroep van vastgoedmakelaar te mogen uitoefenen.

- HUUR VAN DIENSTEN -

- MAKELAAR -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

KB 30 december 1993 betreffende de toepassing van de handelingen uitgaande van de bevoegde instellingen der Europese Gemeenschappen in verband met de landbouw

Artt. 1, § 1, 15, 16 en 33

C.14.0152.N

24 september 2015

AC nr. ...

De bevoegdheid tot inning van rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 behoort, vanaf die datum, toe aan de Belgische Staat en, vanaf 1 juni 1995, aan het BIRB; na de opheffing van de CDCV, een orgaan van de Belgische Staat, en voordat het BIRB ter zake kon optreden, kon de Belgische Staat de bevoegdheid tot de inning van rechten uitoefenen, met dien verstande dat de aldus gestelde handelingen aan het BIRB worden toegerekend (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 30 januari 2001 tot uitvoering van het wetboek van vennootschappen

Art. 24

F.15.0180.F

6 april 2017

AC nr. ...

Volgens artikel 24, eerste lid, van het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen, dat de omzetting is van artikel 2.3 van de Vierde Richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978, moet de jaarrekening een getrouw beeld geven van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de vennootschap, en krachtens artikel 24, tweede lid, van dat koninklijk besluit, dat de omzetting is van artikel 2.4 van de richtlijn, moeten, wanneer de toepassing van de bepalingen betreffende de jaarrekening niet volstaat om te voldoen aan dat voorschrift, aanvullende inlichtingen worden verstrekt in de toelichting; hieruit volgt dat de toepassing van de bepalingen van het koninklijk besluit, in de regel, een getrouw beeld geeft van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de vennootschap (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Artt. 24, 29, 35, 67 en 77

F.14.0120.F

11 maart 2016

AC nr. ...

De beslissing die steunt op de overweging dat een afwijking op de bijzondere waarderingsregels voor de schulden van meer dan één jaar die gebaseerd zijn op de aanschaffingsprijs, noodzakelijk is omdat de toepassing ervan te dezen zou leiden tot een afwijking van de werkelijke waarde van de verworven aandelen, is niet naar recht verantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen

KB 31 maart 1936 houdende algemeen reglement van de successierechten

Art. 11

F.14.0179.N

10 maart 2016

AC nr. ...

De rechter kan niet wettig oordelen dat de verhoging van de boete met 50 pct. in geval de successierechten bij dwangbevel worden ingevorderd, het recht op toegang tot een rechterlijke instantie miskent, zonder na te gaan of de belastingplichtige in de concrete omstandigheden voldoende reden had om de geldboete niet vrijwillig te betalen (1). (1)
Zie concl. OM.

- *SUCCESSIERECHTEN* -

KB 4 oktober 1974 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het hotelbedrijf en tot vaststelling van het aantal leden ervan

Art. 1

S.13.0088.F

16 maart 2015

AC nr. ...

Het ressort van een paritair comité wordt in de regel bepaald door de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming, behalve als een ander criterium is vastgelegd bij het oprichtingsbesluit; het koninklijk besluit van 4 oktober 1974 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het hotelbedrijf en tot vaststelling van het aantal leden ervan schrijft geen criteria voor voor het bepalen van het rechtsgebied van dat paritair comité (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- PARITAIR COMITE -

KB 5 juni 2004 tot uitvoering van artikel 6, § 2, derde lid en van artikel 7, § 1, derde lid en § 2, tweede lid, van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen

Art. 1

S.14.0105.F

21 september 2015

AC nr. ...

Wanneer de aanvrager samenwoont met een meerderjarige afstammeling die geen recht heeft op kinderbijslag en die bijgevolg niet geacht wordt dezelfde hoofdverblijfplaats met hem te delen, worden de bestaansmiddelen van die afstammeling niet in aanmerking genomen voor de berekening van de inkomensgarantie en wordt hijzelf niet opgenomen in het aantal personen waardoor het totaal van de bestaansmiddelen en pensioenen, bedoeld bij artikel 7, § 2, eerste lid, wet 22 maart 2001 gedeeld wordt (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- *PENSIOEN - Gewaarborgd inkomen voor bejaarden*

KB 6 februari 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der geneesheren

Art. 24, tweede en derde lid

D.16.0002.F

10 juni 2016

AC nr. ...

Een tuchtvervolging kan bij de provinciale raad van de Orde der artsen enkel rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door een regelmatige beslissing tot verwijzing van het orgaan van telastlegging van die raad.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

Wanneer de raad van beroep, die niet regelmatig van de zaak heeft kennisgenomen, de beslissing vernietigt op grond waarvan de provinciale raad de geneesheer naar de vonnisraad verwijst, kan hij niet over de zaak zelf uitspraak doen.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

KB 7 augustus 1995 houdende herstructurering van het Ministerie van Economische Zaken

Artt. 3, § 3, en 6

C.14.0152.N

24 september 2015

AC nr. ...

De bevoegdheid tot inning van rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 behoort, vanaf die datum, toe aan de Belgische Staat en, vanaf 1 juni 1995, aan het BIRB; na de opheffing van de CDCV, een orgaan van de Belgische Staat, en voordat het BIRB ter zake kon optreden, kon de Belgische Staat de bevoegdheid tot de inning van rechten uitoefenen, met dien verstande dat de aldus gestelde handelingen aan het BIRB worden toegerekend (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen

Art. 14

S.13.0022.F

12 december 2016

AC nr. ...

Het arrest, dat niet naar recht beslist dat de activiteit van de aanvrager van de werkloosheidsuitkeringen zonder winsttoogmerk werd verricht, verantwoordt bijgevolg niet naar recht zijn beslissing in te gaan op diens hoger beroep met toepassing van het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen en van het ministerieel besluit van 23 december 1992 houdende niet bezoldigde activiteiten zonder loon en beroepsbezigheden toegestaan aan bruggepensioneerden (1). (1) Zie de op tegenspraak genomen conclusie OM.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

KB 8 jan. 2006 tot regeling van het staat van de bijzondere verldwachters

Art. 14

P.13.2046.N

20 januari 2015

AC nr. ...

De bijzondere veldwachter oefent zijn dienst uit en mag zijn geweer slechts dragen binnen het gebied waarover hij werd aangesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- LANDBOUW -

De bijzondere veldwachter oefent zijn dienst uit en mag zijn geweer slechts dragen binnen het gebied waarover hij werd aangesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- WAPENS -

- JACHT -

KB 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

Artt. 110, § 3, eerste en derde lid, en § 4, eerste en derde

C.14.0110.N

23 juni 2016

AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat een bepaalde eenheidsprijs of totale prijs niet afdoend wordt verantwoord, sluit niet uit dat, gelet op de onbelangrijkheid van de desbetreffende post, het totaal bedrag van de offerte als verantwoord wordt aangezien (1). (1) Artt. 110, § 3, KB 8 januari 1996, zoals van toepassing vóór de vervanging van het derde lid bij art. 60, KB 29 september 2009.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Het onderzoek dat de aanbestedende overheid dient te verrichten na ontvangst van de rechtvaardigingen die aan de inschrijver werden gevraagd, beperkt zich niet tot het al dan niet abnormaal karakter van de eenheidsprijzen of totale prijzen, maar strekt zich uit tot het al dan niet abnormaal karakter van het bedrag van de offerte als dusdanig; enkel indien blijkt dat het totaal bedrag van de offerte niet kan worden verantwoord op grond van de aangebrachte elementen eigen aan de inschrijving, aan de inschrijver of aan de betrokken opdracht, is de aanbestedende overheid verplicht de inschrijving als onregelmatig te beschouwen (1). (1) Artt. 110, § 3, KB 8 januari 1996, zoals van toepassing vóór de vervanging van het derde lid bij art. 60, KB 29 september 2009.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

KB 8 nov. 1989 op de openbare overnameaanbiedingen en de wijzigingen in de controle op vennootschappen

Art. 41, § 1

C.15.0327.F

8 april 2016

AC nr. ...

De bevoegdheid van de Commissie voor het bank- en financiewezen om afwijkingen toe te staan van de koninklijke besluiten ter uitvoering van artikel 15, § 1 en 2, van de wet van 2 maart 1989 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in ter beurze genoteerde vennootschappen en tot reglementering van de openbare overnameaanbiedingen, behelst ook die waarbij die Commissie afwijkingen kan toestaan van de verplichting opgelegd bij artikel 41, § 1, van het koninklijk besluit van 8 november 1989 (1). (1) Wet 2 maart 1989, vóór de wijziging ervan bij de Wet 16 juni 1989; KB 8 november 1989, vóór de wijziging ervan bij KB 11 juni 1997.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - *Allerlei*

KB 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest

Art. 1.5°

P.15.0593.N

25 oktober 2016

AC nr. ...

De van het toepassingsgebied van het KB Vogelbescherming uitgesloten in-, uit- en doorvoer van vogels of krenge die behoren tot uitheemse soorten, strekt zich niet uit tot het in bezit hebben of onder zich houden na invoer van vogels of krenge die behoren tot uitheemse soorten.

- *DIEREN* -

KB nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde

Art. 5

F.14.0127.N

14 oktober 2016

AC nr. ...

De in België gevestigde belastingplichtige die diensten factureert met vrijstelling van BTW op grond van artikel 21, § 3, 7°, d), BTW-wetboek, dient aan te tonen dat deze diensten intellectueel werk tot voorwerp hebben verricht in het kader van zijn geregelde werkzaamheid als adviseur, adviesbureau of soortgelijke dienstverrichter; andere prestaties, die niet zuiver adviserend of raadgevend zijn, kunnen op die grond niet met vrijstelling van BTW worden gefactureerd, ook al ligt de klemtoon van de activiteit van de BTW-belastingplichtige op de adviesverlening of raadgeving.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 14 van 3 juni 1970

Art. 4

F.14.0175.N

26 november 2015

AC nr. ...

Wanneer een opstalhouder als toevallige belastingplichtige een nieuw gebouw opricht en nadien het opstalrecht overdraagt aan een derde, kan hij in de regel de belasting over de toegevoegde waarde die hij voor de oprichting van het gebouw betaald heeft, in aftrek brengen; indien de verkoopprijs niet overeenstemt met de oprichtingsprijs van de gebouwen omwille van het feit dat slechts het recht van opstal wordt verkocht, dan is de aftrek van de betaalde belasting over de toegevoegde waarde beperkt volgens de verhouding van de prijs van het opstalrecht tot de oprichtingsprijs van de gebouwen in volle eigendom (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 150 van 18 maart 1935 tot samenschakeling van de wetten betreffende de inrichting en de werking van de Deposito- en Consignatiekas en tot aanbrenging van wijzigingen daarin krachtens de wet van 31 juli 1934

Artt. 11, eerste lid, en 16

C.14.0360.F 2 april 2015 AC nr. ...

De Deposito- en Consignatiekas betaalt voor rekening van de Schatkist een interest uit aan de rechthebbenden van elk geconsigneerd bedrag; de rechthebbende, in de zin van die regel, is de persoon aan wie de geconsigneerde bedragen op grond van de voorgelegde stukken moeten worden gestort (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- STAAT -

Artt. 7 en 9

C.16.0131.F 20 april 2017 AC nr. ...

Een schuldeiser kan, in de regel, geen beslag leggen op de gedeponeerde sommen of borgtochten in handen van de Deposito- en Consignatiekas tenzij de deponent ervan zijn schuldenaar is.

- DERDENBESLAG [ZIE: 065 BESLAG] -

KB nr. 20 van 20 juli 1970

Art. 1, 1°

F.13.0009.N	27 maart 2015	AC nr. ...
--------------------	---------------	------------

Op een handeling die bestaat in de verbouwing van een uit zijn aard onroerend goed is het verminderd BTW-tarief van 6 procent van tabel A, rubriek XXXI van het KB nr. 20 van 20 juli 1970 van toepassing, zonder dat wordt vereist dat het gaat om de verbouwing van een onroerend goed dat reeds de bestemming had van privé-woning; aan de voorwaarde van de aanpassing van het gebouw aan de bestemming van privé-woning moet slechts voldaan zijn na de uitvoering van de werken en het is niet vereist dat het gebouw of ieder deel van het gebouw reeds deze bestemming had voor de uitvoering der werken (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Tabel A, rubriek XXXI, §§ 1 en 3, 1°, van de bijlage bij

F.13.0009.N	27 maart 2015	AC nr. ...
--------------------	---------------	------------

Op een handeling die bestaat in de verbouwing van een uit zijn aard onroerend goed is het verminderd BTW-tarief van 6 procent van tabel A, rubriek XXXI van het KB nr. 20 van 20 juli 1970 van toepassing, zonder dat wordt vereist dat het gaat om de verbouwing van een onroerend goed dat reeds de bestemming had van privé-woning; aan de voorwaarde van de aanpassing van het gebouw aan de bestemming van privé-woning moet slechts voldaan zijn na de uitvoering van de werken en het is niet vereist dat het gebouw of ieder deel van het gebouw reeds deze bestemming had voor de uitvoering der werken (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 3 van 10 december 1969

Artt. 20, derde lid, en 21, eerste en tweede lid, 3°

F.14.0206.N

2 september 2016

AC nr. ...

België heeft de Zesde richtlijn, met de btw-beslissingen E.T. nrs. 18.235 van 10 november 1976 en 110.412 van 20 december 2005 niet correct omgezet in de mate dat aan een belastingplichtig overheidslichaam de mogelijkheid wordt geboden om een gedeelte in aftrek te brengen van de belasting geheven van de verkrijging van een bedrijfsmiddel op een ogenblik dat het nog niet de hoedanigheid van belastingplichtige had (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Wanneer een belastingplichtige een bedrijfsmiddel gebruikt dat hij heeft verkregen en gebruikt op een tijdstip waarop hij nog niet de hoedanigheid van belastingplichtige had, kan hij een gedeelte van de btw geheven van de verkrijging van het goed in aftrek brengen indien hij de hoedanigheid van belastingplichtige verkreeg vóór 1 juli 2005 (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 50 van 24 okt. 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

Art. 31, 5°

S.13.0128.F

4 mei 2015

AC nr. ...

De schorsing van het rust- en overlevingspensioen wordt opgelegd aan de gedetineerden krachtens een wetgevende norm, overeenkomstig artikel 6, §1, van de wet van 12 januari 2005; het middel dat ervan uitgaat dat die schorsing haar oorsprong vindt in een regelgevende bepaling, faalt naar recht.

- *PENSIOEN - Werknemers*

KB nr. 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

Art. 25

D.15.0001.N

18 februari 2016

AC nr. ...

Artikel 25 van het KB nr. 79 van 10 november 1967 betreft een norm die, ingevolge artikel 26, §1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof niet onderworpen is aan de grondwettelijk toetsing door het Grondwettelijk Hof; een prejudiciële vraag dient niet te worden gesteld (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- ARTS -

KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

Art. 20, § 1

D.16.0002.F

10 juni 2016

AC nr. ...

Een tuchtvervolging kan bij de provinciale raad van de Orde der artsen enkel rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door een regelmatige beslissing tot verwijzing van het orgaan van telastlegging van die raad.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Wanneer de raad van beroep, die niet regelmatig van de zaak heeft kennisgenomen, de beslissing vernietigt op grond waarvan de provinciale raad de geneesheer naar de vonnisraad verwijst, kan hij niet over de zaak zelf uitspraak doen.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

KB van 1 dec. 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer

Art. 12.4

C.14.0559.F 11 december 2015 AC nr. ...

De rechter kan de voorrangplichtige bestuurder alleen van alle aansprakelijkheid ontslaan door vast te stellen dat de gedragingen van de voorranghebbende bestuurder de voorrangplichtige in zijn gerechtvaardigde verwachtingen hebben bedrogen (1). (1) Cass. 10 november 2008, AR C.07.0362.F, AC 2008, nr. 624.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

De verplichting van artikel 12.4, Wegverkeersreglement, voor de bestuurder die een manoeuvre wil uitvoeren, om de andere weggebruikers te laten voorgaan, heeft een algemene strekking en houdt geen verband met de inachtneming van de verkeersregels door de andere weggebruikers, op voorwaarde evenwel dat hun komst niet onvoorzienbaar is (1). (1) Cass. 10 november 2008, AR C.07.0362.F, AC 2008, nr. 624.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Art. 12.4bis

C.15.0078.N 7 januari 2016 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 12.4bis Wegverkeersreglement, zoals van toepassing vóór de wijziging bij koninklijk besluit van 29 januari 2014, blijkt dat deze bepaling niet van toepassing is op de bestuurder die naar rechts afslaat om de rijbaan te verlaten en hierbij het parallel met de rijbaan liggende fietspad, dat deel uitmaakt van de door hem gevolgde openbare weg, dwarst.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Art. 16.1

C.15.0076.F 20 juni 2016 AC nr. ...

De bestuurders die in een file van voertuigen rijden, blijven in beweging in de zin van artikel 16.1 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, ook als de file niet continu vooruitgaat.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.1

Art. 52.2.2°

P.13.1344.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 52.2, tweede lid, Wegverkeersreglement dat inhoudt, dat zo een partij die schade geleden heeft niet aanwezig is, de bij het ongeval betrokken personen zoveel mogelijk ter plaatse hun naam en adres moeten opgeven en, in elk geval, deze inlichtingen zo haast mogelijk rechtstreeks of door tussenkomst van de politie moeten mededelen, is niet van toepassing op degene die de plaats van het ongeval verlaat met de bedoeling zich aan dienstige vaststellingen te onttrekken.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 52

KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer

Art. 4.4

C.16.0102.N

24 oktober 2016

AC nr. ...

Wanneer de bevoegde persoon opdracht geeft aan een takeldienst om het voertuig te verplaatsen, komt er geen contractuele rechtsverhouding tot stand tussen enerzijds de takeldienst en anderzijds de eigenaar of bestuurder van het voertuig die daarmee niet heeft ingestemd.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 4

Koninklijk besluit 11 mei 2004 betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen

Art. 5, § 1

F.15.0044.N

4 februari 2016

AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 66, § 2, 2°, WIB 92 is de aftrekbeperking van de beroepskosten tot 75 pct. niet van toepassing op voertuigen die in erkende autorijscholen uitsluitend worden gebruikt voor praktisch onderricht en daartoe speciaal zijn uitgerust; enkel de rijsschool die erkend is met toepassing van het koninklijk besluit van 11 mei 2004 betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen, kan zich beroepen op de toepassing van deze bepaling (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992

Art. 133

F.14.0187.N 15 oktober 2015 AC nr. ...

Indien een uitvoerbaar verklaard kohier in de regel slechts ten uitvoer kan worden gelegd tegen de bij name in dat kohier vermelde belastingschuldige of belastingschuldigen, dan is de tenuitvoerlegging van het kohier tegen andere personen mogelijk wanneer zulks voortvloeit uit het systeem van de wet (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 182, §§ 1 en 2, eerste lid

F.13.0119.N 13 februari 2015 AC nr. 112

Overdraagbare beroepsverliezen van vorige belastbare tijdperken waarvan het bestaan is bewezen, kunnen in mindering worden gebracht overeenkomstig artikel 342, §3, WIB92 van de volgens artikel 182 KB WIB92 vastgestelde forfaitaire minimumwinst (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

Artt. 22, § 1, 3° en 4°, en 24, 2°

F.14.0073.N 17 december 2015 AC nr. ...

De in artikel 22, § 1, 4°, KB WIB92 gestelde termijn is niet voorgeschreven op straffe van verval, zodat de staat, dit is de opgave 204.3, ook kan worden overgelegd na het verstrijken van de termijn die gesteld is voor het overleggen van de aangifte in de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Een belastingplichtige die niet gehouden is tot het voeren van een dubbele boekhouding en om die reden niet kan voldoen aan de voorwaarde dat de voorzieningen voor risico's en kosten bij de afsluiting van het belastbare tijdperk geboekt zijn en dat hun bedrag in één of meer afzonderlijke rekeningen moet voorkomen, kan volstaan, met het oog op de uitsluiting uit de winst van die voorzieningen en risico's, met een opgave 204.3, op voorwaarde dat de voorzieningen op controleerbare wijze ertoe strekken het hoofd te bieden aan scherp omschreven verliezen of kosten die volgens de aan de gang zijnde gebeurtenissen waarschijnlijk waren gedurende het volledige, betrokken boekjaar (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Artt. 47 en 49, §§ 1 en 2, eerste streepje

F.15.0004.N 14 oktober 2016 AC nr. ...

De aanvraag van het attest binnen de vervaltermijn van artikel 49, § 2, eerste streepje, KB WIB92 is een voorwaarde voor de toekenning van de verhoogde investeringsaftrek voor energiebesparende investeringen; het attest moet bijgevolg binnen deze termijn worden aangevraagd op straffe van verval van het recht op de investeringsaftrek (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

MB 10 aug. 1977

Art. 16, § 3, eerste, tweede en derde lid, en §4, bijlage bij

C.13.0016.N

10 september 2015

AC nr. ...

De op straffe van verval voorgeschreven termijn van dertig kalenderdagen geldt enkel voor de verplichting van de aannemer om de feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren bekend te maken aan de aanbestedende overheid en niet voor de bondige beschrijving van de invloed die deze feiten en omstandigheden hebben of zouden kunnen hebben op de opdracht en de kosten van de aanneming (1), noch voor het indienen van een behoorlijk gerechtvaardigd en becijferd verzoek. (1) Cass. 25 maart 2011, AR C.10.0088.N, AC 2011, nr. 226.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

MB 14 okt. 1964 aangaande de administratieve en technische contractuele bepalingen die het algemeen lastenkohier van de overeenkomsten van de Staat uitmaken

Artt. 15 D en 18 B

C.14.0342.F

11 juni 2015

AC nr. ...

De omstandigheid dat de aannemer wegens vertraging in de betaling van het saldo van de opdracht, welke recht geeft op verwijlinterest, met toepassing van artikel 1254 van het Burgerlijk Wetboek de betaling van het saldo van de opdracht bij voorrang aanrekenet op de verwijlinterest, heeft niet tot gevolg dat de termijn om een vordering tot betaling van die interest in te stellen, later begint te lopen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Hoewel de termijn van een jaar waarbinnen de rechtsvordering moet worden ingesteld, daar het een vordering tot betaling van verwijlinterest betreft, niet vroeger kan ingaan dan de datum van betaling van het saldo van de opdracht, wanneer die betaling geschiedt na de volledige voorlopige keuring van de gezamenlijke werken, moet onder betaling van het saldo van de opdracht worden verstaan de betaling van het bedrag dat nog verschuldigd is op het totaalbedrag van de nominale bedragen van de aangiften van schuldvordering die de prijs van de opdracht vertegenwoordigen (1). (1) Artt. 15 D en 18 B MB 14 oktober 1964, zoals gewijzigd bij MB 19 april 1971.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

MB 18 december 2002 genomen in uitvoering van artikel 6, §1 van het KB van 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wetteli

Art. 1

P.13.2027.N

17 februari 2015

AC nr. 118

Het verstrijken van de termijn voor het onderzoek of de analyse van de goederen die op grond van artikel 6, §1 van het koninklijk besluit van 22 februari 2001 juncto artikel 1 van het ministerieel besluit van 18 december 2002 bij administratieve maatregel onder bewarend beslag werden geplaatst, leidt tot het beëindigen van dit bewarend beslag; het verstrijken van die termijn heeft niet de nietigheid tot gevolg van het uit dit bewarend beslag voortvloeiende onderzoek.

- *ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen*

- *BESLAG - Bewarend beslag*

MB 24 november 2000

Artt. 1, 2, 3, 16 en 17, en zijn bijlagen

C.16.0057.N

9 december 2016

AC nr. ...

De administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun wordt elke beoordelingsvrijheid ontnomen, zodat de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1) (2) (3). (1) Het OM concludeerde tot verwerping aangezien het van mening was dat het B.VI.Reg. 24 november 2000, het MB 24 november 2000 en de omzendbrief nr. 42a van 29 november 2006 niet geformuleerd zijn in termen van een verplichting tot steunverlening in hoofde van de overheid en een recht op steunverlening in hoofde van de landbouwer. Het OM was dan ook van mening dat uit het geheel van de toepasselijke wetsbepalingen met betrekking tot de landbouwinvesteringssteun en de doelstelling van die steun, die kadert binnen het Vlaams economisch beleid, niet blijkt dat aan de administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun elke beoordelingsvrijheid wordt ontnomen. De appelrechters konden volgens het OM dan ook naar recht oordelen dat eiseres geen subjectief recht op landbouwinvesteringssteun heeft. (2) Artikel 4 B.VI.Reg. 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij B.VI.Reg. 23 december 2010. (3) MB 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij MB 18 juli 2011.

- MACHTEN - *Uitvoerende macht*

- LANDBOUW -

MB 24 september 1998 houdende toekenning van een toelage voor onregelmatige prestaties aan sommige personeelsleden van het Federale Overheidsdienst Justitie

Art. 5bis, §§ 1 en 2

S.14.0054.F

20 april 2015

AC nr. ...

Uit artikel 5bis, §§1 en 2 van het ministerieel besluit van 24 september 1998 houdende toekenning van een toelage voor onregelmatige prestaties aan sommige personeelsleden van de Federale Overheidsdienst Justitie volgt niet dat het personeelslid dat zich daarop beroept en het slachtoffer is van een onderbreking van de uitoefening van de functie te wijten aan de gevolgen van een agressie of een interventie erkend als voortkomende uit een arbeidsongeval bedoeld in de wet van 3 juli 1967, de agressie persoonlijk en rechtstreeks moet hebben ondergaan of zijn overgegaan tot de interventie waaruit de onderbreking van de uitoefening van zijn functie voortvloeit (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Militair Strafwetboek

Art. 6

P.13.2087.F

25 februari 2015

AC nr. 141

De straf van afzetting, als bepaald bij artikel 6 van het Militair Strafwetboek, die in de gevallen bepaald door dat wetboek een verplichte aanvulling is van de hoofdstraf, heeft tot doel de waardigheid van het ambt te waarborgen, ongeacht of de houder van het ambt nog deel uitmaakt van het leger.

- STRAF - Andere Straffen - Allerlei

- MILITAIR -

De straf van afzetting, als bepaald bij artikel 6 van het Militair Strafwetboek, hangt niet af van de voorwaarde dat de veroordeelde op het ogenblik dat de straf wordt uitgesproken nog steeds de hoedanigheid van militair bezit, zodat de omstandigheid dat hij op dat ogenblik met definitief verlof is daarop geen invloed heeft.

- STRAF - Andere Straffen - Allerlei

- MILITAIR -

Nederlandse wet 31 mei 1956 inzake een algemene ouderdomsverzekering (AOW)

Art. 6, 1°

F.13.0155.N

4 februari 2016

AC nr. ...

Indien de genietter van een AOW-uitkering een beroepswerkzaamheid in Nederland heeft verricht en tot de financiering van de AOW heeft bijgedragen door middel van een premie die wordt ingehouden op het loon of een premie heeft betaald die onder meer werd geheven op het beroepsinkomen, is er een verband met de beroepswerkzaamheid van de genietter in de zin van artikel 34, § 1, 1°, WIB92; de omstandigheid dat ook Nederlandse ingezetenen die nooit een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, aanspraak kunnen maken op een AOW-uitkering, heeft niet tot gevolg dat er voor hen die wel een beroepswerkzaamheid in Nederland hebben uitgeoefend geen enkel verband bestaat tussen de beroepswerkzaamheid en de AOW-uitkering (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

Art. 135, § 2

C.15.0231.N 7 januari 2016 AC nr. ...

Uit artikel 135, §2, Nieuwe Gemeentewet blijkt niet dat de uitgaven die de gemeenten op grond van deze wettelijke verplichting moeten doen, definitief ten hunne laste moeten blijven.

- GEMEENTE -

Art. 135, § 2, eerste lid

C.15.0126.F 15 april 2016 AC nr. ...

Onder openbare plaatsen wordt verstaan alle plaatsen die toegankelijk zijn voor het publiek, ook al wordt die toegang in de ruimte of in de tijd beperkt.

- GEMEENTE -

Art. 136, tweede lid

C.14.0133.F 8 januari 2016 AC nr. ...

Artikel 136, tweede lid, Nieuwe Gemeentewet, dat betrekking heeft op het geval waarin de gemeenteontvanger, in de uitoefening van zijn wettelijke bevoegdheden, het bedrag van regelmatige bevelschriften weigert te betalen of zulks uitstelt, is niet van toepassing ingeval het gemeentecollege bij de gemeenteontvanger de betaling van het debet van zijn eindrekening vordert.

- GEMEENTE -

Art. 156, eerste en tweede lid

C.12.0176.N 15 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 11 van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector, zoals in deze van toepassing, vindt toepassing wanneer een nieuwe bezoldigingsregeling in werking treedt in de loop van de laatste vijf jaar van de loopbaan of erna, tot de datum waarop het pensioen ingaat, en ertoe strekt het personeelslid ook te laten genieten van een uit de nieuwe bezoldigingsregeling voortvloeiende weddeschaalverhoging in het gedeelte van de referentieperiode dat voorafgaat aan de inwerkingtreding van de nieuwe bezoldigingsregeling; wanneer de bezoldigingsregeling die geldt op het tijdstip van de ingenottreding van het pensioen een overgangsregeling bevat die toeliet dat een personeelslid de weddeschaal van de vorige bezoldigingsregeling behield, dan maakt die behouden weddeschaal integraal deel uit van de op het tijdstip van de ingenottreding van het pensioen geldende bezoldigingsregeling in de zin van artikel 11 van de voormelde wet van 9 juli 1969 (1). (1) Artt. 11 en 12 van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector, zoals van toepassing voor de vervanging ervan door de wet van 25 april 2007 betreffende de pensioenen van de openbare sector

- AMBTENAAR - Algemeen

- PENSIOEN - Burgerlijk pensioen

Artt. 112 en 114

F.13.0158.F 21 mei 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 112 en 114 van de Nieuwe Gemeentewet, gecombineerd met de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteoverheden, volgt dat het enige toelaatbare bewijs van de bekendmaking van een gemeenteverordening of –reglement bestaat in de aantekening in het speciaal door de gemeentesecretaris daartoe gehouden register (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2015, nr. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak F.14.0098.F, over die aangelegenheid een arrest gewezen dat dezelfde regel stelt (andersluidende concl. OM).

F.14.0098.F

21 mei 2015

AC nr. ...

Artikel 112 van de Nieuwe Gemeentewet, thans artikel L1133-1 van het Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie, en artikel 114 van die wet, thans artikel L-1133-2 van dat wetboek, dienen als wettelijke grondslag voor het koninklijk besluit van 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteoverheden, dat is aangenomen ter uitvoering van de daarin opgenomen bepalingen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2015, nr. ..., over het enige bewijsmiddel van de bekendmaking. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak F.14.0158.F, over die aangelegenheid een arrest gewezen dat dezelfde regel stelt (andersluidende concl. OM).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Artt. 123, 8°, en 270, eerste en tweede lid

C.14.0436.F

18 maart 2016

AC nr. ...

Het ontbreken van de machtiging van de gemeenteraad leidt tot een relatieve nietigheid en de rechter kan die derhalve niet ambtshalve opwerpen.

- GEMEENTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Orde van Architecten - Reglement van beroepslichten

Art. 21, eerste lid

D.15.0005.N

19 mei 2016

AC nr. ...

De omstandigheid dat de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de oprichting van een voor een bepaalde functie bestemd gebouw, houdt niet in dat de tussenkomst van de architect verplicht is voor alle werken noodzakelijk voor het gebruik van het gebouw overeenkomstig die bestemming; na de uitvoering van de ruwbouwwerken, is de architect aldus niet gehouden verdere tussenkomsten te verlenen voor de afwerkingswerken, die op zich wettelijk zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor op zich geen stedenbouwkundige vergunning is vereist; de architect kan zodoende zijn controleopdracht beperken tot de ruwbouw-winddichtfase, tenzij de afwerkingswerken de oplossing van een constructieprobleem met zich meebrengen of de stabiliteit van het gebouw wijzigen.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Uit de bepalingen van artikel 4, eerste en derde lid, van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect, artikel 21, eerste lid, van het Reglement van beroepslichten vastgesteld door de Orde van architecten en goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 april 1985, artikel 4.2.1. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 1/1, 1°, van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 mei 2003 tot bepaling van de handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect, die in de mate dat zij de vrijheid van nijverheid en arbeid beperken restrictief dienen te worden uitgelegd (1), volgt dat de tussenkomst van een architect wettelijk niet is vereist voor handelingen die overeenkomstig de wet zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning is vereist. (1) Cass. 18 december 1967, AC 1968, 553.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Ordonnantie Brussels hoofdstedelijk gewest van 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige goederen

Artt. 2, 3, § 1, c), en 8, §§ 1 en 2

F.14.0092.F

30 oktober 2015

AC nr. ...

Uit de artikelen 2, 3, § 1, c), en 8, §§1 en 2, van de ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad van 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen volgt dat de vloeroppervlakten die gemeten moeten worden overeenkomstig artikel 8, § 2, die zijn welke voor eender welk gedeelte van de eigendom, bestemd zijn, doordat ze als onderbouw ervan dienen, voor industriële of ambachtelijke activiteiten of, meer in het algemeen, voor een ander gebruik dan bewoning.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Ordonnantie Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur

Art. 35, §§ 1 en 3

P.15.0552.F

2 september 2015

AC nr. ...

De rechter moet de verbeurdverklaring bevelen van het voertuig waarvan hij vaststelt dat het eigendom is van de overtreder en dat het gediend heeft tot het plegen van het misdrijf exploitatie van een taxidienst zonder vergunning, bedoeld in artikel 35, § 1, eerste lid, Ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

.....

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Overeenkomst 30 juni 1958 tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland

Artt. 1 (1) en 6 (1)

C.14.0386.N

29 oktober 2015

AC nr. ...

Wanneer een hoofdveroordeling waaraan een dwangsom is verbonden gedeeltelijk in de Bondsrepubliek Duitsland moet worden voldaan, kan de dwangsom in die Staat enkel worden verbeurd wegens niet-nakoming van de hoofdveroordeling, indien de hoofdveroordeling er uitvoerbaar werd verklaard op grond van een exequaturprocedure (1). (1) Zie concl. OM.

- *INTERNATIONALE VERDRAGEN* -

- *DWANGSOM* -

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen*

- *UITVOERBAARVERKLARING* -

Overeenkomst tussen België en Canada tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van enige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Ottawa op 29 mei 1975

Art. 17

F.14.0143.F

21 mei 2015

AC nr. ...

Uit artikel 17, §1 tot 3, van Overeenkomst tussen België en Canada tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van enige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen volgt dat, wanneer de artiest of de sportbeoefenaar, overeenkomstig paragraaf 3, aantoont dat de aan een andere persoon toegekende inkomsten niet kunnen worden belast krachtens paragraaf 2, het gedeelte van die inkomsten dat hem toekomt vooralsnog op grond van paragraaf 1 belastbaar is in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden zijn verricht die de inkomsten hebben opgeleverd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 196

Art. 15, § 1

F.13.0120.N

15 oktober 2015

AC nr. ...

Ingeval van internationaal vrachtwagenvervoer is de Staat, waarin de transportonderneming is gevestigd, enkel heffingsbevoegd voor de dagen waarop de vrachtwagenbestuurder daadwerkelijk in die Staat heeft gewerkt (1). (1) Zie concl. OM.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen*

Op grond van artikel 15, § 1, van het Belgisch-Deens dubbelbelastingverdrag komt het heffingsrecht over lonen in eerste instantie toe aan de Staat waarvan de werknemer inwoner is; indien de dienstbetrekking echter in een andere Staat wordt uitgeoefend, hetgeen veronderstelt dat de werknemer aldaar fysiek aanwezig is voor het verrichten van werkzaamheden, komt het heffingsrecht in beginsel toe aan de werkstaat (1). (1) Zie concl. OM.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen*

Overeenkomst tussen België en Zwitserland 29 april 1959 betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en van scheiderechterlijke uitspraken

Artt. 1 en 3

C.15.0117.F

3 november 2016

AC nr. ...

Uit artikel 1, eerste en tweede lid, en artikel 3 van de Overeenkomst tussen België en Zwitserland van 29 april 1959 betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en van scheiderechterlijke uitspraken volgt dat een rechterlijke beslissing die in Zwitserland in burgerlijke of handelszaken is geweest en die beantwoordt aan de in artikel 1, eerste lid, van die overeenkomst bepaalde voorwaarden, in België erkend moet worden en er hetzelfde gezag van gewijsde als in Zwitserland heeft, zonder dat de grond van die beslissing door de Belgische rechter opnieuw mag worden onderzocht.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - *Gezag van gewijsde - Algemeen*

Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Korea tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Brussel op 29 augustus 1977

Artt. 11, §§ 1 en 2, en 22, § 1, (b)

F.14.0080.N

12 juni 2015

AC nr. ...

Aangezien het Dubbelbelastingverdrag België-Korea, België verplicht tot het verlenen van de in artikel 22, §1, (b), van het verdrag voorziene belastingvermindering wanneer een inwoner van België interest verkrijgt als bedoeld in artikel 11, §2, van dat verdrag, kan, gelet op het algemeen rechtsbeginsel inzake de primauteit van het internationaal recht op het nationale recht, geen gevolg worden gegeven aan interne Belgische regels die deze vermindering aan bijkomende voorwaarden onderwerpen, zoals het in artikel 187 WIB64 gestelde beroepsmatigheidsvereiste.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

F.14.0164.F

4 juni 2015

AC nr. ...

Uit artikel 11, § 1 en 2, gecombineerd met artikel 22, § 1, b), van de Overeenkomst van 29 augustus 1977 tussen België en Korea tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, die tot doel hebben, enerzijds, de bevoegdheid inzake het belasten van de interest van Koreaanse bron tussen de twee Staten te verdelen en, anderzijds, te vermijden dat dit tot een dubbele belasting aanleiding zou kunnen geven, volgt dat het belastingkrediet, al werd het berekend op het brutobedrag van de interest van Koreaanse bron tegen een gunstig tarief van 20 pct., slechts wordt toegekend aan de werkelijke genierter ervan die in België verblijft, op voorwaarde dat die interest daadwerkelijk in Korea werd belast (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk

Art. 10.1

F.14.0177.F 4 september 2015 AC nr. ...

België ontleent aan artikel 10.1 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 de exclusieve bevoegdheid om de bezoldigingen te belasten die aan een Frans fiscaal inwoner worden toegekend door een Belgisch publiekrechtelijk rechtspersoon, mits laatstgenoemde geen nijverheids- of handelsactiviteit uitoefent; uit die bepaling volgt niet dat ze enkel van toepassing is op de publiekrechtelijke rechtspersoon indien die rechtspersoon geen enkele verrichting doet die het karakter van een nijverheids- of handelsactiviteit vertoont (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. Het Hof heeft op dezelfde datum een zelfde arrest gewezen over de regels 1° en 2° (AR F.13.0085.F).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Artt. 10.1 en 10.2

F.13.0085.F 4 september 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 10.1 en 10.2 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen volgt dat de verdragsluitende Staten in onderlinge overeenstemming kunnen beslissen om de regel van artikel 10.1 toe te passen op publiekrechtelijke rechtspersonen die een nijverheids- of handelsactiviteit uitoefenen en dat, bij gebrek aan overeenstemming, artikel 10.1 van toepassing is op de in artikel 10.2 vermelde lichamen of instellingen die geen nijverheids- of handelsactiviteit uitoefenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Een lichaam dat opgericht is of gecontroleerd wordt door de politieke onderdelen en dat tot een van de categorieën van lichamen of instellingen bedoeld in artikel 10.2 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 behoort, kan beantwoorden aan het begrip publiekrechtelijke rechtspersoon van een van de verdragsluitende Staten in de zin van artikel 10.1 van die overeenkomst (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

F.14.0177.F 4 september 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 10.1 en 10.2 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen volgt dat de verdragsluitende Staten, in onderlinge overeenstemming, kunnen beslissen om de regel van artikel 10.1 toe te passen op publiekrechtelijke rechtspersonen die een nijverheids- of handelsactiviteit uitoefenen en dat, bij gebrek aan overeenstemming, artikel 10.1 van toepassing is op de in artikel 10.2 vermelde lichamen of instellingen die geen nijverheids- of handelsactiviteit uitoefenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. Het Hof heeft op dezelfde datum een zelfde arrest gewezen over de regels 1° en 2° (AR F.13.0085.F).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Een lichaam dat opgericht is of gecontroleerd wordt door de politieke onderdelen en dat tot een van de categorieën van lichamen of instellingen bedoeld in artikel 10.2 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 behoort, kan beantwoorden aan het begrip publiekrechtelijke rechtspersoon van een van de verdragsluitende Staten in de zin van artikel 10.1 van die overeenkomst (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. Het Hof heeft op dezelfde datum een zelfde arrest gewezen over de regels 1° en 2° (AR F.13.0085.F).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Artt. 10.1, 10.2 en 22

F.13.0085.F 4 september 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 23, § 1, 24, 27 en 30 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, die voor de toepassing van de inkomstenbelastingen een onderscheid maken tussen de activiteitensectoren, volgt dat een publiekrechtelijk rechtspersoon een nijverheids- of handelsactiviteit uitoefent in de zin van de artikelen 10.1 en 10.2 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 wanneer die activiteit plaatsvindt in de nijverheids- of handelssector (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

S.14.0039.F

4 april 2016

AC nr. ...

Hoewel inzake als zodanig erkende beroepsziekten, zowel het koninklijk besluit van 21 januari 1993 als de wet van 3 juli 1967 naar de artikelen 30 en 30bis van de gecoördineerde wet van 3 juni 1970 verwijzen, sluit artikel 5 van dat besluit, dat schadevergoeding afhankelijk stelt van de voorwaarde van blootstelling aan het beroepsrisico, de toepassing uit van artikel 32 van de voornoemde gecoördineerde wet, waarnaar het evenmin verwijst als de wet van 3 juli 1967; het bestreden arrest, dat artikel 32, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 3 juni 1970 in welke versie dan ook, toepasselijk acht op het geschil betreffende de schadevergoeding van de beroepsziekte waaraan de rechtsvoorganger van de eiseressen, brandweerman in dienst van een intercommunale brandweer, zou hebben geleden, schendt aldus de voornoemde wettelijke bepalingen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- BEROEPSZIEKTE -

Programmawet (I) 27 december 2006

Art. 333, § 1, vierde deelstreepje

S.14.0074.N

10 oktober 2016

AC nr. ...

Het aan een arbeidsovereenkomst inherent werkgeversgezag is de grondslag van het tuchtrechtelijk sanctierecht dat een werkgever toekomt; de vaststelling dat een van de partijen in een arbeidsrelatie over het recht beschikt om tuchtsancties op te leggen aan de andere partij, sluit de mogelijkheid van een zelfstandige samenwerking uit, tenzij dit sanctierecht inherent is aan de uitoefening van het beroep en door of krachtens een wet is opgelegd (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Programmawet 22 december 2008

vóór de wijziging door

F.12.0029.N

27 maart 2015

AC nr. ...

Wanneer de administratie zich wenst te beroepen op de verlengde verjaringstermijn van vijf jaar, moet de in artikel 84ter van het BTW-wetboek bedoelde kennisgeving van de vermoedens van belastingontduiking slechts worden verricht voorafgaandelijk aan de vordering van de belasting in de aanvullende termijn van twee jaar (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003

Art. 2, § 1

S.13.0024.F

18 mei 2015

AC nr. ...

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt dat voor de toepassing van artikel 2, §1, van de Richtlijnen 93/104 en 2003/88, omgezet bij artikel 8, §1, van de wet van 14 december 2000, enkel de tijd van de effectieve arbeidsprestatie verricht bij een eventuele oproep moet beschouwd worden als arbeidstijd wanneer de werknemers wachtdiensten verrichten volgens een stelsel waarbij ze permanent beschikbaar, maar niet aanwezig moeten zijn op de arbeidsplaats of op een door de werkgever bepaalde plaats; artikel 8, §1, van de wet van 14 december 2000 is voor geen andere uitlegging vatbaar (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

Art. 1.1 en punt 6 considerans

C.15.0116.N

16 september 2016

AC nr. ...

Artikel 101, §1, van de Wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming valt onder het toepassingsgebied van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken (1). (1) Zie concl. OM.

- HANDELSPRAKTIJK -

Van zodra een nationale wettelijke regeling naast de economische belangen van de concurrenten, ook de belangen van de consumenten beoogt te beschermen tegen oneerlijke handelspraktijken die de belangen van de consumenten schaden, ook al is zulks slechts onrechtstreeks, is deze regeling onderworpen aan de voorschriften van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken; slechts de nationale wettelijke regelingen betreffende oneerlijke handelspraktijken die "alleen" de economische belangen van concurrenten schaden of betrekking hebben op transacties tussen handelaars zijn uit de werkingssfeer van de richtlijn gesloten (1). (1) Zie concl. OM.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 2, sub d

C.14.0305.N

29 oktober 2015

AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 53, §1, eerste en derde lid, van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, zoals te dezen van toepassing, blijkt dat de wetgever niet alleen formeel een dubbele doelstelling vooropstelde, maar ook daadwerkelijk en met opgave van redenen beoogde, naast de economische belangen van de concurrenten, de consument te beschermen en in te lichten door de doorzichtigheid en juistheid te verzekeren van de prijzen zoals die onmiddellijk vóór en tijdens de opruimingsperiodes worden toegepast; hieruit volgt dat artikel 53, §1, van deze wet tevens beoogt de consument te beschermen en dat de krachtens die bepaling verboden aankondigingen van prijsverminderingen en suggesties niet buiten het toepassingsgebied van de Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad vallen (1). (1) Zie concl. OM.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- HANDELSPRAKTIJK -

Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006

Artt. 2, b), en 4, c)

C.15.0497.F

15 september 2016

AC nr. ...

Indien de vergeleken kenmerken niet wezenlijk, relevant, controleerbaar en representatief voor de goederen en diensten zijn of de kenmerken die deze eigenschappen verenigen niet objectief vergeleken worden, is de vergelijkende reclame ongeoorloofd, zonder dat zij daarenboven het economisch gedrag van de personen tot wie zij zich richt, moet kunnen beïnvloeden, aangezien laatstgenoemd criterium een daarvan losstaande voorwaarde vormt.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei*

Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 dec. 2008

Artt. 5 en 13

P.15.0762.F

24 juni 2015

AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat niet vaststelt dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel de vreemdeling niet kan blootstellen aan een ernstig risico op ernstige en onomkeerbare verslechtering van zijn gezondheidstoestand, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht dat het niet-opschortende karakter van het beroep tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf, gegrond op artikel 9ter Vreemdelingenwet, dat de vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ingediend, geen afbreuk doet aan de regelmatigheid van zijn titel van inbewaringstelling (1). (1) Zie HvJ, 18 december 2014, aff. C-256/13, OCMW Ottignies-LLN t. Abdida.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei*

- *VREEMDELINGEN* -

Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008

Art. 6.5

P.16.0957.F

12 oktober 2016

AC nr. ...

Volgens artikel 6.5 Terugkeerrichtlijn overweegt de lidstaat, indien ten aanzien van de illegaal op het grondgebied van een lidstaat verblijvende onderdaan van een derde land een procedure loopt voor de verlenging van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning of een andere vorm van toestemming tot verblijf, ervan af te zien een terugkeerbesluit uit te vaardigen zolang de procedure loopt; aangezien een aanvraag tot regularisatie van verblijf niet kan worden gelijkgesteld met een aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning, houdt de toestand van de vreemdeling die geen houder was van een verblijfsvergunning of van een machtiging tot verblijf in België en die een aanvraag tot regularisatie van verblijf heeft ingediend op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet, geen verband met de toestand bedoeld in het voormelde artikel 6.5.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei*

- *VREEMDELINGEN -*

Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten

Art. 7.2

C.15.0206.N

7 november 2016

AC nr. ...

Het bewijs van de objectieve noodzakelijkheid van ompakking kan geleverd worden door alle middelen van recht, met inbegrip van vermoedens die blijken uit feiten die dateren van na het op de markt brengen van het geneesmiddel in de lidstaat van invoer (1). (1) Zie concl. OM.

- *BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering*

- *MERKEN - Allerlei*

- *EUROPESE UNIE - Allerlei*

Indien de parallelimporteur een product slechts op een beperkt deel van de markt van de lidstaat kan afzetten, kan dat deel samenvallen met de markt van het product van de merkhouder in een welbepaald verpakkingsformaat in de lidstaat van invoer en is een ompakking van het product in dat geval noodzakelijk om een effectieve toegang tot de markt van die lidstaat te waarborgen (1). (1) Zie concl. OM.

- *MERKEN - Allerlei*

- *EUROPESE UNIE - Allerlei*

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat de nationale rechter de voorwaarde van de objectieve noodzakelijkheid van ompakking moet onderzoeken op het ogenblik dat het geneesmiddel op de markt wordt gebracht in de lidstaat van invoer (1). (1) Zie concl. OM.

- *EUROPESE UNIE - Allerlei*

- *MERKEN - Allerlei*

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt duidelijk dat, om te bepalen of het verzet van een merkhouder tegen een ompakking tot een kunstmatige afscherming van de markten van de lidstaten zal bijdragen, moet worden onderzocht in welke mate het door de parallelimporteur ingevoerde product in het verpakkingsformaat van de lidstaat van uitvoer kan worden afgezet op de gehele markt van het relevante product van de lidstaat van invoer (1). (1) Zie concl. OM.

- *MERKEN - Allerlei*

- *EUROPESE UNIE - Allerlei*

**Richtlijn 77/388/EEG van de Raad (zesde richtlijn) van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting -
Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde : uniforme grondslag**

Artt. 4 en 20, tweede lid

F.14.0206.N

2 september 2016

AC nr. ...

België heeft de Zesde richtlijn, met de btw-beslissingen E.T. nrs. 18.235 van 10 november 1976 en 110.412 van 20 december 2005 niet correct omgezet in de mate dat aan een belastingplichtig overheidslichaam de mogelijkheid wordt geboden om een gedeelte in aftrek te brengen van de belasting geheven van de verkrijging van een bedrijfsmiddel op een ogenblik dat het nog niet de hoedanigheid van belastingplichtige had (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 dec. 1985

Art. 45

C.11.0371.F

5 maart 2015

AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag rijst of artikel 45 van de richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 december 1985 van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) in die zin moet worden uitgelegd dat het begrip uitkeringen aan de deelnemers ook doelt op de levering aan deelnemers van certificaten van deelbewijzen op naam, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- *EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen*

Richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 december 1985

Art. 45

C.11.0371.F

5 maart 2015

AC nr. ...

De verplichting volgens welke een instelling voor collectieve belegging in effecten die haar rechten van deelneming verhandelt op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar zij zich bevindt, zorg moet dragen voor de uitkeringen aan de deelnemers in de lidstaat van verhandeling, moet aldus worden uitgelegd dat zij geen betrekking heeft op de afgifte aan de deelnemers van certificaten van deelbewijzen die op hun naam zijn ingeschreven in het door de emittent bijgehouden register van houders van deelbewijzen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

Art. 17.1 en 17.2, a), b), c)

C.15.0292.F

27 mei 2016

AC nr. ...

De in artikel 21 van de wet van 13 april 1995 bedoelde bijkomende schadeloosstelling kan, bijgevolg, slechts een schade dekken die onderscheiden is van die welke wordt gedekt door de in artikel 20 bedoelde uitwinningvergoeding.

- *COMMISSIE* -

De in artikel 21 van de wet van 13 april 1995 bedoelde bijkomende schadeloosstelling kan, bijgevolg, slechts een schade dekken die onderscheiden is van die welke wordt gedekt door de in artikel 20 bedoelde uitwinningvergoeding.

- *OVEREENKOMST - Einde*

- *KOOPHANDEL, KOOPMAN* -

Art. 17.2, c

C.15.0292.F

27 mei 2016

AC nr. ...

De toekenning van de bijkomende schadeloosstelling is niet onderworpen aan de voorwaarde dat er een schuldige gedraging van de principaal is geweest.

- *KOOPHANDEL, KOOPMAN* -

- *COMMISSIE* -

- *OVEREENKOMST - Einde*

Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993

Art. 2, § 1

S.13.0024.F

18 mei 2015

AC nr. ...

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt dat voor de toepassing van artikel 2, §1, van de Richtlijnen 93/104 en 2003/88, omgezet bij artikel 8, §1, van de wet van 14 december 2000, enkel de tijd van de effectieve arbeidsprestatie verricht bij een eventuele oproep moet beschouwd worden als arbeidstijd wanneer de werknemers wachtdiensten verrichten volgens een stelsel waarbij ze permanent beschikbaar, maar niet aanwezig moeten zijn op de arbeidsplaats of op een door de werkgever bepaalde plaats; artikel 8, §1, van de wet van 14 december 2000 is voor geen andere uitlegging vatbaar (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993

Art. 1, derde lid

C.14.0045.N

30 september 2016

AC nr. ...

De "doorgifte via de kabel" van een "eerste uitzending" veronderstelt een primaire uitzending aan het publiek, die via de kabel heruitgezonden wordt.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- AUTEURSRECHT -

saanpak voor de transmissietarifiering

deel B, punt (2) en (3)

C.13.0256.N

19 mei 2016

AC nr. ...

De in punt 3 van deel B van Verordening nr. 838/2010 vermelde "door de producenten betaalde jaarlijkse gemiddelde transmissietarieven", verwijst naar het in punt 2 van dit deel vermelde "waarde van de door de producenten betaalde jaarlijkse gemiddelde transmissietarieven", die berekend wordt op grond van het totaal van de gemiddelde transmissietariefkost per producent, en aldus van een individueel gemiddelde (1). (1) Zie concl. OM.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen*

**Samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse
Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap
betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake
elektronische communicati**

Art. 5, derde lid

C.15.0498.F

23 maart 2017

AC nr. ...

De vormgebreken waarmee de beslissing van de CRC behept is, kunnen niet leiden tot vernietiging ervan wanneer ze kunnen worden verbeterd door het gerecht dat uitspraak doet over een beroep tegen die beslissing.

- *COMMUNICATIE TELECOMMUNICATIE* -

Hoewel het hof van beroep Brussel, op grond van zijn volheid van rechtsmacht, de beslissingen van de CRC kan vernietigen en wijzigen, uitspraak ken doen over de grond van het geschil door de externe en interne wettigheid van die beslissingen te toetsen en door na te gaan of ze in feite gegrond zijn, of ze voortvloeien uit correcte juridische kwalificaties en of ze niet kennelijk buiten verhouding staan tot de gegevens die aan de CRC zijn voorgelegd, kan het geen standpunt innemen op het vlak van opportuniteit.

- *COMMUNICATIE TELECOMMUNICATIE* -

Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Art. 146, eerste lid, 6°

C.15.0003.N

25 februari 2016

AC nr. ...

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg kan vanaf 1 mei 2000 een strafbare handeling uitmaken, op grond van artikel 6.1.1, eerste lid, 6°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, voor zover dit strijdig gebruik op zich een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie ook de beide arresten AR C.13.0098.N en C.15.0102.N, eveneens van zelfde datum 25 februari 2016, met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.15.0102.N

25 februari 2016

AC nr. ...

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg kan vanaf 1 mei 2000 een strafbare handeling uitmaken, op grond van artikel 6.1.1, eerste lid, 6°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, voor zover dit strijdig gebruik op zich een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie concl. OM.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 154

C.13.0098.N

25 februari 2016

AC nr. ...

Voor dergelijke strafbare handeling kan een stakingsbevel worden afgeleverd, zoals bedoeld in artikel 154 van het Stedenbouwdecreet 1999 en artikel 6.1.47 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor zover vaststaat dat daardoor een inbreuk op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening kan worden voorkomen (1). (1) Zie concl. OM.

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 146 en 149, § 1

P.16.0582.N

3 januari 2017

AC nr. ...

De rechter oordeelt in beginsel onaantastbaar of de last die een herstelmaatregel inzake stedenbouw voor de herstellplichtige met zich meebrengt wel in een redelijk verband staat tot het voordeel dat die maatregel oplevert voor de goede ruimtelijke ordening; bij die beoordeling mag de rechter wel degelijk rekening houden met het voordeel dat de herstellplichtige heeft genoten door de onwettige toestand en de duur ervan.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Artt. 149, § 1, eerste en tweede lid, §§ 2 en 4, en 151

C.13.0035.N

3 april 2015

AC nr. ...

Op de herstellvordering voor de burgerlijke rechter zijn de regels van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing, zodat de herstellvordering in de regel op grond van artikel 700 Gerechtelijk Wetboek bij de dagvaarding voor de burgerlijke rechter wordt ingeleid (1). (1) Artikel 149, §1, eerste en tweede lid, en §4, Stedenbouwdecreet 1999, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij artikel 53, 1°, 2° en 7°, van het Aanpassingsdecreet 2009; Artikel 151 Stedenbouwdecreet, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij artikel 54 van het Aanpassingsdecreet 2009.

- VORDERING IN RECHTE -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, § 1, eerste lid, en 198bis, eerste lid

C.13.0035.N

3 april 2015

AC nr. ...

Het voorafgaand eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid geldt van af 16 december 2005 als een ontvankelijkheidsvereiste voor de herstellvorderingen die worden ingeleid hetzij bij de burgerlijke rechter hetzij bij de strafrechter (1). (1) Artikel 149, §1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij artikel 53, 1°, van het Aanpassingsdecreet 2009; Artikel 198bis Stedenbouwdecreet, zoals van toepassing voor de opheffing ervan bij artikel 62 van het Aanpassingsdecreet 2009.

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

Indien de overheid voor 16 december 2005 eerst een herstellvordering heeft ingeleid, maar de strafrechter zich onbevoegd verklaarde en de overheid vervolgens na 16 december 2005 een herstellvordering inleidt bij de burgerlijke rechter, is op grond van artikel 198bis, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 een voorafgaand eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid vereist; de omstandigheid dat de initiële herstellvordering een identiek voorwerp heeft als de nieuwe herstellvordering doet daaraan geen afbreuk (1) (2). (1) Zie de andersl. concl. OM. (2) Artikel 149, §1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij artikel 53, 1°, van het Aanpassingsdecreet 2009; Artikel 198bis Stedenbouwdecreet, zoals van toepassing voor de opheffing ervan bij artikel 62 van het Aanpassingsdecreet 2009.

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

Artt. 99, § 1, 149, § 1, eerste en vijfde lid, en 158

C.13.0529.N

10 september 2015

AC nr. ...

De titel waarbij een herstelmaatregel werd bevolen onder verbeurte van een dwangsom wegens de wederrechtelijke uitvoering van werken blijft actueel zolang de voorwaarden van een later afgeleverde regularisatievergunning niet zijn nagekomen en de uitgevoerde werken niet volledig overeenkomen met de werken waarvoor deze regularisatievergunning werd afgeleverd (1). (1) Zie concl. OM.

- *STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde*

- *DWANGSOM -*

Art. 100

P.15.0379.F 6 mei 2015 AC nr. ...

Voor de administratieve boete, die een aanvulling en een alternatief is voor de strafvordering, gelden in de regel dezelfde principes als voor de strafvordering zelf; artikel 100 Strafwetboek bepaalt dat bij gebreke van andersluidende bepalingen in bijzondere wetten en verordeningen, de bepalingen van het eerste boek van dit wetboek worden toegepast op de misdrijven die bij die wetten en verordeningen strafbaar zijn gesteld, met uitzondering van hoofdstuk VII en van artikel 85 (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- STRAFVORDERING -

- MILIEURECHT -

Art. 196

P.13.0754.N 13 januari 2015 AC nr. 28

De valsheid is "intellectueel" wanneer zij erin bestaat dat in een materieel onaangeroerd instrumentum, feiten en akten in strijd met de waarheid worden vastgesteld; wanneer een geschrift de vaststelling inhoudt van een wilsverklaring die op bedrieglijke wijze in strijd is met de waarheid, dan heeft de omstandigheid dat die wilsverklaring ook werkelijk is gedaan, niet tot gevolg dat dit geschrift niet intellectueel vals is of kan zijn (1). (1) Cass. 21 juni 1994, AR P.93.1033.N, AC 1994, nr. 324.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 197

P.16.0491.F 28 september 2016 AC nr. ...

Het gebruik van een vals stuk kan worden bestraft wanneer diegene die gebruikmaakt van dat stuk kennis heeft van de valsheid ervan, ook al kende de gebruiker van dat geschrift de valsheid of zelfs het bestaan ervan niet wanneer het werd opgesteld, op voorwaarde dat die persoon de valsheid ervan kende op het ogenblik dat hij ervan gebruikmaakte met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden (1). (1) Zie Cass. 25 april 2006, AR P.05.1675.N, AC 2006, nr. 236 en A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, 2008, nr. 114.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar of de materiële gedraging die de beklaagde ten laste wordt gelegd, gebruik van valse stukken uitmaakt. Het Hof kan alleen toetsen of de rechter bij zijn beoordeling de gewone betekenis van het woord niet miskent (1). (1) Cass. 13 mei 2008, AR P.08.0167.N, AC 2008, nr. 287; zie S. VAN DYCK, Valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften, Intersentia, Antwerpen, 2007, nr. 333 tot 338.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

De term gebruik van valse stukken moet in zijn gewone betekenis worden verstaan, volgens welke het gebruik de materiële gedraging is van het zich bedienen van de valse akte of het valse stuk met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden (1). (1) Zie Cass. 13 mei 2008, AR P.08.0167.N, AC 2008, nr. 287 en FR. LUGENTZ, Faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux, in Les Infractions, Volume 4 – Les Infractions contre la foi publique (ouvrage collectif), Larcier, 2012, p. 163.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.15.1042.N 14 juni 2016 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat een parkeerkaart voor mindervaliden niet overeenstemt met het model dat in een ministerieel besluit is bepaald en dat die kaart volgens dat besluit vervallen is, heeft niet tot gevolg dat derden die deze kaart in een voertuig zien liggen, niet overtuigd kunnen zijn van het feit dat de bestuurder van dat voertuig het recht heeft te parkeren op een parkeerplaats voor mindervaliden; die overtuiging kan immers worden opgeleverd door de ogenshijnlijke geldigheid van een dergelijke kaart.

Art. 2

P.17.0124.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Artikel 82 Interneringswet regelt enkel de bij de toepassing van de Interneringswet te volgen procedure en heeft niet tot gevolg dat artikel 7.1 EVRM en artikel 2 Strafwetboek van toepassing zijn op beslissingen van de strafuitvoeringsrechtbank over de definitieve invrijheidstelling van een geïnterneerde.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Uitvoeringsmodaliteiten internering

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Uitvoeringsmodaliteiten internering

P.15.1468.F 27 april 2016 AC nr. ...

Artikel 2 Strafwetboek, dat de toepassing regelt van de strafwet in de tijd heeft enkel betrekking op eigenlijke straffen en niet op veiligheidsmaatregelen die de bescherming van het algemeen belang beogen, zoals de verplichting om een of meerdere examens af te leggen alvorens in het recht tot sturen te worden hersteld.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 210bis, § 2

P.16.0074.F 23 maart 2016 AC nr. ...

Aangezien de wet het gebruik van valse stukken in informatica niet omschrijft, staat het aan de rechter om in feite te beoordelen wat als dergelijk gebruik kan worden beschouwd en met name om na te gaan of dat gebruik een derde blijft misleiden of schaden en aldus de door de vervalsers gewenste uitwerking blijft hebben (1). (1) Zie Cass. 18 november 2009, AR P.09.0958.F, AC 2009, nr. 675; A. De Nauw en Fr. Kutry, Manuel de droit pénal spécial, Wolters Kluwer, 2014, p. 75.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 226

P.14.0032.N 3 maart 2015 AC nr. ...

De eed die bij de boedelbeschrijving wordt afgelegd, heeft betrekking op de vermeldingen die nuttig zijn voor het vaststellen van de omvang van de boedel, niet op verklaringen omtrent de oorsprong of de eigendom van de goederen waarover de strafrechter niet bevoegd is te oordelen, maar die aan bod zullen komen ter gelegenheid van de vereffening en verdeling (1). (1) Cass. 28 februari 2012, AR P.11.0925.N, AC 2012, nr. 137.

- EED -

Art. 226, tweede lid

C.11.0561.F 17 oktober 2016 AC nr. ...

Dat bedrieglijk opzet is een essentieel bestanddeel van de heling van gemeenschapsgoederen, maar valt niet samen met het moreel bestanddeel van het misdrijf meened, zoals bedoeld in artikel 226, tweede lid, van het Strafwetboek.

- ONVERDEELDHEID -

Dat bedrieglijk opzet is een essentieel bestanddeel van de heling van gemeenschapsgoederen, maar valt niet samen met het moreel bestanddeel van het misdrijf meened, zoals bedoeld in artikel 226, tweede lid, van het Strafwetboek.

- VERDELING -

Art. 245

P.15.0486.F 30 september 2015 AC nr. ...

Het opwekken van omstandige twijfel omtrent de integriteit van het openbaar ambt is geen constitutief bestanddeel van het wanbedrijf belangenneming (1). (1) Zie Cass. 26 oktober 2011, AR P.11.0808.F, AC 2011, nr. 575.

- AMBTENAAR - Allerlei

Het arrest dat een burgemeester veroordeelt omdat hij een belang heeft genomen in partijwerkzaamheden die tijdens de diensturen toevertrouwd werden aan gemeentepersoneel dat voor andere doeleinden werd aangeworven en verlood, verbiedt niet aan elke gemeentelijke ambtenaar om deel te nemen aan de verkiezingscampagne van zijn burgemeester.

- AMBTENAAR - Allerlei

Art. 247, § 4

P.15.1362.F

27 januari 2016

AC nr. ...

De telastlegging publieke omkoping met het oog op de aanwending van invloed is een vorm van omkoping die niet het verrichten van een handeling of het nalaten ervan beoogt maar de uitoefening door de omgekochte persoon van zijn invloed om een handeling van een openbare overheid of een openbaar bestuur of het nalaten ervan te verkrijgen (1). (1) A. De Nauw, "Corruption et marchés publics. Des dispositions nouvelles", Rev. dr. U.L.B., 1998, 107-122; 1. De Nauw en Fr. Kutu, Manuel de droit pénal spécial, Kluwer, 2014, pp. 127-128, nr. 198; A. Weyembergh en L. Kennes, Droit pénal spécial, T. I, Anthémis, 2011, pp. 309-310; D. Flore, L'incrimination de la corruption, in Dossier nr. 4, R.D.P.C., 1999, Die Keure, p. 94; J. Spreutels, Fr. Roggen en E. Roger France, Droit pénal des affaires, Bruylant 2005, pp. 272-274; D. Flore, La corruption, in Les infractions, T. I, Larcier, 2008, p. 336.

- OMKOPING -

De passieve publieke omkoping met het oog op de aanwending van invloed veronderstelt dat de persoon die om zijn invloed wordt verzocht, een persoon is "die een openbaar ambt uitoefent"; het is echter niet het statuut van die persoon dat in dat opzicht bepalend is maar het ambt dat hij bekleedt en dat zelf van openbare aard moet zijn; om strafbaar te zijn, moet dat verzoek gericht zijn tot de omgekochte persoon in de uitoefening van een ambt van openbare aard; de beoogde, echte of vermeende, invloed kan echter het kader van dat ambt te buiten gaan (1). (1) A. De Nauw, "Corruption et marchés publics. Des dispositions nouvelles", Rev. dr. U.L.B., 1998, 107-122; 1. De Nauw en Fr. Kutu, Manuel de droit pénal spécial, Kluwer, 2014, pp. 127-128, nr. 198; A. Weyembergh en L. Kennes, Droit pénal spécial, T. I, Anthémis, 2011, pp. 309-310; D. Flore, L'incrimination de la corruption, in Dossier nr. 4, R.D.P.C., 1999, Die Keure, p. 94; J. Spreutels, Fr. Roggen en E. Roger France, Droit pénal des affaires, Bruylant 2005, pp. 272-274; D. Flore, La corruption, in Les infractions, T. I, Larcier, 2008, p. 336.

- OMKOPING -

Art. 259bis, § 2

P.14.1664.F

28 januari 2015

AC nr. ...

Artikel 259bis, § 2, van het Strafwetboek straft ieder openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die, naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, gebruik maakt van een wettig gemaakte opname van privé-communicatie of -telecommunicatie; gebruik maken van, in de zin van dat artikel, houdt de aanwending of het gebruik in van een opname en niet het enkele feit van die opname in bezit te hebben (1). (1) Christian De Valkeneer, Les infractions, dl. 5, Les infractions contre l'ordre public, Larcier, 2013, p. 404-405.

- COMMUNICATIE TELECOMMUNICATIE -

Art. 3

P.13.2082.N

1 december 2015

AC nr. ...

Het misdrijf, bepaald in artikel 46bis, § 2, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, wordt gepleegd op de plaats waar de gevorderde gegevens moeten worden ontvangen; bijgevolg is de operator of de verstrekker die weigert deze gegevens mee te delen, in België strafbaar ongeacht zijn plaats van vestiging waaruit volgt, eensdeels, dat de maatregel die bestaat in de verplichting de hier bedoelde gegevens te verstrekken, wordt genomen op het Belgische grondgebied ten aanzien van elke operator of verstrekker die zijn economische activiteit actief op consumenten in België richt, anderdeels, dat de Belgische rechter die een in het buitenland gevestigde operator of verstrekker veroordeelt wegens het miskennen van deze verplichting en die aldus de naleving van een in België genomen maatregel afdwingt, geen extraterritoriale rechtsmacht uitoefent (1). (1) Zie Cass. 18 januari 2011, AR P.10.1347.N, AC 2011, nr. 52 met concl. eerste advocaat-generaal De Swaef; Cass. 4 september 2012, AR P.11.1906.N, AC 2012, nr. 441; Antwerpen, 20 november 2013, T.Strafr. 2014/1, 73, noot G.S.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Algemeen

- INFORMATICA -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 314

P.16.0103.F

9 maart 2016

AC nr. ...

Aangezien, zoals vereist bij artikel 314 Strafwetboek, de mededinging moet spelen tussen personen die zich naar aanleiding van een openbare offerte hebben aangemeld, heeft het misdrijf belemmeren of storen van de vrijheid van opbod of van inschrijving enkel betrekking op de gunning van overheidsopdrachten volgens de open dan wel beperkte procedures; het houdt daarentegen geen verband met de overheidsopdrachten die bij onderhandelingsprocedure worden afgesloten, ongeacht de mededinging tussen de door de aanbesteder aangezochte kandidaten, de mogelijkheid tot opbod en de bekendmakingsregels die met het afsluiten van de overeenkomst gepaard gaan (1). (1) F. KUTY, "Le délit d'entrave ou de trouble à la liberté des enchères et des soumissions", in Les infractions, dl. 5, Larcier 2013, p. 513-517.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

De toewijzing bedoeld in artikel 314 Strafwetboek, veronderstelt een openbare oproep tot mededinging tussen de verschillende gegadigden van een goed of van een opdracht die voor de gunning in aanmerking kunnen komen door na opbod of inschrijving het meest voordelige bod uit te brengen (1). (1) F. KUTY, "Le délit d'entrave ou de trouble à la liberté des enchères et des soumissions", in Les infractions, dl. 5, Larcier 2013, p. 513-517.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 322

P.16.0231.N

20 september 2016

AC nr. ...

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing om een beklaagde te veroordelen wegens deelname aan een vereniging met het oogmerk een aanslag te plegen op eigendommen, wanneer hij vaststelt dat de beklaagde zich bewust was van zijn deelneming aan een georganiseerde activiteit en door zijn daden aan de uitvoering ervan heeft bijgedragen (1). (1) Cass. 28 maart 2001, AR P.99.1759.F, AC 2001, nr. 173.

- VERENIGING VAN MISDADIGERS -

Art. 350, tweede lid, 4°

C.11.0062.F

17 oktober 2016

AC nr. ...

Artikel 350, tweede lid, 4°, van het Strafwetboek heeft enkel tot doel de voorwaarden vast te leggen waaronder een vruchtafdriving op een vrouw, die daarmee heeft ingestemd, geen misdrijf vormt.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 372

P.16.0871.F 4 januari 2017 AC nr. ...

Het misdrijf aanranding van de eerbaarheid vereist een aanranding onder dwang van de seksuele integriteit van het slachtoffer zoals die door het collectief bewustzijn op het tijdstip van de feiten wordt ervaren (1); de feitenrechter kan vaststellen dat handelingen zoals knipogen, zijn tong uitsteken, het strelen van haren, nek of armen enz., die door degenen die deze handelingen hebben ondergaan als dubbelzinnig werden geïnterpreteerd, dienen beschouwd te worden als misplaatst, dubbelzinnig, uitdagend en zelfs grof zonder dat dit daarom objectief handelingen zijn die de eerbaarheid krenken en die immoreel dan wel obscene zijn; uit de aldus vastgestelde feiten kan hij bijgevolg naar recht afleiden dat die handelingen het misdrijf aanranding van de eerbaarheid niet opleveren (2). (1) Cass. 6 februari 2013, AR P.12.1650.F, AC 2013, nr. 86, met concl. advocaat-generaal VANDERMEERSCH; zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ... (2) Zie concl. OM, in Pas. 2017, nr. ...

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Art. 37quinquies, § 3, tweede lid

P.16.0728.F 19 oktober 2016 AC nr. ...

Bij de beoordeling van de opportuniteit om een werkstraf uit te spreken, kan de rechter oordelen dat die straf, gelet op de aard van de feiten en de elementen die eigen zijn aan de persoon van de dader, ertoe kan leiden dat laatstgenoemde de ernst van de misdrijven gaat minimaliseren en dus niet beantwoordt aan het ontradend effect dat hij aan de strafrechtelijke veroordeling wil geven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

- STRAF - *Andere straffen - Werkstraf*

Art. 37ter, § 3, tweede lid

P.15.0483.F 14 oktober 2015 AC nr. ...

Uit artikel 195, tweede en vierde lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat de correctionele rechtbank, die uitspraak doet in hoger beroep, de aard en de strafmaat enkel moet motiveren wanneer het een rijverbod oplegt; bijgevolg heeft de correctionele rechtbank die uitspraak doet in hoger beroep en die niet alleen het rijverbod motiveert maar ook de andere door haar, boven de werkstraf, verkozen straffen, noodzakelijkerwijs de redenen opgegeven waarom de gevraagde werkstraf niet werd toegekend (1). (1) Met verwijzing naar het arrest van het Hof van 24 september 2008 (Cass. 24 september 2008, AR P.08.1234.F, AC 2008, nr. 504, met concl. OM), had het openbaar ministerie geconcludeerd dat het bestreden vonnis niet regelmatig was gemotiveerd omdat de appelrechters in hun beslissing nergens het verzoek van de beklaagde hadden vermeld om hem een werkstraf toe te kennen, zodat het leek alsof zij dat verzoek niet in aanmerking hadden genomen.

- STRAF - *Andere straffen - Werkstraf*

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Allerlei*

Art. 380, § 1, 2°

P.15.0286.F 25 november 2015 AC nr. ...

Door de personen die een huis van ontucht houden, te bestraffen, beoogt de wet al diegenen die er een rechtstreeks of onrechtstreeks voordeel uit halen, ongeacht het juridisch kader waarin het beheer van voornoemde exploitatie gebeurt (1). (1) M. Rigaux et P.-E. Trousse, *Les crimes et délits du Code pénal*, t. V., Bruxelles, Larcier, 1976, p. 381; S. Demars, "De la corruption des jeunes et de la prostitution", in *Les Infractions - Les infractions contre l'ordre des familles, la moralité publique et les mineurs*, Vol. 3, Bruxelles, Larcier, 2011, p. 203.

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Art. 380bis, § 1, 1°

P.15.0286.F 25 november 2015 AC nr. ...

Art. 432, § 3

P.16.0016.F 23 maart 2016 AC nr. ...

Artikel 432, § 3, Strafwetboek straft met name de ouder die, vrij van enige dwang en in het besef van zijn verplichting om een kind af te geven aan degene die het recht heeft het op te eisen, die verplichting niet nakomt, ongeacht de voorwaarden daarvan; om schuldig te worden verklaard aan dat misdrijf, volstaat het dat die ouder over geen enkele rechtvaardigingsgrond beschikt (1). (1) Zie Cass. 9 oktober 2002, AR P.02.0510.F, AC 2002, nr. 518.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 43bis

P.14.0385.N 9 juni 2015 AC nr. ...

De schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring van vermogensvoordelen dient enkel voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging te zijn toegevoegd, zodanig dat de beklaagde ervan kennis kan nemen en er zich tegen kan verdedigen; artikel 43bis Strafwetboek vereist niet dat de schriftelijke vordering van de procureur des Konings in elke aanleg wordt genomen en het is evenmin vereist dat een nieuwe vordering wordt genomen na een herkwalificatie van de feiten (1). (1) Cass. 17 juni 2003, AR P.03.0611.N, AC 2003, nr. 357; Cass. 23 november 2010, AR P.10.1371.N, AC 2010, nr. 689. J. Rozie, Voordeelsontneming, Intersentia 2005, nrs. 88 e.v.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.14.1743.F 18 februari 2015 AC nr. 126

Het feit van met een algemene aanneming een onderaannemingsovereenkomst af te sluiten, voor de uitvoering waarvan de werknemers in overtreding met de sociale wetgeving zijn tewerkgesteld, volstaat als dusdanig niet om ten gunste van de onderaannemer een vermogensvoordeel op te leveren in de zin van artikel 43bis van het Strafwetboek.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Art. 43bis, vijfde en zesde lid

P.16.0332.F 21 september 2016 AC nr. ...

Het vijfde en zesde lid van artikel 43bis Strafwetboek betreffende de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie tot verbeurdverklaring van een onroerend goed werden ingevoerd ingevolge artikel 2 van de wet van 27 november 2013 tot aanvulling van de artikelen 43bis, 382ter en 433novies van het Strafwetboek en van artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met betrekking tot de bijzondere verbeurdverklaring; krachtens artikel 6, tweede lid, van de wet van 27 november 2013 zijn die bepalingen van toepassing op alle hangende procedures voor de strafgerichten die uitspraak doen over de verbeurdverklaring, waarvan de debatten nog niet gesloten waren op de dag van de inwerkingtreding van het voormelde artikel 6.

- MENSENHANDEL -

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Art. 44

P.14.1881.N 4 oktober 2016 AC nr. ...

Indien de rechter veroordeelt tot verbeurdverklaring van niet-aangehaalde goederen is hij tevens verplicht te veroordelen tot de betaling van de tegenwaarde van de niet-aangehaalde goederen en dit ongeacht of de niet-overlegging als dusdanig een gevolg is van een van het bewezen verklaarde misdrijf te onderscheiden foutief gedrag vermits die verplichting enkel voortvloeit uit het gepleegde misdrijf zelf; de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklarde niet-aangehaalde goederen vereist dan ook niet een in kracht van gewijsde getreden verbeurdverklaring van die goederen (1). (1) Cass. 28 juni 2016, AR P.14.1588.N, AC 2016, nr. ...; Zie: Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N, AC 2016, nr. ... met concl. van plvv. advocaat-generaal De Swaef; Cass. 28 juni 2016, AR P.14.1132.N, AC 2016, nr. ...

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 442bis, eerste lid

P.15.1536.F 10 februari 2016 AC nr. ...

Het staat aan de rechter die uitspraak doet over de vervolging wegens belaging om in feite te oordelen of de verstoring van de rust van het slachtoffer, de ernst van die verstoring, het oorzakelijk verband tussen het gedrag van de dader en die verstoring, alsook het besef dat de dader moest hebben van de gevolgen van zijn gedrag, daadwerkelijk heeft plaatsgevonden; het staat aan het Hof om na te gaan of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten heeft kunnen afleiden dat de herhaling van het aan de dader ten laste gelegde gedrag al dan niet de oorzaak was van de verstoring van de rust waarover het slachtoffer zich beklagt (1). (1) Zie Cass. 25 april 2012, AR P.11.1339.F, AC 2012, nr. 253.

- BELAGING -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artikel 442bis, eerste lid, Strafwetboek, bestraft hij die, door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen, iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantast door hem op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dat gevolg van zijn gedrag kende of moest kennen; daartoe is vereist dat de aan de klager berokkende overlast objectief als zwaar storend kan worden ervaren, wegens totaal onverantwoord; de rechter mag bijgevolg zijn beoordeling niet louter gronden op de gevolgen van het gedrag van de dader, zoals die subjectief door het slachtoffer worden ervaren, maar moet de ernst van de verstoring van de rust afwegen tegen de gevolgen die, in de algemene opinie, dergelijk onverantwoord, irritant en herhaald gedrag op de bevolking of het betrokken sociaal milieu kan hebben (1). (1) Zie Cass. 8 september 2010, AR P.10.0523.F, AC 2010, nr. 503; Cass. 20 februari 2013, AR P.12.1629.F, AC 2013, nr. 119.

- BELAGING -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 442bis, tweede lid

P.15.0001.F 22 juni 2016 AC nr. ...

Het misdrijf belaging bestaat voor de dader uit het zich opzettelijk gedragen op een wijze die de rust van de betrokkene ernstig kan verstoren; daartoe moet de aan de klager berokkende overlast objectief als zwaar storend worden ervaren omdat er geen enkele redelijke verantwoording voor is (1). (1) Cass. 8 september 2010, AR P.10.0523.F, AC 2010, nr. 503.

- BELAGING -

De klacht van de persoon die beweert te worden belaagd is aan geen bijzonder vormvereiste onderworpen en bestaat erin dat die persoon aangifte doet bij de overheid, waarbij hij te kennen geeft dat hij de strafrechtelijke vervolging van de dader wenst; niet vereist is dat de klager daarenboven uitdrukkelijk vraagt dat er strafvervolging wordt ingesteld (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.1300.N, AC 2012, nr. 229.

- MISDRIJF - Soorten - Allerlei

- BELAGING -

Art. 445, eerste en tweede lid

P.14.0726.F 15 april 2015 AC nr. ...

Lasterlijke aangifte is de kwaadwillige en spontane aantijging, in een aan een willekeurige overheid bezorgd geschrift, van een feit dat de daarin bedoelde persoon schade kan berokkenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- LASTER EN EERROOF -

Art. 448, tweede lid

P.16.0627.F 12 oktober 2016 AC nr. ...

De rechter beoordeelt in feite of de personen tegen wie de beledigingen werden gericht voldoende werden aangewezen; de beledigde persoon hoeft niet noodzakelijk bij naam te zijn aangewezen door de persoon die de belediging heeft geuit; het volstaat dat de beledigde persoon of personen, in de geuite beledigingen genoegzaam worden aangewezen opdat zijzelf en derden zich niet kunnen vergissen omtrent hun identiteit.

- BELEDIGING EN SMAAD -

Art. 458

P.16.0626.F 18 januari 2017 AC nr. ...

Het beroepsgeheim is niet absoluut maar kan worden verbroken, met name wanneer de door het beroepsgeheim gebonden persoon zich in rechte moet verdedigen; in dat geval moet de regel van het beroepsgeheim wijken, doch enkel wanneer een hogere waarde daarmee in conflict komt, zodat van die regel enkel wordt afgeweken voor zover dat voor de verdediging van de respectieve rechten van de partijen in de zaak noodzakelijk is (1). (1) Zie concl. OM. "in substantie", in Pas. 2017, nr.

- BEROEPSGEHEIM -

P.14.1664.F 28 januari 2015 AC nr. ...

Het enkele feit van aan een derde het bestaan te onthullen van een inlichting onder embargo kan een schending van het beroepsgeheim opleveren.

- BEROEPSGEHEIM -

Art. 470

P.16.0097.F 26 oktober 2016 AC nr. ...

De bestanddelen van afpersing bestaan enerzijds in het zich toe-eigenen van andermans goed of van een onrechtmatig voordeel ten nadele van een derde en, anderzijds, in de uitoefening van een onrechtmatige dwang waardoor aan de toestemming van het slachtoffer een gebrek kleeft wegens geweld of bedreiging; een voordeel houdt niet op onrechtmatig te zijn enkel omdat de dader van de feiten meent dat dit voordeel hem verschuldigd is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. en Cass. 22 juni 2016, AR P.16.0010.F, AC 2016.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.16.0010.F 22 juni 2016 AC nr. ...

De bestanddelen van afpersing bestaan enerzijds in het zich toe-eigenen van andermans goed of van een onrechtmatig voordeel ten nadele van een derde en, anderzijds, een al even onrechtmatige dwang, aangezien die erin bestaat de toestemming van het slachtoffer door geweld of bedreiging ongeldig te maken; een voordeel houdt niet op onrechtmatig te zijn enkel omdat de dader van de feiten meent dat dit voordeel hem verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. 17 februari 2016, AR P.15.1593.F, AC 2016, nr.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.15.1593.F 17 februari 2016 AC nr. ...

De bestanddelen van afpersing bestaan, enerzijds, in het zich toe-eigenen van andermans goed of van een onrechtmatig voordeel ten nadele van een ander en, anderzijds, in een al even onrechtmatige dwang aangezien deze erin bestaat de toestemming van het slachtoffer door geweld of bedreiging ongeldig te maken; die voorwaarden zijn cumulatief (1). (1) Zie F. Lutgentz, "Les vols et les extorsions", in Les infractions contre les biens, Brussel, Larcier, 2008, p. 118 tot 124.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 489bis, 4°

P.14.0834.F 3 juni 2015 AC nr. ...

Naar luid van artikel 2 Faillissementswet bevindt de koopman die op duurzame wijze heeft opgehouden te betalen en wiens krediet geschokt is, zich in staat van faillissement; de staking van betaling tijdens de verdachte periode betekent niet in dat tijdens die periode geen betalingen zijn verricht.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Begrip - Vereisten van het faillissement

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Artikel 489bis, 4°, Strafwetboek, straft het verzuim om binnen de wettelijke termijn aangifte te doen van het faillissement, met het oogmerk om de faillietverklaring uit te stellen; dat misdrijf, dat een aflopend karakter heeft, vereist niet dat de voorwaarden voor de staat van faillissement nog steeds aanwezig zijn na de datum waarop de aangifte diende te gebeuren.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

De rechter beoordeelt in concreto de staking van betaling en het geschokt krediet en, bijgevolg, de datum waarop hij de staat van faillissement vaststelt.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Begrip - Vereisten van het faillissement

De rechter leidt het oogmerk om de faillietverklaring uit te stellen af uit daaraan voorafgaande, daarmee samengaande en zelfs uit daaropvolgende feiten.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Art. 489ter, eerste lid, 1°

P.14.1894.N

5 januari 2016

AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat het bedrieglijk opzet bij het misdrijf van verduistering van activa erin bestaat dat de dader zichzelf een voordeel verschaft heeft dat hij anders niet zou hebben gehad daar hij wegens zijn vordering in rekening-courant als chirografaire schuldeiser in het faillissement uiteindelijk slechts een minimale fractie van dit bedrag zou hebben gerecupereerd, oordeelt aldus dat de dader zich een onrechtmatig voordeel heeft verschaft en verantwoordt de beslissing dat het bedrieglijk opzet vaststaat naar recht.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

P.14.0834.F

3 juni 2015

AC nr. ...

Het misdrijf verduistering van activa vereist niet dat de verrichte onttrekkingen de gefailleerde vennootschap op aanzienlijke wijze hebben geschaad.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het misdrijf verduistering van activa vereist niet dat de verrichte onttrekkingen de gefailleerde vennootschap op aanzienlijke wijze hebben geschaad.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Art. 491

P.14.0777.N

9 februari 2016

AC nr. ...

Het morele bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat in het opzet van de dader om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en er aldus als eigenaar over te beschikken (1). (1) Zie concl. OM.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het morele bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat in het opzet van de dader om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en er aldus als eigenaar over te beschikken (1). (1) Zie concl. OM.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 496

P.16.1021.F 25 januari 2017 AC nr. ...

Het is niet de beslissing tot de inbreng van gelden of tot de toekenning van een lening die de feiten van oplichting oplevert maar de afgifte of de levering ervan.

- OPLICHTING -

Aangezien de listige kunstgrepen bepalend moeten zijn voor de afgifte of de levering van de zaak, gaan zij in de regel eraan vooraf; feiten die zich voordoen na de afgifte of levering van de zaak, kunnen evenwel in aanmerking worden genomen als zij de bedrieglijke aard onthullen van de handelingen die gesteld werden vóór die afgifte of levering (1). (1) Zie Cass. 17 februari 2015, AR P.14.1526.N, AC 2015, nr. 123.

- OPLICHTING -

P.14.1080.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Het aanwenden van listige kunstgrepen tegen een derde kan worden bestraft als oplichting indien deze handelingen de oorzaak waren dat een van de in artikel 496 Strafwetboek bedoelde zaken door het slachtoffer worden afgegeven; de rechter oordeelt onaantastbaar of dit het geval is.

- OPLICHTING -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 5

P.15.0379.F 6 mei 2015 AC nr. ...

Aangezien de decretale milieuwetgeving geen enkele specifieke regel bevat betreffende de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen, is artikel 5 Strafwetboek van toepassing op de in die wetgeving bepaalde misdrijven (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- MILIEURECHT -

Art. 5, eerste en tweede lid

P.13.1452.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Het staat de rechter onaantastbaar te oordelen of de toepassingsvoorwaarden van artikel 5, eerste lid, Strafwetboek vervuld zijn, meer bepaald of de rechtspersoon betrokken was bij de ten laste gelegde feiten en daarvoor verantwoordelijk is; de omstandigheid dat de rechter oordeelt dat dit niet het geval is, heeft voor gevolg dat er geen samenlopende strafrechtelijke verantwoordelijkheid is waardoor artikel 5, tweede lid, Strafwetboek geen toepassing vindt en niets belet de rechter dan te oordelen dat de natuurlijke persoon wel verantwoordelijk is voor het ten laste gelegde misdrijf.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

Art. 5, tweede lid

P.16.0501.F 29 juni 2016 AC nr. ...

De in artikel 5, tweede lid, Strafwetboek bepaalde strafuitsluitende verschoningsgrond doet de strafrechtelijke fout niet verdwijnen maar heeft enkel tot gevolg dat de begunstigde ervan aan de veroordeling tot een straf ontsnapt; daaruit volgt dat, door die verschoningsgrond aan te nemen, de rechter beslist dat de strafvordering tegen die persoon gegrond is en dat die persoon schuldig is aan het hem ten laste gelegde misdrijf; in dat geval moet de persoon in wiens voordeel die verschoningsgrond erkend werd, worden veroordeeld tot de kosten van de strafvordering.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

P.16.0486.F 25 mei 2016 AC nr. ...

Bij ontstentenis van enige bepaling daaromtrent door artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, dienen de respectievelijke fouten van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon door middel van wiens optreden die eerste handelt, niet gelijkaardig te zijn; de facultatieve cumul van strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het voordeel van de natuurlijke persoon, zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, veronderstelt echter dat de fout van de rechtspersoon samenvalt met die van de natuurlijke persoon of dat hun respectievelijke fouten nauw verbonden zijn (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr

.....

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

De devolutieve werking van het hoger beroep en de eerbiediging van het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging geven het beginsel van het gezag van gewijsde een relatief karakter; zo heeft de beslissing van het strafrecht van eerste aanleg ten aanzien van een beklaagde, met name met betrekking tot zijn verantwoordelijkheid bij het plegen van het misdrijf, geen gezag van gewijsde ten aanzien van een andere beklaagde die zich voor het gerecht in hoger beroep moet verantwoorden voor deelneming aan dezelfde feiten als mededader of medeplichtige, aangezien die beslissing hem noch kan schaden noch tot voordeel strekken; bovendien belet geen enkele wettelijke bepaling de appelrechters, die louter kennisnemen van de vervolging die ingesteld werd tegen de organen van de rechtspersoon ingevolge de vrijspraak van die rechtspersoon, de feiten bewezen te verklaren te zijnen aanzien op voorwaarde dat zij hem niet op grond daarvan veroordelen (1). (1) Zie Cass. 3 februari 2015, AR P.13.0908.N, AC 2015, nr. 78, met concl. plaatsvervangend adv.-gen. DE SWAEF; Cass. 22 april 2015, AR P.14.0991.F, AC 2015, nr. 267; Cass. 6 oktober 2009, AR P.09.0622.N, AC 2009, nr. 557.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.13.1452.N

2 juni 2015

AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de natuurlijke persoon handelt voor de rechtspersoon, houdt niet noodzakelijk in dat er tussen de beide personen een samenlopende strafrechtelijke verantwoordelijkheid bestaat.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

P.15.0379.F

6 mei 2015

AC nr. ...

Artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, dat de gevallen regelt waarin de verantwoordelijkheid van een natuurlijk persoon en van een rechtspersoon in het gedrang kunnen komen wegens eenzelfde misdrijf, voert een strafuitsluitende verschoningsgrond in ten gunste van degene die de minst zware fout heeft begaan, voor zover het misdrijf evenwel, hetzij door onvoorzichtigheid of nalatigheid is gepleegd, hetzij een inbreuk uitmaakt op een verordenende bepaling; als het misdrijf opzettelijk is gepleegd kan, maar dat is geen verplichting, de natuurlijke persoon samen met de rechtspersoon worden veroordeeld, zodat de strafuitsluitende verschoningsgrond alleen de natuurlijke persoon ten goede kan komen en de rechtspersoon in dat geval schuldig moet worden verklaard (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

Art. 505, derde lid

C.14.0380.N

13 maart 2015

AC nr. ...

De beslissing tot verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 505, derde lid, Strafwetboek, in zijn versie van vóór de wetwijzigingen bij wet van 10 mei 2007 houdende diverse maatregelen inzake de heling en de inbeslagneming, heeft in de regel een zakelijke werking, dit wil zeggen dat ze op de zaak zelf slaat; de eigendom daarvan wordt aan de Staat overgedragen van zodra de veroordeling tot verbeurdverklaring in kracht van gewijsde is gegaan (1); de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring mag echter de omvang van het voordeel dat het oorspronkelijke misdrijf opleverde, niet overschrijden (2). (1) Zie Cass. 16 oktober 2007, AR P.07.1202.N, AC 2007, nr. 486. (2) Zie Cass. 21 oktober 2003, AR P.03.0757.N, AC 2003, nr. 515. (3) Art. 505, derde lid, Strafwetboek, in zijn versie van vóór de wetwijzigingen bij wet van 10 mei 2007 houdende diverse maatregelen inzake de heling en de inbeslagneming. (3) Art. 505, derde lid, Strafwetboek, in zijn versie van vóór de wetwijzigingen bij wet van 10 mei 2007 houdende diverse maatregelen inzake de heling en de inbeslagneming.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Art. 53

P.17.0044.F 29 maart 2017 AC nr. ...

Poging tot vluchtmisdrijf is niet strafbaar (1). (1) Cass. 20 april 1993, AR 6773, AC 1993, nr. 189; zie P. ARNOU en L. DE BUSSCHER, *Misdrijven en sancties in de wegverkeerswet*, Antwerpen, Kluwer, 1999, nr. 540.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

- MISDRIJF - Poging

Art. 54 tot 57

P.14.1706.F 11 februari 2015 AC nr. 101

Wettelijke herhaling is geen bestanddeel van de telastlegging waarop de strafvordering betrekking heeft maar is alleen een persoonlijke omstandigheid die eigen is aan de dader van het misdrijf en die alleen invloed heeft op de straf of de uitvoering ervan (1). (1) Cass. 25 april 2012, AR P.12.0178.F, Pas. 2012, nr. 255.

- HERHALING -

Art. 56, tweede lid

P.16.0837.F 19 oktober 2016 AC nr. ...

Met toepassing van arrest nr. 185/2014 van 18 december 2014 van het Grondwettelijk Hof, kan geen rekening worden gehouden met de staat van wettelijke herhaling die is vastgesteld ten aanzien van een persoon die tot zeventien jaar gevangenisstraf is veroordeeld wegens diefstal door middel van geweld of bedreiging, met de verzwarende omstandigheid dat het geweld of de bedreiging de dood hebben veroorzaakt zonder het oogmerk te doden, om de duur van de te ondergane opsluiting te bepalen alvorens voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking te komen, zoals bepaald in huidig artikel 25, § 2, b), Wet Strafvuivering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- STRAF - Vrijheidsstraffen

- HERHALING -

- STRAFUITVOERING -

Art. 65

P.16.0236.F 8 juni 2016 AC nr. ...

Aangezien zowel de gecorrectionaliseerde misdrijven van valsheid en gebruik van valse stukken als het misdrijf witwassen met een maximale straf van vijf jaar opsluiting worden bestraft, is het de maximale geldboete die, ongeacht of ze verplicht dan wel facultatief is, het zwaarst gestrafte misdrijf aanwijst; met toepassing van artikel 65 Strafwetboek is de zwaarste straf dus niet die welke op de valsheid en het gebruik van valse stukken is gesteld, wanneer die feiten werden gecorrectionaliseerd, maar de straf die in artikel 505 Strafwetboek is bepaald, waarbij de dader van het misdrijf witwassen een straf krijgt die kan oplopen tot vijf jaar gevangenisstraf en een geldboete van honderdduizend euro (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- STRAF - Zwaarste straf

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

Art. 65, tweede lid

P.16.0982.F 23 november 2016 AC nr. ...

De rechter beoordeelt in feite of verschillende misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uiting zijn van hetzelfde strafbaar opzet; het staat evenwel aan het Hof om na te gaan of de rechter, uit de door hem vastgestelde feiten, het al dan niet bestaan van die eenheid van opzet naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass. 8 februari 2012, AR P.11.1918.F, AC 2012, nr. 92, zie concl. OM.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

P.16.0030.F

23 maart 2016

AC nr. ...

Wanneer de feitenrechter, naar luid van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een definitieve beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uiting zijn van eenzelfde misdadig opzet, houdt hij bij de straftoemeting rekening met de reeds uitgesproken straffen; indien deze hem voor de juiste bestraffing van al de misdrijven voldoende lijken, doet hij uitspraak over de schuldvraag en verwijst hij in zijn beslissing naar de reeds uitgesproken straffen; die bepaling maakt geen onderscheid tussen de straffen die achtereenvolgens door twee verschillende rechters worden uitgesproken naargelang ze al dan niet bijkomend zijn.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Wanneer de feitenrechter vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een definitieve beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uiting zijn van eenzelfde misdadig opzet, houdt hij bij de straftoemeting rekening met de reeds uitgesproken straffen; wanneer de tweede veroordeling rekening heeft gehouden met de eerste, hoewel die niet in kracht van gewijsde was gegaan, is de rechter bij wie een hoger beroep tegen die eerste beslissing aanhangig is gemaakt, op grond van de devolutieve werking van het hoger beroep, bevoegd om de zaak in haar geheel te behandelen; zo hij vaststelt dat het geheel van de feiten deel uitmaakt van eenzelfde misdadig opzet, moet hij de definitief uitgesproken straf in aanmerking nemen en, als daartoe grond bestaat, de regels van samenloop bepaald in artikel 65, tweede lid, Strafwetboek (1). (1) Zie Cass. 8 februari 2012, AR P.11.1918.F, AC 2012, nr. 92.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.15.1449.F

2 maart 2016

AC nr. ...

Met toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek kan enkel een beslissing van een Belgische strafrechter in aanmerking worden genomen om uit te maken of er eenheid van misdadig opzet bestaat tussen de feiten waarvoor vervolging is ingesteld en de eerdere misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing (1). (1) Cass. 17 september 2002, AR P.02.0469.N, AC 2002, nr. 455.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

Art. 71

P.15.0135.N

7 juni 2016

AC nr. ...

Een rechtsdwaling over de strafbaarheid van een handeling is slechts dan onoverwinnelijk indien uit de concrete elementen van de zaak kan afgeleid worden dat elk normaal, voorzichtig en redelijk persoon in dezelfde omstandigheden ook zou hebben gedwaald.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging

P.15.0416.F

2 december 2015

AC nr. ...

De inverdenkingstelling van een verdachte wegens een voortdurend misdrijf betekent niet dat alle bestanddelen van dat misdrijf bewezen zijn; op grond van een feitelijke beoordeling inzake het voortduren van de onoverkomelijke dwaling, blijft de bodemrechter bijgevolg bevoegd om, als daartoe grond bestaat, een misdrijf te rechtvaardigen dat bleef voortduren nadat de dader in verdenking was gesteld.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

P.13.1755.F

13 mei 2015

AC nr. ...

De strafwet is niet opgeheven omdat ze in onbruik is geraakt en rechtsdwaling is enkel onoverkomelijk en wordt enkel als rechtvaardigingsgrond beschouwd voor zoverre ieder redelijk en voorzichtig persoon die zich in dezelfde feitelijke en juridische toestand bevindt dezelfde vergissing zou hebben begaan (1). (1) Zie F. TULKENS en M. VAN DE KERCHOVE, Introduction au droit pénal, Kluwer, 2007, p. 404-409.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

De rechter beoordeelt in feite of een onoverkomelijke dwaling al dan niet aanwezig is en het Hof gaat hierbij na of hij uit zijn onaantastbare vaststellingen naar recht zijn beslissing heeft kunnen afleiden.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

De rechter beoordeelt in feite of een onoverkomelijke dwaling al dan niet aanwezig is en het Hof gaat hierbij na of hij uit zijn onaantastbare vaststellingen naar recht zijn beslissing heeft kunnen afleiden.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.14.0177.F

14 januari 2015

AC nr. ...

Morele dwang veronderstelt dat de dader psychologisch op onweerstaanbare wijze tot het plegen van een misdrijf werd gedreven, uit vrees voor een ernstig, dreigend en wederrechtelijk kwaad (1). (1) Zie M. van de Kerchove en F. Tulkens, Introduction au droit pénal, 2007, p. 410.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

Artt. 193 e.v.

P.16.1242.F

29 maart 2017

AC nr. ...

In strafzaken moet de beslissing de bepalingen betreffende de strafbaarstellingen en de straffen opgeven (1); wanneer het gebruik van de valsheid in geschriften door de steller van het valse stuk en met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gepleegd, wat het arrest vaststelt, is het gebruik van het valse stuk slechts de voortzetting van de valsheid zelf; de valsheid en het gebruik van het valse stuk maken in dat geval slechts één voortgezet misdrijf uit, waarop de straf wegens valsheid staat (2); de weglating van artikel 197 Strafwetboek in het bestreden arrest, dat door middel van verwijzing naar het beroepen vonnis de artikelen 193, 196, 213 en 214 Strafwetboek opgeeft, kan bijgevolg niet tot vernietiging leiden. (1) Zie bijv. Cass. 15 maart 2017, AR P.16.1271.F, AC 2017, nr. ... (vereniging van boosdoeners); Cass. 27 november 2012, AR P.11.1433.N, AC 2012, nr. 641 (Art. 2 KB 9 april 2007); Cass. 18 juni 2003, AR P.03.0269.F, AC 2003, nr. 358 (opzettelijke slagen en verwondingen met blijvende arbeidsongeschiktheid); Cass. 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, AC 2002, nr. 33 (Art. 3 KB 13 mei 1987); Cass. 15 april 1997, AR P.96.1158.N, AC 1997, nr. 185 (Art. 307, WIB92); R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, 5e uitg., Kluwer, 2010, nr. 1761-1763, en de daarin aangehaalde verwijzingen; F. VAN VOLSEM, "Een bijzonder aspect van de motiveringsverplichting in politie- en correctionele zaken" in F. DERUYCK, E. GOETHALS, L. HUYBRECHTS, J. LECLERCQ, J. ROZIE, M. ROZIE, P. TRAEEST, en R. VERSTRAETEN (eds.), Amicus Curiae : liber amicorum Marc De Swaef, Antwerpen, Intersentia, 2013, 441-464; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Brugge, Die Keure, 7e uitg., 2014, 1269. Aldus heeft het Hof een arrest vernietigd dat, ook al vermeldde het artikel 197 van het Strafwetboek, noch uitdrukkelijk noch door verwijzing de wettelijke bepaling vermeldde die de straf bepaalt die van toepassing is op het gebruik van valse stukken. (Cass. 23 april 1996, AR P.94.1564.N, AC 1996, nr. 121). (2) Cass. 17 maart 2010, AR P.09.1623.F, AC 2010, nr. 188; zie Cass. 18 februari 1974, AC 1974, I, p. 641; A. MARCHAL en J.-P. JASPAR, Droit criminel, Traité théorique et pratique, I, Brussel, Larcier, 1965, 257, nr 660; FR. LUGENTZ, "Les faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux" in M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY, C. DE VALKENEER, D. DILLENBOURG, FR. LUGENTZ, J. MOINIL en G.-F. RANERI (eds.), Les infractions. 4 : Les infractions contre la foi publique, Brussel, Larcier, 2012, 190. Aldus, "wanneer, na aanneming van verzachtende omstandigheden, de raadkamer een beklaagde wegens het plegen van een door de artikelen 193 en 196 voorziene valsheid in geschriften naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, is die rechtbank bevoegd om van de valsheid in geschriften en van het gebruik van valse stukken kennis te nemen, zo zij het bestaan vaststelt niet enkel van de valsheid maar ook van een door de beklaagde gepleegd feit van gebruik van valse stukken die de voortzetting van de vervalsing uitmaakt." (Cass. 5 september 1957, Arr. Verbr. 1957, 983, samenvatting).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Er is sprake van gebruik van valse stukken als dat gebruik een ander blijft misleiden of schaden en aldus de door de vervalser gewenste uitwerking blijft hebben; daaruit volgt dat het gebruik van valse stukken niet eindigt op het ogenblik van de voltooiing van een verduistering van geldsommen wanneer dat gebruik tot doel heeft de oorzaak van de geldafhaling voor de benadeelde partij te verbergen door de boekhouding te vervalsen; de gewenste uitwerking bestaat erin de verduistering van geldsommen te verbergen om elk verzoek tot terugbetaling ervan te vermijden (1). (1) Zie bijv. Cass. 11 mei 2011, AR P.10.1991.F, onuitgegeven, geciteerd door FR. LUGENTZ, "Les faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux" in M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY, C. DE VALKENEER, D. DILLENBOURG, FR. LUGENTZ, J. MOINIL en G.-F. RANERI (eds.), Les infractions. 4 : Les infractions contre la foi publique, Brussel, Larcier, 2012, 150, voetnoot 353 (en zie p. 163 e.v.).

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 196 en 197

P.15.1142.N 15 december 2015 AC nr. ...

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder een nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder herhaalde tussenkomst van zinnentwege, zolang het door hem beoogde doel niet is bereikt en de hem verweten beginhandeling, zonder verzet van zijn kant, het nuttige gevolg heeft dat hij ervan verwachtte, zodat de rechter niet moet vaststellen dat de beklagde na het plegen van de valsheden nog concrete handelingen van gebruik met betrekking tot de door hem vervalste stukken heeft gesteld (1). (1) Zie: Cass. 7 februari 2007, AR P.06.1491.F, AC 2007, nr. 72; Cass. 21 januari 2014, AR P.12.1642.N, AC 2014, nr. 46; Cass. 16 december 2014, AR P.14.0430.N, AC 2014, nr. 796.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.15.0573.F 28 oktober 2015 AC nr. ...

De omstandigheid dat de hiërarchische verantwoordelijken met handtekeningsbevoegdheid van een partij bij een overeenkomst de bepalingen van de door een medewerker van die partij onderhandelde en voorbereide overeenkomst moesten nagaan of de mogelijkheid hadden om die na te gaan alvorens die overeenkomst te ondertekenen, sluit niet uit dat die medewerker, auteur of medeauteur van de akte, die gebruikt om die hiërarchie te misleiden.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Een overeenkomst die onderhandeld en voorbereid werd door een medewerker van een partij en die een intellectuele valsheid bevat die bedoeld is om die partij bij de overeenkomst te misleiden, is een door de wet beschermd geschrift ten aanzien van die partij.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.14.1764.F 25 februari 2015 AC nr. 142

Valsheid in geschrifte bestaat erin de waarheid te vermommen met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, op een bij de wet bepaalde wijze, in een door de wet beschermd geschrift, waaruit een nadeel kan ontstaan; een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, met andere woorden dat zich aan het openbaar vertrouwen opdringt zodat de overheid of particulieren die er kennis van nemen of aan wie het wordt voorgelegd, overtuigd kunnen worden van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het rechtsfeit die in dat geschrift zijn vastgelegd of gerechtigd kunnen zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) Cass. 21 juni 2005, AR P.05.0073.N, AC 2005, nr. 360.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Een proces-verbaal opgemaakt door de politie, op initiatief van een persoon die eenzijdig een valse aangifte van diefstal laat acteren, kan valsheid in geschriften opleveren; niettegenstaande het feit dat dergelijke akte wellicht zal worden gecontroleerd, kan zij bewijs opleveren aangezien derden immers overtuigd kunnen worden van de waarachtigheid van het valselijk aangegeven rechtsfeit of gerechtigd kunnen zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) Cass. 21 juni 2005, AR P.05.0073.N, AC 2005, nr. 360.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 196, 197, 213 en 214

P.15.0292.N 17 januari 2017 AC nr. ...

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder een nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet is bereikt en zolang de hem verweten handeling in zijn voordeel en zonder dat hij zich ertegen verzet, de gunstige uitwerking blijft hebben die hij ervan verwacht en het staat aan de rechter om hierover onaantastbaar in feite te oordelen (1). (1) Cass. 19 februari 2013, AR P. 12.0867.N, AC 2013, nr. 116.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Artt. 196 en 197

P.16.0194.F 25 mei 2016 AC nr. ...

De valsheid en het gebruik van valse stukken, die gepleegd zijn door eenzelfde persoon, vormen één enkel misdrijf; in zoverre het gebruik van de valsheid in geschrifte de voortzetting is van de valsheid, wordt de valsheid die in het buitenland werd gepleegd maar waarvan de dader gebruik maakt in België, geacht in België gepleegd te zijn (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2011, AR P.11.0172.N, AC 2011, nr. 384; FR. LUGENTZ, "Faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux", Les Infractions, Volume 4, Les infractions contre la foi publique, Larcier, 2013, p. 224-225; J. SPREUTELS, FR. ROGGEN en E. ROGER FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 250.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.14.0844.N 5 januari 2016 AC nr. ...

Het arrest dat de telastlegging van valsheid en gebruik van valse stukken bewezen verklaart in de bewoordingen van de wet, stelt aldus vast dat alle constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn verenigd en, bijgevolg, dat de valsheid, voorwerp van die telastlegging, een beschermd geschrift betreft; bij afwezigheid van daartoe strekkende conclusie hoeft het arrest die beslissing niet nader te motiveren (1). (1) Zie over de factuur als beschermd geschrift: Cass. 5 mei 2004, AR P.04.0063.F (onuitgegeven); Cass. 5 december 2000, AR P.99.0245.N, AC 2000, nr. 671;; Cass. 5 februari 1997, AR P.96.0927.F, AC 1997, nr. 64; Cass. 19 september 1995, AR P. 94.0377.N, AC 1995, nr.388; Cass. 25 oktober 1988, AR nr. 2183, AC 1988-89, nr. 112; T. BYL, "De factuur in het strafrecht", in G. BALLON en I. SAMOY (eds.), De factuur en verwante documenten, Brugge, Vandenbroele, 2009, (255) 263, nr. 348-349; E. DIRIX en G.L. BALLON, Factuur, in APR, Mechelen, Kluwer, 2012, 369, nr. 718-719; S. VAN DYCK, Valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften, Antwerpen, Intersentia, 2007, 296-297, nr. 166; L. DELBROUCK, "Hoe vals kan een factuur zijn" (noot onder Cass. 14 december 2010), RABG 2011, (590) 590, nr. 3.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.15.0615.F 23 december 2015 AC nr. ...

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet volledig is bereikt en zolang de hem verweten aanvankelijke handeling, zonder dat hij zich daartegen verzet, het nuttig gevolg blijft hebben dat hij ervan verwachtte; vereist wordt evenwel dat de dader van de valsheid aanvankelijk van het valse stuk gebruik heeft gemaakt door het aan derden tegen te stellen en dat het gebruik dat een derde later daarvan heeft gemaakt, voorzienbaar was (1). (1) Zie Cass. 27 januari 2009, AR P.08.1639.N, AC 2009, nr. 68.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 196, 197 en 213

P.16.0182.N 7 juni 2016 AC nr. ...

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het doel dat hij beoogde niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, de gunstige uitwerking blijft hebben die hij ervan verwacht (1). (1) Cass. 27 januari 2009, AR P.08.1639.N, AC 2009, nr. 68; Zie: Cass. 13 januari 2009, AR P.08.0882.N, AC 2009, nr. 23.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 215 e.v.

P.15.0200.F 10 juni 2015 AC nr. ...

Bij verdenking van vals getuigenis moet de behandeling van de zaak niet noodzakelijk worden geschorst tot er over de procedure wegens vals getuigenis uitspraak is gedaan; de feitenrechter beslist op onaantastbare wijze of de bij hem aanhangig gemaakte zaak daartoe moet worden verdaagd (1). (1) Cass. 5 januari 1999, AR P.97.1370.N, AC 2009, nr. 4.

- VALSE NAAM -

Artt. 3, 42, 3° en 505, 3°

P.15.1019.F 21 oktober 2015 AC nr. ...

Het misdrijf witwassen bestaat in het in omloop brengen van een vermogensvoordeel dat uit het plegen van een misdrijf is verkregen, met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen; de Belgische rechtscolleges kunnen daarvan kennisnemen zodra één van de bestanddelen ervan in België is gepleegd; aangezien dat misdrijf verschillende bestanddelen omvat, wordt het wegens zijn complexiteit geacht te zijn gepleegd in elke plaats waar een van de materiële bestanddelen ervan heeft plaatsgegrepen (1). (1) Zie Cass. 23 januari 1979, AC 1978-1979, p. 575; Cass. 14 november 2000, AR P.00.1231.N, AC 2000, nr. 620.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- HELING -

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 322, 323 en 324

P.16.1271.F 15 maart 2017 AC nr. ...

De veroordelende beslissing die nergens het artikel vermeldt dat het feit strafbaar stelt waaraan de eiser schuldig is verklaard evenmin als het artikel waarin de straf wordt bepaald die op dat misdrijf is gesteld, schendt artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering; dat is het geval wanneer de veroordelende beslissing wegens vereniging van misdadigers enkel melding maakt van artikel 322 Strafwetboek, hetwelk slechts een algemene omschrijving geeft van dat misdrijf (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. xxx.

- VERENIGING VAN MISDADIGERS -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 327, eerste lid, en 330

P.15.0445.F 24 juni 2015 AC nr. ...

De artikelen 327, eerste lid, en 330 Strafwetboek bestraffen op verschillende wijze de onder een bevel of onder een voorwaarde geuite mondelinge of schriftelijke bedreigingen, naargelang op de aanslag op personen of op eigendommen, die het voorwerp daarvan uitmaakt, een criminele straf dan wel een gevangenisstraf van minstens drie maanden is gesteld; de rechter oordeelt of het voorwerp van de bedreiging overeenstemt met de bij wet vereiste ernst; hij hoeft de feiten waarmee het slachtoffer aldus wordt bedreigd niet strafrechtelijk te omschrijven, maar het Hof dient na te gaan of hij uit zijn feitelijke vaststellingen naar recht heeft kunnen afleiden dat op die feiten, in de veronderstelling dat ze bewezen zijn, hetzij een criminele straf dan wel een correctionele gevangenisstraf van minstens drie maanden is gesteld.

- BEDREIGINGEN -

Artt. 372, 373 en 374

P.15.0316.F 10 juni 2015 AC nr. ...

De wet stelt een onweerlegbaar vermoeden van gebrek aan toestemming in ten aanzien van ieder persoon beneden de leeftijd van zestien jaar, op het ogenblik waarop jegens hem een handeling wordt gepleegd die zijn seksuele integriteit in het gedrang brengt (1). (1) I. Wattiez, L'attentat à la pudeur et le viol, in Les infractions, dl. 3, Les infractions contre l'ordre des familles, la moralité publique et les mineurs, Larcier, 2011, p. 101.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Het bestaan van de aanranding van de seksuele integriteit van ieder persoon beneden de leeftijd van zestien jaar op het ogenblik waarop de handeling wordt gesteld, wordt objectief en niet op grond van de persoonlijke indruk van het kind beoordeeld; daaruit volgt dat het strafbare karakter van de handeling niet afhangt van het besef of het beeld dat de minderjarige ervan heeft op het ogenblik waarop de handeling jegens hem wordt gepleegd, noch van het onbehagen, de gêne of de schaamte die de handelingen van de dader al dan niet bij hem hebben opgewekt (1). (1) Zie Cass. 6 februari 2013, AR P.12.1650.F, AC 2013, nr. 86, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch en Cass. 27 november 2013, AR P.13.0714.F, AC 2013, nr. 635, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch. Beide zaken hebben betrekking op feiten van aanranding van de eerbaarheid, gepleegd op een meerderjarige en niet, zoals te dezen, op een persoon beneden de leeftijd van zestien jaar.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

P.14.0293.N 31 maart 2015 AC nr. ...

Het heimelijk filmen van een naakte persoon, dit is zonder diens toestemming en medeweten en zonder dat daarbij enige fysieke of morele dwang wordt aangewend, kan het misdrijf aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging niet opleveren, ook al wordt het slachtoffer in zijn verwachtingen verschalkt (1). (1) Zie concl. OM.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Artt. 416 en 417

P.15.0194.F 24 juni 2015 AC nr. ...

Wettige zelfverdediging veronderstelt dat het strafbaar feit dat kan worden gerechtvaardigd, werd gepleegd met het opzet een ander te schaden; zij moet aan een onmiddellijkheids criterium beantwoorden dat ter rechtvaardiging van het misdrijf namaak niet in aanmerking kan worden genomen.

- MISDRIJF - *Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging*

- AUTEURSRECHT -

Artt. 417bis tot 417quinquies

P.15.1038.F 27 januari 2016 AC nr. ...

Een behandeling houdt niet op ontierend te zijn enkel omdat de persoon die de behandeling ondergaat, er mee zou instemmen; daaruit kan niet worden afgeleid dat, wanneer de administratie op geoorloofde wijze hand- en voetboeien heeft aangebracht bij een gedetineerde bij wijze van dwangmaatregel in de zin van artikel 119 van de basiswet, de abnormale verlenging van het dragen van die boeien wegens de duidelijke weigering van de drager om deze te laten losmaken, noodzakelijkerwijs een dergelijke behandeling vormt.

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 3*

- FOLTERING - *ONMENSELIJKE BEHANDELING* -

Artt. 418-420

P.15.0353.F 16 september 2015 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde wordt vervolgd wegens het onopzettelijk doden van een persoon, moet de rechtbank onderzoeken waarin het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg bestaat waardoor de doding is veroorzaakt; daarbij moet ze met name alle fouten in aanmerking nemen die dat gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg kunnen opleveren, ongeacht of ze de beklaagde al dan niet ten laste zijn gelegd (1). (1) Cass. 20 november 1996, AR P.96.1111.F, AC 1996, nr. 444.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - *Daad - Fout*

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - *DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden*

Artt. 42, 1°, 43, eerste lid, 64 en 65

P.15.0552.F 2 september 2015 AC nr. ...

Naar luid van artikel 64 Strafwetboek worden de straffen van bijzondere verbeurdverklaring wegens verscheidene misdaden, wanbedrijven of overtredingen, altijd samen opgelegd; bijgevolg dienen de zaken die tot het plegen van het misdrijf hebben gediend verplicht te worden verbeurdverklaard wanneer ze eigendom zijn van de veroordeelde, zelfs wanneer de rechter heeft geoordeeld dat de feiten een collectief misdrijf uitmaakten waarop enkel facultatieve verbeurdverklaring van toepassing is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Artt. 42, 1°, en 43, eerste lid

P.15.0552.F 2 september 2015 AC nr. ...

De rechter moet de verbeurdverklaring bevelen van het voertuig waarvan hij vaststelt dat het eigendom is van de overtreder en dat het gediend heeft tot het plegen van het misdrijf exploitatie van een taxidienst zonder vergunning, bedoeld in artikel 35, § 1, eerste lid, Ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

.....

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Artt. 42, 3° en 43bis, eerste lid

C.14.0319.F 8 januari 2016 AC nr. ...

De beslissing om de bijzondere verbeurdverklaring niet uit te spreken bij gebrek aan een schriftelijke vordering van de procureur des Konings, is enkel verantwoord wanneer de zaken waarop ze kan worden toegepast vermogensvoordelen zijn die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, dan wel goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of inkomsten uit die belegde voordelen (1). (1) Zie Cass. 11 september 2013, AR P.13.0505.F, AC 2013, nr. 438, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch in Pas. 2013.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Artt. 42, 3°, en 43bis, eerste en tweede lid

P.15.1645.N 5 april 2016 AC nr. ...

Uit artikel 43bis, eerste en tweede lid, Strafwetboek volgt dat de schriftelijke vordering voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging moet zijn toegevoegd, zodat de beklaagde er kennis kan van nemen en zich over de gevorderde verbeurdverklaring kan verdedigen; niet is vereist dat deze schriftelijke vordering in elke aanleg wordt genomen (1). (1) Zie Cass. 16 december 2008, AR P.08.1268.N, AC 2008, nr. 735; Cass. 23 november 2010, AR P.10.1371.N, AC 2010, nr. 689; Cass. 9 juni 2015, AR P.14.0385.N, AC 2015, nr. 381.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Artt. 42, 3°, en 43bis, eerste lid

P.15.1645.N 5 april 2016 AC nr. ...

Het is niet vereist dat in de vordering bedoeld in artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek de geldwaarde van de vermogensvoordelen wordt geraamd, want ingevolge de vordering tot verbeurdverklaring is de raming van de geldwaarde altijd in het debat en komt het de strafrechter toe die geldwaarde te ramen; indien in de vordering van het openbaar ministerie een bedrag is vermeld, is de rechter daardoor niet gebonden (1). (1) Cass. 13 november 2007, AR P.07.0929.N, AC 2007, nr. 547; Cass. 11 september 2013, AR P.13.0505.F, AC 2013, nr. 438; Cass. 4 maart 2014, AR P.13.1775.N, AC 2014, nr. 169.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Artt. 42, 3°, en 43bis, tweede lid

P.16.1247.F

15 februari 2017

AC nr. ...

Wanneer de rechter op grond van de artikelen 42, 3°, of 43bis, tweede lid, Strafwetboek de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen beveelt, dient hij opgave te doen van de redenen waarom hij voor die facultatieve straf heeft gekozen (1); noch de voormelde bepalingen, noch artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering verplichten de rechter evenwel om zijn beslissing te verantwoorden met verwijzing naar de beweegredenen van de wetgever ten tijde van de totstandkoming van de wet waarbij een straf wordt gesteld, of met opgave van de reden waarom hij deze boven gene redengeving verkiest, zo hij meent dat deze beter aan de persoonlijkheid van de beklaagde is aangepast. (1) Zie Cass. 28 november 2006, P.06.1086.N, AC 2006, nr. 605; Cass. 9 november 1988, AR 6941, AC 1989-1990, nr. 142; Cass. 18 september 1991, AR 9365, AC 1991-1992, nr. 34; Cass. 31 maart 1992, AR 5098, AC 1991-1992, nr. 410; Cass. 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, AC 2002, nr. 158; M. DE SWAEF, "De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", RW 1990-1991, p. 491, nr. 7; Cass. 21 mei 2002, AR P.02.0138.N, RW 2002-2003, p. 342, noot S. VAN OVERBEKE, "De motivering van de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen".

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Wanneer de rechter op grond van de artikelen 42, 3°, of 43bis, tweede lid, Strafwetboek de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen beveelt, dient hij opgave te doen van de redenen waarom hij voor die facultatieve straf heeft gekozen (1); noch de voormelde bepalingen, noch artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering verplichten de rechter evenwel om zijn beslissing te verantwoorden met verwijzing naar de beweegredenen van de wetgever ten tijde van de totstandkoming van de wet waarbij een straf wordt gesteld, of met opgave van de reden waarom hij deze boven gene redengeving verkiest, zo hij meent dat deze beter aan de persoonlijkheid van de beklaagde is aangepast. (1) Zie Cass. 28 november 2006, P.06.1086.N, AC 2006, nr. 605; Cass. 9 november 1988, AR 6941, AC 1989-1990, nr. 142; Cass. 18 september 1991, AR 9365, AC 1991-1992, nr. 34; Cass. 31 maart 1992, AR 5098, AC 1991-1992, nr. 410; Cass. 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, AC 2002, nr. 158; M. DE SWAEF, "De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", RW 1990-1991, p. 491, nr. 7; Cass. 21 mei 2002, AR P.02.0138.N, RW 2002-2003, p. 342, noot S. VAN OVERBEKE, "De motivering van de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen".

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Artt. 44 en 50

P.14.1519.N

19 januari 2016

AC nr. ...

De rechter moet alle beklaagden die hij veroordeelt wegens de onttrekking van goederen aan het douanetoezicht en ten laste van wij hij de verbeurdverklaring van die goederen dient te bevelen, hoofdelijk veroordelen tot betaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging ervan, ongeacht of die niet-wederoverlegging als dusdanig al dan niet een gevolg is van hun foutief gedrag (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 445, eerste en tweede lid, en 447, derde en vijfde lid

P.14.0726.F

15 april 2015

AC nr. ...

Na beslissing tot seponering door het parket van het opsporingsonderzoek dat voor het tenlastegelegde feit werd geopend, beoordeelt de rechter bij wie de vordering wegens laster is aangebracht op onaantastbare wijze de valsheid van de lasterlijke aangifte; het Hof gaat alleen na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen maakt die daarmee geen verband houden of die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- LASTER EN EERROOF -

Lasterlijke aangifte veronderstelt met name de vaststelling van de valsheid van het aangegeven feit of van de onschuld van de persoon aan wie het is ten laste gelegd; indien het ten laste gelegde feit het voorwerp is van een strafvervolging of een aangifte waarover geen uitspraak is gedaan, wordt de vordering wegens laster geschorst tot de eindbeslissing van de bevoegde overheid; ingeval het parket een opsporingsonderzoek heeft geopend, laat de beslissing van seponering toe dat de vordering wegens laster wordt hervat; aangezien een dergelijke beslissing op zich niet inhoudt dat de aangegeven feiten vals zijn, staat het in dat geval aan de rechter bij wie die vordering is aangebracht om uitspraak te doen over de waarachtigheid ervan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

Artt. 468, 471, 472 en 473

P.14.1948.N 30 juni 2015 AC nr. ...

Het arrest dat enerzijds de beklaagde schuldig verklaart aan diefstal door middel van geweld of bedreigingen met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd onder twee van de in artikel 471 Strafwetboek vermelde omstandigheden en anderzijds op de burgerlijke rechtsvordering het beroepen vonnis bevestigt waarbij een gerechtsdeskundige werd aangesteld met als opdracht advies te verstrekken over een blijvende schade en meer bepaald aan te geven of de blijvende letsels op een blijvende wijze een aantasting van de arbeidsgeschiktheid van het slachtoffer uitmaken, is tegenstrijdig gemotiveerd aangezien de opdracht aan de deskundige de mogelijkheid open laat dat de diefstal met geweld of bedreiging onder meer een blijvende fysieke of psychische ongeschiktheid zoals bepaald door artikel 473 Strafwetboek, ten gevolge heeft gehad (1). (1) Cass. 28 juni 2000, AR P.99.1886.F, AC 2000, nr. 409; Cass. 30 maart 1994, AR P.93.1596.F, AC 1994, nr. 155.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 491 en 544

P.15.0395.F 29 juni 2016 AC nr. ...

Wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend of waarvan de uitlegging betwist wordt, gedraagt de strafrechter zich naar de regels van het burgerlijk recht bij zijn beslissing over het bestaan van die overeenkomst of over de uitvoering ervan; daaruit volgt dat het bewijs van de overeenkomst die dader van het misbruik van vertrouwen verplichtte om de zaak terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, moet worden geleverd overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht, indien die overeenkomst wordt betwist; die verplichting heeft niet tot gevolg dat de strafrechter, wanneer een beklaagde voor zijn verdediging het bestaan van een overeenkomst en de uitvoering ervan aanvoert, zich naar de regels van het burgerlijk recht moet gedragen; in dat geval moeten de regels van het bewijs in strafzaken worden toegepast (1). (1) Zie Cass. 24 oktober 2007, AR P.07.0799.F, AC 2007, nr. 502.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- BEWIJS - *Strafzaken - Bewijsvoering*

Artt. 56 en 65

P.16.1268.F 8 maart 2017 AC nr. ...

Wanneer een collectief misdrijf bestaat uit strafbare feiten die zowel voor als na het antecedent zijn gepleegd dat als grondslag dient voor de herhaling, kan de rechter beslissen dat er herhaling bestaat voor een gedeelte van de feiten (1). (1) Cass. 4 september 2013, AR P.13.0556.F, AC 2013, nr. 419.

- HERHALING -

Artt. 56 en 99bis

P.16.1268.F 8 maart 2017 AC nr. ...

Artikel 99bis Strafwetboek, aangenomen luidens artikel 62 Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op 14 mei 2014, dat bepaalt dat de veroordelingen uitgesproken door de strafgerechten van een andere lidstaat van de Europese Unie in aanmerking worden genomen onder dezelfde voorwaarden als de veroordelingen uitgesproken door de Belgische strafgerechten en dezelfde rechtsgevolgen hebben als deze veroordelingen, is wat de vaststelling van de staat van herhaling betreft van toepassing op de feiten die na 24 mei 2014 zijn gepleegd (Impliciet).

- HERHALING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Werking in de tijd en in de ruimte*

Artt. 66, 67 en 140

Strafbare deelneming vereist dat de deelnemer, hetzij als dader hetzij als medeplichtige, zich ervan bewust is dat hij aan een welbepaalde misdaad of een welbepaald wanbedrijf deelneemt; hiertoe is vereist maar ook voldoende dat hij kennis heeft van alle omstandigheden die aan de handeling van de hoofddader het kenmerk van een misdaad of wanbedrijf verlenen (1); de rechter verantwoordt derhalve wettig zijn beslissing om een beklaagde vrij te spreken van wie hij enerzijds niet meent dat de door haar mogelijk gemaakte telefonische contacten betrekking hadden op de activiteiten van een terroristische groep veeleer dan op de als liefdadigheid beschouwde activiteiten van een terroriste en, anderzijds, evenmin meent dat die beklaagde aldus kennis had van het feit dat zij aan een welbepaalde misdaad of een welbepaald wanbedrijf deelnam. (1) Cass. 7 september 2005, P.05.0348.F, AC 2005, nr. 414.

- *TERRORISME* -

- *MISDRIJF - Deelneming*

Art. 61

P.13.2046.N

20 januari 2015

AC nr. ...

De bijzondere veldwachter oefent zijn dienst uit en mag zijn geweer slechts dragen binnen het gebied waarover hij werd aangesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- LANDBOUW -

De bijzondere veldwachter oefent zijn dienst uit en mag zijn geweer slechts dragen binnen het gebied waarover hij werd aangesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- WAPENS -

- JACHT -

Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen

Art. 18

C.15.0433.N	9 juni 2016	AC nr. ...
-------------	-------------	------------

Uit artikel 1, c), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart en de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor, enkel voor wat de zeevaartuigen betreft, toepassing heeft gemaakt van artikel 18 van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, op grond waarvan elke Staat zich het recht kan voorbehouden de toepassing van artikel 2, §1, leden d) en e), van dit Verdrag uit te sluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Gevolgen van internationale normen*

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 2, § 1, leden d) en e)

C.15.0433.N	9 juni 2016	AC nr. ...
-------------	-------------	------------

De vorderingen betreffende de maatregelen van artikel 14, leden a) en b), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart stemmen overeen met de vorderingen vermeld in artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976; uit artikel 1, c), van voormelde wet volgt dat deze vorderingen, voor wat de zeevaartuigen betreft, uitgesloten zijn van toepassing van de aansprakelijkheidsbeperking, zoals die door dit Verdrag geregeld is; uit artikel 18 van die wet en de wetsgeschiedenis blijkt evenwel dat de wetgever deze vorderingen, betreffende de zeevaartuigen, aan een eigen regeling van aansprakelijkheidsbeperking heeft onderworpen; aldus wil de wetgever de onbeperkte aansprakelijkheid matigen, die voor zeevaartuigen zou voortvloeien uit de uitsluiting van deze vorderingen uit de toepassing van voormeld Verdrag (1). (1) Zie concl. OM.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Gevolgen van internationale normen*

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 2, § 1, leden d) en e), en 15, § 2, a)

C.15.0433.N	9 juni 2016	AC nr. ...
-------------	-------------	------------

Krachtens artikel 9 van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart, dat artikel 273, §1, 1°, Wetboek van Koophandel heeft aangepast, is artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, wel van toepassing op de binnenvaartuigen en de daarmee gelijkgestelde vaartuigen en drijvende tuigen; uit de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor toepassing heeft gemaakt van artikel 15, §2, a), van dat Verdrag, op grond waarvan een Staat door middel van uitdrukkelijke bepalingen in zijn nationale wet, het stelsel van beperking van aansprakelijkheid kan regelen dat moet worden toegepast op schepen die volgens de wet van die Staat bestemd zijn voor de vaart op de binnenwateren; de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart bevat dan ook geen interne tegenstrijdigheid of incoherentie door te bepalen dat artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, niet van toepassing is op de zeevaartuigen, maar wel op de binnenvaartuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Gevolgen van internationale normen*

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Verdrag 5 juni 2001 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

Art. 18.1, a) en b)

F.13.0155.N

4 februari 2016

AC nr. ...

De omstandigheid dat België op grond van artikel 18.1, sub b van het Belgisch-Nederlands Dubbelbelastingverdrag als woonstaat heffingsbevoegd is voor pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen die worden betaald aan een inwoner ter uitvoering van de Nederlandse sociale wetgeving heeft echter niet tot gevolg dat op sociale zekerheidsuitkeringen naar Nederlands recht die aangezien worden als een basispensioen, zoals de AOW-uitkering, steeds belasting verschuldigd is; dit is slechts het geval indien de AOW-uitkering op grond van de Belgische fiscale wet als pensioen belastbaar is, waarbij de kwalificatie van de Nederlandse AOW-uitkering als basispensioen relevant is en tevens in concreto moet worden onderzocht of er een verband is met de beroepswerkzaamheid van de genietter in de zin van artikel 34, § 1, 1°, WIB92 (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

Art. 267, derde lid

C.12.0236.N

8 mei 2015

AC nr. ...

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 33, lid 1, van de Verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad ingestelde geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen zo moet worden uitgelegd dat de weigering, voor het betrokken kalenderjaar, van "het op grond van de betrokken steunregeling toe te kennen steunbedrag waarop het bedrijfshoofd overeenkomstig artikel 31, lid 2, aanspraak zou kunnen maken", betrekking heeft op het steunbedrag dat in toepassing van de "betrokken steunregeling" zoals opgesomd in artikel 1, lid 1, van de Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27 november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen, verschuldigd is, zodat niet enkel het steunbedrag voor de "betrokken gewasgroep" moet worden geweigerd, maar het volledige steunbedrag in toepassing van één van de aldaar opgesomde steunregelingen waarvan de betrokken gewasgroep deel uitmaakt, stelt het een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Verdrag 7 februari 1992 betreffende de Europese Unie

Art. 4, § 3

C.13.0256.N

19 mei 2016

AC nr. ...

Ingeval de toepassing van een nationale norm dreigt te leiden tot een conflict met een EU-norm, zoals bij niet-tijdige omzetting van een richtlijn, dient een nationale overheidsinstantie, zoals de eiseres, krachtens het beginsel van de loyale samenwerking neergelegd in artikel 4, § 3, VEU na te gaan of het nationale recht zodanig kan worden geïnterpreteerd dat het bedoelde conflict wordt vermeden, met name door een richtlijnconforme uitlegging of toepassing (1). (1) Zie concl. OM.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen*

Verdrag der Verenigde Naties inzake Internationale Koopovereenkomsten betreffende Roerende Zaken, gedaan te Wenen op 11 april 1980

Art. 40

C.15.0238.N

27 januari 2017

AC nr. ...

Wanneer de verkoper, bij een internationale koopovereenkomst betreffende roerende zaken tussen partijen die in verschillende Staten gevestigd zijn, het niet-beantwoorden van de zaken aan de overeenkomst kende of er niet onkundig kon van zijn, is vereist dat de verkoper dit zo snel mogelijk aan de koper bekend maakt, zodat een symmetrisch niveau van informatie en de redelijke verwachtingen van de partijen gevrijwaard blijven; aldus dient de verkoper die vóór de levering kennis had of niet onkundig kon zijn van het niet-beantwoorden van de zaken aan de overeenkomst, dit vóór de levering aan de koper mee te delen (1) (2). (1) Zie concl. OM; het OM concludeerde tot dezelfde rechtsregel maar was echter van oordeel dat het middel opkwam tegen een overtollige reden en bijgevolg niet ontvankelijk was bij gebrek aan belang. (2) Verdrag der Verenigde Naties van 11 april 1980 inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken, opgemaakt te Wenen, verkort "Weens Koopverdrag", goedgekeurd bij Wet 4 september 1996.

- KOOP -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- OVEREENKOMST - *Internationaal recht*

Artt. 38, 39 en 40

C.15.0238.N

27 januari 2017

AC nr. ...

De termijn waarvan sprake in artikel 38, 39 en 40 van het Weens Koopverdrag is een termijn binnen dewelke de koper verplicht is de goederen te keuren, protest te uiten of zich op het conformiteitsgebrek te beroepen, maar geen verjaringstermijn waarbinnen de vordering zelf moet worden ingesteld.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- KOOP -

- OVEREENKOMST - *Internationaal recht*

Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

Art. 17.1

C.15.0183.F

18 maart 2016

AC nr. ...

De levering van een goed aan een andere persoon dan aan degene die op die levering aanspraak kan maken, vormt een geheel verlies.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 32.1, 32.1.b en 32.2

C.15.0352.N

12 mei 2016

AC nr. ...

Uit de artikelen 32.1, 32.1.b en 32.2 CMR kan niet worden afgeleid dat een schriftelijke vordering die werd ingesteld voordat de verjaring is beginnen lopen geen schorsende werking heeft, met dien verstande dat deze schorsing slechts uitwerking krijgt vanaf het ogenblik dat de verjaringstermijn een aanvang neemt.

- VORDERING IN RECHTE -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Verdrag van 25 maart 1957 de werking van de Europese Unie

Art. 267

C.14.0045.N 30 september 2016 AC nr. ...

Wanneer de regel een kennelijk karakter heeft, dient geen prejudiciële vraag gesteld te worden aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2015, AR P.14.1677.F, AC 2015, nr. 183, met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas. 2015, nr. 183.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

C.15.0497.F 15 september 2016 AC nr. ...

Wanneer de correcte uitlegging van een gemeenschapsbepaling zozeer voor de hand ligt dat zij geen ruimte voor enige redelijke twijfel laat, dient de door een partij voorgestelde prejudiciële vraag niet aan het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden gesteld.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

C.13.0256.N 19 mei 2016 AC nr. ...

Het criterium dat "er geen ruimte voor redelijke twijfel mag bestaan" opdat de nationale rechter overeenkomstig artikel 267 VWEU niet verplicht zou zijn een prejudiciële vraag te stellen, geldt voor de nationale rechter tegen wiens beslissingen geen rechtsmiddel meer openstaat, maar niet voor de rechter tegen wiens beslissingen wel nog een rechtsmiddel openstaat (1). (1) Zie concl. OM.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Art. 267

C.11.0371.F

5 maart 2015

AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag rijst of artikel 45 van de richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 december 1985 van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) in die zin moet worden uitgelegd dat het begrip uitkeringen aan de deelnemers ook doelt op de levering aan deelnemers van certificaten van deelbewijzen op naam, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- *EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen*

Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Art. 1

C.13.0492.F 18 september 2015 AC nr. ...

Wanneer een persoon een verdragsluitende Staat verwijt dat hij een bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden gewaarborgd recht geschonden heeft, inzonderheid ingeval die Staat verzuimd heeft om zijn uitlevering te verzoeken, moet die persoon eerst aantonen dat hij onder de rechtsmacht van die Staat ressorteert voor de feiten ter zake waarvan hij die schending aanklaagt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

Art. 1, eerste aanvullend protocol

C.14.0333.F 4 maart 2016 AC nr. ...

Een maatregel van inmenging dient een billijk evenwicht te handhaven tussen de vereisten van het algemeen belang en die van de bescherming van de grondrechten van personen; er moet een redelijk verband van evenredigheid bestaan tussen de aangewende middelen en het beoogde doel; wanneer het geschil betrekking heeft op een maatregel van reglementering van het gebruik van eigendom, is het gebrek aan vergoeding een van de factoren waarmee rekening moet worden gehouden om te bepalen of het billijk evenwicht geëerbiedigd werd, maar kan dat gebrek aan vergoeding op zichzelf nooit een schending van artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden opleveren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- STEDENBOUW - Allerlei

Art. 1, tweede lid, eerste aanvullend protocol

F.15.0016.F 26 februari 2016 AC nr. ...

Artikel 1, tweede lid, van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden vereist dat de inmenging van de overheid in het recht op eerbiediging van eigendom, welke inmenging bestaat in de fiscale heffing, wettig moet zijn, wat betekent dat zij berust op rechtsnormen die, wat de toepassing ervan betreft, voldoende toegankelijk, duidelijk en voorzienbaar zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ***.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Art. 10

C.15.0052.F 29 april 2016 AC nr. ...

Hoewel de artikelen 10 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en 19 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, die de vrijheid van meningsuiting, en, bijgevolg, de persvrijheid beschermen, aan de organen van de geschreven pers het recht toekennen om digitale archieven online te zetten, en aan het publiek om toegang te hebben tot die archieven, kunnen die rechten niet absoluut zijn maar kunnen ze, binnen de strikte perken waarin die verdragsbepalingen voorzien, in bepaalde omstandigheden wijken voor andere rechten die evenzeer geëerbiedigd horen te worden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

D.13.0022.N 20 maart 2015 AC nr. ...

Een beperking van de vrijheid van meningsuiting is nodig in een democratische samenleving wanneer zij beantwoordt aan een dwingende sociale noodwendigheid, op voorwaarde dat de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel en de beperking verantwoord is op grond van relevante en toereikende motieven (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

Art. 10.2

D.13.0022.N 20 maart 2015 AC nr. ...

Uit de beslissing van de rechter moet niet alleen blijken dat hij het recht op vrije meningsuiting heeft afgewogen tegen de andere rechten bedoeld in artikel 10.2 EVRM, zoals het recht op goede naam, maar ook dat de opgelegde beperking, in acht genomen de context waarin de mening werd geuit, de hoedanigheid van de partijen en de overige bijzondere omstandigheden van de zaak, beantwoordt aan een dwingende sociale noodwendigheid en pertinent is en dat door de opgelegde beperking de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

Art. 13

P.16.0624.F 1 juni 2016 AC nr. ...

Wanneer de voorlopig gehechte inverdenkinggestelde werd verhinderd persoonlijk aanwezig te zijn op de rechtszitting en zijn raadsman, die daarover, door de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, uitdrukkelijk om uitleg werd gevraagd en heeft verklaard hem te vertegenwoordigen en een conclusie heeft neergelegd waarin schending wordt aangevoerd van de artikelen 3 en 6 EVRM, werd hem geen daadwerkelijk rechtsmiddel ontzegd tegen de aangevoerde schending van die artikelen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 3

P.15.1038.F 27 januari 2016 AC nr. ...

Een behandeling houdt niet op ontierend te zijn enkel omdat de persoon die de behandeling ondergaat, ermee zou instemmen; daaruit kan niet worden afgeleid dat, wanneer de administratie op geoorloofde wijze hand- en voetboeien heeft aangebracht bij een gedetineerde bij wijze van dwangmaatregel in de zin van artikel 119 van de basiswet, de abnormale verlenging van het dragen van die boeien wegens de duidelijke weigering van de drager om deze te laten losmaken, noodzakelijkerwijs een dergelijke behandeling vormt.

- FOLTERING - ONMENSELIJKE BEHANDELING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

P.15.0024.F 15 april 2015 AC nr. ...

Wanneer iemand op verdedigbare wijze aanvoert dat de politie hem aan vernederende of onmenselijke behandelingen heeft onderworpen, vereist artikel 3 EVRM, samen met de algemene plicht van de Staat om eenieder die onder zijn rechtsmacht ressorteert de rechten en vrijheden te verzekeren die in dat Verdrag zijn vastgesteld, dat een effectief officieel onderzoek wordt geopend dat moet kunnen leiden tot de identificatie en de bestraffing van de verantwoordelijken.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- POLITIE -

P.14.1739.F 11 februari 2015 AC nr. 103

Elke strafrechtelijke veroordeling kan als onmenselijk of vernederend ervaren worden maar de subjectieve beoordeling van de zwaarwichtigheid ervan laat niet toe die veroordeling als dusdanig te beschouwen, in de zin van artikel 3 EVRM; enkel de straffen waarvan die aard bijzonder ernstig blijkt, rekening houdend met het geheel der omstandigheden eigen aan de zaak en de persoonlijkheid van de veroordeelde alsook met de aard van de straf, de context en de voorzienbare uitvoeringsmodaliteiten, vallen onder het verbod bepaald in artikel 3 EVRM (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 5.1.f

P.15.1156.N

26 augustus 2015

AC nr. ...

Artikel 5.1.f van het EVRM staat vrijheidsberoving langs wettelijke weg toe in het geval van rechtmatige arrestatie of gevangenhouding van een persoon teneinde hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen, of indien tegen hem een uitwijzings- of uitleveringsprocedure aanhangig is; die bepaling maakt het mogelijk dat een vreemdeling tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag rechtmatig wordt aangehouden om hem te beletten dat hij op onrechtmatige wijze het land zou binnenkomen (1) ; daaraan wordt gelijkgesteld de toestand van de vreemdeling die onwettig het land is binnengekomen en er zonder geldige verblijfsvergunning wil blijven. (1) Cass. 20 juli 2010, AR P.10.1060.F, AC 2010, nr. 482.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

Art. 5.4

P.15.1659.F

13 januari 2016

AC nr. ...

Artikel 5 EVRM, dat het recht waarborgt op vrijheid en veiligheid, legt met name het recht vast voor een persoon wiens vrijheid is ontnomen, om een rechtbank uitspraak te laten doen over de rechtmatigheid van zijn detentie zodat hij wordt vrijgelaten zo deze onrechtmatig is; de strafuitvoeringsrechtbank, waarvan het toezicht beperkt is tot de strafvoorwaarden en de strafuitvoeringsmodaliteiten, is daarvoor evenwel niet bevoegd.

- STRAFUITVOERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.15.1158.N

12 augustus 2015

AC nr. ...

De inleiding van een verzoek tot heropening van de rechtspleging brengt niet mee dat artikel 5.4 EVRM automatisch opnieuw van toepassing wordt; zolang de heropening niet plaatsvindt en de aangevochten procedure door het Hof niet wordt vernietigd, blijft de veroordeling, die geleid heeft tot de beslissing van het EHRM, uitvoerbaar en zijn de toepassingsvoorwaarden van voornoemd artikel niet verenigd.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

P.15.0739.N

30 juni 2015

AC nr. ...

Indien een inverdenkinggestelde bij de regeling van de rechtspleging weet dat een verwijzing naar het hof van assisen en bijgevolg ook een beschikking tot gevangenneming tot de mogelijkheden behoort, kan hij zich over de bij wet bepaalde mogelijkheid van het verlenen van een beschikking tot gevangenneming en de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan verweren.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

Art. 6

P.15.1659.F

13 januari 2016

AC nr. ...

Artikel 6 EVRM is als dusdanig niet van toepassing op de strafuitvoeringsrechtbank omdat zij niet beslist over de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken (1). (1) Zie Cass. 20 november 2007, AR P.07.1528.N, AC 2007, nr. 569, met noot.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- STRAFUITVOERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.15.0769.N

13 oktober 2015

AC nr. ...

Er bestaat geen absoluut recht voor de partijen om de deskundige die een niet-tegensprekelijk deskundigenverslag heeft opgesteld onder eed te ondervragen op de rechtszitting; het staat aan de vonnisrechter om onder meer rekening houdend met de aard en de inhoud van het niet-tegensprekelijk deskundigenverslag, de aard, de inhoud en het onderbouwd zijn van de daarop door de partijen geformuleerde kritieken en het al dan niet beslissend of doorslaggevend karakter van het niet-tegensprekelijk deskundigenverslag bij de bewijslevering te oordelen of de tegenspraak voldoende is gewaarborgd door de mogelijkheid voor de partijen om dit verslag te bekritisieren zonder dat het noodzakelijk is de deskundige op de rechtszitting onder eed te horen (1). (1) EHRM, 15 december 2011, Al-Khawaja en Tahery t./ Verenigd Koninkrijk.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het in aanmerking nemen van een tijdens het gerechtelijk onderzoek niet op tegenspraak uitgevoerd deskundigenonderzoek bij de schuldbeoordeling miskent als dusdanig niet het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging van de partijen; deze rechten worden gewaarborgd door de mogelijkheid van de partijen om het verslag van dat deskundigenonderzoek tijdens het debat voor de vonnisrechter te bespreken en te bekritisieren en de deskundige ter rechtszitting op te roepen (1). (1) Cass. 10 januari 2012, AR P.11.0117.N, NC 2012, p. 383 met noot HUYBRECHTS, L.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

D.13.0025.N

26 juni 2015

AC nr. ...

De rechter aan wie gevraagd wordt een maatregel die met een tuchtsanctie gelijkstaat te toetsen, moet op grond van artikel 6 EVRM de wettigheid van die sanctie onderzoeken en mag in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; dat toetsingsrecht moet de rechter in staat stellen na te gaan of de tuchtsanctie niet onevenredig is met de overtreding, zodat de rechter mag onderzoeken of de tuchtoverheid naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een tuchtsanctie met die omvang (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEDRIJFSREVISOR -

F.14.0060.F

19 februari 2015

AC nr. ...

De neerlegging op de griffie van het hof van beroep, op straffe van verval, van het voorafgaandelijk aan de verweerder betekende verzoekschrift en het exploit van de betekening, waardoor de zaak aanhangig gemaakt wordt bij het Hof, is een regel van rechterlijke organisatie, waarop de artikelen 860 en volgende Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing zijn; die regel belemmert het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op toegang tot een rechter niet.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

Art. 6, §§ 2 en 3

P.16.0281.F

16 maart 2016

AC nr. ...

Artikel 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de artikelen 6.2 en 6.3 EVRM bevestigen het recht van eenieder tegen wie een vervolging is ingesteld om voor onschuldig te worden gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan en waarborgt hem dat recht met eerbiediging van het recht van verdediging; die bepalingen vallen onder het strafprocesrecht; ze beschermen de personen die ervan worden beschuldigd een strafbaar feit te hebben gepleegd en houden geen verband met een door een administratieve overheid genomen maatregel van vrijheidsberoving om de doeltreffendheid te verzekeren van het bevel om het grondgebied te verlaten, uitgevaardigd tegen een persoon die de wettelijke voorwaarden van toegang tot het grondgebied, verblijf en vestiging niet eerbiedigt.

- VREEMDELINGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 6.1

P.15.1670.F

6 april 2016

AC nr. ...

Krachtens artikel 47bis, § 6, Wetboek van Strafvordering kan tegen een persoon geen veroordeling worden uitgesproken die gegrond is op verklaringen die hij heeft afgelegd in strijd met het recht op bijstand van een advocaat tijdens zijn verhoor door de politie of door de onderzoeksrechter; daaruit volgt dat de rechter geen bewijs voor misdrijven mag zoeken in verhoren die onregelmatig buiten de aanwezigheid van een advocaat zijn afgenomen (1). (1) Cass. 5 september 2012, AR P.12.0418.F, AC 2012, nr. 447, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch in Pas. 2012, nr. 447.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis

S.15.0100.F

4 april 2016

AC nr. ...

Aangezien het bureau voor rechtsbijstand van het Hof, nadat de eiser zijn staat van behoeftigheid bewezen heeft, het advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie ingewonnen heeft overeenkomstig artikel 682, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, en de beschikking van de eerste voorzitter van 1 september 2015 vaststelt dat blijkt uit dat advies dat "de eiser geen cassatieberoep kan instellen met een redelijke kans op succes" en bijgevolg zijn aanvraag voor rechtsbijstand verwerpt omdat "zijn eis niet gerechtvaardigd lijkt in de zin van artikel 667 van het Gerechtelijk Wetboek", werden de vereisten van artikel 6, §1, van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, die het recht op toegang tot de cassatierechter waarborgen, nageleefd; krachtens artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, is het verzoekschrift dat het cassatieberoep instelt niet ontvankelijk als het niet zowel op het afschrift als op het origineel door een advocaat bij het Hof van Cassatie ondertekend is.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

F.14.0008.F

25 maart 2016

AC nr. ...

Het gezag van het rechterlijk gewijsde in strafzaken staat niet eraan in de weg dat een partij, bij een later burgerlijk proces, de mogelijkheid krijgt om de gegevens te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, wanneer zij geen partij in het strafgeding was of in zoverre zij er haar belangen niet vrij heeft kunnen doen gelden; de toepassing van die regel, die voortvloeit uit artikel 6.1. van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, vervalt niet wanneer die partij doelbewust ervoor heeft gekozen niet tussen te komen in het strafproces, ongeacht wat haar houding was tijdens het burgerlijk proces (1). (1) Cass. 7 maart 2008, AR C.06.0253.F AC 2008, nr. 158.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.16.0281.F

16 maart 2016

AC nr. ...

Artikel 6.1 EVRM heeft geen betrekking op het recht van de vreemdeling om te worden gehoord vooraleer een voor de uitvoering van een verwijderingsbeslissing noodzakelijke administratieve maatregel van vrijheidsberoving wordt genomen (1). (1) Zie Cass. 15 februari 2011, AR P.11.0144.N, AC 2011, nr. 135.

- VREEMDELINGEN -

F.14.0034.N

10 maart 2016

AC nr. ...

De afzonderlijke aanslag in de vennootschapsbelasting op geheime commissielonen strekt ertoe de belastingplichtigen te dwingen hun verplichting na te komen om in de wettelijke vorm en binnen de wettelijke termijn de fiscale administratie de inlichtingen te bezorgen die het haar mogelijk maken tot de aanslag in hoofde van de verkrijgers over te gaan; uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de afzonderlijke aanslag door de wetgever van 200 procent op 300 procent werd gebracht met als doel ontradend te werken en dat deze aanslag omwille van het hoge tarief onmogelijk voor het volledige percentage als vergoedend kan worden aanzien en derhalve tevens een preventief en bestraffend doel heeft.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

De omstandigheid dat een fiscale sanctie of het opleggen van een bijzondere belasting internrechtelijk niet als strafrechtelijk wordt gekwalificeerd, sluit niet uit dat die maatregel strafrechtelijk van aard kan zijn in de zin van artikel 6.1 EVRM; dit is het geval indien de overtreden bepaling gericht is tot alle burgers in hun hoedanigheid van belastingplichtige, de opgelegde sanctie of bijzondere belasting niet alleen een vergoedende functie heeft, maar in wezen een preventief en bestraffend doel heeft en de zwaarte van de sanctie of belasting aanzienlijk is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het behoort aan de rechter te oordelen of de aanslag geheime commissielonen in zijn geheel beschouwd een strafsanctie uitmaakt in de zin van artikel 6.1 EVRM, die aan de evenredigheidstoets onderworpen is, waarbij de rechter de aanslag niet vermag op te delen in een vergoedend en in een sanctionerend gedeelte; wanneer de rechter aanvaardt dat de bijzondere aanslag in zijn geheel beschouwd een sanctie in de zin van artikel 6.1 EVRM uitmaakt, moet hij in concreto nagaan of er omstandigheden bestaan die verantwoorden dat de aanslag wordt verminderd tot onder het door de wet bepaalde tarief.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

F.15.0087.F

12 februari 2016

AC nr. ...

Noch artikel 219 WIB92 noch enig ander artikel kent de administratie of de rechter de bevoegdheid toe om de afzonderlijke aanslag kwijt te schelden of het percentage ervan te verminderen; het recht op toegang tot een rechter, dat gewaarborgd wordt door artikel 6.1 EVRM, heeft niet tot gevolg dat die bevoegdheid wordt toegekend aan de rechter (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2016, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

P.15.1505.F

10 februari 2016

AC nr. ...

De loyaliteit van de rechter wordt vermoed tot bewijs van het tegendeel; de rechter die een stuk uit het debat weert wordt aldus vermoed te weigeren dat stuk in aanmerking te nemen om tot zijn overtuiging te komen, rechtstreeks dan wel onrechtstreeks; daaruit volgt dat noch artikel 6.1 EVRM noch enige andere bepaling verbiedt dat de rechter, die heeft beslist stukken uit het debat te weren, het onderzoek van de zaak voortzet (1). (1) Zie Cass. 21 april 2004, AR P.04.0124.F, AC 2004, nr. 211.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvoordering

P.15.1374.F

3 februari 2016

AC nr. ...

De onafhankelijkheid en de persoonlijke onpartijdigheid van de rechter worden vermoed tot bewijs van het tegendeel; uit de enkele omstandigheid dat een zittingsdeurwaarder zich tegenover de gezwoeren tendentiekus heeft uitgelaten, kan niet worden afgeleid dat zij niet geheel onpartijdig zouden hebben beslist en dus hun eed zouden hebben geschonden (1). (1) Zie Cass. 19 februari 2008, AR P.07.1648.N, AC 2008, nr. 122, T.Strafr., 2008, p. 110 met noot.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.15.0186.N

24 december 2015

AC nr. ...

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt niet in dat de rechter alle stukken, die hem door een procespartij op regelmatige wijze zijn overgelegd, in zijn oordeel moet betrekken.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.15.0276.F

27 november 2015

AC nr. ...

Rekening houdend met de opdracht van de cassatierechter en de specificiteit van de voor hem gevoerde rechtspleging, staat artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, dat de toegang tot die rechter waarborgt, de toepassing niet in de weg van een nationale wet die het alleenrecht van de vertegenwoordiging van de partijen voor het Hof van Cassatie voorbehoudt aan gespecialiseerde advocaten (1). (1) Cass. 15 december 2014, AR S.13.0069.F, AC 2014, nr. 792.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

Door inzake belastingen af te wijken van de verplichting een beroep te doen op de diensten van een advocaat bij het Hof van Cassatie, heeft de wetgever kunnen menen, zonder de vereisten van voornoemd artikel 6.1 te miskennen, dat die afwijking beperkt moest worden tot louter de belastinggeschillen die door een gedinginleidende akte gebracht worden voor de rechter die ervan moet kennisnemen.

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.15.1450.F

18 november 2015

AC nr. ...

Noch het recht op een eerlijk proces noch het recht van verdediging verplichten de rechter om bij de debatten een afschrift te voegen van een dossier dat niet bij hem aanhangig is gemaakt, enkel omdat één van de aan zijn onderzoek voorgelegde stukken dat dossier vermeldt als de bron van de daarin aangebrachte inlichtingen; het recht op tegenspraak houdt in dat de inverdenkinggestelde de mogelijkheid heeft kennis te nemen van elk aan de rechter voorgelegd stuk of elke aan de rechter voorgelegde opmerking teneinde zijn beslissing te beïnvloeden en deze te betwisten; het enkele feit dat de stukken uit een afzonderlijk dossier met betrekking tot samenhangende feiten, niet werden gevoegd, miskent het recht van verdediging niet, voor zover ze niet ertoe bijdragen de beslissing van de rechter te vormen (1). (1) Zie Cass. 3 oktober 2012, AR P.12.0758.F, AC 2012, nr. 509, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch in Pas.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.15.0630.F

30 september 2015

AC nr. ...

Artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek verplicht noch verbiedt dat een vonnis of arrest uitgesproken wordt door alle magistraten die tijdens de zitting van de uitspraak zitting hebben; daaruit volgt dat de loutere aanwezigheid in de rechtbank op de dag van die zitting van een magistraat die niet heeft deelgenomen aan de beraadslaging over de beslissing, niet van die aard is een gewettigde verdenking met betrekking tot de onpartijdigheid van het rechtscollege te doen ontstaan in de geesten van de partijen of derden.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.14.0332.N

17 september 2015

AC nr. ...

Een miskenning van het recht van een partij op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd kan in burgerlijke zaken dan ook niet aangenomen worden wanneer enkel een gebrek aan onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de eerste rechter wordt aangevoerd en blijkt dat de appelrechters, waarvan de onpartijdigheid en de onafhankelijkheid niet in vraag worden gesteld, het geschil algemeen opnieuw hebben beslecht (1). (1) Cass. 21 januari 1983, AR nr. 3621, AC 1982-83, nr. 294.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.1624.F

24 juni 2015

AC nr. ...

Uit artikel 6 EVRM volgt niet dat het recht op een eerlijk proces is miskend enkel omdat de beklagde niet door een advocaat werd bijgestaan tijdens een verhoor dat is afgenomen na de tijdens de vrijheidsberoving afgenomen verhoren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.15.0315.F 24 juni 2015 AC nr. ...

Het recht op een eerlijk proces houdt voor het hof van assisen de verplichting in om in zijn beslissing over de beschuldiging melding te maken van de overwegingen die de jury overtuigd hebben van de schuld of onschuld van de beschuldigde en de concrete redenen te vermelden waarom op elke vraag ja of neen werd geantwoord; de enkele bewering dat de eiser schuldig is aan de feiten waarvan hij in de bewezen verklaarde omstandigheden werd beschuldigd, stellen hem niet in staat de concrete redenen te kennen waarom de juryleden tot dat besluit zijn gekomen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.....

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.12.0568.N 15 mei 2015 AC nr. ...

Uit het civiele luik van artikel 6.1 EVRM kan geen verplichting worden afgeleid om bij de betekening van een rechterlijke beslissing op het initiatief van één van de bij die beslissing betrokken procespartijen, informatie te verstrekken over de rechtsmiddelen die tegen die beslissing kunnen worden ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.14.0008.N 15 mei 2015 AC nr. ...

Noch het algemeen beginsel van het recht van verdediging, noch artikel 6.1 EVRM worden geschonden door de kamer van beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars die de tuchtsanctie die door de Uitvoerende Kamer werd uitgesproken verzwart, zonder vooraf de betrokken beroepsbeoefenaar-appellant te hebben verwittigd, aangezien, ingevolge artikel 60 van het koninklijk besluit van 20 juli 2012 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars, de mogelijkheid om tot verzwaring van de sanctie over te gaan inherent is aan het instellen van het hoger beroep en derhalve voorzienbaar is.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

- MAKELAAR -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.15.0158.F 29 april 2015 AC nr. ...

Wanneer het verzet van de persoon die bij verstek is veroordeeld maar die voor het aanwenden van dat rechtsmiddel vertegenwoordigd wordt door een advocaat, de door de wet voorgeschreven rechtsvormen niet in acht neemt, kan uit het enkele feit dat de rechter de exceptie van overmacht niet aanneemt geen schending van artikel 6.1 EVRM worden afgeleid (1)). (1) Zie arrest Hof Mensenrechten van 1 maart 2011, zaak Faniel t. België, JT 2011, p. 562.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VERZET -

De verplichting om verzet te doen in handen van de arbeidsauditeur wanneer deze de strafvordering uitoefent, zoals voorgeschreven met het oog op rechtszekerheid en een goede rechtsbedeling, ontnemt de rechtzoekende het recht niet om een daadwerkelijk rechtsmiddel in te stellen tegen een beslissing die zijn rechten kan benadelen.

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.14.0006.N 17 april 2015 AC nr. ...

Waar dit orgaan geen uitspraak doet over de gegrondheid van de tuchtvervolgning, is het in de regel niet onderworpen aan de waarborgen van artikel 6.1 EVRM of aan het algemeen rechtsbeginsel van de onpartijdigheid van de rechter; dit is evenwel anders wanneer het eerlijk karakter van het proces ernstig in het gedrang dreigt te komen door de niet-inachtneming van vereisten van voormelde bepaling vóór de aanhangigmaking van de zaak bij de tuchtrechter (1). (1) Cass. 24 oktober 1997, AR D.96.0016.F, AC 1997, nr. 427; zie in strafzaken en de twijfel bij onpartijdigheid van de onderzoeker Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0428.N, AC 2013, nr. 357.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Wanneer de stafhouder aan de tuchtraad kennis geeft van een tuchtzaak, nadat hij een klacht tegen een advocaat van zijn Orde heeft ontvangen en onderzocht of daartoe een onderzoeker heeft aangesteld of nadat hij ambtshalve of op schriftelijke aangifte van de procureur-generaal een onderzoek heeft ingesteld en oordeelt dat er redenen bestaan om de betrokken advocaat te laten verschijnen voor de tuchtraad, treedt hij op als een orgaan van de Orde, maar is hij geen rechterlijke instantie zoals bedoeld in artikel 6 EVRM (1). (1) Cass. 5 april 2012, AR D.11.0009.N, AC 2012, nr. 220.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCaat -

D.13.0022.N 20 maart 2015 AC nr. ...

Artikel 6.1 EVRM vereist niet dat de provinciale raad van de Orde van Geneesheren, die onder toezicht staat van hogere rechtsprekende organen, zelf aan de voorschriften van dat artikel voldoet; het is voldoende dat het rechtsprekend orgaan met volle rechtsmacht dat bevoegd is om de beslissingen van dat tuchtcollege in rechte en in feite te toetsen, die vereisten vervult (1). (1) Zie concl. OM.

- ARTS -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.10.0597.F 19 maart 2015 AC nr. ...

Artikel 87, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek is op zich niet strijdig met artikel 6, §1, EVRM, dat slechts geschonden kan worden wegens de concrete omstandigheden van de tussenkomst van een plaatsvervangende rechter in een bepaald geding.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTBANKEN - Algemeen

De omstandigheid dat, voor de rechtbank van koophandel die kennisneemt van een vordering tot faillietverklaring ingesteld door de procureur des Konings, het openbaar ministerie vertegenwoordigd wordt door een advocaat die benoemd is tot plaatsvervangend rechter bij die rechtbank, heeft niet tot gevolg dat die rechtbank zich zou moeten uitspreken over een vordering die ingesteld of gepleit werd door één van zijn leden; die omstandigheid is niet van die aard dat zij de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechtbank en het eerlijke karakter van het proces aantast, aangezien het middel niet aanvoert dat de tussenkomst van die plaatsvervangende rechter in dat geding niet beperkt zou zijn tot de vervanging van een verhinderd lid van het openbaar ministerie.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.1011.F 11 februari 2015 AC nr. 99

Uit de omstandigheid dat het onderzoeksgerecht weigert een onderzoek voort te zetten omdat de door de burgerlijke partij gevraagde onderzoekshandelingen kennelijk geen verband houden met de feiten die zij aanklaagt in haar oorspronkelijke klacht, kan geen miskennis van het recht op een eerlijk proces afgeleid worden.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.1637.F 11 februari 2015 AC nr. 100

De gezworenen, samen met het hof van assisen en nadat zij hun verklaring hebben afgegeven en ondertekend, formuleren de voornaamste redenen van het verdict; het recht op een eerlijk proces houdt in dat die redenen niet op abstracte wijze geformuleerd worden; daaruit volgt dat de vereiste motivering de redenen bevat die de jury van de schuld of onschuld van de beschuldigde hebben overtuigd, met vermelding van de redenen, eigen aan de zaak, waarom op elke aan de gezworenen voorgelegde vraag ja of neen is geantwoord (1). (1) Zie Cass. 29 september 2010, AR P.10.0705.F, AC 2010, nr. 562.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

P.14.1706.F 11 februari 2015 AC nr. 101

Noch artikel 149 van de Grondwet, noch artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering, noch artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden vereisen dat de rechter, wanneer bij hem geen betwisting over de samenhangende aard van de misdrijven aanhangig is gemaakt, de concrete elementen vermeldt die de samenvoeging van aparte zaken omwille van hun samenhang rechtvaardigt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- SAMENHANG -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

P.15.0172.N

10 februari 2015

AC nr. 97

De rechter wordt tot bewijs van het tegendeel vermoed onpartijdig, onafhankelijk en onbevangen te oordelen en de vereisten van onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter zijn nauw met elkaar verbonden zodat bij de beoordeling van de objectieve onpartijdigheid van de rechter de waarborgen van diens individuele onafhankelijkheid in aanmerking kunnen worden genomen (1). (1) Cass. 13 maart 2012, AR P.11.1750.N, AC 2012, nr. 166.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Volgens artikel 412, § 1, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek ressorteren de plaats- vervangende magistraten onder dezelfde overheid als de beroepsmagistraten, oefenen zij hun functie uit onder dezelfde voorwaarden, moeten zij aan dezelfde vereisten van onpartijdigheid en onafhankelijkheid voldoen, zijn zij aan dezelfde tuchtregels onderworpen, ressorteren zij onder dezelfde tuchtverheid als de beroepsmagistraten, worden zij rechtstreeks voor het hof van beroep gedagvaard, zoals de beroepsmagistraten, wanneer zij ervan worden beschuldigd een misdrijf te hebben gepleegd in of buiten de uitoefening van hun ambt en zijn zij aan dezelfde onverenigbaarheden onderworpen als de beroepsmagistraten, behalve wat de uitoefening van hun beroep betreft en de bezigheden die hen daardoor geoorloofd zijn; uit het enkele feit dat een plaatsvervangend magistraat als hoofdberoep het beroep van advocaat uitoefent, kan niet worden afgeleid dat hij niet de waarborgen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid biedt, ook niet indien de Orde van Advocaten partij is in het geding (1). (1) Vgl. Cass. 13 december 1988, AR nr. 2508, AC 1988- 1989, nr. 223.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.14.1463.F

28 januari 2015

AC nr. ...

Het recht, voor een burgerlijke partij, om een conclusie neer te leggen voor het onderzoeksgerecht houdt in dat het onderzoeksgerecht daarop antwoordt en, zo het van mening is dat het haar vordering dient af te wijzen, de voornaamste redenen aangeeft die de voormelde partij in staat stellen de beslissing te begrijpen (1). (1) Cass. 16 mei 2012, AR P.12.0112.F, AC 2012, nr. 310.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De eerbiediging van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt niet afgemeten naar de omvang van de motivering van de beslissing van de rechter in antwoord op het betoog van een partij.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De eerbiediging van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt niet afgemeten naar de omvang van de motivering van de beslissing van de rechter in antwoord op het betoog van een partij.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.13.0830.N

13 januari 2015

AC nr. 29

Ingebrekestellingen door bestuurlijke overheden wegens de niet-naleving van zelfs strafrechtelijk gesanctioneerde bestuurlijke voorschriften vormen als dusdanig geen daden waardoor de in gebreke gestelde persoon onder de dreiging van een strafvervolgung leeft en de redelijke termijn een aanvang neemt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 6.1 en 13

P.15.0241.F 27 mei 2015 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de wet ten aanzien van alle rechtzoekenden dezelfde voorwaarden bepaalt om hoger beroep in te stellen, ongeacht hun verblijfplaats of hun nationaliteit, kan geen discriminatie in de zin van artikel 14 EVRM worden afgeleid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

Art. 6.2

P.16.0311.F 23 maart 2016 AC nr. ...

De eerbiediging van het vermoeden van onschuld verbiedt de rechter om voorbarig uitspraak te doen over de schuld van de vervolgte persoon maar belet hem niet om vóór de berechting van de zaak te oordelen dat de aan die persoon ten laste gelegde feiten een misdrijf opleveren, voor zover hij die feiten jegens hem niet bewezen verklaart.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

D.14.0016.N 18 februari 2016 AC nr. ...

Rechters in tuchtzaken schenden het vermoeden van onschuld niet als zij de feiten en de eventuele tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid van de betrokkene vaststellen in termen die uitsluitend tot dat domein behoren; het vermoeden van onschuld, zoals gehuldigd in artikel 6.2 EVRM, sluit niet uit dat de tuchtrechter feiten waaromtrent ook een strafonderzoek of – vordering loopt, bewezen verklaart.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Art. 6.3

P.14.1080.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Miskennen het recht van verdediging de appelrechters die de strafmaat mede bepalen op redenen die de wijze bestraffen waarop een beklaagde zich heeft verdedigd tegen de telastleggingen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Miskennen het recht van verdediging de appelrechters die de strafmaat mede bepalen op redenen die de wijze bestraffen waarop een beklaagde zich heeft verdedigd tegen de telastleggingen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 6.3, a

P.14.0092.F 14 januari 2015 AC nr. ...

Artikel 6.3.a, E.V.R.M., dat eenieder tegen wie een vervolging is ingesteld het recht waarborgt om op de hoogte te worden gesteld, heeft betrekking op het recht van verdediging voor een vonnisgerecht; het is niet van toepassing op de tussenkomst van politieagenten in de loop van een strafrechtelijk vooronderzoek, met name wanneer zij een huiszoeking verrichten (1). (1) Het OM was van mening dat het tweede middel opkwam tegen de feitelijke beoordeling van het bestreden arrest en dat het bijgevolg niet ontvankelijk was.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 6.3, b

P.15.0739.N 30 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 6.3.b EVRM is niet van toepassing indien het onderzoeksgerecht oordeelt over het bevelen van een beschikking tot gevangenneming en de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 8

P.16.0936.F 14 september 2016 AC nr. ...

Het wettigheidstoezicht op de administratieve beslissing van vrijheidsberoving heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name op de motivering en de overeenstemming ervan met zowel de internationale rechtsregels met rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde als met de Vreemdelingenwet; wanneer de vreemdeling, in het kader van zijn met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet ingestelde beroep tegen de vrijheidsberovende maatregel, in een schriftelijke conclusie aanvoert dat die maatregel een dergelijke internationale rechtsregel, zoals artikel 8 EVRM betreffende het recht op eerbiediging van zijn privé- en gezinsleven, schendt, moet het onderzoeksgerecht nagaan of die bewering gegrond is en moet het zijn beslissing motiveren; dat onderzoek valt onder het legaliteits- en niet onder het opportuniteitstoezicht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.15.0052.F 29 april 2016 AC nr. ...

Het recht op eerbiediging van het privéleven, gewaarborgd door de artikelen 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, 17 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten en 22 van de Grondwet, dat het recht op vergetelheid omvat voor een persoon die schuldig is bevonden aan een misdaad of misdrijf, om zich in bepaalde omstandigheden ertegen te kunnen verzetten dat het publiek wordt herinnerd aan zijn gerechtelijk verleden naar aanleiding van een nieuwe openbaarmaking van de feiten, kan een inmenging in het recht op vrijheid van meningsuiting verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- GRONDWET - Art. 10

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

P.15.0882.N 30 juni 2015 AC nr. ...

De bepalingen van artikel 35, §§ 1, 2, 3 en 5 van de Voorlopige Hechteniswet zijn de nauwkeurige, toegankelijke en voorzienbare wettelijke bepalingen die inmenging in de uitoefening van het recht op privacy, zoals bepaald in artikel 8 EVRM, toestaan en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn in het belang van de voorkoming van strafbare feiten en de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 11.1 en 11.2

P.15.0882.N 30 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 11.1 EVRM, artikel 22.1 IVBPR, artikel 8.1.a, eerste zin, IVESCR en artikel 27 Grondwet waarborgen het recht van vergadering, vereniging of vakvereniging en beperking van de uitoefening van die rechten is overeenkomstig artikel 11.2 EVRM, artikel 22.2 IVBPR, artikel 8.1.a, tweede zin, IVESCR toegelaten, indien deze door de wet is voorgeschreven en in een democratische maatschappij noodzakelijk is onder andere voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen; de bepalingen van artikel 35, §§ 1, 2, 3 en 5 Voorlopige Hechteniswet zijn de nauwkeurige, toegankelijke en voorzienbare wettelijke bepalingen die inmenging in de uitoefening van het recht op vergadering, vereniging of vakvereniging toestaan, en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn onder meer om de rechten en vrijheden van anderen te beschermen.

- GRONDWET - Art. 27

- RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Artt. 3 en 6.2

P.15.0024.F

15 april 2015

AC nr. ...

Geen enkele wettelijke- of verdragsbepaling verplicht de nationale rechter, die uitspraak moet doen over de vervolging die tegen een politieambtenaar is ingesteld wegens onrechtmatig geweld, om een verschillend geloof te hechten aan de beweringen van de persoon die hem daarvan beschuldigd dan aan de uitleg van de beklaagde die zich daartegen verweert; dergelijke omkering van de bewijslast zou tot miskennen van het vermoeden van onschuld leiden, dat algemeen geldend is en dat bijgevolg ook een politieambtenaar ten goede moet komen die wegens onrechtmatig geweld wordt vervolgd (1). (1) Zie Cass. 24 maart 2015, AR P.14.1298.N, AC 2015, nr.

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2*

- *BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid*

Artt. 6.1 en 13

P.15.0241.F

27 mei 2015

AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de wet ten aanzien van alle rechtzoekenden dezelfde voorwaarden bepaalt om hoger beroep in te stellen, ongeacht hun verblijfplaats of hun nationaliteit, kan geen discriminatie in de zin van artikel 14 EVRM worden afgeleid.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn*

Artikel 203, §1, Wetboek van Strafvordering legt de rechtzoekende die in het buitenland verblijft geen termijn op die onmogelijk kan worden nageleefd, door te bepalen dat de termijn van vijftien dagen om hoger beroep in te stellen ingaat vanaf de dag van de uitspraak van de op tegenspraak gewezen beslissing en zonder in dat geval in de betekening daarvan te voorzien; die bepaling schendt bijgevolg de artikelen 6 en 13 EVRM niet.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13*

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

De bepalingen van het EVRM verbieden de Staten die partij zijn bij het Verdrag niet om de in het intern recht bepaalde rechtsmiddelen gepaard te doen gaan met voorwaarden voor de uitoefening ervan, voor zover die het wezen ervan niet in het gedrang brengen.

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13*

Artt. 6.1 en 6.3.c

P.14.0561.N

15 september 2015

AC nr. ...

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces zijn in de regel geschaad wanneer een van zijn vrijheid beroofde verdachte verklaringen aflegt tijdens een politieverhoor zonder mogelijkheid van bijstand van een advocaat, maar deze omstandigheid heeft nochtans niet automatisch voor gevolg dat het definitief onmogelijk is om de zaak van een verdachte op eerlijke wijze te behandelen, zodat wanneer er kennelijk geen misbruik of dwang is gebruikt en de beklaagde zich op het ogenblik van het verhoor en tijdens het onderzoek niet in een bijzonder kwetsbare positie bevond, of aan die positie op een daadwerkelijke en passende wijze is geredieerd, het eerlijke karakter van het proces gevrijwaard blijft; het feit dat de Belgische wetgeving ten tijde van het gerechtelijk onderzoek niet voorzag in de bijstand van een advocaat tijdens het verhoor door de politiediensten en de onderzoeksrechter voorafgaand aan de vrijheidsberoving, dient te worden beoordeeld in het licht van het geheel der wettelijke waarborgen die diezelfde wetgeving de beklaagde of de beschuldigde biedt ter vrijwaring van zijn recht van verdediging en zijn recht op een eerlijk proces, waarbij de korte duur van de grondwettelijke termijn van de vrijheidsberoving, de vormvereisten die bij artikel 47bis Wetboek van Strafvordering voor het verhoor van de verdachte zijn opgelegd, de onmiddellijke overhandiging aan de verdachte, op het ogenblik van de betekening van het bevel tot aanhouding, van alle in de artikelen 16, §7, en 18, §2, Voorlopige Hechteniswet bedoelde stukken, het recht van de verdachte om daarop onmiddellijk vrij verkeer te hebben met zijn advocaat overeenkomstig artikel 20, §§1 en 5, van de voormelde wet, de inzage van het dossier alvorens voor het onderzoeksgerecht te verschijnen, zoals dat in artikel 21, §3, is geregeld, alsook de rechten die met name in de artikelen 61ter, 61quater, 61quinquies, 127, 135, 136 en 235bis Wetboek van Strafvordering zijn bedoeld, de inzage van het dossier en het vrij verkeer van de beklaagde met zijn advocaat tijdens de procedure voor de vonnisrechter, in hun geheel daadwerkelijke en passende remedies zijn op de afwezigheid van bijstand van een advocaat tijdens het politieverhoor, aangezien zij de beklaagde of de beschuldigde immers toelaten zijn recht van verdediging over het hele verloop van het strafproces ten volle uit te oefenen en ze derhalve zijn recht op een eerlijk proces waarborgen (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 8.1 en 10

C.15.0385.F

8 september 2016

AC nr. ...

Noch uit de artikelen 22 van de Grondwet en 8.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die de eerbiediging van het privé- en gezinsleven waarborgen, noch uit artikel 10 van voornoemd verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, volgt dat de toepassing van artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek zou worden geweerd of dat de beoordeling die voor de toepassing van dat artikel vereist is, zou worden gewijzigd wanneer uit het geheel van de omstandigheden waarop volgens voornoemd artikel acht moet worden geslagen, blijkt dat de huwelijkskandidaten daadwerkelijk hebben samengewoond en een kind hebben gekregen.

- GRONDWET - Art. 10

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- HUWELIJK -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Art. 13

P.15.0826.N 6 september 2016 AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat de redelijke termijn is overschreden zonder dat dit een impact heeft gehad op de bewijslevering, oordeelt onaantastbaar over het passende herstel; bij het bepalen van de omvang van dat herstel dient de rechter weliswaar rekening te houden met de ernst van de overschrijding van de redelijke termijn en het hierdoor aan de dader veroorzaakte nadeel, maar geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling verbiedt hem daarbij ook andere elementen te betrekken zoals de ernst en de hoeveelheid van de bewezen verklaarde feiten en de persoonlijkheid van de dader.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling schrijft voor dat het passende herstel bij het vaststellen van een overschrijding van de redelijke termijn slechts kan bestaan in een eenvoudige schuldigverklaring of een veroordeling tot of beneden de minimumstraf.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

Art. 14

C.10.0051.F 22 december 2016 AC nr. ...

Het genot van het recht op onderwijs moet aan elke persoon worden verzekerd zonder onderscheid op grond van taal.

- ONDERWIJS -

Art. 3

P.16.1280.F 11 januari 2017 AC nr. ...

Onder vernederende behandeling wordt elke daad begrepen die bij degene die ze ondergaat, in de ogen van derden of van het slachtoffer, zware vernedering of verlies aan waardigheid veroorzaakt (1). (1) Cass. 10 december 2014, AR P.14.1275.F, AC 2014, nr. 778.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

Onder foltering of onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 EVRM wordt elke daad begrepen waarbij hevige pijn of ernstig lichamelijk of moreel leed opzettelijk wordt toegebracht (1). (1) Cass. 10 oktober 2007, AR P.07.1362.F, AC 2007, nr. 474.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

Art. 5.1.f

P.17.0084.N 7 februari 2017 AC nr. ...

Artikel 5.1.f EVRM maakt het mogelijk dat een vreemdeling tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag rechtmatig wordt aangehouden om hem te beletten dat hij op onrechtmatige wijze het land zou binnenkomen; daaraan wordt gelijkgesteld de toestand van de vreemdeling die onwettig het land is binnengekomen en er zonder geldige verblijfsvergunning wil blijven (1). (1) Zie: Cass. 26 augustus 2015, AR P.15.1156.N, AC 2015, nr. 469.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- VREEMDELINGEN -

Art. 6

P.16.0614.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Noch artikel 6 EVRM en artikel 14 IVBPR, noch artikel 149 Grondwet en artikel 195 Wetboek van Strafvordering schrijven voor dat de appelrechters, naast de motivering van de door hen uitgesproken straffen, moeten motiveren waarom de door de eerste rechter opgelegde straffen niet toereikend zijn (1). (1) Zie: Cass. 22 mei 2012, AR P.11.1915.N, AC 2012, nr. 322 en Cass. 5 juni 2012, AR P.11.2100.N, AC 2012, nr. 363.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

- *REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei*

- *RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht*

P.16.0626.F

18 januari 2017

AC nr. ...

Het gevolg van de nietigheid van een bewijselement en de sanctie op de miskennis van het recht op voorafgaand overleg en bijstand van een advocaat, is niet de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering maar, wanneer de onregelmatigheden door het onderzoeksgerecht zijn vastgesteld, de intrekking van het nietig verklaarde bewijselement en het verbod voor dat gerecht om aanwijzingen of bezwaren te vinden in een verklaring die met miskennis van het voormelde recht werd afgelegd; het onderzoeksgerecht kan de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering slechts uitspreken wanneer het, niettegenstaande de intrekking van de nietig verklaarde bewijselementen en het verbod om op grond van een onregelmatig afgelegde verklaring te oordelen dat er voldoende bezwaren van schuld bestaan, volstrekt onmogelijk is geworden om de strafvordering voort te zetten met eerbiediging van het recht op een eerlijk proces, zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM (1); de onherstelbare aantasting van het recht op een eerlijk proces moet vaststaan; ze kan niet blijken uit een mogelijkheid of een veronderstelling (2). (1) Zie bijv. Cass. 27 oktober 2010, P.10.1372.F, AC. 2010, nr. 640, met concl. advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas.: "De vormvereisten die artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering voor het verhoor van de verdachte oplegt, de korte duur die de Grondwet oplegt voor de vrijheidsberoving, het feit dat de inverdenkinggestelde, bij de betekening van het bevel tot aanhouding onmiddellijk inzage krijgt van alle in de artikelen 16, §7, en 18, §2, Voorlopige Hechteniswet bedoelde stukken, het recht van de inverdenkinggestelde om, overeenkomstig artikel 20, §§1 en 5, van de voormelde wet, onmiddellijk verkeer te hebben met zijn advocaat, de inzage van het dossier vóór de verschijning voor het onderzoeksgerecht zoals dat door artikel 21, § 3, van de wet is geregeld, alsook de rechten die met name in de artikelen 61ter, 61quater, 61quinquies, 136 en 235bis, Wetboek van Strafvordering zijn vastgelegd, wettigen niet zonder meer de conclusie dat het definitief onmogelijk is om de zaak van iemand die zonder advocaat door de politie en de onderzoeksrechter is gehoord, op een eerlijke wijze te behandelen"; Cass. 27 februari 2013, P.12.1698.F, AC 2013, nr. 134: "De niet-ontvankelijkheid van de strafvordering of voortgezet met eerbiediging van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak."; Cass. 30 april 2014, P.13.1869.F, AC 2014, nr. 307: "Tenzij de onregelmatigheid tot gevolg heeft dat het recht van verdediging van de beklaagde van meet af aan van zijn substantie wordt ontdaan of dat de kwaliteit van het bewijsmateriaal erdoor wordt aangetast, staat het aan de rechters om een proportionaliteitsonderzoek te verrichten door de aangeklaagde onregelmatigheid af te wegen tegen de rechten die elke beklaagde al dan niet heeft kunnen uitoefenen tijdens het voorbereidend onderzoek, voor de onderzoeksgerechten, tijdens de rechtszittingen van de correctionele rechtbank en in zijn middelen in hoger beroep." (kop). Vgl. (wat betreft de sanctie op de onregelmatigheid van het bevel tot aanhouding, in het licht van artikel 16 Voorlopige Hechteniswet en niet van de regelmatigheid van het bewijs en van artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering), Cass. 18 juni 2013, AR P.13.1022.N, AC 2013, nr. 379: "Niet naar recht verantwoord is het arrest dat oordeelt dat het gegeven dat de eiser door de onderzoeksrechter werd verhoord zonder bijstand van een raadsman, niet tot gevolg heeft dat het aanhoudingsmandaat door het onderzoeksgerecht zou moeten worden opgeheven om reden dat niet blijkt dat die omstandigheid eisers recht op een eerlijk proces op een onherstelbare wijze zou hebben gehypothekeerd." (M.N.B.). (2) Zie concl. "in substantie" van het OM (eensluitende subsidiaire stelling wat betreft het eerste middel, derde onderdeel, en het tweede middel).

- *ONDERZOEKSGERECHTEN -*

- *BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering*

- *ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging*

- *ADVOCAAT -*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

Het onderzoek dat de rechter is opgedragen, houdt in dat het openbaar belang in aanmerking wordt genomen bij de vervolging van het misdrijf en de berechting van de dader en dat dit wordt afgewogen tegen het belang dat het individu daarbij heeft dat de bewijzen ten laste regelmatig worden vergaard (1). (1) Zie Cass. 30 april 2014, P.13.1869.F, AC 2014, nr. 307 (betreffende de aanwending van in het buitenland verzameld bewijsmateriaal, artikel 13, wet van 9 december 2004 betreffende de internationale politieel verstrekking van gegevens van persoonlijke aard en informatie met gerechtelijke finaliteit, de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering); zie EHRM, 1 maart 2007, Héglas t. Tsjechische Republiek, §§86 en 87; EHRM, 11 juli 2006, Jalloh t. Duitsland, §97. (M.N.B.)

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

D.16.0006.N 16 december 2016 AC nr. ...

De ter zake toepasselijke bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek noch artikel 6 EVRM sluiten uit dat de stafhouder samen met de onderzoeker ter zitting van de tuchtraad van beroep kan worden gehoord.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 6.1

P.17.0179.F 10 mei 2017 AC nr. ...

De rechter stelt op onaantastbare wijze de feiten vast met betrekking tot de onredelijk lange duur van een rechtspleging en de gevolgen daarvan, en het Hof gaat na of hij uit zijn vaststellingen zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass. 26 september 2006, AR P.06.0604.N, AC 2006, nr. 439.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wanneer de duur van de rechtspleging onredelijk lang is en daardoor bewijsmateriaal verloren is gegaan of het recht van verdediging daardoor onmogelijk normaal kon worden uitgeoefend, wordt dit met niet-ontvankelijkheid van de vervolging bestraft (1). (1) Cass. 15 september 2010, AR P.10.0572.F, AC 2010, nr. 524.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wanneer de rechter vaststelt dat de overschrijding van de redelijke termijn tot gevolg heeft dat de uitoefening van het recht van verdediging of de bewijsvoering intussen onmogelijk is geworden, zodat het recht op een eerlijk proces onherstelbaar is aangetast, moet hij, in dat geval, de strafvordering niet-ontvankelijk verklaren; dat geldt wanneer de beschuldigde zijn recht van verdediging voor het hof van assisen niet meer voluit kan uitoefenen, met name omdat hij niet langer de gegrondheid van de telastlegging kan betwisten, elk verweermiddel kan aanvoeren en elk verzoek kan indienen dat nuttig is voor de berechting van de zaak zoals bewijsmateriaal à décharge, waaronder getuigenverhoren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.16.0014.F 26 januari 2017 AC nr. ...

Aangezien de stafhouder geen uitspraak doet over de gegrondheid van de tuchtrechtelijke vervolgingen, is hij, in de regel, niet onderworpen aan de waarborgen van artikel 6.1. van dat verdrag of aan het algemeen rechtsbeginsel van de onpartijdigheid en de onafhankelijkheid van de rechter; dat is evenwel anders wanneer het eerlijk karakter van het proces ernstig in het gedrang dreigt te komen door de niet-inachtneming van vereisten van voormelde bepaling vóór de aanhangigmaking van de zaak bij de tuchtrechter (1). (1) Cass. 17 april 2015, AR D.14.0006.N, AC 2015, nr. 260.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De stafhouder, die een klacht heeft ontvangen en onderzocht of ambtshalve of op schriftelijke aangifte door de procureur-generaal een onderzoek heeft ingesteld, handelt als een orgaan van de Orde en is geen gerecht in de zin van artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (1). (1) Cass. 17 april 2015, AR D.14.0006.N, AC 2015, nr. 260.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCAAT -

C.16.0039.N 28 oktober 2016 AC nr. ...

De vrijstelling van rechtsvervolgning en vrijstelling van tenuitvoerlegging die aan diplomatieke vertegenwoordigers wordt verleend krachtens verdragen, akten tot oprichting van de internationale organisaties of het internationale gewoonterecht, kan niet worden beschouwd als een beperking die buiten verhouding staat tot het recht van toegang tot de rechter, zoals vastgelegd in artikel 6.1 EVRM (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het recht van toegang tot de rechter is geen absoluut recht; het kan worden beperkt omdat het, wegens de aard zelf van dat recht, door de Staat gereguleerd dient te worden (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.16.0307.F 28 september 2016 AC nr. ...

Om vast te stellen dat de redelijke termijn om berecht te worden, niet verstreken is, mag de rechter de vertraging van de berechting van de zaak niet toerekenen aan het gedrag van de beklaagde, met inbegrip van het hoge aantal door hem ingestelde rechtsmiddelen en procedures in de zaak, zonder tussen de rechtsmiddelen diegene te onderscheiden die voortvloeiden uit de wettige uitoefening van het recht van verdediging (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 6.1 en 13

P.17.0179.F 10 mei 2017 AC nr. ...

Het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel in geval van schending van de in artikel 13 EVRM beschermde rechten, zoals daarin bepaald, staat de beschuldigde met name toe dat beginsel aan te voeren vanaf de verschijning voor het gerecht waar de zaak aanhangig is gemaakt met het oog op vaststelling ervan en, in voorkomend geval, een passend rechtsherstel te verkrijgen, en houdt in dat de rechter nog vóór het debat ten gronde uitspraak kan doen; ook al heeft een dergelijke beoordeling van de eventuele onregelmatigheden en het herstel ervan tot gevolg dat men zich aldus in de toekomst projecteert, daarom is een dergelijke beoordeling nog niet noodzakelijkerwijs hypothetisch, omdat anders het gevorderde daadwerkelijk toezicht, met schending van die verdragsbepaling, uitgesloten is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 6.2

P.16.0999.F 19 oktober 2016 AC nr. ...

Naar aanleiding van de ondervraging die aan de afgifte van een bevel tot aanhouding voorafgaat, mag de onderzoeksrechter op geen enkele wijze laten blijken dat hij overtuigd is van de schuld van de inverdenkinggestelde, zelfs niet wanneer deze bekend.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

De miskennis van het vermoeden van onschuld door de onderzoeksrechter is geen onherstelbaar gebrek en maakt als dusdanig de vrijheidsberoving niet willekeurig (1). (1) Zie Cass. 5 november 1997, AR P.97.1344.F, Pas. 1997, nr. 453 en Cass. 21 januari 2004, AR P.04.0069.F, AC 2004, nr. 36, met concl. advocaat-generaal J. Spreutels.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 6.3, a

P.16.1052.N 31 januari 2017 AC nr. ...

De in artikel 38,§5, Wegverkeerswet bepaalde verzwarende omstandigheid dat de schuldighe sinds minder dan twee jaar houder is van het rijbewijs B, is geen bestanddeel van de telastlegging, maar enkel een omstandigheid die eigen is aan de persoon die de feiten heeft gepleegd en alleen een invloed heeft op de straf, zodat, nu het geen informatie betreft over de ten laste gelegde feiten en hun juridische omschrijving, maar een gegeven dat de betrokkene zelf kent of zelf kan kennen, de in artikel 6.3.a EVRM vervatte informatieverplichting hierop niet van toepassing is (1). (1) Zie concl. OM.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Noch artikel 6.3.a EVRM, noch enig algemeen rechtsbeginsel leggen de verplichting op om de vervolgte persoon ervan te verwittigen dat de rechter overeenkomstig artikel 38,§5, Wegverkeerswet verplicht is een verval van het recht tot sturen op te leggen indien hij veroordeelt voor een overtreding die tot het verval van het recht tot sturen kan leiden en hij het herstel van het recht tot sturen minstens afhankelijk moet maken van het slagen voor het theoretisch of praktisch examen (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Art. 7.1

P.17.0124.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Artikel 82 Interneringswet regelt enkel de bij de toepassing van de Interneringswet te volgen procedure en heeft niet tot gevolg dat artikel 7.1 EVRM en artikel 2 Strafwetboek van toepassing zijn op beslissingen van de strafuitvoeringsrechtbank over de definitieve invrijheidstelling van een geïnterneerde.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Uitvoeringsmodaliteiten internering

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Uitvoeringsmodaliteiten internering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

Artt. 5.4 en 13

P.17.0124.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Krachtens artikel 66 Interneringswet, dat op grond van artikel 134 van die wet van toepassing is op alle lopende zaken, is de definitieve invrijheidstelling van een geïnterneerde in de regel onderworpen aan het doorlopen van een proeftermijn; die voorwaarde houdt niet in dat de geïnterneerde geen toegang tot de rechter heeft of niet beschikt over een daadwerkelijk rechtsmiddel, zoals vereist door respectievelijk artikel 5.4 en 13 EVRM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Uitvoeringsmodaliteiten internering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

Artt. 6.1 en 13

P.17.0179.F 10 mei 2017 AC nr. ...

Het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel in geval van schending van de in artikel 13 EVRM beschermde rechten, zoals daarin bepaald, staat de beschuldigde met name toe dat beginsel aan te voeren vanaf de verschijning voor het gerecht waar de zaak aanhangig is gemaakt met het oog op vaststelling ervan en, in voorkomend geval, een passend rechtsherstel te verkrijgen, en houdt in dat de rechter nog vóór het debat ten gronde uitspraak kan doen; ook al heeft een dergelijke beoordeling van de eventuele onregelmatigheden en het herstel ervan tot gevolg dat men zich aldus in de toekomst projecteert, daarom is een dergelijke beoordeling nog niet noodzakelijkerwijs hypothetisch, omdat anders het gevorderde daadwerkelijk toezicht, met schending van die verdragsbepaling, uitgesloten is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

Artt. 6.1 en 6.3.d

P.16.0970.N 31 januari 2017 AC nr. ...

Artikelen 6.1 en 6.3.d EVRM kennen aan een beklagde geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen; het komt aan de beklagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding en het staat dan aan de rechter om daarover te oordelen waarbij hij er dient over te waken dat het recht van de beklagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Zie concl. OM.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

De concrete omstandigheden waarop de rechter zijn beslissing over het al dan niet horen van een getuige à décharge steunt, kunnen betrekking hebben op de feitelijke of juridische onmogelijkheid om de getuigen te horen, de relatie die de getuige had of heeft met de bij het strafproces betrokken partijen, de betrouwbaarheid van de door de getuige af te leggen verklaring rekening houdend met die relatie, zijn persoonlijkheid of het tijdsverloop sinds de feiten of het beschikbaar zijn van een geschreven verklaring van de persoon die de beklaagde als getuige wenst te horen, waarin die een eerdere verklaring herroept of nuanceert (1). (1) Zie concl. OM.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1. EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolgning in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Verdrag van de Raad van Europa 23 november 2001 betreffende de computercriminaliteit (inzake de bestrijding van strafbare feiten verbonden met elektronische netwerken)

Artt. 15 en 19

P.15.0080.F

13 januari 2016

AC nr. ...

De artikelen 15 en 19 van het Verdrag van de Raad van Europa betreffende de computercriminaliteit van 23 november 2001, die de ondertekenende Staten verzoeken een regelgeving aan te nemen betreffende de voorwaarden, het opslaan, het doorzoeken en de inbeslagneming van opgeslagen computergegevens, verlenen geen individuele subjectieve rechten.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Verdrag van Rome van 19 juni 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomsten

Art. 8, eerste en tweede lid

C.16.0327.N

24 februari 2017

AC nr. ...

Uit artikel 8, tweede lid, EVO volgt dat een partij zich slechts kan beroepen op het recht van het land waar zij haar gewone verblijfplaats heeft, indien zij het verweer voert dat zij volgens dit recht geen toestemming tot de overeenkomst heeft verleend en zij aantoont dat het in de gegeven omstandigheden niet redelijk zou zijn de gevolgen van haar gedrag te bepalen overeenkomstig het recht dat ingevolge het eerste lid van toepassing is; enkel in dat geval dient de rechter, krachtens artikel 8, tweede lid, EVO, te onderzoeken of uit het recht van het land waar de partij haar gewone verblijfplaats heeft, blijkt dat zij geen toestemming tot de overeenkomst heeft verleend (1). (1) Zie concl. OM.

- *OVEREENKOMST - Internationaal recht*

Verdrag van 's Gravenhage

Art. 2

C.15.0359.N

9 september 2016

AC nr. ...

Iedere vraag of een persoon de nationaliteit van een Staat bezit, moet worden beantwoord overeenkomstig de wetgeving van deze Staat (1). (1) Art. 2, Verdrag Den Haag 12 april 1930 betreffende de wetsconflicten inzake nationaliteit, goedgekeurd bij Wet 20 januari 1939; bepaling thans overgenomen in artikel 3, § 1, Wetboek IPR.

- NATIONALITEIT -

Verdrag van Wenen van 18 april 1961, goedgekeurd bij de wet van 30 maart 1968

Art. 31, eerste lid, a)

C.16.0039.N

28 oktober 2016

AC nr. ...

Krachtens artikel 31, lid 1, a) van het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer genieten diplomatiek ambtenaren van immuniteit ten aanzien van de burgerlijke rechtsmacht van de ontvangende Staat met uitzondering van de zakelijke vorderingen betreffende particuliere onroerende goederen gelegen op het grondgebied van de ontvangende Staat, tenzij deze goederen worden aangewend voor de werkzaamheden van de zending; huurgeschillen vallen niet onder de uitzondering bedoeld in deze bepaling (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- IMMUNITEIT -

Verordeing (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)

Art. 1

P.15.1357.F

14 september 2016

AC nr. ...

De ambtenaren van OLAF kunnen de onderzoeksrechter bijstand verlenen op grond van de bevoegdheid die hun werd toegekend om de Lidstaten bijstand te verlenen in de bestrijding van fraude ten nadele van de Europese Unie.

- *DESKUNDIGENONDERZOEK* -

- *EUROPESE UNIE - Allerlei*

Verordening (EG) nr. 1502/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 1995/1996, van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen

Art. 2.5

F.12.0177.N

9 januari 2015

AC nr. 23

De douaneschuld bij invoer die ontstaat doordat een voorwaarde voor de toekenning van een verlaagd tarief bij invoer niet in acht is genomen, ontstaat op het tijdstip waarop de goederen onder de betrokken douaneregeling werden geplaatst, wanneer achteraf blijkt dat aan deze voorwaarde niet is voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003

Artt. 3, §§ 1 en 2, en 5, § 1

C.16.0008.F

6 oktober 2016

AC nr. ...

De uitwerking van de nationale of regionale normen die de minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vaststellen en de tegenstelbaarheid ervan aan de landbouwers vormen een verplichte voorafgaande voorwaarde voor de eenvormigheidscontroles en voor de straffen die de landbouwers in voorkomend geval worden opgelegd (1). (1) Art. 3, verordening (EG) nr. 1782/2003, vóór de wijziging ervan bij verordening (EG) nr. 146/2008 van 14 februari 2008 en vóór de opheffing ervan bij verordening nr. 73/2009 van 19 januari 2009.

- LANDBOUW -

- LANDBOUW -

De lidstaten moeten op nationaal en regionaal niveau minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vaststellen waarvan zij de lijst aan de landbouwers moeten bezorgen (1). (1) Art. 3, verordening (EG) nr. 1782/2003, vóór de wijziging ervan bij verordening (EG) nr. 146/2008 van 14 februari 2008 en vóór de opheffing ervan bij verordening nr. 73/2009 van 19 januari 2009.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

Art. 5.3

C.16.0200.N

7 november 2016

AC nr. ...

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat wanneer in de omstandigheden van de zaak vaststaat dat de schade, bestaande in het verlies van onderdelen van het vermogen, is ingetreden ten gevolge van een betaling, deze schade zich rechtstreeks voordoet op de plaats van de bankrekening van de verzoeker die de betaling heeft verricht, zodat de gerechten van die lidstaat rechtsmacht hebben.

- *BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid*

- *EUROPESE UNIE - Allerlei*

Verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1228/2003

Artt. 1, 13, 14 en 18

C.13.0256.N

19 mei 2016

AC nr. ...

Uit de titel, de rechtsoverwegingen (3), (6), (11), (13) en (30) alsook uit de artikelen 1,13,14 en 18 van Verordening nr. 714/2009 van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van Verordening nr. 1228/2003 blijkt dat de bedoelde verordening het verschaffen van een geharmoniseerd kader voor de grensoverschrijdende handel in elektriciteit viseert; aldus moeten de daarin gestelde regels tot harmonisatie van de toegang tot het netwerk en tarifiering en de bevoegdheden die daartoe aan de nationale regulerende instanties worden toegekend, in het kader van de grensoverschrijdende handel worden beschouwd (1). (1) Zie concl. OM.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Verordening E.G. nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007

Artt. 5.1 en 8

C.14.0334.N

16 december 2016

AC nr. ...

Wanneer een verzoekschrift tot hoger beroep ter griffie wordt neergelegd in een grensoverschrijdend geschil waarop de Betekeningsverordening van toepassing is, rust op de verzendende instantie, te dezen de griffie, de taak om zowel de aanvrager in kennis te stellen zoals bepaald in artikel 5.1 Betekeningsverordening, met name dat degene voor wie het stuk is bestemd, het åkanâ weigeren om het in ontvangst te nemen omdat het niet in een van de in artikel 8 bedoelde talen is gesteld, als om de toezending ter kennisgeving te doen van de beroepsakte vergezeld van een aanvraag volgens het modelformulier als bijlage I; hieruit volgt niet dat de verzoeker verplicht is een vertaling onmiddellijk te voegen vooraleer de toezending ter kennisgeving moet gebeuren, noch dat deze toezending door de griffie afhankelijk kan worden gesteld van de verplichting een vertaling te voegen (1). (1) Zie concl. OM.

- *BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland*

Verordening Raad EG nr. 2988/95 van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen

Art. 3, eerste en derde lid

C.15.0010.N

12 november 2015

AC nr. ...

Op grond van artikel 3, derde lid, van Verordening nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen kan een langere verjaringstermijn dan die voorzien in artikel 3, eerste lid, van die Verordening voortvloeien uit de gemeenrechtelijke bepaling van artikel 2262bis, § 1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Vierde richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978

Artt. 2.3, 2.4 en 2.5

F.14.0120.F

11 maart 2016

AC nr. ...

De beslissing die steunt op de overweging dat een afwijking op de bijzondere waarderingsregels voor de schulden van meer dan één jaar die gebaseerd zijn op de aanschaffingsprijs, noodzakelijk is omdat de toepassing ervan te dezen zou leiden tot een afwijking van de werkelijke waarde van de verworven aandelen, is niet naar recht verantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen

Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Art. 15

P.14.1709.F 11 maart 2015 AC nr. ...

Met toepassing van artikel 15 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering is de rechter bevoegd om uitspraak te doen over een vraag van administratief recht die incidenteel voor hem wordt opgeworpen, in zoverre een dergelijke vraag geen deel uitmaakt van de bij de wet bepaalde uitzonderingen (1). (1) zie concl. OM

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 16, eerste lid

P.15.0395.F 29 juni 2016 AC nr. ...

Wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend of waarvan de uitlegging betwist wordt, gedraagt de strafrechter zich naar de regels van het burgerlijk recht bij zijn beslissing over het bestaan van die overeenkomst of over de uitvoering ervan; daaruit volgt dat het bewijs van de overeenkomst die de dader van het misbruik van vertrouwen verplichtte om de zaak terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, moet worden geleverd overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht, indien die overeenkomst wordt betwist; die verplichting heeft niet tot gevolg dat de strafrechter, wanneer een beklaagde voor zijn verdediging het bestaan van een overeenkomst en de uitvoering ervan aanvoert, zich naar de regels van het burgerlijk recht moet gedragen; in dat geval moeten de regels van het bewijs in strafzaken worden toegepast (1). (1) Zie Cass. 24 oktober 2007, AR P.07.0799.F, AC 2007, nr. 502.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 20

P.14.1158.N 3 november 2015 AC nr. ...

Het overlijden van de beklaagde vooraleer de bestreden beslissing op de strafvordering in kracht van gewijsde is gegaan, heeft het verval van de strafvordering tot gevolg zodat bijgevolg die beslissing zonder uitwerking blijft; in zoverre het cassatieberoep gericht is tegen de beslissing op de strafvordering, heeft het geen bestaansreden meer (1). (1) Cass. 9 oktober 2007, AR P.07.0381.N, AC 2007, nr. 463; R. DECLERCQ, *Beginnelen van strafrechtspleging*, Mechelen, Kluwer, 2014, 86, nr. 155.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 21ter

P.16.0310.F 30 november 2016 AC nr. ...

Wanneer de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldverklaring uitspreekt wegens de overschrijding van de redelijke termijn, is hij niet verplicht om daarenboven de bijkomende straf van verbeurdverklaring te verminderen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

P.16.0307.F 28 september 2016 AC nr. ...

Om vast te stellen dat de redelijke termijn om berecht te worden, niet verstreken is, mag de rechter de vertraging van de berechting van de zaak niet toerekenen aan het gedrag van de beklaagde, met inbegrip van het hoge aantal door hem ingestelde rechtsmiddelen en procedures in de zaak, zonder tussen de rechtsmiddelen diegene te onderscheiden die voortvloeiden uit de wettige uitoefening van het recht van verdediging (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.15.0826.N 6 september 2016 AC nr. ...

Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling schrijft voor dat het passende herstel bij het vaststellen van een overschrijding van de redelijke termijn slechts kan bestaan in een eenvoudige schuldigverklaring of een veroordeling tot of beneden de minimumstraf.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

P.16.0236.F 8 juni 2016 AC nr. ...

Wanneer de vonnisrechter voor de overschrijding van de redelijke termijn een lagere straf oplegt, moet die vermindering reëel en meetbaar zijn; die vaststelling belet niet dat de aldus uitgesproken gevangenisstraf ruim boven het wettelijk minimum blijft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 22

P.16.0199.F 30 november 2016 AC nr. ...

De daad van onderzoek of van vervolging die gesteld wordt ten aanzien van één van de inverdenkinggestelden, stuit de verjaring ten aanzien van alle samenhangende misdrijven die samen onderzocht en behandeld worden, op voorwaarde dat die daad met betrekking tot die verschillende misdrijven binnen de door de artikelen 21 en 22 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering voorgeschreven termijn gesteld wordt (1). (1) Cass. 24 juni 2015, AR P.15.0284.F, AC 2015, nr. 435.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

De verjaring van de strafvordering wordt gestuit door een handeling die ertoe strekt ofwel bewijzen te vergaren dan wel de zaak in staat van wijzen te brengen wanneer die uitgaat van een daartoe bevoegde overheid; de daad van onderzoek die gesteld wordt door een buitenlandse magistraat die handelt op verzoek van een Belgische magistraat, en de terugzending naar het parket van de gevorderde opsporingsmaatregelen stuiten de verjaring (1). (1) Zie Cass. 10 september 2014, AR P.14.0577.F, AC 2014, nr. 507; M.-A. Beernaert, H.-D. Bosly en D. Vandermeersch, Droit de la procédure pénale, Brussel, Die Keure, 2014, 201.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.15.0284.F 24 juni 2015 AC nr. ...

De daden van onderzoek of van vervolging stuiten de oorspronkelijke verjaringstermijn, aangezien ze ertoe strekken samenhangende feiten te kunnen berechten, zelfs als ze tegen andere personen dan de vervolgte persoon zijn gericht of als daarop geen veroordeling kan worden gegrond.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

De uitwerking van de daden van onderzoek of van vervolging strekt zich uit tot alle misdrijven die samen onderzocht en behandeld worden, wanneer ze door intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn (1). (1) Cass. 13 september 2006, AR P.06.0966.F, AC 2006, nr. 413.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

Art. 24

P.15.0200.F 10 juni 2015 AC nr. ...

De verjaring van de strafvordering wordt onder meer geschorst wanneer er een wettelijk beletsel bestaat voor de uitoefening daarvan; de onaantastbare beslissing van de feitenrechter om de uitspraak over de bij hem aanhangig gemaakte zaak uit te stellen tot er over de procedure wegens vals getuigenis uitspraak is gedaan, staat aan de voortzetting van de rechtspleging in de weg (1). (1) Zie Cass. 19 september 1989, AR 3259, AC 1990, nr. 43.

- VALSE NAAM -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 24, eerste lid

P.16.1283.F 1 maart 2017 AC nr. ...

Wanneer een verstekvonnis werd betekend, doch niet aan de persoon, wordt, bij het verstrijken van de gewone verzettermijn, de verjaringstermijn van de strafvordering geschorst en vervangen door de verjaringstermijn van de straf en begint die geschorste termijn pas opnieuw te lopen vanaf de dag waarop het verzet tegen het verstekvonnis ontvankelijk wordt verklaard (1). (1) Zie concl. O.M. , punt IV.1, in Pas. 2017, nr.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.16.0061.F 1 juni 2016 AC nr. ...

De verjaring van de strafvordering is geschorst wanneer de wet dit bepaalt of wanneer er een wettelijk beletsel bestaat dat de instelling of de uitoefening van de strafvordering verhindert; aangezien het openbaar ministerie hoger beroep kan instellen tegen elke beschikking van de onderzoeksrechter en, bijgevolg, de uitoefening van de strafvordering kan voortzetten, is de weigering van de onderzoeksmagistraat om de zaak te behandelen geen wettelijk beletsel voor de uitoefening van de strafvordering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 24, laatste lid

P.16.0124.N 18 oktober 2016 AC nr. ...

De bepaling van artikel 8, derde lid, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof heeft een algemene strekking en betekent dat de gevolgen van de vernietigde bepaling in de regel worden gehandhaafd ten aanzien van alle administratieve en rechterlijke handelingen en beslissingen (1). (1) Zie R. MOERENHOUT, Commentaar bij artikel 8 Bijzondere Wet van 6 januari 1989, OAPR, afl.8 (januari 1999); R. ANDERSEN, "La modulation dans le temps des effets des arrêts d'annulatoir du conseil d'Etat", in Liber Amicorum Michel Melchior, blz. 385-386; VERSTRAELEN, S., "Toen barstte de bom: het Grondwettelijk Hof handhaaft in een prejudieel arrest de gevolgen van een vastgestelde ongrondwettigheid", RW 2011-12, 1230; TULKENS, F., "Actualités et réflexions sur le droit transitoire jurisprudentiel. Quand le juge maintient les effets de ce qu'il annule.", JT 2012, 737.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- STRAFVORDERING -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 24, vierde lid

P.16.1283.F 1 maart 2017 AC nr. ...

De verjaring van de strafvordering is geschorst wanneer een beklaagde verzet aantekent dat onontvankelijk of ongedaan wordt verklaard, tijdens de behandeling daarvan; die schorsing geldt vanaf de akte van verzet tot de beslissing die vaststelt dat het verzet onontvankelijk dan wel ongedaan is (1). (1) Ibid, punt IV.2.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.14.1704.F 25 november 2015 AC nr. ...

Door te oordelen dat de beklaagde bij het formuleren van zijn verzoek tot bijkomende onderzoekshandelingen op de hoogte was van de gevolgen die dat verzoek kon hebben op de verjaring, bestraft het vonnis niet de manier waarop hij zich verdedigd heeft maar stelt enkel het wettelijke gevolg vast van het inwilligen van een dergelijk verzoek.

- STRAFVORDERING -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.15.0296.F 25 november 2015 AC nr. ...

In zijn arrest nr. 83/2015 van 11 juni 2015 heeft het Grondwettelijk Hof artikel 7 van de wet van 14 januari 2013 houdende fiscale en andere bepalingen betreffende justitie, zoals het is gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie, gedeeltelijk vernietigd in zoverre het met name tot gevolg heeft dat de verjaring geschorst wordt telkens als de behandeling van de zaak door het vonnisgerecht wordt uitgesteld met het oog op het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen; in hetzelfde arrest heeft het Grondwettelijk Hof echter de gevolgen van de vernietigde bepaling gehandhaafd tot de inwerkingtreding van een nieuwe wetsbepaling en ten laatste tot 31 december 2016; die gevolgen hebben betrekking op de hangende zaken of de zaken waarover nog geen definitieve beslissing werd genomen.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- STRAFVORDERING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.15.0183.F

27 mei 2015

AC nr. ...

De verjaring van de strafvordering is geschorst telkens als de behandeling van de zaak door het vonnisgerecht wordt uitgesteld met het oog op het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen; in dat geval is de verjaring geschorst vanaf de dag waarop het vonnisgerecht beslist om de zaak uit te stellen tot op de dag voor de eerste terechtzitting waarop de behandeling van de zaak door het vonnisgerecht wordt hervat, zonder dat elke schorsing van de verjaring evenwel langer dan een jaar mag duren; de wet legt de rechter die beslist om de zaak met het oog daarop uit te stellen, niet op om een vonnis te wijzen alvorens recht te doen en, uit de omstandigheid dat het openbaar ministerie zich niet tegen het uitstel heeft verzet, kan niet worden afgeleid dat dit uitstel niet door het vonnisgerecht werd beslist en evenmin dat het vonnisgerecht op de procureur des Konings druk zou hebben uitgeoefend met het oog op de tenuitvoerlegging van de hem gevraagde onderzoeksverrichtingen (1). (1) Zie M.-A. Beernaert, H.-D. Bosly en D. Vandermeersch, *Droit de la procédure pénale*, 7de uitg., Die Keure, 2014, p. 213; F. Verbruggen, B. Spriet en R. Verstraeten, *Straf- en strafprocesrecht*, Brugge, Die Keure, 2013, p. 175.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 2bis

P.15.0333.N

7 februari 2017

AC nr. ...

Uit de tekst van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de doelstelling die erin bestaan een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen, vloeit voort dat zolang de lasthebber ad hoc niet van zijn mandaat is ontlast, hij als enige bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen en de keuze te bepalen van de raadsman die voor de rechtspersoon optreedt, zodat indien namens de rechtspersoon een memorie van antwoord wordt ingediend uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan moet blijken dat de raadsman die de memorie heeft ondertekend, werd aangesteld door de lasthebber ad hoc.

- STRAFVORDERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.16.1029.N

31 januari 2017

AC nr. ...

Uit de tekst van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de doelstelling van die bepaling een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen, vloeit voort dat enkel de lasthebber ad hoc bevoegd is om namens deze rechtspersoon te beslissen over het aanwenden van rechtsmiddelen tegen de beslissingen op de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering, welke beslissing kan blijken uit de akte strekkende tot het instellen van een rechtsmiddel of elk ander stuk dat partijen aan de rechter overleggen en waarvan hij onaantastbaar de bewijswaarde beoordeelt (1). (1) Zie concl. OM.

- LASTGEVING -

- STRAFVORDERING -

- VORDERING IN RECHTE -

P.16.0254.F

15 juni 2016

AC nr. ...

Uit de tekst en de opzet van artikel 2bis, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat ertoe strekt de onafhankelijkheid te waarborgen van de rechtspersoon bij de uitoefening van diens recht van verdediging, blijkt dat enkel zijn lasthebber ad hoc ertoe gemachtigd is om de rechtspersoon bij de strafvordering te vertegenwoordigen; als zodanig heeft de omstandigheid dat, de persoon die aanvankelijk was gemachtigd de rechtspersoon te vertegenwoordigen en die wegens dezelfde of samenhangende feiten wordt vervolgd geen partij meer is in hoger beroep, geen invloed op zijn vertegenwoordiging door de lasthebber ad hoc.

- LASTGEVING -

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

Om regelmatig te zijn, moet de betekening van het cassatieberoep tegen een rechtspersoon waarvoor een lasthebber ad hoc werd aangewezen, aan laatstgenoemde gebeuren.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.15.1061.F 4 november 2015 AC nr. ...

De beslissing die de beklagde rechtspersoon veroordeelt tot betaling van de kosten en honoraria van de lasthebber ad hoc, is een veroordeling tot de gerechtskosten die deel uitmaakt van de strafvordering (1). (Impliciet). (1) Zie F. Lugentz en O. Klees, "Le point sur la responsabilité pénale des personnes morales", RDPC, 2008, p. 213 tot 215.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

Art. 30, tweede lid

P.15.0826.N 6 september 2016 AC nr. ...

Wanneer het opzet om het misdrijf te plegen is ontstaan buiten enig optreden van de politieambtenaar of van een derde handelend op het uitdrukkelijk verzoek van deze ambtenaar, deze zich heeft beperkt tot het scheppen van de gelegenheid om vrij een strafbaar feit te plegen in zodanige omstandigheden dat hij de uitvoering ervan kan vaststellen en aan de dader ruimte wordt gelaten om vrij met zijn misdadig voornemen te breken, is er geen sprake van provocatie (1). (1) Cass. 04 maart 2014, AR P.14.0333.N, AC 2014, nr. 174.

- MISDRIJF - Allerlei

- POLITIE -

Art. 32

P.16.0154.F 11 mei 2016 AC nr. ...

Tot nietigheid van een onregelmatig verkregen bewijselement wordt enkel besloten indien de naleving van de betrokken vormvoorwaarden op straffe van nietigheid is voorgeschreven, de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, of het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; om de betrouwbaarheid van een onregelmatig verkregen bewijselement te beoordelen, kan de rechter zich op andere bewijselementen baseren die regelmatig werden verkregen (1). (1) Zie Cass. 2 maart 2011, AR P.10.0586.F, AC 2011, nr. 175; Cass. 8 april 2014, AR P.12.1630.N, AC 2014, nr. 273; Cass. 14 mei 2014, AR P.14.0186.F, AC 2014, nr. 345; A. De Nauw, Na de jurisprudentiële, een bijkomende wettelijke verenging van de sanctie van de bewijsuitsluiting, RW 2014-2015, nr. 30, p. 1190.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.16.0214.F 20 april 2016 AC nr. ...

Luidens artikel 32 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering kan slechts tot nietigheid van een bewijselement besloten worden in een van de drie gevallen die in dat artikel op alternatieve wijze worden opgesomd; wanneer de rechter geoordeeld heeft dat door de onregelmatigheid van het telefonie-onderzoek de beklagden het recht op een eerlijk proces werd ontnomen, dient hij de toepassing van de andere wettelijke criteria in die bepaling niet te onderzoeken.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

De sanctie van het motiveringsgebrek van een beschikking gewezen met toepassing van zowel artikel 88bis als artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering dient enkel beoordeeld te worden volgens de in artikel 32 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering opgesomde criteria (1). (1) Cass. 28 mei 2014, AR P.14.0424.F, AC 2014, nr. 386 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, Rev. dr. pén. crim., 2014, p. 959, R.A.G.B., 2015, p. 36 en de noot van V. VEREECKE, "Artikel 32 V.T.Sv. regelt de procedurele nietigheid".

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen*

- BEWIJS - *Strafzaken - Bewijsvoering*

P.14.0238.F

23 september 2015

AC nr. ...

Overeenkomstig de artikelen 2 en 3 Gerechtelijk Wetboek is artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering van toepassing op de hangende rechtsgedingen; het is bijgevolg onmiddellijk van toepassing op alle, vóór zijn inwerkingtreding op 22 november 2013, gepleegde misdrijven die nog niet definitief zijn berecht of verjaard (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- BEWIJS - *Strafzaken - Bewijsvoering*

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Werking in de tijd en in de ruimte*

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 24 oktober 2013 tot wijziging van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering wat betreft de nietigheden, blijkt dat de nietigheid van een onregelmatig verkregen bewijselement, bedoeld in artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat betrekking heeft op de eerbiediging van de op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften, geen miskennis inhoudt van een substantiële regel betreffende de organisatie van de hoven en rechtbanken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- BEWIJS - *Strafzaken - Bewijsvoering*

De rechter beoordeelt in feite of de bij de bewijsverkrijging begane onregelmatigheid verschoonbaar is, maar het Hof gaat na of hij uit zijn vaststellingen die beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- BEWIJS - *Strafzaken - Bewijsvoering*

P.14.1796.F

4 maart 2015

AC nr. ...

Er wordt enkel tot afwijzing van een onregelmatig verkregen bewijselement besloten indien de nietigheid bij wet is bepaald, indien het verzuim de betrouwbaarheid van het bewijs verloren heeft doen gaan of indien de aanwending van het bewijs de eerlijke behandeling van de zaak in het gedrang brengt; een proces is niet langer eerlijk wanneer het met name ondanks zijn onregelmatigheid ontvankelijk verklaarde bewijs het risico inhoudt van een veroordeling op grond van twijfelachtige gegevens, terwijl de partij tegen wie ze worden aangevoerd ze niet op nuttige wijze kan tegenspreken om de waarheid te herstellen.

- BEWIJS - *Strafzaken - Algemeen*

Art. 4

P.15.0001.F

22 juni 2016

AC nr. ...

De burgerlijke rechtsvordering kan voor de strafrechter worden ingesteld door eenieder die beweert persoonlijk te zijn benadeeld door het misdrijf dat het voorwerp van de strafvordering uitmaakt, met andere woorden door eenieder die verantwoordt dat hij door dat misdrijf in zijn persoon, zijn goederen dan wel zijn eer kan zijn geschaad; de omstandigheid dat de wet de vervolging wegens belaging afhankelijk stelt van de klacht van de persoon die beweert te worden belaagd, belet de rechter niet om vast te stellen dat dit misdrijf een ander persoon schade heeft berokkend.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BELAGING -

P.15.0929.F

2 maart 2016

AC nr. ...

De burgerlijke rechtsvordering die volgens de wet tegelijkertijd en voor dezelfde rechters kan vervolgd worden als de strafvordering is, behoudens de bij wet bepaalde uitzonderingen, die welke tot vergoeding strekt van door een misdrijf veroorzaakte schade; de rechtsvordering voortvloeiend uit een misdrijf die niet tot vergoeding van de daardoor veroorzaakte schade strekt, kan niet voor de strafrechten worden gebracht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - *Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)*

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 4, eerste lid

D.16.0279.N 17 maart 2017 AC nr. ...

Artikel 4, eerste lid, Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, bepaalt niet dat, wanneer de strafrechter definitief heeft geoordeeld over de strafvordering, de voor de burgerlijke rechter aanhangige burgerlijke rechtsvordering slechts mag worden vervolgd nadat afstand werd gedaan van dezelfde voor de strafrechter nog hangende burgerlijke rechtsvordering.

- STRAFVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.15.1445.F 23 maart 2016 AC nr. ...

Wanneer blijkt dat de strafvordering op de dag van de beschikking tot verwijzing van het onderzoeksgerecht was vervallen door verjaring, is het vonnisgerecht niet bevoegd om uitspraak te doen over de burgerlijke rechtsvordering die daarvan bijzaak is, ook al dateert de burgerlijke partijstelling van vóór die verjaring (1). (1) Zie Cass. 28 september 2010, AR P.09.1598.N, AC 2010, nr. 553.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

D.14.0016.N 18 februari 2016 AC nr. ...

De omstandigheid dat de tuchtrechter gebonden is door hetgeen de stafrechter zeker en noodzakelijk heeft beslist (1), houdt niet in dat het tuchtrechtscollege verplicht is zijn uitspraak uit te stellen tot na de uitspraak van de strafrechter (2). (1) Zie Cass. 24 januari 1997, AR C.94.0119.N, AC 1997, nr. 45. (2) Cass. 21 maart 1986, AR nr. 4720, AC 1985-86, nr. 459; Cass. 15 oktober 1987, AR nr. 7907, AC 1987-88, nr. 93.

- ADVOCaat -

Art. 4, tiende lid

P.16.1079.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Uit artikel 4, tiende lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering volgt dat de rechter conclusies, neergelegd buiten de vastgestelde termijnen, zonder enig verzoek daartoe van de partijen uit het debat dient te weren tenzij partijen akkoord zijn om de conclusies in het debat te houden of, gelet op de ontdekking van een nieuw en ter zake dienend stuk of feit, een nieuwe conclusietermijn werd verleend.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 4, twaalfde lid

P.16.0531.N 31 januari 2017 AC nr. ...

Het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen de beslissing die haar veroordeelt tot de kosten van de strafvordering maakt voor de appelrechter geen louter burgerlijke belangen aanhangig als bedoeld in artikel 4, twaalfde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, maar vereist van hem een beoordeling die verband houdt met de strafvordering, waarover het openbaar ministerie dient gehoord te worden zodat zijn optreden ter rechtszitting vereist is.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Hoewel een burgerlijke partij in de regel geen hoedanigheid heeft om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing op de tegen een beklagde ingestelde strafvordering, een dergelijk beroep niet ontvankelijk is en dan ook geen invloed heeft op de rechtspleging voor de appelrechter, heeft een burgerlijke partij wel de vereiste hoedanigheid om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing die haar veroordeelt tot de kosten van de strafvordering.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 21 tot 24

P.13.1281.N 21 april 2015 AC nr. ...

Zonder op enigerlei wijze te onderzoeken op welke data bepaalde telastleggingen, voor zo ver bewezen, zouden gepleegd zijn, verklaren de appelrechters de strafvordering voor die telastleggingen, waarvoor zij te kennen geven dat zij mogelijk met hetzelfde opzet gepleegd werden als de feiten van een andere telastlegging waaraan de beklaagde schuldig wordt verklaard, vervallen door verjaring op grond van een stuitingsdaad die zich situeert vóór de mogelijk laatste datum van deze feiten, zoals omschreven, en verklaren zij dienvolgens de burgerlijke rechtsvorderingen, in zoverre zij gesteund zijn op de telastleggingen niet ontvankelijk; het Hof kan aldus niet nagaan of de strafvordering voor de telastleggingen wel of niet was verjaard op de dag waarop het arrest is uitgesproken en of de burgerlijke rechtsvorderingen die op deze telastleggingen werden gesteund, werden ingesteld nadat de strafvordering vervallen was door verjaring en vernietigt de bestreden beslissing in zoverre die uitspraak doet over die burgerlijke rechtsvorderingen, in de mate zij gesteund zijn op die telastleggingen, met verwijzing (1). (1) Zie Cass. 6 september 2000, AR P.00.0310.F, AC 2000, nr. 443; Cass. 7 november 2000, AR P.99.0048.N, AC 2000, nr. 604; Cass. 2 mei 2006, AR P.06.0125.N, AC 2006, nr. 252.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Artt. 3 en 4

P.16.1109.F 15 maart 2017 AC nr. ...

Noch de bepalingen van de artikelen 3 en 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wettelijke bepaling verlenen het Hof, dat uitspraak doet in strafzaken, de bevoegdheid kennis te nemen van een tegenvordering tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos cassatieberoep (1). (1) Cass. 30 oktober 2007, AR P.07.0500.N, AC 2007, nr. 515; Cass. 18 februari 2004, AR P.03.1467.F, AC 2004, nr. 87 en R.D.P. 2005, p. 90, met noot G.-F. RANERI, Le pourvoi téméraire ou vexatoire en matière pénale, pp. 91 tot 102, inz. p. 97 en de noten 27 e.v. alsook pp. 100 e.v. inzake de problemen die, gelet op het recht om vrij zijn verdediging te organiseren, de ontvankelijkheid van een vordering van het openbaar ministerie zou stellen tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos cassatieberoep van de beklaagde; zie ook, de lege ferenda, R. VERSTRAETEN en J. HUYSMANS, Ruimte voor een theorie van rechtsmisbruik in het strafprocesrecht?, in Liber amicorum M. DE SWAEF, Intersentia, 2013, pp. 509-526. Een dergelijke vordering is wel ontvankelijk in burgerlijke zaken: zie Cass. 19 oktober 2009, AR S.09.0037.N, AC 2009, nr. 594; Cass. 26 juni 2014, AR C.13.0414.N, AC 2014, nr. 459 (M.N.B.)

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

P.15.0216.F 20 april 2016 AC nr. ...

De rechter kan de beklaagde alleen veroordelen tot vergoeding van de schade, na te hebben vastgesteld dat de beklaagde het misdrijf, waarop de burgerlijke rechtsvordering gegrond is, gepleegd heeft, en dat het voormelde misdrijf de schade heeft veroorzaakt (1). (1) Cass. 17 oktober 2001, AR P.01.0807.F, AC 2001, nr. 550.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer de strafvordering is verjaard en de burgerlijke rechtsvordering tijdig werd ingesteld, staat het aan de strafrechter die vordering te onderzoeken (1). (1) Cass. 27 oktober 1992, AR 5905, AC 1992, nr. 700.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- STRAFVORDERING -

P.15.0929.F 2 maart 2016 AC nr. ...

De door een misdrijf veroorzaakte schade waarvan de vergoeding voor de strafrechter wordt gevorderd, moet actueel en vaststaand zijn; als het aangevoerde nadeel toekomstig en onzeker is, kan de partij die een dergelijk nadeel aanvoert geen ontvankelijke rechtsvordering tot schadevergoeding instellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.15.0089.N

26 mei 2015

AC nr. ...

Hij die beweert door een misdaad of een wanbedrijf benadeeld te zijn, kan zich burgerlijke partij stellen, zowel voor de onderzoeksrechter als voor het onderzoeksgerecht, zonder dat hij in die stand van de rechtspleging het bewijs hoeft te leveren van de schade, haar omvang en het oorzakelijk verband ervan met het aan de verdachte ten laste gelegde misdrijf, maar de beweerde benadeelde moet, wil zijn burgerlijkepartijstelling ontvankelijk zijn, zijn bewering omtrent de schade die hij door het misdrijf zou hebben geleden, aannemelijk maken; bij die beoordeling dient het onderzoeksgerecht rekening te houden met de concrete feiten voorwerp van de klacht met burgerlijkepartijstelling en niet met de abstracte misdrijfomschrijvingen (1). (1) Cass. 8 mei 2012, AR P.11.1814.N, AC 2012, nr. 285.

- *BURGERLIJKE RECHTSVORDERING* -

- *ONDERZOEKSGERECHTEN* -

Artt. 4, eerste lid, en 26

P.16.0362.F

7 september 2016

AC nr. ...

Artikel 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade, maar dat zij niet kan verjaren vóór de strafvordering.

- *BURGERLIJKE RECHTSVORDERING* -

- *VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter*

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze van inleiding van de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 Burgerlijk Wetboek; wanneer het slachtoffer, voor de strafrechter, zijn vordering vóór de verjaring van de strafvordering instelt, houdt de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering op te lopen, tot de dag van de uitspraak van de beslissing die een einde stelt aan het geding (1). (1) Cass. 12 maart 2008, AR P.07.1523.F, AC 2008, nr. 171; Cass. 16 maart 2010, AR P.09.1519.N, AC 2010, nr. 185.

- *VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter*

- *BURGERLIJKE RECHTSVORDERING* -

Waals decreet 15 juli 2008 betreffende het Boswetboek

Artt. 17 en 22

P.17.0015.F

29 maart 2017

AC nr. ...

Uit het feit dat artikel 22 van het Waalse Boswetboek, onder de daarin bepaalde voorwaarden, de toegang verbiedt voor motorvoertuigen tot daartoe niet afgebakende wegen, kan niet worden afgeleid dat het in artikel 17 van dat wetboek bedoelde algemeen verbod op belemmering van het verkeer op dergelijke wegen niet van toepassing zou zijn op motorvoertuigen, zodat permanente slagbomen de toegang mogen blokkeren; de omstandigheid dat een bord aangeeft dat de doorgang vrij blijft voor andere, in de artikelen 20 en 21 van dat wetboek bedoelde, niet-gemotoriseerde gebruikers, zoals voetgangers, fietsers of ruiters, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Zie concl. OM.

- BOSSEN -

Wals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

Art. L 2224-4

C.14.0490.F 27 mei 2016 AC nr. ...

De machtiging van de provincieraad om een cassatieberoep in te stellen is niet vereist wanneer het voorwerp van het geschil geen verband houdt met de goederen van de provincie.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

Art. L1133-2

F.14.0098.F 21 mei 2015 AC nr. ...

De aantekening in het register bepaald in artikel L1133-2 van het Wetboek van de van de plaatselijke democratie en decentralisatie, is het enige toelaatbare bewijs van de bekendmaking van een gemeenteverordening of –reglement (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2015, nr. ..., over het enige bewijsmiddel van de bekendmaking. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak F.14.0158.F, over die aangelegenheid een arrest gewezen dat dezelfde regel stelt (andersluidende concl. OM).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Artt. L 3321-10, eerste en tweede lid, en L 3321-11

F.16.0054.F 15 juni 2017 AC nr. ...

Uit het onderling verband tussen artikel 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek en de artikelen L3321-10, eerste en tweede lid, alsook L 3321-11 van het Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie volgt dat, bij ontstentenis van een beslissing van het gemeentecollege dat kennis genomen heeft van een bezwaar tegen een belasting die niet van ambtswege werd gevestigd, de betrokken belastingplichtige de betwisting betreffende de toepassing van het gemeentelijk belastingreglement aanhangig mag maken bij de rechtbank van eerste aanleg, zodra de termijn van zes maanden te rekenen van de datum van ontvangst van dat bezwaar is verstreken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Artt. L1133-1 en L1133-2

F.14.0098.F 21 mei 2015 AC nr. ...

Artikel 112 van de Nieuwe Gemeentewet, thans artikel L1133-1 van het Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie, en artikel 114 van die wet, thans artikel L-1133-2 van dat wetboek, dienen als wettelijke grondslag voor het koninklijk besluit van 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteoverheden, dat is aangenomen ter uitvoering van de daarin opgenomen bepalingen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2015, nr. ..., over het enige bewijsmiddel van de bekendmaking. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak F.14.0158.F, over die aangelegenheid een arrest gewezen dat dezelfde regel stelt (andersluidende concl. OM).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

Art. 155, § 3

P.16.1109.F 15 maart 2017 AC nr. ...

Artikel 155, §3, Waals wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw, patrimonium en energie beperkt de mogelijkheid voor de burgerlijke partij om rechtstreeks te worden vergoed enkel tot de voorwaarde dat de bevoegde bestuurlijke overheid een van de in artikel 155, §2, bedoelde wijzen van herstel vordert; de afstand door de bestuurlijke overheden van de herstellvordering heeft niet tot gevolg dat de burgerlijke partij belet wordt de rechtstreekse vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade te vorderen en geen enkele bepaling van dat wetboek doet afbreuk aan het recht van de burgerlijke partij om de vergoeding in natura te vorderen van de schade uit de onrechtmatige daad waarvan zij beweert het slachtoffer te zijn, mits zulks mogelijk is, dit geen rechtsmisbruik oplevert en dat die partij een belang behoudt (1). (1) Zie Cass. 9 januari 2002, AR P.00.0855.F, AC 2002, nr. 14 (inz. pp. 60-61, punt 2.1, tweede onderdeel), en concl. J. SPREUTELS, toen advocaat-generaal (inz. punt 7): "Wanneer de rechter, bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht, oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet in staat waren met de vereiste onpartijdigheid een keuze te maken tussen de verschillende in artikel 155, § 2, WWROSPE bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering afwijzen zonder die vordering nog op haar interne of externe wettigheid te moeten toetsen; in dat geval wordt, in voorkomend geval, alleen de vordering van de benadeelde derde of derden met betrekking tot de herstelmaatregel aanhangig gemaakt bij de rechter, die de gegrondheid ervan zal beoordelen." (kop).

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 155, § 4

P.16.0011.F 4 mei 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 155, § 4, WWROSPE beveelt het vonnis dat wanneer de plaats niet binnen de voorgeschreven termijn in haar oorspronkelijke staat wordt hersteld, de gemachtigde ambtenaar, het College van burgemeester en schepenen en eventueel de burgerlijke partij, van ambtswege de tenuitvoerlegging daarvan kunnen vorderen; de rechter die weigert de voormelde machtiging te verlenen op grond dat deze, aangezien ze van rechtswege wordt verleend, niet uitdrukkelijk moet worden verleend, schendt die bepaling.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De veroordeling tot een dwangsom voor het geval dat aan de hoofveroordeling niet wordt voldaan, is voor de rechter slechts een mogelijkheid doch geen verplichting; het feit dat een dwangsom wordt gevorderd om de veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat te waarborgen is wat dat betreft zonder belang (1). (1) Zie G. Ballon, Dwangsom, A.P.R. 1980, p. 16.

- DWANGSOM -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 155, § 4, eerste en derde lid

C.14.0500.F 11 december 2015 AC nr. ...

Artikel 155, § 4, derde lid, Stedenbouwdecreet Wallonië 1984 bepaalt niet dat de veroordeelde eigenaar moet zijn op de dag van de tenuitvoerlegging.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wet 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen

Art. 29, tweede lid

P.17.0177.F

3 mei 2017

AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een verstekvonnis, mag de appelrechter die uitspraak doet over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het op verzet van de beklaagde gewezen vonnis, diens toestand niet verzwaren (1); als die appelrechter hem veroordeelt tot het betalen van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden (2), wat door het beroepen vonnis niet was opgelegd, miskent hij de relatieve werking van het verzet (3). (1) Wat betreft de relatieve werking van het verzet, zie bijv. Cass. 19 oktober 2011, AR P.11.1198.F, AC 2011, nr. 559; Cass. 23 juni 2004, AR P.03.1717.F, AC 2004, nr. 348; Cass. 3 juni 1997, AR P.97.0016.N, nr. 256; Cass. 12 september 1995, AR P.94.0386.N, AC 1995, nr. 376; Cass. 10 mei 1994, AR P.94.0014.N, AC 1994, nr. 230; Cass. 4 oktober 1989, AR 7500, AC 1989-90, nr. 74; Cass. 29 november 1988, AR 2184, AC 1988-89, nr. 183; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, Die Keure, Brugge, 7de uitg., 2014, dl. II, pp. 1370 e.v. (2) Dit is verplichting die de rechter oplegt bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf en die van 10 naar 25 euro is gebracht, vóór de indexering door artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2005 tot wijziging van het artikel 29, tweede lid, van de wet van 1 augustus 1995 houdende fiscale en andere bepalingen. (3) Ongeacht het feit dat die bijdrage geen straf is (Cass. 9 juni 1987, AR 1406, AC 1986-87, nr. 607) vormt de omstandigheid dat de toestand van de beklaagde feitelijk wordt verzaamd wanneer die verplichting voor het eerst in hoger beroep wordt opgelegd, daartoe geen beletsel en vereist niet dat het arrest op grond van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering met eenparigheid van stemmen wordt uitgesproken (Cass. 7 december 1988, AR 6990, AC 1988-89, nr. 206). Die oplossing is coherent met de relatieve werking van het verzet inzake de vaste vergoeding bedoeld in artikel 91, tweede lid, *Tarief Strafzaken*, die eveneens een eigen karakter heeft en geen straf is: zie Cass. 11 februari 2014, AR P.13.1720.N, AC 2914, nr. 110 en de noot van J. DECOKER, "De vaste vergoeding bij verzet of enkel hoger beroep van beklaagde", *T. Strafr.* 2015, nr. 1, pp. 16-19; Cass. 7 mei 2008, AR P.08.0141.F, AC 2008, nr. 276; Cass. 6 mei 2014, AR P.13.1291.N, AC 2014, nr. 318; Cass. 3 juni 2014, AR P.14.0329.N, AC 2014, nr. 398; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *op.cit.*, dl. II, p. 1377. (M.N.B.)

- HOGER BEROEP - *Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen)* - *Gevolgen* - *Bevoegdheid van de rechter*

- GERECHTSKOSTEN - *Strafzaken* - *Procedure voor de feitenrechter*

- VERZET -

Wet 10 april 2003 tot regeling van de afschaffing van de militaire rechtscolleges in vreedetijd alsmede van het behoud ervan in oorlogstijd

Art. 112

P.15.1197.F

16 december 2015

AC nr. ...

Aan magistraten van het openbaar ministerie bij de krijgsraad en de magistraten van het openbaar ministerie bij het militair gerechtshof behorend tot de tijdelijke personeelsformatie wordt door de minister van Justitie een opdracht gegeven bij het openbaar ministerie van een burgerlijk rechtscollege; daaruit volgt dat de akte van hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank, door een substituut-krijgsauditeur met opdracht bij het parket van het rechtscollege dat het vonnis heeft gewezen, wordt ingesteld overeenkomstig artikel 202, 5°, Wetboek van Strafvordering.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Wet 10 jan. 1824 over het recht van erfpacht

Artt. 1, eerste lid, en 5, eerste en tweede lid

F.14.0001.F

21 mei 2015

AC nr. ...

Uit artikel 14, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecombineerd met de artikelen 1, eerste lid, en 5, eerste en tweede lid, van de wet van 10 januari 1824 over het recht van erfpacht volgt dat de door de erfpachter betaalde of gedragen termijnen en ermee gelijkgestelde lasten slechts van zijn belastbare onroerende inkomsten aftrekbaar zijn in zoverre zij de tegenwaarde vertegenwoordigen van de daaruit voortvloeiende splitsing van het eigendomsrecht en het genot van het erf, met uitsluiting van de geldsommen die aan de eigenaar zijn betaald ter uitvoering van de afwijkende bepalingen van het wettelijk erfpachtstatuut, ongeacht of die geldsommen betrekking hebben op de terugbetaling van herstel- of onderhoudskosten die hij voor eigen rekening heeft gemaakt dan wel een tegenprestatie zijn voor de hem verleende diensten van beheer (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

Wet 10 jan. 1824 over het recht van opstal

Artt. 1 en 4

C.15.0210.N

3 december 2015

AC nr. ...

Het recht van opstal dat voor onbepaalde duur wordt bedongen, waardoor in werkelijkheid een zakelijk recht wordt gevestigd voor meer dan vijftig jaar, is niet nietig, maar dient herleid te worden tot deze wettelijk bepaalde maximumtermijn (1). (1) Cass. 15 december 2006, AR C.05.0558.N, AC 2006, nr. 654.

- OPSTAL (RECHT VAN) -

Wet 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen en discriminatie

Artt. 15 en 18, §§ 1 en 2

S.12.0119.N

14 december 2015

AC nr. ...

Wanneer het slachtoffer van een bewezen discriminatie in het kader van de arbeidsbetrekkingen of van de aanvullende regelingen voor sociale zekerheid een forfaitair bedrag vordert ten titel van morele en materiële schadevergoeding en de werkgever aantoont dat de betwiste ongunstige of nadelige behandeling ook op niet discriminerende gronden getroffen zou zijn, het slachtoffer recht heeft op een schadevergoeding gelijk aan drie maanden bruto beloning; in zoverre het onderdeel schending aanvoert van artikel 18, § 2, Discriminatiewet, gaat het uit van een onjuiste rechtsopvatting dat wanneer is aangetoond dat de betwiste ongunstige of nadelige behandeling ook op niet discriminerende gronden zou getroffen zijn, de materiële schade die uit de discriminatie voortvloeit via de toepassing van de in artikel 15 bepaalde nietigheid sanctie kan hersteld worden en faalt het aldus naar recht.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - *Allerlei*

Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

Art. 1, c)

C.15.0433.N

9 juni 2016

AC nr. ...

Uit artikel 1, c), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart en de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor, enkel voor wat de zeevaartuigen betreft, toepassing heeft gemaakt van artikel 18 van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, op grond waarvan elke Staat zich het recht kan voorbehouden de toepassing van artikel 2, §1, leden d) en e), van dit Verdrag uit te sluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- *SCHIP, SCHEEPVAART* -

- *INTERNATIONALE VERDRAGEN* -

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN* - *Gevolgen van internationale normen*

Art. 9

C.15.0433.N

9 juni 2016

AC nr. ...

Krachtens artikel 9 van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart, dat artikel 273, §1, 1°, Wetboek van Koophandel heeft aangepast, is artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, wel van toepassing op de binnenvaartuigen en de daarmee gelijkgestelde vaartuigen en drijvende tuigen; uit de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor toepassing heeft gemaakt van artikel 15, §2, a), van dat Verdrag, op grond waarvan een Staat door middel van uitdrukkelijke bepalingen in zijn nationale wet, het stelsel van beperking van aansprakelijkheid kan regelen dat moet worden toegepast op schepen die volgens de wet van die Staat bestemd zijn voor de vaart op de binnenwateren; de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart bevat dan ook geen interne tegenstrijdigheid of incoherentie door te bepalen dat artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, niet van toepassing is op de zeevaartuigen, maar wel op de binnenvaartuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- *SCHIP, SCHEEPVAART* -

- *INTERNATIONALE VERDRAGEN* -

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN* - *Gevolgen van internationale normen*

Artt. 1, c), 14, leden a) en b), en 18

C.15.0433.N

9 juni 2016

AC nr. ...

De vorderingen betreffende de maatregelen van artikel 14, leden a) en b), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart stemmen overeen met de vorderingen vermeld in artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976; uit artikel 1, c), van voormelde wet volgt dat deze vorderingen, voor wat de zeevaartuigen betreft, uitgesloten zijn van toepassing van de aansprakelijkheidsbeperking, zoals die door dit Verdrag geregeld is; uit artikel 18 van die wet en de wetsgeschiedenis blijkt evenwel dat de wetgever deze vorderingen, betreffende de zeevaartuigen, aan een eigen regeling van aansprakelijkheidsbeperking heeft onderworpen; aldus wil de wetgever de onbeperkte aansprakelijkheid matigen, die voor zeevaartuigen zou voortvloeien uit de uitsluiting van deze vorderingen uit de toepassing van voormeld Verdrag (1). (1) Zie concl. OM.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN* - *Gevolgen van internationale normen*

- *SCHIP, SCHEEPVAART* -

- *INTERNATIONALE VERDRAGEN* -

Artt. 15 en 18

In geval van aansprakelijkheidsbeperking in overeenstemming met artikel 18 Wrakkenwet, kan de overheid de scheepseigenaar niet verplichten om over te gaan tot de berging van het vaartuig (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- *SCHIP, SCHEEPVAART* -

Indien de overheid beslist om ambtshalve tot de berging over te gaan, kan zij krachtens artikel 15 Wrakkenwet, vooraf, van de eigenaar of de aansprakelijke derden eisen om de som voor te schieten die zij voldoende acht om de kosten van de berging te dekken; in dat geval mag, volgens artikel 15, tweede lid, het van de eigenaar van het gestrande of gezonken vaartuig gevorderde bedrag niet meer bedragen dan waartoe de eigenaar zijn aansprakelijkheid kan beperken op grond van artikel 18 van de wet (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- *SCHIP, SCHEEPVAART* -

Wet 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

Art. 11

S.15.0104.F 5 september 2016 AC nr. ...

Het nakomen van de verplichting om elke voor het onderzoek van zijn aanvraag nuttige inlichting te verschaffen, is geen voorwaarde waarvan het niet-ervullen de sociaal verzekerde het recht op maatschappelijke integratie zou ontzeggen; die tekortkoming kan evenwel tot gevolg hebben dat niet kan worden nagegaan of de voorwaarden voor het recht vervuld zijn en in dergelijke gevallen kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat recht weigeren voor het tijdvak waarvoor het niet over de voor het onderzoek van de aanvraag nodige inlichtingen beschikt.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Wanneer de sociaal verzekerde de weigering van het recht op maatschappelijke integratie betwist voor de arbeidsrechtbank, ontstaat tussen hem en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een betwisting omtrent het recht op maatschappelijke integratie vanaf de datum waarop hij het voordeel ervan aanvraagt; de artikelen 11, tweede lid, van het Handvest van de sociaal verzekerde en 19, § 2, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie zijn enkel van toepassing op de administratieve fase van de procedure tot toekenning van het recht op maatschappelijke integratie en doen geen afbreuk aan de regels betreffende de overlegging van de bewijzen in de gerechtelijke procedure.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 14, eerste, tweede en derde lid

S.12.0102.F 16 maart 2015 AC nr. ...

De verjaringstermijn van drie jaar van de rechtsvordering tot betaling van de vergoedingen beoogd bij artikel 69, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, gaat in op het tijdstip waarop het recht op herstel voor de getroffene ontstaat; het ontstaan van dat recht hangt niet af van de beslissing van de verzekeringsinstelling om het ongeval al dan niet als arbeidsongeval te erkennen, of aan de getroffene een vergoeding, waarop deze aanspraak maakt toe te kennen of te weigeren; ook als die beslissing verschillende vermeldingen van artikel 4, koninklijk besluit 24 november 1997 niet bevat, kan dat niet tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn niet is ingegaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Allerlei

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 17

S.15.0128.F 6 juni 2016 AC nr. ...

Als uit de vaststellingen van het bestreden arrest blijkt dat noch de eerste, en derhalve noch de tweede betwiste administratieve beslissing van de Rijksdienst voor pensioenen een juridische of materiële vergissing rechtzet van de beslissing die de Rijksdienst voorlopig genomen had in afwachting van inlichtingen die het nemen van een eindbeslissing mogelijk maken, vormt die, bijgevolg, geen nieuwe beslissing in de zin van artikel 17 van de wet van 11 april 1995 (1). (1) Zie concl. OM.

- PENSIOEN - Algemeen

Art. 17, tweede lid

S.15.0131.F 29 mei 2017 AC nr. ...

De beoordelingsfout die de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening heeft begaan bij het nazien, bepaald in artikel 139 Werkloosheidsbesluit, van de door de werkloze ingediende verklaringen en stukken en van de voorwaarden om op uitkeringen aanspraak te kunnen maken, is geen juridische of materiële vergissing in de zin van artikel 17, tweede lid, Wet Handvest Sociaal Verzekerde.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 20

S.14.0064.F

4 april 2016

AC nr. ...

De pensioenaanvullingen die verschuldigd zijn bij herziening van de rechten op het rustpensioen van een lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart zijn slechts opeisbaar na de volledige betaling van de regularisatiebijdragen bedoeld bij §§2 en 3 en van de interest bedoeld bij §4 van artikel 16ter van het koninklijk besluit van 3 november 1969, en ten vroegste op de ingangsdatum van het pensioen of op de eerste dag der maand volgend op de datum van de regularisatieaanvraag, en vervolgens per maand; de pensioenaanvullingen worden, tot beloop van de bedragen van de regularisatiebijdragen, vermeerderd met de interest die op de dag van de regularisatieaanvraag vervallen is, waarmee ze gecompenseerd worden, betaald op hun vervaldag en dragen geen verwijlinterest; zodra de regularisatiebijdragen en interest integraal betaald zijn bij compensatie met de pensioenaanvullingen, is het eventuele saldo van die aanvullingen per maand opeisbaar; bij ontstentenis van betaling moet er interest betaald worden op de maandelijkse aanvullingen vanaf die vervaldag met toepassing van artikel 20, Wet Handvest Sociaal Verzekerde (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- PENSIOEN - *Werknemers*

- INTEREST - *Moratoire interest*

Artt. 1, 2, 1°, e), en 2°, a) en 23, eerste lid

S.14.0017.F

30 maart 2015

AC nr. ...

Artikel 23, eerste lid van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde is bijgevolg van toepassing op de termijnen die de gerechtigde van de materiële hulp heeft om beroep in te stellen tegen de beslissingen van het Agentschap Fedasil (1). (1) Cass. 7 januari 2013, RG S.11.0111.F, Pas. 2013, nr. 12.

- SOCIALE ZEKERHEID - *Algemeen*

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 13, 14 en 16

S.16.0065.F

27 maart 2017

AC nr. ...

Uit de artikelen 13, 14 en 16, eerste lid, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde volgt dat de kennisgeving van een beslissing tot toekenning of weigering van de prestaties geschiedt door het toezenden van een beslissing die voldoet aan de wettelijke verplichtingen van motivering en kennisgeving per gewone brief of door het overhandigen ervan aan de betrokkene; hoewel uit die artikelen volgt dat de beslissing geschreven moet zijn, volgt noch uit artikel 16, noch uit enige andere wettelijke bepaling dat het bewijs van de verzending of overhandiging ervan aan de betrokkene schriftelijk dient te gebeuren.

- SOCIALE ZEKERHEID - *Algemeen*

- BEWIJS - *Burgerlijke zaken - Bewijsvoering*

- MINDERJARIGHEID -

Wet 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar

Art. 10, § 2

D.15.0010.F

5 februari 2016

AC nr. ...

Elke zaakvoerder, bestuurder of actieve vennoot, die zelf de gereguleerde activiteit van vastgoedmakelaar uitoefent in een rechtspersoon die niet op het tableau of op de lijst is ingeschreven, moet aan de inschrijvingsplicht voldoen.

- *MAKELAAR* -

Elke zaakvoerder, bestuurder of actieve vennoot, die zelf de gereguleerde activiteit van vastgoedmakelaar uitoefent in een rechtspersoon die niet op het tableau of op de lijst is ingeschreven, moet aan de inschrijvingsplicht voldoen.

- *ONROEREND EN ROEREND GOED* -

- *HUUR VAN DIENSTEN* -

Wet 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen

Art. 9, tweede lid

C.15.0190.F

23 maart 2017

AC nr. ...

Wanneer de verplaatsing van leidingen noodzakelijk wordt door de aanleg van autosnelwegen of door werkzaamheden tot verbetering en modernisering van de rijkswegen, oefent het Wegenfonds de bevoegdheden uit die aan de Staat zijn toegewezen.

- GAS [ZIE: 137 ENERGIE] -

- WEGEN -

Wet 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu

Art. 1, eerste en tweede lid

C.15.0442.N

9 juni 2016

AC nr. ...

Uit de samenhang van de bepalingen van artikel 1, eerste en tweede lid, van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu en het ruime materiële toepassingsgebied van deze wet, op grond waarvan kan worden opgetreden tegen elke inbreuk op bepalingen die de bescherming van het leefmilieu in ruime zin beogen, volgt dat de voorzitter ook de staking kan bevelen van een verzuim en dat de voorzitter in dat kader positieve maatregelen kan opleggen in zoverre dit noodzakelijk is ter voorkoming van verdere schade aan het leefmilieu (1). (1) Zie concl. OM.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- MILIEURECHT -

Art. 1, eerste lid

C.14.0483.N

9 december 2016

AC nr. ...

Om het bestaan vast te stellen van een kennelijke inbreuk zoals bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, moet de rechter niet alleen nagaan of de inbreuk op wetsbepalingen betreffende de bescherming van het milieu met voldoende zekerheid vaststaat, maar moet hij tevens de gevolgen van die inbreuk op het milieu in aanmerking nemen (1); loutere vaststellingen in verband met de wettigheid van een vergunning volstaan hiertoe niet (2). (1) Cass. 2 maart 2006, AR C.05.0128.N, AC 2006, nr. 123, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE; Cass. 18 december 2009, AR C.08.0334.F, AC 2009, nr. 763, met concl. van eerste advocaat-generaal A. HENKES, toen advocaat-generaal, in Pas. 2009, nr. 763. (2) Zie Cass. 14 februari 2002, AR C.99.0459.N, AC 2002, nr. 106.

- MILIEURECHT -

Wet 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen

Art. 60

S.14.0053.F 21 september 2015 AC nr. ...

Wanneer de bij artikel 57, § 2, eerste lid, 2° en tweede lid, OCMW-wet, bedoelde materiële hulp niet gevraagd wordt of de aanvrager van die hulp zich niet schriftelijk ertoe verbindt, zoals voorgeschreven bij artikel 4, derde en vijfde lid, van het koninklijk besluit van 4 juni 2004, de voorgestelde hulp te wensen, is het krachtens artikel 57, § 2, eerste en tweede lid, van die wet de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de dringende medische hulp te verstrekken aan de ouders of hun kind jonger dan achttien jaar, die vreemdelingen zijn en illegaal in het Rijk verblijven (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 62, eerste lid

S.14.0017.F 30 maart 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 2, 6° en 9°, 3, 9, 10, 11, 13, 55, 56, §2, 1°, en 62 van de wet van 12 januari 2007 blijkt dat de bij artikel 57ter, tweede lid, van de wet van 8 juli 1976 bepaalde maatschappelijke dienstverlening de materiële hulp is die het Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers, Fedasil afgekort, rechtstreeks of door één van zijn partners verstrekt; die materiële hulp is dus één van de vormen van maatschappelijke dienstverlening bepaald bij artikel 1, eerste lid, van de wet van 8 juli 1976 (1). (1) Cass. 16 december 2013, RG S.13.0056.F, Pas. 2013, nr. 687.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 11, § 3, en 13

S.14.0017.F 30 maart 2015 AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat "de verzadiging van de opvangstructuren of het risico op verzadiging kunnen worden aangevoerd als een bijzondere omstandigheid in de zin van de artikelen 11, §3, en 13 van de wet van 12 januari 2007, in zoverre ze betrekking hebben op de persoonlijke situatie van de asielgerechtigde, doordat ze zijn opvang zouden beletten in een opvangcentrum waarvoor hij precies in aanmerking komt, hetgeen uiteraard niet het geval is wanneer de asielzoeker reeds in een dergelijke structuur gehuisvest is" en daaruit afleidt dat de door Fedasil aangevoerde "veralgemeende toestand van verzadiging van zijn opvangnetwerk", die geen "bijzondere omstandigheid is met betrekking tot de persoonlijke situatie" van de vreemdeling, geen "bijzondere omstandigheid is bedoeld in de artikelen 11, §3, en 13 van de wet van 12 januari 2007, schendt die wettelijke bepalingen.

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 11, §§ 1 en 3, en 13, eerste lid

S.14.0017.F 30 maart 2015 AC nr. ...

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 12 januari 2007 blijkt dat het risico op verzadiging van de opvangcapaciteit van de asielaanvragers een bijzondere omstandigheid kan betekenen bedoeld in artikel 11, §1, en bijgevolg in artikel 13, eerste lid van die wet, waardoor de verplichte plaats van inschrijving kan worden opgeheven die werd toegewezen overeenkomstig de artikelen 9 tot 12 van de wet (1). (1) Cass. 7 januari 2013, RG S.11.0111.F, Pas. 2013, nr. 12.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 11, §§ 3 en 4, en 13, eerste lid

S.14.0017.F 30 maart 2015 AC nr. ...

De omstandigheden die verband houden met de beschikbaarheid van de opvangplaatsen in de opvangstructuren, bedoeld in artikel 11, §4, eerste lid, zijn uitzonderlijk in die zin dat ze het aannemen rechtvaardigen, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, van een plan van gelijkmatige verdeling van de asielzoekers tussen de gemeenten; dat artikel sluit niet uit dat de omstandigheden die verband houden met de beschikbaarheid van de opvangplaatsen in de opvangstructuren eveneens bijzondere omstandigheden vormen bedoeld in de artikelen 11, §3, en 13, eerste lid, van de wet van 12 januari 2007.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2, 6° en 9°, 3, 9, 10, 11, 13, 55, 56, § 2, 1°

S.14.0017.F

30 maart 2015

AC nr. ...

Uit de artikelen 2, 6° en 9°, 3, 9, 10, 11, 13, 55, 56, §2, 1°, en 62 van de wet van 12 januari 2007 blijkt dat de bij artikel 57ter, tweede lid, van de wet van 8 juli 1976 bepaalde maatschappelijke dienstverlening de materiële hulp is die het Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers, Fedasil afgekort, rechtstreeks of door één van zijn partners verstrekt; die materiële hulp is dus één van de vormen van maatschappelijke dienstverlening bepaald bij artikel 1, eerste lid, van de wet van 8 juli 1976 (1). (1) Cass. 16 december 2013, RG S.13.0056.F, Pas. 2013, nr. 687.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Wet 13 mei 1955 houdende goedkeuring van het EVRM, ondertekend op 4 november 1950, te Rome, en van het Additioneel Protocol bij dit Verdrag, ondertekend op 20 maart 1952, te Parijs

Art. 2

C.10.0051.F

22 december 2016

AC nr. ...

Het genot van het recht op onderwijs moet aan elke persoon worden verzekerd zonder onderscheid op grond van taal.

- ONDERWIJS -

Wet 14 dec. 2000 tot vaststelling van sommige aspecten van de organisatie van de arbeidstijd in de openbare sector

Art. 8, § 1, tweede lid

S.13.0024.F

18 mei 2015

AC nr. ...

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt dat voor de toepassing van artikel 2, §1, van de Richtlijnen 93/104 en 2003/88, omgezet bij artikel 8, §1, van de wet van 14 december 2000, enkel de tijd van de effectieve arbeidsprestatie verricht bij een eventuele oproep moet beschouwd worden als arbeidstijd wanneer de werknemers wachtdiensten verrichten volgens een stelsel waarbij ze permanent beschikbaar, maar niet aanwezig moeten zijn op de arbeidsplaats of op een door de werkgever bepaalde plaats; artikel 8, §1, van de wet van 14 december 2000 is voor geen andere uitlegging vatbaar (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Wet 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken

Artt. 2 to 43

P.15.0393.F

25 maart 2015

AC nr. ...

Het cassatieberoep is ontvankelijk wanneer het door de aangehouden persoon is ingesteld bij de directeur van de gevangenis of bij zijn gemachtigde, zonder tussenkomst van een advocaat, en gericht is tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling inzake een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- *EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL* -

- *ONDERZOEKSGERECHTEN* -

- *CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen*

Wet 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade

Artt. 1, eerste en tweede lid, en 2, tweede lid

C.14.0510.F

9 oktober 2015

AC nr. ...

De artikelen 1, eerste en tweede lid, en 2, tweede lid, van de wet van 14 juli 1961 vereisen niet dat het bosperceel waarvan is aangetoond dat het grof wild dat de schade heeft aangericht daarvan afkomstig is, moet grenzen aan het bosperceel dat de schade heeft opgelopen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- JACHT -

Wet 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument

Art. 53, § 1, eerste en derde lid

C.14.0305.N

29 oktober 2015

AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 53, §1, eerste en derde lid, van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, zoals te dezen van toepassing, blijkt dat de wetgever niet alleen formeel een dubbele doelstelling vooropstelde, maar ook daadwerkelijk en met opgave van redenen beoogde, naast de economische belangen van de concurrenten, de consument te beschermen en in te lichten door de doorzichtigheid en juistheid te verzekeren van de prijzen zoals die onmiddellijk vóór en tijdens de opruimingsperiodes worden toegepast; hieruit volgt dat artikel 53, §1, van deze wet tevens beoogt de consument te beschermen en dat de krachtens die bepaling verboden aankondigingen van prijsverminderingen en suggesties niet buiten het toepassingsgebied van de Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad vallen (1). (1) Zie concl. OM.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 88

C.14.0410.F

22 januari 2016

AC nr. ...

De omstandigheid dat het sluiten van een overeenkomst van verkoop aan de consument buiten de onderneming van de verkoper bestraft wordt met een strafrechtelijke geldboete wanneer het verzakingsrecht van de consument daarin niet in de wettelijke bewoordingen is gesteld, impliceert niet dat die overeenkomst volstrekt nietig zou zijn (1). (1) Zie Cass. 6 december 2013, AR C.12.0112.F, AC 2013, nr. 664.

- HANDELSPRAKTIJK -

Wet 14 mei 1981 tot wijziging van het erfrecht van de langstlevende echtgenoot

Art. 35, tweede lid

C.15.0388.N

9 juni 2016

AC nr. ...

Het bij wijze van overgangsregeling door artikel 35, lid 2, van de wet van 14 mei 1981 tot wijziging van het erfrecht van de langstlevende echtgenoot ingesteld vermoeden geldt enkel wanneer de echtgenoten elkaar hebben begiftigd met het ten tijde van de begiftiging grootste beschikbaar gedeelte of de hoegrootheid van hun gift hebben bepaald op het alsdan grootste beschikbaar gedeelte, hetzij een vierde in volle eigendom en een vierde in vruchtgebruik.

- ERFENISSEN -

Wet 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

Artt. 12, 6°, en 38, § 1

P.17.0129.F

15 februari 2017

AC nr. ...

Op grond van artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel kan het onderzoeksgerecht de overlevering van een Belgische of in België verblijvende veroordeelde, met het oog op de tenuitvoerlegging van zijn straf, niet weigeren als die straf naar Belgisch recht verjaard is; dergelijke beslissing maakt de straf die is uitgesproken door de Staat die het Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd, zonder voorwerp (1). (1) Zie Cass. 7 november 2007, AR P.07.1516.F, AC 2007, nr. 534, T.Strafr. 2007, p. 106, met noot J. VAN GAEVER; Cass. 17 juni 2009, AR P.09.0879.F, AC 2009, nr. 414; Cass. 11 december 2012, AR P.12.1816.N, AC 2012, nr. 683; S. DEWULF, Handleiding Uitleveringsrecht, Intersentia, 2013, p. 237; M.-A. BEERNAERT, H. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 7de uitg., 2014, dl. II, p. 1648 en 1649.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Wet 16 februari 1961

Art. 6

P.16.0929.F

14 september 2016

AC nr. ...

De afstand tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank is regelmatig wanneer hij wordt gedaan bij een verklaring van de gedetineerde eiser op de griffie van de gevangenis (Impliciet) (1). (1) Voor de afstand in persoon van het cassatieberoep door een gedetineerde, wat de strafvordering betreft, zie Cass. 21 december 1994, AR P.94.1342.F, AC. 1994, nr. 571.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Allerlei

Wet 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling.

Art. 15, eerste lid

C.14.0335.N

13 maart 2015

AC nr. ...

De bijstandsverplichting van de reisorganisator geldt eveneens wanneer de niet-uitvoering van de reisovereenkomst het gevolg is van overmacht (1). (1) Zie M. VERHOEVEN, "Rechten van vliegtuigpassagiers bij overmacht", TBBR 2012, (85) 103.

- TESTAMENT [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

Wet 16 jan. 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen

Art. 14

C.13.0182.N

6 februari 2015

AC nr. 89

De enkele omstandigheid dat een handels- of ambachtsonderneming niet over een inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen beschikt, heeft niet tot gevolg dat de door haar gesloten overeenkomsten onrechtmatig zijn en geen grondslag kunnen bieden aan een rechtsvordering.

- *VORDERING IN RECHTE* -

- *OVEREENKOMST* - *Allerlei*

- *HANDELSPRAKTIJK* -

C.14.0075.F

15 januari 2015

AC nr. ...

Artikel 14 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen, is niet van toepassing op de akten van verweer tegen een rechtsvordering, zelfs niet wanneer die akte een akte van hoger beroep of een cassatieberoep is; een vennootschap verkeert dus niet in de onmogelijkheid om een ontvankelijk cassatieberoep in te stellen tijdens de periode van ambtshalve schrapping van haar inschrijving bij de Kruispuntbank van Ondernemingen (1).

(1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- *CASSATIEBEROEP* - *Burgerlijke zaken* - *Termijnen van cassatieberoep en betekening* - *Allerlei*

Wet 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht

Art. 25, § 1, 1°, en § 2

C.16.0114.F 8 juni 2017 AC nr. ...

Bij het onderzoek van de verenigbaarheid van de gevolgen, in België, van de erkenning of van de uitvoerbaarverklaring van de buitenlandse beslissing met de Belgische openbare orde, moet de rechter de ernst ervan beoordelen door de concrete omstandigheden van de zaak in aanmerking te nemen (1). (1) Het OM concludeerde tot de vernietiging van het bestreden arrest, op grond dat het arrest de kennelijke onverenigbaarheid van de uitwerking van de erkenning van het vonnis van 19 november 2009 van het 'tribunal de grande instance' te Kinshasa/Gombe met de openbare orde enkel beoordeelde door het bestaan van de schuldvordering van de eiser op zijn broer te ontkennen, zodat het bestreden arrest dat vonnis zelf had herzien.

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 25, § 1, 4°

C.14.0338.N 29 oktober 2015 AC nr. ...

Opdat een buitenlandse rechterlijke beslissing in toepassing van artikel 25, §1, 4°, Wetboek IPR niet wordt erkend of uitvoerbaar verklaard, is vereist dat de Belgische rechter onderzoekt of een buitenlandse rechterlijke beslissing overeenkomstig het recht van de Staat waar zij werd gewezen nog vatbaar is voor een gewoon rechtsmiddel.

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 27, § 1

C.09.0312.F 8 december 2016 AC nr. ...

Aangezien het aan elke overheid, en niet enkel aan de ambtenaar van de burgerlijke stand, staat een buitenlandse authentieke akte betreffende de burgerlijke stand te erkennen of niet te erkennen, is de rechter, die kennisneemt van het beroep tegen de beslissing van een andere overheid om die zelfde akte niet te erkennen, niet gebonden door de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

- BURGERLIJKE STAAT -

Art. 28, § 2

C.09.0312.F 8 december 2016 AC nr. ...

Een buitenlandse authentieke akte strekt tot bewijs van de feiten vastgesteld door de buitenlandse overheid en dit tot bewijs van het tegendeel, dat door alle rechtsmiddelen kan worden geleverd.

- BURGERLIJKE STAAT -

Art. 29

C.14.0295.N 15 mei 2015 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat krachtens artikel 29 Wetboek IPR het bestaan op zich van een buitenlandse huwelijksakte in België niet mag worden genegeerd, kan niet worden afgeleid dat de rechter, indien dit huwelijk niet beantwoordt aan de voorwaarden nodig voor de erkenning ervan in België, er in de Belgische rechtsorde enig gevolg kan aan geven (1). (1) Zie concl. OM

- HUWELIJK -

Wet 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte

Art. 23

C.15.0007.F

23 mei 2016

AC nr. ...

Het arrest stelt vast dat "het litigieuze deel tijdelijk gebruikt werd in het kader van werkzaamheden die uitgevoerd werden ten gevolge van de oorspronkelijke onteigening", en beslist bijgevolg naar recht dat het aangevoerde recht van wederoverdracht in dit geval niet aanwezig is, aangezien de omstandigheid dat een onteigeningsoverschot aan het eind van de werkzaamheden doorverkocht werd aan een handelsvennootschap op zich geen afdoende reden vormt om voorbij te gaan aan het feit dat dit litigieuze deel tijdelijk gebruikt werd met het oog op de onteigening, waardoor het recht van wederoverdracht beëindigd is.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 54, § 1, tweede lid

P.16.0903.F 24 augustus 2016 AC nr. ...

Het staat aan de strafuitvoeringsrechtbank om met name na te gaan of de tijdsvoorwaarde is vervuld waarvan de strafuitvoeringsmodaliteit afhangt; daarbij is de strafuitvoeringsrechtbank niet gebonden door de berekeningen van de gevangenisadministratie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- STRAFUITVOERING -

Art. 57, eerste lid

P.16.1280.F 11 januari 2017 AC nr. ...

Geen enkele wets- of verdragsbepaling verplicht de strafuitvoeringsrechtbank om de datum te bepalen waarop de veroordeelde een nieuw verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit kan indienen in functie van de voorspelbare duur van de behandeling van die aanvraag of de datum waarop de straf verstrijkt.

- STRAFUITVOERING -

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

De vermelding van de datum waarop de veroordeelde een nieuw verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit kan indienen, is onlosmakelijk verbonden met de beslissing tot niet-toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit en met de motivering van die beslissing; de wet verplicht de rechtbank niet om, bij ontstentenis van een specifieke conclusie dienaangaande, de termijn te motiveren die ze binnen de grenzen van artikel 57, eerste lid, Wet Strafvuivering bepaalt (1). (1) Cass. 23 mei 2012, AR P.12.0793.F, AC 2012, nr. 330.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

Art. 59

P.16.0311.F 23 maart 2016 AC nr. ...

Uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven zijn geen strafuitvoeringsmodaliteiten die de strafuitvoeringsrechtbank, behoudens tegenaanwijzing, moet toekennen aan de veroordeelde die het wettelijk bepaald gedeelte van de vrijheidsstraf heeft uitgezeten; het zijn bijzondere maatregelen die de rechtbank bij wijze van uitzondering kan toekennen wanneer ze die absoluut noodzakelijk beschouwt om op korte termijn de voor haar verzochte strafuitvoeringsmodaliteit toe te kennen (1). (1) Zie Cass. 26 oktober 2011, AR P.11.1639.F, AC 2011, nr. 577.

- STRAFUITVOERING -

Art. 74

P.15.1261.F 21 oktober 2015 AC nr. ...

De voorlopige invrijheidstelling om medische redenen kan, op schriftelijk verzoek van de veroordeelde of van diens vertegenwoordiger, worden toegekend door de strafuitvoeringsrechter, die zijn beslissing neemt buiten enige zitting om en zonder tegenspraak, na een met redenen omkleed advies van de directeur, vergezeld van medische adviezen en van het navolgend met redenen omkleed schriftelijk advies van het openbaar ministerie.

- STRAFUITVOERING -

Het vonnis, dat uitspraak doet over het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling om medische redenen, zonder het regelmatig aangevoerde antwoord te onderzoeken van de veroordeelde op de door de strafuitvoeringsrechter gestelde vragen, miskent het recht van verdediging.

- STRAFUITVOERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 74, § 1

P.16.0599.N

7 juni 2016

AC nr. ...

De adviezen van de geneesheren als bedoeld in artikel 74, §1, Wet Strafvordering zijn onontbeerlijk bij de beoordeling van een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling om medische redenen vermits zij uitgaan van personen die beschikken over de nodige deskundigheid om zich uit te spreken over de gezondheidstoestand van de veroordeelde en tot doel hebben de strafuitvoeringsrechtbank toe te laten met kennis van zaken te oordelen over het feit of die veroordeelde zich al dan niet in de terminale fase van een ongeneeslijke ziekte bevindt of dat zijn detentie onverenigbaar is met zijn gezondheidstoestand.

- STRAFUITVOERING -

Art. 96

P.15.0236.F

11 maart 2015

AC nr. ...

Artikel 96 Wet Strafvordering staat het slachtoffer niet toe om cassatieberoep in te stellen tegen de vonnissen van de strafuitvoeringsrechtbank (1). (1) Cass. 28 augustus 2012, AR P.12.1454.F, AC 2012, nr. 439.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Allerlei

- STRAFUITVOERING -

Art. 96, eerste lid

P.16.0203.F

2 maart 2016

AC nr. ...

Het vonnis alvorens recht te doen waarbij de strafuitvoeringsrechtbank, zonder vooruit te lopen op de ontvankelijkheid van de aanvraag tot toekenning van elektronisch toezicht, beslist de uitspraak daarover aan te houden, de gevangenisadministratie om bijkomende inlichtingen vraagt, laatstgenoemde met name verzoekt te antwoorden op de argumenten die de veroordeelde aanvoert tegen haar berekeningen betreffende de datum waarop iemand voor voorwaardelijke invrijheidstelling en andere strafuitvoeringsmodaliteiten in aanmerking komt en de heropening van het debat beveelt, is niet vatbaar voor cassatieberoep.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- STRAFUITVOERING -

P.15.1261.F

21 oktober 2015

AC nr. ...

De beslissingen van de strafuitvoeringsrechter die de voorlopige invrijheidstelling om medische redenen weigeren, deze al dan niet toekennen met of zonder een bijzondere voorwaarde dan wel de voorlopige invrijheidstelling herroepen, alsook de beslissingen die uitspraak doen over de verdere invrijheidstelling na opsluiting van de veroordeelde van wie de procureur des Konings de voorlopige aanhouding heeft bevolen, zijn vatbaar voor cassatieberoep; aangezien de beslissing alvorens recht te doen die de beslissing van de strafuitvoeringsrechter slechts uitstelt, in afwachting van aanvullende medische onderzoeken en niet definitief uitspraak doet over het verzoek tot toekenning van de voorlopige invrijheidstelling, kan er daartegen noch onmiddellijk noch uitgesteld cassatieberoep worden ingesteld.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 97, § 1, tweede lid

P.16.0891.F

17 augustus 2016

AC nr. ...

Artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de advocaat die de verklaring van cassatieberoep doet en tekent, houder moet zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures als bedoeld in boek II, titel III, heeft een algemene draagwijdte en is op alle procedures van toepassing, tenzij daarvan bij een bijzondere wet wordt afgeweken, wat niet het geval is voor het cassatieberoep gericht tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank; uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, moet blijken dat de verklaring van cassatieberoep werd gedaan door een advocaat die houder is van dat getuigschrift (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

...

- STRAFUITVOERING -

Artt. 23 en 25

P.16.0203.F 2 maart 2016 AC nr. ...

Wanneer bij de strafuitvoeringsrechtbank een aanvraag tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit aanhangig is gemaakt, dient ze bij het onderzoek van de ontvankelijkheid daarvan na te gaan, zeker wanneer de veroordeelde daarom verzoekt, of de wettelijk bepaalde tijdsvoorwaarden voor die modaliteit werden nageleefd; de bewering van de veroordeelde dat de datum waarop hij voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking komt foutief is berekend zoals hij uit de door de gevangenisadministratie meegedeelde opsluitingsfiche blijkt, maakt deel uit van het onderzoek van de ontvankelijkheid van zijn aanvraag.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 23, § 1, en 57, eerste lid

P.15.0777.F 24 juni 2015 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank die de verzochte strafuitvoeringsmodaliteit niet toekent, moet in haar beslissing de datum vermelden waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen; de rechtbank hoeft die verplichting evenwel niet na te leven wanneer zij de voormelde strafuitvoeringsmodaliteit niet toekent omdat de eiser zich niet in de wettelijk vereiste tijdsvoorwaarden bevindt; in dat geval wordt de termijn immers door de wet zelf bepaald (1). (1) Zie Cass. 30 april 2013, AR P.13.0634.N, AC 2013, nr. 272.

- STRAFUITVOERING -

Wanneer in de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank waarbij de verzochte strafmodaliteit niet wordt toegekend, de datum is vermeld waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen, is een nieuw verzoek niet onontvankelijk enkel omdat het vóór de door de strafuitvoeringsrechtbank vastgestelde datum is ingediend (1). (1) Zie Cass. 20 april 2008, AR P.08.0560.N, nr. 262, met concl. advocaat-generaal Timperman.

- STRAFUITVOERING -

De strafuitvoeringsrechtbank verantwoordt haar beslissing dat de eiser op een bepaalde datum een nieuw verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit kan indienen, niet naar recht, wanneer ze de strafuitvoeringsmodaliteit niet toekent omdat de verzoeker zich niet in de wettelijk vereiste tijdsvoorwaarden bevindt en vaststelt dat die verzoeker voor die strafuitvoeringsmodaliteit in aanmerking komt vanaf een datum voorafgaand aan de datum die voor een nieuwe aanvraag is bepaald.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 3, 53 en 58, § 1

P.15.0236.F 11 maart 2015 AC nr. ...

Zelfs na burgerlijke partijstelling is het slachtoffer niet wettelijk betrokken bij het bepalen van de aard en de maat van de straf, noch bij de tenuitvoerlegging ervan; hoewel het slachtoffer het recht heeft om bepaalde informatie met betrekking tot de rechtspleging te verkrijgen, en gehoord wordt op de zitting van de strafuitvoeringsrechtbank, is het slachtoffer geen partij voor dat rechtscollege (1). (1) Cass. 28 augustus 2012, AR P.12.1454.F, AC 2012, nr. 439.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 95/11 en 95/16

P.16.0411.N 12 april 2016 AC nr. ...

De ter beschikking gestelde veroordeelde aan wie penitentiair verlof onder bijzondere voorwaarden werd toegekend, moet die voorwaarden niet alleen naleven wanneer hij daadwerkelijk geniet van het penitentiair verlof, maar ook indien hij opgesloten is in de gevangenis.

- STRAFUITVOERING -

Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Art. 18

P.15.0393.F 25 maart 2015 AC nr. ...

Het cassatieberoep is ontvankelijk wanneer het door de aangehouden persoon is ingesteld bij de directeur van de gevangenis of bij zijn gemachtigde, zonder tussenkomst van een advocaat, en gericht is tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling inzake een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 37, § 2, 3°

P.15.0869.F 16 september 2015 AC nr. ...

Aangezien de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf afhankelijk blijft van de toestemming van betrokkene, levert het enkele feit van een dergelijke straf te hebben uitgesproken, geen schending op van artikel 37, § 2, 3°, Wet Europees Aanhoudingsbevel (1). (1) Cass. 24 maart 2009, AR P.08.1881.N, AC 2009, nr. 214.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 4

P.15.1024.F 22 juli 2015 AC nr. ...

Artikel 4 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel bepaalt "in principe" niet dat de tenuitvoerlegging van het bevel kan worden geweigerd ingeval de verzoeker niet in persoon op zijn proces is verschenen.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 4, 5°

P.16.0739.F 6 juli 2016 AC nr. ...

In het kader van artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, beoordeelt de rechter in feite het bestaan van ernstige redenen om te vrezen dat er afbreuk zou worden gedaan aan de fundamentele rechten, terwijl het Hof nagaat of hij uit zijn vaststellingen zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Het arrest verwijst op p.3 bij vergissing naar art. 5, 4° Wet Europees Aanhoudingsbevel i.p.v. naar art. 4, 5° van deze wet.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 4.3°

P.16.0545.F 11 mei 2016 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling verantwoordt de beslissing om te weigeren het Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen dat door de buitenlandse overheid is uitgevaardigd tegen een minderjarige die op het tijdstip van het feiten ouder was dan zestien jaar, naar recht, wanneer het enerzijds vaststelt dat de feiten die de minderjarige ten laste worden gelegd geen deel uitmaken van de misdrijven bepaald in de artikelen van het Strafwetboek waarnaar artikel 57bis, § 1, Jeugdbeschermingswet verwijst en, anderzijds, dat de betrokkene niet eerder het voorwerp is geweest van een of meerdere in dat artikel bedoelde maatregelen (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0780.N., AC 2013, nr. 369, met concl. M. De Swaef, toen plaatsvervangend advocaat-generaal.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Het onderzoeksgerecht dat ingevolge een Europees aanhoudingsbevel uitspraak moet doen over de overlevering van een minderjarige die op het tijdstip van de feiten ouder was dan zestien jaar, moet nagaan of die persoon zich in een van de voorwaarden bevindt die bij artikel 57bis, § 1, Jeugdbeschermingswet zijn bepaald, waardoor de uithandengeving kan worden bevolen, zonder zich daarom uit te spreken over het passend karakter van een eventuele beschermende maatregel (1). (1) Cass. 13 april 2016, AR P.16.0429.F, AC 2016., nr.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.16.0429.F

13 april 2016

AC nr. ...

De tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt geweigerd ingeval de persoon op wie het betrekking heeft krachtens het Belgische recht nog niet strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de in het verzoek tot overlevering bedoelde feiten; het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de overlevering van een minderjarige die op het tijdstip van de feiten ouder was dan zestien jaar, moet nagaan of die persoon zich in een van de voorwaarden bevindt die bij artikel 57bis, § 1, Jeugdbeschermingswet zijn vastgesteld, waardoor de uithandengeving kan worden bevolen, zonder zich daarom uit te spreken over het passend karakter van een eventuele beschermende maatregel (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0780.N, AC 2013, nr. 359, met concl. van M. De Swaef, toen plaatsvervangend advocaat-generaal.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 6, 1°

P.16.0739.F

6 juli 2016

AC nr. ...

De tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel kan worden geweigerd wanneer de persoon op wie het betrekking heeft in België wordt vervolgd wegens hetzelfde feit als dat waaraan het Europees aanhoudingsbevel ten grondslag ligt; aangezien het om een facultatieve weigeringsgrond gaat, beoordeelt de gerechtelijke overheid op discretionaire wijze of de strafvordering, gelet op de omstandigheden, in België moet worden voortgezet.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 6, 4°

P.17.0129.F

15 februari 2017

AC nr. ...

Op grond van artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel kan het onderzoeksgerecht de overlevering van een Belgische of in België verblijvende veroordeelde, met het oog op de tenuitvoerlegging van zijn straf, niet weigeren als die straf naar Belgisch recht verjaard is; dergelijke beslissing maakt de straf die is uitgesproken door de Staat die het Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd, zonder voorwerp (1). (1) Zie Cass. 7 november 2007, AR P.07.1516.F, AC 2007, nr. 534, T.Strafr. 2007, p. 106, met noot J. VAN GAEVER; Cass. 17 juni 2009, AR P.09.0879.F, AC 2009, nr. 414; Cass. 11 december 2012, AR P.12.1816.N, AC 2012, nr. 683; S. DEWULF, Handleiding Uitleveringsrecht, Intersentia, 2013, p. 237; M.-A. BEERNAERT, H. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 7de uitg., 2014, dl. II, p. 1648 en 1649.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.15.1501.N

1 december 2015

AC nr. ...

Zelfs al zou het onderzoeksgerecht op basis van de concrete elementen van de zaak oordelen dat de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd een ingezetene is van België of er verblijft, kan het de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel niettemin toestaan, indien het van oordeel is dat de tenuitvoerlegging van de in de uitvaardigende lidstaat opgelegde straf op het grondgebied van de uitvoerende lidstaat niet door enig rechtmatig belang wordt gerechtvaardigd (1). (1) Zie HvJ 18 juli 2008, nr. C-66/08, Kozłowski; S. DE WULF, Handboek Uitleveringsrecht, Antwerpen, Intersentia, 2013, blz. 234 e.v.

- UITLEVERING -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wet 19 december 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

Artt. 5, 14 en 23, derde lid

D.15.0007.F

22 januari 2016

AC nr. ...

Het feit dat het derde lid van artikel 23 van de wet van 19 december 1950 tot instelling van de Orde der Dierenartsen sinds de inwerkingtreding van de wet van 19 maart 2014 niet meer bepaalt dat de wanbetaling van de bijdrage, in voorkomend geval, aanleiding kan geven tot toepassing van een van tuchtstraffen voorzien bij artikel 14 van de wet van 19 december 1950, impliceert niet dat de Orde dergelijke straffen in geval van wanbetaling van de bijdrage niet mag opleggen bij wijze van miskennis van de regels van de eer, de geheimhouding, de eerlijkheid, de waardigheid en de rechtschapenheid van het beroep.

- DIERENARTS -

Wet 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten

Art. 3

C.15.0218.N

12 mei 2016

AC nr. ...

De termijn van één maand volgend op de afgifte van het precontractueel informatiedocument, voor het verstrijken waarvan geen enkele verbintenis mag worden aangegaan, is geen verjaringstermijn en betreft evenmin een termijn voor het verrichten van een proceshandeling; Artikel 2260 van het Burgerlijk Wetboek, noch de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek zijn derhalve op de berekening van de termijn van toepassing.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- ECONOMIE -

Het begrip “maand” van de termijn volgend op de afgifte van het precontractueel informatiedocument voor het verstrijken waarvan geen enkele verbintenis mag worden aangegaan, dient te worden uitgelegd in de gebruikelijke betekenis die het dagelijks taalgebruik eraan geeft; de termijn van één maand begint derhalve te lopen vanaf de dag na die van het verstrekken van het precontractueel informatiedocument en eindigt één maand later.

- ECONOMIE -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 5

C.14.0188.N

17 september 2015

AC nr. ...

Krachtens artikel 5 van de wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten, zoals hier van toepassing, kan de persoon die het recht verkrijgt, de nietigheid van de commerciële samenwerkings- overeenkomst invoeren binnen twee jaar na het sluiten van de overeenkomst; uit deze bepaling volgt dat vóór het verstrijken van deze termijn geen bevestiging van de nietigheid kan worden afgeleid uit de loutere uitvoering van de overeenkomst met kennis van zaken (1). (1) Zie concl. OM.

- OVEREENKOMST - *Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen*

Voormeld artikel 5 van de wet van 19 december 2005 vereist enkel dat de nietigheid van de commerciële samenwerkingsovereenkomst wordt ingeroepen binnen de bepaalde termijn en niet dat binnen die termijn een vordering in nietigverklaring wordt ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- OVEREENKOMST - *Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen*

Wet 19 december 2014 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie

Art. 12

P.15.0393.F

25 maart 2015

AC nr. ...

Het cassatieberoep is ontvankelijk wanneer het door de aangehouden persoon is ingesteld bij de directeur van de gevangenis of bij zijn gemachtigde, zonder tussenkomst van een advocaat, en gericht is tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling inzake een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Wet 19 januari 2001 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende de regeling inzake automatische vergoeding van de schade, geleden door zwakke weggebruikers en passagiers van motorrijtuigen

zoals van kracht vóór de wijziging bij

C.15.0011.F

5 februari 2016

AC nr. ...

De rechter moet elke leemte in de wet waarvan het Grondwettelijk Hof de ongrondwettigheid heeft vastgesteld invullen, evenals elke leemte die hieruit voortvloeit dat een wetsbepaling als ongrondwettig wordt aangemerkt, wanneer hij die leemte in het kader van de bestaande wetsbepalingen kan verhelpen teneinde de wet in overeenstemming met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet te brengen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wet 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuigen

Art. 18, § 1

P.16.0682.N

13 december 2016

AC nr. ...

Het gegeven dat het tot de opdracht van de politie behoort om overtredingen op de verkeersreglementen op te sporen en vast te stellen, heeft niet tot gevolg dat de politie voor de identificatie van de houder van een kentekenplaat via de Dienst Inschrijving Voertuigen zonder machtiging van het Sectoraal comité toegang heeft tot de persoonsgegevens van de Kruispuntbank Voertuigen.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

Wet 2 aug. 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties

Art. 14

C.14.0568.N

5 juni 2015

AC nr. ...

Onder het begrip lopende overeenkomsten dient verstaan te worden de overeenkomsten waarvan de karakteristieke prestatie door de schuldenaar nog niet werd uitgevoerd (1). (1) Zie E. Dirix, Faillissement en lopende overeenkomsten, RW 2003-2004, 202, nr. 5.

- *OVEREENKOMST - Algemeen*

- *HANDELSPRAKTIJK -*

- *BETALING -*

Wet 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken

Art. 7

C.10.0051.F

22 december 2016

AC nr. ...

Om een kind te kunnen inschrijven in een school van een faciliteitengemeente waar het onderwijs in het Frans wordt gegeven, moet men verblijven in een van de zes gemeenten begiftigd met een eigen regeling (impliciet).

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

Wet 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties

Art. 25, § 1, 1°

C.15.0418.F

10 juni 2016

AC nr. ...

De handel met voorwetenschap wordt, tot bewijs van het tegendeel, vermoed het karakter te hebben van een onverschuldigd voordeel dat uit informatie wordt gehaald waarvan men voorkennis heeft, ten nadele van derden die daarvan geen weet hebben, en zodoende de integriteit van de financiële markten en het vertrouwen van de investeerders aan te tasten.

- BEURS -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Wanneer de persoon die voorkennis heeft, aantoonbaar dat die kennis zijn gedrag niet objectief heeft kunnen beïnvloeden, keert hij het vermoeden van gebruik van die informatie om.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- BEURS -

Wet 2 maart 1989 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in ter beurze genoteerde vennootschappen en tot reglementering van de openbare overnameaanbiedingen

Art. 15, §§ 1, 2 en 3

C.15.0327.F

8 april 2016

AC nr. ...

Uit artikel 15, § 3, van de wet van 2 maart 1989 volgt niet dat de Commissie voor het bank- en financiewezen, in de uitoefening van haar bevoegdheid om afwijkingen toe te staan van de koninklijke besluiten ter uitvoering van artikel 15, § 1 en 2, van de wet, de drie algemene doelstellingen van artikel 15, § 1, van die wet dient te eerbiedigen (1). (1) Wet 2 maart 1989, vóór de wijziging ervan bij de Wet 16 juni 1989; KB 8 november 1989, vóór de wijziging ervan bij KB 11 juni 1997.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei

De bevoegdheid van de Commissie voor het bank- en financiewezen om afwijkingen toe te staan van de koninklijke besluiten ter uitvoering van artikel 15, § 1 en 2, van de wet van 2 maart 1989 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in ter beurze genoteerde vennootschappen en tot reglementering van de openbare overnameaanbiedingen, behelst ook die waarbij die Commissie afwijkingen kan toestaan van de verplichting opgelegd bij artikel 41, § 1, van het koninklijk besluit van 8 november 1989 (1). (1) Wet 2 maart 1989, vóór de wijziging ervan bij de Wet 16 juni 1989; KB 8 november 1989, vóór de wijziging ervan bij KB 11 juni 1997.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei

Wet 20 februari 1939 op de bescherming van den titel en van het beroep van architect

Art. 4, eerste en derde lid

D.15.0005.N

19 mei 2016

AC nr. ...

De omstandigheid dat de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de oprichting van een voor een bepaalde functie bestemd gebouw, houdt niet in dat de tussenkomst van de architect verplicht is voor alle werken noodzakelijk voor het gebruik van het gebouw overeenkomstig die bestemming; na de uitvoering van de ruwbouwwerken, is de architect aldus niet gehouden verdere tussenkomsten te verlenen voor de afwerkingswerken, die op zich wettelijk zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor op zich geen stedenbouwkundige vergunning is vereist; de architect kan zodoende zijn controleopdracht beperken tot de ruwbouw-winddichtfase, tenzij de afwerkingswerken de oplossing van een constructieprobleem met zich meebrengen of de stabiliteit van het gebouw wijzigen.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Uit de bepalingen van artikel 4, eerste en derde lid, van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect, artikel 21, eerste lid, van het Reglement van beroepsplichten vastgesteld door de Orde van architecten en goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 april 1985, artikel 4.2.1. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 1/1, 1°, van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 mei 2003 tot bepaling van de handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect, die in de mate dat zij de vrijheid van nijverheid en arbeid beperken restrictief dienen te worden uitgelegd (1), volgt dat de tussenkomst van een architect wettelijk niet is vereist voor handelingen die overeenkomstig de wet zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning is vereist. (1) Cass. 18 december 1967, AC 1968, 553.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Wet 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn

Art. 16, § 2, tweede lid, en 5

P.15.1227.F 16 september 2015 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de advocaat die een inverdenkinggestelde bijstand heeft verleend tijdens diens verhoor door de onderzoeksrechter, niet degene is waarvoor die inverdenkinggestelde verklaart te kiezen, kan geen schending van artikel 16, § 2, tweede en vijfde lid, Wet Voorlopige Hechtenis worden afgeleid.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 28

P.15.1240.F 16 september 2015 AC nr. ...

Uit artikel 28 Wet Voorlopige Hechtenis volgt dat de rechtbank of het hof een bevel tot aanhouding kan uitvoeren tegen de in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte die verzuimt bij een proceshandeling te verschijnen; de onder voorwaarde vrijgelaten persoon is een in vrijheid gestelde verdachte, in de zin van die bepaling; aangezien door de ontvankelijkheid van het verzet het veroordelend arrest van het hof van assisen voor niet-bestaande wordt gehouden, is artikel 28 Wet Voorlopige Hechtenis van toepassing op de schuldig bevonden beschuldigde die zich aan het debat over de straf heeft onttrokken.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 2bis, § 1

P.15.1227.F 16 september 2015 AC nr. ...

Uit artikel 2bis, Wet Voorlopige Hechtenis, volgt niet dat het gebrek aan overleg met een advocaat naar keuze, vóór het politieverhoor, met invrijheidstelling moet worden bestraft.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 27 en 31, § 2

P.16.0911.F 24 augustus 2016 AC nr. ...

Met uitzondering van de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling op het hoger beroep tegen de binnen vijf dagen na het verlenen van het bevel tot aanhouding gewezen beslissingen, als bedoeld in artikel 21, § 1, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, zijn de beslissingen tot handhaving van de voorlopige hechtenis niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep; die regel is van toepassing op de verzoeken tot voorlopige invrijheidstelling die op grond van artikel 27 Wet Voorlopige Hechtenis worden ingediend (1). (1) zoals gewijzigd bij artikel 137 van de Wet tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, in werking getreden op 29 februari 2016, "Pot-pourri II" genaamd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Wet 20 juli 2007 tot wijziging, wat de private ziekteverzekeringsovereenkomsten betreft, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Art. 3, § 2, derde lid

C.15.0104.F

24 november 2016

AC nr. ...

Artikel 3, § 2, derde lid, van de wet van 20 juli 2007, dat rekening houdt met een bestaande bijzondere toestand, behoudt de specifieke overgangsregeling uitsluitend voor aan de zogeheten affinity-contracten; het middel als zou die bepaling zonder onderscheid van toepassing zijn op alle niet-beroepsgebonden collectieve ziekteverzekeringsovereenkomsten faalt bijgevolg naar recht (1). (1) Art. 3, § 2, derde lid, Wet 20 juli 2007, gewijzigd door art. 13 Wet 17 juni 2009.

- VERZEKERING - Landverzekering

Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat

Artt. 8 tot 12

P.16.1109.F

15 maart 2017

AC nr. ...

Gelet op de bijzondere aard van het cassatiegeding kan geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend ten laste van de beklaagde wiens cassatieberoep tegen de beslissing over de door de burgerlijke partij tegen hem ingestelde rechtsvordering werd verworpen (1) en is er geen grond om het Grondwettelijk Hof de voorgestelde prejudiciële vraag te stellen over dat verschil in behandeling vergeleken met die van de burgerlijke partij voor de strafrechter die, op grond van de artikelen 8 tot 12 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen verbonden aan de bijstand van een advocaat, uitspraak doet over de gegrondheid van haar vordering. (1) Zie bijv. Cass. 21 april 2015, AR P.13.0954.N, AC 2015, nr. 262; Cass. 15 september 2014, AR C.13.0017.N, AC 2014, nr. 520; Cass. 21 oktober 2010, AR F.08.0035.F, met andersluidende concl. van advocaat-generaal A. HENKES, AC 2010, nr. 623; Cass. 21 oktober 2008, AR P.08.0561.N, AC 2008, nr. 567; Cass. 11 september 2008, AR C.08.0088.F, AC 2008, nr. 466; Cass. 27 juni 2008, AR C.05.0328.F, AC 2008, nr. 416 met andersluidende concl. van advocaat-generaal met opdracht Ph. DE KOSTER; F. VAN VOLSEM, De rechtsplegingsvergoeding in strafzaken: zeven jaar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en het Hof van Cassatie, in *Efficiënt procederen voor een goede rechtsbedeling*, Wolters Kluwer, 2016, nr. 182, pp. 595 e.v., inz. pp. 663 e.v.

- GRONDWET - Art. 10

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

Wet 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën

Art. 9, §§ 1, 2 en 3

C.14.0135.F

2 maart 2015

AC nr. ...

Artikel 9, § 3, van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de Federale Overheidsdienst Financiën dat bepaalt dat de onderhoudsgerechtigde beroep kan aantekenen bij de beslagrechter tegen de beslissing die niet gunstig beschikt op zijn aanvraag door middel van een verzoekschrift dat ingediend is binnen een termijn van één maand vanaf de kennisgeving, is enkel van toepassing wanneer de bestreden beslissing van de DAVO uitspraak doet over een door de onderhoudsgerechtigde ingediende aanvraag tot tussenkomst van die dienst.

- LEVENSONDERHOUD -

Wet 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt

Art. 9, § 4

C.15.0069.F

14 maart 2016

AC nr. ...

Het arrest mocht naar recht beslissen dat de overleden patiënt meermaals, mondeling en schriftelijk de wil heeft uitgedrukt elke relatie met zijn moeder definitief te verbreken, hij die doelstelling uiteindelijk heeft bereikt, en hij aldus op ondubbelzinnige wijze zijn uitdrukkelijke wil heeft geuit zich te verzetten tegen elke inmenging van zijn moeder in zijn persoonlijke levenssfeer en tegen elke toegang van laatstgenoemde tot zijn persoonlijke gegevens, zelfs na zijn overlijden.

- GENEESKUNDE - *Allerlei*

Wet 22 dec. 2009 betreffende een algemene regeling voor rookvrije gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek en ter bescherming van werknemers tegen tabaksrook

Artt. 3 en 6

P.14.1640.F

25 mei 2016

AC nr. ...

Het recht om een rookkamer, zoals bedoeld in artikel 6 van de wet van 22 december 2009, te installeren is niet tegenstrijdig met het door artikel 3 van dezelfde wet uitgevaardigde verbod op roken in gesloten plaatsen die voor het publiek toegankelijk zijn, met inbegrip van die plaatsen waar diensten aan het publiek worden verstrekt (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr....

- MISDRIJF - Allerlei

Wet 22 juli 1953 houdende oprichting van een instituut der bedrijfsrevisoren

Artt. 44, § 1, eerste lid, 46, § 1, 47 en 55 tot 57

D.15.0012.N 3 februari 2017 AC nr. ...

Cassatieberoep kan worden ingesteld tegen de beslissing in laatste aanleg van de Kamer van verwijzing en instaatstelling over de verwijzing naar de tuchtinstantie bij de bedrijfsrevisoren (1). (1) Zie Cass. 10 juni 2005, AR D.02.0029.N, AC 2005, nr. 334, met concl. van advocaat-generaal BRESSELEERS; zie ook Cass. 1 juni 2006, AR C.05.0440.N en C.06.0017.N, inzake het cassatieberoep bij evaluatie.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 52, 53, § 1, 54 en 58, § 1

D.15.0012.N 3 februari 2017 AC nr. ...

De beslissing van de Raad van het Instituut van de bedrijfsrevisoren tot overmaking van het verslag aan de Kamer van verwijzing en instaatstelling is geen beslissing over de gegrondheid van de tuchtvervolgning, maar een louter voorbereidende handeling; het gebrek waarmee deze beslissing eventueel is aangetast kan slechts leiden tot het niet in overweging nemen van de tuchtvordering, indien dit gebrek de beslissing van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep kan beïnvloeden of bij de tuchtrechtelijk vervolgte aanleiding kan geven tot gerede twijfel over de geschiktheid van de tuchtcommissie of de commissie van beroep om zijn zaak eerlijk te behandelen (1). (1) Zie Cass. 24 september 2015, AR D.14.0014.N, AC 2015, nr. 555, toen evenwel met betrekking tot de commissie kwaliteitscontrole van het Instituut van de bedrijfsrevisoren (art. 8-14 van het KB 26 april 2007). Nu gaat het om de commissie van " toezicht " (art. 3-7).

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 52, 53, eerste en derde lid, 54 en 58, § 1

D.14.0014.N 24 september 2015 AC nr. ...

De raad van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren is gelast met het vooronderzoek in tuchtzaken, onverminderd de bevoegdheden van de kamer van verwijzing en instaatstelling, en maakt na afloop van dit onderzoek een verslag over aan de verwijzingskamer met verwijzing naar de toepasselijke wettelijke, reglementaire en tuchtrechtelijke bepalingen en waarin hij een voorstel tot sanctie kan doen, terwijl de kamer van verwijzing en instaatstelling beslist of de voorgelegde feiten dienen verwezen te worden naar de tuchtcommissie; de beslissing van de raad tot overmaking van het verslag aan de kamer van verwijzing en instaatstelling is aldus geen beslissing over de gegrondheid van de tuchtvervolgning, maar een louter voorbereidende handeling; het gebrek waarmee deze beslissing eventueel is aangetast kan slechts leiden tot het niet in overweging nemen van de tuchtvordering indien dit gebrek de beslissing van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep kan beïnvloeden of bij de tuchtrechtelijk vervolgte aanleiding kan geven tot gerede twijfel over de geschiktheid van de tuchtcommissie of de commissie van beroep om zijn zaak eerlijk te behandelen (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het enig middel op grond van het tweede onderdeel in de mate dat de commissie van beroep in haar bestreden beslissing het hoger beroep van de raad van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren ongegrond verklaarde, nu in dat kader moeilijk kan gesteld worden dat de overmaking van voormeld verslag een louter voorbereidende beslissing is die geen invloed heeft op de beoordeling van de tuchtvordering als eerlijk proces, en het op grond van de niet-regelmatige samenstelling van het orgaan dat de instantie daartoe rechtsgeldig moet vatten derhalve niet uit te sluiten is dat het eerlijk karakter van het proces inderdaad ernstig in het gedrang dreigt te komen door de niet-inachtneming van de wettelijke vereisten voor de aanhangigmaking van de zaak bij de feitenrechter, en de appelrechters hun beslissing dan ook naar recht verantwoorden, waardoor het tweede onderdeel niet kan worden aangenomen.

- BEDRIJFSREVISOR -

Wet 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat

Art. 114, § 1

C.14.0570.F

23 mei 2016

AC nr. ...

Uit de artikelen 2227 en 2262bis, § 1, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de vordering tot terugbetaling van wedden die door de gemeenten en de meergemeentelijke politiezones ten onrechte betaald werden, onderworpen is aan een verjaringstermijn van tien jaar, daar ze niet valt onder het toepassingsgebied van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën en de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wet 23 januari 1989 op het rechtscollege bedoeld bij artikel 92bis, § 5 en § 6, en artikel 94, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Art. 1

C.14.0090.N

3 april 2015

AC nr. ...

Het samenwerkingsgerecht, dat moet worden opgericht voor een samenwerkingsakkoord bedoeld in artikel 92bis, §2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is slechts bevoegd de geschillen te beslechten die met betrekking tot de interpretatie of de uitvoering van bedoeld akkoord ontstaan tussen de contracterende partijen; deze bevoegdheid kan niet worden uitgebreid tot de geschillen die desbetreffend ontstaan tussen personen of instellingen die geen contracterende partijen zijn bij het samenwerkingsakkoord.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Wet 24 dec. 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten

Art. 17

P.16.0103.F

9 maart 2016

AC nr. ...

Artikel 17, § 1, van de Overheidsopdrachtenwet 1993 omschrijft de overheidsopdracht bij onderhandelingsprocedure als de opdracht waarvoor de aanbestedende overheid meerdere aannemers, leveranciers of dienstenverleners van haar keuze raadpleegt en over de voorwaarden van de opdracht onderhandelt met één of meer van hen; de overheidsopdrachten bij onderhandelingsprocedure worden dus niet gekenmerkt door de bekendmakingsregels die ze al dan niet omvatten of de eventuele mededinging tussen kandidaten, maar door de onderhandeling van de voorwaarden van de opdracht tussen de aanbesteder en één of meerdere van die aannemers, leveranciers of dienstenverleners die de aanbesteder vooraf heeft gekozen buiten een voorafgaande openbare offerteaanvraag om, gericht aan alle potentiële kandidaten.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 1, § 1, eerste lid, en 15

C.13.0235.N

21 januari 2016

AC nr. ...

Ook al is het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat mede gegrond is op het gelijkheidsbeginsel zoals dit voortvloeit uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, inherent aan de reglementering betreffende de gunning van overheidsopdrachten (1) en ook al volstaat een schijn van partijdigheid om een miskenning van het algemeen rechtsbeginsel van onpartijdigheid, dat, in de regel van toepassing is op elk actief bestuursorgaan, op te leveren (2), kan enkel de inschrijver die de laagste regelmatige offerte indiende aanspraak maken op de forfaitaire schadeloosstelling bepaald in artikel 15 van de Overheidsopdrachtenwet 1993; om aanspraak te kunnen maken op bedoelde forfaitaire vergoeding dient de geweerde inschrijver derhalve het bewijs te leveren dat hij de laagst regelmatige offerte indiende; een schijn van partijdigheid volstaat hiertoe niet. (1) Cass. 17 december 2009, AR C.08.0514.N, AC 2009, nr. 762. (2) Cass. 9 januari 2002, AR P.00.0855.F, AC 2002, nr. 14, met concl. van advocaat-generaal J. SPREUTELS.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GRONDWET - Art. 10

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- GRONDWET - Art. 11

Wet 24 dec. 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen

Art. 11

F.14.0056.N

9 januari 2015

AC nr. 25

Het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige in een procedure waarin hij een hem opgelegde provinciebelasting betwist, moet niet noodzakelijk door een advocaat bij het Hof van Cassatie, maar in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie Cass. 12 december 2008, AR F.07.0035.N, AC 2008, nr. 727, met concl. OM; Cass. 19 oktober 2012, AR F.11.0121.N, arrest niet gepubliceerd.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Wet 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers

Art. 31, § 1, eerste lid

C.14.0448.F

15 februari 2016

AC nr. ...

Artikel 31, §1, eerste lid van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers bepaalt dat de activiteit die buiten de in de hoofdstukken I en II voorgeschreven regels, door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon wordt uitgeoefend om door hen in dienst genomen werknemers ter beschikking te stellen van derden die deze werknemers gebruiken en over hen enig gedeelte van het gezag uitoefenen dat normaal aan de werkgever toekomt, verboden is; uit die bepaling die van openbare orde is, volgt dat de overeenkomst waarbij de werkgever werknemers ter beschikking van derden stelt, met miskenning van dat verbod, volstrekt nietig is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

- ARBEID - Algemeen

Wet 25 feb. 2003

Art. 2, § 4

S.14.0015.F

7 september 2015

AC nr. ...

Het verlies van een bescherming tegen ontslag vormt een voorwaarde van ontslag in de zin van artikel 2, §4, van de wet van 25 februari 2003 ter bestrijding discriminatie en tot wijziging van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

Wet 25 jan. 1999 houdende sociale bepalingen

Art. 215

S.13.0128.F

4 mei 2015

AC nr. ...

De schorsing van het rust- en overlevingspensioen wordt opgelegd aan de gedetineerden krachtens een wetgevende norm, overeenkomstig artikel 6, §1, van de wet van 12 januari 2005; het middel dat ervan uitgaat dat die schorsing haar oorsprong vindt in een regelgevende bepaling, faalt naar recht.

- *PENSIOEN - Werknemers*

Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Art. 11

C.15.0179.F 5 februari 2016 AC nr. ...

Artikel 11 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst is van dwingend recht in het voordeel van de verzekerde, die van de hem bij wet geboden bescherming kan afzien.

- VERZEKERING - Landverzekering

Het beding dat de verzekeraar toestaat zijn dekking te weigeren wanneer de verzekerde zijn contractuele verplichtingen niet nakomt, is een vervalbeding in de zin van voornoemd artikel 11 van de wet van 25 juni 1992.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 11, eerste lid

C.15.0180.N 11 februari 2016 AC nr. ...

Het beding op grond waarvan de verzekeraar zijn dekking kan weigeren wegens de niet-nakoming door de verzekerde van zijn contractuele verplichtingen vormt een vervalbeding in de zin van voormeld artikel 11 (1). (1) Cass. 20 september 2012, A.R. C.12.0029. F, AC 2012, nr. 477, met concl. van advocaat-generaal Genicot, in Pas. 2012, n° 477.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 138bis-1, § 2

C.15.0104.F 24 november 2016 AC nr. ...

Opdat een ziekteverzekeringsovereenkomst die gesloten is door één of meer verzekeringnemers ten behoeve van één of meer personen kan worden aangemerkt als een beroepsgebonden ziekteverzekeringsovereenkomst, is het nodig dat er op het tijdstip van de aansluiting tussen de verzekeringnemer en de begunstigde een relatie bestaat die hem de mogelijkheid biedt beroepsinkomsten te verkrijgen (1). (1) Art. 138bis-1, § 2, Wet Landverzekeringsovereenkomst vóór de afschaffing ervan door de wet van 4 april 2014.

- VERZEKERING - Landverzekering

Een persoon is beroepsmatig verbonden wanneer de relatie tussen de verzekeringnemer en die persoon aan laatstgenoemde de mogelijkheid biedt om beroepsinkomsten te verkrijgen (1). (1) Art. 138bis-1, § 2, Wet Landverzekeringsovereenkomst vóór de afschaffing ervan door de wet van 4 april 2014.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 138bis-8, § 1

C.15.0104.F 24 november 2016 AC nr. ...

Artikel 138bis-8, § 1, Wet Landverzekeringsovereenkomst, dat enkel tot doel heeft de voorwaarden te bepalen waaronder een persoon die aangesloten is bij een beroepsgebonden verzekeringsovereenkomst die verzekering individueel kan voortzetten wanneer hij het voordeel ervan verliest, houdt geen verband met de begripsomschrijving van de beroepsgebonden ziekteverzekeringsovereenkomst en kan er geen invloed op hebben.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 2, § 1

C.14.0185.F 18 december 2015 AC nr. ...

De wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst is van toepassing op de luchtvaartverzekeringen, met uitzondering van de verzekeringen van goederenvervoer; zij is dus van toepassing op de verzekeringsovereenkomst voor kleine personenvliegtuigen (1). (1) Zie gedeeltelijk gelijklopende concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VERZEKERING - Landverzekering

- VERVOER - Goederenvervoer - Luchtvervoer
- VERVOER - Personenvervoer
- LUCHTVAART -

Art. 35, §3

C.15.0450.F 18 april 2016 AC nr. ...

Volgens artikel 35, §3, van de wet van 25 juni 1992 op de Landverzekeringsovereenkomst, zoals het op de feiten van toepassing is, wordt, indien het schadegeval tijdig is aangemeld, de verjaring gestuit tot het ogenblik dat de verzekeraar aan de wederpartij schriftelijk kennis heeft gegeven van zijn beslissing; de beslissing van de verzekeraar moet persoonlijk ter kennis worden gesteld aan de wederpartij of aan de mandataris die zij heeft aangewezen om ze te ontvangen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering
- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 41, eerste lid

C.16.0243.N 24 februari 2017 AC nr. ...

De subrogatie door de verzekeraar die de schadevergoeding heeft betaald vindt enkel plaats tegen de aansprakelijke derde; een verzekerde is een derde wanneer de verzekeraar hem geen dekking verleent voor het schadegeval.

- VERZEKERING - Landverzekering
-

Wanneer ten overstaan van een verzekerde geen afstand van verhaal geldt omdat zijn aansprakelijkheid gedekt is door zijn eigen aansprakelijkheidsverzekering, kan de verzekeraar een subrogatoir verhaal uitoefenen tegen deze verzekerde die een derde is.

- VERZEKERING - Landverzekering
-

C.16.0099.N 21 oktober 2016 AC nr. ...

De verzekeraar die gesubrogeerd is in de rechten van zijn verzekerde kan het bedrag van de vergoeding terugvorderen van een andere verzekerde die aansprakelijk is voor de schade wanneer de verzekeringsovereenkomst bepaalt dat de verzekerde een derde is voor de schade die hij heeft toegebracht aan een andere verzekerde (1). (1) Art. 41, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, vóór de opheffing ervan bij Wet 4 april 2014.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 78

C.14.0294.N 16 januari 2015 AC nr. ...

De dekking van het uitlooprisico gedurende de termijn van 36 maanden na het einde van de verzekeringsovereenkomst heeft tot doel de verzekerde en de benadeelde te beschermen in afwachting van het afsluiten van een nieuwe verzekeringsovereenkomst bij een andere verzekeraar; hieruit volgt dat voor de verzekeringsovereenkomst waarin de dekking afhankelijk kan gemaakt worden van het instellen van de vordering tijdens de duur ervan, de verplichte dekking gedurende de termijn van 36 maanden na het einde van de verzekeringsovereenkomst geldt, tenzij een andere verzekeraar het schadegeval dekt (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - Landverzekering
- OVEREENKOMST - Einde

Art. 8, eerste lid

C.15.0243.F 23 februari 2017 AC nr. ...

De opzettelijke fout veronderstelt de wil om een schade te veroorzaken die voortvloeit uit de totstandkoming van een door de verzekeringsovereenkomst gedekt risico, het is niet vereist dat de verzekerde de bedoeling heeft gehad de schade te veroorzaken zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Zie Cass. 24 april 2009, AR C. 07.0471.N, AC 2009, nr. 278; Cass. 26 oktober 2011, AR P. 11.0561.F, AC 2011, nr. 574.

Art. 88, eerste lid

C.14.0150.N 19 juni 2015 AC nr. ...

Een beding dat aan de verzekeraar een recht van verhaal toestaat voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Het is de verzekeraar die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM, toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Artt. 1, e) en 13, tweede lid

C.16.0052.F 9 maart 2017 AC nr. ...

Opdat de betaling van de premie van een verzekeringsovereenkomst aan de schijnmandataris bevrijdend is, moet er tussen de verzekeringnemer en de verzekeraar een verzekeringsovereenkomst bestaan waarbij eerstgenoemde zich ertoe verbindt die premie te betalen als tegenprestatie voor de verbintenis van laatstgenoemde.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 3 en 11, eerste lid

C.15.0180.N 11 februari 2016 AC nr. ...

Aangezien artikel 11, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, zoals hier van toepassing, krachtens artikel 3 van voormelde wet, van dwingend recht is, dient de rechter na te gaan of een clause van de verzekeringsovereenkomst die op een andere manier wordt verwoord, geen vervalbeding is (1). (1) Cass. 20 september 2012, A.R. C.12.0029. F, AC 2012, nr. 477, met concl. van advocaat-generaal Genicot, in Pas. 2012, n° 477.

- VERZEKERING - Landverzekering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 5, eerste lid, en 11

C.14.0579.F 28 mei 2015 AC nr. ...

Artikel 11 Wet Landverzekeringsovereenkomst, krachtens hetwelk in de verzekeringsovereenkomst geen geheel of gedeeltelijk verval van het recht op verzekeringsprestatie bedongen mag worden dan wegens niet-nakoming van een bepaalde, in de overeenkomst opgelegde verplichting, en mits er een oorzakelijk verband bestaat tussen de tekortkoming en het schadegeval, is niet van toepassing op het recht van verhaal van de verzekeraar op de verzekeringnemer in geval van opzettelijk verzwijgen of opzettelijk onjuist meedelen van gegevens betreffende het risico bij het sluiten van de overeenkomst (1). (1) Zie Cass. 13 september 2012, AR C.11.0751.F, AC 2012, nr. 466.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

Art. 1, eerste lid

C.12.0590.F 29 juni 2017 AC nr. ...

Artikel 1, eerste lid, van de wet van 25 ventôse - 5 germinal jaar XI sluit niet uit dat er tussen de notaris en de partijen die hem raadplegen met het oog op de redactie van een authentieke akte een overeenkomst kan ontstaan.

- NOTARIS -

Art. 1, tweede lid

C.15.0360.N 9 juni 2016 AC nr. ...

Een onder het monopolie van de notarissen vallende openbare verkoop in de zin van artikel 1, tweede lid, van de Wet van 16 maart 1803 tot regeling van het notarisambt is een verkoop waarbij aan een publiek dat fysiek of virtueel wordt samengebracht de mogelijkheid wordt geboden om concurrentiële biedingen te doen, waarbij de een kennis heeft van het bod van de ander, zonder noodzakelijk te weten van wie het bod uitgaat of wie het bod heeft gedaan en waarbij van bij de aanvang duidelijk is dat het goed aan de hoogsteieder zal worden toegewezen of dat het zal worden ingehouden; de omstandigheid dat bepaalde formaliteiten moeten worden vervuld om toegelaten te worden tot de biedingen, ontnemt aan de verkoop niet zijn openbaar karakter (1). (1) Zie concl. OM.

- NOTARIS -

Uit de omstandigheid dat artikel 1, tweede lid, van de Wet van 16 maart 1803 tot regeling van het notarisambt, bepaalt dat, onder voorbehoud van de rechten van de openbare overheid, alleen notarissen bevoegd zijn om onroerende goederen, renten en hypothecaire schuldvorderingen openbaar te verkopen, volgt niet dat verkopen die geschieden zonder tussenkomst van een notaris geen openbare verkopen kunnen zijn in de zin van voormelde wetsbepaling (1). (1) Zie concl. OM.

- NOTARIS -

Art. 19

C.16.0196.F 4 september 2017 AC nr. ...

Het middel dat het arrest verwijt de bewijswaarde te miskennen van de authentieke akte van overdracht die is opgemaakt door de notaris, houdt geen verband met artikel 19, Wet Notarisambt, dat betrekking heeft op de uitvoerbare kracht ervan; het is derhalve niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - *Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen*

C.16.0479.F 1 juni 2017 AC nr. ...

De notariële akte vormt een uitvoerbare titel wanneer ze, in haar authentieke vorm, alle gegevens bekrachtigt die nodig zijn om het bestaan, de opeisbaarheid en het bedrag van de schuldvordering te bepalen.

- BESLAG - *Gedwongen tenuitvoerlegging*

Art. 9, § 1

F.15.0164.F 5 januari 2017 AC nr. ...

De schending van artikel 9, § 1, van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, volgens welke de notaris in de notariële akte moet vermelden dat hij m. n. de aandacht van de partijen heeft gevestigd op de aanwezigheid van tegenstrijdige belangen of van onevenwichtige bedingen, is geen grond van nietigheid van de authentieke akte (1). (1) Zie gedeeltelijke andersluidende conclusie OM. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak AR F.15.0198.F, op de andersluidende schriftelijke conclusie van het OM, een arrest gewezen dat, in de eerste plaats, een voorgaande leer bevestigt volgens welke artikel 1464, tweede lid, dat, in afwijking van het eerste lid, bepaalt dat het beding van ongelijke verdeling en het beding van verblijving van het gehele gemeenschappelijk vermogen als schenkingen worden beschouwd voor het aandeel boven de helft dat aan de langstlevende echtgenoot wordt toegewezen in de waarde, op de dag van de verdeling, van de tegenwoordige of toekomstige goederen die de vooroverleden echtgenoot in het gemeenschappelijk vermogen heeft gebracht door een uitdrukkelijk beding in de huwelijksovereenkomst, een afwijkende bepaling is die ertoe strekt de rechten van de reservataire erfgenamen te vrijwaren en enkel tot gevolg heeft dat de toekenning van de goederen die door de vooroverleden echtgenoot in het gemeenschappelijk vermogen zijn ingebracht, voor het aandeel boven de helft die aan de overlevende echtgenoot wordt toegekend, met het oog op het vaststellen van de rechten van die reservataire erfgenamen als een schenking moet worden beschouwd (Cass. 10 december 2010, AR F.08.0102.N, AC 2010, nr. 726, met concl. van advocaat-generaal Thijs). In dit geval is de eiser in cassatie gehuwd onder het stelsel van de wettelijke gemeenschap, bij gebrek aan een huwelijksovereenkomst. De echtgenoten hebben hun huwelijksvermogensstelsel in die zin gewijzigd dat zij zijn overeengekomen dat "in geval van ontbinding van het huwelijk door overlijden het gemeenschappelijk vermogen wordt toebedeeld aan de heer M.P., voornoemd". De echtgenote van de eiser, die door een ongeneeslijke ziekte wordt getroffen en op sterven ligt, overlijdt de dag na het verlijden van de akte; haar echtgenoot is de enige wettelijke en reservataire erfgenaam van de gehele nalatenschap van de overledene, waarbij hij het gemeenschappelijk vermogen verkrijgt. Het geschil heeft betrekking op de belasting van die overdracht van het gehele gemeenschappelijk vermogen. Het bestreden arrest zegt voor recht dat de huwelijksovereenkomst die in articula mortis is verleden, moet worden beschouwd als een onrechtstreekse schenking waarop artikel 7 Wetboek Successierechten van toepassing is. Het cassatieberoep tegen die beslissing voert een middel aan dat steunt op de schending van de artikelen 1461 en 1464 Burgerlijk Wetboek en van artikel 7 Wetboek Successierechten. Het Hof beslist dat het bestreden arrest, volgens hetwelk het vermoeden van het bezwarend karakter van de overeenkomst bedoeld in artikel 1464, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, niet door de eiser kan worden aangevoerd omdat de toekenning van de gehele gemeenschap in zijn voordeel niet werd overeengekomen op voorwaarde van overleving, zijn beslissing om artikel 7 Wetboek Successierechten toe te passen niet naar recht verantwoordt. Aldus bevestigt het Hof de leer die hierboven is weergegeven in de samenvatting nr. 2. AH

- SUCCESIERECHTEN -

Wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels

Art. 38

P.15.0846.N

2 februari 2016

AC nr. ...

De DIMONA-reglementering beoogt de toepassing van de Belgische sociale zekerheidsbepalingen, geldt enkel voor de tewerkstelling van de personen waarop die bepalingen van toepassing zijn en geldt niet ten aanzien van personen die beschikken over een A1-attest van een lidstaat van de Europese Unie op grond waarvan de toepassing van de Belgische sociale zekerheid wordt uitgesloten; hieruit volgt dat de DIMONA-aangifte-verplichting niet geldt ten aanzien van een werknemer-schijnzelfstandige die over een Pools A1 attest als zelfstandige beschikt ook indien hij naar Belgisch recht arbeidsrechtelijk als een werknemer moet worden beschouwd.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Wet 26 juni 1963 tot instelling van een Orde der Architecten

Artt. 3, 5, 17, § 1, eerste lid, en 26

C.15.0134.N

28 oktober 2016

AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 3, 5, 17, §1, eerste lid, en 26 Architectenwet volgt dat de inschrijving op de lijst of tabel een bevoegdheid is van de raad van de Orde en dat een persoon die het oneens is met een beslissing van die raad omtrent de inschrijving of weglating van de lijst beroep dient in te stellen bij de bij voormelde wet bepaalde appelinstantie, zijnde de raad van beroep; het komt enkel deze instantie toe om over het beroep te oordelen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Art. 19

S.15.0104.F 5 september 2016 AC nr. ...

Wanneer de sociaal verzekerde de weigering van het recht op maatschappelijke integratie betwist voor de arbeidsrechtbank, ontstaat tussen hem en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een betwisting omtrent het recht op maatschappelijke integratie vanaf de datum waarop hij het voordeel ervan aanvraagt; de artikelen 11, tweede lid, van het Handvest van de sociaal verzekerde en 19, § 2, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie zijn enkel van toepassing op de administratieve fase van de procedure tot toekenning van het recht op maatschappelijke integratie en doen geen afbreuk aan de regels betreffende de overlegging van de bewijzen in de gerechtelijke procedure.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 19, § 2

S.15.0104.F 5 september 2016 AC nr. ...

Het nakomen van de verplichting om elke voor het onderzoek van zijn aanvraag nuttige inlichting te verschaffen, is geen voorwaarde waarvan het niet-ervullen de sociaal verzekerde het recht op maatschappelijke integratie zou ontzeggen; die tekortkoming kan evenwel tot gevolg hebben dat niet kan worden nagegaan of de voorwaarden voor het recht vervuld zijn en in dergelijke gevallen kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat recht weigeren voor het tijdvak waarvoor het niet over de voor het onderzoek van de aanvraag nodige inlichtingen beschikt.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Wanneer de sociaal verzekerde de weigering van het recht op maatschappelijke integratie betwist voor de arbeidsrechtbank, ontstaat tussen hem en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een betwisting omtrent het recht op maatschappelijke integratie vanaf de datum waarop hij het voordeel ervan aanvraagt; de artikelen 11, tweede lid, van het Handvest van de sociaal verzekerde en 19, § 2, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie zijn enkel van toepassing op de administratieve fase van de procedure tot toekenning van het recht op maatschappelijke integratie en doen geen afbreuk aan de regels betreffende de overlegging van de bewijzen in de gerechtelijke procedure.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 14, § 2 en 16, § 1, eerste lid

S.13.0066.F 19 januari 2015 AC nr. ...

De kinderbijslag waarvan artikel 69, §1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders van 19 december 1939 de bijslagtrekkende bepaalt, namelijk de persoon aan wie de kinderbijslag ten voordele van het begunstigde kind daadwerkelijk betaald wordt, is een bestaansmiddel van de bijslagtrekkende in de zin van artikel 16, §1, eerste lid, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, en niet een bestaansmiddel van het begunstigde kind.

- GEZINSBIJSLAG - Allerlei

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 14, § 2, en 16, § 1, eerste lid, en § 2

S.13.0084.F 19 januari 2015 AC nr. ...

Artikel 22, §1, eerste lid, b), van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie en luidens hetwelk voor de berekening van de bestaansmiddelen geen rekening wordt gehouden met de gezinsbijslag waarvoor de betrokkene de hoedanigheid van bijslagtrekkende bezit ten voordele van kinderen krachtens de Belgische of een buitenlandse sociale wetgeving voor zover hij deze opvoedt en ze volledig of gedeeltelijk te zijnen laste heeft, is enkel van toepassing op de bestaansmiddelen van de aanvrager van het leefloon, en niet op die van de bloedverwanten met wie hij samenwoont.

Artt. 2, 3, 4°, 16, § 1, eerste lid, en 19, §§ 1 en 2

S.14.0092.F

22 juni 2015

AC nr. ...

Hoewel artikel 19, § 2, Leefloonwet, geen termijn oplegt waarbinnen de betrokkene de inlichtingen moet verstrekken die nuttig zijn voor het onderzoek van zijn aanvraag in het raam van het sociaal onderzoek en de uitvoering van die verplichting geen voorwaarde is waarvan het verzuim de betrokkene het recht op de maatschappelijke integratie zou ontnemen, kan dat verzuim beletten na te gaan of de voorwaarden van dat recht vervuld zijn; in dat geval kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het recht op maatschappelijke integratie weigeren voor de periode dat het niet over de nodige elementen beschikt om het onderzoek naar de aanvraag te voeren (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 22, §§1 en 2, en 24, §1

S.15.0097.F

18 april 2016

AC nr. ...

Wanneer de begunstigde van een leefloon nalaat inkomsten aan te geven, onderzoekt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de aanvraag opnieuw overeenkomstig artikel 22, §§1 en 2, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en neemt het een beslissing tot herziening van het recht op het leefloon vanaf het tijdstip waarop de sociaal verzekerde de inkomsten ontvangen heeft, waarbij het bepaalt of en in welke mate het oorspronkelijk toegekend leefloon verschuldigd blijft; de terugvordering van het leefloon, bedoeld bij artikel 24, §1 van dezelfde wet, geldt enkel voor de onverschuldigd betaalde bedragen (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

C.14.0182.F

16 april 2015

AC nr. ...

Wanneer een echtscheidingsprocedure werd ingeleid vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, blijven de vroegere, daarin vermelde bepalingen van het Burgerlijk Wetboek van toepassing op de volledige echtscheidingsprocedure en wanneer, in het kader van die procedure, de echtscheiding wordt uitgesproken op grond van die vroegere bepalingen, hetzij vóór hetzij na de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, blijft het daaruit voortvloeiende recht op levensonderhoud na echtscheiding bepaald door de vroegere wet (1). (1) Zie Cass. 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC 2010, nr. 160, met concl. van advocaat-generaal GÉNICOT in Pas.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Algemeen

Wanneer de echtscheiding van de partijen enkel op grond van het nieuwe artikel 229, §1, Burgerlijk Wetboek werd uitgesproken door een vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan, moet het recht op levensonderhoud na echtscheiding worden bepaald door de bepalingen van het nieuwe artikel 301 Burgerlijk Wetboek.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Hoewel de wetgever, wat betreft de onderhoudsuitkering na een echtscheiding die is uitgesproken op grond van de vroegere artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek, heeft willen afwijken van de regel van de onmiddellijke toepassing van de wet van 27 april 2007, om te voorkomen dat alle gescheiden echtgenoten een uitkering tot levensonderhoud zouden kunnen vorderen wanneer zij voldoen aan de in de nieuwe wet bepaalde economische voorwaarden voor de toekenning ervan, zelfs als zij schuldig zijn of het vermoeden van schuld van het vroegere artikel 306 Burgerlijk Wetboek niet hebben omgekeerd of als de gewezen echtgenoten met gedeelde schuld zijn gescheiden, geldt die afwijking niet voor een vordering van een uitkering tot levensonderhoud die wordt ingesteld na een echtscheiding die enkel op grond van de nieuwe wet werd uitgesproken, aangezien alle vorderingen tot echtscheiding en de daaruit voortvloeiende vorderingen tot toekenning van een uitkering tot levensonderhoud onderworpen moeten worden aan één enkel, coherent rechtsstelsel (1). (1) Zie Cass. 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC 2010, nr. 160, met concl. van advocaat-generaal GÉNICOT in Pas.

- ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Wet 27 december 2012

zoals van toepassing vóór de wijziging ervan bij de

P.14.1519.N

19 januari 2016

AC nr. ...

De bepalingen van de Wet Milieutaks, gelet op hun onderlinge samenhang en ratio legis, laten de rechter toe uit te gaan van het feitelijke vermoeden dat aan milieuheffing onderworpen goederen die aan douanetoezicht zijn onttrokken en waarvan niet geweten is waar of bij wie zij zijn beland, werden geleverd aan kleinhandelaars of rechtstreeks aan intermediaire of eindverbruikers, zodat hij de beklaagden die hij schuldig verklaart aan die onttrekking, kan aanzien als degenen die deze goederen in het verbruik hebben gebracht en bijgevolg de milieutaks erop verschuldigd zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- MILIEURECHT -

Wet 27 december 2012 houdende diverse bepalingen inzake de toegankelijkheid van de gezondheidszorg

zoals ingevoegd bij art. 26

C.13.0524.F

16 februari 2015

AC nr. 115

Het nieuwe artikel 152, § 5, van de Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen van 10 juli 2008, heeft vanaf 1 januari 2013 een onderscheid ingevoerd tussen de opname in een gemeenschappelijke kamer of tweepatiëntenkamer en een individuele kamer, door aan de bewoordingen "forfaitaire honoraria", die in het vroegere artikel 152, § 7, gebruikt zijn, een verschillende inhoud te geven volgens het type opname; bijgevolg kan artikel 26, wet 27 december 2012, dat het vroegere artikel 152, § 7 door artikel 152, § 5, heeft vervangen, geen uitleggende draagwijdte hebben betreffende het voornoemde oude artikel 157, § 7 (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ARTS -

Wet 27 juli 1961 betreffende eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop

Art. 4, eerste lid

C.14.0092.N

23 juni 2016

AC nr. ...

De toepassing van artikel 23.1 EEX-Verordening primeert op de toepassing van artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, ook al is die bepaling van dwingend recht; de Belgische rechter voor wie de concessiegever wordt gedagvaard op grond van voormeld artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, moet zich dus onbevoegd verklaren wanneer de concessieovereenkomst een geldig beding bevat in de zin van artikel 23.1 EEX-Verordening, dat het gerecht of de gerechten van een andere lidstaat aanwijst voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van de concessieovereenkomst zijn ontstaan.

- *EUROPESE UNIE - Algemeen*

- *KOOP -*

- *INTERNATIONALE VERDRAGEN -*

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen*

- *BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid*

Wet 28 dec. 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen

Artt. 10, 12 en 14

C.14.0140.F

26 februari 2015

AC nr. 144

.....
Noch uit artikel 23 van de wet van 7 mei 1877 op de politie van de niet-bevaarbare en niet-vlotbare waterlopen, noch uit de artikelen 32, 33 en 40 van het provinciaal reglement van 8 oktober 1954 op de niet-bevaarbare en niet-vlotbare waterlopen van de provincie Brabant, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 11 december 1954, noch uit de artikelen 10, 12 en 14 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen volgt dat het verkrijgen door een viskweker of door diens rechtsvoorganger van een, in de reglementering betreffende het water bedoelde vergunning voor de bouw van vier schuiven op een tijdstip tussen 1932 en 31 augustus 2004, zou impliceren dat de bouw van bekkens of van broedinstallaties zelf onderworpen was aan de machtigingsplicht in de zin van de voornoemde wettelijke en verordenende bepalingen (1). (1) Zie grotendeels gelijkl. concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VISSERIJ - Riviervisserij

- WATERLOPEN -

- WATERS -

Wet 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien

Art. 26, eerste lid

C.14.0098.F 12 maart 2015 AC nr. ...

Het octrooi is een monopolie dat afwijkt van het beginsel van de ondernemingsvrijheid en moet dus beperkend worden uitgelegd; om de omvang van de door het octrooi geboden bescherming te bepalen, dient evenwel rekening te worden gehouden met elk element dat gelijkwaardig is aan een in de conclusies omschreven element.

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

Art. 27, § 1er, a)

C.14.0328.F 19 februari 2016 AC nr. ...

Het aanbod wijst niet alleen op het aanbod met het oog op de verkoop maar ook op het aanbod in het algemeen, bijvoorbeeld het aanbod waarbij de verhuring, het verlenen van licenties, de lening of schenking beoogd worden; de voorwaarden waarbinnen dat aanbod gebeurt, hebben weinig belang, zij het schriftelijk, mondeling, telefonisch, bij wege van uitstalling, van voorstelling of op enige andere manier; het inbreukmakende voortbrengsel hoeft niet fysiek aanwezig te zijn op het ogenblik van het aanbod; de aanbieder moet enkel bereid zijn het door het octrooi beschermde voortbrengsel te leveren onder de in het aanbod bepaalde voorwaarden.

- UITVINGDSOCTROOI - Europees octrooi

Een aanbod dat niet vanaf Belgisch grondgebied wordt gedaan, kan niettemin inbreuk maken op een octrooi dat op voornoemd grondgebied betrekking heeft, indien het daarop een concrete uitwerking heeft.

- UITVINGDSOCTROOI - Europees octrooi

Art. 9, §§ 1, 2 en 3

C.14.0316.N 9 december 2016 AC nr. ...

De uitoefening van de rechten bedoeld in artikel 9, §§ 1 en 2, Octrooiwet 1984 vereist geen kwade trouw in hoofde van de octrooihouder. (1). (1) Artt. 9, §§ 1, 2 en 3, Octrooiwet 1984, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan bij art. 60 KB 4 september 2014.

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

De vorderingen waarvan sprake in artikel 9, §§ 1 en 2, Octrooiwet 1984, zijn mogelijk telkens een octrooi aangevraagd werd of verleend werd aan een persoon die er geen of slechts gedeeltelijk recht op had; hierbij is geen afkeurenswaardig gedrag vereist in hoofde van de octrooihouder. (1). (1) Artt. 9, §§ 1, 2 en 3, Octrooiwet 1984, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan bij art. 60 KB 4 september 2014.

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

Artt. 2, eerste lid, en 9, §§ 1 en 2

C.14.0316.N 9 december 2016 AC nr. ...

Eenieder die door zijn intellectuele en creatieve inbreng daadwerkelijk heeft bijgedragen tot het tot stand brengen van een uitvinding in de zin van artikel 2, eerste lid, Octrooiwet 1984, dient als mederechthebbende van het octrooi te worden beschouwd; hierbij is niet vereist dat de inbreng op zich voldoet aan alle wettelijke voorwaarden opdat er sprake zou zijn van een octrooieerbare uitvinding. (1). (1) Artt. 2, eerste lid, en 9, §§ 1 en 2, Octrooiwet 1984, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan bij art. 60 KB 4 september 2014.

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

Wet 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt

Art. 12, § 7

C.13.0256.N

19 mei 2016

AC nr. ...

De in artikel 12, §7, van de wet van 29 april 1999 neergelegde verplichting voor de regulator om zijn gemotiveerde beslissing over het tariefvoorstel mede te delen aan de netbeheerder, geldt niet enkel ten aanzien van de netbeheerder als aanvrager van de vergunning en de rechter, maar ten aanzien van elke betrokkene die tegen de bestuurshandeling kan opkomen; uit de vereiste dat de motivering eenieder, die gerechtigd is op te komen tegen de bestuurshandeling, in staat moet stellen te beoordelen of hij dit met nuttig gevolg kan doen, volgt tevens dat het noodzakelijk is de redenen uiteen te zetten waarom de argumentatie van de netbeheerder wordt bijgetreden (1). (1) Zie concl. OM.

- ENERGIE -

Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Art. 3

C.15.0310.F 2 februari 2017 AC nr. ...

De feitenrechter dient in feite te beoordelen of de motivering van de beslissing afdoende is, zonder evenwel het wettelijk begrip motiveringsplicht van de besturen te miskennen (1). (1) Cass. 22 mei 2008, AR F.06.0077.N, AC 2008, nr. 312.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

De motivering is afdoende wanneer ze de ontvanger in staat stelt kennis te nemen van de redenen van de beslissing die hem aanbelangt; het afdoend karakter houdt verband met het geheel van de omstandigheden van de zaak, en met name met de voorafgaande, daadwerkelijke kennis van de ontvanger over de gegevens van het dossier.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.13.0256.N 19 mei 2016 AC nr. ...

Het afdoende karakter van de motivering houdt in dat deze pertinent moet zijn en draagkrachtig, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen; de motivering moet eenieder, die gerechtigd is op te komen tegen de bestuurshandeling, in staat stellen te beoordelen of hij dit met nuttig gevolg kan doen (1). (1) Zie concl. OM.

- ENERGIE -

C.13.0257.N 12 november 2015 AC nr. ...

Het staat aan de rechter te oordelen of de motivering afdoende is; hij mag daarbij evenwel het wettelijk begrip van de motiveringsplicht niet schenden (1). (1) Zie Cass. 11 september 2003, AR C.01.0114.N, AC 2003, nr. 426.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Het staat aan de rechter te oordelen of de motivering afdoende is; hij mag daarbij evenwel het wettelijk begrip van de motiveringsplicht niet schenden (1). (1) Zie Cass. 11 september 2003, AR C.01.0114.N, AC 2003, nr. 426.

- MACHTEN - Scheiding der machten

Met afdoende motivering van de bestuurshandeling wordt bedoeld dat de beslissing door de motivering wordt gedragen (1). (1) Cass. 11 september 2003, AR C.01.0114.N, AC 2003, nr. 426.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

F.14.0133.N 24 september 2015 AC nr. ...

Het dwangbevel inzake successierechten is een taxatietitel waarin de belastingschuld geconcretiseerd wordt, wat betekent dat daarin melding moet worden gemaakt van het belastbare feit, het bedrag en de hoedanigheid van de schuldenaar; dat dwangbevel is een bestuurshandeling waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van toepassing is, zodat die akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en de motivering afdoende moet zijn, hetgeen impliceert dat de motivering een redelijke grondslag voor de beslissing vormt (1). (1) Zie concl. OM.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 6

C.13.0256.N 19 mei 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 6 van de Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is deze wet slechts van toepassing op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen dan die bepaald in de voorafgaande artikelen; hieruit volgt dat de strengste motiveringsplicht van toepassing moet zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- ENERGIE -

Artt. 1 tot 3

S.14.0055.F

5 oktober 2015

AC nr. ...

Hoewel de RVA, krachtens de artikelen 1 tot 3, van de wet van 29 juli 1991, zijn beslissing inzake het recht op uitkeringen van de werkloze uitdrukkelijk moet motiveren, verplichten die bepalingen de RVA niet over te gaan tot een bepaald onderzoek alvorens die beslissing te nemen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015 nr. ...

- *WERKLOOSHEID - Recht op uitkering*

Artt. 2 en 3

C.14.0385.F

6 oktober 2016

AC nr. ...

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen zijn geen wetsbepalingen van openbare orde of van dwingend recht.

- *OPENBARE ORDE* -

C.13.0257.N

12 november 2015

AC nr. ...

De redenen om toepassing te maken van de uitzonderingsprocedure van de onteigening bij hoogdringende omstandigheden voorzien door de Onteigeningswet 1962, die een geringere rechtsbescherming biedt dan de gewone onteigeningsprocedure bij toepassing van de Onteigeningswet 1835 en de onteigeningswet van 27 mei 1870, moeten ingevolge de formele motiveringsplicht op grond van de Wet Motivering Bestuurshandelingen opgenomen zijn in de onteigeningsmachtiging zelf (1); de vraag of de onteigening het algemeen nut beoogt staat hierbij los van de vraag of de onteigening hoogdringend is; de onteigeningsmachtiging moet de gegevens vermelden die de noodzaak om de goederen onmiddellijk in bezit te nemen redelijk verantwoordt (2). (1) RvS 15 april 2013, nr. 223.150, MIEKE WILLEMS e.a. t. VLAAMS GEWEST. (2) RvS 11 april 2012, nr. 218.855, N.V. GEYSEN HANDELSONDERNEMING en N.V. VEJOPIROX t. VLAAMS GEWEST.

- *ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE* -

F.14.0050.F

12 maart 2015

AC nr. ...

Het dwangbevel inzake registratierechten is een bestuurshandeling waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van toepassing is; die motivering moet m.n. adequaat zijn; dat is het geval wanneer zij de geadresseerde in staat stelt kennis te nemen van de redenen van de beslissing die hem betreft en zich rekenschap te geven van de gegrondheid ervan; zij staat er niet aan in de weg dat de auteur van dat dwangbevel de daarin aangevoerde wettelijke grondslag verduidelijkt op een later tijdstip.

- *REGISTRATIE (RECHT VAN)* -

Artt. 3 en 6

C.13.0256.N

19 mei 2016

AC nr. ...

De in artikel 12, §7, van de wet van 29 april 1999 neergelegde verplichting voor de regulator om zijn gemotiveerde beslissing over het tariefvoorstel mede te delen aan de netbeheerder, geldt niet enkel ten aanzien van de netbeheerder als aanvrager van de vergunning en de rechter, maar ten aanzien van elke betrokkene die tegen de bestuurshandeling kan opkomen; uit de vereiste dat de motivering eenieder, die gerechtigd is op te komen tegen de bestuurshandeling, in staat moet stellen te beoordelen of hij dit met nuttig gevolg kan doen, volgt tevens dat het noodzakelijk is de redenen uiteen te zetten waarom de argumentatie van de netbeheerder wordt bijgetreden (1). (1) Zie concl. OM.

- *ENERGIE* -

Wet 30 dec. 1970 betreffende de economische expansie

Art. 32, § 1

C.14.0428.N

3 december 2015

AC nr. ...

De bepaling van artikel 32, §1, Wet Economische Expansie, die in een verplichte regeling van terugkoop voorziet, belet niet dat de partijen in de verkoopovereenkomst een termijn kunnen bedingen binnen dewelke het terugkooprecht kan worden uitgeoefend; bij gebrek aan een conventioneel bepaalde termijn, kan het terugkooprecht onbeperkt in de tijd worden uitgeoefend (1). (1) Zie concl. OM.

- KOOP -

- ECONOMIE -

Wet 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten en de naburige rechten

Art. 1, § 1, eerste lid

C.15.0144.N 17 februari 2017 AC nr. ...

De rechter dient de vraag naar de oorspronkelijkheid slechts te onderzoeken indien een werk van letterkunde of kunst voorhanden is, dat uitdrukking vindt in een welbepaalde, concrete vormgeving en derhalve voorwerp kan zijn van de bescherming van het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren. (1) Art. 1, §1, eerste lid, Auteurswet 1994, dat overeenstemt met art. XI.165, §1, eerste lid, Wetboek Economisch Recht.

- AUTEURSRECHT -

Indien een werk van letterkunde of kunst aanwezig is, geldt als noodzakelijke maar voldoende voorwaarde voor bescherming van het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren, dat wordt bewezen dat het werk oorspronkelijk is, in de zin dat het een eigen intellectuele schepping van zijn auteur is (1). (1) Zie Cass. 14 december 2015, AR C.14.0262.F, AC 2015, nr. 745; Cass. 17 maart 2014, AR C.12.0317.F, AC 2014, nr. 211, met concl. van Advocaat-generaal J.-M. GÉNICOT in Pas. 2014, nr. 211; Cass. 31 oktober 2013, AR C.12.0263.N, AC 2013, nr. 569, met concl. van Advocaat-generaal A. VAN INGELGEM; Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0108.N, AC 2012, nr. 69; Cass. 11 maart 2005, AR C.03.0591.N, AC 2005, nr. 153. (2) Art. 1, §1, eerste lid, Auteurswet 1994, dat overeenstemt met art. XI.165, §1, eerste lid, Wetboek Economisch Recht.

- AUTEURSRECHT -

Uitsluitend een werk van letterkunde of kunst, dat uitdrukking vindt in een welbepaalde, concrete vormgeving, is het voorwerp van bescherming van het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren; de bescherming van dit recht strekt zich noch uit tot een idee of concept, dat in geen enkele vorm is uitgedrukt, noch tot een stijl, modetrend of genre, die slechts de uitdrukking zijn van een algemene vormgeving. (1) Art. 1, §1, eerste lid, Auteurswet 1994, dat overeenstemt met art. XI.165, §1, eerste lid, Wetboek Economisch Recht.

- AUTEURSRECHT -

Art. 52

C.14.0045.N 30 september 2016 AC nr. ...

De "doorgifte via de kabel" van een "eerste uitzending" veronderstelt een primaire uitzending aan het publiek, die via de kabel heruitgezonden wordt.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- AUTEURSRECHT -

In geval van directe injectie is er slechts sprake van één mededeling aan het publiek, hetgeen de toepasselijkheid uitsluit van artikel 52 Auteurswet dat de doorgifte van een primaire uitzending aan een nieuw publiek veronderstelt.

- AUTEURSRECHT -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Artt. 1, 80 en 81

P.15.0194.F 24 juni 2015 AC nr. ...

Het aanmaken van een link waarmee een voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komend werk kan worden gedownload, is een openbare mededeling die niet zonder toestemming van de houder van die rechten kan gebeuren, behalve indien dat werk vrij toegankelijk is op een andere site.

- AUTEURSRECHT -

Wettige zelfverdediging veronderstelt dat het strafbaar feit dat kan worden gerechtvaardigd, werd gepleegd met het opzet een ander te schaden; zij moet aan een onmiddellijkheids criterium beantwoorden dat ter rechtvaardiging van het misdrijf namaak niet in aanmerking kan worden genomen.

- MISDRIJF - *Rechtvaardiging en verschoning* - *Rechtvaardiging*

- AUTEURSRECHT -

De vonnisrechter, die kennisneemt van vervolgingen wegens namaak, gegrond op de artikelen 80 en 81 Auteurswet 1994, beoordeelt in feite of de verspreiding van het beschermde werk een openbaar karakter heeft zoals bij artikel 1 van de wet is vereist.

- AUTEURSRECHT -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Artt. 42, eerste, derde, vierde, achtste en elfde lid, en 65

C.14.0365.F

11 september 2015

AC nr. ...

De beslissing van de commissie die bij meerderheid van stemmen genomen wordt, bindt noch de beheersvennootschappen noch de organisaties van hen die de vergoeding verschuldigd zijn, zolang die beslissing niet bij koninklijk besluit bindend verklaard werd ten aanzien van derden.

- AUTEURSRECHT -

Wet 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming

Artt. 1, 2bis, § 1, 4°, en 2bis/1, §§ 1 en 4

C.16.0309.N

24 februari 2017

AC nr. ...

De kosten voor de technische hulpverleningswerkzaamheden die niet het gevolg zijn van een noodoproep om mensen te beschermen of te redden, blijven, krachtens de bepalingen van de Wet Civiele Bescherming 1963 en het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot vaststelling van de opdrachten van de hulpdiensten die kunnen verhaald worden en diegene die gratis zijn, niet definitief ten laste van de gemeente en zij kan deze kosten verhalen op degene die aansprakelijk is voor de werkzaamheden.

- GEMEENTE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

Art. 2, d) en h)

C.14.0331.F 12 februari 2015 AC nr. 106

Uit artikel 2, d) en h), van de wet van 31 januari 2009 volgt niet dat de schuldvordering in de opschorting waarover iemand beschikt, die gewaarborgd wordt door een bijzonder voorrecht of een hypotheek, slechts een buitengewone schuldvordering is tot beloop van de waarde van de tegeldemaking van de grondslag van het bijzondere voorrecht of van de hypotheek die ze waarborgt.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 37, eerste lid

F.14.0141.N 27 maart 2015 AC nr. ...

De erkenning van de schulden aangegaan tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie als boedelschulden in de daaropvolgende vereffening of faillissement dient beperkt te blijven tot schulden voor prestaties die voortvloeien uit contracten met de onderneming in moeilijkheden (1). (1) Zie concl. OM.; het Hof heeft op dezelfde zitting in de zaak F.14.0157.N uitspraak gedaan in dezelfde zin wat de verschuldigde bedrijfsvoorheffing betreft en de verschuldigde BTW.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

De fiscus is ter zake van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing niet te aanzien als een schuldeiser aan wie zekerheid moet worden verschaft met het oog op het verderzetten van de prestaties tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie; deze schuldvorderingen zijn derhalve geen boedelschulden krachtens artikel 37, eerste lid, Wet Continuïteit Ondernemingen (1). (1) Zie concl. OM.; het Hof heeft op dezelfde zitting in de zaak F.14.0157.N uitspraak gedaan in dezelfde zin wat de verschuldigde bedrijfsvoorheffing betreft en de verschuldigde BTW.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Een schuld is alleen dan een boedelschuld, wanneer de curator verbintenissen heeft aangegaan met het oog op het beheer van de boedel, onder meer door de handelsactiviteit van de gefailleerde voort te zetten, de door laatstgenoemde gesloten overeenkomsten uit te voeren of nog door de roerende of onroerende goederen te gebruiken met het oog op het passend beheer van de failliete boedel; aangezien boedelschulden afbreuk doen aan het beginsel van de gelijkheid van schuldeisers dat aan de Faillissementswet ten grondslag ligt, dienen zij beperkend te worden uitgelegd (1). (1) Zie concl. OM.; het Hof heeft op dezelfde zitting in de zaak F.14.0157.N uitspraak gedaan in dezelfde zin wat de verschuldigde bedrijfsvoorheffing betreft en de verschuldigde BTW.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 49/1, tweede en vierde lid

F.16.0022.N 16 juni 2016 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 49/1, vierde lid, WCO blijkt dat het de bedoeling was de werknemers te beschermen zodat de in dit artikel vervatte regel niet de aard van de schuldvordering op het oog heeft, maar wel de hoedanigheid van de schuldeiser; bijgevolg betreft deze bepaling enkel de schuldvorderingen van de werknemers, en geenszins de schuldvordering van de Belgische Staat tot betaling van bedrijfsvoorheffing die verband houdt met arbeidsprestaties van vóór de opening van de procedure (1). (1) Zie concl. OM; bijkomend weze opgemerkt dat indien de werkgever de bedrijfsvoorheffing wel heeft ingehouden, maar heeft nagelaten deze door te storten, de belastingplichtige deze bedrijfsvoorheffing in beginsel mag verrekenen met de door hem verschuldigde belasting (Vr. nr. 161 VAN DUN, Vr. & Antw. Senaat 1975-1976, 7 september 1976, 1867; Vr. nr. 171 VAN GREMBERGEN, Vr. & Antw. Kamer 1981-82, 21 mei 1982, 1626; Vr. nr. 2-746 DE CLIPPELE 21 maart 2002, Vr. & Antw. Senaat 2001-2002, 21 maart 2002, 64; Antwerpen, 18 april 1989, FJF, Nr. 89/169; Brussel, 22 februari 2001, FJF, Nr. 2001, 398; Brussel, 5 juni 2008, Fiscooloog, 2009, afl. 1182, 10; Com. IB 1992, nr. 312/42; TIBERGHIE, Handboek voor Fiscaal Recht 2014-2015, Wolters Kluwer, nr. 1658.50, p. 696)

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 55

C.15.0321.N

28 januari 2016

AC nr. ...

Indien de rechter de homologatie van een reorganisatieplan heeft geweigerd omdat een bepaald onderdeel ervan in strijd is met de openbare orde en de schuldenaar wordt toegestaan om een aangepast reorganisatieplan aan de schuldeisers voor te leggen, kan de rechtbank de homologatie van dit aangepaste reorganisatieplan niet weigeren wegens onderdelen van het plan die niet het voorwerp waren van de weigeringsbeslissing en die ongewijzigd zijn gebleven (1). (1) Zie concl. OM.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Krachtens artikel 55 Wet Continuïteit Ondernemingen beslist de rechtbank, binnen veertien dagen na de zitting, en in elk geval vóór de vervaldag van de met toepassing van de artikelen 24, §2, en 38 van deze wet bepaalde opschorting, of zij al dan niet het reorganisatieplan homologeert; de homologatie kan slechts worden geweigerd in geval van niet-naleving van de pleegvormen of wegens schending van de openbare orde; in dat geval mag de rechtbank de schuldenaar toestaan een aangepast reorganisatieplan aan de schuldeisers voor te leggen; het vonnis stelt dan de datum vast van de zitting waarop zal worden overgegaan tot de stemming over het plan (1). (1) Zie concl. OM.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 62

C.15.0256.N

29 oktober 2015

AC nr. ...

De bedoeling van de wet ervoor te zorgen dat het biedingsproces op een transparante en efficiënte wijze verloopt, staat er niet aan in de weg dat indien er moeilijkheden rijzen met de offertes, de rechtbank aan de gerechtsmandataris opdracht geeft om tot heronderhandeling over te gaan of tot het organiseren van een nieuwe biedingsprocedure tussen de oorspronkelijke bidders.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Artt. 5 en 46

C.14.0309.F

30 maart 2015

AC nr. ...

Het vonnis dat zich niet ertoe beperkt het bedrag en de hoedanigheid waarvoor de betwiste schuldvordering voorlopig aanvaard zal worden in de werkzaamheden van de gerechtelijke reorganisatie te bepalen maar een eindbeslissing neemt inzake het bedrag of de hoedanigheid van die schuldvordering, is vatbaar voor verhaal overeenkomstig de bij het Gerechtelijk Wetboek bepaalde vormen en termijnen.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 nov. 2014

Art. 153, § 5

P.15.0474.F

20 mei 2015

AC nr. ...

Zelfs wanneer de strafgerichten uitspraak doen over een burgerlijke rechtsvordering, kunnen ze de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek alleen maar opleggen in de gevallen die in de artikelen 162bis, 194, 211 en 351 Wetboek van Strafvordering zijn bepaald; daaruit volgt dat wanneer de strafvordering door het openbaar ministerie werd ingesteld en de burgerlijke partij zich op de rechtszitting daarbij heeft aangesloten, de rechter haar niet kan veroordelen tot het betalen van die rechtsplegingsvergoeding aan de vrijwillig in de zaak tussengekomen verzekeraar van de beklaagde (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2010, AR P.09.1870.F, AC 2010, nr. 122.

- *GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter*

- *VERZEKERING - Algemeen*

Zowel krachtens artikel 162bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering als krachtens artikel 153, §5, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, wordt het slachtoffer of zijn indeplaatsgestelde die dagvaardt in schadevergoeding, hetzij voor het strafgerecht, hetzij voor het burgerlijk gerecht, en wiens vordering wordt afgewezen, veroordeeld tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding.

- *VERZEKERING - Algemeen*

- *GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter*

Art. 154

C.15.0136.N

24 maart 2016

AC nr. ...

Aangezien de rechtsbijstandverzekering de vergoeding van schade beoogt, staat zulks eraan in de weg dat de verzekerde van wie de proceskosten worden vergoed door de verzekeraar, tevens aanspraak maakt op de rechtsplegingsvergoeding; deze vergoeding komt toe aan de verzekeraar.

- *VERZEKERING - Algemeen*

- *RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -*

Wet 4 aug. 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk

Art. 81, 1°

P.14.1221.F

4 maart 2015

AC nr. ...

De overdracht van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de werkgever op zijn aangestelden of lasthebbers belet de rechter evenwel niet om vast te stellen dat de werkgever, in het kader van de effectieve controle op de arbeids- en de beschermingsmiddelen en de controle van de verdeling van de taken, in concreto een fout heeft begaan die zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het gedrang kan brengen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

.....
- ARBEID - Arbeidsbescherming

Wet 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markten

Art. 138, tweede lid

C.11.0371.F

5 maart 2015

AC nr. ...

Het middel, dat aanvoert dat de in dat artikel 138, tweede lid, van de wet van 4 december 1990 opgenomen uitkering van de deelbewijzen aan de deelnemers ook doelt op de levering van deelbewijzen, faalt naar recht.

- EFFECTEN AAN TOONDER -

Wet 4 februari 2000 houdende oprichting van het federaal Agentschap voor de Veiligheid van de voedselketen

Artt. 4, § 3, 2°, en 5, eerste en tweede lid, 11°

P.16.0495.N

7 februari 2017

AC nr. ...

De ambtenaren van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen zijn ter opsporing van inbreuken op de Wet Hormonen Dieren bevoegd om op elk moment elke plaats te betreden en te doorzoeken waar zich producten kunnen bevinden, evenals elke plaats waar bewijzen van het bestaan van een inbreuk mogelijk kunnen worden aangetroffen, tenzij het gaat om lokalen die uitsluitend als woning dienen in welk geval het bezoek slechts toegelaten is tussen 5 uur 's ochtends en 9 uur 's avonds en met machtiging van de politierechter; de omstandigheid dat bij een plaatsbetreding en doorzoeking ter opsporing van inbreuken op de Wet Hormonen Dieren zaken werden aangetroffen en in beslag genomen die vervolgens aanleiding hebben gegeven tot een vervolging wegens een inbreuk op de Drugswet en het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, beta-adrenergische, anti-infectieuze, anti-parasitaire en anti-inflammatoire werking, maakt die plaatsbetreding, doorzoeking en inbeslagneming niet onregelmatig.

- *DIEREN* -

- *ONDERZOEK IN STRAFZAKEN* - *Allerlei*

Wet 4 okt. 1867 op de verzachtende omstandigheden

Art. 2

P.16.0236.F 8 juni 2016 AC nr. ...

De aanneming van verzachtende omstandigheden waardoor een inverdenkinggestelde wegens aanvankelijk als misdaden omschreven feiten, bij de regeling van de rechtspleging naar de correctionele rechtbank kan worden verwezen, heeft geen gevolgen voor de hem samen ten laste gelegde wanbedrijven, aangezien die tot de algemene bevoegdheid van die rechtbank behoren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Art. 3, derde lid

P.14.1835.F 4 maart 2015 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer, met overneming van de redenen van de vordering van de procureur des Konings, de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens een misdaad zonder bij name een verzachtende omstandigheid te zijnen gunste aan te nemen, schendt het hof van beroep de regels betreffende de correctionele bevoegdheid door uitspraak te doen over de gegrondheid van de strafvordering zonder de aanhangig gemaakte feiten eerst te correctionaliseren.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Algemeen

Art. 3, eerste lid

P.14.0769.F 7 januari 2015 AC nr. 11

De strafrechter, bij wie regelmatig een feit aanhangig is gemaakt waarvoor hij bevoegd is, heeft het recht en de plicht daaraan de juiste juridische omschrijving te geven en alle omstandigheden te onderzoeken die eigen zijn aan de zaak en die de beoordeling van de straf kunnen beïnvloeden; in dat geval is hij noch door de voorlopige kwalificatie gebonden, noch door de verschoningsgrond die door het onderzoeksgerecht is weerhouden; artikel 3, eerste lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden verbiedt de correctionele rechtbank immers niet om bij de regeling van de rechtspleging de aanneming te betwisten van een dergelijke verschoningsgrond, buiten het geval waarin de correctionalisering van de naar haar verwezen misdaad daarop is gegrond (1). (1) Raoul Declercq, 'Procedurale aspecten van de strafverminderende verschoningsgrond', Liber Amicorum Hermann Bekaert, Gent, 1977, 59; Lieven Dupont & Raf Verstraeten, Handboek Belgisch Strafrecht, Acco Leuven/Amersfoort, p. 474, nr. 862.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

Artt. 2 en 3, derde lid

P.14.1835.F 4 maart 2015 AC nr. ...

De correctionele rechtbank is in de regel bevoegd om wanbedrijven te berechten, terwijl alleen het hof van assisen kennis kan nemen van misdaden, met uitzondering van de gevallen waarin deze zijn gecorrectionaliseerd.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Algemeen

Wet 5 aug. 1992 op het politieambt

Art. 40

P.15.0263.N

2 juni 2015

AC nr. ...

Het staat aan de politieambtenaren die met schriftelijke machtiging van het openbaar ministerie een proactief onderzoek voeren, om indien dit onderzoek concrete informatie oplevert over een in de tijd en in de ruimte bepaalde misdrijf, onder de verantwoordelijkheid van het openbaar ministerie, daarover proces-verbaal op te stellen overeenkomstig artikel 40 Wet Politieambt, daders te vatten en bewijzen te verzamelen; slechts die informatie die relevant is met betrekking tot het misdrijf waarvoor dit proces-verbaal wordt opgesteld, moet worden vermeld en informatie die geen betrekking heeft op dit misdrijf moet niet worden vermeld.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

- POLITIE -

Wet 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie

zoals ingevoegd bij

P.16.1029.N

31 januari 2017

AC nr. ...

De wet van 5 februari 2016 voorziet niet in een bijzondere bepaling betreffende de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 206 Wetboek van Strafvordering, zodat dit artikel van toepassing is vanaf 29 februari 2016 en het openbaar ministerie bijgevolg vanaf die datum afstand kan doen van zijn hoger beroep en dit ongeacht of het hoger beroep van een beklaagde of de eerste rechtszitting voor het appelgerecht dateert van vóór die datum (1). (1) Zie concl. OM.

- *AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Algemeen*

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

- *OPENBAAR MINISTERIE -*

Wet 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten

Art. 1

P.14.1942.N

19 januari 2016

AC nr. ...

Het Hof vernietigt zonder verwijzing de beslissing van de strafrechter waarbij de geldboete onwettig wordt verhoogd met 50 decimes in zoverre die geldboete wordt verhoogd met meer dan 45 decimes (1). (1) Cass. 19 juni 2001, AR P.99.1715.N, AC 2001, nr. 376.

- STRAF - Geldboete en opdecimen

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

Art. 54

P.16.1153.N 13 december 2016 AC nr. ...

De rechter beoordeelt onaantastbaar of het verzoek van een geïnterneerde tot het nemen van een beslissing over de in artikel 54 Interneringswet opgesomde uitvoeringsmodaliteiten van de internering een behandeling bij hoogdringendheid vereist(1). (1) HEIMANS, H. en VANDER BEKEN, T., "De nieuwe interneringswet van 5 mei 2014" in J. CASSELMAN, R. DE RYCKE en H. HEIMANS (eds.), *Internering. Nieuwe interneringswet en organisatie van de zorg*, Brugge, Die Keure, 2015, 49-110; HEIMANS, H., VANDER BEKEN, T. en SCHIPAANBOORD, A.E., *Eindelijk een echte nieuwe en goede wet op de internering? "Deel 1: De gerechtelijke fase"*, RW 2014-15, 1043-1064, "Deel 2: De uitvoeringsfase", RW 2015-2016, 42-62, "Deel 3: De reparatie", RW 2016-2017, 603-619.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - *Internering*

Art. 54, §§ 5 en 6

P.16.1223.N 27 december 2016 AC nr. ...

Het door artikel 54, § 5 en § 6, Interneringswet bedoelde verzet, dat uitsluitend kan worden ingesteld door het openbaar ministerie en de advocaat van de geïnterneerde, komt niet op tegen een vonnis bij verstek in die zin dat de bij de beslissing betrokken partijen afwezig zijn gebleven, maar wel tegen een beschikking van de kamer voor de bescherming van de maatschappij die, omwille van het spoedeisend karakter van de gevraagde uitvoeringsmodaliteiten, zonder tegensprekelijk debat is genomen; dit verzet is geen verzet in de zin van artikel 187 Wetboek van Strafvordering (1). (1) Parl. St. Senaat 2013-14, nr 5-2001/4, 4.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - *Internering*

- VERZET -

Uit de tekst van artikel 54 Interneringswet, de doelstelling ervan en de algemene economie van de regeling volgt dat het door artikel 54, § 5 en § 6, Interneringswet bedoelde verzet een rechtsmiddel sui generis is, dat uitsluitend door het afleggen van een verklaring op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank door het openbaar ministerie of de advocaat van de geïnterneerde kan worden aangetekend.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - *Internering*

- VERZET -

Art. 66, b

P.17.0408.F 3 mei 2017 AC nr. ...

Het staat aan de vonnisrechter om de bewijswaarde van een geneeskundig advies, dat de partijen vrij hebben kunnen tegenspreken, in feite te beoordelen, mits hij de steller van het advies geen mening toeschrijft die deze niet heeft geuit of vaststellingen toeschrijft die deze niet heeft verricht (1); zo wordt ook de geestesgesteldheid van een geïnterneerde onaantastbaar beoordeeld door de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank, op grond van de regelmatig tijdens het debat overgelegde gegevens. (1) Cass. 22 juli 2008, P.08.0965.F, AC 2008, nr. 425; zie Cass. 3 september 1996, AR P.96.0675.N, AC 1996, nr. 287.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - *Kamer voor bescherming van de maatschappij*

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.17.0124.N 21 februari 2017 AC nr. ...

De beoordeling van de geestestoestand van de geïnterneerde en zijn daaruit voortvloeiende maatschappelijke gevaarlijkheid gebeurt niet louter aan de hand van het feit waarvoor hij werd geïnterneerd, maar ook aan de hand van een geheel van risicofactoren die aan het oordeel van de kamer voor de bescherming van de maatschappij zijn onderworpen.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - *Uitvoeringsmodaliteiten internering*

Art. 82

P.17.0124.N

21 februari 2017

AC nr. ...

Artikel 82 Interneringswet regelt enkel de bij de toepassing van de Interneringswet te volgen procedure en heeft niet tot gevolg dat artikel 7.1 EVRM en artikel 2 Strafwetboek van toepassing zijn op beslissingen van de strafuitvoeringsrechtbank over de definitieve invrijheidstelling van een geïnterneerde.

- *BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Uitvoeringsmodaliteiten internering*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7*

- *BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Uitvoeringsmodaliteiten internering*

Artt. 66 en 134

P.17.0124.N

21 februari 2017

AC nr. ...

Krachtens artikel 66 Interneringswet, dat op grond van artikel 134 van die wet van toepassing is op alle lopende zaken, is de definitieve invrijheidstelling van een geïnterneerde in de regel onderworpen aan het doorlopen van een proeftermijn; die voorwaarde houdt niet in dat de geïnterneerde geen toegang tot de rechter heeft of niet beschikt over een daadwerkelijk rechtsmiddel, zoals vereist door respectievelijk artikel 5.4 en 13 EVRM.

- *BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Uitvoeringsmodaliteiten internering*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4*

Wet 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming

Art. 101, § 1

C.15.0116.N

16 september 2016

AC nr. ...

Artikel 101, §1, van de Wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming valt onder het toepassingsgebied van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken (1). (1) Zie concl. OM.

- HANDELSPRAKTIJK -

De praktijk van verkoop met verlies schaadt de belangen van de consumenten en de uitgevaardigde maatregel kan bijdragen tot de door de wetgever beoogde bescherming van de consumenten (1). (1) Zie concl. OM.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 2, eerste lid

C.14.0395.F

25 juni 2015

AC nr. ...

De vaststelling dat de onwettige daad gestopt is, staat de uitspraak van een bevel tot staking slechts in de weg indien het risico op herhaling van die daad, of van de onwettige praktijk die eraan ten grondslag ligt, uitgesloten is.

- HANDELSPRAKTIJK -

De stakingsrechter kan, in de regel, niet het bestaan van een inbreuk vaststellen zonder vervolgens de staking ervan uit te spreken.

- HANDELSPRAKTIJK -

Wet 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen

Artt. 43quinquies, 1e en 2e lid, 43bis en 60bis, 1e lid, 1°

S.14.0029.F

5 oktober 2015

AC nr. ...

Noch uit artikel 43quinquies, tweede lid, van de wet van 6 augustus 1990, noch uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat die bepaling een wettelijk vermoeden van aansprakelijkheid van de ziekenfondsen en bonden van ziekenfondsen zou instellen voor het toekennen, door de derden, van de door haar bedoelde voordelen, zelfs niet onder voorbehoud van het bewijs van het tegendeel (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Artikel 43quinquies, tweede lid, van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen moet in die zin moet worden uitgelegd dat die bepaling met de woorden "elke andere derde", enkel de hypothese bedoelt waarbij het verboden voordeel door een derde wordt toegekend, maar in samenwerking met een of meerdere ziekenfondsen of nationale landsbonden van geïdentificeerde ziekenfondsen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Wet 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën

Art. 7, § 1

C.14.0570.F

23 mei 2016

AC nr. ...

Uit de artikelen 2227 en 2262bis, § 1, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de vordering tot terugbetaling van wedden die door de gemeenten en de meergemeentelijke politiezones ten onrechte betaald werden, onderworpen is aan een verjaringstermijn van tien jaar, daar ze niet valt onder het toepassingsgebied van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën en de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat.

- *VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)*

Artt. 2 en 8

F.14.0019.N

2 september 2016

AC nr. ...

In zijn arrest nr. 38/2011 van 15 maart 2011 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat artikel 2 van de wet van 6 februari 1970 betreffende de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre het niet erin voorziet dat een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing bij de Raad van State dezelfde gevolgen heeft ten opzichte van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door de vernietigde administratieve handeling als een dagvaarding voor het gerecht; hieruit volgt dat de rechter aan het beroep tot vernietiging van een administratieve handeling van de provincie bij de Raad van State dezelfde gevolgen kan verlenen ten opzichte van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door deze handeling als aan een dagvaarding voor het gerecht (1). (1) Zie concl. OM.

- *GRONDWET - Art. 10*

Wet 6 juli 1994 tot wijziging van de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en van het bezit van de deelnemingen van de openbare sector in bepaalde privaatrechtelijke financiële vennootschappen, alsook van de wet van 22 maart

zoals van toepassing vóór de wijziging van art. 6 bij

C.15.0227.N

16 september 2016

AC nr. ...

Schuldvergelijking blijft in elk geval mogelijk voor samenhangende schuldvorderingen (1). (1) Zie concl. OM.

- SCHULDVERGELIJKING -

Bij wederkerige overeenkomsten zijn het ontbindingsrecht in geval van wanprestatie krachtens artikel 1184 Burgerlijk Wetboek en de daarop gesteunde vordering tot schadevergoeding inherent aan de rechtsverhouding en worden zij geacht van bij de aanvang te bestaan, ongeacht het tijdstip waarop de contractspartij een beroep erop doet; in geval van overdracht van rechten voortvloeiend uit een wederkerige overeenkomst hangt de hierop gesteunde schuldvordering samen met de schuldvordering wegens wanprestatie, ongeacht of de wanprestatie zich heeft voorgedaan vóór dan wel na de overdracht; hieruit vloeit voort dat schuldvergelijking plaatsvindt tussen een schuldvordering gesteund op overgedragen rechten voortvloeiend uit een wederkerige overeenkomst en een schuldvordering ingevolge een wanprestatie bij de uitvoering van deze overeenkomst, die dateert van vóór de overdracht (1). (1) Zie concl. OM.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Wet 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

Art. 181, § 1, eerste lid, 1°, en § 2

P.16.1116.F 21 december 2016 AC nr. ...

De wet vereist niet dat de betrokken werknemers, bij ontstentenis van de mededeling bedoeld in artikel 181, § 1, eerste lid, 1°, Sociaal Strafwetboek, bij naam worden aangewezen of geïdentificeerd, maar enkel dat het werknemers betreft wier bestaan is aangetoond, zelfs als hun identiteit niet bekend dan wel onduidelijk is; hetzelfde geldt voor de toepassing van de vermenigvuldigingscoëfficiënt die in het tweede lid van dat artikel is bepaald (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

.....

- ARBEID - Sociale documenten

Art. 232, 1°, a)

P.15.1538.N 20 december 2016 AC nr. ...

Wanneer een telastlegging wegens valsheid betrekking heeft op een document dat de terugbetaling toelaat van geneeskundige verstrekkingen, bedoeld in de ZIV-wet, zijn, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 155, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, enkel de leden van het arbeidsauditoraat bevoegd de strafvordering wegens dergelijke inbreuken uit te oefenen en moet de kamer van het hof van beroep dat uitspraak doet over de strafvordering samengesteld zijn uit twee raadsheren in het hof van beroep, de voorzitter daaronder begrepen, en uit één raadsheer in

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 162 en 189

S.15.0003.F 22 juni 2015 AC nr. ...

Het misdrijf dat bestaat in de niet-betaling van het loon is voltrokken door één enkel verzuim, op het ogenblik dat de betaling moet worden verricht; een dergelijk misdrijf is een aflopend misdrijf en geen voortdurend misdrijf (1). (1) Cass. 21 december 1992, AR 9547, AC 1992, nr. 807; Cass. 4 december 1989, AR 6869, AC 1990, nr. 218.

- LOON - Bescherming

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Wet 6 mei 2009 houdende diverse bepalingen

Art. 156

C.14.0003.F

15 december 2016

AC nr. ...

Artikel 156 van de wet van 6 mei 2009 houdende diverse bepalingen is een uitleggende bepaling in zoverre zij de inhoud van artikel 88, § 1, Wet Economische Mededinging verduidelijkt; bijgevolg wordt voornoemd artikel 88, § 1 geacht steeds de betekenis te hebben gehad die door voornoemd artikel 156 wordt vastgesteld (1). (1) Over de werking van de uitleggingswet, zie met name Cass. 7 april 2016, AR F.14.0097.N, AC 2016, nr...; Cass. 19 mei 2014, AR C.13.0310.N, AC 2014, nr. 355 en Cass. 4 november 1996 (voltallige zitting), AR S.96.0028.F, AC 1996, nr. 412 met noot en concl. van advocaat-generaal Leclercq.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 27, eerste lid

C.14.0449.N 28 januari 2016 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 27, eerste lid, Faillissementswet, zoals gewijzigd bij wet van 14 april 2009, blijkt dat in de regel de voorkeur dient te worden gegeven aan de curators die zijn ingeschreven op een lijst opgesteld door de algemene vergadering van de rechtbank van koophandel van het rechtsgebied waar het faillissement openvalt, zodat, indien het geschil tot faillietverklaring wordt onttrokken aan die rechtbank wegens wettige verdenking van die rechtbank, de rechtbank van koophandel waaraan het geschil is toegewezen in de regel de voorkeur dient te geven aan de curators van de lijst van de rechtbank van koophandel waaraan het geschil is onttrokken.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging

Art. 46

C.15.0210.N 3 december 2015 AC nr. ...

Wanneer zulks noodzakelijk is voor het beheer van de boedel, kan de curator een einde maken aan een door de failliet gesloten lopende overeenkomst, zelfs wanneer door die overeenkomst rechten worden verleend die aan de boedel tegenwerpelijk zijn (1); aldus kan de curator wanneer de voorwaarden hiertoe vervuld zijn een einde maken aan overeenkomsten inzake het gebruik en het genot van onroerende goederen ook al beantwoorden de aldus verleende rechten aan een zakelijk recht. (1) Cass. 10 april 2008, AR C.05.0527.N, AC 2008, nr. 215, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- OVEREENKOMST - Einde

Art. 62

C.15.0143.N 17 september 2015 AC nr. ...

De opname van een schuldvordering in het passief van een faillissement, zonder enig voorbehoud of bezwaar dat binnen de voorgeschreven termijn wordt geformuleerd, is, in beginsel, een onherroepelijke rechtshandeling die belet dat de opgenomen schuldvordering nog kan worden betwist (1). (1) Cass. 18 september 2008, AR C 07.0098.F, AC 2008, nr. 483.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 82, tweede lid

C.13.0301.N 8 mei 2015 AC nr. ...

De echtgenoot of voormalige echtgenoot van de verschoonbaar verklaarde gefailleerde is persoonlijk aansprakelijk in de zin van artikel 82, tweede lid, Faillissementswet, wanneer hij zich, samen met de gefailleerde, borg heeft gesteld voor een schuld van een vennootschap waarvan de gefailleerde zaakvoerder is (1). (1) Zie de concl. OM.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 99

F.15.0045.N 4 februari 2016 AC nr. ...

Aangezien boedelschulden afbreuk doen aan het beginsel van de gelijkheid van schuldeisers dat aan de Faillissementswet ten grondslag ligt, dienen zij beperkend te worden uitgelegd: een schuld is een boedelschuld, wanneer de curator verbintenissen heeft aangegaan met het oog op het beheer van de boedel, onder meer door de handelsactiviteit van de gefailleerde voort te zetten, de door laatstgenoemde gesloten overeenkomsten uit te voeren of nog door de roerende of onroerende goederen te gebruiken met het oog op een passend beheer van de failliete boedel; de curator gaat ook schulden aan met het oog op het beheer van het faillissement wanneer die schulden ontstaan door handelingen die de curator voor dit beheer dient te stellen maar niet stelt (1). (1) Zie concl. OM.; het Hof heeft op dezelfde zitting in de zaak F.14.0157.N uitspraak gedaan in dezelfde zin wat de verschuldigde bedrijfsvoorheffing betreft en de verschuldigde BTW.

Een leegstandsheffing bedrijfsruimten die opeisbaar wordt na het faillissement en die betrekking heeft op het kalenderjaar dat volgt op de datum van het openvallen van het faillissement is een boedelschuld wanneer het voortduren van de leegstand is toe te rekenen aan de curator (1). (1) Zie concl. OM.; het Hof heeft op dezelfde zitting in de zaak F.14.0157.N uitspraak gedaan in dezelfde zin wat de verschuldigde bedrijfsvoorheffing betreft en de verschuldigde BTW.

Artt. 16, 40 en 99

C.14.0324.N

23 januari 2015

AC nr. ...

Een schuld is alleen dan een boedelschuld, wanneer de curator verbintenissen heeft aangegaan met het oog op het beheer van de boedel, onder meer door de handelsactiviteiten van de gefailleerde voort te zetten, de door laatstgenoemde gesloten overeenkomsten uit te voeren of nog door de roerende of onroerende goederen te gebruiken met het oog op het passend beheer van de failliete boedel; de boedel is alleen in die omstandigheden gebonden door de verbintenissen die met dat beheer verband houden en moet de schulden die erop rusten, dragen (1); schulden die voortvloeien uit de saneringsplicht ten gevolge van inbreuken op de milieuwetgeving die werden begaan vóór de faillietverklaring waarvan de gevolgen nadien blijven voortduren en die vreemd zijn aan het beheer en de vereffening van de boedel, leveren in beginsel geen schuld van de boedel op (2). (1) Cass. 16 juni 1988, AR 8075, nr. 8136 en nr. 8209, AC 1987-88, nr. 642; Cass. 27 april 1992, AR nr. 9291, AC 1991-92, nr. 451 en Cass. 20 januari 1994, AR C.93.0184. F, AC 1994, nr. 37. (2) Zie Cass. 7 maart 2002, AR C 00.0187.N, AC 2002, nr. 167.

Artt. 2 en 6

C.15.0030.N

29 oktober 2015

AC nr. ...

Uit de samenlezing van artikel 2 en 6 Faillissementswet en artikel 1068, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat in geval van hoger beroep tegen een vonnis dat de koopman failliet heeft verklaard, de appelrechter de vervulling van de faillissementsvoorwaarden dient te beoordelen naar het tijdstip van de uitspraak van de eerste rechter; met latere omstandigheden mag geen rekening worden gehouden, behoudens hieruit zou blijken dat de koopman ten tijde van het faillissementsvonnis niet aan de faillissementsvoorwaarden voldeed; neemt de appelrechter kennis van een hoger beroep tegen een vonnis dat de faillissementsvordering heeft afgewezen, dan dient de appelrechter de toestand van de koopman te beoordelen naar het ogenblik van zijn uitspraak (1). (1) Zie concl. OM.

Artt. 80, tweede lid, en 5

C.14.0006.F

29 januari 2016

AC nr. ...

Wanneer een afwijking van artikel 57 Gerechtelijk Wetboek niet voortvloeit uit een uitdrukkelijke bepaling, heeft de kennisgeving per gerechtsbrief slechts als gevolg dat de beroepstermijn begint te lopen voor zover die de mogelijkheden van beroep en de termijnen ervan vermeldt (1). (1) Zie andersluidende concl. OM. in Pas. 2016, nr. ***

Wet 8 augustus 1997

Art. 16

P.15.0292.N 17 januari 2017 AC nr. ...

Uit het faillissement van een vennootschap volgt niet dat het gebruik door een feitelijke zaakvoerder van akten waarbij in strijd met de werkelijkheid een stroman wordt aangeduid als zaakvoerder of een zetelverplaatsing werd opgenomen, noodzakelijk ophoudt op het tijdstip van het faillissement.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 23

C.15.0401.F 20 oktober 2016 AC nr. ...

De hoofdschuldeiser, in wiens rechten de borg in de plaats gesteld meent te zijn, kan zich t.a.v. die borg op de lopende rente beroepen zolang het dividend niet door de boedel is betaald, om zich tegen de indeplaatsstelling van die borg te verzetten.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - *Allerlei*

- INDEPLAATSSTELLING -

Uit artikel 23 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 volgt dat de rente enkel ophoudt te lopen t.a.v. de boedel en niet t.a.v. de gefailleerde of de borg van die gefailleerde.

- BORGTOCHT -

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - *Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)*

Artt. 23 en 24

S.14.0109.F 3 oktober 2016 AC nr. ...

Uit artikel 23, Faillissementswet van 8 augustus 1997, volgt dat de rente alleen ten aanzien van de boedel en niet ten aanzien van de gefailleerde ophoudt te lopen; dat artikel verbiedt het arbeidshof dat uitspraak moet doen over een betwisting inzake de arbeidsovereenkomst tussen een werknemer en een failliete werkgever die door de curator vertegenwoordigd wordt, niet om een rente toe te kennen voor het tijdvak dat volgt op het vonnis van faillietverklaring.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - *Verplichtingen*

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - *Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)*

Artt. 73 en 83

C.16.0048.F 9 maart 2017 AC nr. ...

De curator die de na de sluiting van het faillissement opgedoken activa te gelde had moeten maken indien hij daarvan weet had vóór die sluiting, is een belanghebbende die de hoedanigheid heeft om de aanstelling van een curator ad hoc te vorderen.

- FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - *Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)*

Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

Art. 17, § 1, eerste lid, en § 3

P.16.1006.F

25 januari 2017

AC nr. ...

Aangezien artikel 17, § 1, eerste lid, en § 3 Wet Verwerking Persoonsgegevens betrekking heeft op de aangifte bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van één of meer geautomatiseerde verwerkingen van gegevens die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden bestemd zijn, voldoet de voorafgaande aangifte van alle vaste en mobiele flitspalen die gebruikt worden in een politiezone aan de wettelijke vereiste zonder dat daarenboven een individuele aangifte van elk apparaat afzonderlijk vereist is.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Wet 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

Art. 1

P.16.1110.F

22 februari 2017

AC nr. ...

Onder bestand wordt verstaan elk gestructureerd geheel van persoonsgegevens die volgens bepaalde criteria toegankelijk zijn, ongeacht of dit geheel gecentraliseerd dan wel gedecentraliseerd is of verspreid op een functioneel of geografisch bepaalde wijze; met toepassing van de wet van 11 december 1998 moet de structuur van de persoonsgegevens toelaten dat zij volgens bepaalde criteria toegankelijk zijn zodat niet de dossiers zelf georganiseerd of gestructureerd moeten worden maar de gegevens die zij bevatten.

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

Bij ontstentenis van een wettelijk voorschrift staat het aan de feitenrechter om de graad van toegankelijkheid te beoordelen die moet worden bereikt om als bestand te kunnen worden aangemerkt.

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

Art. 3

P.16.1110.F

22 februari 2017

AC nr. ...

De Wet Verwerking Persoonsgegevens is van toepassing op elke geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, alsmede op elke niet-geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen.

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

Wet 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens

Artt. 44, § 1, en 45, § 1

P.15.0826.N

6 september 2016

AC nr. ...

De artikelen 44, § 1, en 45, § 1, Wapenwet 2006 beletten enkel de strafvervolgning van degene die, binnen de door deze bepalingen vastgelegde termijn, hetzij de vergunning aanvraagt die vereist is voor het bezit van het wapen dat hij onwettig voorhanden heeft, hetzij afstand doet van dat wapen of van een verboden wapen, voor zover het niet wordt gezocht of geseind staat; zij voeren tijdens de vermelde termijn geen algemeen beletsel tot strafvervolgning in voor misdrijven gepleegd vóór de inwerkingtreding van de Wapenwet 2006 en doen de strafvordering niet vervallen die vóór deze inwerkingtreding was ingesteld wegens het onwettig voorhanden hebben van een hier bedoeld wapen en beletten er evenmin de voortzetting van (1). (1) Cass. 17 september 2008, AR P.08.0953.F, AC 2008, nr. 481.

- WAPENS -

Wet 9 dec. 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering

Artt. 3 en 13

P.16.0613.N

8 november 2016

AC nr. ...

Indien ter uitvoering van een buitenlands rechtshulpverzoek met het akkoord van de bevoegde Belgische overheid in België een undercoveroperatie wordt opgezet en de resultaten daarvan als bewijs worden gebruikt in een in België ingestelde strafvordering dan is dat bewijsmateriaal, dat als gevolg van de uitvoering van dit rechtshulpverzoek werd verkregen, geen buitenlands bewijs als bedoeld door artikel 13 Wet Wederzijdse Internationale Rechtshulp Strafzaken en de aanwending van dit bewijs, mocht het onregelmatig zijn, moet worden beoordeeld overeenkomstig artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat een gelijkaardige regeling bevat als artikel 13 Wet Wederzijdse Internationale Rechtshulp Strafzaken (1). (1) A. WINANTS, ? De wet van 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken?, in A. DE NAUW (ed.) De groeipijnen van het strafrecht, Die Keure 2007, 189-216.

- INTERNATIONALE RECHTSHULP -

- INTERNATIONALE RECHTSHULP -

Wet 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector

Artt. 11 en 12

C.12.0176.N

15 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 11 van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector, zoals in deze van toepassing, vindt toepassing wanneer een nieuwe bezoldigingsregeling in werking treedt in de loop van de laatste vijf jaar van de loopbaan of erna, tot de datum waarop het pensioen ingaat, en ertoe strekt het personeelslid ook te laten genieten van een uit de nieuwe bezoldigingsregeling voortvloeiende weddeschaalverhoging in het gedeelte van de referentieperiode dat voorafgaat aan de inwerkingtreding van de nieuwe bezoldigingsregeling; wanneer de bezoldigingsregeling die geldt op het tijdstip van de ingentreding van het pensioen een overgangsregeling bevat die toeliet dat een personeelslid de weddeschaal van de vorige bezoldigingsregeling behield, dan maakt die behouden weddeschaal integraal deel uit van de op het tijdstip van de ingentreding van het pensioen geldende bezoldigingsregeling in de zin van artikel 11 van de voormelde wet van 9 juli 1969 (1). (1) Artt. 11 en 12 van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector, zoals van toepassing voor de vervanging ervan door de wet van 25 april 2007 betreffende de pensioenen van de openbare sector

- PENSIOEN - *Burgerlijk pensioen*

- AMBTENAAR - *Algemeen*

Wet Bescherming Maatschappij

Art. 14

P.15.1157.F 18 november 2015 AC nr. ...

Indien de inverdenkinggestelde zich, op het ogenblik dat de internering wordt bevolen, in een strafinrichting bevindt, heeft de internering voorlopig plaats in de psychiatrische afdeling van die inrichting of, bij ontstentenis daarvan, in een afdeling aangewezen door het gerecht dat de maatregel beveelt; daaruit volgt dat de onderzoeks- of vonnisgerechten noch de onmiddellijke uitvoering van de internering kunnen bevelen, noch kunnen beslissen dat er daartoe geen grond bestaat; het behoud van de aangehouden geïnterneerde in de psychiatrische afdeling vloeit immers voort uit de wet en niet uit de beslissing van de rechter (1). (1) Zie Cass. 27 september 1932, Pas. 1932, p. 247.

- *BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering*

Art. 19ter

P.16.0284.N 10 mei 2016 AC nr. ...

Artikel 425, § 1, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de verklaring van cassatieberoep voor de beklaagde gedaan en getekend door de advocaat, die houder moet zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures, op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, heeft een algemene draagwijdte en is van toepassing in alle procedures, tenzij daarvan door een bijzondere wet wordt afgeweken, wat niet het geval is voor het cassatieberoep ingesteld tegen een beslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij bedoeld in artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij.

- *BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie*

- *CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen*

Art. 7, eerste lid

P.15.0091.F 25 maart 2015 AC nr. ...

De bevoegdheid van de onderzoeksgerechten inzake internering heeft tot gevolg dat de rechtzoekende bij de regeling van de rechtspleging een rechter wordt toegekend.

- *GRONDWET - Art. 13*

- *ONDERZOEKSGERECHTEN -*

- *BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering*

De instemming van de inverdenkinggestelde betreffende het bestaan van bezwaren en de bij wet bepaalde ernstige geestesstoornis heeft geen invloed op de beslissing van het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de eventuele internering.

- *BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering*

De instemming van de inverdenkinggestelde betreffende het bestaan van bezwaren en de bij wet bepaalde ernstige geestesstoornis heeft geen invloed op de beslissing van het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de eventuele internering.

- *ONDERZOEKSGERECHTEN -*

Artt. 7, 8 en 9

P.15.0091.F 25 maart 2015 AC nr. ...

Wanneer het onderzoeksgerecht de criminele of delictuele feiten bewezen verklaart welke geen politieke misdaad, een politiek wanbedrijf of een persdelict opleveren, en de in verdenkinggestelde, die in een van de staten verkeert bepaald in artikel 1, Wet Bescherming Maatschappij, een gevaar voor de maatschappij oplevert, kan het onderzoeksgerecht hem interneren maar is het daartoe niet verplicht; het beoordeelt in feite en bijgevolg op onaantastbare wijze of de feiten bewezen zijn, of er geen enkele twijfel bestaat over het bestaan en de ernst van de geestesstoornis en of het recidivegevaar groot genoeg is om, voor onbepaalde tijd, het opleggen van die veiligheidsmaatregel te verantwoorden (1). (1) H.D. Bosly, D. Vandermeersch en M.-A. Beernaert, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 764.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 7, 8, 9 en 28

P.15.0091.F

25 maart 2015

AC nr. ...

De procedure die kan leiden tot een beschikking tot internering vanwege het onderzoeksgerecht, eerbiedigt het recht van verdediging van de in verdenkinggestelde (1). (1) Zie Cass. 14 oktober 2003, AR P.03.1153.N, AC 2003, nr. 500.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Art. 33

P.17.0044.F 29 maart 2017 AC nr. ...

Poging tot vluchtmisdrijf is niet strafbaar (1). (1) Cass. 20 april 1993, AR 6773, AC 1993, nr. 189; zie P. ARNOU en L. DE BUSSCHER, *Misdrijven en sancties in de wegverkeerswet*, Antwerpen, Kluwer, 1999, nr. 540.

- *WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1*

- *MISDRIJF - Poging*

Art. 38, § 5

P.16.1052.N 31 januari 2017 AC nr. ...

De in artikel 38,§5, Wegverkeerswet bepaalde verzwarende omstandigheid dat de schuldige sinds minder dan twee jaar houder is van het rijbewijs B, is geen bestanddeel van de telastlegging, maar enkel een omstandigheid die eigen is aan de persoon die de feiten heeft gepleegd en alleen een invloed heeft op de straf, zodat, nu het geen informatie betreft over de ten laste gelegde feiten en hun juridische omschrijving, maar een gegeven dat de betrokkene zelf kent of zelf kan kennen, de in artikel 6.3.a EVRM vervatte informatieverplichting hierop niet van toepassing is (1). (1) Zie concl. OM.

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3*

- *WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38*

Noch artikel 6.3.a EVRM, noch enig algemeen rechtsbeginsel leggen de verplichting op om de vervolgte persoon ervan te verwittigen dat de rechter overeenkomstig artikel 38,§5, Wegverkeerswet verplicht is een verval van het recht tot sturen op te leggen indien hij veroordeelt voor een overtreding die tot het verval van het recht tot sturen kan leiden en hij het herstel van het recht tot sturen minstens afhankelijk moet maken van het slagen voor het theoretisch of praktisch examen (1). (1) Zie concl. OM.

- *WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3*

Art. 38, § 6, nieuw, ingevoerd bij wet van 9 maart 2014

P.15.1468.F 27 april 2016 AC nr. ...

Artikel 2 Strafwetboek, dat de toepassing regelt van de strafwet in de tijd heeft enkel betrekking op eigenlijke straffen en niet op veiligheidsmaatregelen die de bescherming van het algemeen belang beogen, zoals de verplichting om een of meerdere examens af te leggen alvorens in het recht tot sturen te worden hersteld.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

- *WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38*

Art. 48

P.17.0345.F 19 april 2017 AC nr. ...

Het verval van het recht tot het besturen van een voertuig, opgelegd aan hij die een voertuig bestuurt spijs het tegen hem uitgesproken verval, is geen hoofdstraf maar enkel een bijkomende straf, ook al voorziet artikel 48 Wegverkeerswet in die verplichte vervallenverklaring; daaruit volgt dat wanneer de schuldigverklaring en de veroordeling tot andere straffen met betrekking tot die telastlegging, zelf niet worden vernietigd, de vernietiging beperkt blijft tot het beschikkend gedeelte betreffende het uitgesproken verval van het recht tot sturen (Impliciet) (1). (1) Zie Cass. 29 september 2009, AR P.09.0467.N, AC 2009, nr. 533; Cass. 1 maart 2011, AR P.10.1610.N, AC 2011, nr. 173, met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER. De eerste van die twee beslissingen, die beide betrekking hebben op artikel 35 Wegverkeerswet dat het rijden in staat van dronkenschap bestraft, betekent een ommezwaai in de rechtspraak die onder meer wordt bevestigd door de beslissing van 1 maart 2011 en door de volgende arresten: Cass. 27 november 2013, AR P.13.1178.F, AC 2013, nr. 637 (gebrek aan motivering van de duur van het verval op grond van de artikelen 22, § 1, en 24, 1°, WAM-wet en artikel 38.5 Wegverkeerswet); Cass. 7 januari 2014, AR P.13.1716.N, AC 2014, nr. 9 (uitstel toegekend voor de totaliteit van het verval, terwijl artikel 41 Wegverkeerswet een effectief gedeelte oplegt van minimum 8 dagen); Cass. 18 februari 2014, AR P.13.0189.N, arrest niet gepubliceerd (tegenstrijdig gemotiveerd); Cass. 3 mei 2016, AR P.14.1500.N, arrest niet gepubliceerd (gebrek aan motivering van de weigering van het uitstel voor het verval); Cass. 13 september 2016, AR P.16.0402.N, arrest niet gepubliceerd (geen antwoord op het verzoek om het verval te beperken tot de voertuigen van categorie C en het herstel van het recht tot sturen niet afhankelijk te maken van het slagen voor examens). Voordien oordeelde het Hof immers dat het verval van het recht tot het besturen van een voertuig te besturen een onderdeel was van de uitgesproken hoofdstraf, zodat de onwettigheid ervan zich uitstrekte tot de gehele veroordeling wegens het misdrijf waarvoor het verval was uitgesproken: zie bijv. Cass. 21 oktober 1968, AC 1969, p. 204; Cass. 20 juli 1983, AR 8112, AC 1982-83, nr. 608; Cass. 12 oktober 1994, AR P.94.0634.F, AC 1994, nr. 428. Zie ook R. DECLERCQ, *Pourvoi en cassation en matière répressive*, R.P.D.B. 2015, p. 636 e.v., inz. pp. 641-643 (M.N.B.)

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

- STRAF - Andere Straffen - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 48

Art. 62

P.16.0811.N

15 november 2016

AC nr. ...

Wanneer een toestel wordt gebruikt om de snelheid te meten van een voertuig, anders dan in de door artikel 62, tweede en derde lid, Wegverkeerswet bedoelde gevallen, is de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal beperkt tot de zintuiglijke vaststellingen van de verbalisant met betrekking tot dat voertuig, de omstandigheden waarin de meting gebeurde en de aflezing van het resultaat van de meting; het staat aan de rechter te oordelen of op basis van deze vaststellingen, die overeenkomstig artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet, tot bewijs van het tegendeel geacht worden waar te zijn, de overtreding van de Wegverkeerswet of de uitvoeringsbesluiten bewezen is en het Hof gaat enkel na of de rechter die beslissing heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 62, eerste lid

P.16.0811.N

15 november 2016

AC nr. ...

De bijzondere bewijswaarde zolang het tegendeel niet is bewezen van de processen-verbaal opgesteld door de overheidspersonen die de Koning aanwijst om toezicht te houden op de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten geldt niet wanneer de verbalisant van een dergelijk proces-verbaal persoonlijk betrokken is bij het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van dit proces-verbaal, maar de enkele omstandigheid dat de verbalisant deelneemt aan het verkeer en bij die deelname een overtreding vaststelt en daarvan proces-verbaal opstelt, volstaat niet om te oordelen dat de verbalisant persoonlijk betrokken is; de rechter beoordeelt in feite, mitsdien onaantastbaar, of de verbalisant betrokken partij is en het Hof gaat enkel na of de rechter zijn beslissing over de persoonlijke betrokkenheid van de verbalisant heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen (1). (1) Zie concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH bij Cass. 11 december 2013, AR P.13.1300.F, Pas. 2013, nr. 677.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Art. 67ter

P.17.0177.F

3 mei 2017

AC nr. ...

Artikel 67ter, Wegverkeerswet verbindt geen sanctie aan het feit dat de vraag om inlichtingen niet bij het proces-verbaal is gevoegd maar nadien wordt verstuurd, zodat aldus de termijn van vijftien dagen waarbinnen de in dat artikel bedoelde mededeling moet gebeuren, pas een aanvang neemt vanaf de datum waarop ook de vraag om inlichtingen wordt verstuurd (1); wanneer het formulier dat aan het afschrift van het verstuurd proces-verbaal is gehecht de ontvanger aanmaant om, zo hij niet zelf het voertuig bestuurde op het ogenblik van de feiten, het bericht door te zenden aan de bestuurder, en de aanmaning om de identiteit van de overtreder binnen vijftien dagen mee te delen aan de politie daarin niet wordt vermeld maar het voorwerp was van een navolgende zending aan de beklaagde, neemt de voormelde termijn pas een aanvang vanaf die toezending (2). (1) Cass. 29 november 2005, AR P.05.0995.N, AC 2005, nr. 635 (kop); zie Cass. 26 september 2006, AR P.06.0572.N, AC 2006, nr. 438. (2) Het openbaar ministerie heeft, in hoofdzaak, besloten tot vernietiging van het bestreden vonnis, zonder verwijzing, in zoverre het die telastlegging bewezen verklaart en de eiseres veroordeelt tot een straf en tot een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden alsook tot verwerping voor het overige. Volgens het openbaar ministerie hadden de appelrechters, door vast te stellen dat de eiseres in de vraag om inlichtingen die bij het afschrift van het aan de eiseres verstuurd proces-verbaal was gevoegd, "niet werd verzocht de identiteit van de bestuurder mee te delen", waaruit zij afleiden dat dit verzoek niet de vraag om inlichtingen was als bedoeld in artikel 67ter Wegverkeerswet, van dat stuk een uitlegging gegeven die niet verenigbaar was met de bewoordingen ervan en aldus de bewijskracht van die akte hadden miskend. Dienaangaande herinnerde het openbaar ministerie eraan dat artikel 67ter Wegverkeerswet de vorm van die vraag om inlichtingen niet omschrijft zodat zelfs het verhoor van de aansprakelijke persoon door de politie daaraan beantwoordt (Cass. 17 september 2014, AR P.14.0751.F, AC 2014, nr. 531; zie ook Cass. 25 januari 2012, AR P.11.0856.F, AC 2012, nr. 65; Cass. 29 november 2005, AR P.05.0995.N, AC 2005, nr. 635; Cass. 26 september 2006, AR P.06.0572.N, AC 2006, nr. 438) (M.N.B.)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

Artt. 21 en 30, § 1, 1°

P.15.0112.N

4 oktober 2016

AC nr. ...

Niet alle in artikel 6 KB Rijbewijs opgesomde voorwaarden waaraan de scholing op basis van een voorlopig rijbewijs is onderworpen, zijn voorwaarden die gelden voor de afgifte van dat voorlopig rijbewijs; de afgiftevoorwaarden worden beperkend opgesomd in artikel 7, derde lid, van dat besluit en hebben betrekking op de kandidaat en de begeleider, wat niet het geval is met de verplichting het voertuig uit te rusten met het teken "L" zodat het voorlopig rijbewijs van diegene die rijdt met een voertuig dat niet is uitgerust met het teken "L", daardoor zijn geldigheid niet verliest.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 21

- WEGVERKEER - Allerlei

Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Art. 19bis-11, § 2

C.15.0517.F 24 november 2016 AC nr. ...

Uit artikel 19bis-11, § 2, WAM-wet volgt niet dat de bestuurder van een van de bij het ongeval betrokken voertuigen slechts als benadeelde persoon kan worden vergoed mits hij bewijst dat hij niet aansprakelijk is voor het ongeval.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 2, § 1

P.15.0384.F 7 oktober 2015 AC nr. ...

Krachtens artikel 2, § 1, W.A.M. 1989, worden motorrijtuigen alleen toegelaten tot het verkeer op de openbare weg en op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of slechts voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen, indien de burgerlijke aansprakelijkheid waartoe zij aanleiding kunnen geven, gedekt is door een verzekeringsovereenkomst die aan de bepalingen van deze wet voldoet en waarvan de werking niet is geschorst; een motor die bestuurd wordt op een omloop die volledig voor autoverkeer is gevrijwaard, is niet onderworpen aan de wettelijke verzekeringsplicht inzake motorrijtuigen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 29bis

C.15.0415.F 13 mei 2016 AC nr. ...

De bestuurder, in de zin van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, is de persoon die het motorrijtuig bestuurt op het ogenblik van het ongeval, namelijk de persoon die, op dat ogenblik, de meesterschap erover heeft (1). (1) Zie Cass. 18 mei 2012, AR C.11.0628.F - C.11.0791.F, AC 2012, nr. 314, met concl. van advocaat-generaal Genicot in Pas. 2012; Cass. 19 juni 2015, AR C.14.0403.N - C.14.0474.N, AC 2015, nr.419; Cass. 7 september 2015, AR C.14.0209.F, AC 2015, nr 489.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.15.0011.F 5 februari 2016 AC nr. ...

Het prejudicieel arrest dat de ongrondwettigheid van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 vaststelt, zonder dat het Grondwettelijk Hof de gevolgen ervan in de tijd heeft beperkt, is declaratoir en zowel het rechtscollege dat de vraag heeft gesteld als dat welk die vraag niet hoefde te stellen, moeten zich daarnaar voegen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.14.0209.F 7 september 2015 AC nr. ...

De bestuurder in de zin van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, is de persoon die het motorrijtuig bestuurt op het tijdstip van het ongeval, namelijk diegene die op dat tijdstip het meesterschap erover heeft (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.14.0150.N 19 juni 2015 AC nr. ...

De vergoedingsplicht van de verzekeraar op grond van artikel 29bis WAM is geen verplichting van de verzekeraar die een tegenprestatie vormt ten aanzien van de verzekerde; zij rust alleen op de verzekeraar en staat buiten de wederzijdse verbintenissen van de contractspartijen (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 29bis, § 1, eerste en tweede lid, § 2, § 4, eerste lid, en § 5

C.15.0080.F 22 juni 2017 AC nr. ...

De verzekeraar die het slachtoffer of een van diens rechthebbenden heeft vergoed, wordt gesubrogeerd in diens rechten tegen de gemeenrechtelijk aansprakelijke derde. Laatstgenoemde is elke persoon, met uitzondering van de verzekerde, die bij het ongeval betrokken is en wiens fout de schade heeft veroorzaakt die door de verzekeraar werd vergoed (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 29bis, § 1, eerste lid

C.15.0253.F 9 maart 2017 AC nr. ...

De inzittende van een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig dat bij een verkeersongeval betrokken is, geniet de voorgeschreven vergoeding, ongeacht de plaats waar dat ongeval zich heeft voorgedaan, zelfs wanneer het gaat om een spoor dat volledig is afgezonderd van het wegverkeer (1). (1) Zie Cass. 11 januari 2010, AR C.09.0165.F, AC 2010, nr. 17; GwH, 6 februari 2014, nr. 25/2014.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.15.0447.N 30 juni 2016 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 29bis, §1, eerste lid, WAM en artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek volgt dat wanneer bij een verkeersongeval meerdere motorrijtuigen betrokken zijn, de respectieve verzekeraars het slachtoffer moeten vergoeden en de last in beginsel elk voor een gelijk deel moeten dragen; diegene die tot vergoeding van het slachtoffer overgaat, heeft op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek een regresvordering tegen de andere aansprakelijkheidsverzekeraars voor wat hij boven zijn deel betaalt aan het slachtoffer (1). (1) Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0318.N, AC 2012, nr. 70.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.14.0391.F 6 november 2015 AC nr. ...

De beslissing schendt artikel 29bis, § 1, eerste lid, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, wanneer ze ervan uitgaat dat enkel de verwanten van het slachtoffer rechthebbenden zijn in de zin van die wetsbepaling en van die laatste derhalve de werkgever uitsluit die persoonlijke schade lijdt, doordat hij het loon uitbetaalt van een werknemer die het slachtoffer is geworden van een verkeersongeval en daarom, t.g.v. zijn letsels, geen arbeidsprestaties meer kan verrichten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 29bis, § 1, eerste lid, en § 2

C.14.0403.N 19 juni 2015 AC nr. ...

De bestuurder, in de zin van artikel 29bis van de WAM 1989, is de persoon die het motorrijtuig bestuurt op het ogenblik van het ongeval, dat wil zeggen de persoon die, op dat ogenblik, het meesterschap over dat motorrijtuig heeft via mechanische middelen waardoor hij het voertuig in een bepaalde richting kan sturen en die zodoende het vermogen van de motor beheerst; de omstandigheid alleen dat een bestuurder van zijn voertuig wordt geworpen en de grond, een hindernis of een ander voertuig raakt tijdens het ongeval zelf, ontnemt hem niet de hoedanigheid van bestuurder; hij verliest die hoedanigheid pas wanneer hij, na van het voertuig te zijn geworpen, getroffen wordt door een verkeersongeval dat niet met het eerste ongeval samenvalt (1). (1) Cass. 18 mei 2012, AR C.11.0628.F-C.11.0791.F, AC 2012, nr. 314, met concl. van advocaat-generaal J.M. GENICOT in Pas. 2012, nr. 314.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 29bis, § 4, eerste lid, en § 5

C.15.0447.N 30 juni 2016 AC nr. ...

Wanneer het slachtoffer door zijn schuld heeft bijgedragen tot de schade, kan de verzekeraar van een betrokken motorrijtuig die het slachtoffer heeft vergoed, de betaalde vergoeding op grond van artikel 29bis, §4, eerste lid, WAM slechts terugvorderen van de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar tot beloop van het bedrag waarop het slachtoffer naar gemeen recht aanspraak had kunnen maken, rekening houdend met de verdeling van de aansprakelijkheid; de verzekeraar kan tevens het deel van de betaalde vergoeding dat overeenstemt met het bedrag waarvoor het slachtoffer naar gemeen recht zelf moet instaan, op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek terugvorderen van elke verzekeraar van een mede betrokken motorrijtuig, elk volgens een gelijk deel (1). (1) Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0318.N, AC 2012, nr. 70.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 29bis, eerste en laatste lid

C.14.0150.N

19 juni 2015

AC nr. ...

Een beding dat aan de verzekeraar een recht van verhaal toestaat voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Het is de verzekeraar die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM, toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Artt. 1, 10 en 29bis, § 1 en 3

C.15.0011.F

5 februari 2016

AC nr. ...

De rechter moet elke leemte in de wet waarvan het Grondwettelijk Hof de ongrondwettigheid heeft vastgesteld invullen, evenals elke leemte die hieruit voortvloeit dat een wetsbepaling als ongrondwettig wordt aangemerkt, wanneer hij die leemte in het kader van de bestaande wetsbepalingen kan verhelpen teneinde de wet in overeenstemming met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet te brengen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ? .

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- VERZEKERING - WAM- verzekering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 2, § 1, en 3, § 1, eerste lid

C.15.0315.N

26 september 2016

AC nr. ...

De WAM-verzekering dekt de schade die is veroorzaakt door een motorrijtuig dat in het verkeer is op een van de in de wet bepaalde plaatsen; de zinsnede 'in het verkeer' moet ruim begrepen worden, zodat niet in beweging zijnde motorrijtuigen daardoor alleen niet van dekking worden uitgesloten; vereist is dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de schade en enig gebruik van het motorrijtuig in het verkeer, hetzij door de plaats die het inneemt, zijn staat of enige beweging.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wet houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk wetboek inzake huishuur

Art. 3, § 2, eerste lid

C.16.0180.F 9 maart 2017 AC nr. ...

Wanneer de rechter, na de opzegging van de verhuurder voor persoonlijke gebruik te hebben bekrachtigd, de huurder uitstel verleent voor de teruggave van het goed, zelfs als dat uitstel wordt verleend als vergoeding voor een door de verhuurder gepleegd rechtsmisbruik, gaat de termijn van een jaar waarbinnen het goed moet worden betrokken, in bij het verstrijken van de door de verhuurder gedane opzegging en niet bij teruggave van het goed (1). (1) Cass. 2 april 2009, AR C.08.0157.F, AC 2009, nr. 231.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Artt. 3 en 7

C.16.0031.F 22 december 2016 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling staat eraan in de weg dat de partijen een huurovereenkomst van korte duur in onderling overleg beëindigen.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Het vermoeden dat een huurovereenkomst van korte duur geacht wordt voor een periode van negen jaar te zijn gesloten, is niet van toepassing wanneer de partijen ze in onderlinge overeenstemming hebben beëindigd.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Een huurovereenkomst van korte duur die regelmatig werd beëindigd, wordt slechts geacht voor een periode van negen jaar te zijn gesloten vanaf de datum waarop zij in werking is getreden, indien de huurder, na het verstrijken van die huurovereenkomst, het goed blijft betrekken zonder verzet van de verhuurder en zonder dat enige nieuwe overeenkomst wordt gesloten of wanneer hij het goed blijft betrekken krachtens een nieuwe, tussen dezelfde partijen gesloten overeenkomst.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Artt. 3, § 4, eerste lid, en § 5, tweede en vierde lid

C.12.0601.N 12 januari 2015 AC nr. 26

Uit de wetsgeschiedenis, de doelstelling van de wetgever om het recht op huisvesting van de huurder beter te beschermen en het gegeven dat de tegenopzegging door de huurder slechts een accessorium is van de hoofdopzegging door de verhuurder waarbij de huurder de tegenopzegging niet kan betekenen wanneer de verhuurder geen opzegging heeft betekend, volgt dat de verhuurder de in artikel 3, §4, Woninghuurwet bepaalde vergoeding bij opzegging zonder motivering ook verschuldigd is wanneer de huurder een tegenopzegging geeft en de huur ingevolge deze tegenopzegging eindigt (1). (1) Met huidig arrest komt het Hof terug op het standpunt dat werd ingenomen in de vroegere rechtspraak (zie onder anderen Cass. 22 juni 1998, AR C.97.0355.N, AC 1998, nr. 328). Het Hof oordeelde in het verleden dat bij een tegenopzegging door de huurder deze laatste niet meer gerechtigd was op een vergoeding ten laste van de verhuurder. Dit was gegrond op de overweging dat de huurovereenkomst niet beëindigd werd door de opzegging van de verhuurder maar door de tegenopzegging van de huurder.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Artt. 3, § 6, en 12

C.14.0367.F 18 december 2015 AC nr. ...

Noch uit de tekst van artikel 3, § 6, eerste en tweede lid, van de regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder, die vervat zijn in de wet van 20 februari 1991, noch uit het dwingend karakter van die bepaling volgt dat elk beding dat de huurder toestaat een huurovereenkomst m.b.t. zijn hoofdverblijfplaats, die gesloten werd voor een duur die korter is dan of gelijk is aan drie jaar, vervroegd te beëindigen, verboden is (1). (1) Zie grotendeels gelijklopende concl. OM in Pas. 2015.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)*

Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

Art. 62, § 1

C.13.0369.N

23 januari 2015

AC nr. ...

De aard van de voorlopige maatregelen die de voorzitter van de Raad neemt op grond van artikel 62, §1, Wet Economische Mededinging 2006, zoals hier van toepassing, sluit niet uit dat hij voor de periode volgend op het verstrijken van de geldigheidsduur van een bij een eerdere beslissing bevolen maatregel, een nieuwe beslissing neemt die voor de toekomst zal gelden, indien de toestand na het verstrijken van de duur van de eerder bevolen maatregel zulks vergt en voor zover hij het voordeel van de vroegere beslissing niet ongedaan maakt (1). (1) Zie concl. OM.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 45, §§ 1 en 2, en 62, § 1

C.13.0369.N

23 januari 2015

AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 62, §1, Wet Economische Mededinging 2006 moet worden beschouwd dat er een onderzoek hangende is van zodra een klacht is ingediend bij het Auditoraat, waaromtrent het Auditoraat nog geen beslissing tot sepot heeft genomen (1). (1) Zie concl. OM.

- HANDELSPRAKTIJK -

Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 september 2006

Art. 88, § 1

C.14.0003.F

15 december 2016

AC nr. ...

Artikel 156 van de wet van 6 mei 2009 houdende diverse bepalingen is een uitleggende bepaling in zoverre zij de inhoud van artikel 88, § 1, Wet Economische Mededinging verduidelijkt; bijgevolg wordt voornoemd artikel 88, § 1 geacht steeds de betekenis te hebben gehad die door voornoemd artikel 156 wordt vastgesteld (1). (1) Over de werking van de uitleggingswet, zie met name Cass. 7 april 2016, AR F.14.0097.N, AC 2016, nr...; Cass. 19 mei 2014, AR C.13.0310.N, AC 2014, nr. 355 en Cass. 4 november 1996 (voltallige zitting), AR S.96.0028.F, AC 1996, nr. 412 met noot en concl. van advocaat-generaal Leclercq.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 63, 64 en 86, § 1, eerste lid

C.14.0003.F

15 december 2016

AC nr. ...

Uit de artikelen 63, 64 en 86, § 1, eerste lid, Wet Economische Mededinging volgt niet dat het omzetcijfer dat als grondslag voor de berekening van de geldboete dient, beperkt is tot de omzet die gemaakt werd op de Belgische markt en bij de export vanuit België.

- HANDELSPRAKTIJK -

Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

Art. 2

S.16.0006.F 19 juni 2017 AC nr. ...

In het stelsel dat door de Algemene kinderbijslagwet is ingericht om de toename van de kosten voor de opvoeding van kinderen te compenseren, wordt de kinderbijslag in functie van het belang van het kind in principe betaald aan de persoon die het daadwerkelijk opvoedt of, in buitengewone omstandigheden, aan het kind zelf wanneer het verondersteld wordt in te staan voor de beslissingen en de kosten die het aanbelangen; bijgevolg kan de premie die niet betaald is in functie van het belang van het kind en in principe aan een persoon die een kind kan opvoeden of aan een kind dat kan instaan voor de kosten die het aanbelangen maar wel aan de twaalfjarige kinderen van de werknemers van de verweerster, niet worden beschouwd als een aanvulling op de kinderbijslag (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2017, nr. ...

- GEZINSBIJSLAG - *Werknemers*

De geldsommen die de werkgever aan een derde betaalt, maken deel uit van het loon als de werknemer recht heeft op de betaling ervan en hij dat recht put uit de arbeidsovereenkomst of een dienstbetrekking van de werkgever; de geldsommen die de werkgever aan de werknemer betaalt, of aan een derde als de werknemer recht heeft op de betaling ervan, zijn in principe verschuldigd ingevolge de dienstbetrekking; de wetgever heeft de vrijgevheden van de werkgever aan de werknemer willen uitsluiten van het begrip loon; die conclusie geldt enkel als het voordeel geen recht van de werknemer is, ten laste van de werkgever en ingevolge de dienstbetrekking maar onder meer wordt toegekend bij de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, naar aanleiding van een arbeidsonderbreking of wegens bijzondere omstandigheden als daar zijn de persoonlijke genegenheid of waardering van de werkgever of één of andere gebeurtenis in het persoonlijk leven of dat van de familie van de werknemer (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2017, nr. ...

- LOON - *Algemeen*

- SOCIALE ZEKERHEID - *Werknemers*

Art. 2, eerste lid, 1° en 3°, en derde lid, 1°, c

S.14.0071.F 15 februari 2016 AC nr. ...

Moet beschouwd worden als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, de vergoeding ter compensatie van het verlies van arbeidsinkomsten of van de toename van de uitgaven door de totstandkoming van een van de risico's die door de verschillende takken van de sociale zekerheid gedekt zijn, ook als de toekenning daarvan afhankelijk is van voorwaarden die geen betrekking hebben op die risico's (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - *Werknemers*

Artikel 2, derde lid, 1°, c), van de wet van 12 april 1965, waarnaar artikel 14, §§1 en 2, RSZ-wet, verwijst, sluit zonder beperking van het begrip loon de vergoedingen uit die rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever zijn betaald en die moeten worden beschouwd als een aanvulling op de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid; het sluit dus de vergoeding uit die rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever betaald wordt als aanvulling op een voordeel dat toegekend wordt door een van de takken van de sociale zekerheid, ook als die vergoeding voorbehouden is aan bepaalde werknemers met schending van artikel 45, van de wet van 27 juni 1969 of met schending van de regels die discriminatie verbieden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - *Werknemers*

- LOON - *Algemeen*

Art. 42

S.15.0003.F 22 juni 2015 AC nr. ...

Het misdrijf dat bestaat in de niet-betaling van het loon is voltrokken door één enkel verzuim, op het ogenblik dat de betaling moet worden verricht; een dergelijk misdrijf is een aflopend misdrijf en geen voortdurend misdrijf (1). (1) Cass. 21 december 1992, AR 9547, AC 1992, nr. 807; Cass. 4 december 1989, AR 6869, AC 1990, nr. 218.

- LOON - *Bescherming*

De fiscus is ter zake van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing niet te aanzien als een schuldeiser aan wie zekerheid moet worden verschaft met het oog op het verderzetten van de prestaties tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie; deze schuldvorderingen zijn derhalve geen boedelschulden krachtens artikel 37, eerste lid, Wet Continuïteit Ondernemingen (1). (1) Zie concl. OM.; het Hof heeft op dezelfde zitting in de zaak F.14.0157.N uitspraak gedaan in dezelfde zin wat de verschuldigde bedrijfsvoorheffing betreft en de verschuldigde BTW.

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 72

P.15.1596.F 23 december 2015 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling verbiedt de kamer van inbeschuldigingstelling om de redenen over te nemen van het advies van het openbaar ministerie voor haar uitspraak over de vrijheidsberovende maatregel waarop de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats neerkomt; de verwijzing naar die redenen houdt in dat de appelrechters de relevantie ervan hebben erkend ten opzichte van het voor hen aangevoerde verweer (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.15.1156.N 26 augustus 2015 AC nr. ...

Artikel 149 van de Grondwet is niet toepasselijk op de beslissingen van de onderzoeksgerechten, die op grond van de Vreemdelingenwet uitspraak doen over de handhaving van een vrijheidsberovende maatregel, aangezien die beslissingen geen vonnissen in de zin van die bepaling zijn (1). (1) Cass. 20 juli 2010, AR P.10.1060.F, AC 2010, nr. 482; zie Cass. 2 oktober 2013, AR P.13.1553.F, AC 2013, nr. 493; Cass. 17 september 2013, AR P.13.1522.N, AC 2013, nr. 458; Cass. 30 november 2010, AR P.10.1735.N, AC 2010, nr. 704.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 72, tweede lid

P.15.1180.F 2 september 2015 AC nr. ...

Ingevolge artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet, toetsen de onderzoeksgerechten of de maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet; uit die bepaling volgt niet dat de rechter bij wie een verzoek tot invrijheidstelling aanhangig is gemaakt, zich bovendien moet uitspreken over de wettigheid van de uitvoeringsmodaliteiten van de vasthoudingsmaatregel.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Art. 9bis

P.15.0983.F 2 september 2015 AC nr. ...

Noch artikel 9bis Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling, verbieden de uitvaardiging van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding in een welbepaalde plaats, enkel omdat de illegaal verblijvende vreemdeling die het voorwerp ervan is, een aanvraag tot machtiging tot verblijf heeft ingediend waarbij hij zich op het voormelde artikel 9bis beroept (1). (1) Zie Cass. 27 juli 2010, AR P.10.1206.F, AC 2010, nr. 487.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1, 11°, 7, derde lid, en 62

P.16.0717.F 6 juli 2016 AC nr. ...

Ofschoon het risico op onderduiken door objectieve en ernstige elementen moet worden verantwoord, beschikt de overheid toch over een ruime beoordelingsmarge om dit te beoordelen; uit het feit dat een illegale vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, heeft geweigerd gevolg te geven aan verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan hem kennis werd gegeven, kan worden afgeleid dat de betrokkene niet vrijwillig gevolg zal geven een nieuw dergelijk bevel en zal pogen onder te duiken om te vermijden dat hij wordt aangehouden met het oog op zijn repatriëring.

Artt. 1, 4°, 7, eerste lid, 1° en 2°, en 75

P.14.1709.F

11 maart 2015

AC nr. ...

Luidens artikel 1, 4°, Vreemdelingenwet moet onder illegaal verblijf worden verstaan de aanwezigheid op het grondgebied van een vreemdeling die niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor de toegang tot of het verblijf op het grondgebied; met toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° en 2°, Vreemdelingenwet is dat het geval voor de vreemdeling die in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten of langer verblijft dan de toegestane termijn (1). (1) zie concl. OM

- VREEMDELINGEN -

Het misdrijf van illegaal verblijf kan los van een verwijderingsmaatregel bestaan (1). (1) zie concl. OM

- VREEMDELINGEN -

Artt. 39/1, § 1, tweede lid, 39/82, § 1, eerste lid, 39/84,

C.13.0343.F

15 april 2016

AC nr. ...

De rechter in kort geding en het hof van beroep verantwoordt niet naar recht hun beslissing dat zij zonder rechtsmacht zijn om uitspraak te doen over de vordering tot veroordeling van de Staat tot het uitreiken van visa, die gegrond is op het burgerlijk recht op eerbiediging van de fysieke integriteit en op het verbod van onmenselijke of vernederende behandelingen, zonder te onderzoeken of de fysieke integriteit van de eisers werd bedreigd omdat de Staat had verzuimd het arrest van de raad voor vreemdelingenbetwistingen ten uitvoer te leggen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 3*

- KORT GEDING -

- VREEMDELINGEN -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - *Rechterlijke macht*

De artikelen 39/1, §1, tweede lid, 39/2, §2, 39/82, §1, eerste lid, 39/84, eerste lid, en 63, tweede lid, Vreemdelingenwet, krachtens welke de raad voor vreemdelingenbetwistingen bevoegd is om, in het kader van een administratief kort geding en onder de in artikel 39/82, §2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de individuele beslissingen die hij kan vernietigen en, bij voorraad, alle nodige maatregelen te bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, wijken niet af van de rechtsmacht van de hoven en rechtbanken betreffende de geschillen over burgerlijke rechten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- MACHTEN - *Rechterlijke macht*

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- KORT GEDING -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 51, § 2, tweede lid, en 54, § 2, tweede lid

P.15.1156.N

26 augustus 2015

AC nr. ...

Wanneer de minister beslist de vreemdeling ter beschikking van de regering te stellen, is hij niet ertoe gehouden, naast de vermelding van de uitzonderlijk ernstige omstandigheden ter motivering van deze beslissing, ook afzonderlijk de redenen te vermelden waarom niet kan worden volstaan hem te verplichten in een bepaalde plaats te verblijven.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, derde lid, en 62

P.16.0281.F

16 maart 2016

AC nr. ...

Artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie legt geen verplichtingen op aan de Lidstaten maar enkel aan de instellingen, de organen en de instanties van de Unie; die bepaling kan bijgevolg niet als grondslag dienen voor het aangevoerde recht om door de administratieve overheid van een Lidstaat te worden gehoord vóór de beslissing tot vasthouding voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten (1). (1) HvJ, arrest van 11 december 2014, zaak C-249/13, punt 32.H; GRIBOMONT, "Ressortissants de pays tiers en situation irrégulière: le droit d'être entendu avant l'adoption d'une décision de retour", Journal de droit européen, 2015, p. 193.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- VREEMDELINGEN -

Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie bevestigt met name eenieders recht op een doeltreffende voorziening in rechte en het recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht; die bepaling waarborgt eenieders recht op een doeltreffende voorziening tegen met name een maatregel tot verwijdering van het grondgebied die eventueel samen met een vasthoudingsmaatregel werd genomen; de vreemdeling die het voorwerp is van een dergelijke maatregel kan daaruit het bestaan niet afleiden van het recht om te worden gehoord vooraleer een dergelijke vasthoudingsmaatregel wordt genomen.

- VREEMDELINGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Artikel 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de artikelen 6.2 en 6.3 EVRM bevestigen het recht van eenieder tegen wie een vervolging is ingesteld om voor onschuldig te worden gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan en waarborgt hem dat recht met eerbiediging van het recht van verdediging; die bepalingen vallen onder het strafprocesrecht; ze beschermen de personen die ervan worden beschuldigd een strafbaar feit te hebben gepleegd en houden geen verband met een door een administratieve overheid genomen maatregel van vrijheidsberoving om de doeltreffendheid te verzekeren van het bevel om het grondgebied te verlaten, uitgevaardigd tegen een persoon die de wettelijke voorwaarden van toegang tot het grondgebied, verblijf en vestiging niet eerbiedigt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VREEMDELINGEN -

Artikel 6.1 EVRM heeft geen betrekking op het recht van de vreemdeling om te worden gehoord vooraleer een voor de uitvoering van een verwijderingsbeslissing noodzakelijke administratieve maatregel van vrijheidsberoving wordt genomen (1). (1) Zie Cass. 15 februari 2011, AR P.11.0144.N, AC 2011, nr. 135.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VREEMDELINGEN -

Wanneer de administratieve overheid, in de beslissing tot vrijheidsberoving, in concreto de omstandigheden vermeldt die de maatregel verantwoorden in het licht van de bij artikel 7, derde lid, Vreemdelingenwet bepaalde strikte noodzakelijkheid, motiveert ze die akte overeenkomstig artikel 62 van die wet; geen enkele bepaling legt die overheid op om daarenboven de redenen uiteen te zetten waarom ze oordeelt dat een minder dwingende maatregel ongeschikt zou zijn om dat doel te bereiken (1). (1) Zie Cass. 16 mei 2012, AR P.12.0749.F, AC 2012, nr. 312.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 71 en 72

P.15.1257.F

21 oktober 2015

AC nr. ...

Wanneer de rechter beslist dat de administratieve bewaringsmaatregel waarvan hij de wettigheid toetst geen bestaansreden meer heeft, hoeft hij geen uitspraak meer te doen over de bewaring van de vreemdeling; de kamer van inbeschuldigingstelling die evenwel, in het kader van de mate waarin de zaak bij haar aanhangig is gemaakt, beslist de vreemdeling ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te houden, begaat machtsoverschrijding en schendt artikel 1138, 3°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 20 oktober 2010, AR P.10.1553.F, AC 2010, nr. 618.

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- VREEMDELINGEN -

P.15.0762.F

24 juni 2015

AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat niet vaststelt dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel de vreemdeling niet kan blootstellen aan een ernstig risico op ernstige en onomkeerbare verslechtering van zijn gezondheidstoestand, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht dat het niet-opschortende karakter van het beroep tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf, gegrond op artikel 9ter Vreemdelingenwet, dat de vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ingediend, geen afbreuk doet aan de regelmatigheid van zijn titel van inbewaringstelling (1). (1) Zie HvJ, 18 december 2014, aff. C-256/13, OCMW Ottignies-LLN t. Abdida.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei*

- *VREEMDELINGEN* -

Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 54, § 2

P.17.0084.N 7 februari 2017 AC nr. ...

Artikel 54, § 2, Vreemdelingenwet houdt niet in dat wanneer de minister beslist de vreemdeling ter beschikking van de regering te stellen, hij, naast de vermelding van de uitzonderlijk ernstige omstandigheden ter motivering van deze beslissing, ook ertoe gehouden is afzonderlijk de redenen te vermelden waarom minder dwingende maatregelen niet geschikt zijn (1). (1) Zie: Cass. 26 augustus 2015, AR P.15.1156.N, AC 2015, nr. 469.

- VREEMDELINGEN -

Art. 54, § 2, tweede lid

P.17.0084.N 7 februari 2017 AC nr. ...

Artikel 5.1.f EVRM maakt het mogelijk dat een vreemdeling tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag rechtmatig wordt aangehouden om hem te beletten dat hij op onrechtmatige wijze het land zou binnenkomen; daaraan wordt gelijkgesteld de toestand van de vreemdeling die onwettig het land is binnengekomen en er zonder geldige verblijfsvergunning wil blijven (1). (1) Zie: Cass. 26 augustus 2015, AR P.15.1156.N, AC 2015, nr. 469.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

De in artikel 54, § 2, tweede lid, Vreemdelingenwet bedoelde maatregel heeft niet de verwijdering van de betrokken vreemdeling van het grondgebied als uiteindelijk doel, maar strekt alleen ertoe hem van zijn vrijheid te beroven tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag, waarbij zijn verwijdering uiteraard is uitgesloten indien die aanvraag wordt ingewilligd (1). (1) Cass. 20 juli 2010, AR P.10.1060.F, AC 2010, nr. 482; Cass. 26 augustus 2015, AR P.15.1156.N, AC 2015, nr. 469.

- VREEMDELINGEN -

De rechter die de wettigheid beoordeelt van een op grond van artikel 54, § 2, tweede lid, Vreemdelingenwet genomen beslissing, moet niet nagaan of de vreemdeling onderworpen is aan een uitwijzingsprocedure die daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

- VREEMDELINGEN -

Art. 7

P.16.1183.F 7 december 2016 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen het arrest dat de invrijheidstelling beveelt van de vreemdeling heeft geen bestaansreden meer wanneer de Staat een einde maakt aan de vasthoudingsmaatregel (1). (1) Zie Cass. 17 juni 2009, AR P.09.0841.F, AC 2009, nr. 413: "Uit een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken van 29 mei 2009 blijkt dat de ten aanzien van de verweerder genomen vrijheidsberovende maatregel op 19 mei 2009 verviel, datum waarop de voormelde overheid een einde heeft gemaakt aan de opsluiting die met toepassing van artikel 7, tweede en derde lid, Vreemdelingenwet was bevolen. Het cassatieberoep heeft bijgevolg geen bestaansreden meer".

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

- VREEMDELINGEN -

Art. 9bis

P.16.0957.F 12 oktober 2016 AC nr. ...

Volgens artikel 6.5 Terugkeerrichtlijn overweegt de lidstaat, indien ten aanzien van de illegaal op het grondgebied van een lidstaat verblijvende onderdaan van een derde land een procedure loopt voor de verlenging van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning of een andere vorm van toestemming tot verblijf, ervan af te zien een terugkeerbesluit uit te vaardigen zolang de procedure loopt; aangezien een aanvraag tot regularisatie van verblijf niet kan worden gelijkgesteld met een aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning, houdt de toestand van de vreemdeling die geen houder was van een verblijfsvergunning of van een machtiging tot verblijf in België en die een aanvraag tot regularisatie van verblijf heeft ingediend op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet, geen verband met de toestand bedoeld in het voormelde artikel 6.5.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, derde, vijfde, zesde en achtste lid, 71 en 74

P.16.1313.F 11 januari 2017 AC nr. ...

Wanneer de minister, met toepassing van artikel 7, derde, zesde en achtste lid, Vreemdelingenwet, de maatregel van vrijheidsberoving van een vreemdeling verlengt en de wettigheid van die beslissing door de raadkamer werd bevestigd overeenkomstig artikel 74 van die wet, betekent dit niet dat het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over de wettigheid van een vroegere beslissing tot verlenging van de vrijheidsberoving geen bestaansreden meer heeft (impliciet) (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

- VREEMDELINGEN -

Artt. 71 en 72

P.16.1114.F 30 november 2016 AC nr. ...

Wegens het beperkte toezicht van de onderzoeksgerechten kunnen zij geen element in aanmerking nemen dat zich voordeed na het bevel om het grondgebied te verlaten met de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats, tenzij dat element aan het licht zou brengen dat die maatregelen aangetast waren door een onwettigheid op het tijdstip dat zij genomen werden (1). (1) Zie concl. OM.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Krachtens artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet onderzoeken de onderzoeksgerechten of de maatregelen van vrijheidsberoving en tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet zonder zich te mogen uitspreken over hun gepastheid; artikel 237, derde lid, Strafwetboek en het grondwettelijk beginsel van de scheiding der machten verbieden het onderzoeksgerecht om de maatregel op zijn verdienste, relevantie of doeltreffendheid te beoordelen (1). (1) Zie concl. OM.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- MACHTEN - Scheiding der machten

- VREEMDELINGEN -

Het wettigheidstoezicht door het onderzoeksgerecht heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name op de motivering en de overeenstemming ervan met zowel de internationale rechtsregels met rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde, als met de Vreemdelingenwet; het toezicht houdt eveneens in dat de werkelijke toedracht en de correctheid van de door de administratieve overheid aangevoerde feiten worden nagegaan; de rechter onderzoekt daarbij of de beslissing op een motivering steunt die door geen enkele kennelijke beoordelingsfout of dwaling omtrent de feiten is aangetast (1). (1) Zie concl. OM.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 72, eerste lid, en 73, eerste lid

P.17.0349.F 19 april 2017 AC nr. ...

De artikelen 72, tweede lid, en 73, eerste lid, Vreemdelingenwet maken de onderzoeksgerechten niet bevoegd om de maatregel van vrijheidsberoving op te heffen die aan hun toezicht is onderworpen, op grond dat een ná die maatregel genomen beslissing tot verwijdering, die niet aan hun toezicht is onderworpen, door onwettigheid zou zijn aangetast of dat een beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitvoering van die beslissing opschort.

- VREEMDELINGEN -

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Art. 12

P.14.0048.N 3 maart 2015 AC nr. ...

Het feit dat geschriften die ter gelegenheid van de wilsverklaring tot burgerlijkepartijstelling aan de onderzoeksrechter werden overhandigd, anderstalige passages bevatten, doet geen afbreuk aan de regelmatigheid van het door de onderzoeksrechter opgestelde proces-verbaal van burgerlijkepartijstelling dat zelf aan de taalvereisten voldoet (1). (1) Zie Cass. 12 november 2013, AR P.13.0976.N, AC 2013, nr. 599.

- *BURGERLIJKE RECHTSVORDERING* -

- *TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken*

- *ONDERZOEKSRECHTER* -

Art. 31

P.15.1694.F 6 januari 2016 AC nr. ...

Uit geen enkele wetsbepaling blijkt dat een tolk elke pagina moet tekenen van de met zijn medewerking opgestelde procedurele handelingen.

- *TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken*

- *ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen*

P.15.1450.F 18 november 2015 AC nr. ...

De partijen die in de loop van het opsporingsonderzoek en van het gerechtelijk onderzoek worden gehoord gebruiken de taal van hun keuze voor al hun mondelinge verklaringen; wanneer de agenten of de magistraten die deze verklaringen afnemen de door de partijen gebruikte taal kennen, worden hun verklaringen in die taal opgetekend; is dat niet het geval, dan wordt er een beroep gedaan op een beëdigd tolk; als de opsteller van het proces-verbaal de verklaring heeft opgetekend in de taal waarin de gehoorde persoon zich heeft uitgedrukt, verbiedt geen enkele wetsbepaling hem om, daarenboven, die verklaring in substantie, bij wijze van inlichting, over te nemen in de taal van de rechtspleging (1). (1) Zie Cass. 13 oktober 1981, nr. 6459, AC 1981-1982, nr. 111, p. 224.

- *TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken*

Artt. 27 en 40, eerste lid

F.14.0058.F 23 april 2015 AC nr. ...

Uit de artikelen 27 en 40, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken volgt dat, als de bestreden beslissing in het Frans werd gewezen, het cassatieberoep op straffe van nietigheid volledig in die taal opgesteld moet zijn; wanneer dat cassatieberoep, in de uiteenzetting van een middel, een citaat in het Nederlands bevat dat een afzonderlijke grief vormt of dat noodzakelijk is voor het begrip van een grief, moet dat beroep om het als volledig in het Frans opgesteld te kunnen beschouwen, een vertaling van dat citaat geven of er de inhoud van weergeven in die taal (1). (1) Zie Cass. 8 juni 2000, AR P.97.0047.N, AC 2000, nr. 351; Cass. 15 januari 1990, Bull. en Pas., I, nr. 296; a contrario: Cass. 15 februari 1993, Bull. en Pas., I, nr. 91, over de toelichting bij een middel.

- *CASSATIEBEROEP - Algemeen - Cassatieberoep in het belang van de wet*

- *TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Algemeen*

Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Art. 15bis

P.17.0191.F 22 februari 2017 AC nr. ...

De onderzoeksrechter stelt op onaantastbare wijze de feiten vast waaruit hij het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld en de bijzondere omstandigheden van het voorliggende geval afleidt die de verlenging van de vierentwintig uur durende termijn rechtvaardigen; de wet gebiedt hem niet aan te tonen dat het onmogelijk was om binnen die termijn de onderzoeksdaeden te verrichten die hij in het bevel tot verlenging vermeldt (1). (1) Zie de vordering van het OM.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

De in artikel 15bis Voorlopige Hechteniswet bepaalde verlenging van de vierentwintig uur durende termijn van vrijheidsbeneming beantwoordt aan de noodzaak om de uitoefening van het recht van verdediging te waarborgen alsook om de doelstellingen van het onderzoek te verwezenlijken die de oorspronkelijke vrijheidsbeneming hebben gerechtvaardigd, wanneer de eerste termijn niet volstond om de opsporingshandelingen of onderzoeksverrichtingen uit te voeren die nodig zijn om op gepaste wijze te beslissen of de verdachte moet worden vrijgelaten of in voorlopige hechtenis worden genomen (1). (1) Zie de vordering van het OM.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.15.1214.F 9 september 2015 AC nr. ...

In navolging van de andere bij de Voorlopige Hechteniswet bepaalde betekeningen houdt de betekening van het op grond van artikel 15bis van die wet genomen bevel tot verlenging van de vrijheidsbeneming in dat een volledig afschrift van de akte aan de aangehouden persoon wordt afgegeven en de beslissing mondeling wordt medegedeeld, in de taal van de rechtspleging; dat kan worden gedaan door een agent van de openbare macht en is aan geen enkele andere vormvoorwaarde onderworpen; aangezien die betekening aan de aangehouden persoon moet worden gedaan, wordt zij, zonder nadere precisering, geacht op de plaats te zijn gedaan waar die zich bevindt (1). (1) Zie Cass. 13 december 2000, AR P.00.1660.F, AC 2000, nr. 689, R.D.P.C. 2001, p. 580, met noot.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Verlenging van de termijnen

Aangezien de betekening van het bevel tot verlenging van de vrijheidsbeneming, genomen op grond van artikel 15bis Voorlopige Hechteniswet, wordt geregeld door wetsbepalingen waarvan de toepassing niet verenigbaar is met het Gerechtelijk Wetboek, zijn de bepalingen van de artikelen 32 en 43 van dat wetboek daarop niet van toepassing (1). (1) Zie Cass. 29 december 1992, AR 7285, AC 1991-1992, nr. 816.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Verlenging van de termijnen

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 16, § 2

P.16.0999.F 19 oktober 2016 AC nr. ...

Naar aanleiding van de ondervraging die aan de afgifte van een bevel tot aanhouding voorafgaat, mag de onderzoeksrechter op geen enkele wijze laten blijken dat hij overtuigd is van de schuld van de inverdenkinggestelde, zelfs niet wanneer deze bekend.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

De miskennis van het vermoeden van onschuld door de onderzoeksrechter is geen onherstelbaar gebrek en maakt als dusdanig de vrijheidsberoving niet willekeurig (1). (1) Zie Cass. 5 november 1997, AR P.97.1344.F, Pas. 1997, nr. 453 en Cass. 21 januari 2004, AR P.04.0069.F, AC 2004, nr. 36, met concl. advocaat-generaal J. Spreutels.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.15.1047.N 29 juli 2015 AC nr. ...

Uit artikel 16, § 2, vierde lid, Voorlopige Hechteniswet dat bepaalt dat de onderzoeksrechter tijdig de advocaat verwittigt van de plaats en het uur van de ondervraging die hij kan bijwonen, volgt niet dat de onderzoeksrechter de advocaat eigenhandig moet verwittigen; de onderzoeksrechter delegeert zijn wettelijke bevoegdheid niet door aan de politie opdracht te geven die materiële handeling te verrichten.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.15.0903.N

1 juli 2015

AC nr. ...

Krachtens artikel 16, § 2, Voorlopige hechteniswet, moet de verdachte in beginsel in vrijheid worden gesteld indien het verhoor bedoeld in het eerste lid van die paragraaf zonder bijstand van een advocaat wordt afgenomen en zonder dat de verdachte daarvan afstand heeft gedaan (1). (1) Cass. 18 juni 2013, AR P.13.1022.N, AC 2013, nr. 379, RW, 2013-2014, 861 en noot B. DE SMET, 'Recht op bijstand van een advocaat voor de onderzoeksrechter tijdens een verhoor voorafgaand aan het bevel tot aanhouding'.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, § 2, tweede lid, en § 5, eerste lid

P.15.0707.F

27 mei 2015

AC nr. ...

Wanneer uit het proces-verbaal van het verhoor dat aan de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding voorafgaat, blijkt dat de inverdenkinggestelde de bijstand van een advocaat heeft verlangd maar dat het onmogelijk was een advocaat aan te wijzen, en uit het bevel tot aanhouding blijkt dat de onderzoeksrechter niettemin verklaringen van de inverdenkinggestelde, die voor hem zijn afgelegd in afwezigheid van een advocaat, in aanmerking heeft genomen als aanwijzingen van schuld, is het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling niet naar recht verantwoord dat, bij de wettigheidstoetsing van het bevel tot aanhouding, aanneemt dat de aanwijzingen van schuld, zij het slechts gedeeltelijk, steunen op verklaringen die voor de onderzoeksrechter zijn afgelegd in afwezigheid van een advocaat, maar toch beslist dat het bevel tot aanhouding regelmatig was (1). (1) Zie Cass. 14 augustus 2012, AR P.12.1470.F, AC 2012, nr. 437.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 16, § 2, vierde en vijfde lid

P.15.0904.F

8 juli 2015

AC nr. ...

Artikel 16, § 2, vierde lid, Wet Voorlopige Hechtenis, dat de onderzoeksrechter oplegt om de advocaat tijdig te verwittigen van de plaats en het uur van de ondervraging, strekt ertoe het recht van verdediging te waarborgen, vermits het bepaalt dat wanneer de advocaat laattijdig ter plaatse komt, de ondervraging op het voorziene uur kan aanvangen maar dat de advocaat zijn cliënt dan in de loop van het verhoor kan bijstaan; wanneer de voorwaarden betreffende de verplichte tussenkomst van de advocaat niet zijn nageleefd, wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld, zodat het arrest, dat niet vermeldt dat de inverdenkinggestelde afstand zou hebben gedaan van zijn recht op bijstand van zijn advocaat en dat vaststelt dat de advocaat, die de opdracht heeft aanvaard, zich op het afgesproken uur heeft aangemeld, hoewel het verhoor reeds voorbij was, bijgevolg zijn beslissing dat het bevel tot aanhouding regelmatig is niet naar recht verantwoord (1). (1) Cass. 18 juni 2013, AR P.13.1022.N, AC 2013, nr. 379.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, § 2, vierde lid

P.15.0903.N

1 juli 2015

AC nr. ...

Wanneer niet blijkt dat, conform artikel 16, § 2, lid 4, Voorlopige Hechteniswet de onderzoeksrechter tijdig de advocaat heeft verwittigd van de plaats en het uur van de ondervraging die hij kan bijwonen en het arrest ook niet vaststelt dat er dringende redenen zouden hebben bestaan die als overmacht kunnen beschouwd worden en die de onderzoeksrechter zouden hebben toegelaten de verdachte te verhoren zonder advocaat, is de beslissing dat de inverdenkinggestelde niet in vrijheid diende te worden gesteld niet naar recht verantwoord.

Art. 2, 4°, b

P.16.0100.F 27 januari 2016 AC nr. ...

De weglating, in het proces-verbaal van aanhouding, van het precieze uur van de effectieve vrijheidsbeneming heeft pas dan een weerslag op de wettigheid van het aanhoudingsbevel als niet kan worden nagegaan of het bevel is betekend binnen de termijn van vierentwintig uur (1). (1) Zie Cass. 10 november 1993, AR P.93.1418.F, AC 1993, nr. 458, R.D.P.C. 1994, p. 797, J.L.M.B. 1994, p. 741.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Art. 21

P.16.0999.F 19 oktober 2016 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het bevel tot aanhouding moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een foutieve reden door een juiste reden te vervangen, hetzij door de eventuele vergissingen in dat bevel te verbeteren, voor zover ze geen onherstelbaar gebrek opleveren (1). (1) Zie Cass. 5 november 1997, AR P.97.1344.F, Pas. 1997, nr. 453 en Cass. 21 januari 2004, AR P.04.0069.F, AC 2004, nr. 36, met concl. advocaat-generaal J. Spreutels.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 26, § 3

P.15.0166.F 4 februari 2015 AC nr. 85

Uit de opzet van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis blijkt dat geen enkel rechtsmiddel openstaat tegen de onderzoeksbeslissingen die, bij de regeling van de rechtspleging, zeggen dat de inverdenkinggestelde aangehouden blijft, zij het onder elektronisch toezicht; in dat geval kan de inverdenkinggestelde, zo hij zijn hechtenis betwist, een verzoek tot invrijheidstelling indienen, overeenkomstig artikel 27, § 1, van de voormelde wet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Art. 26, § 5

P.15.0608.F 6 mei 2015 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer geen bevel geeft tot de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beschikking tot gevangenneming, die de plaats inneemt van de voorlopige hechtenis, wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Art. 27, § 1

P.15.1158.N 12 augustus 2015 AC nr. ...

Artikel 27, § 1, Voorlopige Hechteniswet heeft enkel betrekking op de rechtstoestand waarin de verzoeker tot voorlopige invrijheidstelling, als gevolg van het cassatieberoep, nog niet is veroordeeld bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing; eenmaal het cassatieberoep is verworpen en de veroordelende beslissing aldus kracht van gewijsde heeft verkregen, is die bepaling niet meer van toepassing.

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling

De in artikel 27, § 1, 5°, Voorlopige Hechteniswet bedoelde rechtstoestand van voorlopige hechtenis ontstaat slechts vanaf de beslissing van het Hof tot heropening van de rechtspleging; die rechtstoestand ontstaat aldus niet door het feit dat de veroordeelde een verzoek tot heropening van de rechtspleging heeft ingediend als gevolg van een arrest van het EHRM dat beslist heeft dat de veroordeling strijdig met artikel 6.1 EVRM werd bevonden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

P.14.1957.F

7 januari 2015

AC nr. 13

Uit de opzet van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis blijkt dat geen enkel rechtsmiddel kan worden aangewend tegen de beslissingen van de onderzoeksgerechten die, bij de regeling van de rechtspleging, de aanhouding van de inverdenkinggestelde bevestigen; in dat geval kan de inverdenkinggestelde, zo hij zijn hechtenis betwist, een verzoek tot invrijheidstelling indienen, overeenkomstig artikel 27, § 1, van de voormelde wet (1). (1) Zie Cass. 16 februari 2011, AR P.11.0283.F, AC 2011, nr. 143, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 28, § 1, 2°

P.16.1080.F

9 november 2016

AC nr. ...

Onder "nieuwe en ernstige omstandigheden" die de aanhouding van een in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte wettigen, dienen de omstandigheden worden begrepen die, hoewel ze reeds voordien aanwezig waren, pas aan het licht zijn gekomen na die invrijheidstelling, dan wel de omstandigheden die pas na de invrijheidstelling zijn ontstaan (1). (1) Cass. 12 april 1994, AR P.94.0437.N, AC 1994, nr. 172.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

De onderzoeksrechter en, na hem, de onderzoeksgerechten beoordelen in feite of de hechtenis van een in vrijheid gelaten of gestelde verdachte gewettigd wordt door nieuwe en ernstige omstandigheden en door de volstreekte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid (1). (1) Cass. 15 maart 1995, AR P.95.0293.F, AC 1995, nr. 151.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

De nieuwe en ernstige omstandigheden die de aanhouding van een in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte wettigen kunnen met name bestaan uit elementen die van aard zijn om het risico te doen ontstaan, aan het licht te brengen of te verhogen dat de inverdenkinggestelde nieuwe misdrijven zou plegen, zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijsmateriaal zou pogen te doen verdwijnen of zich met derden zou verstaan; een element afkomstig uit een andere zaak, dat regelmatig aan de onderzoeksrechter is voorgelegd, kan een nieuwe en ernstige omstandigheid opleveren die de voorlopige hechtenis van een in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde inverdenkinggestelde noodzakelijk maakt (1). (1) Het Hof oordeelt immers dat voor dergelijke omstandigheden niet alleen de verklaringen en bekentenissen in aanmerking kunnen komen die door de mede-inverdenkinggestelden na het eerste verhoor van de eiser zijn afgelegd (Cass. 12 april 1994, AR P.94.0437.N, AC 1994, nr. 172), nieuwe aanwijzingen van schuld (Cass. 4 februari 2009, AR P.09.0155.F, AC 2009, nr. 93) dan wel de bekentenissen van de inverdenkinggestelde (Cass. 9 oktober 1997, AR P.97.1239.N, AC 1997, nr. 393) maar ook nieuwe feiten (Cass. 4 juni 1996, AR P.96.0707.N, AC 1996, nr. 211 en Cass. 14 maart 2012, AR P.12.0404.F, AC 2012, nr. 169). Die nieuwe feiten kunnen na de feiten zijn gepleegd waarvoor het bevel tot aanhouding is uitgevaardigd doch ook eerder zijn gepleegd maar die onlangs aan het licht zijn gekomen (Cass. 31 december 2002, AR P.02.1707.F, AC 2002, nr. 693), waarbij die feiten "nieuw" zijn in zoverre de onderzoeksrechter er pas kennis van heeft genomen na de inverdenkinggestelde in vrijheid te hebben gesteld. (M.N.B.)

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 2bis, §§ 1 en 2

P.14.1624.F

24 juni 2015

AC nr. ...

De afwezigheid van de advocaat bij een verhoor door de politie tijdens de termijn van vrijheidsberoving kan aan een eventuele schuldigverklaring in de weg staan in zoverre deze zou steunen op tijdens dergelijk verhoor afgelegde zelfincriminerende verklaringen, zonder dat de verhoorde persoon afstand heeft gedaan van de bijstand van een raadsman of vrijwillig daarvoor gekozen heeft (1). (1) Zie Cass. 10 april 2012, AR P.12.0604.F, AC 2012, nr. 222; Cass. 14 oktober 2014, AR P.14.0507.N, AC 2014, nr. 606.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- ADVOCAAT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Art. 31, § 2

P.16.0414.F 6 april 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 137, Wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering, kan tegen de arresten waardoor de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd geen onmiddellijk cassatieberoep worden ingesteld, behoudens tegen de arresten gewezen door de kamer van inbeschuldigingstelling op het hoger beroep tegen de beslissingen tot handhaving die binnen vijf dagen na het verlenen van het bevel tot aanhouding zijn gewezen (1). (1) Cass. 30 maart 2016, AR P.16.0388.N, AC 2016, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.16.0388.N 30 maart 2016 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat na het in werking treden van artikel 137 van de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist om de hechtenis te handhaven maar niet de eerste beslissing is, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 35, § 2

P.15.0882.N 30 juni 2015 AC nr. ...

Uit de bepaling van artikel 35, § 2, Voorlopige Hechteniswet volgt niet dat elke voorwaarde die aan de verdachte of beklaagde wordt opgelegd afzonderlijk dient te worden gemotiveerd.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 35, § 4, vijfde lid

P.14.1514.F 28 januari 2015 AC nr. ...

De borgsom wordt aan de Staat toegewezen wanneer de veroordeelde, zonder wettige reden van verschoning, niet is verschenen bij enige proceshandeling of voor de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf; er is sprake van niet-verschijning ter tenuitvoerlegging van de veroordeling wanneer de veroordeelde geen gevolg geeft aan het opsluitingsbriefje dat hem daartoe is verstrekt of wanneer hij zich onrechtmatig aan de tenuitvoerlegging van de straf onttrekt volgens een van de bij wet bepaalde modaliteiten (1). (1) Zie Cass. 24 september 2008, AR P.08.0639.F, AC 2008, nr. 501, met concl. advocaat-generaal Vandermeersch.

- BORGTOCHT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat hij de persoonlijke verschijning van de beklagde heeft bevolen, kan de rechter niet, wanneer bij de beklagde tot een gevangenisstraf veroordeelt, beslissen het bedrag van de door de veroordeelde gestorte borgsom toen hij voorlopig was aangehouden, aan de Staat toe te wijzen, op grond dat hij, niettegenstaande het feit dat hij zich door een advocaat had doen vertegenwoordigen, door zijn handelwijze de tenuitvoerlegging van de straf had belet, wat die borgsom moet garanderen.

- BORGTOCHT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 1, 1°, 2, 4° en 5°, en 18

P.16.0100.F

27 januari 2016

AC nr. ...

De bepaling van het precieze uur van de vrijheidsbeneming is een feitenkwestie die aan het oordeel van de rechter wordt overgelaten; het Hof beperkt zich ertoe na te gaan of de rechter wettig heeft beslist dat de inverdenkinggestelde werkelijk van zijn vrijheid was beroofd minder dan vierentwintig uur vóór de betekening van het aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 18 maart 1998, AR P.98.0339.F, AC 1998, nr. 153; Cass. 21 november 2001, AR P.01.1538.F, AC 2001, nr. 636; Cass. 7 november 2012, AR P.12.1711.F, AC 2012, nr. 601.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

De termijn van vierentwintig uur waarbinnen het aanhoudingsbevel betekend moet worden aan de inverdenkinggestelde, begint te lopen vanaf de effectieve vrijheidsbeneming, hetzij vanaf het ogenblik dat de persoon, ten gevolge van het optreden van de agent van de openbare macht, niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan (1). (1) Zie Cass. 8 januari 2013, AR P.12.2060.N, AC 2013, nr. 17.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Artt. 1, 3°, en 2, 5°

P.16.0018.F

13 januari 2016

AC nr. ...

Artikel 1, 3°, Wet Voorlopige Hechtenis regelt de aanhouding door een particulier van iemand die bij een misdaad of wanbedrijf op heterdaad wordt betrapt; die wetsbepaling is niet van toepassing wanneer een gevangenisbewaarder bij de politie een misdrijf aangeeft dat binnen de inrichting is gepleegd door een van zijn vrijheid beroofde persoon; in dat geval volstaat het dat het bevel tot aanhouding onverwijld wordt uitgevaardigd na het verhoor dat de onderzoeksrechter afneemt op het volgens hem meest aangewezen ogenblik (1). (1) Zie Cass. 10 april 2012, AR P.12.0604.F, AC 2012, nr. 224, J.T. 2012, p. 517.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Artt. 15bis en 21, § 4

P.16.0251.F

2 maart 2016

AC nr. ...

De raadkamer kan de motivering van een bevel tot aanhouding verbeteren, niet alleen door een reden aan te vullen maar ook door een juiste reden in de plaats te stellen van een foutieve reden of door duidelijker de omstandigheden te omschrijven waarom de vrijheidsbeneming volstrekt noodzakelijk voor de openbare veiligheid lijkt te zijn en te blijven; uit geen enkele wetsbepaling blijkt dat de raadkamer niet over dezelfde beoordelingsbevoegdheid zou beschikken ten aanzien van het bevel tot verlenging van de aanhoudingstermijn.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 15bis, 21 en 30

P.17.0191.F

22 februari 2017

AC nr. ...

De voorlopige hechtenis onder elektronisch toezicht is een daadwerkelijke voorlopige hechtenis waarbij de onderzoeksrechter of de raadkamer onaantastbaar oordelen over de wenselijkheid deze uitvoeringsmodaliteit al dan niet toe te kennen; de raadkamer kan de door de onderzoeksrechter bevolen voorlopige hechtenis onder elektronisch toezicht omzetten in een voorlopige hechtenis uit te voeren in de gevangenis en omgekeerd en de raadkamer en de onderzoeksrechter beslissen daarover op grond van alle omstandigheden eigen aan de zaak en aan de persoonlijkheid van de in verdenkinggestelde zoals die blijken op het ogenblik van hun beslissing (1). (1) Cass. 2 april 2014, AR P.14.0498.F, AC 2014, nr. 260 met concl. van advocaat-generaal D.Vandermeersch; zie ook Y. LIEGEOIS en I. MENNES, "Elektronisch toezicht en andere nieuwigheden in de Wet Voorlopige Hechtenis", NC 2013, 336; D. VANDERMEERSCH, "La détention préventive sous surveillance électronique: quelques questions", JT 2014, 241 – 242.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 18, § 1, eerste lid, en 21, § 4

P.16.0100.F 27 januari 2016 AC nr. ...

Om het precieze uur van de effectieve vrijheidsbeneming vast te stellen en om na te gaan of het aanhoudingsbevel betekend werd binnen de termijn van vierentwintig uur, mogen de onderzoeksgerechten alle hun voorgelegde gegevens in acht nemen; de kamer van inbeschuldigingstelling mag aldus acht slaan op stukken waarvan de raadkamer geen kennis had (1). (1) Zie Cass. 14 mei 2014, AR P.14.0754.N, AC 2014, nr. 340.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 2 en 3

P.16.0553.N 10 mei 2016 AC nr. ...

Een verdachte is niet ter beschikking van de onderzoeksrechter wanneer hij niet wordt vastgehouden in het gerechtelijk arrondissement waarvoor de onderzoeksrechter bevoegd is (1). (1) Cass. 12 december 2000, AR P.00.1664.N, AC 2000, nr. 683.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Artt. 2, 3 en 12

P.16.0553.N 10 mei 2016 AC nr. ...

Uit de artikelen 2, 3 en 12 Voorlopige Hechteniswet volgt dat, wanneer de verdachte niet ter beschikking van de onderzoeksrechter is gesteld, dit is in zijn onmiddellijke nabijheid zodat hij de verdachte kan ondervragen, cumulatie van een eerste vrijheidsbeneming ingevolge artikel 2 Voorlopige Hechteniswet en de daaropvolgende vrijheidsbeneming ingevolge een bevel tot medebrenging, mogelijk is (1). (1) Zie: Cass. 17 januari 2012, AR P.12.0049.N, AC 2012, nr. 45.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

Artt. 22 en 30

P.14.1956.N 6 januari 2015 AC nr. 9

De kamer van inbeschuldigingstelling wiens rechtsmacht voortvloeit uit de devolutive werking van het hoger beroep heeft inzake voorlopige hechtenis dezelfde bevoegdheden als de raadkamer en zij kan dan ook, op hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een beschikking van de raadkamer om de in verdenkinggestelde onder voorwaarden vrij te laten, beslissen dat de voorlopige hechtenis, uit te voeren in de gevangenis, wordt gehandhaafd, ook al had de onderzoeksrechter in het bevel tot aanhouding beslist dat de voorlopige hechtenis onder elektronisch toezicht zou worden uitgevoerd; noch de regeling uitgewerkt in artikel 24bis, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet noch die uitgewerkt in artikel 25, §1 en 2, Voorlopige Hechteniswet, die betrekking hebben op niet vergelijkbare situaties, laten toe anders te oordelen (1). (1) Cass. 28 januari 2014, AR P.14.0128.N, AC 2014, nr. 76 en noot (1).

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Artt. 26, § 4, 30 en 31, §§ 1 en 2

P.15.0962.N

8 juli 2015

AC nr. ...

Uit artikel 31, §§1 en 2 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis volgt dat de inverdenkinggestelde geen cassatieberoep kan instellen tegen het afzonderlijke arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat met toepassing van artikel 26, §4, van voormelde wet, op hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de invrijheidstelling onder voorwaarden van de inverdenkinggestelde bij diens verwijzing door de raadkamer, beslist dat hij aangehouden blijft (1). (1) Cass. 23 september 2014, AR P.14.1424.N en P.14.1431.N, AC 2014, nr 549; Cass. 3 april 2007, AR P.07.0377.N, AC, 2007, nr. 172; Cass. 22 februari 2006, AR P.06.0270.F, AC, 2006, nr. 105.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Artt. 35, §§ 1, 2, 3 en 5

P.15.0882.N

30 juni 2015

AC nr. ...

Artikel 11.1 EVRM, artikel 22.1 IVBPR, artikel 8.1.a, eerste zin, IVESCR en artikel 27 Grondwet waarborgen het recht van vergadering, vereniging of vakvereniging en beperking van de uitoefening van die rechten is overeenkomstig artikel 11.2 EVRM, artikel 22.2 IVBPR, artikel 8.1.a, tweede zin, IVESCR toegelaten, indien deze door de wet is voorgeschreven en in een democratische maatschappij noodzakelijk is onder andere voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen; de bepalingen van artikel 35, §§ 1, 2, 3 en 5 Voorlopige Hechteniswet zijn de nauwkeurige, toegankelijke en voorzienbare wettelijke bepalingen die inmenging in de uitoefening van het recht op vergadering, vereniging of vakvereniging toestaan, en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn onder meer om de rechten en vrijheden van anderen te beschermen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten

- GRONDWET - Art. 27

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

De bepalingen van artikel 35, §§ 1, 2, 3 en 5 van de Voorlopige Hechteniswet zijn de nauwkeurige, toegankelijke en voorzienbare wettelijke bepalingen die inmenging in de uitoefening van het recht op privacy, zoals bepaald in artikel 8 EVRM, toestaan en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn in het belang van de voorkoming van strafbare feiten en de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemene nutte

Art. 1

C.13.0257.N 12 november 2015 AC nr. ...

De redenen om toepassing te maken van de uitzonderingsprocedure van de onteigening bij hoogdringende omstandigheden voorzien door de Onteigeningswet 1962, die een geringere rechtsbescherming biedt dan de gewone onteigeningsprocedure bij toepassing van de Onteigeningswet 1835 en de onteigeningswet van 27 mei 1870, moeten ingevolge de formele motiveringsplicht op grond van de Wet Motivering Bestuurshandelingen opgenomen zijn in de onteigeningsmachtiging zelf (1); de vraag of de onteigening het algemeen nut beoogt staat hierbij los van de vraag of de onteigening hoogdringend is; de onteigeningsmachtiging moet de gegevens vermelden die de noodzaak om de goederen onmiddellijk in bezit te nemen redelijk verantwoordt (2). (1) RvS 15 april 2013, nr. 223.150, MIEKE WILLEMS e.a. t. VLAAMS GEWEST. (2) RvS 11 april 2012, nr. 218.855, N.V. GEYSEN HANDELSONDERNEMING en N.V. VEJOPIROX t. VLAAMS GEWEST.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 16, tweede lid

C.16.0004.F 4 mei 2017 AC nr. ...

De beslissing over de regelmatigheid van de onteigening die wordt gewezen in de loop van de procedure tot vaststelling van de voorlopige vergoeding, heeft enkel gevolgen voor de voorlopige vergoeding en belet niet dat de onteigende zijn middelen betreffende de regelmatigheid van de onteigening opnieuw kan aanvoeren in de loop van de herzieningsprocedure (1). (1) Cass. 5 januari 2006, AR C.04.0435.N, AC 2006, nr. 9.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 14, tweede lid, en 16

C.14.0064.N 3 april 2015 AC nr. ...

De vaststelling van de onwettigheid van de onteigening door de herzieningsrechter heeft niet automatisch tot gevolg dat de eigendomsoverdracht die van rechtswege voortvloeit uit het vonnis waarin de vrederechter heeft vastgesteld dat alle door de wet voorgeschreven voorwaarden en vormvereisten in acht zijn genomen, als niet-bestaande of ongedaan moet worden beschouwd, wanneer de onteigende de wederinbezitstelling van het ten onrechte onteigende goed vordert; de herzieningsrechter kan de wederinbezitstelling immers weigeren indien deze onmogelijk is of de vordering hiertoe rechtsmisbruik zou uitmaken (1). (1) Zie concl. OM.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 7, tweede lid, 8, eerste en tweede lid

C.14.0064.N 3 april 2015 AC nr. ...

De vaststelling van de onwettigheid van de onteigening door de herzieningsrechter heeft niet automatisch tot gevolg dat de eigendomsoverdracht die van rechtswege voortvloeit uit het vonnis waarin de vrederechter heeft vastgesteld dat alle door de wet voorgeschreven voorwaarden en vormvereisten in acht zijn genomen, als niet-bestaande of ongedaan moet worden beschouwd, wanneer de onteigende de wederinbezitstelling van het ten onrechte onteigende goed vordert; de herzieningsrechter kan de wederinbezitstelling immers weigeren indien deze onmogelijk is of de vordering hiertoe rechtsmisbruik zou uitmaken (1). (1) Zie concl. OM.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artikel 2, derde lid, 1°, c), van de wet van 12 april 1965, waarnaar artikel 14, §§1 en 2, RSZ-wet, verwijst, sluit zonder beperking van het begrip loon de vergoedingen uit die rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever zijn betaald en die moeten worden beschouwd als een aanvulling op de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid; het sluit dus de vergoeding uit die rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever betaald wordt als aanvulling op een voordeel dat toegekend wordt door een van de takken van de sociale zekerheid, ook als die vergoeding voorbehouden is aan bepaalde werknemers met schending van artikel 45, van de wet van 27 juni 1969 of met schending van de regels die discriminatie verbieden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- LOON - Algemeen

Art. 2, § 1, 1°

S.13.0055.F

16 maart 2015

AC nr. ...

Artikel 3, 5°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 verruimt de toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders tot de personen die vervoer van goederen verrichten dat hun door een onderneming opgedragen wordt, door middel van voertuigen waarvan zij geen eigenaar zijn of waarvan de aankoop gefinancierd of de financiering gewaarborgd wordt door de ondernemer, alsmede tot die ondernemer: de voorwaarden van die bepaling zijn slechts vervuld wanneer het goederenvervoer is opgedragen aan de personen die ze verrichten, door de onderneming tot wiens ondernemer de toepassing van de wet verruimd is (1). (1) Zie concl. OM in Pas 2015, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- VERVOER - Goederenvervoer - Allerlei

Art. 23, § 2

S.13.0009.F

18 januari 2016

AC nr. ...

Gelezen in het licht van de memorie van toelichting van de Financieringswet 1989, in de versie die op het geschil van toepassing is, impliceren de bewoordingen van artikel 61, §1, zesde lid van die wet dat de eisbaarheidsdatum voor de betaling van de schuld het criterium vormt voor de verdeling van de schuldenlast tussen de Staat en de deelstaten (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

Art. 14, § 2

P.16.1103.N 13 december 2016 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 14, § 2, eerste en tweede lid, Probatielwet volgt dat het vonnisgerecht bij wie een ontvankelijke vordering tot herroeping van het probatie-uitstel aanhangig is slechts op drie wijzen kan beslissen: het kan het probatie-uitstel handhaven, het kan het probatie- uitstel herroepen of het kan nieuwe voorwaarden aan het reeds verleende probatie-uitstel verbinden; het vonnisgerecht dat moet oordelen over een ontvankelijke herroepingsvordering kan noch de aard noch het voorwerp van de uitgesproken straf wijzigen en kan dan ook een probatie-uitstel niet vervangen door een gewoon uitstel (1). (1) Cass. 11 september 2013, AR P.13.0706.F, AC 2013, nr. 439; P. HOET, *Gemeenschapsgerichte straffen en maatregelen Opschorting, uitstel, probatie, werkstraf en elektronisch toezicht*, Larcier, 2014, 217, p. 474-475.

- CASSATIE - *Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet*

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - *Probatielwet*

Art. 14, § 2, eerste lid

P.15.1242.N 15 december 2015 AC nr. ...

Het is vereist, doch voldoende dat degene voor wie de maatregel van probatielwet is genomen één van de opgelegde voorwaarden niet naleeft opdat het probatielwet zou kunnen worden herroepen; de herroeping vereist niet dat wordt vastgesteld dat alternatieve probatiemaatregelen niet mogelijk zijn (1). (1) Zie: Cass. 3 oktober 2001, AR P.01.0881.F., AC 2001, nr. 520; Cass. 6 oktober 2004, AR P.04.0919.F, AC 2004, nr. 461.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - *Probatielwet*

Art. 3, vierde lid

P.15.0724.N 8 november 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 3, vierde lid, tweede zin, Probatielwet moet de beslissing waarbij de opschorting wordt toegestaan of geweigerd met redenen zijn omkleed overeenkomstig de bepalingen van artikel 195 Wetboek van Strafvordering; wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de beklagde de appelrechters gemotiveerd heeft verzocht om de opschorting van de uitspraak van veroordeling toe te staan, beantwoorden deze met de enkele verwijzing naar de aard en de ernst van de feiten dit verzoek niet zoals vereist in artikel 3, vierde lid, tweede zin, Probatielwet (1). (1) Zie Cass. 26 februari 2002, AR P .01.1650.N, AC 2002, nr.133; S. VAN OVERBEKE, *â?? De motivering omtrent de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en omtrent het uitstel van de tenuitvoerlegging van de strafâ??*, RW 1996-1997, 1057; P. HOET, *â?? Alternatieve bestraffing: opproefstelling en begeleiding, opschorting, uitstel en probatie-werkstrafâ??*, CABG 2006, afl. 4-5, 11.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - *Gewone opschorting*

Art. 4, § 2

P.14.1815.F 20 april 2016 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert omdat er verschillende termijnen van toepassing zijn om hoger beroep in te stellen voor, enerzijds, de inverdenkinggestelde wanneer hem door de raadkamer opschorting van de veroordeling is verleend en, anderzijds, het openbaar ministerie en de burgerlijke partij, wanneer de beroepen beslissing een beschikking tot buitenvervolginstelling betreft, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2015, nr.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - *Gewone opschorting*

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Regeling van de rechtspleging*

Art. 8, §§ 1 en 2

P.14.1543.N

3 februari 2015

AC nr. 81

Een veroordeling met uitstel van tenuitvoerlegging is onwettig wanneer de beslissing de duur van dat uitstel niet bepaalt (1). (1) Cass. 15 maart 2000, AR P.99.1419.F, AC 2000, nr. 178.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

Art. 58, eerste lid

C.12.0533.N

10 september 2015

AC nr. ...

De wetsbepaling die voorziet dat het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad, alsmede de gemachtigde ambtenaar, aan de afgifte van de verkavelingsvergunning de lasten kunnen verbinden die zij aan de aanvragers menen te moeten opleggen, met name de uitvoering, op zijn kosten, van alle werken tot uitrusting van de aan te leggen straten en reservering van grond voor groene ruimten, openbare gebouwen en openbare nutsvoorziening, voorziet niet in de mogelijkheid om bij het verlenen van een verkavelingsvergunning een kosteloze grondafstand als last op te leggen (1). (1) Zie concl. OM. Artikel 58, eerste lid, Stedenbouwwet 1962, zoals van toepassing vóór de invoeging van een nieuw lid bij decreet van 28 juni 1985.

- *STEDENBOUW - Verkaveling*

Wanneer geen uitdrukkelijke tekst, vereist om een particulier zijn eigendom te ontnemen, ten tijde van de ontneming voorhanden is, is de kosteloze grondafstand opgelegd als last van de verkavelingsvergunning in strijd met artikel 544 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM. Artikel 58, eerste lid, Stedenbouwwet 1962, zoals van toepassing vóór de invoeging van een nieuw lid bij decreet van 28 juni 1985.

- *STEDENBOUW - Verkaveling*

- *EIGENDOM -*

Wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapenen en op de handel in munitie

Art. 3, derde lid

P.15.0826.N

6 september 2016

AC nr. ...

Het enkele feit dat met een wapen als bedoeld in artikel 3, derde lid, Wapenwet 1933 niet kan worden gevraagd omdat het daarvoor bepaalde technische ingrepen dient te ondergaan, leidt er niet toe dat dit wapen geen oorlogswapen is

- WAPENS -

Art. 3, eerste lid

P.15.0826.N

6 september 2016

AC nr. ...

Een vuurwapen dat is uitgerust met een geluidsdemper is een verdoken of geheim wapen en bijgevolg een verboden wapen in de zin van artikel 3, eerste lid, Wapenwet 1933 (1); ook het aanbrengen van een mechanisme dat de doeltreffendheid van een vuurwapen verhoogt boven deze die het normaal heeft, kan van dat wapen een verdoken of geheim aanvalswapen maken. (1) Cass. 28 juni 1989, AR 7421, AC 1988-1989, nr. 635.

- WAPENS -

Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Artt. 1, eerste lid, 9°, en 2, zesde lid

S.14.0039.F

4 april 2016

AC nr. ...

Hoewel inzake als zodanig erkende beroepsziekten, zowel het koninklijk besluit van 21 januari 1993 als de wet van 3 juli 1967 naar de artikelen 30 en 30bis van de gecoördineerde wet van 3 juni 1970 verwijzen, sluit artikel 5 van dat besluit, dat schadevergoeding afhankelijk stelt van de voorwaarde van blootstelling aan het beroepsrisico, de toepassing uit van artikel 32 van de voornoemde gecoördineerde wet, waarnaar het evenmin verwijst als de wet van 3 juli 1967; het bestreden arrest, dat artikel 32, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 3 juni 1970 in welke versie dan ook, toepasselijk acht op het geschil betreffende de schadevergoeding van de beroepsziekte waaraan de rechtsvoorganger van de eiseressen, brandweerman in dienst van een intercommunale brandweer, zou hebben geleden, schendt aldus de voornoemde wettelijke bepalingen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- BEROEPSZIEKTE -

Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Art. 18

P.15.0838.F 16 september 2015 AC nr. ...

Artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet beperkt de burgerrechtelijke aansprakelijkheid maar niet de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de werknemer (1). (1) Cass. 27 januari 1998, AR P.96.1265.N, AC 1998, nr. 51.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Allerlei

Art. 26

S.13.0030.N 14 september 2015 AC nr. ...

De werkgever die zich bevrijd wil zien van zijn verplichting om aan de werkwilligen werk te verschaffen, moet bewijzen dat de staking voor hem een geval van overmacht was die hem verhinderde zijn verplichtingen na te komen; hij moet als schuldenaar aantonen dat hij zijn verplichtingen onmogelijk kon nakomen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Art. 3

S.16.0006.F 19 juni 2017 AC nr. ...

De geldsommen die de werkgever aan een derde betaalt, maken deel uit van het loon als de werknemer recht heeft op de betaling ervan en hij dat recht put uit de arbeidsovereenkomst of een dienstbetrekking van de werkgever; de geldsommen die de werkgever aan de werknemer betaalt, of aan een derde als de werknemer recht heeft op de betaling ervan, zijn in principe verschuldigd ingevolge de dienstbetrekking; de wetgever heeft de vrijgevigheiden van de werkgever aan de werknemer willen uitsluiten van het begrip loon; die conclusie geldt enkel als het voordeel geen recht van de werknemer is, ten laste van de werkgever en ingevolge de dienstbetrekking maar onder meer wordt toegekend bij de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, naar aanleiding van een arbeidsonderbreking of wegens bijzondere omstandigheden als daar zijn de persoonlijke genegenheid of waardering van de werkgever of één of andere gebeurtenis in het persoonlijk leven of dat van de familie van de werknemer (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2017, nr. ...

- LOON - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 31, § 1

S.15.0037.F 19 oktober 2015 AC nr. ...

Het middel bekritiseert de beslissing van het bestreden arrest dat de eiser arbeidsgeschikt heeft verklaard in de zin van de wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering en hem vervolgens tijdelijke werkloosheidsuitkeringen heeft toegekend, hoewel hij definitief ongeschikt was de overeengekomen arbeid voor rekening van zijn werkgever uit te voeren, terwijl de arbeidsovereenkomst niet meer geschorst is zodra de ongeschiktheid van de werknemer om die overeengekomen arbeid te verrichten definitief wordt; aangezien uit geen enkele van de in het middel aangevoerde wetsbepalingen volgt dat de arbeidsovereenkomst, zoals hij aanvoert, niet meer geschorst is zodra de ongeschiktheid van de werknemer om de overeengekomen arbeid te verrichten definitief wordt, volstaan de in het middel vermelde wetsbepalingen, indien het middel gegrond zou zijn, niet om de vernietiging te verantwoorden; het middel is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Art. 35, derde lid

S.15.0117.N 12 september 2016 AC nr. ...

De vergoeding van de kosten die verbonden zijn aan de huisarbeid, geregeld door de artikelen 119.3, 1°, 119.4, §2, 4°, en 119.6, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, is verschuldigd aan de werknemers die, zoals artikel 119.1, §1 bepaalt, tegen loon arbeid verrichten onder het gezag van een werkgever, in hun woonplaats of op elke andere door hen gekozen plaats; die bepalingen ontslaan de werknemer die de terugbetaling van zijn kosten vraagt niet van de verplichting de uitvoering van de door hem aangehaalde huisarbeid te bewijzen; de werkgever moet daarentegen bewijzen dat de werknemer zijn huisarbeid niet had uitgevoerd wanneer hij dat feit aanvoert tot staving van zijn vordering om hem te veroordelen tot de terugbetaling van de voor dat tijdvak betaalde vergoeding (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr. ...

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

Artt. 15, eerste lid en 37, § 1, eerste lid

S.12.0140.F

19 januari 2015

AC nr. ...

De arbeidsovereenkomst loopt in de regel verder na de kennisgeving van het ontslag gedurende de opzegging en eindigt slechts na afloop daarvan; niettemin kan de vrijstelling van het verrichten van prestaties, die eenzijdig door de werkgever beslist wordt, een eenzijdige en belangrijke wijziging vormen van een essentiële voorwaarde van de arbeidsovereenkomst, die als een ontslag kan beschouwd worden. In dat geval eindigt de beëindiging van de overeenkomst niet noodzakelijk op het tijdstip van de wijziging en kan de beëindiging afhangen van de houding die de werknemer daarna heeft aangenomen. Laatstgenoemde kan immers zijn werkgever meedelen dat volgens hem de arbeidsovereenkomst verbroken is, zodat de overeenkomst eindigt op het tijdstip van die kennisgeving. Ook kan hij de overeenkomst voorlopig onder de nieuwe voorwaarden verder uitvoeren en de werkgever binnen een redelijke termijn aanmanen om de overeengekomen voorwaarden binnen een bepaalde termijn te herstellen, op straffe van de arbeidsovereenkomst als beëindigd te beschouwen, zodat zij eindigt bij het verstrijken van de toegestane termijn als de werkgever de wijziging handhaaft. Als hij de verbreking van de overeenkomst niet aanvoert, dan loopt zij verder tot zij op een andere wijze eindigt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

De verhuurder-eigenaar die overeenkomstig artikel 16, I, 3°, Handelshuurwet de hernieuwing van de huur weigert, verbindt zich ertoe de aangekondigde afbraak- en wederopbouwwerken voor eigen rekening uit te voeren; wanneer een verhuurder evenwel mede-eigenaar is van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van een handelshuurovereenkomst en hij overeenkomstig artikel 16, I, 3°, Handelshuurwet de hernieuwing van de huur weigert, kan de verplichting tot afbraak en wederopbouw worden uitgevoerd door eenieder die op het ogenblik van de weigering van de huurhernieuwing eveneens mede-eigenaar is (1). (1) Zie concl. OM.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 24

C.13.0487.F 18 september 2015 AC nr. ...

Wanneer de rechter de weigering van de verhuurder om toe te stemmen in de huurhernieuwing ongegrond heeft verklaard, heeft die verhuurder steeds het recht om, binnen de maand na de betekening van het vonnis, aanspraak te maken op andere voorwaarden of zich te beroepen op het aanbod van een derde, ongeacht de reden van de weigering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 25

C.14.0074.F 5 februari 2015 AC nr. 86

Opdat de huurder, aan wie de hernieuwing van de huur geweigerd wordt, op een uitzettingsvergoeding aanspraak kan maken, is vereist dat de handelszaak waarvan hij eigenaar is en die hij in het gehuurde goed exploiteert, door de weigering verloren is gegaan (1) (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 25, vijfde lid

C.14.0074.F 5 februari 2015 AC nr. 86

Artikel 25, vijfde lid, van de Handelshuurwet, krachtens hetwelk de verhuurder zich tot de rechter kan wenden indien de uitzettingsvergoeding klaarblijkelijk overdreven is, gelet op de verlaten of vervallen toestand van de handel op het tijdstip van de terugneming, is slechts van toepassing in de gevallen bedoeld in artikel 25, eerste lid, 2° en 5°, in de zin van het vierde lid, en niet in de gevallen bedoeld in artikel 25, eerste lid, 3° en 6°, van die wet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 3, vijfde lid

C.16.0068.F 22 december 2016 AC nr. ...

Om de verhuurder de mogelijkheid te bieden het voordeel te genieten van artikel 3, vijfde lid, Handelshuurwet, dat toestaat aan de huurder opzegging te geven op het einde van elke driejarige periode, moet het huurcontract de voorwaarden vermelden waarin die wetsbepaling voorziet (1). (1) Cass. 4 oktober 1999, AR C.98.0376.F, AC 1999, nr. 497.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 6

C.15.0019.F 18 september 2015 AC nr. ...

Aangezien de in artikel 6 van de wet op de handelshuurovereenkomsten bepaalde driejarige herziening van de huur geen verband houdt met het voordelige of dure karakter van de overeengekomen huurprijs maar met een verhoging of verlaging van de normale huurwaarde van het gehuurde goed met ten minste 15 pct., moet de rechter, die de totale normale huurwaarde van het gehuurde goed bepaalt met verwijzing naar een waarde per vierkante meter, rekening houden met de werkelijk gehuurde oppervlakte en niet met de in de huurovereenkomst bepaalde, lagere, oppervlakte (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

Uit de samenhang van de artikelen 18, eerste en tweede lid, en 19, eerste en tweede lid, Handelshuurwet en uit de wetsgeschiedenis volgt dat wanneer bij huurhernieuwing onenigheid blijft bestaan over de huurprijs, de rechter naar billijkheid, rekening houdend met alle objectieve omstandigheden en onder meer met de in artikel 19, eerste lid opgesomde criteria, de normale huurwaarde van het goed op het ogenblik van de huurhernieuwing bepaalt; deze normale huurwaarde omvat in beginsel de door de huurder tijdens de vorige huurperiode aan het goed uitgevoerde werken; de rechter kan echter naar billijkheid, op grond van objectieve elementen die geen verband houden met de toestand van de partijen, oordelen dat bij het bepalen van de normale huurwaarde geen rekening dient te worden gehouden met bepaalde door de huurder aan het goed uitgevoerde werken (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep op grond dat het middel dat aanvoert dat de appelrechters niet naar billijkheid hebben geoordeeld omtrent het verzoek van eiseres om bij de berekening van de nieuwe huurprijs geen rekening te houden met de investeringen en de werken die door haar in het gehuurde goed werden gedaan en waardoor de normale huurwaarde van het goed is gestegen, niet kan worden aangenomen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Art. 34

C.15.0503.N 18 november 2016 AC nr. ...

Uit geen enkele bepaling van de Pachtwet volgt dat de pachter die het goed niet bedrijfsmatig exploiteert van rechtswege de mogelijkheid verliest om de pacht over te dragen (1). (1) Zie concl. OM.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

Uit geen enkele bepaling van de Pachtwet volgt dat de pachter die het goed niet bedrijfsmatig exploiteert van rechtswege de mogelijkheid verliest om de pacht over te dragen (1). (1) Zie concl. OM.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Art. 55

C.15.0295.F 1 februari 2016 AC nr. ...

Luidens artikel 55, van de wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen, treedt de verkrijger, in geval van vervreemding van het pachtgoed, volledig in de rechten en verplichtingen van de verpachter; die bepaling die van toepassing is wanneer een gepacht goed in een vennootschap wordt ingebracht, heeft tot gevolg dat de verkrijger vanaf de akte van vervreemding alle rechten uit de huurovereenkomst kan uitoefenen (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

Art. 9, vijfde lid

C.15.0295.F 1 februari 2016 AC nr. ...

Een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid wordt, voor de toepassing van artikel 9, vijfde lid, van de wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen, in de regel beschouwd als een personenvennootschap die de pacht mag opzeggen met het oog op een persoonlijke exploitatie van het gepachte goed (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. nr. ...

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Artt. 2, 2°, en 3, 2°

C.15.0064.F 18 december 2015 AC nr. ...

Wanneer de partijen hun schriftelijke overeenkomst als teeltovereenkomst hebben gekwalificeerd, moet degene die zich op een pachtovereenkomst beroept, aantonen dat die overeenkomst niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2, 2°, van de Pachtwet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 29 en 38

C.15.0503.N 18 november 2016 AC nr. ...

Wet van 5 dec. 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités

Art. 35

S.14.0091.F 8 juni 2015 AC nr. ...

Het ressort van een paritair comité wordt in de regel bepaald door de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming, tenzij een ander criterium is vastgelegd bij zijn oprichtingsbesluit; de maatschappelijke en professionele inschakeling van kwetsbare werknemers kan zo'n activiteit zijn (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- PARITAIR COMITE -

De schoonmaakactiviteit die samen met een inschakelingsactiviteit van hetzelfde belang wordt uitgeoefend is geen hoofdactiviteit, die het paritair comité waaronder de onderneming valt, bepaalt (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- PARITAIR COMITE -

S.13.0088.F 16 maart 2015 AC nr. ...

Het ressort van een paritair comité wordt in de regel bepaald door de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming, behalve als een ander criterium is vastgelegd bij het oprichtingsbesluit; het koninklijk besluit van 4 oktober 1974 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het hotelbedrijf en tot vaststelling van het aantal leden ervan schrijft geen criteria voor voor het bepalen van het rechtsgebied van dat paritair comité (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- PARITAIR COMITE -

Art. 56

S.15.0003.F 22 juni 2015 AC nr. ...

Het misdrijf dat bestaat in de niet-betaling van het loon is voltrokken door één enkel verzuim, op het ogenblik dat de betaling moet worden verricht; een dergelijk misdrijf is een aflopend misdrijf en geen voortdurend misdrijf (1). (1) Cass. 21 december 1992, AR 9547, AC 1992, nr. 807; Cass. 4 december 1989, AR 6869, AC 1990, nr. 218.

- LOON - Bescherming

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Art. 57bis, § 1

P.16.0545.F

11 mei 2016

AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling verantwoordt de beslissing om te weigeren het Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen dat door de buitenlandse overheid is uitgevaardigd tegen een minderjarige die op het tijdstip van het feiten ouder was dan zestien jaar, naar recht, wanneer het enerzijds vaststelt dat de feiten die de minderjarige ten laste worden gelegd geen deel uitmaken van de misdrijven bepaald in de artikelen van het Strafwetboek waarnaar artikel 57bis, § 1, Jeugdbeschermingswet verwijst en, anderzijds, dat de betrokkene niet eerder het voorwerp is geweest van een of meerdere in dat artikel bedoelde maatregelen (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0780.N., AC 2013, nr. 369, met concl. M. De Swaef, toen plaatsvervangend advocaat-generaal.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Het onderzoeksgerecht dat ingevolge een Europees aanhoudingsbevel uitspraak moet doen over de overlevering van een minderjarige die op het tijdstip van de feiten ouder was dan zestien jaar, moet nagaan of die persoon zich in een van de voorwaarden bevindt die bij artikel 57bis, § 1, Jeugdbeschermingswet zijn bepaald, waardoor de uithandengeving kan worden bevolen, zonder zich daarom uit te spreken over het passend karakter van een eventuele beschermende maatregel (1). (1) Cass. 13 april 2016, AR P.16.0429.F, AC 2016., nr.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.16.0429.F

13 april 2016

AC nr. ...

De tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt geweigerd ingeval de persoon op wie het betrekking heeft krachtens het Belgische recht nog niet strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de in het verzoek tot overlevering bedoelde feiten; het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de overlevering van een minderjarige die op het tijdstip van de feiten ouder was dan zestien jaar, moet nagaan of die persoon zich in een van de voorwaarden bevindt die bij artikel 57bis, § 1, Jeugdbeschermingswet zijn vastgesteld, waardoor de uithandengeving kan worden bevolen, zonder zich daarom uit te spreken over het passend karakter van een eventuele beschermende maatregel (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0780.N, AC 2013, nr. 359, met concl. van M. De Swaef, toen plaatsvervangend advocaat-generaal.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wet van 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen

Art. 6, § 1, 6°

S.14.0074.N

10 oktober 2016

AC nr. ...

Het aan een arbeidsovereenkomst inherent werkgeversgezag is de grondslag van het tuchtrechtelijk sanctierecht dat een werkgever toekomt; de vaststelling dat een van de partijen in een arbeidsrelatie over het recht beschikt om tuchtsancties op te leggen aan de andere partij, sluit de mogelijkheid van een zelfstandige samenwerking uit, tenzij dit sanctierecht inherent is aan de uitoefening van het beroep en door of krachtens een wet is opgelegd (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Wet van 9 augustus 1955 betreffende het Wegenfonds 1955-1969

Art. 2, § 1, eerste, tweede en derde lid

C.14.0590.N

18 november 2016

AC nr. ...

Alhoewel het Wegenfonds een zekere autonomie genoot ten opzichte van de Belgische Staat, had deze autonomie, die hoofdzakelijk van budgettaire aard was, niet tot gevolg dat de Belgische Staat niet langer gerechtigd was om in rechte op te treden (1). (1) Zie Cass. 8 oktober 2004, AR C.03.0619.N, AC 2004, nr. 468. (2) Art. 2, §1, eerste, tweede en derde lid, Wet 9 augustus 1955 betreffende het Wegenfonds, zoals gewijzigd bij Wet 5 januari 1977.

- VORDERING IN RECHTE -

- OPENBARE WERKEN -

Wetbank 28 februari 2013 van economisch recht

Art. III, 26, § 2

C.16.0504.F 15 juni 2017 AC nr. ...

Uit artikel III, 26, § 2, van het Wetboek van economisch recht volgt niet dat het middel van niet-ontvankelijkheid waarin het voorziet, voor de eerste maal voor de eerste rechter moet worden voorgesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- HANDELSREGISTER -

Art. IV.1., § 1

C.16.0177.N 3 februari 2017 AC nr. ...

Artikel IV.1., §1, WER wordt niet geschonden doordat vrije beroepsbeoefenaren zoals advocaten of de OVB door middel van zelfregulering bepaalde ethische regels vastleggen indien deze regels evenredig blijven met het nagestreefde en door de nationale openbare overheid opgelegde doel; voor de goede uitoefening van het beroep van advocaat is het van wezenlijk belang dat de cliënt in volledige onafhankelijkheid en in zijn belang wordt verdedigd, dat de advocaat elk risico van belangenconflict vermijdt en een strikt beroepsgeheim in acht neemt (1). (1) Zie concl. OM.

- ECONOMIE -

- ADVOCAAT -

Art. VI.17, § 1, 3°

C.15.0497.F 15 september 2016 AC nr. ...

Vergelijkende reclame die niet het resultaat is van een objectieve vergelijking is ongeoorloofd, zelfs wanneer zij niet misleidend is.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. I. 1. 1°, I. 8. 35°, VI. 1, § 1, en XIV. 1, § 1, eerste en tweede lid

D.16.0008.N 16 december 2016 AC nr. ...

De omstandigheid dat bepaalde activiteiten van de beoefenaar van het vrij beroep ressorteren onder de bepalingen van Boek VI WER, doet evenwel geen afbreuk aan de toepasselijkheid op deze laatste van de deontologische gedragsregels eigen aan het vrij beroep, ook wat de activiteiten betreft die niet kenmerkend zijn voor dit vrij beroep.

- APOTHEKER -

- ECONOMIE -

Uit de bepalingen van de artikelen I. 1. 1° en I. 8. 35°, VI. 1. §1 en XIV. 1. §1, eerste en tweede lid, Wetboek Economisch Recht en de wetsgeschiedenis volgt dat de activiteiten van de beoefenaars van een vrij beroep ressorteren onder Boek XIV voor zover deze activiteiten specifiek vallen onder de intellectuele prestaties die kenmerkend zijn voor dit vrij beroep, terwijl de activiteiten waarvoor dit niet het geval is, onderworpen zijn aan de bepalingen van Boek VI WER.

- ECONOMIE -

- APOTHEKER -

Artt. II.3 en II.4

C.16.0177.N 3 februari 2017 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel II.3 en II.4 WER volgt dat de vrije uitoefening van enige economische activiteit onder meer kan worden beperkt door wetten die de openbare orde betreffen; de regels die de uitoefening van het beroep van advocaat regelen, in het bijzonder met betrekking tot de onafhankelijkheid van de advocaat en de vertrouwelijkheid van de contacten tussen advocaten onderling en tussen advocaten en hun cliënt, zijn van openbare orde (1). (1) Zie concl. OM.

- ADVOCAAT -

- ECONOMIE -

Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

Art. 185

C.16.0048.F 9 maart 2017 AC nr. ...

Wanneer een derde de aanstelling van een curator ad hoc vordert om de activa te gelde te maken die na de sluiting van het faillissement zijn opgedoken, moet hij zijn rechtsvordering richten tegen de persoon die geacht wordt de vereffenaar van de failliete rechtspersoon te zijn.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 213, § 2, eerste en tweede lid

C.14.0388.N 16 september 2016 AC nr. ...

De algemene opdracht van de curator bestaat erin de activa van de gefailleerde te gelde te maken en het provenu te verdelen; de noodzaak van een efficiënte afwikkeling van het faillissement en de gelijke behandeling van de schuldeisers, maken dat de curator gerechtigd is de vorderingsrechten uit te oefenen tegen een derde die heeft in te staan voor de schulden van de gefailleerde wanneer die gehoudenheid bestaat tegenover alle schuldeisers, ook al behoren die vorderingsrechten niet toe aan de gefailleerde; de gehoudenheid tegenover alle schuldeisers bestaat, ook al is de omvang van die gehoudenheid beperkt in de tijd (1). (1) Zie concl. OM.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Uit de bepalingen van artikel 213, §2, eerste en tweede lid, Wetboek van Vennootschappen volgt dat de enige vennoot gehouden is ten aanzien van alle schuldeisers, maar de omvang van die gehoudenheid beperkt is tot schulden ontstaan in een bepaalde periode (1). (1) Zie concl. OM.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid

Art. 250

C.15.0283.F 9 maart 2017 AC nr. ...

De inschrijving van een overdracht van aandelen in het register van aandelen van een vennootschap maakt die overdracht tegenstelbaar voor alles wat daarin is vervat, zowel wat betreft de rechten als de verplichtingen die aan de eigendom van de aandelen verbonden zijn, en vormt een afwijking van het gemeen recht van de overdracht van rechten en verplichtingen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid

Art. 265, §2, eerste lid

C.15.0166.N 24 maart 2016 AC nr. ...

De goede trouw van de bestuurders of de gewezen bestuurders is niet relevant om te bepalen of zij al dan niet persoonlijk aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de sociale zekerheidsbijdragen; de rechter kan met de goede trouw wel rekening houden bij het bepalen van de omvang van de bedragen waartoe deze bestuurders of gewezen bestuurders gehouden zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

De zaakvoerders, gewezen zaakvoerders en alle andere personen die ten aanzien van de zaken van de vennootschap werkelijke bestuursbevoegdheid hebben gehad en die in de loop van de periode van vijf jaar voorafgaand aan de faillietverklaring bij minstens twee faillissementen, vereffeningen of gelijkaardige operaties met schulden ten aanzien van een inningsorganisme van sociale zekerheidsbijdragen betrokken waren, zijn objectief aansprakelijk voor het geheel of een gedeelte van de bedoelde sociale zekerheidsbijdragen, ongeacht of hen een fout ten laste kan worden gelegd (1). (1) Zie concl. OM.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 60

C.14.0248.N

8 mei 2015

AC nr. ...

De overname door de vennootschap van een door de promotor in haar naam aangegane koopovereenkomst van een onroerend goed heeft tot gevolg dat de voordien door de promotor op het onroerend goed toegestane zakelijke rechten evenals de door de schuldeisers van de promotor op het goed gelegde beslagen komen te vervallen, op voorwaarde dat in de op het hypotheekkantoor overgeschreven aankoopakte uitdrukkelijk is vermeld dat de aankoop werd verricht in naam van de vennootschap in oprichting.

- KOOP -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

De overname van de verbintenis door de vennootschap geldt als bekrachtiging, waardoor de verbintenis evenals de nadien door de promotor in verband met die verbintenis gestelde rechtshandelingen worden geacht van het begin af door de vennootschap te zijn aangegaan en waardoor de goederen die door de promotor in naam van de vennootschap werden verworven worden geacht van het begin af eigendom te zijn geweest van de vennootschap; ten aanzien van de promotor geldt de overname als een ontbindende voorwaarde waardoor hij wordt bevrijd van de in naam van de vennootschap aangegane verbintenissen en wordt geacht nooit eigenaar te zijn geweest van de in naam van de vennootschap in oprichting verworven goederen; de vervulling van de ontbindende voorwaarde heeft zakelijke werking.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 629, § 1

C.14.0059.N

30 januari 2015

AC nr. ...

Het verbod voor een naamloze vennootschap om middelen voor te schieten, leningen toe te staan of zekerheden te stellen met het oog op de verkrijging van haar aandelen of van haar winstbewijzen door derden of met het oog op de verkrijging of de inschrijving door een derde van certificaten die betrekking hebben op aandelen of winstbewijzen, strekt tot de bescherming van het kapitaal van de vennootschap en waarborgt de schuldeisers van de vennootschap tegen insolventie-risico's die het gevolg kunnen zijn van het voorschieten van middelen, het toestaan van leningen of het stellen van zekerheden; met het voorschieten van middelen, het toestaan van leningen of het stellen van zekerheden worden handelingen bedoeld die de teruggave impliceren van het voorschot, de lening of de zekerheden.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen

Art. 634

C.14.0281.F

2 april 2015

AC nr. ...

De aanwending van een recht voor een ander doeleinde dan dat waarvoor het werd ingevoerd, vormt een misbruik van recht; die regel is van toepassing op het recht om de ontbinding van een naamloze vennootschap wegens verlies van het maatschappelijk kapitaal te vorderen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen

- RECHTSMISBRUIK -

Zelfs wanneer voldaan is aan de voorwaarden van artikel 634, eerste zin, van het Wetboek van Vennootschappen, moet degene die op grond van die wetsbepaling de ontbinding van een naamloze vennootschap vordert wegens verlies van het maatschappelijk kapitaal, overeenkomstig de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek belang hebben bij het instellen van een dergelijke vordering en mag zijn vordering geen rechtsmisbruik opleveren; er kan sprake zijn van rechtsmisbruik, zelfs als het bedoelde recht van openbare orde of van dwingend recht is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTSMISBRUIK -

Art. 76, eerste lid

F.15.0104.N

2 september 2016

AC nr. ...

Derden in de zin van artikel 76, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen zijn zij die met de vennootschap wegens haar bestaan gehandeld hebben nu deze wetsbepaling de derden beschermt die met de vennootschap of met haar organen plegen te handelen en voor wie de openbaar te maken akten om die reden relevant zijn, zodat derden die op de vennootschap een vordering uit onrechtmatige daad of uit kracht van de wet hebben, geen door deze bepaling beschermde derden zijn; nu de verschuldigdheid van de bedrijfsvoorheffing uit de wet voortvloeit, is de fiscale administratie geen derde in de zin van voormelde bepaling (1). (1) Zie concl. OM.

- *VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels*

Art. 791, eerste lid

C.15.0047.N

24 december 2015

AC nr. ...

De omstandigheid dat een persoon de verbintenis om beherend vennoot te zijn aangaat en dit als dusdanig wordt vermeld in de oprichtingsakte, staat niet eraan in de weg dat de rechter nagaat of de betrokkene daadwerkelijk ten minste de helft van zijn arbeidstijd in de vennootschap verricht en de helft van zijn arbeidsinkomen uit de vennootschap haalt en dus of hij werkelijk als beherend vennoot kan gelden.

- *VENNOOTSCHAPPEN - Landbouwvennootschappen*

Artt. 2, § 1, 47 en 53

C.15.0540.F

6 mei 2016

AC nr. ...

Een vennoot in een tijdelijke vennootschap kan in eigen naam en voor zijn eigen aandeel in rechte optreden (1). (1) Zie Cass. 7 maart 2014, AR C.11.0601.F, AC 2014, nr. 184.

- *VORDERING IN RECHTE -*

- *VENNOOTSCHAPPEN - Vennootschappen zonder rechtspersoonlijkheid*

Artt. 204 en 209

F.15.0104.N

2 september 2016

AC nr. ...

De vennoten onder firma die hun deelneming hebben overgedragen, zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle verbintenissen van de vennootschap die vóór de overdracht zijn ontstaan (1). (1) Zie concl. OM.

- *VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma*

Artt. 257, eerste lid, en 258

P.15.1507.N

31 mei 2016

AC nr. ...

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij de rechter rekening mag houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter de schuld van een zaakvoerder aan misbruik van vertrouwen ten nadele van de vennootschap afleiden uit het feit dat die zaakvoerder niet kan verantwoorden dat hij de gelden die hij volgens de boekhoudkundige stukken heeft afgenomen van de vennootschapsrekening, heeft besteed in het belang van de vennootschap waardoor aldus de rechter het vermoeden van onschuld of de regels betreffende de bewijslast in strafzaken niet miskent en hij evenmin artikel 491 Strafwetboek schendt (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2014, AR P.12.1903.N, AC 2014, nr. 197.

- *MISBRUIK VAN VERTROUWEN -*

- *BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid*

- *BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering*

- *RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2*

- *BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens*

- *ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -*

Artt. 340, eerste lid, en 341, eerste lid

C.14.0219.N

20 februari 2015

AC nr. 135

De waarde van de aandelen moet, in beginsel, worden geraamd op het tijdstip waarop de rechter de overdracht ervan beveelt, aangezien het recht op betaling van de prijs van de aandelen ontstaat op het tijdstip van de eigendomsoverdracht; bij die raming moet de rechter abstractie maken van zowel de omstandigheden die geleid hebben tot de vordering tot overname van de aandelen als van het gedrag van de partijen ten gevolge van de vordering (1); dit houdt in dat indien de rechter in concreto vaststelt dat deze omstandigheden of dit gedrag een invloed hebben gehad op de waarde van de aandelen zoals deze vastgesteld wordt op datum van overdracht, hij de invloed hiervan buiten beschouwing dient te laten; te dien einde is het de rechter ook toegestaan om als peildatum voor de waardering van de prijs een ander tijdstip in aanmerking te nemen. (1) Zie Cass. 5 oktober 2012, AR C.11.0398.N, AC 2012, nr. 514, met conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van Ingelgem.

- VENNOOTSCHAPPEN - *Handelsvennootschappen - Besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid*

Artt. 636 en 640

C.14.0503.N

3 december 2015

AC nr. ...

In de beslissing waarbij hij de gedwongen overdracht uitspreekt, bepaalt de rechter wanneer de eigendomsoverdracht en de betaling van de effecten moeten plaatsvinden; de vastgestelde prijs wordt pas vanaf dan eisbaar en kan voordien geen interest opbrengen (1); wanneer de prijs reeds is vastgesteld in het vonnis waarbij de overdracht wordt bevolen, is in geval van vertraging in de betaling moratoire interest verschuldigd overeenkomstig artikel 1153 Burgerlijk Wetboek; wanneer de overdracht wordt bevolen tegen de betaling van een voorlopig bedrag en voor het overige een deskundige wordt aangesteld met het oog op de begroting van de waarde van de aandelen, vormt de verbintenis van de overnemer tot betaling van het verschil tussen het voorlopig bedrag en de waarde van de aandelen, voor de raming daarvan door de rechter, een waardeschuld waarop vergoedende interest kan worden toegekend (2). (1) Cass. 30 oktober 2003, AR C.02.0498.N, AC 2003, nr. 543. (2) Zie Cass. 14 maart 2008, AR C.06.0657.F, AC 2008, nr. 182, en Cass. 11 juni 2009, AR C.08.0196.F, AC 2009, nr. 396; zie ook Cass. 14 december 1989, AR nr. 8488, AC 1989-90, nr. 243.

- VENNOOTSCHAPPEN - *Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen*

- INTEREST - *Moratoire interest*

Artt. 66, 302 en 305, tweede lid

C.15.0295.F

1 februari 2016

AC nr. ...

De inbreng van een volgestort vermogenselement in een handelsvennootschap impliceert dat dit element onmiddellijk ter beschikking van de vennootschap wordt gesteld zodat laatstgenoemde haar doel kan verwezenlijken en het in de vennootschap behouden blijft als een element van het maatschappelijk kapitaal, voor de waarde die eraan werd toegekend, om te delen in de risico's van de onderneming en tot waarborg van de schuldeisers; daaruit volgt dat zodra de algemene vergadering beslist om het kapitaal te verhogen door de inbreng van een verpacht goed, de vennootschap die de begunstigde van die inbreng is alle rechten uit die pacht kan uitoefenen en dat, aangezien die beslissing in een authentieke akte is vastgelegd, zijn hoedanigheid van verpachter onmiddellijk tegenstelbaar is aan de pachter.

- VENNOOTSCHAPPEN - *Handelsvennootschappen - Algemeen*

- HUUR VAN GOEDEREN - *Pacht - Verplichtingen van partijen*

Artt. 69, eerste lid, 4°, en 74, 1°

F.15.0104.N

2 september 2016

AC nr. ...

Het verlies van de hoedanigheid van vennoot onder firma moet worden bekendgemaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- VENNOOTSCHAPPEN - *Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma*

Artt. 791, eerste lid, en 838, eerste lid

C.15.0047.N

24 december 2015

AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 838, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen, dient de betrokken natuurlijke persoon het land- of tuinbouwbedrijf daadwerkelijk te exploiteren als beherend vennoot, in overeenstemming met de voorwaarden van artikel 791, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen.

- *HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving*

- *VENNOOTSCHAPPEN - Landbouwvennootschappen*

Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

Art. 132

F.12.0051.N 9 januari 2015 AC nr. 20

Artikel 132 WIB64 vereist dat het bestuur ten aanzien van vennootschappen het bewijs levert van het bestaan van een verborgen meerwinst, van het feit dat de meerwinst de vennootschap heeft verlaten en van het feit dat de meerwinst gediend heeft om een van de in artikel 47, §1, WIB64 of in artikel 101 WIB64 bedoelde uitgaven te dekken; uit de loutere omstandigheid dat de vennootschap niet aantoonbaar op welke wijze en in wiens voordeel de meerwinst haar patrimonium heeft verlaten, kan niet worden afgeleid dat het evenzeer vaststaat dat deze meerwinst haar patrimonium heeft verlaten door kosten die dienden om een van de in artikel 47, §1, WIB64 of in artikel 101 WIB64 bedoelde uitgaven te dekken (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Art. 187

F.14.0080.N 12 juni 2015 AC nr. ...

Aangezien het Dubbelbelastingverdrag België-Korea, België verplicht tot het verlenen van de in artikel 22, §1, (b), van het verdrag voorziene belastingvermindering wanneer een inwoner van België interest verkrijgt als bedoeld in artikel 11, §2, van dat verdrag, kan, gelet op het algemeen rechtsbeginsel inzake de primauteit van het internationaal recht op het nationale recht, geen gevolg worden gegeven aan interne Belgische regels die deze vermindering aan bijkomende voorwaarden onderwerpen, zoals het in artikel 187 WIB64 gestelde beroepsmatige vereiste.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Art. 244, eerste lid

F.12.0051.N 9 januari 2015 AC nr. 20

Indien fiscale ambtenaren regelmatig, binnen het kader van de hen toegewezen bevoegdheden, gebruik maken van de wettelijke onderzoeks- en controlemiddelen blijven zij binnen de uitoefening van hun ambt; een fiscale ambtenaar maakt geen inbreuk op het beroepsgeheim indien hij op grond van artikel 243 WIB64, voor het opsporen van elke krachtens de belastingwetten verschuldigde som, gebruik maakt van een inlichting, een stuk, proces-verbaal of akte dat hij in de uitoefening van zijn functie heeft ontdekt of heeft verkregen, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van de in artikelen 235 en 236 WIB64 aangeduide diensten, besturen, vennootschappen, verenigingen, instellingen of organismen; die aldus regelmatig verworven fiscale informatie kan worden aangewend voor de taxatie van een derde (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 44, eerste lid

F.14.0165.F 4 juni 2015 AC nr. ...

Uit artikel 44, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964), dat krachtens artikel 96 van toepassing is op vennootschappen, blijkt niet dat de aftrek van de beroepskosten van een vennootschap zou afhangen van de voorwaarde dat ze inherent moeten zijn aan haar activiteit, zoals deze uit haar statutair doel volgt (1)(2). (1) Dit arrest bevestigt uitdrukkelijk een belangrijke ommekeer in de rechtspraak van het Hof in die aangelegenheid, die was ingezet met zijn arrest van 11 september 2014 (AR F.13.0053.F, AC 2014, nr. 512). Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. (2) Het Hof heeft die zelfde dag een ander arrest in die zin gewezen (F.14.0185.F).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.14.0185.F 4 juni 2015 AC nr. ...

Uit artikel 44, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964), dat krachtens artikel 96 van toepassing is op vennootschappen, blijkt niet dat de aftrek van de beroepskosten van een vennootschap zou afhangen van de voorwaarde dat ze inherent moeten zijn aan haar activiteit, zoals deze uit haar statutair doel volgt (1). (1) Dit arrest bevestigt uitdrukkelijk een belangrijke ommekeer in de rechtspraak van het Hof in die aangelegenheid, die was ingezet met zijn arrest van 11 september 2014 (AR F.13.0053.F, AC 2014, nr 512). Het Hof heeft die zelfde dag een ander arrest in die zin gewezen (AR F.14.0165.F). Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het vaststelt dat de belastingplichtige kosten heeft gemaakt, inkomsten heeft verkregen en minderwaarden heeft geleden die allemaal in haar boekhouding zijn opgenomen in het kader van de verrichtingen op haar aangekochte schuldvorderingen in de vorm van bankdeposito's, dat de belastingambtenaar een samenvattende opgave heeft gemaakt van de inkomsten en de uitgaven die de voormelde verrichtingen hebben teweeggebracht, welke resulteerde in een negatief saldo, dat de belastingadministratie de fiscale navordering heeft verantwoord op grond dat de financiële verrichtingen opzettelijk uitmonden in een verlies, dat het zoeken naar een belastingbesparing niet voldoet aan de intentievoorwaarde bepaald in artikel 44 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964) (artikel 49 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992) en dat de gehele verrichting – gelet op het unieke karakter ervan – en dus ook elk gegeven dat tot het verlieslatend resultaat heeft bijgedragen, buiten de beroepssfeer valt, en vervolgens beslist dat die kosten geen aftrekbare beroepsuitgaven of -kosten zijn in de zin van het voormelde artikel, terwijl uit die vermeldingen blijkt dat de litigieuze kosten werden gemaakt om belastbare inkomsten te verkrijgen (1). (1) Dit arrest bevestigt uitdrukkelijk een belangrijke ommekeer in de rechtspraak van het Hof in die aangelegenheid, die was ingezet met zijn arrest van 11 september 2014 (AR F.13.0053.F, AC 2014, nr 512). Het Hof heeft die zelfde dag een ander arrest in die zin gewezen (AR F.14.0165.F). Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 71, § 1, 3°

F.13.0107.N

4 februari 2016

AC nr. ...

Betalingen of toekenningen aan kinderen die niet tot het gezin van de belastingplichtige behoren en die hij aan hen op grond van artikel 203, §1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek verschuldigd is wegens levensonderhoud, opvoeding en passende opleiding, kunnen tot beloop van tachtig honderdsten worden afgetrokken van zijn gezamenlijke netto-inkomsten voor zover hij die renten of kapitalen regelmatig heeft betaald of toegekend; met regelmatige betalingen of toekenningen worden bedoeld, betalingen of toekenningen die niet louter occasioneel of vrijwillig zijn, maar herhaald en volgens een bepaalde regelmaat worden betaald uit hoofde van levensonderhoud, opvoeding en passende opleiding.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

Artt. 264 en 272

F.15.0117.N

23 december 2016

AC nr. ...

Het aanslagbiljet of de kennisgeving van de aanslag waarvan sprake in artikel 272 WIB64, doen de termijn om bezwaar aan te tekenen slechts ingaan wanneer ze alle vermeldingen bevatten die nodig zijn om het bestaan van een uitvoerbare titel te bewijzen en de belastingplichtige in staat te stellen bezwaar in te dienen; tot deze voor het indienen van bezwaar noodzakelijke vermeldingen behoren onder meer de aard en het bedrag van de belastbare inkomsten (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Artt. 44, eerste lid, en 96

F.13.0163.N

12 juni 2015

AC nr. ...

Kosten die verband houden met de obligatieverrichtingen kunnen niet als beroepskosten verworpen worden op grond dat deze verrichtingen geen verband houden met de maatschappelijke activiteit van de vennootschap en zij bovendien uitsluitend werden uitgevoerd om door de verrekening van het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belastingen een belastingvoordeel te doen (1). (1) Zie de andersluidende concl. OM gesteund op de vroegere rechtspraak van het Hof waarop het Hof in het arrest terugkomt en dit ook expliciet zegt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Uit artikel 44, eerste lid, WIB64 volgt niet dat de aftrek van bedrijfsuitgaven of bedrijfslasten afhankelijk is van de voorwaarde dat zij inherent zijn aan de maatschappelijke activiteit van de handelsvennootschap zoals die blijkt uit haar maatschappelijk doel; de omstandigheden dat tussen een verrichting van een vennootschap en haar maatschappelijke activiteit of statutair doel geen verband bestaat en dat een verrichting uitsluitend werd gesteld met het oog op een belastingvoordeel, sluiten als dusdanig niet uit dat de kosten die met zulke verrichtingen verband houden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden aangemerkt (1). (1) Zie de andersluidende concl. OM gesteund op de vroegere rechtspraak van het Hof waarop het Hof in het arrest terugkomt en dit ook expliciet zegt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Art. 10, § 2

F.12.0087.N 24 april 2015 AC nr. ...

Met het in artikel 10, §2, van het WIB92 gebezigd begrip "gelijkaardige onroerende rechten" worden de rechten van gebruik op lange termijn van gebouwde onroerende goederen bedoeld, ongeacht hun persoonlijk of zakenrechtelijk karakter (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

Art. 171, 4°, b), tweede lid

F.14.0225.F 15 januari 2016 AC nr. ...

De verbreking van een contract kan slechts een gelijkaardige gebeurtenis aan een schadegeval, een onteigening of een opeising in eigendom zijn in de zin van artikel 171, 4°, b), tweede lid, WIB92, als zij voortvloeit uit overmacht of een overheidsmaatregel (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen

Art. 181, 5°

F.14.0197.N 16 juni 2016 AC nr. ...

Onder een 'handelsbeurs' in de zin van artikel 181, 5°, van het WIB92 dient te worden verstaan een evenement waarbij bedrijven hun producten en diensten tentoonstellen en demonstreren aan potentiële klanten met het oog op het promoten en het commercialiseren ervan, terwijl onder 'een tentoonstelling' in de zin van deze bepaling, dient te worden begrepen een uitstalling van voorwerpen om door het publiek bekeken te worden; een muzikfestival zoals "Graspop" voldoet niet aan deze definities.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

Art. 219

F.15.0087.F 12 februari 2016 AC nr. ...

Noch artikel 219 WIB92 noch enig ander artikel kent de administratie of de rechter de bevoegdheid toe om de afzonderlijke aanslag kwijt te schelden of het percentage ervan te verminderen; het recht op toegang tot een rechter, dat gewaarborgd wordt door artikel 6.1 EVRM, heeft niet tot gevolg dat die bevoegdheid wordt toegekend aan de rechter (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2016, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

F.12.0051.N 9 januari 2015 AC nr. 20

Artikel 132 WIB64 vereist dat het bestuur ten aanzien van vennootschappen het bewijs levert van het bestaan van een verborgen meerwinst, van het feit dat de meerwinst de vennootschap heeft verlaten en van het feit dat de meerwinst gediend heeft om een van de in artikel 47, §1, WIB64 of in artikel 101 WIB64 bedoelde uitgaven te dekken; uit de loutere omstandigheid dat de vennootschap niet aantoon op welke wijze en in wiens voordeel de meerwinst haar patrimonium heeft verlaten, kan niet worden afgeleid dat het evenzeer vaststaat dat deze meerwinst haar patrimonium heeft verlaten door kosten die dienden om een van de in artikel 47, §1, WIB64 of in artikel 101 WIB64 bedoelde uitgaven te dekken (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Art. 219, eerste lid

F.14.0186.N 26 november 2015 AC nr. ...

Onder verdoken meerwinsten, waarop een bijzondere aanslag in de vennootschapsbelasting kan worden gevestigd krachtens artikel 219, eerste lid, WIB92, dient te worden verstaan de door de administratie vastgestelde, verzwegen of verborgen gehouden winsten die niet begrepen zijn in het boekhoudkundig resultaat van de vennootschap; verdoken meerwinsten kunnen bijgevolg ook voortvloeien uit het opnemen in de boekhouding van facturen die niet beantwoorden aan werkelijk ontvangen prestaties met de bedoeling om het boekhoudkundig resultaat en derhalve de belastbare winst te verminderen (1). (1) Zie Cass. 20 februari 2014, AR F.12.0132.N, AC 2014, nr. 132, concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

F.14.0136.F 26 maart 2015 AC nr. ...

Verdoken meerwinsten, in de zin van artikel 219, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zijn de nettowinsten die een vennootschap verbergt door ze, op grond van valse inkomende facturen, in de resultatenrekening te boeken als lasten en daarvan aangifte te doen als aftrekbare beroepskosten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Art. 26, eerste lid

F.15.0173.F 27 april 2017 AC nr. ...

Artikel 26, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, dat niet noodzakelijk vereist dat de verrichting is geschied met de bedoeling een belastbare winst aan de belasting te onttrekken, verstaat onder 'abnormale voordelen', die voordelen die, gelet op de economische omstandigheden van het ogenblik, strijdig zijn met de gewone gang van zaken, met de regels of met de gevestigde handelsgebruiken, en onder 'goedgunstige voordelen', de voordelen die worden verleend zonder de uitvoering van een verbintenis te vormen, of die welke worden verleend zonder enige tegenwaarde (1). (1) Zie Cass. 30 oktober 2008, AR F.07.0008.F, AC 2008, nr. 598 en Cass. 16 september 2010, AR F.09.0060.F, arrest niet gepubliceerd, alsook R. BIZAC, "Les avantages anormaux et bénévoles", R.G.F., 1993, 313 -330.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

Art. 285

F.14.0212.N 12 juni 2015 AC nr. ...

De appelrechter die de realiteit van de verwerving van obligaties door de vennootschap, van de uitbetaling van de winst en van de bronheffing niet in vraag stelt, vermag op grond van de enkele vaststelling dat de operatie niet valt binnen het statutair doel van de vennootschap, niet te oordelen dat de verwerving van deze obligaties geen verband houdt met de beroepswerkzaamheid zodat niet voldaan is aan de vereisten voor de aftrekbaarheid van het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting, nu uit de aard van een handelsvennootschap voortvloeit dat al haar activa noodzakelijk voor haar uitgevoerde bedrijvigheid worden aangewend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

Art. 313, eerste en tweede lid

F.14.0016.N 14 januari 2016 AC nr. ...

Artikel 313, tweede lid, WIB92 verhindert dat de belastingplichtige die gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bedoelde inkomsten niet te vermelden in zijn aangifte in de personenbelasting, alsnog terugbetaling zou vragen van de roerende voorheffing waarvan hij, in geval van aangifte, na verrekening terugbetaling had kunnen verkrijgen; deze bepaling verhindert echter niet dat de belastingplichtige die ervoor heeft geopteerd om de roerende inkomsten niet aan te geven, terugbetaling vordert van de roerende voorheffing die geheel of gedeeltelijk ten onrechte werd ingehouden en doorgestort aan de Schatkist.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

Art. 313, eerste lid

F.14.0124.F 25 september 2015 AC nr. ...

Artikel 313, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, in de versie ervan die van toepassing is op het aanslagjaar 2003, stelt de belastbare aard van de inkomsten niet vast en voert evenmin een belastingvrijstelling in, maar regelt enkel een optionele vrijstelling van belastingaangifte van natuurlijke personen voor inkomsten van kapitalen en roerende goederen die onderworpen werden aan de regeling van de roerende voorheffing die voor hen van toepassing is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ***.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Art. 318, eerste lid

F.14.0135.N 15 oktober 2015 AC nr. ...

Het bankgeheim is van toepassing wanneer bij een leasingmaatschappij inlichtingen worden ingezameld met het oog op het belasten van de leasingnemer, de cliënt van de leasingmaatschappij, ook wanneer deze inlichtingen verband houden met de verkoop aan een derde van het geleasede goed (1). (1) Cass. 22 mei 2014, AR F.12.0091.N AC 2014, nr.370; met concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 32, eerste lid, 1°

F.14.0168.F 11 maart 2016 AC nr. ...

Uit artikel 32, eerste lid, 1°, WIB92 volgt niet dat de schuldenaar van die bezoldigingen een vennootschap moet zijn in de zin van artikel 2, § 2, 1°, van dat wetboek (1). (1) Zie concl. OM, Pas. 2016, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 333, derde lid

F.14.0065.N 7 april 2016 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 333, derde lid, WIB92 volstaat het dat de aanwijzingen inzake belastingontduiking nauwkeurig worden vermeld in de voorafgaande kennisgeving zonder dat vereist is dat die kennisgeving nauwkeurig vermeldt welke inzichten of bedoelingen te schaden aan de belastingplichtige ten laste kunnen worden gelegd; evenmin is vereist dat het fiscaal bestuur over bekende feiten of vaststellingen beschikt die tot het bewijs van fraude aanleiding kunnen geven en dat zij dit moet meedelen in de voorafgaande kennisgeving nu het immers in strijd zou zijn met de wil van de wetgever het bestuur op voorhand te dwingen te bewijzen wat het juist op grond van een bijkomend onderzoek wil bewijzen. De voorafgaande kennisgeving van nauwkeurig omschreven aanwijzingen van belastingontduiking volstaat bijgevolg, zonder dat het bewijs van de belastingontduiking reeds objectief moet zijn geleverd; enkel wanneer de aanwijzingen onnauwkeurig zijn omschreven of berusten op vage of ongeloofwaardige veronderstellingen, kan niet tot het bestaan van aanwijzingen van belastingontduiking worden besloten (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

F.14.0216.F 12 februari 2016 AC nr. ...

Noch uit artikel 354, tweede lid, WIB 92, noch uit artikel 333, derde lid, WIB92 volgt dat de aanvang van de aanvullende aanslagtermijn van twee jaar voor belastingontduiking onderworpen is aan de voorwaarde dat de administratie binnen dezelfde termijn gebruikmaakt van haar onderzoeksbevoegdheden met voorafgaande kennisgeving aan de belastingplichtige van de aanwijzingen van belastingontduiking.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

De raadpleging van de databank Belfirst is geen onderzoek in de zin van artikel 333, derde lid, WIB92.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

Art. 337, eerste lid

F.12.0051.N 9 januari 2015 AC nr. 20

Indien fiscale ambtenaren regelmatig, binnen het kader van de hen toegewezen bevoegdheden, gebruik maken van de wettelijke onderzoeks- en controlemiddelen blijven zij binnen de uitoefening van hun ambt; een fiscale ambtenaar maakt geen inbreuk op het beroepsgeheim indien hij op grond van artikel 243 WIB64, voor het opsporen van elke krachtens de belastingwetten verschuldigde som, gebruik maakt van een inlichting, een stuk, proces-verbaal of akte dat hij in de uitoefening van zijn functie heeft ontdekt of heeft verkregen, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van de in artikelen 235 en 236 WIB64 aangeduide diensten, besturen, vennootschappen, verenigingen, instellingen of organismen; die aldus regelmatig verworven fiscale informatie kan worden aangewend voor de taxatie van een derde (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 34, § 1, 1°

F.13.0155.N

4 februari 2016

AC nr. ...

De omstandigheid dat België op grond van artikel 18.1, sub b van het Belgisch-Nederlands Dubbelbelastingverdrag als woonstaat heffingsbevoegd is voor pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen die worden betaald aan een inwoner ter uitvoering van de Nederlandse sociale wetgeving heeft echter niet tot gevolg dat op sociale zekerheidsuitkeringen naar Nederlands recht die aangezien worden als een basispensioen, zoals de AOW-uitkering, steeds belasting verschuldigd is; dit is slechts het geval indien de AOW-uitkering op grond van de Belgische fiscale wet als pensioen belastbaar is, waarbij de kwalificatie van de Nederlandse AOW-uitkering als basispensioen relevant is en tevens in concreto moet worden onderzocht of er een verband is met de beroepswerkzaamheid van de genietter in de zin van artikel 34, § 1, 1°, WIB92 (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Een pensioen is op grond van artikel 34, § 1, 1°, WIB92 slechts belastbaar is indien er een rechtstreeks of onrechtstreeks verband bestaat met de beroepswerkzaamheid; een basispensioen dat wordt toegekend omwille van een periode van tewerkstelling of dat wordt gefinancierd door een premie die wordt ingehouden op het loon of door een premie die onder meer wordt geheven in functie van een beroepsinkomen, vertoont een band met de beroepswerkzaamheid (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Indien de genietter van een AOW-uitkering een beroepswerkzaamheid in Nederland heeft verricht en tot de financiering van de AOW heeft bijgedragen door middel van een premie die wordt ingehouden op het loon of een premie heeft betaald die onder meer werd geheven op het beroepsinkomen, is er een verband met de beroepswerkzaamheid van de genietter in de zin van artikel 34, § 1, 1°, WIB92; de omstandigheid dat ook Nederlandse ingezetenen die nooit een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, aanspraak kunnen maken op een AOW-uitkering, heeft niet tot gevolg dat er voor hen die wel een beroepswerkzaamheid in Nederland hebben uitgeoefend geen enkel verband bestaat tussen de beroepswerkzaamheid en de AOW-uitkering (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Art. 341

F.14.0154.N

26 mei 2016

AC nr. ...

Tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt zijn feitelijke gegevens die, tot tegenbewijs, een wettelijk vermoeden opleveren dat de daarmee gemoeide bedragen afkomstig zijn van belastbare inkomsten die tijdens de belastbare periode werden verkregen door de belastingplichtige; tekenen en indiciën van grotere gegoedheid strekken aldus slechts tot bewijs van de belastbare grondslag, maar zijn op zich geen elementen waaruit de belastbare grondslag is samengesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Art. 346, vijfde lid

F.15.0030.F

5 januari 2017

AC nr. ...

Een niet-ondertekend stuk van een administratiedienst dat, bij wijze van inlichting, redenen opgeeft in antwoord op het niet-akkoord van de belastingplichtige, is geen beslissing tot taxatie in de zin van artikel 346, vijfde lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Art. 351

F.14.0087.F 19 februari 2015 AC nr. 129

Uit de artikelen 307, 308, §1, 346 en 351, eerste lid, eerste onderafdeling, WIB 1992 volgt dat de administratie, wanneer een belastingplichtige natuurlijke persoon binnen de voorgeschreven termijn aan de bevoegde dienst een aangifteformulier toestuurt dat hij niet heeft ingevuld, gedagtekend, noch ondertekend, om een belasting te zijnen name vast te stellen, de door artikel 351 WIB92 ingestelde procedure van ambtshalve aanslag moet volgen (1). (1) Zie Cass. 16 september 1994, Bull. en Pas., I, 734; Cass. 17 november 1959, Bull. en Pas., 1960, I, 335.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Art. 354, derde lid

F.15.0175.F 20 mei 2016 AC nr. ...

Indien de onderzoeken die gedurende de aanvullende termijn van twee jaar, bedoeld in artikel 354, derde lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, overwogen worden, de toestand van een belastingplichtige betreffen, moet de administratie hem vooraf kennis geven van de aanwijzingen van belastingontduiking die jegens hem bestaan, ongeacht de persoon bij wie die onderzoeken verricht moeten worden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 354, eerste lid

F.15.0132.N 2 december 2016 AC nr. ...

Voor de toepassing van de bijzondere aanslagtermijn van drie jaar is niet vereist dat de hogere belasting voortvloeit uit een handeling of een nalatigheid van de belastingplichtige bij het invullen van het aangifteformulier, maar volstaat het dat de wettelijk verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en andere gegevens die vermeld werden in een regelmatige aangifte, zonder dat de fiscale administratie dient aan te tonen dat de aangifte onjuist is; de toepassing van de bijzondere aanslagtermijn van drie jaar is dan ook gerechtvaardigd in de gevallen waarin de belastingplichtige in zijn aangifte aanspraak maakt op bepaalde aftrekken in strijd met de fiscale wetgeving (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.14.0166.F 17 november 2016 AC nr. ...

Wanneer de verschuldigde belasting, ongeacht het bedrag, hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat naar vorm en termijn regelmatig is, mag het bestuur dat dit vaststelt, binnen de buitengewone aanslagtermijn van drie jaar, niet alleen de aanvullende belasting vestigen, d.w.z. de belasting die hoger is dan die met betrekking tot de inkomsten en de andere in de aangifte vermelde gegevens, maar ook de gehele door de belastingplichtige verschuldigde belasting; die vaststelling, die de bevoegdheid van het bestuur bepaalt om de belasting of de aanvullende belasting te heffen buiten de gewone termijn, heeft niet tot gevolg dat het bestuur ontheven wordt van het verval van de belasting die het eerder ingekohierd had buiten de gewone termijn en die vernietigd moet worden wegens schending van een wettelijke verjaringsregel (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 354, tweede lid

F.14.0216.F 12 februari 2016 AC nr. ...

Noch uit artikel 354, tweede lid, WIB 92, noch uit artikel 333, derde lid, WIB92 volgt dat de aanvang van de aanvullende aanslagtermijn van twee jaar voor belastingontduiking onderworpen is aan de voorwaarde dat de administratie binnen dezelfde termijn gebruikmaakt van haar onderzoeksbevoegdheden met voorafgaande kennisgeving aan de belastingplichtige van de aanwijzingen van belastingontduiking.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

Art. 355

F.13.0154.F 15 september 2016 AC nr. ...

Noch uit artikel 355 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 noch uit enige andere bepaling volgt dat er een onderscheid moet worden gemaakt naargelang de geschonden wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, dient om de grondslag van de belasting vast te stellen, zoals dat het geval is voor artikel 341 van dat wetboek, dan wel een ander doel heeft.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.14.0125.F 15 september 2016 AC nr. ...

Wanneer de correcte uitlegging van een gemeenschapsbepaling zozeer voor de hand ligt dat zij geen ruimte voor enige redelijke twijfel laat, dient de door een partij voorgestelde prejudiciële vraag niet aan het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden gesteld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.15.0191.F 15 september 2016 AC nr. ...

Uit de artikelen 355 en 377 tot 385 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, in de versie die van toepassing was vóór de inwerkingtreding van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, volgt dat wanneer een aanslag nietig is verklaard omdat hij niet werd gevestigd overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, de termijn van drie of zes maanden waarbinnen de administratie ten name van dezelfde belastingschuldige op grond van dezelfde belastingelementen of op een gedeelte ervan een nieuwe aanslag kan vestigen, ingaat op hetzelfde ogenblik als de datum waarop de beslissing van de directeur of van de rechter tot nietigverklaring van de oorspronkelijke aanslag niet meer vatbaar is voor een gewone of buitengewone voorziening voor de rechtscolleges van de rechterlijke orde.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 355, eerste lid

F.14.0154.N 26 mei 2016 AC nr. ...

Een nieuwe aanslag is slechts mogelijk wanneer de aanslag vernietigd wordt wegens de schending van een wettelijke procedureregule, maar is mogelijk wanneer de aanslag geheel of ten dele nietig wordt verklaard omwille van verjaring; wanneer de oorspronkelijke aanslag wordt vernietigd wegens willekeur, is een nieuwe aanslag slechts mogelijk indien die willekeur betrekking heeft op de wijze van vaststelling van de belastbare grondslag, en is een nieuwe aanslag niet mogelijk indien de willekeur betrekking heeft op het bestaan van de belastbare grondslag (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 356

F.14.0077.N 26 november 2015 AC nr. ...

Uit artikel 356 WIB92, dat ertoe strekt het voeren van een geheel nieuwe procedure te vermijden en door een versnelde procedure een uitspraak te verkrijgen over de verschuldigdheid van de belasting, volgt dat de bevoegdheid van de administratie beperkt is tot het vestigen van de subsidiaire aanslag zonder dat zij zich mag uitspreken over de uitvoerbaarverklaring ervan en het de rechter is die oordeelt over de wettigheid en de gegrondheid van de aanslag; daaruit volgt dat de administratie niet verplicht is deze aanslag in te kohieren of de taxatieprocedure te hernemen, maar zich ertoe mag beperken om overeenkomstig artikel 356 WIB92 de subsidiaire aanslag aan de rechter ter beoordeling voor te leggen, hetgeen een voldoende waarborg biedt voor het recht van verdediging van de belastingplichtige (1). (1) Zie Cass. 10 oktober 2014, AR F.12.0179.N, AC 2014, nr. 593; Cass. 13 februari 2015, AR F.13.0150.N, AC 2015, nr. 113.

F.14.0181.N 26 november 2015 AC nr. ...

Artikel 356 WIB92 sluit niet uit dat het bij de subsidiaire aanslag toegepaste tarief omwille van een herkwalficatie van de belastingelementen hoger is dan het tarief dat bij de initiële aanslag werd gehanteerd (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Uit artikel 356 WIB92, dat ertoe strekt het voeren van een geheel nieuwe procedure te vermijden en door een versnelde procedure een uitspraak te verkrijgen over de verschuldigheid van de belasting, volgt dat de bevoegdheid van de administratie beperkt is tot het vestigen van de subsidiaire aanslag zonder dat zij zich mag uitspreken over de uitvoerbaarverklaring ervan en het de rechter is die oordeelt over de wettigheid en de gegrondheid van de aanslag; daaruit volgt dat de administratie niet verplicht is deze aanslag in te kohieren, maar zich ertoe mag beperken om overeenkomstig artikel 356 WIB92 de aanslag aan de rechter ter beoordeling voor te leggen (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.14.0043.N 12 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 356 WIB92, dat de bevoegdheden van de administratie regelt in geval van gehele of gedeeltelijke nietigverklaring van een aanslag en ertoe strekt de vestiging van een subsidiaire aanslag mogelijk te maken met als doel de werkelijk verschuldigde belastingen alsnog te kunnen innen, laat niet toe om een onderscheid te maken tussen het geval waarin de oorspronkelijke aanslag volledig werd vernietigd en het geval waarin de aanslag slechts gedeeltelijk werd vernietigd wegens een vermindering van de belastbare basis; in beide gevallen moet de administratie over de mogelijkheid beschikken tot het vestigen van een subsidiaire aanslag (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Indien de rechter vaststelt dat de aanslag ten dele gewettigd is omdat de belastbare grondslag behouden kan blijven, er enkel een ander tarief moet worden toegepast en alle rechten met betrekking tot de bestreden aanslag beslecht en geregeld zijn, is hij op grond van artikel 356 WIB92 niet verplicht om over te gaan tot vernietiging van de aanslag om een subsidiaire aanslag mogelijk te maken, maar vermag hij te oordelen dat de aanslag slechts wordt ontheven in de mate dat een hoger tarief werd opgelegd dan het wettelijk verschuldigd tarief (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.13.0150.N 13 februari 2015 AC nr. 113

Uit artikel 356 WIB92, dat ertoe strekt het voeren van een geheel nieuwe procedure te vermijden en door een versnelde procedure een uitspraak te verkrijgen over de verschuldigheid van de belasting, volgt dat de bevoegdheid van de administratie beperkt is tot het vestigen van de subsidiaire aanslag zonder dat zij zich mag uitspreken over de uitvoerbaarverklaring ervan en het de rechter is die oordeelt over de wettigheid en de gegrondheid van de aanslag; daaruit volgt dat de administratie de onregelmatigheid niet dient te herstellen, noch de subsidiaire aanslag dient in te kohieren, maar ermee kan volstaan deze aanslag aan de rechter ter beoordeling voor te leggen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 356, eerste lid

F.16.0011.F 30 maart 2017 AC nr. ...

Uit artikel 356, eerste lid, WIB92 volgt niet dat het de partijen zou verbieden een beroep in te stellen tijdens de schorsing van de daarin bepaalde termijnen (1). (1) Over het begrip 'termijn' in de zin van artikel 356, eerste lid - wachtttermijn of schorsingstermijn? - en de gevolgen, zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.14.0221.N 2 september 2016 AC nr. ...

Niet alle belastingelementen die in aanmerking worden genomen bij de subsidiaire aanslag moet dezelfde zijn als degene die in aanmerking werden genomen bij de aanvankelijke aanslag; het volstaat dat een deel ervan dezelfde zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.14.0115.N 26 november 2015 AC nr. ...

Voor de vestiging van een subsidiaire aanslag in de zin van artikel 356, eerste lid, WIB92 is niet vereist dat de nietig verklaarde aanslag en de nieuwe aanslag betrekking hebben op hetzelfde aanslagjaar; de nieuwe aanslag kan ook gevestigd worden voor een vroeger of later aanslagjaar dan dat van de vernietigde aanslag, voor zover op het ogenblik dat de oorspronkelijke aanslag gevestigd werd, het aanslagjaar waaraan de nieuwe aanslag verbonden is, door de administratie had kunnen belast worden rekening houdend met de wettelijke verjaringstermijnen (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.13.0169.N 22 mei 2015 AC nr. ...

Een subsidiaire aanslag is slechts mogelijk wanneer de aanslag vernietigd wordt wegens de schending van een wettelijke procedureregule, maar is niet mogelijk wanneer de aanslag geheel of ten dele nietig wordt verklaard omwille van verjaring; wanneer de oorspronkelijke aanslag wordt vernietigd wegens willekeur, is een nieuwe aanslag slechts mogelijk, indien die willekeur betrekking heeft op de wijze van vaststelling van de belastbare grondslag, en is een nieuwe aanslag niet mogelijk indien de willekeur betrekking heeft op het bestaan van de belastbare grondslag (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.12.0195.N 9 januari 2015 AC nr. 24

Indien de oorspronkelijke aanslag vernietigd wordt wegens schending van de regels inzake verjaring of wanneer de oorspronkelijke aanslag werd gevestigd met opzettelijke schending van een wettelijke regule en met het doel om aan het verstrijken van de aanslagtermijn te ontsnappen, kan de administratie geen nieuwe subsidiaire aanslag meer vestigen; een subsidiaire aanslag kan bijgevolg niet wettig worden gevestigd wanneer de oorspronkelijke aanslag nietig is verklaard omdat de belasting onregelmatig werd geheven volgens de procedure van de aanslag van ambtswege, terwijl dit had moeten gebeuren onder de voorwaarden van artikel 346 WIB92, en blijkt dat de administratie de aanslag opzettelijk op die wijze heeft vastgesteld teneinde verval te vermijden en over een bijkomende aanslagtermijn te beschikken (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 37, eerste lid

F.14.0005.F 29 januari 2015 AC nr. ...

De beslissing dat een geldbedrag dat gediend had om, conform de notariële reglementering, het kapitaal van een notariskantoor te verhogen, om als waarborg te strekken voor de eventuele betaling van een betwiste belastingschuld die verband houdt met de beroepsactiviteit van de notaris, bestemd is voor de uitoefening van zijn beroepsactiviteit en dat de opbrengst van genoemd bedrag belastbaar is als beroepsinkomsten, is naar recht verantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Allerlei

Art. 371

F.15.0069.F 20 mei 2016 AC nr. ...

Een onregelmatige verzending kan de bezwaartermijn, bepaald in artikel 371 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, niet doen ingaan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagbiljet

F.14.0128.F 4 september 2015 AC nr. ...

Enkel op initiatief van de wetgever, die ervoor zou zorgen dat de bezwaartermijn ingaat op een datum die verenigbaar is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, kan de leemte in de wetgeving worden verholpen die het gevolg is van de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde ongrondwettigheid van artikel 371 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, zoals het van toepassing was vóór de wijziging ervan bij de wet van 19 mei 2010 (1). (1) Zie andersl. concl. OM in Pas. 2015, nr. ... ; vlg. Cass. 12 november 2009, AR F.08.0049.N, AC 2009, nr. 660 met concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Hoewel de rechter gehouden is elke leemte in de wet waarvan het Grondwettelijk Hof de ongrondwettigheid heeft vastgesteld of elke leemte die het gevolg is van de ongrondwettigverklaring van een wetsbepaling, voor zover mogelijk te verhelpen, kan hij dat slechts doen binnen het kader van de bestaande wettelijke bepalingen (1). (1) Over het begrip leemte in de wetgeving, zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

Art. 375, § 2

F.14.0020.N 17 december 2015 AC nr. ...

De gewestelijke directeur verricht geen bij artikel 375, § 2, WIB92 verboden compensatie wanneer hij, op eigen gronden en rekening houdend met de door de belastingplichtige zelf voorgelegde elementen, de aanslag gedeeltelijk gehandhaafd op grond van dezelfde materiële elementen, namelijk de winst van de belastingplichtige, die de taxatieambtenaar in aanmerking had genomen (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

Art. 378

F.14.0056.N 9 januari 2015 AC nr. 25

Het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige in een procedure waarin hij een hem opgelegde provinciebelasting betwist, moet niet noodzakelijk door een advocaat bij het Hof van Cassatie, maar in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie Cass. 12 december 2008, AR F.07.0035.N, AC 2008, nr. 727, met concl. OM; Cass. 19 oktober 2012, AR F.11.0121.N, arrest niet gepubliceerd.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Art. 388, tweede lid

F.14.0060.F 19 februari 2015 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen vallen de cassatieberoepen tegen de arresten die gewezen zijn op de beroepen die vóór 1 maart 1999 bij het hof van beroep ingesteld werden, helemaal onder toepassing van de artikelen 386 tot 391 WIB92, zoals ze van toepassing waren vóór de opheffing ervan bij artikel 34 van de wet van 15 maart 1999 (1). (1) Cass. volt. zit., 21 juni 1999, AR F.99.0049.N, Bull. en Pas. 1999, I, nr. 381 met concl. van advocaat-generaal Leclercq; Cass. 22 november 1999, AR F.99.0048.F, Pas. 1999, nr. 618; Cass. 10 april 2000, AR F.99.0052.F, Pas. 2000, nr. 241; Cass. 14 juni 2007, AR F.06.0050.F, Pas. 2007, nr. 329, alsook Cass. 20 december 2012, AR F.12.0039.F, arrest niet gepubliceerd.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

Art. 392, § 2

F.14.0042.F 13 november 2015 AC nr. ...

Noch uit artikel 392, § 2, WIB92, noch uit de artikelen 162 en 162bis Wetboek van Strafvordering volgt dat de uitgaven en kosten verschillend moeten worden geregeld naargelang de in het ongelijk gestelde partij een belastingplichtige of de Belgische Staat is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 393, § 2

F.14.0187.N 15 oktober 2015 AC nr. ...

Een aanslag gevestigd ten name van een gewone commanditaire vennootschap kan tegen de beherende vennoten ten uitvoer worden gelegd nu de beherende vennoten van de gewone commanditaire vennootschap persoonlijk hoofdelijk gehouden zijn tot de belastingen verschuldigd door de gewone commanditaire vennootschap en gelden als belastingschuldigen die gerechtigd zijn om een bezwaarschrift in te dienen tegen deze aanslag, opcentiemen, verhogingen en boeten inbegrepen (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Indien een uitvoerbaar verklaard kohier in de regel slechts ten uitvoer kan worden gelegd tegen de bij name in dat kohier vermelde belastingschuldige of belastingschuldigen, dan is de tenuitvoerlegging van het kohier tegen andere personen mogelijk wanneer zulks voortvloeit uit het systeem van de wet (1). (1) Zie concl. OM.

Art. 410

F.12.0056.F 2 maart 2017 AC nr. ...

Uit artikel 410 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zowel vóór als na de vervanging ervan door artikel 37 van de wet van 15 juni 1999, volgt dat de belastingadministratie, zolang niet definitief uitspraak is gedaan over het beroep van de belastingschuldige tegen de lastens hem gevestigde aanslag, enkel tegen hem kan optreden om de bedragen in te vorderen die haar in de zin van die bepaling onbetwistbaar verschuldigd zijn (1). (1) Cass. 22 september 2011, AR F.10.0015.N, AC 2011, nr. 492.

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

Het arrest, dat steunt op de mogelijkheden van de belastingadministratie om, overeenkomstig artikel 145 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, een akte van afstand van de op de verjaring verlopen termijn voor te stellen of beslag te leggen, ontkent zodoende dat de onmogelijkheid, voor de belastingadministratie, om haar rechtsvordering tot invordering uit te oefenen, tot gevolg heeft dat de verjaring van die rechtsvordering wordt geschorst en is derhalve niet naar recht verantwoord.

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

Art. 413

F.13.0088.N 3 september 2015 AC nr. ...

Door in betalingsfaciliteiten te voorzien, kan de rekenplichtige hoe dan ook geen afbreuk doen aan de wettelijke betalingstermijnen; de betalingsfaciliteiten betreffen een gedogen vanwege de rekenplichtige, waaraan de belastingschuldige geen enkel recht ontleent.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Geen enkele wettelijke bepaling verleent de rechter of rekenplichtige ontvanger de bevoegdheid van de wettelijke betalingstermijnen inzake inkomstenbelastingen af te wijken door bijkomende betalingstermijnen toe te staan voor vervallen belastingschulden; dit neemt niet weg dat de rekenplichtige de mogelijkheid heeft op autonome wijze en op zijn verantwoordelijkheid de invordering en de vervolging te organiseren en om in die optiek in betalingsfaciliteiten te voorzien.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Noch de wet noch de algemene beginselen van behoorlijk bestuur verplichten de ontvanger de belastingschuldige te horen in het raam van een aanvraag tot betalingsfaciliteiten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 413bis

F.13.0088.N 3 september 2015 AC nr. ...

De bevoegdheid om onbeperkt uitstel van de invordering van de ten laste van de belastingplichtige gevestigde inkomstenbelastingen te verlenen, komt toe aan de directeur der belastingen en niet aan de ontvanger.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 444

F.14.0119.F 13 november 2015 AC nr. ...

Enkel als er een vordering tot uitstel bij hem aanhangig is gemaakt, moet de rechter in zijn beslissing, waarin hij artikel 444 WIB92 toepast, vaststellen dat er geen reden zou zijn om uitstel te verlenen zelfs indien de wet in die maatregel had voorzien (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2015, nr. ... Het Hof heeft op dezelfde dag gelijkaardige uitspraken gedaan in de zaken F.14.0158.F en F.14.0180.F.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 458, eerste lid

C.13.0194.N

17 december 2015

AC nr. ...

De Staat, administratie der directe belastingen, heeft zoals iedere benadeelde het recht om een burgerlijke rechtsvordering in te stellen voor schade waarvoor de belastingwetgeving niet in een eigen mogelijkheid tot herstel voorziet; de voor de administratie krachtens artikel 458, eerste lid, WIB92 bestaande mogelijkheid tot herstel, nl. de hoofdelijkheid voortvloeiend uit een veroordeling, staat eraan in de weg dat de administratie lastens de dader of medeplichtige aan een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 449 tot 453 WIB92 een burgerlijke rechtsvordering zou instellen strekkende tot vergoeding van de schade bestaande uit het equivalent van de ontdoken belasting (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Tot de in artikel 458, eerste lid, WIB92 bedoelde veroordeling behoort ook de beslissing die, wegens het verlenen van opschorting op strafgebied, zich ertoe beperkt de bestanddelen van de fiscale misdrijven bewezen te verklaren (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 463, eerste lid

P.16.0310.F

30 november 2016

AC nr. ...

Krachtens artikel 463, eerste lid, WIB92 mogen de ambtenaren van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit en de Algemene Administratie van de inning en de invordering en van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie, op straffe van nietigheid van de akte van rechtspleging, slechts als getuige worden gehoord; uit die regel volgt niet dat een gepensioneerde ambtenaar van de fiscale administratie niet zou mogen worden aangesteld als gerechtsdeskundige.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 464, 1°

F.15.0089.N

16 juni 2016

AC nr. ...

Een lokale belasting die is gesteund op een van de wezenlijke componenten die rechtstreeks de grondslag van de inkomstenbelastingen bepalen, is een verboden gelijkaardige belasting in de zin van artikel 464, 1°, WIB92; een gemeentebelasting op vertoningen en gemakkelikheden die een forfaitaire belasting per toeschouwer oplegt aan de organisatoren indien één van de inkomprizen of gelijkgestelde inning gelijk aan is of hoger is dan een bepaald bedrag, is niet gevestigd op één van de wezenlijke componenten die rechtstreeks de grondslag van de inkomstenbelastingen bepalen, zoals de bruto-ontvangsten of de omzet, en is bijgevolg geen dergelijke verboden gelijkaardige belasting (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 471

F.14.0126.F

13 november 2015

AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat het materieel en de outillage die gebruikt worden voor de werkzaamheden of handelingen in meerdere laboratoria of onderzoekscentra die geheel deel uitmaken van een industrieel bedrijf, beschouwd moeten worden als materieel en outillage dienstig voor een nijverheids- of handelsbedrijf in de zin van artikel 471, WIB92, is naar recht verantwoord aangezien de activiteiten een geheel vormen dat strekt tot de industriële, commerciële of ambachtelijke exploitatie van het bedrijf.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Art. 48, eerste lid

F.14.0073.N

17 december 2015

AC nr. ...

De in artikel 22, § 1, 4°, KB WIB92 gestelde termijn is niet voorgeschreven op straffe van verval, zodat de staat, dit is de opgave 204.3, ook kan worden overgelegd na het verstrijken van de termijn die gesteld is voor het overleggen van de aangifte in de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. OM.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten*

Een belastingplichtige die niet gehouden is tot het voeren van een dubbele boekhouding en om die reden niet kan voldoen aan de voorwaarde dat de voorzieningen voor risico's en kosten bij de afsluiting van het belastbare tijdperk geboekt zijn en dat hun bedrag in één of meer afzonderlijke rekeningen moet voorkomen, kan volstaan, met het oog op de uitsluiting uit de winst van die voorzieningen en risico's, met een opgave 204.3, op voorwaarde dat de voorzieningen op controleerbare wijze ertoe strekken het hoofd te bieden aan scherp omschreven verliezen of kosten die volgens de aan de gang zijnde gebeurtenissen waarschijnlijk waren gedurende het volledige, betrokken boekjaar (1). (1) Zie concl. OM.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten*

Art. 49

F.14.0044.N

5 november 2015

AC nr. ...

De belastingplichtige moet in beginsel het bewijs van de echtheid en het bedrag van de beroepskosten leveren aan de hand van bewijsstukken; alleen wanneer het niet mogelijk is om bewijsstukken voor te leggen, hetzij omdat deze onvrijwillig zijn vernietigd, gestolen of verloren, hetzij omdat het gaat om kosten waarvoor het niet gebruikelijk is bewijsstukken te eisen of te krijgen, is het de belastingplichtige toegestaan om het bewijs van de echtheid en het bedrag van de beroepskosten te leveren door alle andere middelen van gemeen recht, met uitzondering van de eed.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten*

Art. 49, eerste lid

F.14.0161.N

15 oktober 2015

AC nr. ...

Artikel 49, eerste lid, WIB92, waarin de algemene aftrekbaarheids- voorwaarden worden geformuleerd, laat in beginsel niet toe kosten af te trekken die niet aan werkelijke prestaties beantwoorden, zodat de belastingplichtige het bewijs moet leveren dat de kosten waarvan hij de aftrek vraagt, beantwoorden aan werkelijk geleverde prestaties; het bestaan van een niet-gesimuleerde overeenkomst houdt op zich niet het bewijs in dat de kosten die worden aangerekend door de medecontractant van de belastingplichtige, effectief steunen op werkelijk geleverde prestaties, nu het buiten ieder geval van simulatie om mogelijk is dat een kost in uitvoering van een dergelijke overeenkomst die wordt aangerekend aan de belastingplichtige niet in aanmerking komt voor aftrek omdat aan de voorwaarden van artikel 49 WIB92 niet is voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten*

Art. 497

F.15.0009.F

19 januari 2017

AC nr. ...

Uit de samenlezing van de artikelen 249, eerste lid, 251, 255, eerste lid, 471, §§ 1 en 3, eerste lid, 472, §§ 1 en 2 en 497 WIB92 volgt dat de bezwaarprocedure bij de administratie van het kadaster beperkt is tot de betwistingen over het bedrag van het kadastraal inkomen en dat zij bijgevolg geen verband houdt met de betwistingen over de aard van de desbetreffende goederen (1). (1) Zie Cass. 12 december 2008, AR F.07.0101.N, AC 2008, nr. 731 en concl. adv.-gen. THUIS; Cass. 6 maart 2015, AR F.14.0021.N, AC 2015, nr. 166 en concl. adv.-gen. THUIS.

- *INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen*

Art. 502, tweede lid

F.14.0021.N

6 maart 2015

AC nr. ...

De Koning heeft de door artikel 502, tweede lid, WIB92 verleende machtiging niet overschreden door te voorzien in een bepaling die tot gevolg heeft dat het kadastraal inkomen definitief wordt indien het proces-verbaal niet door de belastingplichtige wordt ondertekend en indien hij niet tijdig een verzoekschrift heeft ingeleid bij de vrederechter tot aanstelling van een scheidsrechter (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Art. 52, 4°

F.14.0088.N 7 april 2016 AC nr. ...

Artikel 52, 4° WIB92 dat voorziet in de aftrekbaarheid als beroepskosten van de bezoldigingen van de gezinsleden van de belastingplichtige die met hem samenwerken, kan in beginsel worden ingeroepen door elke belastingplichtige van wie de beroepsinkomsten worden opgesomd in artikel 23, §1, WIB92 en dus ook door bedrijfsleiders in de zin van artikel 32 WIB92 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 66, § 1

F.16.0069.F 27 april 2017 AC nr. ...

Uit de artikelen 49, eerste lid, 66, § 1, en 24, eerste lid, 2°, en derde lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 volgt dat de in voornoemd artikel 66, § 1, vermelde beperking tot 75 pct. uitsluitend geldt voor de kosten en minderwaarden betreffende voertuigen die worden gebruikt voor de beroepsactiviteit van de belastingplichtige, met uitsluiting van die welke behoren tot de stock van zijn onderneming in het raam van een activiteit van autohandel.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 66, §§ 1 en 2, 2°

F.15.0044.N 4 februari 2016 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 66, § 2, 2°, WIB 92 is de aftrekbeperking van de beroepskosten tot 75 pct. niet van toepassing op voertuigen die in erkende autorijscholen uitsluitend worden gebruikt voor praktisch onderricht en daartoe speciaal zijn uitgerust; enkel de rijsschool die erkend is met toepassing van het koninklijk besluit van 11 mei 2004 betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen, kan zich beroepen op de toepassing van deze bepaling (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 90, 1°

F.15.0120.F 27 april 2017 AC nr. ...

Uit artikel 90, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (1) volgt niet dat een verrichting die de grenzen van het normale beheer van een privévermogen te boven gaat een speculatieve verrichting is, en evenmin dat winst of baten uit een speculatie met aandelen of deelbewijzen van vennootschappen niet kunnen overeenstemmen met het bedrag van de meerwaarde die op die effecten is gerealiseerd wanneer de aankoopprijs ervan en de doorverkoopprijs ervan marktconform zijn (2). (1) In de versie die van toepassing is voor het aanslagjaar 2008, namelijk zoals gewijzigd bij KB van 20 december 1996 "houdende diverse fiscale maatregelen, met toepassing van de artikelen 2, § 1, en 3, § 1, 2° en 3°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie", en vóór de wijziging ervan door artikel 6 van de wet van 11 december 2008 "houdende wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 teneinde het in overeenstemming te brengen met de Richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, gedeeltelijke splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten en voor de verplaatsing van de statutaire zetel van een SE of een SCE van een lidstaat naar een andere lidstaat, gewijzigd bij de Richtlijn 2005/19/EEG van de Raad van 17 februari 2005". (2) Zie conclusie OM in Pas. 2017, nr. ***.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Artt. 12, § 1 en 253, 1°, zoals van toep. in het Vl. Gewest

F.15.0131.N 7 april 2016 AC nr. ...

Met soortgelijke weldadigheidsinstellingen in de zin van artikel 12, §1, WIB92 worden de instellingen bedoeld die op eender welke wijze fysieke of geestelijke zorg verstrekken; een sociale werkplaats verschaft tewerkstelling in een beschermde arbeidsomgeving aan bepaalde doelgroepen en heeft bijgevolg een activiteit die verschilt van een instelling die fysieke of geestelijke zorg verstrekt in de zin van voormeld artikel (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

F.14.0121.N 24 april 2015 AC nr. ...

Met "soortgelijke weldadigheidsinstellingen" in de zin van artikel 12, §1, van het WIB92, worden de instellingen bedoeld die op eender welke wijze fysieke of geestelijke zorg verstrekken; een sociale werkplaats verschaft tewerkstelling in een beschermde arbeidsomgeving aan bepaalde doelgroepen en heeft bijgevolg een activiteit die verschilt van een instelling die fysieke of geestelijke zorg verstrekt in de zin van voormeld artikel (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Algemeen

Artt. 12, § 1, en 253, 1° zoals van toepassing in het Vlaams Gewest

F.15.0194.N 23 december 2016 AC nr. ...

Met soortgelijke weldadigheidsinstellingen die in aanmerking komen voor vrijstelling van onroerende voorheffing, worden de instellingen bedoeld die op eender welke wijze fysieke of geestelijke zorg verstrekken; een instelling voor buitenschoolse kinderopvang die een activiteit heeft die soortgelijk is aan de activiteit van een vakantiehuis voor kinderen, kan als een soortgelijke weldadigheidsinstelling worden beschouwd (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Artt. 14, eerste en tweede lid

F.14.0001.F 21 mei 2015 AC nr. ...

Uit artikel 14, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecombineerd met de artikelen 1, eerste lid, en 5, eerste en tweede lid, van de wet van 10 januari 1824 over het recht van erfpacht volgt dat de door de erfpachter betaalde of gedragen termijnen en ermee gelijkgestelde lasten slechts van zijn belastbare onroerende inkomsten aftrekbaar zijn in zoverre zij de tegenwaarde vertegenwoordigen van de daaruit voortvloeiende splitsing van het eigendomsrecht en het genot van het erf, met uitsluiting van de geldsommen die aan de eigenaar zijn betaald ter uitvoering van de afwijkende bepalingen van het wettelijk erfpachtstatuut, ongeacht of die geldsommen betrekking hebben op de terugbetaling van herstel- of onderhoudskosten die hij voor eigen rekening heeft gemaakt dan wel een tegenprestatie zijn voor de hem verleende diensten van beheer (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

Artt. 15, § 1, 1° en 257, 4°

F.14.0192.N 26 mei 2016 AC nr. ...

In de gevallen waarin de belastingplichtige aanspraak maakt op kwijtschelding of proportionele vermindering van onroerende voorheffing wegens improductiviteit van het onroerend goed, oordeelt de rechter onaantastbaar in feite of de belastingplichtige, onafhankelijk van zijn wil, het onroerend goed in gebruik heeft genomen of hem geen opbrengsten heeft opgeleverd; het hof gaat slechts na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten wettig heeft kunnen afleiden dat de belastingplichtige, onafhankelijk van zijn wil, het onroerend goed niet in gebruik heeft genomen of het hem geen opbrengsten heeft opgeleverd (1). (1) Zie Cass. 15 maart 2013, AR F.12.0067.N, met concl. adv.-gen. D. Thijs, nr. 191.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Artikel 22 van het decreet van 19 december 2008 waarbij aan artikel 253, vierde lid, WIB92 een zin werd toegevoegd ter precisering van de leasingovereenkomsten die krachtens deze bepaling voor vrijstelling van onroerende voorheffing in aanmerking komen, is een interpretatieve wet zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding van dat decreet (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Artt. 261, 1°, en 262, 1°, a

F.12.0117.N 9 januari 2015 AC nr. 22

Indien een aan de rechtspersonenbelasting onderworpen belastingplichtige roerende inkomsten verkrijgt van Belgische oorsprong waarop overeenkomstig de vigerende wettelijke en reglementaire bepalingen roerende voorheffing verschuldigd is, zonder dat die voorheffing werd ingehouden of doorgestort aan de fiscus, wordt de verplichting tot betaling van de roerende voorheffing verlegd naar de genietter van de inkomsten, die in afwijking van artikel 261 WIB92, de enige schuldenaar wordt van de roerende voorheffing (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

Artt. 30, 1° en 31, eerste en tweede lid, 1° en 2°

F.15.0078.N 28 april 2016 AC nr. ...

Het begrip "bezoldigingen van werknemers" in de zin van de artikelen 30, 1° en 31, eerste lid, en tweede lid, 1° en 2°, van het WIB92, omvat niet de gelden die een werknemer zich onrechtmatig heeft toegeëigend ten nadele van zijn werkgever, ook al is dit gebeurd bij de uitoefening van de dienstbetrekking waarvoor hij was aangeworven, onverminderd de eventuele belastbaarheid van deze gelden op een andere grondslag (1). (1) Zie concl. OM; het Hof heeft zich in het arrest evenwel niet uitgesproken over de belastbaarheid van bedoelde gelden op een andere wettelijke basis (divers inkomen, baten van een winstgevende bezigheid of winsten), zoals thans uitdrukkelijk blijkt uit het arrest (cf. de woorden: "onverminderd de eventuele belastbaarheid van deze gelden op een andere grondslag").

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 333, derde lid, en 354, tweede lid

F.14.0065.N 7 april 2016 AC nr. ...

Een discrepantie tussen de uiterlijke tekenen van welstand of het uitgavenpatroon en de aangegeven of gekende inkomsten waarvoor de belastingplichtige geen sluitende uitleg kan geven nadat hem dat is gevraagd, geldt als een aanwijzing van belastingontduiking in de zin van artikel 333, derde lid, WIB92; aangezien de bijkomende onderzoekstermijn onder meer ertoe strekt klaarheid te scheppen over de aard van de inkomsten, is het niet vereist dat het fiscaal bestuur, alvorens het de onderzoekstermijn kan uitbreiden, eerst moet bewijzen dat aan een vastgesteld indiciaal tekort inkomsten ten grondslag liggen die bewust worden verzwegen en waarvan aangifte diende te worden gedaan (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Artt. 339, eerste lid, en 366, eerste lid

C.14.0399.N 10 maart 2016 AC nr. ...

Wanneer de aangifte steunt op een met het boekhoudrecht strijdige boeking en zulks leidt tot de vestiging van een wettelijke niet verschuldigde belasting, kan de belastingplichtige, zolang de termijn van bezwaar niet is verstreken, hiertegen opkomen, ook al is de onjuiste boeking het gevolg van een bewuste beslissing; slechts wanneer het boekhoudrecht aan de belastingplichtige een beoordelingsmarge laat en de belastingplichtige binnen dit wettelijk kader een beleidsbeslissing neemt, kan hij op de gemaakte keuze niet terugkomen, zodat boekingen of waarderingen die het gevolg zijn van een eerder genomen beleidsbeslissing definitief zijn, ook al blijken zij achteraf onoordeelkundig of lichtzinnig te zijn geweest.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.13.0163.N

12 juni 2015

AC nr. ...

Kosten die verband houden met de obligatieverrichtingen kunnen niet als beroepskosten verworpen worden op grond dat deze verrichtingen geen verband houden met de maatschappelijke activiteit van de vennootschap en zij bovendien uitsluitend werden uitgevoerd om door de verrekening van het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belastingen een belastingvoordeel te doen (1). (1) Zie de andersluidende concl. OM gesteund op de vroegere rechtspraak van het Hof waarop het Hof in het arrest terugkomt en dit ook expliciet zegt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Uit artikel 44, eerste lid, WIB64 volgt niet dat de aftrek van bedrijfsuitgaven of bedrijfslasten afhankelijk is van de voorwaarde dat zij inherent zijn aan de maatschappelijke activiteit van de handelsvennootschap zoals die blijkt uit haar maatschappelijk doel; de omstandigheden dat tussen een verrichting van een vennootschap en haar maatschappelijke activiteit of statutair doel geen verband bestaat en dat een verrichting uitsluitend werd gesteld met het oog op een belastingvoordeel, sluiten als dusdanig niet uit dat de kosten die met zulke verrichtingen verband houden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden aangemerkt (1). (1) Zie de andersluidende concl. OM gesteund op de vroegere rechtspraak van het Hof waarop het Hof in het arrest terugkomt en dit ook expliciet zegt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 49, 31, tweede lid, 2°, 32, eerste lid, en tweede lid, 2°, 52, 3°, en 183

F.15.0103.N

14 oktober 2016

AC nr. ...

De kosten die een vennootschap maakt om aan haar bedrijfsleiders een voordeel van alle aard te verlenen of toe te kennen als bezoldiging voor de uitoefening van hun beroepswerkzaamheid binnen de vennootschap, zijn beroepskosten die aftrekbaar zijn op grond van artikel 49 WIB92; daartoe is vereist dat de toegekende voordelen beantwoorden aan werkelijke prestaties verricht ten behoeve van de vennootschap (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 49, eerste lid, en 52, 4°

F.14.0088.N

7 april 2016

AC nr. ...

Bezoldigingen betaald aan gezinsleden zijn slechts aftrekbare beroepskosten van de bedrijfsleider wanneer ze inherent zijn aan zijn activiteiten als bedrijfsleider binnen de vennootschap en niet aan de maatschappelijke activiteit van de vennootschap; daartoe moet worden nagegaan of de activiteiten van de gezinsleden aan de bedrijfsleider dan wel aan de vennootschap ten goede komen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 49, eerste lid, en 53, 1°

F.14.0005.F

29 januari 2015

AC nr. ...

De beslissing dat het ereloon dat betrekking heeft op het strafrechtelijk verweer van een notaris die vervolgd wordt voor misdrijven gepleegd in het raam van een met een kunstgalerie verband houdende handel van valse schilderijen en dat tot een arrest heeft geleid, geen fiscaal aftrekbare beroepskosten zijn, daar die feiten geen verband houden met de beroepsactiviteit van de notaris en daar de strafvervolgning, hoewel de erkenning van zijn schuld naderhand geleid heeft tot de stopzetting van zijn beroepsactiviteit, die geleid heeft tot het voornoemde arrest echter niet zijn afzetting uit het ambt van notaris als voorwerp had, is naar recht verantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 497, 499, 502, eerste en tweede lid

F.14.0021.N

6 maart 2015

AC nr. ...

Het bezwaar tegen het kadastraal inkomen is een bijzondere geschillenprocedure die betrekking heeft op het bedrag van dat inkomen en bij gebrek aan akkoord tussen de onderzoekende ambtenaar en de bezwaarindiener, is hetzij de administratie, hetzij de bezwaarindiener verplicht is om een beroep te doen op de arbitrageprocedure; het bestaan van die specifieke procedure heeft tot gevolg dat de rechtbank van eerste aanleg niet bevoegd is om bij toepassing van artikel 569, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis te nemen van betwistingen in verband met de vaststelling van het bedrag van het kadastraal inkomen (1). (1) Zie concl. OM.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Artt. 52, 6°, en 183

F.15.0103.N

14 oktober 2016

AC nr. ...

Afschrijvingen van activa die slechts gedeeltelijk worden aangewend ten behoeve van de vennootschap zijn niet volledig als beroepskost aftrekbaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 57, 1°, en 219, eerste en tweede lid

F.14.0034.N

10 maart 2016

AC nr. ...

De afzonderlijke aanslag in de vennootschapsbelasting op geheime commissielonen strekt ertoe de belastingplichtigen te dwingen hun verplichting na te komen om in de wettelijke vorm en binnen de wettelijke termijn de fiscale administratie de inlichtingen te bezorgen die het haar mogelijk maken tot de aanslag in hoofde van de verkrijgers over te gaan; uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de afzonderlijke aanslag door de wetgever van 200 procent op 300 procent werd gebracht met als doel ontradend te werken en dat deze aanslag omwille van het hoge tarief onmogelijk voor het volledige percentage als vergoedend kan worden aanzien en derhalve tevens een preventief en bestraffend doel heeft.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

De omstandigheid dat een fiscale sanctie of het opleggen van een bijzondere belasting internrechtelijk niet als strafrechtelijk wordt gekwalificeerd, sluit niet uit dat die maatregel strafrechtelijk van aard kan zijn in de zin van artikel 6.1 EVRM; dit is het geval indien de overtreden bepaling gericht is tot alle burgers in hun hoedanigheid van belastingplichtige, de opgelegde sanctie of bijzondere belasting niet alleen een vergoedende functie heeft, maar in wezen een preventief en bestraffend doel heeft en de zwaarte van de sanctie of belasting aanzienlijk is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het behoort aan de rechter te oordelen of de aanslag geheime commissielonen in zijn geheel beschouwd een strafsanctie uitmaakt in de zin van artikel 6.1 EVRM, die aan de evenredigheidstoets onderworpen is, waarbij de rechter de aanslag niet vermag op te delen in een vergoedend en in een sanctionerend gedeelte; wanneer de rechter aanvaardt dat de bijzondere aanslag in zijn geheel beschouwd een sanctie in de zin van artikel 6.1 EVRM uitmaakt, moet hij in concreto nagaan of er omstandigheden bestaan die verantwoorden dat de aanslag wordt verminderd tot onder het door de wet bepaalde tarief.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Artt. 69, § 1, eerste lid, 2°, c), en 77

F.15.0004.N

14 oktober 2016

AC nr. ...

De aanvraag van het attest binnen de vervaltermijn van artikel 49, § 2, eerste streepje, KB WIB92 is een voorwaarde voor de toekenning van de verhoogde investeringsaftrek voor energiebesparende investeringen; het attest moet bijgevolg binnen deze termijn worden aangevraagd op straffe van verval van het recht op de investeringsaftrek (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

Artt. 79 en 207

Het gedeelte van het resultaat dat voortkomt uit abnormale of goedgeunstige voordelen die de belastingplichtige, in welke vorm of door welk middel ook, rechtstreeks of onrechtstreeks heeft verkregen uit een onderneming ten aanzien waarvan hij zich rechtstreeks of onrechtstreeks in enige band van wederzijdse afhankelijkheid bevindt, mag niet worden gecompenseerd met het verlies van het belastbare tijdperk, derwijze dat het belastbare resultaat minstens gelijk is aan het verkregen abnormaal of goedgeunstig voordeel, ongeacht of het resultaat positief dan wel negatief is (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Art. 21, §§ 1, 2, 3, 7°, d), en § 5

F.14.0127.N 14 oktober 2016 AC nr. ...

De in België gevestigde belastingplichtige die diensten factureert met vrijstelling van BTW op grond van artikel 21, § 3, 7°, d), BTW-wetboek, dient aan te tonen dat deze diensten intellectueel werk tot voorwerp hebben verricht in het kader van zijn geregelde werkzaamheid als adviseur, adviesbureau of soortgelijke dienstverrichter; andere prestaties, die niet zuiver adviserend of raadgevend zijn, kunnen op die grond niet met vrijstelling van BTW worden gefactureerd, ook al ligt de klemtoon van de activiteit van de BTW-belastingplichtige op de adviesverlening of raadgeving.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 22, § 2, tweede lid

F.14.0027.N 2 september 2016 AC nr. ...

Het beginsel van gelijke behandeling heeft tot gevolg dat ruilvereenkomsten, waarvan de tegenprestatie per definitie in natura wordt betaald, of een ruil met opleg, waarvan de tegenprestatie voor een deel in natura wordt betaald, en handelingen waarvoor de tegenprestatie in geld wordt betaald, vanuit economisch en commercieel oogpunt twee identieke situaties zijn en dus op het vlak van de heffing van de belasting over de toegevoegde waarde niet het voorwerp kunnen uitmaken van een ongeoorloofde discriminatie; de vervroegde opeisbaarheid van de belasting over de toegevoegde waarde is bijgevolg ook van toepassing indien de tegenprestatie voor de nog niet voltooide dienst in natura wordt vooruitbetaald (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 32, eerste en tweede lid

F.14.0027.N 2 september 2016 AC nr. ...

De maatstaf van heffing of normale waarde bedoeld in artikel 32 BTW-wetboek stemt overeen met de prijs die de verkrijger in dezelfde handelsfase zou moeten betalen voor de aankoop van gelijkaardige goederen of voor de gepresteerde dienst (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

De normale waarde van het toekennen van een recht van opstal aan een bouwpromotor, die appartementen bouwt in ruil voor het verkrijgen van dit zakelijk recht en een opleg in geld, stemt overeen met de marktwaarde van het recht van opstal; de maatstaf van heffing kan bijgevolg niet worden vastgesteld in functie van de prijs die de bouwpromotor in een latere handelsfase kan behalen bij de verkoop van de nieuwe aan hem toebehorende appartementen die hij kon bouwen op grond van zijn recht van opstal (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 45, § 1

F.14.0175.N 26 november 2015 AC nr. ...

Wanneer een opstalhouder als toevallige belastingplichtige een nieuw gebouw opricht en nadien het opstalrecht overdraagt aan een derde, kan hij in de regel de belasting over de toegevoegde waarde die hij voor de oprichting van het gebouw betaald heeft, in aftrek brengen; indien de verkoopprijs niet overeenstemt met de oprichtingsprijs van de gebouwen omwille van het feit dat slechts het recht van opstal wordt verkocht, dan is de aftrek van de betaalde belasting over de toegevoegde waarde beperkt volgens de verhouding van de prijs van het opstalrecht tot de oprichtingsprijs van de gebouwen in volle eigendom (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 45, § 2

F.14.0162.N 4 februari 2016 AC nr. ...

Artt. 81bis, § 1, eerste en tweede lid (oud), en 84ter

F.12.0029.N

27 maart 2015

AC nr. ...

Wanneer de administratie zich wenst te beroepen op de verlengde verjaringstermijn van vijf jaar, moet de in artikel 84ter van het BTW-wetboek bedoelde kennisgeving van de vermoedens van belastingontduiking slechts worden verricht voorafgaandelijk aan de vordering van de belasting in de aanvullende termijn van twee jaar (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Wetboek van de Belgische nationaliteit

Art. 12bis, § 1, 3°, § 2, eerste, zesde en negende lid, en §

C.14.0237.N 28 januari 2016 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van de artikelen 12bis, §1, 3°, 12bis, §2, eerste, zesde en negende lid, en 12bis, §3, eerste lid, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, in de hier toepasselijke versie, blijkt dat de termijn van vier maanden waarover de procureur des Konings beschikt om een negatief advies uit te brengen, een strikte termijn is; de voormelde bepalingen strekken enerzijds ertoe de procureur des Konings voldoende tijd te geven om te kunnen controleren of de aanvrager voldoet aan de voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen; anderzijds strekken zij ertoe de aanvrager rechtszekerheid te verlenen over het ingaan van de termijn en hem de ambtshalve inschrijving van zijn verklaring te garanderen bij ontstentenis van een advies van het openbaar ministerie binnen de gestelde termijn (1). (1) Zie concl. OM.

- NATIONALITEIT -

Art. 12bis, § 2, zesde en negende lid, en § 3, eerste lid

C.14.0237.N 28 januari 2016 AC nr. ...

Uit de opbouw van voormelde bepalingen, de gebruikte bewoordingen en de wetsgeschiedenis volgt dat het advies van de procureur des Konings wordt uitgebracht in de zin van artikel 12bis, §2, zesde lid, WBN, zoals te dezen van toepassing, door het betekenen overeenkomstig artikel 12bis, §3, eerste lid, WBN, zoals te dezen van toepassing; hieruit volgt dat het advies slechts wordt uitgebracht op het ogenblik van die betekening; de ambtenaar van de burgerlijke stand zou bij het verstrijken van de termijn immers niet onmiddellijk kunnen overgaan tot ambtshalve inschrijving, zoals artikel 12bis, §2, negende lid, WBN, oplegt, indien het tijdstip waarop het advies wordt uitgebracht aan dat van de betekening zou kunnen voorafgaan (1). (1) Zie concl. OM.

- NATIONALITEIT -

Art. 16, § 2, 1°

C.13.0157.N 23 januari 2015 AC nr. ...

Uit het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" volgt dat het huwelijk met een Belg een noodzakelijke voorwaarde uitmaakt voor de in artikel 16, §2, 1°, WBN bedoelde verklaring van nationaliteitskeuze en dat, wanneer vaststaat dat er ex tunc geen huwelijk is in de zin van artikel 146bis Burgerlijk Wetboek, er ook nooit aan de voorwaarde van artikel 16, §2, 1°, WBN werd voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- NATIONALITEIT -

- HUWELIJK -

Artt. 7bis, §§ 1 en 2, en 11bis, § 1

C.14.0407.N 21 april 2016 AC nr. ...

Opdat aan een in België geboren kind de Belgische nationaliteit kan worden toegekend in toepassing van artikel 11bis, §1, WBN, vóór de opheffing ervan bij wet van 4 december 2012, dienen het kind en minstens één van zijn ouders of adoptanten op het ogenblik van het afleggen van de nationaliteitsverklaring "in wettelijk verblijf" te zijn, dit is toegelaten of gemachtigd om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven of gemachtigd zich er te vestigen, overeenkomstig de bepalingen van de Vreemdelingenwet; daaruit volgt niet dat het kind en zijn ouders gedurende de volledige vereiste periode van het hoofdverblijf in België, gerechtigd moesten zijn om in het Rijk te verblijven (1). (1) Zie concl. OM.

- NATIONALITEIT -

Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen

Art. 4, § 2, c

F.14.0204.N

10 maart 2016

AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 101 Programmawet 27 december 2005 dat artikel 4, § 2, c, WIGB heeft ingevoerd, blijkt dat de stations voor de technische controle van de voertuigen toezicht houden op de technische kenmerken eigen aan de fiscale definitie van de aangeboden voertuigen en zij deze gegevens kunnen uitwisselen met de fiscale overheid, zodat de inlichtingen die door deze diensten spontaan aan de fiscale overheid worden meegedeeld geen onrechtmatig verkregen bewijs opleveren (1). (1) Zie concl. OM.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGE -

Wetboek van Strafvordering

Art. 135

P.15.1593.F 17 februari 2016 AC nr. ...

Tenzij het onderzoeksgerecht uitspraak doet als vonnisgerecht, is het niet ertoe gehouden de beslissing tot buitenvervolginstelling ter zitting uit te spreken, omdat, wegens de mogelijkheid dat het gerechtelijk onderzoek wordt heropend ingeval er nieuwe bezwaren opduiken, de beschikking of het arrest van buitenvervolginstelling niet definitief uitspraak doet over de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken en evenmin over een betwisting inzake burgerlijke en politieke rechten (1). (1) Zie Cass. 24 oktober 2006, AR P.06.0696.N, AC 2006, nr. 508.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 135, § 1

P.14.0921.N 19 mei 2015 AC nr. ...

Het openbaar ministerie bevindt zich met betrekking tot de mogelijkheid tot het instellen van hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer tot regeling van de rechtspleging, niet in een vergelijkbare rechtstoestand als een inverdenkinggestelde (1). (1) Arbitragehof 30 mei 2001, nr. 69/2001, BS 11 september 2001, 30540; GwH 14 december 2005, nr. 191/2005, B.S., 6 februari 2006, 6174.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 135, § 2

P.14.0921.N 19 mei 2015 AC nr. ...

De raadkamer oordeelt bij de regeling van de rechtspleging onaantastbaar of er voor het feit zoals zij dat omschrijft naar plaats, datum en strafrechtelijke kwalificatie, voldoende bezwaren bestaan om de inverdenkinggestelde naar de feitenrechter te verwijzen; het oordeel van het onderzoeksgerecht over het bestaan van bezwaren, ongeacht of het een invloed heeft op de beoordeling van de verjaring als grond van het verval van de strafdading betreffende een bepaald feit kan niet worden vergeleken met het oordeel van dat gerecht over de gronden van niet-ontvankelijkheid of verval van de strafdading die niet afhangen van het vaststellen van het bestaan van bezwaren.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 135, §§ 1 en 3

P.14.1815.F 20 april 2016 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert omdat er verschillende termijnen van toepassing zijn om hoger beroep in te stellen voor, enerzijds, de inverdenkinggestelde wanneer hem door de raadkamer opschorting van de veroordeling is verleend en, anderzijds, het openbaar ministerie en de burgerlijke partij, wanneer de beroepen beslissing een beschikking tot buitenvervolginstelling betreft, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2015, nr.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Gewone opschorting

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 162bis

P.15.0474.F 20 mei 2015 AC nr. ...

Zowel krachtens artikel 162bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering als krachtens artikel 153, §5, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, wordt het slachtoffer of zijn indeplaatsgestelde die dagvaardt in schadevergoeding, hetzij voor het strafgerecht, hetzij voor het burgerlijk gerecht, en wiens vordering wordt afgewezen, veroordeeld tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding.

- VERZEKERING - Algemeen

Art. 162bis, tweede lid

P.15.0474.F 20 mei 2015 AC nr. ...

Zelfs wanneer de strafgerichten uitspraak doen over een burgerlijke rechtsvordering, kunnen ze de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek alleen maar opleggen in de gevallen die in de artikelen 162bis, 194, 211 en 351 Wetboek van Strafvordering zijn bepaald; daaruit volgt dat wanneer de strafvordering door het openbaar ministerie werd ingesteld en de burgerlijke partij zich op de rechtszitting daarbij heeft aangesloten, de rechter haar niet kan veroordelen tot het betalen van die rechtsplegingsvergoeding aan de vrijwillig in de zaak tussengekomen verzekeraar van de beklaagde (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2010, AR P.09.1870.F, AC 2010, nr. 122.

- VERZEKERING - Algemeen

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Zowel krachtens artikel 162bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering als krachtens artikel 153, §5, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, wordt het slachtoffer of zijn indeplaatsgestelde die dagvaardt in schadevergoeding, hetzij voor het strafgerecht, hetzij voor het burgerlijk gerecht, en wiens vordering wordt afgewezen, veroordeeld tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 187

P.17.0177.F 3 mei 2017 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een verstekvonnis, mag de appelrechter die uitspraak doet over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het op verzet van de beklaagde gewezen vonnis, diens toestand niet verzwaren (1); als die appelrechter hem veroordeelt tot het betalen van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden (2), wat door het beroepen vonnis niet was opgelegd, miskent hij de relatieve werking van het verzet (3). (1) Wat betreft de relatieve werking van het verzet, zie bijv. Cass. 19 oktober 2011, AR P.11.1198.F, AC 2011, nr. 559; Cass. 23 juni 2004, AR P.03.1717.F, AC 2004, nr. 348; Cass. 3 juni 1997, AR P.97.0016.N, nr. 256; Cass. 12 september 1995, AR P.94.0386.N, AC 1995, nr. 376; Cass. 10 mei 1994, AR P.94.0014.N, AC 1994, nr. 230; Cass. 4 oktober 1989, AR 7500, AC 1989-90, nr. 74; Cass. 29 november 1988, AR 2184, AC 1988-89, nr. 183; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, Brugge, 7de uitg., 2014, dl. II, pp. 1370 e.v. (2) Dit is verplichting die de rechter oplegt bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf en die van 10 naar 25 euro is gebracht, vóór de indexering door artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2005 tot wijziging van het artikel 29, tweede lid, van de wet van 1 augustus 1995 houdende fiscale en andere bepalingen. (3) Ongeacht het feit dat die bijdrage geen straf is (Cass. 9 juni 1987, AR 1406, AC 1986-87, nr. 607) vormt de omstandigheid dat de toestand van de beklaagde feitelijk wordt verzwared wanneer die verplichting voor het eerst in hoger beroep wordt opgelegd, daartoe geen beletsel en vereist niet dat het arrest op grond van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering met eenparigheid van stemmen wordt uitgesproken (Cass. 7 december 1988, AR 6990, AC 1988-89, nr. 206). Die oplossing is coherent met de relatieve werking van het verzet inzake de vaste vergoeding bedoeld in artikel 91, tweede lid, Tarief Strafzaken, die eveneens een eigen karakter heeft en geen straf is: zie Cass. 11 februari 2014, AR P.13.1720.N, AC 2914, nr. 110 en de noot van J. DECOKER, "De vaste vergoeding bij verzet of enkel hoger beroep van beklaagde", T. Strafr. 2015, nr. 1, pp. 16-19; Cass. 7 mei 2008, AR P.08.0141.F, AC 2008, nr. 276; Cass. 6 mei 2014, AR P.13.1291.N, AC 2014, nr. 318; Cass. 3 juni 2014, AR P.14.0329.N, AC 2014, nr. 398; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, op.cit., dl. II, p. 1377. (M.N.B.)

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.15.0075.N 20 december 2016 AC nr. ...

De appelrechters die het beroepen vonnis dat het verzet van de beklaagde niet ontvankelijk verklaart bevestigen, dienen zich niet verder uit te spreken over de strafvordering.

- VERZET -

De appelrechters die het beroepen vonnis dat het verzet van de beklaagde niet ontvankelijk verklaart bevestigen, dienen zich niet verder uit te spreken over de strafvordering.

- HOGER BEROEP - *Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter*

P.15.0748.F

30 september 2015

AC nr. ...

Op verzet van de beklaagde tegen het vonnis van de eerste rechter mag de straf die bij verstek werd opgelegd, noch in eerste aanleg noch, bij ontstentenis van hoger beroep door het openbaar ministerie tegen de beslissing bij verstek, in hoger beroep verzwaaard worden.

- VERZET -

- HOGER BEROEP - *Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter*

P.15.0158.F

29 april 2015

AC nr. ...

Het verzet tegen de verstekbeslissing op de strafvordering moet worden betekend aan het openbaar ministerie dat de strafvordering heeft uitgeoefend (1). (1) Zie Cass. 28 april 1993, AR P.93.0015.F, AC 1993, nr. 205; H.-D. Bosly, D. Vandermeersch en M.-A. BEERNAERT, *Droit de la procédure pénale*, 6de uitg., Die Keure, 2010, p. 1193.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - *Exploit*

- VERZET -

Wanneer het verzet van de persoon die bij verstek is veroordeeld maar die voor het aanwenden van dat rechtsmiddel vertegenwoordigd wordt door een advocaat, de door de wet voorgeschreven rechtsvormen niet in acht neemt, kan uit het enkele feit dat de rechter de exceptie van overmacht niet aanneemt geen schending van artikel 6.1 EVRM worden afgeleid (1). (1) Zie arrest Hof Mensenrechten van 1 maart 2011, zaak Faniel t. België, JT 2011, p. 562.

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

- VERZET -

De verplichting om verzet te doen in handen van de arbeidsauditeur wanneer deze de strafvordering uitoefent, zoals voorgeschreven met het oog op rechtszekerheid en een goede rechtsbedeling, ontnemt de rechtzoekende het recht niet om een daadwerkelijk rechtsmiddel in te stellen tegen een beslissing die zijn rechten kan benadelen.

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

Behoudens in geval van overmacht is het verzet dat aan de procureur des Konings in plaats van aan de arbeidsauditeur is betekend, niet ontvankelijk; overmacht kan enkel voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de eiser om en die daardoor noch voorzien noch afgewend kon worden (1). (1) Zie Cass. 8 november 2006, AR P.06.0488.F, AC 2006, nr. 545, *Rev.dr.pén.crim.* 2007, p. 280; Cass. 27 april 2010, AR P.09.1847.N, AC 2010, nr. 285; Cass. 9 november 2011, AR P.11.1027.F, AC 2011, nr. 607, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH; M.-A. BEERNAERT, H. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale* dl. 2, Brugge, Die Keure, 2014, p. 1357-1359; O. MICHIELS, *L'opposition en matière pénale*, dossier JT nr. 47, 2004, p. 51-54, nr. 32.

- VERZET -

Art. 187, § 6, 1°

P.16.1155.F

14 december 2016

AC nr. ...

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank enkel stelt dat het aan de eiser op verzet staat, die erkend heeft een fictief adres te hebben opgegeven, om de gevolgen te dragen van zijn nalatigheid of zelfs zijn fout, zonder vast te stellen dat laatstgenoemde bij een ter post aangetekende brief kennis heeft gekregen van de oproeping voor de rechtspleging waarin hij verstek heeft laten gaan, verantwoordt ze haar beslissing waarbij ze het verzet als ongedaan beschouwt op grond dat de veroordeelde zijn verstek niet verantwoordt met een geval van overmacht of een wettelijke verschoningsgrond, niet naar recht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- VERZET -

Art. 187, tweede lid

P.15.0067.F

3 juni 2015

AC nr. ...

Het recht op een eerlijk proces, dat door artikel 6.1 EVRM is gewaarborgd, vereist dat aan de verstekdoende veroordeelde, zo klaar en duidelijk mogelijk, de nadere regels worden meegedeeld van de mogelijke rechtsmiddelen tegen een verstekbeslissing, op het ogenblik waarop die regels de aanwending van een rechtsmiddel toelaten of op het ogenblik dat die beslissing hem wordt betekend (1). (1) EHRM, Hakimi t. België, 29 juni 2010, RABG, 2011, p. 91; EHRM, Faniel t. België, 1 maart 2011, JLMB, 2011, p. 788, noot P. Thevissen, "La notification des règles d'opposition comme condition du procès équitable", T.Strafr., 2011, p. 189, noot C. VAN DEUREN, "Informatieplicht omtrent rechtsmiddelen veralgemeend"; Cass. 23 februari 2011, AR P.10.2047.F, AC 2011, nr. 161, RW 2012-2013, p. 215, noot B. DE SMET, "Vormvereisten bij de betekening van verstekvonnissen".

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - *Algemeen*

Art. 190, eerste lid

P.15.0562.F

16 september 2015

AC nr. ...

De vermelding in een proces-verbaal van de rechtszitting, dat geen enkele andersluidende vermelding bevat volgens welke "de behandeling van de zaak overeenkomstig artikel 190, eerste lid, Wetboek van Strafvordering is geschied", bewijst dat de debatten in het openbaar hebben plaatsgevonden (1). (1) Zie Cass. 15 januari 2003, AR P.02.1296.F, AC 2003, nr. 30.

- GRONDWET - *GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 148*

- VONNISSEN EN ARRESTEN - *Strafzaken - Algemeen*

Art. 195

P.16.1242.F

29 maart 2017

AC nr. ...

In strafzaken moet de beslissing de bepalingen betreffende de strafbaarstellingen en de straffen opgeven (1); wanneer het gebruik van de valsheid in geschriften door de steller van het valse stuk en met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gepleegd, wat het arrest vaststelt, is het gebruik van het valse stuk slechts de voortzetting van de valsheid zelf; de valsheid en het gebruik van het valse stuk maken in dat geval slechts één voortgezet misdrijf uit, waarop de straf wegens valsheid staat (2); de weglating van artikel 197 Strafwetboek in het bestreden arrest, dat door middel van verwijzing naar het beroepen vonnis de artikelen 193, 196, 213 en 214 Strafwetboek opgeeft, kan bijgevolg niet tot vernietiging leiden. (1) Zie bijv. Cass. 15 maart 2017, AR P.16.1271.F, AC 2017, nr. ... (vereniging van boosdoeners); Cass. 27 november 2012, AR P.11.1433.N, AC 2012, nr. 641 (Art. 2 KB 9 april 2007); Cass. 18 juni 2003, AR P.03.0269.F, AC 2003, nr. 358 (opzettelijke slagen en verwondingen met blijvende arbeidsongeschiktheid); Cass. 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, AC 2002, nr. 33 (Art. 3 KB 13 mei 1987); Cass. 15 april 1997, AR P.96.1158.N, AC 1997, nr. 185 (Art. 307, WIB92); R. DECLERCQ, *Beginselen van strafrechtspleging*, 5e uitg., Kluwer, 2010, nr. 1761-1763, en de daarin aangehaalde verwijzingen; F. VAN VOLSEM, "Een bijzonder aspect van de motiveringsverplichting in politie- en correctionele zaken" in F. DERUYCK, E. GOETHALS, L. HUYBRECHTS, J. LECLERCQ, J. ROZIE, M. ROZIE, P. TRAEEST, en R. VERSTRAETEN (eds.), *Amicus Curiae : liber amicorum Marc De Swaef*, Antwerpen, Intersentia, 2013, 441-464; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, Brugge, Die Keure, 7e uitg., 2014, 1269. Aldus heeft het Hof een arrest vernietigd dat, ook al vermeldde het artikel 197 van het Strafwetboek, noch uitdrukkelijk noch door verwijzing de wettelijke bepaling vermeldde die de straf bepaalt die van toepassing is op het gebruik van valse stukken. (Cass. 23 april 1996, AR P.94.1564.N, AC 1996, nr. 121). (2) Cass. 17 maart 2010, AR P.09.1623.F, AC 2010, nr. 188; zie Cass. 18 februari 1974, AC 1974, I, p. 641; A. MARCHAL en J.-P. JASPAR, *Droit criminel, Traité théorique et pratique*, I, Brussel, Larcier, 1965, 257, nr 660; FR. LUGENTZ, "Les faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux" in M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY, C. DE VALKENEER, D. DILLENBOURG, FR. LUGENTZ, J. MOINIL en G.-F. RANERI (eds.), *Les infractions. 4 : Les infractions contre la foi publique*, Brussel, Larcier, 2012, 190. Aldus, "wanneer, na aanneming van verzachtende omstandigheden, de raadkamer een beklagde wegens het plegen van een door de artikelen 193 en 196 voorziene valsheid in geschriften naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, is die rechtbank bevoegd om van de valsheid in geschriften en van het gebruik van valse stukken kennis te nemen, zo zij het bestaan vaststelt niet enkel van de valsheid maar ook van een door de beklagde gepleegd feit van gebruik van valse stukken die de voortzetting van de vervalsing uitmaakt." (Cass. 5 september 1957, Arr. Verbr. 1957, 983, samenvatting).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.16.0614.N 21 februari 2017 AC nr. ...

Noch artikel 6 EVRM en artikel 14 IVBPR, noch artikel 149 Grondwet en artikel 195 Wetboek van Strafvordering schrijven voor dat de appelrechters, naast de motivering van de door hen uitgesproken straffen, moeten motiveren waarom de door de eerste rechter opgelegde straffen niet toereikend zijn (1). (1) Zie: Cass. 22 mei 2012, AR P.11.1915.N, AC 2012, nr. 322 en Cass. 5 juni 2012, AR P.11.2100.N, AC 2012, nr. 363.

- RECHTEN VAN DE MENS - *International verdrag burgerrechten en politieke recht*

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1*

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Allerlei*

- HOGER BEROEP - *Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

P.16.0627.F 12 oktober 2016 AC nr. ...

Om de keuze van de straf en van de strafmaat die hij wil opleggen met redenen te omkleden, kan de rechter elk feitelijk gegeven in aanmerking nemen waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren en dat de ernst van het misdrijf aantoonde of hem duidelijkheid verschaft over de persoonlijkheid van de dader; de omstandigheid dat dit gegeven een onderscheiden strafbaar feit kan opleveren, dat niet bij de rechter aanhangig is gemaakt, staat daaraan niet in de weg, mits hij geen uitspraak doet over het strafbaar karakter daarvan (1). (1) Cass. 26 maart 1997, AR P.96.0439.F, AC 1997, nr. 162; in dezelfde zin, zie Cass. 3 oktober 2012, P.12.0700.F, AC 2012, nr. 507, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH.

- RECHTEN VAN DE MENS - *Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2*

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - *Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)*

- STRAF - *Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid*

P.14.1103.F 7 januari 2015 AC nr. 12

Artikel 35 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer verbiedt niet dat de staat van dronkenschap wordt vastgesteld nadat de betrokken persoon een voertuig heeft bestuurd; in dat geval is het noodzakelijk doch voldoende dat de rechter, op grond van de hem regelmatig voorgelegde gegevens, vaststelt dat de beklaagde op een openbare plaats een voertuig heeft bestuurd terwijl hij in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat verkeerde (1). (1) Zie Cass. 20 september 2011, AR P.11.0182.N, AC 2011, nr. 481.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

Art. 195, eerste lid

P.16.1271.F 15 maart 2017 AC nr. ...

De veroordelende beslissing die nergens het artikel vermeldt dat het feit strafbaar stelt waaraan de eiser schuldig is verklaard evenmin als het artikel waarin de straf wordt bepaald die op dat misdrijf is gesteld, schendt artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering; dat is het geval wanneer de veroordelende beslissing wegens vereniging van misdadigers enkel melding maakt van artikel 322 Strafwetboek, hetwelk slechts een algemene omschrijving geeft van dat misdrijf (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. xxx.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VERENIGING VAN MISDADIGERS -

P.14.1821.N 29 november 2016 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, bij een veroordeling wegens een inbreuk op de vereisten verplicht gesteld zowel bij artikel 8.3 van de Verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal goederenvervoer over de weg als bij de artikelen 1 en 3 van het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers die gevestigd zijn op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in België, die tot 1 september 2014 strafbaar gesteld zijn bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 en artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg en vanaf 1 september 2014 bij artikel 41, § 3, 5°, van de wet van 15 juli 2013, moet het veroordelend vonnis artikel 41, § 3, 5°, Wet van 15 juli 2013 vermelden.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

P.15.1484.F 9 maart 2016 AC nr. ...

Er is enkel beslist over de straf indien deze uitdrukkelijk wordt vermeld, doch de plaats waar die beslissing staat in de tekst van het vonnis of van het arrest heeft weinig belang (1). (1) Cass. 12 december 2012, AR P.12.1301.F, AC 2012, nr. 686.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

De beslissing in hoger beroep die de straf die in eerste aanleg is opgelegd, bevestigt, moet die straf niet noodzakelijk vermelden in het dictum zelf; de wettelijk vereiste vermelding mag ook voorkomen in hetzij een voorafgaande samenvatting van de beroepen beslissing, hetzij de redenen van de appelrechter, hetzij de beslissing waartegen wordt opgekomen wanneer ze bij de beslissing in hoger beroep wordt gevoegd (1). (1) Zie Cass. 30 oktober 2013, AR P.13.0952.F, AC 2013, nr. 565.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.14.1879.F 18 maart 2015 AC nr. ...

Het verzuim om in een veroordelend vonnis de straf van verbeurdverklaring te vermelden, leidt tot vernietiging van de beslissing over die straf (1). (1) Zie Cass. 12 december 2012, AR P.12.1301.F, AC 2012, nr. 686.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Art. 195, tweede lid

P.16.1247.F 15 februari 2017 AC nr. ...

Wanneer de rechter op grond van de artikelen 42, 3°, of 43bis, tweede lid, Strafwetboek de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen beveelt, dient hij opgave te doen van de redenen waarom hij voor die facultatieve straf heeft gekozen (1); noch de voormelde bepalingen, noch artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering verplichten de rechter evenwel om zijn beslissing te verantwoorden met verwijzing naar de beweegredenen van de wetgever ten tijde van de totstandkoming van de wet waarbij een straf wordt gesteld, of met opgave van de reden waarom hij deze boven gene redengeving verkiest, zo hij meent dat deze beter aan de persoonlijkheid van de beklaagde is aangepast. (1) Zie Cass. 28 november 2006, P.06.1086.N, AC 2006, nr. 605; Cass. 9 november 1988, AR 6941, AC 1989-1990, nr. 142; Cass. 18 september 1991, AR 9365, AC 1991-1992, nr. 34; Cass. 31 maart 1992, AR 5098, AC 1991-1992, nr. 410; Cass. 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, AC 2002, nr. 158; M. DE SWAEF, "De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", RW 1990-1991, p. 491, nr. 7; Cass. 21 mei 2002, AR P.02.0138.N, RW 2002-2003, p. 342, noot S. VAN OVERBEKE, "De motivering van de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen".

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Wanneer de rechter op grond van de artikelen 42, 3°, of 43bis, tweede lid, Strafwetboek de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen beveelt, dient hij opgave te doen van de redenen waarom hij voor die facultatieve straf heeft gekozen (1); noch de voormelde bepalingen, noch artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering verplichten de rechter evenwel om zijn beslissing te verantwoorden met verwijzing naar de beweegredenen van de wetgever ten tijde van de totstandkoming van de wet waarbij een straf wordt gesteld, of met opgave van de reden waarom hij deze boven gene redengeving verkiest, zo hij meent dat deze beter aan de persoonlijkheid van de beklaagde is aangepast. (1) Zie Cass. 28 november 2006, P.06.1086.N, AC 2006, nr. 605; Cass. 9 november 1988, AR 6941, AC 1989-1990, nr. 142; Cass. 18 september 1991, AR 9365, AC 1991-1992, nr. 34; Cass. 31 maart 1992, AR 5098, AC 1991-1992, nr. 410; Cass. 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, AC 2002, nr. 158; M. DE SWAEF, "De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", RW 1990-1991, p. 491, nr. 7; Cass. 21 mei 2002, AR P.02.0138.N, RW 2002-2003, p. 342, noot S. VAN OVERBEKE, "De motivering van de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen".

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.15.0486.F

30 september 2015

AC nr. ...

De rechter mag de keuze van de uitgesproken straffen en de strafmaat voor elk ervan verantwoorden door middel van dezelfde motivering wanneer de door hem aangegeven redenen zowel de keuze van de uitgesproken straffen als de strafmaat voor elk ervan verantwoorden (1). (1) Cass. 21 december 1993, AR 7191, AC 1993, nr. 537.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

Art. 202, 5°

P.15.1197.F

16 december 2015

AC nr. ...

Aan magistraten van het openbaar ministerie bij de krijgsraad en de magistraten van het openbaar ministerie bij het militair gerechtshof behorend tot de tijdelijke personeelsformatie wordt door de minister van Justitie een opdracht gegeven bij het openbaar ministerie van een burgerlijk rechtscollege; daaruit volgt dat de akte van hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank, door een substituut-krijgsauditeur met opdracht bij het parket van het rechtscollege dat het vonnis heeft gewezen, wordt ingesteld overeenkomstig artikel 202, 5°, Wetboek van Strafvordering.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 203

P.17.0006.F

8 maart 2017

AC nr. ...

De akte van hoger beroep maakt de zaak, binnen de perken van die akte, aanhangig bij de rechter in hoger beroep; de zaak wordt bij de rechter in hoger beroep aanhangig gemaakt door de verklaring van hoger beroep en niet door de dagvaarding om voor hem te verschijnen (1). (1) Cass. 20 mei 1987, AR 5337, AC 1986-87, nr. 561; Cass. 25 januari 2012, AR P.11.1545.F, AC 2012, nr. 67.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

De appelrechter kan geen uitspraak doen over de strafvordering tegen een beklaagde wanneer de beslissing van de rechtbank in hoger beroep over die vordering door geen van de partijen in de zaak werd aangevochten.

P.15.1045.F 23 december 2015 AC nr. ...

De zaak wordt bij de appelrechter aanhangig gemaakt door de verklaring van hoger beroep en niet door de dagvaarding om voor die rechter te verschijnen (1). (1) Cass. 20 mei 1987, AR 5337, AC 1986-1987, nr. 561.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Art. 203, § 1

P.15.0241.F 27 mei 2015 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de wet ten aanzien van alle rechtzoekenden dezelfde voorwaarden bepaalt om hoger beroep in te stellen, ongeacht hun verblijfplaats of hun nationaliteit, kan geen discriminatie in de zin van artikel 14 EVRM worden afgeleid.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

Artikel 203, §1, Wetboek van Strafvordering legt de rechtzoekende die in het buitenland verblijft geen termijn op die onmogelijk kan worden nageleefd, door te bepalen dat de termijn van vijftien dagen om hoger beroep in te stellen ingaat vanaf de dag van de uitspraak van de op tegenspraak gewezen beslissing en zonder in dat geval in de betekening daarvan te voorzien; die bepaling schendt bijgevolg de artikelen 6 en 13 EVRM niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

Art. 204

P.16.1283.F 1 maart 2017 AC nr. ...

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.16.0897.F 2 november 2016 AC nr. ...

Het middel, dat schending aanvoert van artikel 6.1 EVRM, en dat voor het eerst voor het Hof aanvoert dat de eiser in hoger beroep zijn advocaat onmogelijk tijdig kon raadplegen om het verzoekschrift in te vullen waarin de tegen de beroepen beslissing aangevoerde grieven zijn vermeld, is nieuw en mitsdien niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 19 oktober 2016, AR P.16.0883.F, AC 2016, nr.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 206

P.16.1029.N 31 januari 2017 AC nr. ...

De wet van 5 februari 2016 voorziet niet in een bijzondere bepaling betreffende de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 206 Wetboek van Strafvordering, zodat dit artikel van toepassing is vanaf 29 februari 2016 en het openbaar ministerie bijgevolg vanaf die datum afstand kan doen van zijn hoger beroep en dit ongeacht of het hoger beroep van een beklaagde of de eerste rechtszitting voor het appelgerecht dateert van vóór die datum (1). (1) Zie concl. OM.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 207

P.14.0919.F

11 maart 2015

AC nr. ...

Wanneer het beroepen vonnis slechts als niet eensluidend verklaard afschrift opgenomen was in het dossier op het ogenblik van de verzending ervan aan de griffie van het hof van beroep maar dat een eensluidend verklaard afschrift van het vonnis in kwestie, dat op alle punten gelijk is aan dat afschrift, opgenomen was in het dossier dat werd voorgelegd aan het Hof, is het Hof in staat om het volledige toezicht op de rechtspleging uit te oefenen zonder dat in dat opzicht de uitoefening van het recht van verdediging aan de partijen ontnomen wordt (1). (1) Zie concl. OM.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen*

Art. 211bis

P.16.0310.F

30 november 2016

AC nr. ...

Wanneer het gerecht in hoger beroep de door de eerste rechter uitgesproken straf verzwart, moet die beslissing krachtens artikel 211bis Wetboek van Strafvordering uitdrukkelijk vermelden dat zij genomen werd met eenparige stemmen van de leden van het gerecht; wanneer de appelrechters de door de eerste rechter uitgesproken straf van verbeurdverklaring verminderen en er vervolgens een aanvullende verbeurdverklaring aan toevoegen van een som die samen met de eerste som de in eerste aanleg uitgesproken straf overschrijdt, moeten zij in hun beslissing vaststellen dat die met eenparigheid genomen werd.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

P.15.1672.N

12 april 2016

AC nr. ...

Er is geen verzwaring van de straf wanneer de rechter in hoger beroep voor de feiten die hij zelf bewezen verklaart, dezelfde straf uitspreekt als deze opgelegd door de eerste rechter, ook al verleent hij vrijspraak voor een of meer telastleggingen (1). (1) Cass. 4 november 1992, AR 122, AC 1991-1992, nr. 715.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

- *STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid*

P.15.1027.N

8 maart 2016

AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter een veroordeling tot een geldboete met gedeeltelijk uitstel van de tenuitvoerlegging van het vonnis uitspreekt en daarenboven het herstel van het recht tot sturen afhankelijk maakt van het slagen in een medisch en een psychologisch onderzoek, dan verzwaren de appelrechters de door de eerste rechter opgelegde straf en maatregel indien zij het uitstel van de tenuitvoerlegging van het bestreden vonnis koppelen aan probatievoorwaarden en het herstel van het recht tot sturen afhankelijk maken van het welslagen in twee bijkomende examens, met name een theoretisch en een praktisch, zodat de verzwaring van de straf en de maatregel met éénparigheid van stemmen dient te worden uitgesproken (1). (1) Cass. 15 november 2000, AR P.00.1271.F, AC 2000, nr. 625 (wat betreft de maatregel).

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

P.15.1197.F

16 december 2015

AC nr. ...

Wanneer uit de vermelding onderaan het vonnis blijkt dat een van de rechters, volgens de authentieke vaststelling van de griffier, in de onmogelijkheid verkeerde te tekenen, is de beslissing geldig mits handtekening van de overige leden van de zetel en wordt aldus de bij artikel 211bis Wetboek van Strafvordering vereiste eenstemmigheid regelmatig vastgesteld.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

P.15.1215.F

2 december 2015

AC nr. ...

Wanneer artikel 211bis Wetboek van Strafvordering van toepassing is op het vonnisgerecht, heeft het alleen betrekking op de gevallen waarin de appelrechter veroordeelt wegens feiten waarvoor de beklaagde in eerste aanleg werd vrijgesproken of waarin hij de straf verzwart die door de eerste rechter is opgelegd; het gerecht in hoger beroep moet dus niet met eenparige stemmen van zijn leden uitspraak doen wanneer het, zonder de beklaagde te veroordelen wegens een feit waarvoor hij was vrijgesproken of zonder zijn straf te verzwaren, zich ertoe beperkt de wettelijke omschrijving van het hem ten laste gelegde feit te wijzigen, ook als het een zwaarder feit betreft (1). (1) Zie Cass. 30 november 2005, AR P.05.1143.F, AC 2005, nr. 636.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep*

P.15.1157.F

18 november 2015

AC nr. ...

Artikel 211bis Wetboek van Strafvordering is van toepassing op de daarin op limitatieve wijze bepaalde gevallen en niet op alle gevallen waarin de strafrechtelijke toestand van de vervolgte persoon in hoger beroep wordt verzwaaard (1). (1) Zie Cass. 11 maart 1935, Pas. 1935, p. 183.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.15.0685.F

7 oktober 2015

AC nr. ...

Wanneer de appelrechter twee of meerdere zaken voegt die bij hem aanhangig zijn gemaakt en de beklaagde tot één enkele straf veroordeelt, nadat de beroepen vonnissen hem zowel tot een gevangenisstraf als een werkstraf hebben veroordeeld, wordt de ernst van de voor het geheel van de feiten opgelegde enkele straf alleen afgemeten aan de strafmaat; het arrest, dat de beklaagde tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeelt, zonder vast te stellen dat het met eenparige stemmen van de appelrechters werd gewezen, terwijl de gevangenisstraf die in eerste aanleg werd opgelegd minder lang was, schendt artikel 211bis Wetboek van Strafvordering.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.14.1706.F

11 februari 2015

AC nr. 101

Om voor het eerst in hoger beroep vast te stellen dat het collectieve misdrijf dat de beklaagde wordt ten laste gelegd, in staat van wettelijke herhaling gepleegd werd, dient het arrest niet te vermelden dat het met eenparigheid van stemmen werd gewezen, aangezien de appelrechters voor het overige de gehele door de eerste rechter opgelegde straf hebben bevestigd (1). (1) Zie Cass. 12 mei 1998, AR P.98.0485.N, AC 1998, nr. 246.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

In zoverre het van toepassing is op het vonnisgerecht, heeft artikel 211bis van het Wetboek van Strafvordering betrekking op het geval waarin dat gerecht, uitspraak doende in hoger beroep, de toestand van de beklaagde verergert hetzij door de in eerste aanleg gewezen beslissing van vrijspraak te hervormen hetzij door de straf te verzwaaard; in dat laatste geval houdt die bepaling in dat de straf zelf verzwaaard wordt zonder inachtneming van de tenuitvoerlegging van de straf en de andere gevolgen ervan, aangezien de rechter voor geen van beide bevoegd is en zich beperkt tot de vaststelling van de straf.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 215

P.15.0399.N

1 december 2015

AC nr. ...

De appelrechter komt in de plaats van de eerste rechter en heeft dan ook tot plicht alles te doen wat de eerste rechter had dienen te doen en hij moet bijgevolg, zoals de eerste rechter, zowel uitspraak doen over de strafvordering als over de burgerlijke rechtsvorderingen, voor zover de eerste rechter rechtsmacht had; de appelrechter die op het enkel hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een vonnis alvorens recht te doen dat de behandeling van de strafvordering en de erop gesteunde burgerlijke rechtsvorderingen heeft uitgesteld, dit vonnis teniet doet en de zaak tot zich trekt, dient niet alleen de strafvordering, maar ook de burgerlijke rechtsvorderingen te beoordelen (1). (1) M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, Brussel, Larcier, 2012, 1029-1030; R. VERSTRAETEN, Handboek strafvordering, Antwerpen, Maklu, 2012, 1241, nr. 2518; M. BEERNAERT, H. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Brugge, la Chartre, 2014, 1041.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 216bis

P.15.0749.F

25 november 2015

AC nr. ...

Wanneer blijkt uit de rechtspleging dat, sinds het instellen van het cassatieberoep door de inverdenkinggestelde, de procureur-generaal bij het hof van beroep hem een minnelijke schikking heeft voorgesteld met inachtneming van de in artikel 216bis, §2, Wetboek van Strafvordering bepaalde voorwaarden en dat hij die heeft betaald, verklaart het Hof de strafvordering vervallen en stelt vast dat het cassatieberoep geen bestaansredenen meer heeft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.....

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden
- MINNELIJKE SCHIKKING -
- STRAFVORDERING -

Art. 216bis, § 2

P.14.1762.F 9 september 2015 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de vervolgende partij na het cassatieberoep tegen de veroordelende beslissing, met inachtneming van de in artikel 216bis, §2, Wetboek van Strafvordering bepaalde voorwaarden, aan de eiser een minnelijke schikking heeft voorgesteld die deze heeft betaald, stelt het Hof het verval van de strafvordering vast, zodat de ten aanzien van de eiser genomen beslissing op de strafvordering zonder uitwerking blijft en het cassatieberoep geen bestaansreden meer heeft (1). (1) Zie Cass. 5 november 2013, AR P.12.1824.N, AC 2013, nr. 584.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei

Een tijdens de rechtspleging voor het Hof tussen de vervolgende partij en de eiser in cassatie afgesloten en uitgevoerde minnelijke schikking, met inachtneming van de in artikel 216bis, §2, Wetboek van Strafvordering bepaalde voorwaarden, heeft ten aanzien van de eiser het verval van de strafvordering tot gevolg, zodat de ten aanzien van de eiser genomen beslissing op de strafvordering zonder uitwerking blijft en het cassatieberoep geen bestaansreden meer heeft (1). (1) Zie Cass. 5 november 2013, AR P.12.1824.N, AC 2013, nr. 584.

- STRAFVORDERING -

Art. 219

P.15.0684.F 17 juni 2015 AC nr. ...

De rechter die vervroegd uitspraak doet miskent noch het recht van verdediging noch het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, vermits die omstandigheid geen gevolgen heeft voor de termijnen waarover de partijen beschikken om eventuele rechtsmiddelen in te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

Noch artikel 219 Wetboek van Strafvordering noch enige wetsbepaling of algemeen rechtsbeginsel verplichten dat, enerzijds, de partijen en hun advocaten worden opgeroepen om te verschijnen op de rechtszitting waarop de kamer van inbeschuldigingstelling het arrest van verwijzing naar het hof van assisen wijst, en dat, anderzijds, de beschuldigde over een tolk moet beschikken om op de dag van de uitspraak de draagwijdte van dat arrest te begrijpen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

Art. 235

P.15.0615.F 23 december 2015 AC nr. ...

Met toepassing van artikel 235 Wetboek van Strafvordering kan de kamer van inbeschuldigingstelling onder meer de vervolging gelasten van personen die door het openbaar ministerie of de burgerlijke partij niet waren aangeklaagd en die de onderzoeksrechter niet in verdenking had gesteld of ook nieuwe feiten bij hem aanhangig maken, voor zover die uit het dossier van de rechtspleging blijken en de partijen de gelegenheid krijgen om daarover te worden gehoord (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Algemeen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Hoewel artikel 235 Wetboek van Strafvordering de kamer van inbeschuldigingstelling bevoegd maakt om in verdenking te stellen en het gerechtelijk onderzoek uit te breiden, maakt het daarvan geen verplichting; door haar die bevoegdheid "ambtshalve" toe te kennen, met andere woorden buiten enige vordering om, staat ze dat rechtscollege eigenlijk toe de redenen niet te vermelden waarom zij het voormelde artikel 235 niet toepast, zo haar daarom wordt verzocht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Algemeen

P.14.1011.F 11 februari 2015 AC nr. 99

In alle zaken kan de kamer van inbeschuldigingstelling, zolang zij niet beslist heeft of de inbeschuldigingstelling dient te worden uitgesproken, ongeacht of de eerste rechters al dan niet een onderzoek hebben ingesteld, op discretionaire wijze gebruik maken van haar bevoegdheid om ambtshalve vervolgingen te gelasten, zich de stukken te doen overleggen, de zaak te onderzoeken of te doen onderzoeken, en daarna te beschikken zoals het behoort; aangezien de partijen haar niet kunnen verplichten tot de uitoefening van die bevoegdheid, hoeft de kamer van inbeschuldigingstelling niet te beslissen over een door een partij gevorderde toepassing van artikel 235 Wetboek van Strafvordering en hoeft evenmin de redenen van haar weigering te vermelden (1). (1) Zie Cass. 22 december 2009, AR P.09.1121.N, AC 2009, nr. 782.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 235bis

P.16.0234.F 15 juni 2016 AC nr. ...

Nadat de kamer van inbeschuldigingstelling het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen de beschikking tot verwijzing van de raadkamer niet-ontvankelijk heeft verklaard, is ze niet bevoegd om toezicht uit te oefenen op het gerechtelijk onderzoek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmaticheid van de procedure

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

P.15.1211.F 2 september 2015 AC nr. ...

Het bij artikel 235bis Wetboek van Strafvordering voorgeschreven toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging is voor de kamer van inbeschuldigingstelling enkel verplicht in zoverre daarom wordt verzocht; uit de omstandigheid dat zij het door haar volledig verrichte toezicht verkeerdelijk als een toezicht "prima facie" heeft omschreven en dat het resultaat van het toezicht niet in het dictum van het bestreden arrest wordt herhaald, volgt niet dat de kamer van inbeschuldigingstelling zich aan dat toezicht zou hebben onttrokken.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmaticheid van de procedure

P.14.1011.F 11 februari 2015 AC nr. 99

De omstandigheid dat een andere persoon dan diegene die het voorwerp uitmaakt van de burgerlijke partijstelling niet vervolgd wordt, terwijl het gerechtelijk onderzoek aanwijzingen van misdrijf tegen deze persoon aan het licht zou hebben gebracht, vormt geen onregelmatigheid van de procedure in de zin van artikel 235bis van het Wetboek van Strafvordering.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmaticheid van de procedure

Art. 235ter

P.16.0084.F 17 februari 2016 AC nr. ...

Met toepassing van artikel 47octies, §§ 3 en 5, wordt de machtiging tot infiltratie schriftelijk verleend of kan deze, in spoedeisende gevallen, mondeling worden verstrekt in zoverre ze zo spoedig mogelijk schriftelijk wordt bevestigd; de kamer van inbeschuldigingstelling beoordeelt in feite en op onaantastbare wijze de elementen waaruit ze afleidt dat die voorwaarden al dan niet werden nageleefd.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

De controle door de kamer van inbeschuldigingstelling van de regelmatigheid van de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden bedoeld in artikel 235ter, §1, Wetboek van Strafvordering, is beperkt; ze beoogt enkel na te gaan of, in het licht van de elementen van het vertrouwelijk dossier, de voorschriften in de artikelen 47sexies, 47septies, 47octies en 47novies, Wetboek van Strafvordering betreffende die bijzondere opsporingsmethoden werden nageleefd, of de bij het strafdossier gevoegde processen-verbaal betreffende de toepassing daarvan de vereiste vermeldingen bevatten en of die inlichtingen overeenstemmen met de elementen van het strafdossier (1). (1) Zie Cass. 23 november 2010, AR P.10.1643.N, AC 2010, nr. 691, met concl. van advocaat-generaal P. Duinslaeger.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

De controle door de kamer van inbeschuldigingstelling over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden bedoeld in artikel 235ter, §1, Wetboek van Strafvordering heeft geen betrekking op het onderzoek van de regelmatigheid of de volledigheid van het strafrechtelijk onderzoek; bijgevolg staat het niet aan de kamer van inbeschuldigingstelling om, in het kader hiervan, de regelmatigheid te onderzoeken, ten aanzien van het buitenlands recht, van de uitvoering van een onderzoek dat op discrete wijze in het buitenland werd verricht op basis van een internationale ambtelijke opdracht (1). (1) Zie Cass. 23 november 2010, AR P.10.1643.N, AC 2010, nr. 691, met concl. van advocaat-generaal P. Duinslaeger.

- INTERNATIONALE RECHTSHULP -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

De controle door de kamer van inbeschuldigingstelling van de regelmatigheid van de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden bedoeld in artikel 235ter, §1, Wetboek van Strafvordering, heeft alleen tot voorwerp te onderzoeken of het vertrouwelijk dossier conform de elementen is die zich in het "open" dossier van de rechtspleging bevinden (1). (1) Zie Cass. 18 december 2007, AR P.07.1332.N, AC 2007, nr. 643.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

Bij de controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, verricht met toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, hebben alleen de magistraten van de kamer van inbeschuldigingstelling inzage van het vertrouwelijk dossier en in hun arrest mag geen gewag worden gemaakt van de inhoud van dat dossier, noch van enig element dat de afscherming van de gebruikte technische hulpmiddelen of de veiligheid of de anonimiteit van de tussengekomen informant en politieambtenaren in het gedrang kan brengen; aangezien de kamer van inbeschuldigingstelling geen gewag mag maken van de inhoud van het vertrouwelijk dossier, gaat het Hof enkel na of ze haar controleopdracht heeft uitgeoefend (1). (1) Cass. 21 april 2009, AR P.09.0353.N, AC 2009, nr. 265.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

Art. 235ter, § 4

P.14.1856.N

10 februari 2015

AC nr. 98

In het zich in het open dossier bevindend proces-verbaal bedoeld in artikel 47novies, §2, 3e lid, Wetboek van Strafvordering dient niet te worden verwezen naar de machtiging waarbij een infiltrant bij een welbepaalde operatie kortstondig beroep kan doen op de deskundigheid van een persoon die niet tot de politiediensten behoort, zodat het ontbreken van die informatie in het open dossier tot gevolg heeft dat de kamer van inbeschuldigingstelling die belast is met de controle van de toepassing van de infiltratie, het verweer van een partij die het bestaan van deze machtiging betwist, enkel kan beantwoorden met de vaststelling dat die machtiging zich al of niet in vertrouwelijk dossier bevindt; noch door die vaststelling, noch door het oordeel dat artikel 47octies, §1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering in de zaak van toepassing is, schendt de kamer van inbeschuldigingstelling artikel 235ter, §4, Wetboek van Strafvordering niet.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

Art. 281

P.16.0062.F

15 januari 2016

AC nr. ...

Wanneer bij het hof van assisen, wegens het voorwerp van het voor het hof aangetekende verzet, enkel het debat aanhangig is gemaakt over de straf die de beschuldigde moet worden opgelegd, staat het aan de voorzitter om de verdediging terug te brengen naar het debat over de straf (1). (1) Zie concl. OM.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 284

P.16.0531.N 31 januari 2017 AC nr. ...

Krachtens de artikelen 138, eerste lid, en 140, Gerechtelijk Wetboek en artikel 284 Wetboek van Strafvordering, is de aanwezigheid van het openbaar ministerie vereist voor de regelmatige samenstelling van de strafgerichten, behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 28bis

P.16.0303.F 1 juni 2016 AC nr. ...

Geen enkele decretale bepaling verduidelijkt hoe de procureur des Konings aan de gewestelijke milieuadministratie zijn beslissing mededeelt om een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek te openen dan wel om het dossier bij gebrek aan voldoende bezwaren te seponeren; het openbaar ministerie dat een gewestelijke politiedienst beveelt onderzoeksverrichtingen uit te voeren met betrekking tot in een proces-verbaal aangegeven feiten, verricht een opsporingshandeling in de zin van artikel 28bis Wetboek van Strafvordering en geeft die dienst aldus te kennen dat het een opsporingsonderzoek in de zin van die bepaling en van artikel D.162 Milieuwetboek heeft geopend.

- MILIEURECHT -

Art. 28bis, § 2

P.15.1450.F 18 november 2015 AC nr. ...

De regeling van de proactieve recherche, die een schriftelijke en voorafgaande machtiging inhoudt, heeft als doel de autonomie van de speurder onder het toezicht en de leiding van het openbaar ministerie te brengen wanneer, teneinde de dader van de bedoelde misdrijven aan te houden, relevante gegevens dienen ingezameld en verwerkt te worden die tot het privéleven van de betrokkene behoren en die, wegens hun vaagheid geen grond tot een dadelijk repressief optreden opleveren (1). (1) Zie Cass. 4 juni 2002, AR P.02.0387.N, AC 2002, nr. 340, met concl. van advocaat-generaal P. Duinslaeger; Cass. 17 maart 2010, AR P.10.0010.F, AC 2010, nr. 192.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Bijzondere opsporingsmethoden

P.15.0263.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Het staat aan de politieambtenaren die met schriftelijke machtiging van het openbaar ministerie een proactief onderzoek voeren, om indien dit onderzoek concrete informatie oplevert over een in de tijd en in de ruimte bepaalde misdrijf, onder de verantwoordelijkheid van het openbaar ministerie, daarover proces-verbaal op te stellen overeenkomstig artikel 40 Wet Politieambt, daders te vatten en bewijzen te verzamelen; slechts die informatie die relevant is met betrekking tot het misdrijf waarvoor dit proces-verbaal wordt opgesteld, moet worden vermeld en informatie die geen betrekking heeft op dit misdrijf moet niet worden vermeld.

- POLITIE -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

Art. 291

P.17.0179.F 10 mei 2017 AC nr. ...

Wanneer bij het hof van assisen een geschil over de ontvankelijkheid van de strafvorderingen is aangebracht, hoeft het geen uitspraak te doen als een college, samengesteld uit de magistraten en de gezworenen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 334

P.14.1637.F 11 februari 2015 AC nr. 100

De gezworenen, samen met het hof van assisen en nadat zij hun verklaring hebben afgegeven en ondertekend, formuleren de voornaamste redenen van het verdict; het recht op een eerlijk proces houdt in dat die redenen niet op abstracte wijze geformuleerd worden; daaruit volgt dat de vereiste motivering de redenen bevat die de jury van de schuld of onschuld van de beschuldigde hebben overtuigd, met vermelding van de redenen, eigen aan de zaak, waarom op elke aan de gezworenen voorgelegde vraag ja of neen is geantwoord (1). (1) Zie Cass. 29 september 2010, AR P.10.0705.F, AC 2010, nr. 562.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 342

P.14.1788.F 11 maart 2015 AC nr. ...

Wanneer de zaak niet kan worden berecht wegens de verjaring van de strafvordering, mag het hof van assisen een beschuldigde die niet schuldig kan worden verklaard omdat zijn zaak niet ten gronde kan worden beoordeeld, niet ontslaan van rechtsvervolging.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Wanneer de zaak niet kan worden berecht wegens de verjaring van de strafvordering, mag het hof van assisen een beschuldigde die niet schuldig kan worden verklaard omdat zijn zaak niet ten gronde kan worden beoordeeld, niet ontslaan van rechtsvervolging.

- STRAFVORDERING -

Art. 344

P.15.1374.F 3 februari 2016 AC nr. ...

Wanneer de rechter stelt dat er ten gunste van een beschuldigde verzachtende omstandigheden bestaan wegens het ontbreken van een gerechtelijk verleden, dan kan hij, zonder zichzelf tegen te spreken, andere verzachtende omstandigheden in aanmerking nemen om de strafmaat vast te stellen.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Art. 35

P.14.1739.F 11 februari 2015 AC nr. 103

Een mobiele telefoon is een toestel dat via een programma zorgt voor een geautomatiseerde gegevensverwerking en dat met name toelaat elektronische telecommunicatie te verzenden en te ontvangen; het uitlezen van het geheugen van een mobiele telefoon, waaronder de berichten die erin opgeslagen zijn in de vorm van tekstberichten, is een maatregel die voortvloeit uit de inbeslagneming, die kan worden uitgevoerd in het kader van een opsporingsonderzoek zonder andere vormvereisten dan die welke bepaald zijn voor die onderzoekshandeling (1). (1) Zie concl. OM.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

Art. 39bis, § 2

P.14.1739.F 11 februari 2015 AC nr. 103

Wanneer de inbeslagneming van de drager van het informaticasysteem niet gerechtvaardigd is, kan de procureur des Konings de gegevens die van belang zijn voor het opsporingsonderzoek, laten kopiëren op dragers die toebehoren aan de overheid; de toegang daartoe houdt in dat de politieagenten die belast zijn met het onderzoek, de gegevens die zijn opgeslagen in het geheugen van de drager mogen onderzoeken (1). (1) Zie concl. OM.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Art. 408, eerste lid

P.15.1538.N

20 december 2016

AC nr. ...

Wanneer de strafvordering niet werd ingesteld en vervolgd door de bevoegde arbeidsauditeur en gewezen is door een kamer van het hof van beroep die niet wettig was samengesteld, dient de gehele rechtspleging die aan het arrest, die dit niet vaststelt, is voorafgegaan, tot en met de dagvaarding van de beklaagde om te verschijnen voor de correctionele rechtbank nietig te worden verklaard.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

Art. 416, tweede lid

P.14.0184.N

10 maart 2015

AC nr. ...

Ontvankelijk is het onmiddellijk cassatieberoep dat gericht is tegen de beslissing die uitspraak doet over het subrogatierecht van het gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds en over de invloed van de tussenkomst van de ongevallenverzekeraar op de tussenkomst van de aansprakelijkheidsverzekeraar, zelfs wanneer die beslissing geen eindbeslissing is (impliciet) (1). (1) Het Hof oordeelde eerder dat het cassatieberoep dat gericht is tegen de beslissing omtrent de vraag of de in gedwongen tussenkomst gedaagde verzekeraar, krachtens de met zijn verzekerde gesloten verzekeringsovereenkomst, gehouden is een bepaald risico te dekken, wanneer die beslissing geen eindbeslissing is, voorbarig en derhalve niet ontvankelijk was aangezien dergelijke vraag beschouwd werd als betrekking hebbende op de inhoud van die overeenkomst, maar als vreemd aan het door artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde beginsel van aansprakelijkheid (Cass. 27 januari 2004, AR P.03.0839.N, AC 2004, nr. 46). Later oordeelde het Hof dat krachtens het tweede lid van artikel 416 Wetboek van Strafvordering, onmiddellijk cassatieberoep tegen de beslissing omtrent zowel het beginsel van aansprakelijkheid als omtrent het beginsel van de verplichting voor de aansprakelijkheidsverzekeraar om de slachtoffers van een ongeval te vergoeden, ontvankelijk is (Cass., 14 december 2005, AR P.04.1578.F, AC 2005, nr. 672 met concl. adv.-gen. Genicot): dit houdt in dat de beslissing over de tussenkomst van de verzekeraar beschouwd wordt als in het verlengde liggende van de uitspraak over het beginsel van aansprakelijkheid. Het hier geannoteerde arrest had betrekking op een beslissing die enkel uitspraak deed over het subrogatierecht van het gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds (gelet op het niet-verzekerd zijn van de beklaagde en de toepassing van art. 19bis-11, § 1, 8° WAM-wet), over de invloed van de tussenkomst van de ongevallenverzekeraar op de tussenkomst van de aansprakelijkheidsverzekeraar en op de omvang van de schade. Door de middelen te beantwoorden neemt het Hof aan dat het onmiddellijk cassatieberoep ontvankelijk is, ook al doet de bestreden beslissing geen uitspraak over het beginsel van aansprakelijkheid in de strikte zin, met name over de fout, de schade en het oorzakelijk verband tussen beide. Het Hof bevestigt aldus het standpunt dat het eerder in zijn hiervoor aangehaald arrest van 14 december 2005 aannam.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Geen eindbeslissing, wel onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.14.1957.F

7 januari 2015

AC nr. 13

Een inverdenkinggestelde kan slechts onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking tot verwijzing, op voorwaarde dat hij tegen die beschikking hoger beroep heeft kunnen instellen; aangezien de kamer van inbeschuldigingstelling de regelmatigheid niet hoeft te onderzoeken van een rechtspleging die niet regelmatig bij haar aanhangig is gemaakt, kan het ontbreken van dat toezicht niet tot cassatie kan leiden (1). (1) Zie Cass. 4 november 2003, AR P.03.0945.N, AC 2003, nr. 552.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 419

P.16.0263.F

11 mei 2016

AC nr. ...

Een partij kan geen tweede maal cassatieberoep instellen tegen dezelfde beslissing, behoudens in de gevallen waarin de wet voorziet (1). (1) Zie Cass. 16 juni 1999, AR P.99.0310.F, AC 1999, nr. 366.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

Art. 420

P.15.1146.F 4 november 2015 AC nr. ...

Het cassatieberoep gericht tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quater Wetboek van Strafvordering uitspraak doet, zonder een betwisting te moeten beslechten waarbij, in de zin van artikel 131, § 1, 1°, Wetboek van Strafvordering, een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid wordt aangevoerd waardoor het beslag van goederen en de blokkering van bankrekeningen is aangetast, is voorbarig en bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 23 maart 2005, AR P.05.0148.F, AC 2005, nr. 181, met concl. OM in Pas. 2005, nr. 181; Cass. 20 april 2010, AR P.09.1750.N, AC 2010, nr. 265.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

Art. 420, tweede lid

P.16.0821.F 15 februari 2017 AC nr. ...

Er bestaat slechts een geschil inzake bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, Wetboek van strafvordering (1) wanneer de rechter die kennisneemt van de strafvordering zich de bevoegdheden van een andere rechter toe-eigent dan wel zich onbevoegd verklaart, waardoor een geschil over nationale rechtsmacht ontstaat dat de rechtsgang belemmert, waaraan slechts met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gemaakt (2); de beslissing van de appelrechters betreffende de ontvankelijkheid van de onder de verschillende telastleggingen bedoelde vervolgingen, waarvan de feiten volgens de eiser geen enkel verband houden met het Belgisch grondgebied, maakt geen dergelijke beslissing uit. (1) Zoals gewijzigd bij artikel 115 van de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, "Potpourri II" genaamd, die het tweede punt heeft opgeheven dat toeliet onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen de beslissingen genomen "met toepassing van de artikelen 135, 235bis en 235ter" Wetboek van strafvordering. (2) Cass. 8 juni 2016, AR P.16.0562.F (dat heeft vastgesteld dat "Het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling, na aanneming van de verzachtende omstandigheden, de verwijzing beveelt van de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering"), Pas. 2016, nr ..., met concl. advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid

Art. 421, tweede en derde lid

P.15.0739.N 30 juni 2015 AC nr. ...

Uit artikel 421, tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat de partij die cassatieberoep aantekent tegen het arrest tot verwijzing naar het hof van assisen, op straffe van verval, in de akte van cassatieberoep moet preciseren welke van de in artikel 421, derde lid, Wetboek van Strafvordering vermelde gronden hij inroept (1). (1) Cass. 17 juni 2015, AR P.15.0684.F, AC 2015, nr. X.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 422

P.15.1112.F 16 december 2015 AC nr. ...

Een vergissing in de bedoelde wetsbepaling leidt niet tot cassatie (1). (1) Zie Cass. 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, AC 2000, nr. 268; R. Declercq, Procédure pénale, R.P.D.B., Aanvulling IX, nrs. 1414 en 1430.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.15.0363.F 13 mei 2015 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat enkel betrekking heeft op het toepasselijke wetsartikel waarop de toekenning van het uitstel is gebaseerd, aangezien krachtens artikel 422 Wetboek van Strafvordering, wanneer de uitgesproken straf dezelfde is als die welke bepaald is door de op het misdrijf toepasselijke wet, niemand de vernietiging van het vonnis kan vragen, enkel omdat bij de vermelding van de tekst van de wet een vergissing is begaan (1). (1) Zie Cass. 3 oktober 2006, AR P.06.0476.N, AC 2006, nr. 456.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Art. 424

P.16.1283.F 1 maart 2017 AC nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Eindbeslissing

Art. 425

P.15.0555.F 24 juni 2015 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de geïnterneerde, dat is ingesteld na de inwerkingtreding, op 1 februari 2015, van de artikelen 27 en 45 tot 48 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken, moet worden ondertekend door een advocaat op de griffie van het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Art. 425, § 1

P.16.0520.N 7 juni 2016 AC nr. ...

Voor het cassatieberoep ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, die een internationaal aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaart, gelden de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering zodat het cassatieberoep waarvan de verklaring niet werd gedaan door een advocaat op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, niet ontvankelijk is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.16.0157.N 9 februari 2016 AC nr. ...

Het cassatieberoep waarvan de verklaring niet werd gedaan door een advocaat op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, is niet ontvankelijk (1). (1) Vanaf 1 februari 2016 moet de advocaat die de verklaring van cassatieberoep doet tevens vermelden dat hij houder is van het getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures (artikel 50 van de Wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 425, § 1, eerste en tweede lid

P.16.0610.F 12 oktober 2016 AC nr. ...

De verklaring van cassatieberoep in strafzaken die door een advocaat is getekend die houder blijkt te zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures, in de plaats van ("loco") een andere advocaat, is niet onontvankelijk door het enkele feit dat niet blijkt dat ook de tweede advocaat houder is van het voormelde getuigschrift (1). (Impliciet) (1) Contra Cass. 10 mei 2016, AR P.16.0284.N, AC 2016, zie datum; zie ook andersluidende concl. OM.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- ADVOCaat -

P.16.0917.N 6 september 2016 AC nr. ...

Uit artikel 425, § 1, Wetboek van Strafvordering volgt dat hij die namens een partij cassatieberoep instelt ter gelegenheid van het afleggen van zijn verklaring niet alleen moet doen blijken van zijn hoedanigheid van advocaat, maar ook van het feit dat hij houder is van het bij het tweede lid van die paragraaf bedoelde getuigschrift; zowel de advocaat die als raadsman van de eiser het cassatieberoep instelt als deze die in de plaats van deze raadsman het cassatieberoep tekent, moeten aan deze vereisten voldoen vermits pas op die manier de door de wetgever met deze bepalingen beoogde doelstelling, namelijk waarborgen dat het instellen van een cassatieberoep slechts weloverwogen gebeurt door een advocaat die blijk heeft gegeven van een vertrouwdheid met de cassatieprocedure in strafzaken, kan worden bereikt (1). (1) Zie: Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr. ...; Cass. 10 mei 2016, AR P.16.0284.N, AC 2016, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- ADVOCAAT -

P.16.0284.N

10 mei 2016

AC nr. ...

Artikel 425, § 1, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de verklaring van cassatieberoep voor de beklaagde gedaan en getekend door de advocaat, die houder moet zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures, op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, heeft een algemene draagwijdte en is van toepassing in alle procedures, tenzij daarvan door een bijzondere wet wordt afgeweken, wat niet het geval is voor het cassatieberoep ingesteld tegen een beslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij bedoeld in artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Uit artikel 425, § 1, Wetboek van Strafvordering volgt dat hij die namens een partij cassatieberoep instelt ter gelegenheid van het afleggen van zijn verklaring niet alleen moet doen blijken van zijn hoedanigheid van advocaat, maar ook van het feit dat hij houder is van het bij het tweede lid van die paragraaf bedoelde getuigschrift; zowel de advocaat die als raadsman van de eiser het cassatieberoep instelt als deze die in de plaats van deze raadsman het cassatieberoep tekent, moeten aan deze vereisten voldoen (1). (1) Zie: Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- ADVOCAAT -

Art. 425, § 1, tweede lid

P.16.0891.F

17 augustus 2016

AC nr. ...

Artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de advocaat die de verklaring van cassatieberoep doet en tekent, houder moet zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures als bedoeld in boek II, titel III, heeft een algemene draagwijdte en is op alle procedures van toepassing, tenzij daarvan bij een bijzondere wet wordt afgeweken, wat niet het geval is voor het cassatieberoep gericht tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank; uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, moet blijken dat de verklaring van cassatieberoep werd gedaan door een advocaat die houder is van dat getuigschrift (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

...

- STRAFUITVOERING -

- ADVOCAAT -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 427

P.16.0838.F

1 maart 2017

AC nr. ...

Inzake stedenbouw moet de beklagde, op straffe van niet-ontvankelijkheid van zijn cassatieberoep, zijn cassatieberoep laten betekenen aan het openbaar ministerie (1) en aan het dienaangaande tussengekomen bestuur (2), wanneer het gericht is tegen de beslissing betreffende het herstel van de plaats in de vorige staat (3). (1) Zie Cass. 13 oktober 2015, AR P.15.0305.N, AC 2015, nr. 598: "Uit het gegeven dat het openbaar ministerie bevoegd is om de door de herstellvorderende overheid per brief geformuleerde herstellvordering voor de strafrechter uit te oefenen, inclusief het aanwenden van rechtsmiddelen, en dit ongeacht of de herstellvorderende overheden zich als procespartij hebben gemanifesteerd en dat de beslissing van de strafrechter over een door de herstellvorderende overheid ingediende herstellvordering een maatregel is van burgerlijke aard, die niettemin onder de strafvordering valt, volgt dat hij tegen wie op grond van artikel 6.1.41, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een herstelmaatregel is bevolen, op straffe van niet-ontvankelijkheid, zijn cassatieberoep wat betreft die beslissing moet laten betekenen aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat die beslissing heeft gewezen." (koppen); Cass. 13 september 2016, AR P.15.0999.N, AC 2016, nr. ... (2) Cass. (beschikking), 8 juli 2015, AR P.15.0636.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. (beschikking), 17 augustus 2015, AR P.15.0720.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 15 september 2015, AR P.15.0911.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0397.N, AC 2015, nr. 540; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0398.N, AC 2015, nr. 543; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0512.N, AC 2015, nr. 544; Cass. 1 december 2015, AR P.15.0399.N, AC 2015, nr. 715; Cass. 13 september 2016, AR P.15.0999.N, AC 2016, nr. (3) Krachtens artikel 427, Wetboek van Strafvordering, zoals vervangen door artikel 29 Wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.16.0587.N 4 oktober 2016 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de partij die door de appelrechter burgerlijk aansprakelijk wordt gesteld voor de betaling van een geldboete en de kosten van de strafvordering waartoe een beklagde wordt veroordeeld, dat niet werd betekend aan het openbaar ministerie bij het appelgerecht, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 4 februari 1986, AR 9605, AC 1985-1986, nr. 353; Cass. 12 december 1986, AR 776, AC 1986-1987, nr. 231.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Allerlei

P.15.1292.F 28 oktober 2015 AC nr. ...

Het cassatieberoep van het openbaar ministerie is niet ontvankelijk wanneer de stukken die de betekening ervan aan de veroordeelde aantonen, niet werden neergelegd op de griffie van het Hof.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.15.1014.F 14 oktober 2015 AC nr. ...

Uit artikel 427 Wetboek van Strafvordering volgt dat het cassatieberoep, behoudens wanneer de vervolgte partij cassatieberoep indient tegen de veroordelende beslissing op de tegen hem ingestelde strafvordering en buiten de materies waar het cassatieberoep door bijzondere bepalingen wordt geregeld, aan de partijen moet worden betekend tegen wie het is gericht, op straffe van niet-ontvankelijkheid; het cassatieberoep van een eiser, verzoeker tot wraking, is niet ontvankelijk wanneer uit de rechtspleging niet blijkt dat hij zijn cassatieberoep heeft betekend aan de partijen tegen wie hij, als burgerlijke partij, zijn vordering had ingesteld (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2015, nr. ...

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.15.0828.F 23 september 2015 AC nr. ...

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, is de afgevaardigd sanctionerend ambtenaar van de Waalse overheidsdienst verplicht zijn cassatieberoep te betekenen aan de persoon tegen wie het is gericht.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.15.0479.F 2 september 2015 AC nr. ...

Het cassatieberoep van het openbaar ministerie is niet ontvankelijk wanneer uit de rechtspleging niet blijkt dat het openbaar ministerie zijn cassatieberoep heeft doen betekenen op de door de verweerder in het raam van de rechtspleging in hoger beroep gekozen woonplaats, nu deze geen andere in België gekende woon- of verblijfplaats heeft.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.15.0379.F 6 mei 2015 AC nr. ...

Het cassatieberoep van het openbaar ministerie dat na de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 427 Wetboek van Strafvordering is ingesteld, is niet ontvankelijk, bij ontstentenis van de neerlegging op de griffie van het Hof, binnen de dubbele termijn van het nieuwe artikel 429 Wetboek van Strafvordering, van de stukken die de betekening ervan aan de beklaagde aantonen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

G.15.0075.F

27 april 2015

AC nr. ...

Krachtens artikel 427, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij wet van 14 februari 2014, in werking getreden op 1 februari 2015, moet de partij die cassatieberoep instelt het cassatieberoep laten betekenen aan de partij tegen wie het gericht is; de vervolgte persoon is daartoe evenwel enkel verplicht in zoverre zijn cassatieberoep gericht is tegen de beslissing over de tegen hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering; vermits geen enkele van de door het hof van assisen van de provincie Luik gewezen arresten waartegen de verzoeker cassatieberoep heeft ingesteld, een beslissing wijst over de burgerlijke rechtsvorderingen, hoeven de cassatieberoepen van de verzoeker op grond van het nieuwe artikel 427 Wetboek van Strafvordering niet te worden betekend.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 427, eerste lid

P.16.0608.N

7 februari 2017

AC nr. ...

De burgerlijke partij die cassatieberoep instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beschikking van de raadkamer tot buitenvervolginstelling van de in verdenkinggestelde heeft bevestigd en dat die burgerlijke partij heeft veroordeeld tot de kosten van het hoger beroep, moet zijn cassatieberoep laten betekenen aan het openbaar ministerie bij het appelgerecht.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.16.0254.F

15 juni 2016

AC nr. ...

Om regelmatig te zijn, moet de betekening van het cassatieberoep tegen een rechtspersoon waarvoor een lasthebber ad hoc werd aangewezen, aan laatstgenoemde gebeuren.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

G.15.0228.F

22 december 2015

AC nr. ...

Luidens artikel 427, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wet van 14 februari 2014, die op 1 februari 2015 in werking is getreden, moet de partij die cassatieberoep instelt haar cassatieberoep doen betekenen aan de partij tegen wie het gericht is; de vervolgte persoon is daartoe evenwel enkel verplicht in zoverre zijn cassatieberoep gericht is tegen de beslissing over de tegen hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering. het hoger beroep van de Belgische Staat, dat ertoe strekt de hechtenis van een vreemdeling te handhaven, is geen burgerlijke rechtsvordering in de zin van die bepaling; het cassatieberoep dient derhalve niet aan de Belgische Staat of aan het openbaar ministerie te worden betekend.

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

P.15.0305.N

13 oktober 2015

AC nr. ...

Uit het gegeven dat het openbaar ministerie bevoegd is om de door de herstellvorderende overheid per brief geformuleerde herstellvordering voor de strafrechter uit te oefenen, inclusief het aanwenden van rechtsmiddelen, en dit ongeacht of de herstellvorderende overheden zich als procespartij hebben gemanifesteerd en dat de beslissing van de strafrechter over een door de herstellvorderende overheid ingediende herstellvordering een maatregel is van burgerlijke aard, die niettemin onder de strafvordering valt, volgt dat hij tegen wie op grond van artikel 6.1.41, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een herstellmaatregel is bevolen, op straffe van niet-ontvankelijkheid, zijn cassatieberoep wat betreft die beslissing moet laten betekenen aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat die beslissing heeft gewezen.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 429

P.16.0936.F 14 september 2016 AC nr. ...

Wanneer de advocaat van de eiser wegens een laattijdige oproeping onmogelijk zijn memorie kon neerleggen binnen de termijn van vijftien dagen voor de rechtszitting, kan het Hof die memorie niet onontvankelijk verklaren hoewel deze het voorschrift van artikel 429 Wetboek van Strafvordering niet naleeft (Impliciet) (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.1351.N 9 februari 2016 AC nr. ...

Bepalend voor de tijdigheid van de memorie is uitsluitend de datum waarop de memorie wordt ontvangen op de griffie van het Hof en niet de datum van de memorie of de datum van de brief waarbij de memorie wordt toegestuurd (1). (1) Zie Cass. 19 mei 2015, AR P.15.0559.N, AC 2015, nr. 326.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.1596.F 23 december 2015 AC nr. ...

De memorie die binnen twee maanden te rekenen van de verklaring van cassatieberoep is neergelegd, is ontvankelijk wanneer zij vóór de vaststelling van de zaak werd neergelegd, zelfs als zij minder dan vijftien dagen voor de rechtszitting werd neergelegd (Impliciet) (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.1292.F 28 oktober 2015 AC nr. ...

Met toepassing van het nieuwe artikel 429 Wetboek van Strafvordering mag het Hof geen acht slaan op het middel van het openbaar ministerie, eiser in cassatie, dat aangevoerd wordt in een verklaring van cassatieberoep die neergelegd werd op de griffie van het rechtscollège dat de bestreden beslissing gewezen heeft, aangezien het niet wordt aangevoerd in een memorie die neergelegd werd op de griffie van het Hof.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.1014.F 14 oktober 2015 AC nr. ...

Het Hof vermag geen acht te slaan op de memorie van de eiser, verzoeker tot wraking, wanneer uit de rechtspleging niet blijkt dat zij werd meegedeeld aan de andere partijen in de zaak, in het kader waarvan werd verzocht de onderzoeksrechter te wraken (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2015, nr. ...

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.0828.F 23 september 2015 AC nr. ...

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de memorie, is de afgevaardigd sanctionerend ambtenaar, eiser in cassatie, verplicht zijn memorie mee te delen aan de verweerder.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.0451.F 24 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 429 Wetboek van Strafvordering legt op dat de memorie wordt meegedeeld, teneinde het recht van verdediging van de verweerder te vrijwaren.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artikel 429 Wetboek van Strafvordering legt op dat de memorie wordt meegedeeld, teneinde het recht van verdediging van de verweerder te vrijwaren.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.15.0446.F 10 juni 2015 AC nr. ...

Met toepassing van het nieuwe artikel 429 Wetboek van Strafvordering vermag het Hof geen acht te slaan op het middel van de eiser wanneer het niet is aangevoerd in een memorie die op de griffie van het Hof is neergelegd (1). (1) Zie Cass. 6 mei 2015, AR P.15.0379.F, AC 2015, nr. Te dezen had de procureur-generaal bij het hof van beroep te Luik, de eiser in cassatie, een middel aangevoerd in zijn verklaring van cassatieberoep en niet in een op de griffie van het Hof neergelegde memorie.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.0667.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Een memorie die is ingediend ter griffie van het hof van beroep en niet ter griffie van het Hof van Cassatie, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.0379.F 6 mei 2015 AC nr. ...

Met toepassing van het nieuwe artikel 429 Wetboek van Strafvordering, vermag het Hof geen acht te slaan op de middelen van het openbaar ministerie, eiser in cassatie, die zijn aangevoerd in een verzoekschrift neergelegd op de griffie van het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen, aangezien ze niet zijn aangevoerd in een memorie die op de griffie van het Hof is neergelegd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 429, eerste en vierde lid

P.15.1040.F 30 september 2015 AC nr. ...

Artikel 429 Wetboek Strafvordering, zoals van toepassing op de cassatieberoepen die zijn ingesteld na 1 februari 2015, datum waarop de wet van 14 februari 2014 gedeeltelijk in werking getreden is, bepaalt dat de eiser in cassatie zijn middelen moet aanvoeren in een memorie die ondertekend is door een advocaat en die per aangetekende brief ter kennis gebracht wordt van de partij waartegen het beroep gericht is; hoewel, krachtens die bepaling, ook de mededeling van de memorie langs elektronische weg mogelijk is "onder de door de Koning bepaalde voorwaarden", staat de ontstentenis van een koninklijk besluit dat die voorwaarden nader bepaalt, aan die wijze van mededeling in de weg.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

De eiser in cassatie moet zijn middelen aanvoeren in een memorie die ondertekend is door een advocaat en die per aangetekende brief ter kennis gebracht wordt van de partij waartegen het beroep gericht is; die vormvereisten zijn voorgeschreven op straffe van niet-ontvankelijkheid.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 429, eerste lid

P.16.0299.F 6 april 2016 AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Krachtens artikel 429, eerste lid, Wetboek van Strafvordering kan de eiser in cassatie zijn middelen slechts aanvoeren in een memorie die hij uiterlijk vijftien dagen voor de terechtzitting ter griffie van het Hof doet toekomen; daaruit volgt dat het Hof geen acht slaat op de memorie die minder dan vijftien vrije dagen voor de vastgestelde terechtzitting op de griffie wordt neergelegd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 429, vierde lid

P.15.0333.N 7 februari 2017 AC nr. ...

Uit artikel 429, vierde lid, Wetboek van Strafvordering en haar doelstelling volgt dat het in de regel volstaat dat de eiser tijdig ter griffie van het Hof het bewijs neerlegt van de afgifte ter post van de aangetekende zending houdende diens memorie, op naam van de bestemming en waarop een datumstempel is aangebracht, zonder dat het vereist is dat ook een kopie van de aldus toegezonden memorie met desgevallend bijhorend schrijven wordt neergelegd; de advocaat die een dergelijk bewijs neerlegt, wordt vermoed met die zending de kwestieuze memorie te hebben toegestuurd, behoudens tegenbewijs.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

- ADVOCAAT -

Uit de tekst van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de doelstelling die erin bestaan een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen, vloeit voort dat zolang de lasthebber ad hoc niet van zijn mandaat is ontlast, hij als enige bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen en de keuze te bepalen van de raadsman die voor de rechtspersoon optreedt, zodat indien namens de rechtspersoon een memorie van antwoord wordt ingediend uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan moet blijken dat de raadsman die de memorie heeft ondertekend, werd aangesteld door de lasthebber ad hoc.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

- STRAFVORDERING -

P.16.0457.F 27 april 2016 AC nr. ...

Het Hof vermag geen acht te slaan op de memorie die het openbaar ministerie heeft neergelegd tot staving van zijn cassatieberoep tegen een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, wanneer niet blijkt dat die memorie werd meegedeeld aan de verweerder.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.1679.F 9 maart 2016 AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Het Hof slaat geen acht op de memorie van het openbaar ministerie, wanneer uit de rechtspleging niet blijkt dat ze bij aangetekende zending aan de beklaagde, verweerder in cassatie, was meegedeeld binnen twee maanden na de op 1 december 2015 ondertekende verklaring van cassatieberoep (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.1040.F 30 september 2015 AC nr. ...

Om regelmatig te zijn, moet de memorie ter kennis gebracht worden van de partij waartegen het beroep gericht is en niet van diens raadsman.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.15.0547.F 2 september 2015 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de memorie die is neergelegd door een burgerlijke partij, eiseres in cassatie, wanneer uit de rechtspleging niet blijkt dat het bewijs van mededeling van de memorie aan de verweerder, op de griffie werd neergelegd binnen de termijn van twee maanden, die ingaat de dag van de ondertekening van de verklaring van cassatieberoep.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 442

P.17.0191.F 22 februari 2017 AC nr. ...

Wanneer het Hof, op vordering van de procureur-generaal bij dat Hof, met toepassing van artikel 442 Wetboek van Strafvordering een arrest vernietigt van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de invrijheidstelling van een in verdenking gestelde beveelt, wordt de vernietiging uitgesproken zonder verwijzing (1). (1) Zie de vordering van het OM.

- CASSATIE - Vordering tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

P.15.1257.F

21 oktober 2015

AC nr. ...

De vernietiging, op het cassatieberoep dat de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie met toepassing van artikel 442 Wetboek van Strafvordering tegen een beslissing in strafzaken heeft ingesteld, wordt uitsluitend uitgesproken in het belang van de wet en zonder verwijzing (1). (1) Cass. 14 augustus 2001, AR P.01.1159.F, AC 2001, nr. 431.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Wanneer het cassatieberoep van de vreemdeling tegen wie een administratieve bewaringsmaatregel werd uitgevaardigd geen bestaansreden meer heeft, kan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, op de rechtszitting en in het belang van de wet, de vernietiging vorderen van de beslissing tot handhaving van de terbeschikkingstelling van die vreemdeling aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die door onwettigheid is aangetast (1). (1) Zie Cass. 7 augustus 2007, AR P.07.1106.F, AC 2007, nr. 375.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Art. 442bis

P.15.1158.N

12 augustus 2015

AC nr. ...

De inleiding van een verzoek tot heropening van de rechtspleging brengt niet mee dat artikel 5.4 EVRM automatisch opnieuw van toepassing wordt; zolang de heropening niet plaatsvindt en de aangevochten procedure door het Hof niet wordt vernietigd, blijft de veroordeling, die geleid heeft tot de beslissing van het EHRM, uitvoerbaar en zijn de toepassingsvoorwaarden van voornoemd artikel niet verenigd.

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 445, tweede lid

P.14.1578.N

6 januari 2015

AC nr. 8

Art. 47bis, § 6

P.15.1670.F 6 april 2016 AC nr. ...

Krachtens artikel 47bis, § 6, Wetboek van Strafvordering kan tegen een persoon geen veroordeling worden uitgesproken die gegrond is op verklaringen die hij heeft afgelegd in strijd met het recht op bijstand van een advocaat tijdens zijn verhoor door de politie of door de onderzoeksrechter; daaruit volgt dat de rechter geen bewijs voor misdrijven mag zoeken in verhoren die onregelmatig buiten de aanwezigheid van een advocaat zijn afgenomen (1). (1) Cass. 5 september 2012, AR P.12.0418.F, AC 2012, nr. 447, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch in Pas. 2012, nr. 447.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis

- ADVOCaat -

P.15.0707.F 27 mei 2015 AC nr. ...

Wanneer uit het proces-verbaal van het verhoor dat aan de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding voorafgaat, blijkt dat de in verdenking gestelde de bijstand van een advocaat heeft verlangd maar dat het onmogelijk was een advocaat aan te wijzen, en uit het bevel tot aanhouding blijkt dat de onderzoeksrechter niettemin verklaringen van de in verdenking gestelde, die voor hem zijn afgelegd in afwezigheid van een advocaat, in aanmerking heeft genomen als aanwijzingen van schuld, is het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling niet naar recht verantwoord dat, bij de wettigheidstoetsing van het bevel tot aanhouding, aanneemt dat de aanwijzingen van schuld, zij het slechts gedeeltelijk, steunen op verklaringen die voor de onderzoeksrechter zijn afgelegd in afwezigheid van een advocaat, maar toch beslist dat het bevel tot aanhouding regelmatig was (1). (1) Zie Cass. 14 augustus 2012, AR P.12.1470.F, AC 2012, nr. 437.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 47octies

P.16.0084.F 17 februari 2016 AC nr. ...

Met toepassing van artikel 47octies, §§ 3 en 5, wordt de machtiging tot infiltratie schriftelijk verleend of kan deze, in spoedeisende gevallen, mondeling worden verstrekt in zoverre ze zo spoedig mogelijk schriftelijk wordt bevestigd; de kamer van inbeschuldigingstelling beoordeelt in feite en op onaantastbare wijze de elementen waaruit ze afleidt dat die voorwaarden al dan niet werden nageleefd.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Bijzondere opsporingsmethoden

Art. 47sexies

P.15.1602.F 16 maart 2016 AC nr. ...

Als bijzondere opsporingsmethode heeft de stelselmatige observatie betrekking op een geplande opsporingsoperatie, uitgevoerd door de politie, en niet op het onderzoek door de politie, nadat de feiten zijn gepleegd, van beelden die met een bewakingscamera zijn opgenomen (1). (1) M.-A. BEERNAERT, D. VANDERMEERSCH en H.-D. BOSLY, Droit de la procédure pénale, 7de uitg., Die Keure 2014, p. 547.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Bijzondere opsporingsmethoden

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Het gebruik van de informatie die door een technisch hulpmiddel is verkregen waarover een derde beschikt, ook al is dat een openbaar bestuur, en waarvan die derde de gegevens die hij verzamelt ter beschikking stelt van de opsporingsdiensten, is geen observatie in de loop waarvan een politieambtenaar technische hulpmiddelen aanwendt waarvoor een machtiging is vereist (1). (1) Zie Cass. 19 juni 2012, AR P.12.0362.N, AC 2012, nr. 400.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Bijzondere opsporingsmethoden

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Art. 47sexies, § 1

P.15.1602.F

16 maart 2016

AC nr. ...

Artikel 47sexies, §1, Wetboek van Strafvordering heeft betrekking op de stelselmatige observatie door een politieambtenaar en regelt de wijze waarop het technisch hulpmiddel door hem wordt aangewend; in de zin van die bepaling wordt de bestuurlijke overheid die kan worden gemachtigd om met toepassing van de Camerawet een bewakingsstelsel te plaatsen, ten opzichte van de politiediensten als een derde beschouwd.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Bijzondere opsporingsmethoden

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Art. 542, tweede lid

P.16.0602.F

25 mei 2016

AC nr. ...

Het hoge aantal magistraten waaruit de Franstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel bestaat, laat niet toe dat kan worden betoogd dat zij allen contacten hadden met de rechter, moeder van het slachtoffer, en ook niet in het verleden met de grootmoeder van het slachtoffer, waardoor zij wettig ervan kunnen worden verdacht daadwerkelijk of schijnbaar vooringenomen te zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Art. 623, eerste lid

P.16.0746.N

31 januari 2017

AC nr. ...

Aan de verplichting tot schadevergoeding, waarvan sprake in artikel 623, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, is voldaan wanneer het geleden nadeel is hersteld, wat kan voortvloeien uit een daadwerkelijke betaling, een kwijtschelding van schuld of een dading waarmee de benadeelde partij instemt (1). (1) Cass. 8 december 2010, AR P.10.1067.F; Pas. 2010, nr. 717 met concl. van advocaat-generaal D. Vandermeersch.

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

De in het vonnis bepaalde verplichting tot schadevergoeding, waarvan sprake in artikel 623, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, bestaat zodra deze veroordelende beslissing vaststelt dat de burgerlijke partij schade heeft geleden die in oorzakelijk verband staat tot het bewezen verklaarde misdrijf, zonder dat hierbij noodzakelijk het precieze bedrag van de vergoeding voor de geleden schade moet zijn bepaald.

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Art. 87

P.15.1443.F

10 februari 2016

AC nr. ...

De rechter die uitspraak doet over de regelmatigheid van een huiszoeking stelt op onaantastbare wijze de feiten vast waaruit hij het bestaan van ernstige aanwijzingen afleidt dat een misdrijf werd gepleegd, terwijl het Hof alleen nagaat of hij uit die vaststellingen die beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass. 12 februari 2013, AR P.12.0785.N, AC 2013, nr. 99.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

Art. 88bis

P.15.1211.F

2 september 2015

AC nr. ...

De aanwijzingen en concrete feiten, eigen aan de zaak, die de in artikel 88bis Wetboek van Strafvordering bepaalde maatregel tot het afluisteren van telefoongesprekken wettigen, kunnen bestaan uit anonieme inlichtingen betreffende het te onderzoeken misdrijf; daaruit volgt dat de beschikking tot telefoontap niet onregelmatig is wanneer zij voortvloeit uit een niet gepreciseerde politionele bron (1). (1) Zie Cass. 17 december 2013, AR P.13.1438.N, AC 2013, nr. 691.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

Art. 88ter

De kennisname en inbeslagneming van een bericht na ontvangst op een mobiele telefoon vallen niet onder het toepassingsgebied van artikel 88ter, §1 van het Wetboek van Strafvordering, dat betrekking heeft op het geval waarin een door de onderzoeksrechter bevolen zoeking uitgebreid wordt naar een informaticasysteem of een deel daarvan dat zich op een andere plaats bevindt dan daar waar de zoeking plaatsvindt (1). (1) Zie concl. OM.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen*

Art. 89bis

De officier van gerechtelijke politie die met de uitvoering van het huiszoekingsbevel is belast, moet over de nodige gegevens beschikken die hem moeten toelaten te weten over welk misdrijf het onderzoek wordt gevoerd en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij daartoe kan verrichten zonder de grenzen van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan; die vermeldingen moeten ook diegene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd voldoende informatie aanreiken over de telastleggingen die aan de oorsprong van de actie liggen, zodat hij de wettigheid ervan kan nagaan en in staat is om elk misbruik bij het uitvoeren van de huiszoeking vast te stellen, te voorkomen of te onthullen (1). (1) Zie: Cass. 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, AC 2002, nr. 204.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen*

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een bevel tot huiszoeking moet met redenen omkleed zijn; die vereiste is vervuld door de vermelding van het misdrijf dat men op het oog heeft, alsook van de plaats en het voorwerp van de huiszoeking zonder dat noodzakelijk is om in het huiszoekingsbevel een gedetailleerde weergave van de feiten op te geven of de op te sporen zaken in detail te beschrijven (1). (1) Zie: Cass. 11 januari 2006, AR P.05.1371.F, AC 2006, nr. 29.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen*

- ONDERZOEKSRECHTER -

Het huiszoekingsbevel moet duidelijk de woning aanwijzen die door de maatregel is bedoeld en moet bijgevolg de vermeldingen bevatten die de uitvoerende opsporingsambtenaar toelaat zonder risico op vergissing de bedoelde woning te vinden; uit het enkele feit dat in een huiszoekingsbevel een onjuist huisnummer is vermeld, volgt niet dat dit bevel en de uitgevoerde huiszoeking onregelmatig zijn, voor zover blijkt dat de huiszoeking wel degelijk werd uitgevoerd in de woning die door het bevel werd beoogd (1). (1) 1 Zie: Cass. 24 december 2008, AR P.08.1839.F, AC 2008, nr. 754

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen*

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 127 en 235ter

De controle van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, uitgevoerd met toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, heeft voor gevolg dat de rechtspleging niet kan worden geregeld zolang die procedure, daarin begrepen het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij die controle wordt uitgevoerd, niet afgehandeld is; noch uit deze wetsbepaling noch uit artikel 127 van hetzelfde wetboek volgt evenwel dat de procedure van regeling van de rechtspleging niet kan opgestart worden door de partijen reeds op te roepen voor de rechtszitting voor de raadkamer, met als gevolg dat de partijen op dat ogenblik en binnen de daarin bepaalde termijn toepassing kunnen maken van de in artikel 127, § 3, bepaalde mogelijkheid een verzoek in te dienen om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten en het feit dat cassatieberoep werd ingesteld tegen het arrest waarbij de controle overeenkomstig artikel 235ter Wetboek van Strafvordering werd uitgevoerd en hierover nog geen definitieve uitspraak is gedaan, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Cass. 23 november 2010, AR P.10.1643.N, AC 2010, nr.691 met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 127, § 2 en 135, § 2

P.15.0802.F 30 september 2015 AC nr. ...

Het verzuim van de in artikel 127, § 2, Wetboek van Strafvordering voorgeschreven kennisgevingen tast de regelmatigheid van de verwijzingsbeschikking slechts aan wanneer hierdoor het recht van verdediging van een partij voor de raadkamer of de kamer van inbeschuldigingstelling in het gedrang komt (1). (1) Zie Cass. 19 februari 2002, AR P.01.1715.N, AC 2002, nr. 121; Cass. 15 oktober 2002, AR P.02.0885.N, AC 2002, nr. 542.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging*

Artt. 127, § 2 en 3, 131, § 1, 135, § 2, en 235bis

P.15.0802.F 30 september 2015 AC nr. ...

Wanneer de grief volgens welke het bericht om te verschijnen de eiser slechts dertien dagen voor de zitting van de raadkamer met het oog op de regeling van de rechtspleging werd verzonden, niet aan de kamer van inbeschuldigingstelling werd voorgelegd aangezien die grief niet bij schriftelijke conclusie werd aangevoerd voor de raadkamer, kan hij ook niet voor het eerst voor het Hof van Cassatie worden aangevoerd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging*

- CASSATIEMIDDELEN - *Strafzaken - Nieuw middel*

Artt. 128 en 135

P.16.0329.F 29 juni 2016 AC nr. ...

Wanneer naar aanleiding van een burgerlijke partijstelling de strafvervolgning werd ingesteld tegen de inverdenkinggestelde en de raadkamer de buitenvervolgstelling heeft bevolen en de kosten ten laste van de Staat heeft gelaten, is het hoger beroep van de inverdenkinggestelde dat beperkt is tot het verzuim om de burgerlijke partij tot de kosten te veroordelen, ontvankelijk.

- GERECHTSKOSTEN - *Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter*

- HOGER BEROEP - *Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen*

Artt. 128 en 229

P.14.1463.F 28 januari 2015 AC nr. ...

Het bestaan van aanwijzingen van schuld die de verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht verantwoorden, wordt door het onderzoeksgerecht in feite beoordeeld.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Onder aanwijzingen van schuld die de verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht verantwoorden, worden de gegevens verstaan die, nadat ze op het einde van het gerechtelijk onderzoek zijn vergaard en getoetst, voldoende ernstig blijken zodat een veroordeling waarschijnlijk lijkt (1). (1) Zie Cass. 27 juni 2007, AR P.05.1685.F, AC 2007, nr. 360.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 131, § 1, en 235bis, § 6

P.14.1571.F 4 maart 2015 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten beoordelen in feite of en in hoeverre er grond is om de nietigheid waardoor een handeling van het voorbereidend onderzoek om welke reden dan ook is aangetast, uit te breiden tot de erop volgende ambtsverrichtingen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen*

Artt. 133, 219 en 233

P.15.0684.F 17 juni 2015 AC nr. ...

Het is op grond van de wet en niet ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep tegen de beschikking tot overzending van de stukken naar de procureur-generaal dat de kamer van inbeschuldigingstelling, wanneer zij de beschuldigde naar het hof van assisen verwijst, de gevangenneming met onmiddellijke tenuitvoerlegging beveelt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging
- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming
- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

Artt. 145 en 182

P.14.1118.N 22 september 2015 AC nr. ...

Het staat de rechter in politiezaken en in correctionele zaken te bepalen welk het feit is dat voor hem aanhangig is gemaakt en dat het voorwerp van de vervolging uitmaakt; indien dat feit niet passend is omschreven in de akte die de zaak bij hem aanhangig maakt, dient hij die omschrijving met eerbiediging van het recht van verdediging te verbeteren, aan te vullen of te vervangen (1). (1) Zie: Cass. 18 oktober 2011, AR P.11.0481.N, AC 2011, nr. 553 en Cass. 23 december 2014, AR P.13.1892.N, AC 2014, nr. 808.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering
- STRAFVORDERING -

Artt. 150, 188, 202 en 203

P.14.1692.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Het hoger beroep van een beklaagde tegen een vonnis waarbij zijn verzet tegen een verstekvonnis ongedaan wordt verklaard, maakt de grond van de zaak aanhangig voor de appelrechter zodat in geval van hoger beroep tegen een dergelijk vonnis, de appelrechter verplicht is over de zaak zelf uitspraak te doen (1). (1) Cass. 26 maart 2002, AR P.00.1497.N, AC 2002, nr. 202.

- VERZET -
- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 154, 155, 156 en 189

P.16.0362.F 7 september 2016 AC nr. ...

Wanneer de wet in strafzaken geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in feite de bewijswaarde van de hem regelmatig voorgelegde gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt en waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren; artikel 154 Wetboek van Strafvordering, dat slechts aanwijzend is, verbiedt de rechter niet met andere bewijselementen rekening te houden dan processen-verbaal (1). (1) Cass. 17 december 1980, AR 1133, AC 1980-1981, nr. 234, p. 442.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 159, 191 en 212

P.16.0689.F 23 november 2016 AC nr. ...

Ofschoon de rechter op onaantastbare wijze, aan de hand van de omstandigheden van de zaak, oordeelt of er al dan niet sprake is van misbruik van procedure, gaat het Hof na of hij uit zijn vaststellingen dat misbruik naar recht heeft kunnen vaststellen (1). (1) Cass. 28 september 2011, AR P.11.0711.F, AC 2011, nr. 506.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -
- RECHTSMISBRUIK -

Een procedure kan een roekeloos of tergend karakter aannemen wanneer een partij de bedoeling heeft een tegenpartij schade te berokkenen, maar ook wanneer zij haar recht om in rechte op te treden, uitoefent op een wijze die de perken van de normale uitoefening van dat recht door een normaal en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat (1). (1) Cass. 28 september 2011, AR P.11.0711.F, AC 2011, nr. 506.

- RECHTSMISBRUIK -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 162 en 162bis

F.14.0042.F 13 november 2015 AC nr. ...

Noch uit artikel 392, § 2, WIB92, noch uit de artikelen 162 en 162bis Wetboek van Strafvordering volgt dat de uitgaven en kosten verschillend moeten worden geregeld naargelang de in het ongelijk gestelde partij een belastingplichtige of de Belgische Staat is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ...

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 162 en 194

P.14.1571.F 4 maart 2015 AC nr. ...

De veroordeling van een beklagde, van een inverdenkinggestelde of van een burgerlijke partij tot de kosten van het hoger beroep kan enkel beschouwd worden als een veroordeling tot de kosten van de strafvordering als die kosten ook die van het hoger beroep van het openbaar ministerie inhouden.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Algemeen

De artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, krachtens welke het tegen de beklagde uitgesproken veroordelend vonnis laatstgenoemde in de kosten moet verwijzen, houden geen verband met de regeling van de rechtspleging.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Algemeen

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Artt. 162, eerste lid, en 194

P.16.0501.F 29 juni 2016 AC nr. ...

De in artikel 5, tweede lid, Strafwetboek bepaalde strafuitsluitende verschoningsgrond doet de strafrechtelijke fout niet verdwijnen maar heeft enkel tot gevolg dat de begunstigde ervan aan de veroordeling tot een straf ontsnapt; daaruit volgt dat, door die verschoningsgrond aan te nemen, de rechter beslist dat de strafvordering tegen die persoon gegrond is en dat die persoon schuldig is aan het hem ten laste gelegde misdrijf; in dat geval moet de persoon in wiens voordeel die verschoningsgrond erkend werd, worden veroordeeld tot de kosten van de strafvordering.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Artt. 162bis en 194

P.15.0250.N 6 december 2016 AC nr. ...

Wanneer meerdere partijen in het ongelijk zijn gesteld, moet de berekening van de rechtsplegingsvergoeding gebeuren ten aanzien van ieder van hen (1); dat deze partijen in solidum gehouden zijn tot vergoeding van dezelfde schade ten overstaan van de burgerlijke partijen, doet hier niet aan af. (1) Zie: Cass. 2 december 2008, AR P.08.0589.N, AC 2008, nr. 687; Cass. 9 november 2011, AR P.11.0886.F, AC 2011, nr. 606.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.16.0953.F 9 november 2016 AC nr. ...

De feitenrechter veroordeelt de burgerlijke partij om aan de vrijgesproken beklagde een rechtsplegingsvergoeding te betalen wanneer de strafvordering enkel op gang werd gebracht met een rechtstreekse dagvaarding door de in het ongelijk gestelde partij; wanneer de burgerlijke partij rechtstreeks dagvaart op grond van andere feiten dan die welke door het openbaar ministerie worden vervolgd, sluit die vordering zich niet aan bij de strafvordering die door het parket is ingesteld in de zin van die bepaling; het hoger beroep van de procureur des Konings dat gericht is tegen het vonnis van de politierechtbank doet daaraan geen afbreuk.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

Artt. 162bis en 438

P.16.1109.F 15 maart 2017 AC nr. ...

Gelet op de bijzondere aard van het cassatiegeding kan geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend ten laste van de beklagde wiens cassatieberoep tegen de beslissing over de door de burgerlijke partij tegen hem ingestelde rechtsvordering werd verworpen (1) en is er geen grond om het Grondwettelijk Hof de voorgestelde prejudiciële vraag te stellen over dat verschil in behandeling vergeleken met die van de burgerlijke partij voor de strafrechter die, op grond van de artikelen 8 tot 12 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen verbonden aan de bijstand van een advocaat, uitspraak doet over de gegrondheid van haar vordering. (1) Zie bijv. Cass. 21 april 2015, AR P.13.0954.N, AC 2015, nr. 262; Cass. 15 september 2014, AR C.13.0017.N, AC 2014, nr. 520; Cass. 21 oktober 2010, AR F.08.0035.F, met andersluidende concl. van advocaat-generaal A. HENKES, AC 2010, nr. 623; Cass. 21 oktober 2008, AR P.08.0561.N, AC 2008, nr. 567; Cass. 11 september 2008, AR C.08.0088.F, AC 2008, nr. 466; Cass. 27 juni 2008, AR C.05.0328.F, AC 2008, nr. 416 met andersluidende concl. van advocaat-generaal met opdracht Ph. DE KOSTER; F. VAN VOLSEM, De rechtsplegingsvergoeding in strafzaken: zeven jaar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en het Hof van Cassatie, in *Efficiënt procederen voor een goede rechtsbedeling*, Wolters Kluwer, 2016, nr. 182, pp. 595 e.v., inz. pp. 663 e.v.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

- GRONDWET - Art. 10

Artt. 163 en 195, eerste lid

P.15.1147.F 16 december 2015 AC nr. ...

De vonnissen van de correctionele rechtbank moeten alleen de wetsbepalingen vermelden die het feit strafbaar stellen en die daarop straffen stellen, wanneer ze tot veroordeling leiden (1). (1) Zie Cass. 23 oktober 2001, AR P.00.0304.N, AC 2001, nr. 565.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 172, tweede lid, 174, tweede lid, en 203, § 1

P.15.1197.F 16 december 2015 AC nr. ...

Het hoger beroep tegen de vonnissen van de politierechtbank wordt binnen dezelfde termijnen ingesteld als het hoger beroep tegen de vonnissen van de correctionele rechtbank; die termijn bedraagt, in de regel, uiterlijk vijftien dagen na de dag waarop het vonnis op tegenspraak werd uitgesproken, zodat hij ingaat vanaf de uitspraak van het vonnis; die termijn wordt berekend vanaf de dag volgend op de dag of de gebeurtenis die hem doet ingaan.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 179 en 216novies

P.14.1835.F 4 maart 2015 AC nr. ...

De correctionele rechtbank is in de regel bevoegd om wanbedrijven te berechten, terwijl alleen het hof van assisen kennis kan nemen van misdaden, met uitzondering van de gevallen waarin deze zijn gecorrectionaliseerd.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Algemeen

Wanneer de raadkamer, met overneming van de redenen van de vordering van de procureur des Konings, de beklagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens een misdad zonder bij name een verzachtende omstandigheid te zijnen gunste aan te nemen, schendt het hof van beroep de regels betreffende de correctionele bevoegdheid door uitspraak te doen over de gegrondheid van de strafvordering zonder de aanhangig gemaakte feiten eerst te correctionaliseren.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Algemeen

Artt. 187, 188 en 202

P.15.0641.N 30 juni 2015 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een bij verstek gewezen vonnis, kan de appelrechter, op het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het op verzet van de beklagde gewezen vonnis, zijn toestand niet verzwaren ten aanzien van het bij verstek gewezen vonnis; hoewel het verval van het recht een voertuig te besturen wegens lichaamsongeschiktheid een beveiligingsmaatregel is en geen straf, verzwart de rechter in hoger beroep die deze maatregel, die niet opgelegd werd door de eerste rechter, uitspreekt met behoud van de eerder uitgesproken straffen, de toestand van de beklagde (1). (1) Cass. 29 november 1988, AR nr. 2184, AC 1988-89, nr. 183; Cass. 23 april 1985, AR nr. 9265, AC 1984-85, nr. 593; Cass. 10 januari 2012, AR P.11.0868.N, AC 2012, nr. 17.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VERZET -

Artt. 187, 188, 202 en 203

P.15.1495.F 10 februari 2016 AC nr. ...

Door de uitwerking van de wet zelf, brengt de staat van wettelijke herhaling de veroordeelde persoon in een minder gunstige toestand dan de persoon die voor het eerst een misdrijf heeft gepleegd, met het oog op de toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit en het herstel in eer en rechten; daaruit volgt dat de rechter, die uitspraak doet op het verzet van de beklagde, jegens hem geen staat van herhaling kan vaststellen waarin de verstekbeslissing hem niet heeft veroordeeld (1). (1) Zie Cass. 17 september 2008, AR P.08.1242.F, AC 2008, nr. 482; Cass. 30 oktober 2012, AR P.12.1194.N, AC 2012, nr. 578, met noot.

- HERHALING -

- VERZET -

Artt. 187, 188, 202, 203 en 410

P.14.1426.F 14 januari 2015 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een verstekvonnis, kan de appelrechter, op de hogere beroepen van de beklagde en van het openbaar ministerie tegen het vonnis op verzet, de straf die door het verstekvonnis is uitgesproken niet verzwaren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. (gedeeltelijk andersluidende conclusie).

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 187, 202, 203 en 204

P.16.1126.F 25 januari 2017 AC nr. ...

Artikel 187, § 4, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat ten gevolge van het verzet de veroordeling bij verstek voor niet bestaande wordt gehouden, behoudens in de gevallen bedoeld in paragrafen 5 tot 7; paragraaf 6 heeft betrekking op het geval waarin het verzet als ongedaan wordt beschouwd; daaruit volgt dat wanneer het verzet als ongedaan wordt beschouwd, de veroordelende beslissing die uitgesproken werd bij verstek, blijft bestaan zodat het hoger beroep tegen die beslissing zijn voorwerp behoudt en dat het gerecht in hoger beroep, dat kennisneemt van een regelmatig ingesteld rechtsmiddel, uitspraak moet doen over de zaak zelf binnen de grenzen van de grieven die in het bij artikel 204 Wetboek van Strafvordering bepaalde verzoekschrift worden aangevoerd (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

- VERZET -

Artt. 188 en 208

P.15.1267.F 18 november 2015 AC nr. ...

Het verzet van de veroordeelde dat regelmatig werd betekend aan het openbaar ministerie maakt van rechtswege de zaak aanhangig bij het rechtscollege dat de verstekbeslissing heeft gewezen; de omstandigheid dat die akte ten onrechte vermeldt dat de procureur-generaal wordt opgeroepen om te verschijnen voor de correctionele rechtbank in plaats van voor het hof van beroep, doet bijgevolg geen afbreuk aan de regelmatigheid van de aanhangigmaking van de zaak bij laatstgenoemd rechtscollege (1). (1) Zie Cass. 7 januari 1997, AR P.95.0782.N, AC 1997, nr. 11.

- VERZET -

Artt. 189ter, 235bis en 235ter

P.14.1891.F 25 maart 2015 AC nr. ...

Wanneer het vonnisgerecht de zaak, op grond van artikel 189ter Wetboek van Strafvordering, heeft aangebracht bij de kamer van inbeschuldigingstelling, is deze niet bevoegd om de regelmatigheid van de rechtspleging in haar geheel te onderzoeken, met inbegrip van de regelmatigheid van de onderzoekshandelingen; in dat geval is de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling beperkt tot het toezicht op het vertrouwelijk dossier en is alleen de feitenrechter bij wie de zaak aanhangig is gemaakt, bevoegd om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken; laatstgenoemde blijft het strafdossier overigens onder zich houden (1). (1) Zie Cass. 16 februari 2010, AR P.10.0012.N, AC 2010, nr. 104, met concl. van advocaat-generaal TIMPERMAN.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

Artt. 195, 226 en 227

P.14.1706.F 11 februari 2015 AC nr. 101

Noch artikel 149 van de Grondwet, noch artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering, noch artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden vereisen dat de rechter, wanneer bij hem geen betwisting over de samenhangende aard van de misdrijven aanhangig is gemaakt, de concrete elementen vermeldt die de samenvoeging van aparte zaken omwille van hun samenhang rechtvaardigt.

- SAMENHANG -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Artt. 199 en 202

P.14.1706.F 11 februari 2015 AC nr. 101

Volgend uit de devolutieve werking van het rechtsmiddel, verbiedt de relatieve werking van het hoger beroep de appelrechters om de toestand van de beklaagde te verergeren wanneer zij kennis nemen van het enkele hoger beroep van de beklaagde maar niet wanneer zij ook het hoger beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk hebben verklaard (1). (1) Zie Cass. 3 maart 2009, AR P.08.1842.N, Pas. 2009, nr. 168.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 203 en 204

P.16.1004.N 31 januari 2017 AC nr. ...

Ingeval overmacht, dit is een van de wil van de beklagde onafhankelijke gebeurtenis die hij niet kon voorzien of voorkomen, de beklagde heeft belet tijdig een verzoekschrift of grievenformulier in te dienen, kan de rechter, die onaantastbaar in feite oordeelt of er overmacht is, de sanctie van het verval van het hoger beroep niet toepassen (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Uit de tekst van de artikelen 203 en 204 Wetboek van Strafvordering, de wetsgeschiedenis, de doelstellingen ervan en het onderling verband tussen deze artikelen volgt dat de rechter de beklagde vervallen moet verklaren van zijn hoger beroep tegen een op tegenspraak gewezen vonnis indien hij zijn verzoekschrift of grievenformulier niet heeft ingediend ter griffie van het gerecht dat de beroepen beslissing heeft gewezen of van het appelgerecht uiterlijk dertig dagen na de dag van de uitspraak (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Uit de tekst van de artikelen 203 en 204 Wetboek van Strafvordering, de wetsgeschiedenis, de doelstellingen ervan en het onderling verband tussen deze artikelen volgt dat de termijn van dertig dagen waarbinnen de beklagde op straffe van verval zijn verzoekschrift of grievenformulier moet indienen, niet alleen geldt voor het ter griffie van het gerecht dat het beroepen vonnis heeft gewezen ingediende verzoekschrift of grievenformulier, maar ook voor het ter griffie van het appelgerecht ingediende verzoekschrift of grievenformulier (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 203, § 1, eerste lid, 204 en 205

P.16.1052.N 31 januari 2017 AC nr. ...

Uit de tekst van de artikelen 203,§1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering, hun wetsgeschiedenis, de doelstellingen ervan en hun onderling verband volgt dat indien het openbaar ministerie bij het appelgerecht zijn grieven opneemt in het exploit waarbij het zijn hoger beroep betekent aan de beklagde, aan de verplichting de grieven tijdig kenbaar te maken is voldaan indien het exploit met de grieven wordt betekend binnen de veertig dagen en het exploit vervolgens wordt neergelegd ter griffie van het appelgerecht (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 203, § 1, en 205

P.16.0837.F 19 oktober 2016 AC nr. ...

De betekening van het hoger beroep, op straffe van verval, binnen veertig dagen te rekenen van de uitspraak van het vonnis, is slechts van toepassing in de gevallen waarin het hoger beroep uitgaat van het openbaar ministerie bij het rechtscollege dat van het hoger beroep kennis moet nemen; wanneer het hoger beroep van de procureur des Konings is ingesteld in de vormen en binnen de termijnen bepaald in artikel 203, § 1, Wetboek van Strafvordering, moet het niet worden betekend aan de partij tegen wie het is gericht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.15.1197.F 16 december 2015 AC nr. ...

De procureur des Konings oefent het ambt van openbaar ministerie uit bij zowel de rechtbank van eerste aanleg als bij de politierechtbanken van het gerechtelijk arrondissement; wanneer hoger beroep werd ingesteld in de vormen en binnen de termijn die bij artikel 203, § 1, Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, dient het hoger beroep van de procureur des Konings tegen een vonnis van de politierechtbank, niet aan de beklagde te worden betekend.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 204 en 206, zesde lid

P.17.0145.F 3 mei 2017 AC nr. ...

Wanneer de appelrechter die de telastleggingen bewezen verklaart waarvoor het beroepen vonnis de beklaagde had vrijgesproken, nalaat te vermelden dat die beslissing met eenparigheid van stemmen werd genomen terwijl de gevangenisstraffen en het met eenparigheid van stemmen aan de eiser opgelegde verbod (1), naar recht verantwoord blijven door de overige bewezen verklaarde misdrijven, is het cassatiemiddel dat dit verzuim aanvoert niet ontvankelijk aangezien het niet tot cassatie kan leiden (2). (1) In onderhavig geval drong die verduidelijking zich op aangezien de straf werd verzwaard (M.N.B.). (2) Over het begrip naar recht verantwoorde straf, zie R. DECLERCQ, « Pourvoi en cassation en matière répressive », R.P.D.B., 2015, p. 472 tot 482 : « (...) l'irrecevabilité du moyen de cassation est fondée sur ce que le demandeur est sans intérêt, le grief, qu'il formule laissant subsister la légalité de la peine prononcée » (nr. 794). Die jurisprudentiële opvatting is dus gegrond op artikel 416 Wetboek van Strafvordering dat luidt : "De partijen kunnen slechts cassatieberoep instellen indien zij daartoe hoedanigheid en belang hebben".

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Artt. 226 en 227

P.15.0284.F

24 juni 2015

AC nr. ...

De daden van onderzoek of van vervolging stuiten de oorspronkelijke verjaringstermijn, aangezien ze ertoe strekken samenhangende feiten te kunnen berechten, zelfs als ze tegen andere personen dan de vervolgte persoon zijn gericht of als daarop geen veroordeling kan worden gegrond.

- SAMENHANG -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

De uitwerking van de daden van onderzoek of van vervolging strekt zich uit tot alle misdrijven die samen onderzocht en behandeld worden, wanneer ze door intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn (1). (1) Cass. 13 september 2006, AR P.06.0966.F, AC 2006, nr. 413.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

P.14.1706.F

11 februari 2015

AC nr. 101

De feitenrechter oordeelt op onaantastbare wijze over de samenhang en de wenselijkheid om zaken samen te voegen met het oog op een goede rechtsbedeling, onder voorbehoud van het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass. 9 juni 1999, AR P.99.0231.F, AC 1999, nr. 340.

- SAMENHANG -

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Artt. 231 en 421

P.15.0684.F

17 juni 2015

AC nr. ...

Het onmiddellijk cassatieberoep van de beschuldigde tegen een arrest van verwijzing naar het hof van assisen is niet ontvankelijk wanneer de verklaring geen melding maakt van de reden van het cassatieberoep (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Het onmiddellijk cassatieberoep van de beschuldigde tegen een arrest van verwijzing naar het hof van assisen, dat niet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis Wetboek van Strafvordering uitspraak heeft gedaan, legt het Hof alleen de schending voor van de wetten betreffende de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling en van het hof van assisen en draagt het slechts de toetsing op van de nietigheden die op beperkende wijze in artikel 421, derde lid, van dat wetboek zijn vermeld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 235bis en 235ter

P.15.0429.N 30 juni 2015 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling kan ter gelegenheid van haar onderzoek overeenkomstig artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, met toepassing van artikel 235bis Wetboek van Strafvordering en mits naleving van de in dat artikel bepaalde voorwaarden, de regelmatigheid van de onderzoekshandeling observatie als dusdanig onderzoeken; deze regelmatigheidscontrole gebeurt aan de hand van het strafdossier zoals het aan de partijen ter beschikking wordt gesteld (1). (1) Cass. 16 februari 2010, AR P.10.0012.N, AC 2010, nr. 104 met concl. van advocaat-generaal Timperman; Cass. 31 oktober 2006, AR P.06.0898.N, AC 2006, nr. 534; Cass. 31 oktober 2006, AR P.06.1016.N, AC 2006, nr. 535; Cass. 30 oktober 2007, AR P.07.1150.N, AC 2007, nr. 519 met concl. van eerste advocaat-generaal De Swaef.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Regelmatigheid van de procedure*

Artt. 28bis, § 2, laatste zin, 47septies en 47novies

P.15.0263.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Uit de samenhang van de artikelen 28bis, § 2, laatste zin, 47septies en 47novies Wetboek van Strafvordering, volgt dat bij het gebruik van bijzondere opsporingsmethoden in het kader van proactieve recherche tegelijk moet voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden die gelden voor het proactief rechercheren en aan deze die gelden voor de ingezette bijzondere opsporingsmethode.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Opsporingsonderzoek - Bijzondere opsporingsmethoden*

Artt. 337, tweede lid, en 359

P.16.0058.F 20 april 2016 AC nr. ...

Wanneer de beschuldigde geen cassatieberoep heeft ingesteld tegen het arrest houdende de motivering van het hof van assisen, houdt het middel dat opkomt tegen de beslissing tot schuldigverklaring en de motivering ervan, geen verband met de beslissing die uitspraak doet over de aan de beschuldigde op te leggen straf na de verklaring van de jury en het arrest houdende de motivering, en is het bijgevolg niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - *Strafzaken - Verband met bestreden beslissing*

- HOF VAN ASSISEN - *Eindarrest*

Artt. 35ter, 61quater, 61sexies, 89, 235bis en 420

P.16.0646.F 14 september 2016 AC nr. ...

Uit geen enkele wetsbepaling vloeit voort dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een rechtbank, het recht moet inhouden om het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat de regelmatigheid of de gepastheid heeft onderzocht van de beslissing van de onderzoeksrechter om tot de vervreemding over te gaan van een in beslag genomen goed alsook de regelmatigheid heeft onderzocht van het gerechtelijk onderzoek, met inbegrip van de regelmatigheid van de inbeslagneming, aan het toezicht van het Hof van Cassatie voor te leggen; men kan niet stellen dat het feit dat tegen dergelijke beslissingen geen onmiddellijk cassatieberoep kan worden ingesteld, afbreuk doet aan het recht van de in verdenking gestelde of van de getroffen derde op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een rechtbank of aan hun recht op een eerlijke behandeling van de zaak (1) (2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. (2) Zoals gewijzigd bij art. 115 wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie ("pot-pourri II" genaamd).

- CASSATIEBEROEP - *Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)*

- BESLAG - *Allerlei*

Artt. 409 en 412

P.14.1637.F 11 februari 2015 AC nr. 100

De burgerlijke partij kan alleen cassatieberoep instellen tegen de beschikkingen die op haar burgerlijke belangen betrekking hebben en, in geen geval, de vernietiging vorderen van een beslissing van vrijspraak door het hof van assisen (1). (1) Zie Cass. 17 maart 2010, AR P.09.1741.F, AC 2010, nr. 191, met concl. OM in Pas.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Artt. 423 en 433

P.15.0400.N 25 juni 2015 AC nr. ...

Niet toelaatbaar, want niet ontvankelijk, is het cassatieberoep ingesteld buiten de termijn van vijftien dagen na de uitspraak van de bestreden beslissing.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Algemeen

Artt. 425, § 1, tweede lid, en 429, eerste lid

P.16.0173.F 11 mei 2016 AC nr. ...

De memorie die op de griffie van het Hof is neergelegd na 1 februari 2016 en die ondertekend is door een advocaat van wie uit de rechtspleging niet blijkt dat hij houder is van het getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr.; Cass. 10 mei 2016, AR P.16.0284.N, AC 2016, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 425, § 1, tweede lid, en 429, tweede lid

P.16.0252.F 1 juni 2016 AC nr. ...

De cassatieberoepen, die na 1 februari 2016 zijn ingesteld door een advocaat, van wie niet blijkt uit de stukken die zijn neergelegd binnen de termijn van twee maanden bepaald in artikel 429, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat hij houder is van het in artikel 425, § 1, tweede lid, van dat wetboek bedoelde getuigschrift, zijn niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 5 april 2016, AR P.16.0344.N, AC 2016, nr.; Cass. 10 mei 2016, AR P.16.0284.N, AC 2016, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 427 en 429

P.15.0321.N 30 juni 2015 AC nr. ...

Het openbaar ministerie is bevoegd om de door de herstellvorderende overheid per brief geformuleerde herstellvordering voor de strafrechter uit te oefenen, inclusief het aan- wenden van rechtsmiddelen, zelfs als de herstellvorderende overheden zich als procespartij hebben gemanifesteerd en de beslissing van de strafrechter over een door de herstellvorderende overheid ingediende herstellvordering is een maatregel van burgerlijke aard, die niettemin onder de strafvordering valt; daaruit volgt dat hij tegen wie een herstellmaatregel is bevolen zijn memorie in cassatie voor wat betreft de beslissing op de herstellvordering per aangetekende brief moet ter kennis brengen van het openbaar ministerie bij het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, en zo zij zich heeft gemanifesteerd als procespartij, aan de herstellvorderende overheid, en dit op straffe van ontvankelijkheid van de memorie wat betreft de herstellvordering (1). (1) Cass. 3 september 2013, AR P.12.1253.N, AC 2013, nr. 415; Cass. 22 mei 2012, AR P.11.1808.N, AC 2012, nr. 319, NC, 2014, 481 en noot D. DE WOLF, "De persoon aan wie bij een herstellvordering in stedenbouwstraf- zaken het verzet moet worden betekend"; Cass. 5 mei 2009, AR P.08.1853.N, AC 2009, nr. 293.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 427, tweede lid, en 429, tweede en vierde lid

P.16.1068.F 14 december 2016 AC nr. ...

Krachtens de artikelen 427, tweede lid, en 429, tweede en vierde lid, Wetboek van Strafvordering moeten, op straffe van niet-ontvankelijkheid, het exploit van betekening van het cassatieberoep, de memorie en het bewijs van mededeling van die memorie aan de partij tegen wie het cassatieberoep is gericht, op de griffie van het Hof worden neergelegd binnen de termijn van twee maanden die volgen op de verklaring van cassatieberoep (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

De termijn van twee maanden wordt gerekend van de zoveelste tot daags vóór de zoveelste; hij wordt gerekend vanaf de dag na die van de verklaring van cassatieberoep en de vervaldag is in de termijn begrepen, behoudens verlenging overeenkomstig artikel 644 Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Wanneer de verklaring van cassatieberoep werd ondertekend op woensdag 29 juni 2016, verstrijkt de wettelijk bepaalde termijn voor neerlegging van het exploit van betekening, van de memorie en het bewijs van mededeling van de memorie aan de verweerder, op 29 augustus 2016; wanneer die stukken dinsdag 30 augustus 2016 op de griffie werden neergelegd, zijn het cassatieberoep en de memorie niet-ontvankelijk (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 429, eerste en tweede lid, en 432

P.16.1113.N

6 december 2016

AC nr. ...

De eiser die cassatieberoep instelt tegen een beslissing die zijn vordering tot wraking verwerpt, weet dat de zaak voor het Hof spoedeisend is en het voorwerp zal uitmaken van een rechtsdagbepaling op korte termijn zodat die eiser niet dient te wachten op de ontvangst van een rechtsdagbepaling alvorens de werkzaamheden te verrichten met het oog op het indienen van zijn memorie.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 442bis en 442ter, 1°

P.15.0315.F

24 juni 2015

AC nr. ...

Krachtens de artikelen 442bis en 442ter, 1°, Wetboek van Strafvordering, kan de veroordeelde, wanneer bij een definitief arrest van het EHRM is vastgesteld dat het EVRM werd geschonden, de heropening vragen van de rechtspleging die geleid heeft tot zijn veroordeling op de tegen hem ingestelde strafvordering in de zaak die voor het voormelde Hof is gebracht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.....

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

Artt. 442bis, 442ter, 1°, en 442quinquies, eerste lid

P.15.0315.F

24 juni 2015

AC nr. ...

Maakt een zeer ernstig nadelig en dadelijk gevolg uit dat de heropening van de rechtspleging verantwoordt, in de zin van artikel 442quinquies, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, het feit dat de eiser tot heropening van de rechtspleging momenteel ter uitvoering van zijn straf is aangehouden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.....

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

Maakt een tekortkoming in de rechtspleging uit die dermate ernstig is dat er ernstige twijfel rijst over de uitkomst van de bestreden rechtspleging, in de zin van artikel 442quinquies, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, het door het Europees Hof vastgestelde feit dat de rechtspleging, door na afloop ervan de redenen van de beslissing niet op te geven, onvoldoende waarborgen heeft geboden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr.....

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

Krachtens artikel 442quinquies, eerste lid, Wetboek van Strafvordering beveelt het Hof van Cassatie de heropening van de rechtspleging, wanneer uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de vastgestelde schending het gevolg is van procedurefouten of -tekortkomingen die dermate ernstig zijn dat ernstige twijfel bestaat over de uitkomst van de bestreden rechtspleging, voor zover de veroordeelde partij zeer ernstige nadelige gevolgen blijft ondervinden die slechts door een heropening kunnen worden hersteld (1)(2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr..... (2) Cass. 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC 2008, nr. 214.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

Artt. 46bis, § 1, eerste en tweede lid, en 88bis

P.13.1399.N

12 mei 2015

AC nr. ...

Uit artikel 46bis, §1, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat uit de motivering van de schriftelijke beslissing van de onderzoeksrechter strekkende tot identificatie van de correspondenten van een bepaald telefoonnummer moet blijken dat die beslissing is genomen, rekening houdend met de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit zonder dat die bepalingen vereisen dat de onderzoeksrechter het voldoen aan de voorwaarden van proportionaliteit en subsidiariteit concreet en met verwijzing naar de feitelijke elementen van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek motiveert; een dergelijke wijze van motivering verhindert niet dat de rechter oordeelt over de wettigheid van een door de onderzoeksrechter bij toepassing van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering genomen beslissing (1). (1) Zie: Cass. 17 december 2013, AR P.13.1438.N, AC 2013, nr. 691

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

Artt. 47bis, §6, 9), 131, §§ 1 en 2, en 235bis, § 6

P.16.0626.F

18 januari 2017

AC nr. ...

Het gevolg van de nietigheid van een bewijselement en de sanctie op de miskenning van het recht op voorafgaand overleg en bijstand van een advocaat, is niet de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering maar, wanneer de onregelmatigheden door het onderzoeksgerecht zijn vastgesteld, de intrekking van het nietig verklaarde bewijselement en het verbod voor dat gerecht om aanwijzingen of bezwaren te vinden in een verklaring die met miskenning van het voormelde recht werd afgelegd; het onderzoeksgerecht kan de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering slechts uitspreken wanneer het, niettegenstaande de intrekking van de nietig verklaarde bewijselementen en het verbod om op grond van een onregelmatig afgelegde verklaring te oordelen dat er voldoende bezwaren van schuld bestaan, volstrekt onmogelijk is geworden om de strafvordering voort te zetten met eerbiediging van het recht op een eerlijk proces, zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM (1); de onherstelbare aantasting van het recht op een eerlijk proces moet vaststaan; ze kan niet blijken uit een mogelijkheid of een veronderstelling (2). (1) Zie bijv. Cass. 27 oktober 2010, P.10.1372.F, AC. 2010, nr. 640, met concl. advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas.: "De vormvereisten die artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering voor het verhoor van de verdachte oplegt, de korte duur die de Grondwet oplegt voor de vrijheidsberoving, het feit dat de in verdenking gestelde, bij de betekening van het bevel tot aanhouding onmiddellijk inzage krijgt van alle in de artikelen 16, §7, en 18, §2, Voorlopige Hechteniswet bedoelde stukken, het recht van de in verdenking gestelde om, overeenkomstig artikel 20, §§1 en 5, van de voormelde wet, onmiddellijk verkeer te hebben met zijn advocaat, de inzage van het dossier vóór de verschijning voor het onderzoeksgerecht zoals dat door artikel 21, § 3, van de wet is geregeld, alsook de rechten die met name in de artikelen 61ter, 61quater, 61quinquies, 136 en 235bis, Wetboek van Strafvordering zijn vastgelegd, wettigen niet zonder meer de conclusie dat het definitief onmogelijk is om de zaak van iemand die zonder advocaat door de politie en de onderzoeksrechter is gehoord, op een eerlijke wijze te behandelen"; Cass. 27 februari 2013, P.12.1698.F, AC 2013, nr. 134: "De niet-ontvankelijkheid van de strafvordering of van de uitoefening ervan is de sanctie gesteld op omstandigheden waardoor de strafvordering niet kan worden ingesteld of voortgezet met eerbiediging van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak."; Cass. 30 april 2014, P.13.1869.F, AC 2014, nr. 307: "Tenzij de onregelmatigheid tot gevolg heeft dat het recht van verdediging van de beklaagde van meet af aan van zijn substantie wordt ontdaan of dat de kwaliteit van het bewijsmateriaal erdoor wordt aangetast, staat het aan de rechters om een proportionaliteitsonderzoek te verrichten door de aangeklaagde onregelmatigheid af te wegen tegen de rechten die elke beklaagde al dan niet heeft kunnen uitoefenen tijdens het voorbereidend onderzoek, voor de onderzoeksgerechten, tijdens de rechtszittingen van de correctionele rechtbank en in zijn middelen in hoger beroep." (kop). Vgl. (wat betreft de sanctie op de onregelmatigheid van het bevel tot aanhouding, in het licht van artikel 16 Voorlopige Hechteniswet en niet van de regelmatigheid van het bewijs en van artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering), Cass. 18 juni 2013, AR P.13.1022.N, AC 2013, nr. 379: "Niet naar recht verantwoord is het arrest dat oordeelt dat het gegeven dat de eiser door de onderzoeksrechter werd verhoord zonder bijstand van een raadsman, niet tot gevolg heeft dat het aanhoudingsmandaat door het onderzoeksgerecht zou moeten worden opgeheven om reden dat niet blijkt dat die omstandigheid eisers recht op een eerlijk proces op een onherstelbare wijze zou hebben gehypothekeerd." (M.N.B.). (2) Zie concl. "in substantie" van het OM (eensluitende subsidiaire stelling wat betreft het eerste middel, derde onderdeel, en het tweede middel).

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCaat -

Artt. 47octies, § 1, tweede lid, en 47novies, § 2, derde lid

P.14.1856.N

10 februari 2015

AC nr. 98

In het zich in het open dossier bevindend proces-verbaal bedoeld in artikel 47novies, §2, 3e lid, Wetboek van Strafvordering dient niet te worden verwezen naar de machtiging waarbij een infiltrant bij een welbepaalde operatie kortstondig beroep kan doen op de deskundigheid van een persoon die niet tot de politiediensten behoort, zodat het ontbreken van die informatie in het open dossier tot gevolg heeft dat de kamer van inbeschuldigingstelling die belast is met de controle van de toepassing van de infiltratie, het verweer van een partij die het bestaan van deze machtiging betwist, enkel kan beantwoorden met de vaststelling dat die machtiging zich al of niet in vertrouwelijk dossier bevindt; noch door die vaststelling, noch door het oordeel dat artikel 47octies, §1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering in de zaak van toepassing is, schendt de kamer van inbeschuldigingstelling artikel 235ter, §4, Wetboek van Strafvordering niet.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 47septies, § 2, en 235bis

P.15.0429.N 30 juni 2015 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die overeenkomstig artikel 235bis Wetboek van Strafvordering de regelmatigheid van de aangewende bijzondere opsporingsmethode als dusdanig controleert, kan daarbij ook de processen-verbaal en de schriftelijke beslissingen betrekken, vermeld in artikel 47septies, § 2, derde lid, Wetboek van Strafvordering, welke uiterlijk na het beëindigen van de opsporingmethode aan het dossier worden gevoegd; deze regelmatigheidscontrole vereist dan ook geen kennisname van het vertrouwelijk dossier.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Regelmatigheid van de procedure*

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 47septies, 47novies en 235ter

P.15.0263.N 2 juni 2015 AC nr. ...

De controle op de regelmatigheid van de toegepaste bijzondere opsporingsmethode infiltratie en observatie gebeurt eensdeels aan de hand van een vertrouwelijk dossier, waartoe alleen de procureur des Konings toegang heeft, en waarvan de onderzoeksrechter en de kamer van inbeschuldigingstelling inzage kunnen nemen, anderdeels aan de hand van de limitatief in de artikelen 47septies en 47novies Wetboek van Strafvordering opgesomde stukken die aan het strafdossier worden gevoegd en waarvan de partijen en de vonnisrechter kennis kunnen nemen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 47sexies en 47septies

P.15.0056.F 21 januari 2015 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling vereist, dat de schriftelijke bevestiging van de machtiging tot observatie of het in artikel 47septies, § 2, derde lid, van het Wetboek van Strafwetboek bedoelde proces-verbaal moeten gepaard gaan met elke machtiging en belet evenmin dat één beslissing verschillende machtigingen bevestigt.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden*

Artt. 542 en 544

P.16.0270.F 2 maart 2016 AC nr. ...

In criminele, correctionele en politiezaken kunnen de betrokken partijen zich rechtstreeks tot het Hof wenden om de verwijzing te vorderen van een zaak van het ene rechtscollege naar een ander, op grond van gewettigde verdenking; aldus voorziet de wet enkel in de onttrekking van de zaak aan een rechtscollege in zijn geheel en niet aan een kamer of een afdeling van dat rechtscollege (1). (1) Cass. 26 november 2014, AR AC 2014, nr. 730.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - *Strafzaken*

Het verzoek, dat beoogt de zaak enkel aan een afdeling van een rechtbank van eerste aanleg te onttrekken en niet aan de rechtbank in haar geheel, is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 26 november 2014, AR AC 2014, nr. 730.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - *Strafzaken*

Artt. 542 en 545

P.15.0813.N 23 juni 2015 AC nr. ...

De verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere rechtbank wegens gewettigde verdenking is slechts mogelijk wanneer alle rechters van het rechtscollege niet in staat zijn op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen over de zaak of indien bij partijen, derden of zelfs de publieke opinie daarover redelijkerwijze twijfel zou kunnen bestaan en een dergelijk verzoek is slechts ontvankelijk als het gegrond is op duidelijk aanwijsbare en precieze feiten die dat vermoeden kunnen verantwoorden ten aanzien van alle rechters van dit rechtscollege; een persrechter is niet de vertegenwoordiger van het rechtscollege noch van alle magistraten die dit rechtscollege samenstellen en hij spreekt dan ook niet namens dit rechtscollege of de individuele magistraten die dit rechtscollege samenstellen (1). (1) Cass. 18 juni 2013, AR P.13.0892.N, AC 2013, nr. 377; Cass. 27 maart 2013, AR P.13.0417.F, AC 2013, nr. 215; Cass. 30 juni 2010, AR P. 10.1072.F, AC 2010, nr. 474; Vgl. in burgerlijke zaken Cass. 9 januari 2015, AR C.14.0586.N, AC 2015, nr 19; Cass. 20 februari 2014, AR C.14.0053.N – C.14.0054.N, AC 2014, nr. 129.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542, tweede lid, en 545, eerste lid

P.16.0755.F 6 juli 2016 AC nr. ...

Het arrest dat een vordering tot onttrekking van de zaak heeft afgewezen, sluit niet uit dat een nieuwe vordering wordt ingesteld wegens feiten die zich sedert de uitspraak van de beslissing hebben voorgedaan; als het Hof vaststelt dat de eiser geen enkel nieuw feit aanvoert dat zich sedert de uitspraak van het arrest van het Hof over de eerste vordering zou hebben voorgedaan en dat betrekking zou kunnen hebben op het rechtscollege in zijn geheel tegenover hetwelk de onttrekking wordt gevorderd, verklaart het Hof de nieuwe vordering kennelijk niet ontvankelijk.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 55 en 56

P.14.0921.N 19 mei 2015 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht oordeelt onaantastbaar in feite voor welke precieze feiten de onderzoeksrechter door de akte van aanhangigmaking is gevat en het Hof gaat enkel na of het onderzoeksgerecht uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die daarmee onverenigbaar zijn of ermee geen verband houden (1). (1) Cass. 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, AC 2002, nr. 204.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 619, eerste lid, 620 en 634

P.13.1108.N 14 april 2015 AC nr. ...

De appelrechters die de bepaling van de opgelegde straf gronden op een uitgewiste veroordeling, verantwoorden hun beslissing niet naar recht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 61quinquies en 127, §§ 2 en 3

P.14.1011.F 11 februari 2015 AC nr. 99

Gedurende vijftien dagen voorafgaande aan de rechtszitting die voor de regeling van de rechtspleging is vastgesteld, hebben de partijen het recht te verzoeken dat bijkomende onderzoekshandelingen zouden worden verricht; dat recht kan slechts éénmaal binnen de voornoemde termijn uitgeoefend worden (1). (1) Zie Cass. 26 september 2007, AR P.07.0487.F, AC 2007, nr. 436.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtig onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 61quinquies, 127, § 3 en 235ter

P.15.0622.N 23 juni 2015 AC nr. ...

Het feit dat in het kader van het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij tot de controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie werd overgegaan, nog geen uitspraak werd gedaan door het Hof, belet de eiser niet om in toepassing van de artikelen 61quinquies en 127, § 3, Wetboek van Strafvordering de onderzoeksrechter met kennis van zaken te verzoeken om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 63 en 66

P.14.1148.F

4 februari 2015

AC nr. 84

Ter bepaling van de mate waarin de zaak bij de onderzoeksrechter aanhangig is gemaakt, dient de burgerlijke partij aan de onderzoeksrechter op nauwkeurige wijze, in een proces-verbaal met authentieke waarde, de strafbare feiten te vermelden waarvoor zij zich burgerlijke partij wil stellen (1). (1) Zie M.-A. Beernaert, H. Bosly en D. Vandermeersch, Droit de la procédure pénale, dl. 1, Brugge, Die Keure, 2014, p. 613.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Algemeen*

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Uit de samenlezing van de artikelen 63 en 66 van het Wetboek van Strafvordering volgt dat wanneer een strafvordering op gang wordt gebracht door een klacht met burgerlijke partijstelling waarvan de inhoud niet overeenstemt met de vermeldingen van het proces-verbaal dat door de onderzoeksrechter is opgesteld, dat proces-verbaal de draagwijdte van de burgerlijke partijstelling bepaalt (1). (1) Cass. 12 november 2013, AR P.13.0976.N, AC 2013, nr. 599.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Algemeen*

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer de burgerlijke partij na haar burgerlijke partijstelling stukken neerlegt bij de politie opdat de onderzoeksrechter de mate waarin hij kennisneemt van de zaak zou uitbreiden tot andere feiten, zijn die feiten, ook al zijn ze samenhangend, behoudens nieuwe burgerlijke partijstelling of aanvullende vordering van het openbaar ministerie, niet rechtsgeldig bij die rechter aanhangig gemaakt (1). (1) Cass. 18 juni 1973, AC 1973, p. 1020; R. Verstraeten, De burgerlijke partij en het gerechtelijk onderzoek, Antwerpen, Maklu, 1990, nr. 154.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - *Gerechtigd onderzoek - Algemeen*

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 65, 147, 187, 188, 202 en 203

P.15.0748.F

30 september 2015

AC nr. ...

De regel luidens welke de appelrechter, op het hoger beroep van het openbaar ministerie en van de beklaagde tegen het op verzet van de beklaagde gevelde vonnis, de toestand van de beklaagde niet mag verzwaren wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep ingesteld heeft tegen het verstekvonnis, geldt niet wanneer de appelrechter, op het hoger beroep van het openbaar ministerie en van de beklaagde tegen een ander op tegenspraak geveld vonnis, de zaken heeft gevoegd en de beklaagde veroordeeld heeft tot een enkele straf aangezien het geheel van de hem in beide zaken ten laste gelegde misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet (1). (1) Zie Cass. 12 september 1995, AR P.95.0558.N, AC 1995, nr. 379.

- HOGER BEROEP - *Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter*

- VERZET -

Artt. 88bis en 90ter

P.16.0214.F

20 april 2016

AC nr. ...

De sanctie van het motiveringsgebrek van een beschikking gewezen met toepassing van zowel artikel 88bis als artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering dient enkel beoordeeld te worden volgens de in artikel 32 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering opgesomde criteria (1). (1) Cass. 28 mei 2014, AR P.14.0424.F, AC 2014, nr. 386 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, Rev. dr. pén. crim., 2014, p. 959, R.A.G.B., 2015, p. 36 en de noot van V. VEREECKE, "Artikel 32 V.T.Sv. regelt de procedurele nietigheid".

- *BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering*

- *ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen*

Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd door de Wet van 11 juli 1994 betreffende de politierechtbanken en houdende een aantal bepalingen betreffende de versnelling en de modernisering van de strafrechtspleging

Artt. 199, 202 en 420

P.15.1368.F

26 oktober 2016

AC nr. ...

Tegen een tussenvonnis kan hoger beroep worden ingesteld wanneer het zich niet beperkt tot het bevelen van de heropening van de debatten maar een vraag van feitelijke of juridische aard beslecht met betrekking tot het bewijs van de misdrijven en het bijgevolg niet enkel een maatregel van inwendige aard betreft; in geval van hoger beroep tegen het eindvonnis neemt de appelrechter geen kennis van de vragen die beslecht werden door het vonnis alvorens recht te doen, aangezien tegen die beslissing, die vatbaar is voor een afzonderlijk hoger beroep, geen hoger beroep werd ingesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016.

- *HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter*

Wetboek van Successierechten

Art. 126

F.14.0179.N 10 maart 2016 AC nr. ...

De rechter kan niet wettig oordelen dat de verhoging van de boete met 50 pct. in geval de successierechten bij dwangbevel worden ingevorderd, het recht op toegang tot een rechterlijke instantie miskent, zonder na te gaan of de belastingplichtige in de concrete omstandigheden voldoende reden had om de geldboete niet vrijwillig te betalen (1). (1) Zie concl. OM.

- SUCCESIERECHTEN -

Art. 141bis

F.14.0052.F 1 december 2016 AC nr. ...

De ambtenaar die met toepassing van artikel 141bis van het Wetboek van Successierechten uitspraak doet over een verzoek tot vrijstelling van alle in artikel 81 van dat wetboek bedoelde interesten of van een deel ervan, moet het wettelijk begrip 'bijzonder geval' eerbiedigen en beschikt, binnen die grenzen, over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid (1). (1) Cass. 10 januari 2014, AR F.12.0081.F, AC 2014, nr. 16 met concl. OM in Pas. 2014.

- SUCCESIERECHTEN -

Art. 142-4

C.15.0276.F 27 november 2015 AC nr. ...

Artikel 142-4 van het Wetboek van Successierechten wijkt van die regel af door te bepalen dat het verzoekschrift waarbij het cassatieberoep wordt ingesteld, door een advocaat mag worden ondertekend.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

Art. 47

F.14.0133.N 24 september 2015 AC nr. ...

Het dwangbevel inzake successierechten is een taxatietitel waarin de belastingschuld geconcretiseerd wordt, wat betekent dat daarin melding moet worden gemaakt van het belastbare feit, het bedrag en de hoedanigheid van de schuldenaar; dat dwangbevel is een bestuurshandeling waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van toepassing is, zodat die akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en de motivering afdoende moet zijn, hetgeen impliceert dat de motivering een redelijke grondslag voor de beslissing vormt (1). (1) Zie concl. OM.

- SUCCESIERECHTEN -

Art. 5

F.15.0164.F 5 januari 2017 AC nr. ...

Uit de tekst zelf van artikel 5 van het Wetboek der successierechten blijkt dat, voor de heffing van de successierechten en van de rechten van overgang bij overlijden, de gelijkstelling van de overlevende echtgenoot, aan wie een huwelijksovereenkomst, die niet aan de regels betreffende de schenkingen onderworpen is, op voorwaarde van overleving meer dan de helft van de gemeenschap toekent, met de overlevende echtgenoot die, krachtens een schenking of een uiterste wilsbeschikking en wanneer niet wordt afgeweken van de gelijke verdeling van de gemeenschap, het deel van de andere echtgenoot geheel of gedeeltelijk verkrijgt, slechts van toepassing is wanneer aan de overlevende echtgenoot meer dan de helft van de gemeenschap wordt toegekend door een huwelijksovereenkomst die op voorwaarde van overleving is gesloten (1). (1) Zie gedeeltelijke andersluidende conclusie OM. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak AR F.15.0198.F, op de andersluidende schriftelijke conclusie van het OM, een arrest gewezen dat, in de eerste plaats, een voorgaande leer bevestigt volgens welke artikel 1464, tweede lid, dat, in afwijking van het eerste lid, bepaalt dat het beding van ongelijke verdeling en het beding van verblijving van het gehele gemeenschappelijk vermogen als schenkingen worden beschouwd voor het aandeel boven de helft dat aan de langstlevende echtgenoot wordt toegewezen in de waarde, op de dag van de verdeling, van de tegenwoordige of toekomstige goederen die de vooroverleden echtgenoot in het gemeenschappelijk vermogen heeft gebracht door een uitdrukkelijk beding in de huwelijksovereenkomst, een afwijkende bepaling is die ertoe strekt de rechten van de reservataire erfgenamen te vrijwaren en enkel tot gevolg heeft dat de toekenning van de goederen die door de vooroverleden echtgenoot in het gemeenschappelijk vermogen zijn ingebracht, voor het aandeel boven de helft die aan de overlevende echtgenoot wordt toegekend, met het oog op het vaststellen van de rechten van die reservataire erfgenamen als een schenking moet worden beschouwd (Cass. 10 december 2010, AR F.08.0102.N, AC 2010, nr. 726, met concl. van advocaat-generaal Thijs). In dit geval is de eiser in cassatie gehuwd onder het stelsel van de wettelijke gemeenschap, bij gebrek aan een huwelijksovereenkomst. De echtgenoten hebben hun huwelijksvermogensstelsel in die zin gewijzigd dat zij zijn overeengekomen dat "in geval van ontbinding van het huwelijk door overlijden het gemeenschappelijk vermogen wordt toebedeeld aan de heer M.P., voornoemd". De echtgenote van de eiser, die door een ongeneeslijke ziekte wordt getroffen en op sterven ligt, overlijdt de dag na het verlijden van de akte; haar echtgenoot is de enige wettelijke en reservataire erfgenaam van de gehele nalatenschap van de overledene, waarbij hij het gemeenschappelijk vermogen verkrijgt. Het geschil heeft betrekking op de belasting van die overdracht van het gehele gemeenschappelijk vermogen. Het bestreden arrest zegt voor recht dat de huwelijksovereenkomst die in articula mortis is verleden, moet worden beschouwd als een onrechtstreekse schenking waarop artikel 7 Wetboek Successierechten van toepassing is. Het cassatieberoep tegen die beslissing voert een middel aan dat steunt op de schending van de artikelen 1461 en 1464 Burgerlijk Wetboek en van artikel 7 Wetboek Successierechten. Het Hof beslist dat het bestreden arrest, volgens hetwelk het vermoeden van het bezwarend karakter van de overeenkomst bedoeld in artikel 1464, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, niet door de eiser kan worden aangevoerd omdat de toekenning van de gehele gemeenschap in zijn voordeel niet werd overeengekomen op voorwaarde van overleving, zijn beslissing om artikel 7 Wetboek Successierechten toe te passen niet naar recht verantwoordt. Aldus bevestigt het Hof de leer die hierboven is weergegeven in de samenvatting nr. 2. AH

- SUCCESSIERECHTEN -

F.15.0035.N

28 april 2016

AC nr. ...

Artikel 5 Wetboek Successierechten kan slechts toepassing vinden wanneer aan de overlevende echtgenoot meer dan de helft van de gemeenschap wordt toebedeeld krachtens een huwelijksovereenkomst die op voorwaarde van overleven is bedongen (1). (1) Op dezelfde zitting heeft het Hof eenzelfde standpunt ingenomen in de zaken F.15.0036.N, F.15.0077.N, F.15.0123.N, F.15.0136.N en F.15.0138.N waarbij de gemeenschap bij de ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen 'ongeacht de oorzaak' toebedeeld werd aan de met naam aangeduide echtgenoot; onderhavige zaak F.15.0035.N betreft eveneens de problematiek van de sterfhuisclausule, maar verschilt van voormelde zaken doordat de gemeenschap hier niet bij ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen 'ongeacht de oorzaak' wordt toebedeeld aan de echtgenote, maar slechts bij ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen 'door overlijden'.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 7

F.15.0164.F

5 januari 2017

AC nr. ...

Uit de artikelen 7 van het Wetboek der successierechten en 1388, 1389, 1461 en 1464 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de bedingen tot toekenning van het gehele gemeenschappelijk vermogen aan een van de echtgenoten bij de ontbinding van het huwelijk, buiten elke voorwaarde van overleving, huwelijksovereenkomsten zijn en dus niet onder de toepassing van artikel 7 van het Wetboek der successierechten vallen (1). (1) Zie gedeeltelijke andersluidende conclusie OM. Het Hof heeft dezelfde dag, in de zaak AR F.15.0198.F, op de andersluidende schriftelijke conclusie van het OM, een arrest gewezen dat, in de eerste plaats, een voorgaande leer bevestigt volgens welke artikel 1464, tweede lid, dat, in afwijking van het eerste lid, bepaalt dat het beding van ongelijke verdeling en het beding van verblijving van het gehele gemeenschappelijk vermogen als schenkingen worden beschouwd voor het aandeel boven de helft dat aan de langstlevende echtgenoot wordt toegewezen in de waarde, op de dag van de verdeling, van de tegenwoordige of toekomstige goederen die de vooroverleden echtgenoot in het gemeenschappelijk vermogen heeft gebracht door een uitdrukkelijk beding in de huwelijksovereenkomst, een afwijkende bepaling is die ertoe strekt de rechten van de reservataire erfgenamen te vrijwaren en enkel tot gevolg heeft dat de toekenning van de goederen die door de vooroverleden echtgenoot in het gemeenschappelijk vermogen zijn ingebracht, voor het aandeel boven de helft die aan de overlevende echtgenoot wordt toegekend, met het oog op het vaststellen van de rechten van die reservataire erfgenamen als een schenking moet worden beschouwd (Cass. 10 december 2010, AR F.08.0102.N, AC 2010, nr. 726, met concl. van advocaat-generaal Thijs). In dit geval is de eiser in cassatie gehuwd onder het stelsel van de wettelijke gemeenschap, bij gebrek aan een huwelijksovereenkomst. De echtgenoten hebben hun huwelijksvermogensstelsel in die zin gewijzigd dat zij zijn overeengekomen dat "in geval van ontbinding van het huwelijk door overlijden het gemeenschappelijk vermogen wordt toebedeeld aan de heer M.P., voornoemd". De echtgenote van de eiser, die door een ongeneslijke ziekte wordt getroffen en op sterven ligt, overlijdt de dag na het verlijden van de akte; haar echtgenoot is de enige wettelijke en reservataire erfgenaam van de gehele nalatenschap van de overledene, waarbij hij het gemeenschappelijk vermogen verkrijgt. Het geschil heeft betrekking op de belasting van die overdracht van het gehele gemeenschappelijk vermogen. Het bestreden arrest zegt voor recht dat de huwelijksovereenkomst die in articula mortis is verleden, moet worden beschouwd als een onrechtstreekse schenking waarop artikel 7 Wetboek Successierechten van toepassing is. Het cassatieberoep tegen die beslissing voert een middel aan dat steunt op de schending van de artikelen 1461 en 1464 Burgerlijk Wetboek en van artikel 7 Wetboek Successierechten. Het Hof beslist dat het bestreden arrest, volgens hetwelk het vermoeden van het bezwarend karakter van de overeenkomst bedoeld in artikel 1464, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, niet door de eiser kan worden aangevoerd omdat de toekenning van de gehele gemeenschap in zijn voordeel niet werd overeengekomen op voorwaarde van overleving, zijn beslissing om artikel 7 Wetboek Successierechten toe te passen niet naar recht verantwoordt. Aldus bevestigt het Hof de leer die hierboven is weergegeven in de samenvatting nr. 2. AH

- SUCCESIERTEN -

Artt. 142-1 en 142-4

C.15.0276.F

27 november 2015

AC nr. ...

Door inzake belastingen af te wijken van de verplichting een beroep te doen op de diensten van een advocaat bij het Hof van Cassatie, heeft de wetgever kunnen menen, zonder de vereisten van voornoemd artikel 6.1 te miskennen, dat die afwijking beperkt moest worden tot louter de belastinggeschillen die door een gedinginleidende akte gebracht worden voor de rechter die ervan moet kennisnemen.

- ADVOCaat BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De afwijking van artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, waarin artikel 142-4 van het Wetboek van Successierechten voorziet, is slechts van toepassing op het cassatieberoep tegen de in artikel 142-1 van dat wetboek bedoelde beslissingen over vervolgingen en gedingen die door de administratie of de belastingplichtige worden ingesteld om de betaling of de teruggaaf van rechten, interesten en boeten te verkrijgen; de toepassing ervan veronderstelt dat de voornoemde vervolgingen en gedingen ingesteld werden in de vorm van een gedinginleidende vordering en niet in die van een tussenvordering.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

Artt. 19 en 21, II

F.14.0173.F

25 september 2015

AC nr. ...

Uit de samenhang van artikelen 19 en 21, II, van het Wetboek van Successierechten volgt dat de wederroepelijkheid van de titel van de schuldvordering geen oorzaak van waardevermindering ervan is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2015, nr. ***.

Artt. 20 en 120

F.14.0004.N

5 november 2015

AC nr. ...

De waardering, met het oog op het bepalen van de successierechten, van het geheel of een deel van de erfgoederen die zich in België bevinden en die voor hun verkoopwaarde moeten of kunnen aangegeven worden, vóór de aangifte en vóór het verstrijken van de indieningstermijn, geschiedt op kosten van de erfgenamen, algemene legatarissen en, in het algemeen, al wie gehouden is tot het indienen van een aangifte van nalatenschap, ook wanneer de schatting betwist wordt door het inleiden van een rechtsvordering, zodat de gemeenrechtelijke regels met betrekking tot het ten laste leggen van de gerechtskosten, met inbegrip van de kosten van het deskundigenonderzoek en de rechtsplegingsvergoeding, vervat in het Gerechtelijk Wetboek, niet van toepassing zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- SUCCESSIERECHTEN -

Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Art. 33

P.13.1344.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Artikel 52.2, tweede lid, Wegverkeersreglement dat inhoudt, dat zo een partij die schade geleden heeft niet aanwezig is, de bij het ongeval betrokken personen zoveel mogelijk ter plaatse hun naam en adres moeten opgeven en, in elk geval, deze inlichtingen zo haast mogelijk rechtstreeks of door tussenkomst van de politie moeten mededelen, is niet van toepassing op degene die de plaats van het ongeval verlaat met de bedoeling zich aan dienstige vaststellingen te onttrekken.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 52

Art. 33, § 1, 1°

P.13.1344.N 2 juni 2015 AC nr. ...

Vluchtmisdrijf bestaat vanaf het ogenblik dat de bestuurder van een voertuig weet dat dit voertuig oorzaak van dan wel aanleiding tot een wegverkeersongeval is geweest, en de vlucht neemt om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken; dit vereiste opzet moet op het ogenblik van de vlucht aanwezig zijn.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

P.13.1017.N 26 mei 2015 AC nr. ...

Vluchtmisdrijf is een ogenblikkelijk misdrijf en er is sprake van vluchtmisdrijf indien de bestuurder zich niet als bestuurder van het voertuig dat oorzaak dan wel aanleiding was van een ongeval op een openbare plaats, kenbaar maakt om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken, ongeacht of hij ter plaatse blijft; de dienstige vaststellingen zijn niet alleen de vaststellingen die nodig zijn om de verantwoordelijkheid voor het gebeurde verkeersongeval te kunnen bepalen, maar ook de vaststellingen betreffende onder meer dronkenschap of alcoholintoxicatie (1). (1) Zie Cass. 28 november 1995, AR P.95.0276.N, AC 1995, nr. 511.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

Art. 35

P.14.1103.F 7 januari 2015 AC nr. 12

Artikel 35 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer verbiedt niet dat de staat van dronkenschap wordt vastgesteld nadat de betrokken persoon een voertuig heeft bestuurd; in dat geval is het noodzakelijk doch voldoende dat de rechter, op grond van de hem regelmatig voorgelegde gegevens, vaststelt dat de beklagde op een openbare plaats een voertuig heeft bestuurd terwijl hij in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat verkeerde (1). (1) Zie Cass. 20 september 2011, AR P.11.0182.N, AC 2011, nr. 481.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

Het feit dat de bestuurder zijn voertuig tot stilstand heeft kunnen brengen en het heeft kunnen parkeren, sluit diens dronkenschap niet uit, wanneer de feitenrechter vaststelt dat die bestuurder zijn voertuig niet meer bestendig onder controle had.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

De strafrechter kan, zonder zichzelf tegen te spreken, erop wijzen dat het alcoholgehalte op het ogenblik van de feiten niet noodzakelijk de wettelijke grens had overschreden en tegelijk vaststellen dat de beklagde op dat ogenblik zijn daden niet meer bestendig onder controle had.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

Art. 42

P.15.0641.N

30 juni 2015

AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een bij verstek gewezen vonnis, kan de appelrechter, op het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het op verzet van de beklaagde gewezen vonnis, zijn toestand niet verzwaren ten aanzien van het bij verstek gewezen vonnis; hoewel het verval van het recht een voertuig te besturen wegens lichaamsongeschiktheid een beveiligingsmaatregel is en geen straf, verzwart de rechter in hoger beroep die deze maatregel, die niet opgelegd werd door de eerste rechter, uitspreekt met behoud van de eerder uitgesproken straffen, de toestand van de beklaagde (1). (1) Cass. 29 november 1988, AR nr. 2184, AC 1988-89, nr. 183; Cass. 23 april 1985, AR nr. 9265, AC 1984-85, nr. 593; Cass. 10 januari 2012, AR P.11.0868.N, AC 2012, nr. 17.

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.14.0130.N

3 maart 2015

AC nr. ...

Het verval van het recht tot het besturen van een voertuig wegens lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid kan door de rechter slechts voorgoed worden uitgesproken wanneer wordt vastgesteld dat de ongeschiktheid blijvend is (1). (1) Cass. 15 maart 1989, AR nr. 7306, AC 1988-89, nr. 402.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 42

Art. 63

P.15.1332.F

23 december 2015

AC nr. ...

De rechter kan, zonder zich tegen te spreken, onregelmatigheden vaststellen ten opzichte van de regels betreffende de bloedproef met het oog op het bepalen van het alcoholgehalte en tegelijkertijd beslissen dat de bloedanalyse nog steeds voldoende wetenschappelijke waarborgen bood waardoor geloof kon worden gehecht aan de resultaten ervan.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

Art. 67bis

P.14.0900.N

29 september 2015

AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de titularis van de nummerplaat van het voertuig waarmee de overtreding werd begaan, slaagt in de weerlegging van het op hem rustende vermoeden van schuld; uit de enkele omstandigheid dat de natuurlijke persoon op wiens naam het motorvoertuig is ingeschreven het met het proces-verbaal van overtreding toegestuurde antwoordformulier heeft ingevuld en ondertekend heeft teruggestuurd en een verklaring van de vermeende bestuurder heeft bezorgd, volgt niet dat de rechter moet aannemen dat het vermoeden van schuld is weerlegd (1). (1) Cass. 22 oktober 2013, AR P.13.0040.N, AC 2013, nr. 539.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67bis

Artt. 59, § 1, en 63

P.15.1179.F

16 december 2015

AC nr. ...

Bij overtreding van de wetten en verordeningen betreffende het wegverkeer zijn, in de limitatief in artikel 63 Wegverkeerswet bepaalde gevallen, de in artikel 59, § 1 van die wet bedoelde overheidsagenten bevoegd om een bloedafname op te leggen aan de in de 1° en 2° van die paragraaf bedoelde personen en om daartoe een arts op te vorderen.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

Wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970

Art. 30, 30bis en 32

S.14.0039.F

4 april 2016

AC nr. ...

Hoewel inzake als zodanig erkende beroepsziekten, zowel het koninklijk besluit van 21 januari 1993 als de wet van 3 juli 1967 naar de artikelen 30 en 30bis van de gecoördineerde wet van 3 juni 1970 verwijzen, sluit artikel 5 van dat besluit, dat schadevergoeding afhankelijk stelt van de voorwaarde van blootstelling aan het beroepsrisico, de toepassing uit van artikel 32 van de voornoemde gecoördineerde wet, waarnaar het evenmin verwijst als de wet van 3 juli 1967; het bestreden arrest, dat artikel 32, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 3 juni 1970 in welke versie dan ook, toepasselijk acht op het geschil betreffende de schadevergoeding van de beroepsziekte waaraan de rechtsvoorganger van de eiseressen, brandweerman in dienst van een intercommunale brandweer, zou hebben geleden, schendt aldus de voornoemde wettelijke bepalingen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- BEROEPSZIEKTE -

Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Art. 14, § 1

C.15.0164.F 5 februari 2016 AC nr. ...

De instellingen die opgericht of erkend zijn door de federale overheid, door de gemeenschappen en de gewesten, de provincies of de gemeenten, die een openbardienstopdracht vervullen en die niet afhangen van de rechterlijke of wetgevende macht, zijn in beginsel administratieve organen voor zover hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en ze beslissingen kunnen nemen die derden binden (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

C.14.0308.N 19 februari 2015 AC nr. 131

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

Wanneer het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep strekte tot nietigverklaring van de milieuvergunning en niet tot nietigverklaring van een administratieve rechtshandeling waarbij een administratieve overheid weigert om een verplichting uit te voeren die overeenstemt met een subjectief recht van de verzoeker, doet de omstandigheid dat de uitspraak over een aangevoerde miskennen van het onpartijdigheidsbeginsel vereist dat de Raad van State tevens oordeelt over de draagwijdte van de verbintenissen in het brownfieldconvenant tussen de vergunningverlenende overheid en de aanvrager van de vergunning, geen afbreuk aan de rechtsmacht van de Raad van State (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.14.0369.N 19 februari 2015 AC nr. 132

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

Art. 33, eerste lid

C.14.0023.N 26 maart 2015 AC nr. ...

De arresten van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die uitspraak doen over de bevoegdheid of onbevoegdheid van deze afdeling kunnen slechts voor het Hof van Cassatie worden aangevochten wanneer hierdoor een geschil van attributie ontstaat tussen de Raad van State en de rechterlijke overheid en het Hof aldus zijn regulerende opdracht in verband met de respectieve bevoegdheid van de rechterlijke orde en de Raad van State heeft te vervullen; het cassatieberoep dat gericht is tegen een arrest van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarbij deze zich onbevoegd verklaart om een andere reden dan dat het geschil tot de bevoegdheid van de rechterlijke orde behoort, zodat geen geschil van attributie hierdoor ontstaat, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansredenen van het hof - Aard van het cassatiegeding

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Artt. 30, §§ 5 tot 9, en 30/1, § 1

C.14.0172.F 2 oktober 2015 AC nr. ...

Met betrekking tot de procedures die bij de Raad van State zijn ingeleid vóór 1 maart 2014, kan de partij die voor de Raad van State in het gelijk werd gesteld de vergoeding van haar verweerkosten voor dat rechtscollege slechts vorderen door een vordering in te stellen bij een rechtbank van de rechterlijke orde op grond van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek; artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek is als dusdanig niet van toepassing op de voornoemde procedures (1). (1) 1 maart is de datum van inwerkingtreding van artikel 30/1, §1, Wet Raad van State, daar ingevoegd door de wet van 20 januari 2014 tot hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State; art. 30, §§ 5 tot 9, Wet Raad van State, vóór de opheffing van die paragrafen door de wet van 20 januari 2014.

- *GERECHTSKOSTEN - Algemeen*

Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

Art. 14, § 1

C.11.0455.F 8 september 2016 AC nr. ...

De omstandigheid dat de vervulling van de voorwaarden bedoeld in artikel 13 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 5 juli 2000 houdende de regeling inzake verlof en disponibiliteit wegens ziekte of invaliditeit van sommige personeelsleden uit het onderwijs de terbeschikkingstelling van het personeelslid van rechtswege tot gevolg heeft zonder dat de administratieve overheid dienaangaande over enige beoordelingsbevoegdheid beschikt, sluit de bevoegdheid van de Raad van State niet uit, aangezien met de aldus aan de administratieve overheid opgelegde verplichting geen subjectief recht van dat personeelslid overeenstemt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

- ONDERWIJS -

- RAAD VAN STATE -

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die bij wijze van arresten uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- RAAD VAN STATE -

Het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep dat strekt tot de nietigverklaring van een beslissing om het personeelslid van rechtswege ter beschikking te stellen wegens ziekte en de beslissing tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken en de toelating tot het doen gelden van pensioenrechten bestaat in de nietigverklaring van een handeling die de administratieve toestand van de verweerder wijzigt en die zijn herstel in de vorige stand beoogt; de verweerder zou dat doel niet kunnen bereiken door zich tot de rechtbanken van de rechterlijke orde te wenden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- ONDERWIJS -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- RAAD VAN STATE -

Art. 21bis, eerste en tweede lid

F.14.0019.N 2 september 2016 AC nr. ...

Uit de samenhang van artikel 21bis, eerste lid en artikel 21bis, tweede lid, Raad van State-wet volgt dat een verzoek tot tussenkomst in een vernietigingsprocedure voor de Raad van State de verjaring stuit van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door de bestreden administratieve handeling, voor zover dat verzoek strekt tot ondersteuning van het beroep tot nietigverklaring van deze handeling (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 33

C.16.0500.F 22 juni 2017 AC nr. ...

De beslissing waarbij de Raad van State uitspraak doet over de kosten en over de rechtsplegingsvergoeding doet, is als dusdanig niet van dien aard dat ze het voorwerp van een cassatieberoep kan uitmaken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- RAAD VAN STATE -

Artt. 30, § 1, tweede lid, en 30/1

C.16.0500.F

22 juni 2017

AC nr. ...

Al zou de vordering tot de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde behoren, de Raad van State is als enige bevoegd om uitspraak te doen over de kosten en over de rechtsplegingsvergoeding, zoals deze worden bedoeld in de artikelen 30, § 1, tweede lid, en 30/1 van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 en in de artikelen 66 tot 77 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ***.

- RAAD VAN STATE -

Zevende Aanvullend Protocol EVRM

Art. 4.1

F.14.0045.N

24 april 2015

AC nr. ...

Artikel 4.1 Zevende Aanvullende Protocol EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, houdt in dat een tweede vervolging verboden is wegens identieke feiten of substantieel dezelfde feiten die na een eerste vervolging hebben geleid tot een onherroepelijke beslissing van veroordeling of vrijspraak; onder identieke of substantieel dezelfde feiten moet worden verstaan een geheel van concrete feitelijke omstandigheden met betrekking tot eenzelfde verdachte welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

Het algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem" heeft dezelfde draagwijdte als artikel 4.1 Zevende Aanvullende Protocol EVRM, welke bepaling inhoudt dat een tweede vervolging verboden is wegens identieke feiten of substantieel dezelfde feiten die na een eerste vervolging hebben geleid tot een onherroepelijke beslissing van veroordeling of vrijspraak; onder identieke of substantieel dezelfde feiten moet worden verstaan een geheel van concrete feitelijke omstandigheden met betrekking tot eenzelfde verdachte welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

In het kader van de toetsing van het algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem" oordeelt de rechter onaantastbaar of de feiten die het voorwerp uitmaken van de vervolgingen identiek of substantieel dezelfde zijn; het Hof gaat evenwel na of de rechter uit de vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Zwitsers Wetboek van burgerlijke rechtspleging

Art. 59, tweede lid

C.15.0117.F

3 november 2016

AC nr. ...

Artikel 59, tweede lid, e, van het Zwitsers Wetboek van burgerlijke rechtspleging huldigt het beginsel van het gezag van gewijsde van een rechterlijke eindbeslissing waartegen geen gewoon rechtsmiddel meer openstaat; krachtens die bepaling heeft het gezag van gewijsde van een eindvonnis met name tot gevolg dat de rechtbank, die kennisneemt van een andere zaak tussen dezelfde partijen en die bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak moet doen over een litigieuze kwestie die door het eindvonnis is beslecht, door het dictum van dat vonnis gebonden is.

- VREEMDE WET -